Пятикнижие

Pentateuch
An 11th- or 12th-century
Vat.ebr.448

Файл подготовлен проектом Библия Онлайн
bibleonline.ru

Пятикнижие Моисеево.

Датируется концом 11 началом 12 вв.

Авторские права © Ватиканская апостольская библиотека.

Файл создан проектом Библия Онлайн.
http://bibleonline.ru/

This imposing Sephardic Pentateuch was probably made in Spain (or in North Africa) and is datable to the late 11th–early 12th century. It includes Targum Onkelos after every verse, with sublinear Babylonian vocalization that was changed to Tiberian punctuation by a later hand. Written in a magnificent Sephardic square script, with a brownish ink, its text is disposed in three columns. Genesis i:1–ii:17 was supplied at the beginning of the codex (ff. 1–2) from another manuscript, written in Italy in the mid-late 15th century. Previously owned by the Ottoboni family, it was eventually acquired by Pope Benedict XIV in 1748, along with the whole Ottobonian manuscript collection.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana.

VAT.

448

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0001
powered by DWork • Heidelberg University Library

Vat. Ebr.
448

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

BIBL. APOST. VAT.
LABORATORIO RESTAURO
Registro n° - 8
Data 27 LUG. 2010

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0002
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0003
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0004
powered by DWork • Heidelberg University Library

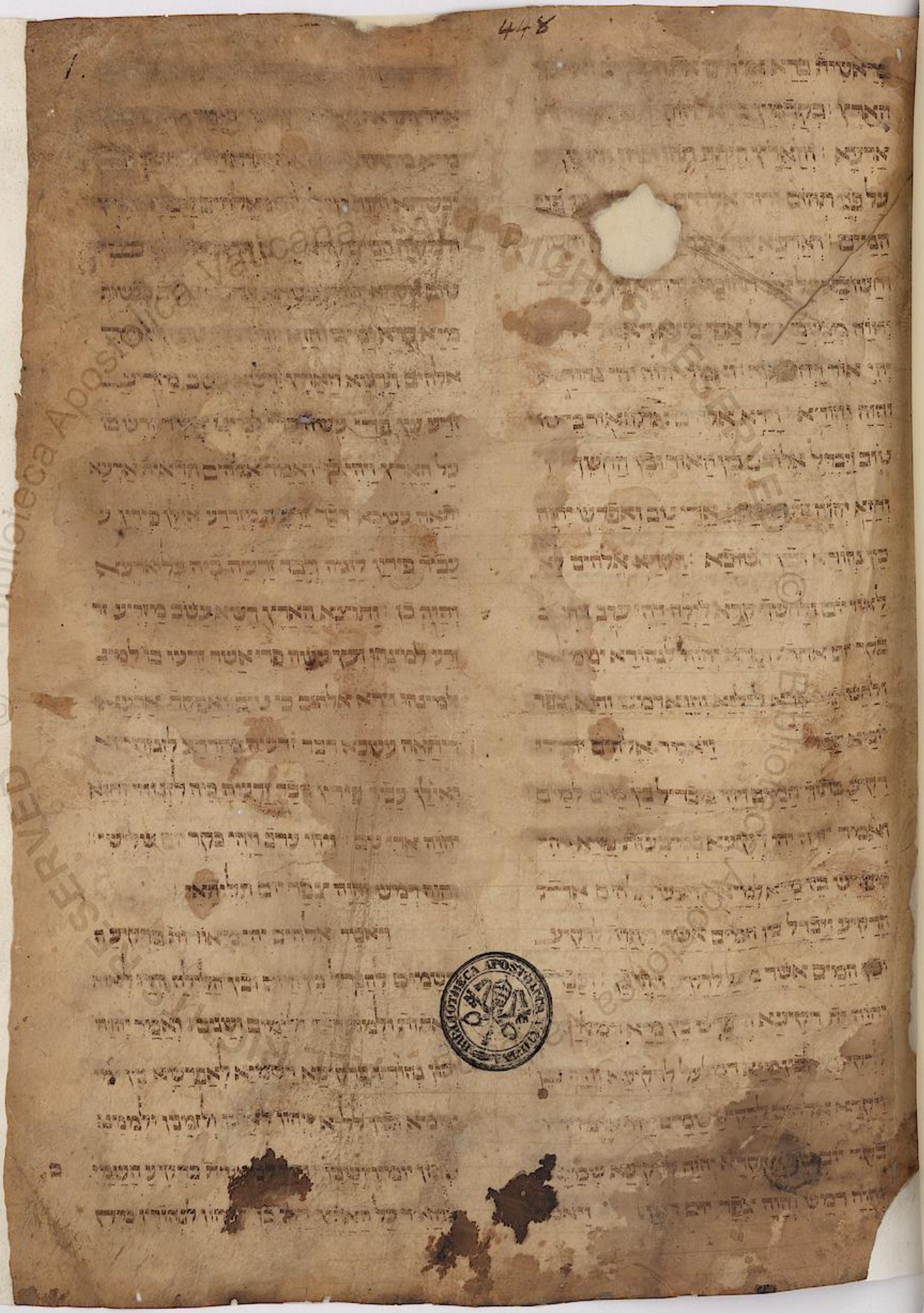

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0005
powered by DWork • Heidelberg University Library

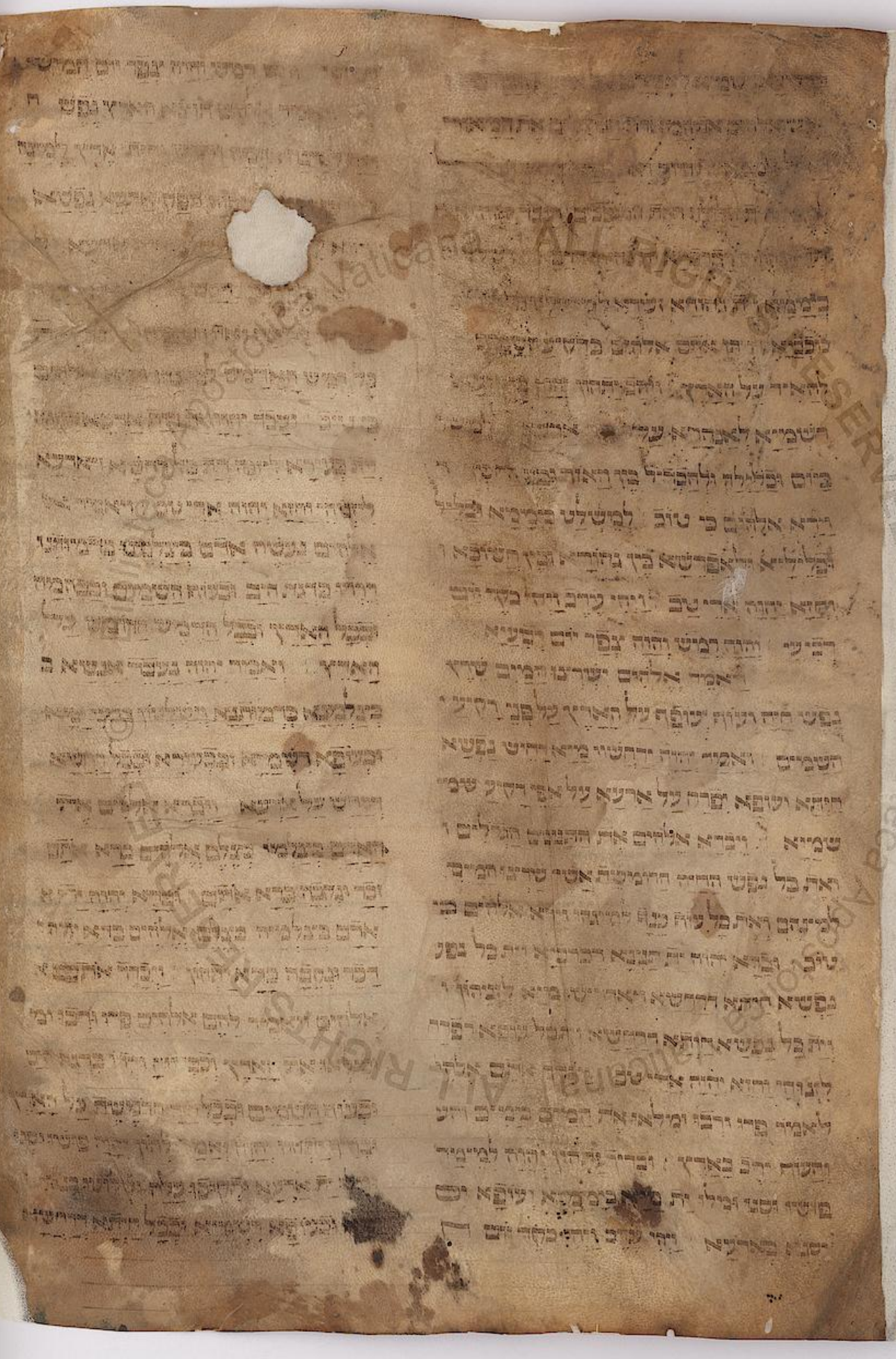

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0006
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0007
powered by DWork • Heidelberg University Library

ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0008
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana
ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0009
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0010
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0011
powered by DWork • Heidelberg University Library

אתך כל ובת וסימן כל החיה אשר אתך כי אתך אנכי וכי יגיר אותך וחם ויקח אתך כרתי אתך ורברתי אתך שוק התרומה
ונשאו אתך וזה לך תרומת מתנם הוא תזלוקך ואתך ובניך אתך יצו יי אתך את הברכה כל תרומת הקדשים

וחוא והא נגובו אפי
ארעא ובחדש השני
בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ׃
ובירחא תינינא בעשרין
ושבעה יומא לירחא
יבישת ארעא׃
וידבר אלהים אל
נח לאמר׃ ומליל ייי עם
נח למימר׃ צא מן התבה
אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך׃ פוק
מן תיבותא את ואיתתך
ובנך ונשי בנך עמך׃ כל
החיה אשר אתך מכל
בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש
על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו
על הארץ׃ כל חיתא
דעימך מכל ביסרא
בעופא ובבעירא ובכל

ריחשא דרחיש על
ארעא אפיק עימך
ויתילדון בארעא
ויפשון ויסגון על ארעא׃
ויצא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו׃ ונפק
נח ובנוהי ואיתתיה
ונשי בנוהי עימיה׃ כל
החיה כל הרמש וכל
העוף כל רומש על
הארץ למשפחתיהם
יצאו מן התבה׃ כל
חיתא כל ריחשא וכל
עופא כל דרחיש על
ארעא לזרעיתהון
נפקו מן תיבותא׃ ויבן
נח מזבח ליהוה ויקח
מכל הבהמה הטהרה
ומכל העוף הטהור
ויעל עלת במזבח׃
ובנא נח מדבחא קדם
ייי ונסיב מכל בעירא

דכיא ומכל עופא
דכיא ואסיק עלון
על מדבחא׃ וירח
יהוה את ריח הניחח
ויאמר יהוה אל לבו
לא אסף לקלל עוד
את האדמה בעבור
האדם כי יצר לב
האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות
את כל חי כאשר
עשיתי׃ וקביל ייי
ברעוא ית קורבניה
ואמר ייי במימריה
לא אוסיף למלט עוד
ית ארעא בדיל חובי
אינשא ארי יצרא
לבא דאינשא בישא
מזעוריה ולא אוסיף
עוד לממחי ית כל דחי
כמא דעבדית׃ עד כל
ימי הארץ זרע וקצ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0012
powered by DWork • Heidelberg University Library

וקרח וחם וקנין וחרף
ויום ולילה לא ישבתו
עוד כל ימי ארעא
זרוע וחצד וקור
וחום וקיטא וסיתוא
ויום וליליא יבטלון
ויברך אלהים את נח
ואת בניו ויאמר להם
פרו ורבו ומלאו את
הארץ וברך ויי ית
נחות בניהי ואמר
להון פושו וסגו ומלו
ית ארעא ומוראכם
וחתכם יהיה על כל
חית הארץ ועל כל
עוף השמים בכל
אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם
נתנו ורחלתכון
ואימתכון תהי על
כל חית ארעא ועל
כל עופא דשמיא

בכל דתרחיש ארעא
ובכל נוני ימא בידכון
מסירין כל דמשאשך
הוא אחי לכם יהיה
לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את כל
האדם דיישוד דמא
דאינשא בסהדין ממימר
דינא דמיה יתאשיד
ארי בצלם אלהים עבד
ית אינשא ואתם פרו
ורבו שרנו בארעא ורבו
בה ואתון פושו וסגו
איתילדו בארעא וסגו
בה ויאמר
אלהים אל נח ואל
בניו אתו לאמר ואמר
ליי לנח ולבנוהי עמיה
למימר ואני הנני
מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם
ואנא הא אנא מקים
ית קימי עמכון ועם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0014
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0015
powered by DWork • Heidelberg University Library

תשעמאה וחמשין
שנין ומית׃
ואלה תולדת בני נח
שם חם ויפת וילדו
להם בנים אחר המבול׃
ואילין תולדת בני נח
שם חם ויפת ואיתילידו
לחון בנין בתר טופנא׃
בני יפת גמר ומגוג
ומדי ויון ותבל ומשך
ותירס׃ ובני גמר אשכנז
וריפת ותגרמה׃ ובני
יון אלישה ותרשיש
כתים ודרנים׃ מאלה
נפרדו איי הגוים
בארעתם איש ללשנו
למשפחתם בגויהם׃
מאלין אתפרשו נגוות
עממיא בארעתהון
גבר ללישנה לזרעיהון
בעממיהון׃ ובני
חם כוש ומצרים ופוט
וכנען׃ ובני כוש סבא
וחוילה וסבתה ורעמה
וסבתכא ובני רעמה
שבא ודדן׃ וכוש ילד
את נמרד הוא החל
להיות גבר בארץ׃
וכוש אוליד ית נמרד
הוא שרי למהוי גבר
בארעא הוא הויה
גבר נייד לפני יהוה
על כן יאמר כנמרד
גבור נייד לפני יהוה׃
הוא הוה גיבר תקיף
קדם יהוה על כין
יתאמר כנמרד גיבר
תקיף קדם ייי ותהי
ראשית ממלכתו
בבל וארך ואכד וכלנה
בארץ שנער׃ והות
ריש מלכותיה בבל
וארך ואכד וכלנה
בארעא דבבל׃ מן
הארץ ההוא יצא אש
ובנה את נינוה ואת
רחבת עיר ואת כלח
מן הארעא ההיא נפ
את אורא ובנא ית
נינוה וית רחובות
קרתא וית כלח ואו
רסן בין נינוה ובין כל
הוא העיר הגדלה
ויתרסן בין נינוה ובי
כלח היא קרתא רבת
ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת
נפתחים׃ ומצרים
אוליד ית לוראי וית
ענמאיות להבאי
וית נפתוחאי׃ ואת
פתרסים ואת כסלחי
אשר יצאו משם
פלשתים ואת כפתו
וית פתרוסאי וית

וְאָמַר יְיָ הַאֲסַפְתִּי
וְלִשְׁחֹק לִבְנוֹת הַזְּוָנִין
דִּשְׁרִיאוּ לְמֶעְבַּד וּבְנַן
לָא יִתְמְנַע מִנְּהוֹן כָּל
דְּחָשְׁבוּ לְמֶעְבַּד הָבָה
נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שִׂפָתָם
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ
שִׂפַת רֵעֵהוּ וְהָבוּ נִתְגַּלֵי
וּבְלִבְלִי תַּמָּן לִשְׁנֵיהוֹן
דְּלָא יְשַׁמְּעוּן אֱנָשׁ לִשַּׁן
חַבְרֵיהּ וּפַצָּן יְיָ אִתָּם
מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ
וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר׃
עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל
כָּל אַרְעָא
וּמִתַּמָּן
עַל אַפֵּי כָּל
אַרְעָא׃
אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם
בֶּן מְאַת שָׁנָה וְיָלַד
אֶת אַרְפַּכְשַׁד שְׁנָתַיִם
אַחַר הַמַּבּוּל אֵילִין
תּוֹלְדַת שֵׁם שֵׁם בַּר
מְאָה שְׁנִין וְאוֹלִיד
אַרְפַּכְשַׁד תְּרֵין שְׁנִין
בָּתַר טוּפָנָא וְחַיִשֵׁם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
אַרְפַּכְשַׁד חֲמֵשׁ מְאוֹת
שָׁנָה וְיוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
וְחַיֵּי שֵׁם בָּתַר דְּאוֹלִיד
יָת אַרְפַּכְשַׁד חֲמֵשׁ מְאָה
שְׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבְנָן
וְאַרְפַּכְשַׁד חַי
וְחַמְשִׁים שָׁנָה
וְיָלַד אֶת שָׁלַח וַיְחִי
אַרְפַּכְשַׁד אַרְבַּע מְאוֹת
שָׁנָה וְיָלַד בָּנִים וּבָנוֹת׃
וְחַיֵּי אַרְפַּכְשַׁד בָּתַר
יָת שֶׁלַח חֲמֵשׁ מְאָה
שְׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבְנָן
וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וְיוֹלֶד אֶת עֵבֶר׃
וְחַיֵּי שֶׁלַח בָּתַר
דְּאוֹלִיד יָת
עֵבֶר תְּלָתִין
שְׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבְנָן׃
וַיְחִי שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת
וְחַיֵּי שֶׁלַח
יָת עֵבֶר
וְתַלְתְּ
וְחַיֵּי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0017
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויולד את פלג׃ וחיא
עבר תלתין וארבע
שנין ואוליד ית פלג׃
ויחי עבר אחרי הולידו
את פלג שלשים שנה
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃
וחיא עבר בתר דאוליד
ית פלג ארבע מאה
ותלתין שנין ואוליד
בנין ובנן׃ ויחי
פלג שלשים שנה
ויולד את רעו׃ וחיא
פלג תלתין שנין ואוליד
ית רעו׃ ויחי פלג אחרי
הולידו את רעו תשע
שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות׃
וחיא פלג בתר דאוליד
ית רעו מאתן ותשע
שנין ואוליד בנין
ובנן׃ ויחי רעו

שתים ושלשים שנה
ויולד את שרוג׃ וחיא
רעו תלתין ותרתין
שנין ואוליד ית שרוג׃
ויחי רעו אחרי הולידו
את שרוג שבע שנים
ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות׃ וחיא
רעו בתר דאוליד ית
שרוג מאתן ושבע שנין
ואוליד בנין ובנן׃
סת ויחי שרוג שלשים
שנה ויולד את נחור׃
וחיא שרוג תלתין שנין
ואוליד ית נחור׃ ויחי
שרוג אחרי הולידו
את נחור מאתים שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
שרוג בתר דאוליד
ית נחור מאתן שנין
ואוליד בנין ובנן׃ ויחי
סת נחור תשע ועשרים

שנה ויולד את תרח
וחיא נחור עשרי
ות שע שנין ואולי
ית תרח׃ ויחי נחור
אחרי הולידו את
תרח תשע עשרי
שנה ומאת שנה ויו
בנים ובנות׃ וחיא נח
בתר דאוליד ית תר
מאה ותשע עשר
שנין ואוליד בני
סת ובנן׃ ויחי תרח
שבעים שנה ויולד
את אברם את נחור
ואת הרן׃ וחיא תרח
שבעין שנין ואולי
ית אברם ית נחור וי
הרן׃ ואלה תולדת
תרח תרח הוליד
את אברם את נחור
ואת הרן והרן הוליד
את לוט׃ ואלין תולדת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0018
powered by DWork • Heidelberg University Library

תרח תרח אוליד ית
אברם ית נחור וית
הרן והרן אוליד ית
לוט וימת הרן על
פני תרח אביו בארץ
מולדתו באור כשדים
ומית הרן על אפי
תרח אבוהי בארע
ילדותיה באור דכסדאי
ויקח אברם ונחור
להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת
נחור מלכה בת הרן
אבי מלכה ואבי יסכה
ונסיב אברם ונחור
להון נשין שום איתת
אברם שרי ושום איתת
נחור מלכה בת הרן
אבוהא דמלכה ואבוהא
דיסכה ותהי שרי
עקרה אין לה ולד
והות שרי עקרה לית

לה ולד ויקח תרח
את אברם בנו ואת
לוט בן הרן בן בנו ואת
שרי כלתו אשת אברם
בנו ויצאו אתם מאור
כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן
וישבו שם ודבר תרח
ית אברם בריה וית
לוט בר הרן בר בריה
וית שרי כלתיה איתת
אברם בריה ונפקו
עמהון מאור דכסדאי
למיזל לארעא דכנען
ואתו עד חרן ויתיבו
תמן ויהיו ימי תרח
חמש שנים ומאתים
שנה וימת תרח בחרן
והוו יומי תרח מאתן
וחמש שנין ומית תרח
בחרן ויאמר
יהוה אל אברם לך לך

מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך ואמר
ייי לאברם אייזל לך
מארעך ומילדותך
ומבית אבוך לארעא
דאחזינך ואעשך
לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה
ברכה ואעבדנך לעם
סגי ואברכינך ואירבי
שמך ותהי מברך
ואברכה מברכיך
ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה
ואיבריך מברכך
ומלטטך אילוט
ויתברכן בדילך כל
זרעית ארעא וילך
אברם כאשר דבר
אליו יהוה וילך אתו
לוט ואברם בן חמש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0019
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0020
powered by DWork • Heidelberg University Library

לְדָרוֹמָה אֲנָאלְעִפּוֹנָא׃
וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת כָּל כִּכַּר
הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה
לִפְנֵי שַׁחֵת יְהוָה אֶת
סְדֹם וְאֶת עֲמֹרָה כְּגַן
יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּאֲכָה עֲעַר וְזִקְפָלוֹט
יִתְעַנּוֹהִי וְחָזֵא אִיתַּכָּל
מִישַׁר יַרְדְּנָא וְהָא
כוּלֵּיהּ בֵּית שְׁקִיאָקְדָם
חֲבָלוֹת יְיָ יִתְסְדֹם וְיָת
עֲמֹרָה כְּגִנְּתָא דַייָ
בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם מֵטֵי
צוֹעַר וְיִבְחַר לוֹ לוֹט
אֶת כָּל כִּכַּר הַיַּרְדֵּן
וַיִּסַּע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ
אִישׁ מֵעַל אָחִיו וַיִּבְחַר
לֵיהּ לוֹט יָתְכַּלְמֵישַׁר
יַרְדְּנָא וּנְטַל לוֹט
בְּקַדְמֵיתָא וְאִתְפְּרַשׁ
גְּבַר מִלְוָת אֲחוֹהִי׃׃

אַבְרָם וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי
הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד סְדֹם
אַבְרָם יְתִיב בְּאַרְעָא
דְכְנָעַן וְלוֹט יְתִיב בְּקִרְוֵי
מֵישְׁרָא וּפְרַס עַד סְדֹם
וְאֻנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים
לַיהוָה מְאֹד׃ וַאֲנָשֵׁי
סְדֹם בִּישִׁין בְּמָמוֹנְהוֹן
וְחַיָּבִין בְּגֵוִיתְהוֹן קֳדָם
יְיָ לַחְרָא וַיהוָה אָמַר
אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֵד
לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא נָא
עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם צָפֹנָה
וְנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וְיַמָּה׃
וַיְיָ אֲמַר לְאַבְרָם בָּתַר
דְאִתְפְּרַשׁ לוֹט מֵעִמֵּיהּ
זְקוֹף כְּעַן עֵינָךְ וְחֲזִי
מִן אַתְרָא דְאַתְּ תַּמָּן
לְצִפּוֹנָא וּלְדָרוֹמָא
וּלְמַדִּינְחָא וּלְמַעַרְבָּא׃

כִּי אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה
וּלְזַרְעֲךָ עַד עוֹלָם׃
אַרְיִת כָּל אַרְעָא דְאַתְּ
חָזֵיל אִיתְּנִנָּהּ וְלִבְנָךְ
עַד עָלְמָא וְאָשַׂמְתִּי אֶת
זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אִם יוּכַל אִישׁ
לִמְנוֹת אֶת עֲפַר הָאָרֶץ
גַּם זַרְעֲךָ יִמָּנֶה וְאִשּׁוּי
יָת בְּנָךְ סַגִּיאִין כְּעַפְרָא
דְאַרְעָא כְּמָא דְלָא יָכִיל
אִינִישׁ לְמִמְנֵי יָת עֲפַר אַרְעָא אַף
בְּנָךְ לָא יִתְמְנוֹן קוֹם
הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ
וְלִרְחָבָהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה
קוֹם הְלִיךְ בְּאַרְעָא
לְאוֹרְכָהּ וּלְפוּתְיָהּ אֲרֵי
לָךְ אֶתְּנִנָּהּ וַיֶּאֱהַל
אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי
מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0021
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְכֻלָּם עָשׂוּ מִזְבֵּחַ לִיחוּד׃
וּפָרַס אַבְרָם וְאוּנָא׃
וְיָתֵב בְּמֵישְׁרֵי מַמְרֵי׃
דְּבֵית חֶבְרוֹן וּבְנָאתָמָן׃
מִדְּקַדְמָאֵי קֶדֶם וְיָיֵ׃

וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ
שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אַלָּסָר
כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם
וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְחָוֹת
בִּיוֹמֵי אַמְרָפֶל מַלְכָּא
דְּבָבֶל אַרְיוֹךְ מַלְכָּא
דְּאֶלָסַר כְּדָרְלָ מַלְכָּא
דְּעֵילָם וְתִדְעָל מַלְכָּא
דְּעַמְמֵי עֲשׂוּ מִלְחָמָה
אֶת בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם
וְאֶת בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה
שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה
וְשֶׁמְאֶבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִם
וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִיא צֹעַר׃
עֲבָדוּ קְרָבָא עִם בֶּרַע
מַלְכָּא דְסָדֹם וְעִם בִּרְשַׁע

מַלְכָּא דַּעֲמֹרָה שִׁנְאָב
מַלְכָּא דְּאַדְמָה וְשֶׁמְאֶ
מַלְכָּא דְּצְבוֹיִם וּמַלְכָּא
דְּבֶלַע הִיא צֹעַר כֻּלְּ
אִלֵּין חַבְּרוּ אֶלְעֵמֶק
הַשִּׂדִּים הוּא יָם הַמֶּלַח׃
תְּרֵי עֲשַׂר שְׁנִין אִתְעַבָּדוּ
לְמִישַׁר חֶקְלָא הוּא
אֲתַר דְּמָא הַמֶּלַח׃
שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה
עַבָּדוּ אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר
וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָרְדוּ וְתַרְתֵּי עֲשַׂרְ
שְׁנִין פְּלָחוּ אֶת כְּדָרְלָ
וְתֵלֶת עֲשַׂר שְׁנִין מָרְדוּ׃
וְלָאֳרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכָבוּ אֶת
רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם
וְאֶת הַזּוּזִים בְּהָם וְאֶת
הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם

אֶת כְּדָרְלָ וּמַלְכֵי
דְּעִמֵּיהּ וּמְחוֹ יָתְ גְּבָר
דְּבַעֲשְׁתְּרוֹת קַרְנַיִם
וְיָתְ תַּקִּיפַיָּא דְּבָהּ מִ
וְיָתְ אֵימָתָנֵי דְּבְשָׁוֵ
קִרְיָתַיִם וְאָתְ חוֹרָ
בְּטוּרְדֵם שְׂעִיר עַד
אֵילְ פָּארָן אֲשֶׁר עַל
הַמִּדְבָּרָ וְיָתְ חוּרָ
דְּבְטוּרֵי דְּשְׂעִיר
מֵישַׁר פָּארָן דְּסָמִ
עַל דִּמְדַבְּרָא וְשָׁבוּ
וְלָאוּ אִלֵּין מִשְׁפָּ
חוּ וְקַדִּישׁוּ וְיָתְ
שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם
אֶת הָאֱמֹרִי הַשֹּׁ
בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ וַיֵּ
וְאִתּוֹ לְמִישַׁר פְּלָ
דִּינֵי וְנָאֲקָם וְמִ
תְּקַל חֶקְלָ עֲמָלֵ
וְאָתְ תַּלְתָּ מַלְכֵ
דְּעַמּוֹרָה וְאִתְ
וְאָתְ תְּלָתָא גַּבְרָ
דְּעִמְּהוֹן בְּמִשְׁוֵ
קִרְיָתַיִם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0022
powered by DWork • Heidelberg University Library

סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך
צבוים ומלך בלע הוא
צער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים
ונפק מלכא דסדום
ומלכא דעמרה ומלכא
דאדמה ומלכא דצבו
ומלכא דבלע הוא צער
וסדרו עימהון קרבא
במישר חקלי אינאת
כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים
ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את
החמשה עם כדרלע
מלכא דעילם ותדעל
מלכא דעממי ואמרפל
מלכא דבבל ואריוך
מלכא דאליר ארבעה
מלכין לקבול חמשה

ועמק השדים בארת
בארת חמר ונפלו
[illegible]
[illegible]
הרה נסו [illegible]
בירין מסקן [illegible]
וערקו מלכא דסדום
ועמורה ונפלו תמן
ודאשתארו לטורא
ערקו ויקחו את כל
רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם וילכו
ושבו ית כל קרינא דסדם
ועמרה ויתן למיכלהון
ואזלו ויקחו את לוט
ואת רכשו [illegible]
אברם וילכו [illegible]
ישב בסדם [illegible]
לוט [illegible]
אחוהי דאברם ואזלו
[illegible]
הפליט ויבר לאברם

בעברי והוא [illegible]
אלוי ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר
[illegible] עלי ברית אברם
[illegible]
לאברם עברא [illegible]
שרי במישרי ממרא
אמוראה אחוהי דאשכל
ואחוהי דענר ואינון
אינש קימיה דאברם
וישמע אברם כי נשבה
אחיו וירק את חויכיו
ולידי ביתו שמנה עשר
ושלשמאות וירדף עד
דן וישמע אברם ארי
אשתבי אחוהי וזריז
ית עולימוהי ולידי
ביתיה ולתמאה
ותמנת עשר ורדף עד
דן ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמאל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0023
powered by DWork • Heidelberg University Library

לְדַמֶּשֶׂק וְאִתְפַּל֫ג
עֲלֵיהֶוֹן בְּלֵילְיָא הוּא
וְעַבְדוֹהִי וּמְחָנוֹן
וּרְדָפִינוּן עַד חוֹבָה
דִּמְנָפוֹנָא לְדַמֶּשֶׂק
וַיָּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכֻשׁ
וְגַם אֶת לוֹט אָחִיו
וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם
אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הָעָם
וְאַתִּיב יָתְהֹן כָּל קִנְיָנָא
וְאָף יָת לוֹט אֲחוּהִי
וְקִנְיָנֵיהּ אַתִּיב וְאַף
וְת נְשַׁיָּא וְיָת עַמָּא וְיָצָא
מֶלֶךְ סְדֹם לִקְרָאתוֹ
אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת
אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
אֶל עֵמֶק שָׁוֵה הוּא
עֵמֶק הַמֶּלֶךְ: וּמַלְכִּי
מַלְכָּא דְסְדֹם לְקַדְמוּתֵיהּ
בַּתַר דְּתָב מִלְמִמְחֵי
יָת כְּדָרְלָעֹמֶר וְיָת מַלְכַיָּא

דְּעַמֵּיהּ לְמֵישַׁר גַּפְנָא
הוּא בֵּית רֵישָׁא דְמַלְכָּא:
וּמַלְכִּי צֶדֶק מַלְכָּא שָׁלֵם
וְהוּא לְחֻסְנַיָּן וְהוּא
כָּהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן וּמַלְכִּי
צֶדֶק מַלְכָּא דִירוּשְׁלֵם
אַפִּיק לְחֵים וְחַמְרָא
וְהוּא מְשַׁמֵּישׁ קֳדָם
אֵל עֶלְאָה וִיבָרְכֵהּ
וְאָמַר בְּרִיךְ אַבְרָם
לְאֵל עֶלְיוֹן קָנֵה
שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וּבְרִיךְ
וְאָמַר בְּרִיךְ אַבְרָם
לְאֵל עֶלְאָה דְקָנְנֵיהּ
שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וּבָרוּךְ
אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מְגַן
צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וְיָהַב לֵהּ
מֵעֲשַׂר מִכֹּל וּבָרִיךְ
אֵל עֶלְאָה דְּמְסַר סַנָּאךְ
בִּידָךְ וְיָהַב לֵיהּ חַד מִן
עֲשַׂרְתָּא מִכֹּלָּא וְאָמַר
מֶלֶךְ סְדֹם אֶל אַבְרָם

תּוֹלְדֹת הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ
קַח לָךְ וְאָמַר מַלְ
דְּסְדֹם לְאַבְרָם הַב
נַפְשָׁתָא וְקִנְיָנָא קַבֵּל
לָךְ וַיֹּאמֶר אַבְרָם
מֶלֶךְ סְדֹם הַרְמֵי
יְדִי אֶל יְהוָה אֵל עֶ
קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶ
וְאָמַר אַבְרָם לְמַל
דְּסְדֹם אֲרִימִית יְ
בְּעַלְוֹקְדֹם וַיֵּל אֲ
עֲלָאָה דְּקָנְנֵיהּ שְׁ
וְאַרְעָא אִם מִחּוּ
וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל וְאִ
אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר
וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעְ
אֶת אַבְרָם אִם מִי
וְעַד עֲרֶקֶת מַסְנָא
אֶסַּב מִכָּל דְּלָךְ וּל
תֵּימַר אֲנָא עֲתַר
יָת אַבְרָם בְּלֵעֲרֵי
אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0024
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
הָלְכוּ אִתִּי עֲרֹ֫ר אַשְׁפָּל
וּמַמְרֵא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם׃
בַּר מִדְּאִנְּלוּ עוֹלֵימַיָּא
וְחוּלַק גַּבְרַיָּא דְּאָזְלוּ
עִמִּי עֲרֹ֫ר אַשְׁפָּל וּמַמְרֵא
אִינוּן יְקַבְּלוּן חוּלְמָנָם׃
אַחַר הַדְּבָרִים
כ״ב הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר יְיָ
אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה
לֵאמֹר אַל תִּירָא אַבְרָם
אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ
הַרְבֵּה מְאֹד׃ בְּתַר
פִּתְגָמַיָּא הָאִלֵּין הֲוָה
פִּתְגָמָא דְּיְיָ עִם אַבְרָם
בְּנְבוּאָה לְמֵימַר לָא
תִּדְחַל אַבְרָם מֵימְרִי
תְּקוֹפָתָא לָךְ אֲגַן סָגִי
לַחְדָא׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם
אֲדֹנָי יְיָ מַה תִּתֶּן
לִי וַאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
וּבֶן מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא
דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע
וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃
וְהִנֵּה דְבַר יְיָ אֵלָיו לֵאמֹר
לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם
אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא
יִירָשֶׁךָ׃ וְהוֹצִיא אֹתוֹ הַחוּצָה
וַיֹּאמֶר הַבֶּט נָא
הַשָּׁמַיְמָה וְסִפֹּר
הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל
לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר
לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃
וְהֶאֱמִן בַּיְיָ וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְיָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת
הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃
וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְיָ
אֲשֶׁר אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּהּ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה לִי עֶגְלָה
מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת
וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר
וְגוֹזָל׃ וַיִּקַּח לוֹ אֶת כָּל
אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם
בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ
לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת הַצִּפֹּר
לֹא בָתָר׃ וַיֵּרֶד הָעַיִט
עַל הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם
אַבְרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא
וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל אַבְרָם
וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה
נֹפֶלֶת עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר
לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי
גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ
לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם
אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן
יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃
וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ
בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה׃ וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלֵם
עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה׃
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה
וַעֲלָטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר
עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר
עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃
בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְיָ
אֶת אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם
עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃
אֶת הַקֵּינִי וְאֶת הַקְּנִזִּי
וְאֶת הַקַּדְמֹנִי׃ וְאֶת הַחִתִּי
וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הָרְפָאִים׃
וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת הַיְבוּסִי׃
וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם
אֶת הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ
מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת
אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ
לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא אֶל הָגָר
וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה
וַתֵּלֶךְ גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃
וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל אַבְרָם
חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי
שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא
כִּי הָרָתָה וָאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ
יִשְׁפֹּט יְיָ בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל שָׂרַי
הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ
עֲשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ
וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח
מִפָּנֶיהָ׃ וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ
יְיָ עַל עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר
עַל הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃
וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי
מֵאַיִן בָּאת וְאָנָה תֵלֵכִי
וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי
אָנֹכִי בֹּרַחַת׃ וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְיָ שׁוּבִי
אֶל גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי
תַּחַת יָדֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְיָ הַרְבָּה
אַרְבֶּה אֶת זַרְעֵךְ וְלֹא
יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְיָ הִנָּךְ הָרָה
וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת
שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי שָׁמַע
יְיָ אֶל עָנְיֵךְ׃ וְהוּא יִהְיֶה
פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל
וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָל
אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃ וַתִּקְרָא
שֵׁם יְיָ הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ
אַתָּה אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה
הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי
רֹאִי׃ עַל כֵּן קָרָא
לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֳאִי
הִנֵּה בֵין קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃
וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן
וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם בְּנוֹ
אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃
וְאַבְרָם בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה
וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת הָגָר
אֶת יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃
וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים
שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא
יְיָ אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲנִי אֵל שַׁדַּי
הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃
וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד׃
וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃
אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ
וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם׃
וְלֹא יִקָּרֵא עוֹד אֶת שִׁמְךָ
אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ
אַבְרָהָם כִּי אַב הֲמוֹן גּוֹיִם
נְתַתִּיךָ׃ וְהִפְרֵתִי אוֹתְךָ
בִּמְאֹד מְאֹד וְנָתַתִּיךָ
לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ
יֵצֵאוּ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית
עוֹלָם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ׃
וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֵת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ
אֵת כָּל אֶרֶץ כְּנַעַן
לַאֲחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי
לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִּשְׁמֹר
אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתָם׃ זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
הִמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר׃
וּנְמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר
עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת
בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃
בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל
לָכֶם כָּל זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם
יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת כֶּסֶף
מִכֹּל בֶּן נֵכָר אֲשֶׁר
לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא׃
הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ
וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה
בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם
לִבְרִית עוֹלָם׃ וְעָרֵל
זָכָר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל
אֶת בְּשַׂר עָרְלָתוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ אֶת בְּרִיתִי
הֵפַר׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ
לֹא תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ
שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ׃
וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי
מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ
וְהָיְתָה גּוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים
מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וַיִּפֹּל
אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וַיִּצְחָק
וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן מֵאָה
שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם שָׂרָה
הַבַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה
תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל
יִחְיֶה לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה
אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן
וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק
וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם
לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ וְלִיִשְׁמָעֵאל
שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵּרַכְתִּי
אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ
וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד מְאֹד
שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם
יוֹלִיד וּנְתַתִּיו לְגוֹי
גָּדוֹל׃ וְאֶת בְּרִיתִי
אָקִים אֶת יִצְחָק אֲשֶׁר
תֵּלֶד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד
הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת׃
וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ
וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל
אַבְרָהָם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ
וְאֵת כָּל יְלִידֵי בֵיתוֹ
וְאֵת כָּל מִקְנַת כַּסְפּוֹ
כָּל זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵּית
אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת בְּשַׂר
עָרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אִתּוֹ אֱלֹהִים׃ וְאַבְרָהָם
בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה
וְתֵשַׁע שָׁנִים בְּהִמֹּלוֹ
בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ וְיִשְׁמָעֵאל
בְּנוֹ בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֶת בְּשַׂר
עָרְלָתוֹ׃ בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם
וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ׃
וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד
בָּיִת וּמִקְנַת כֶּסֶף
מֵאֵת בֶּן נֵכָר נִמֹּלוּ
אִתּוֹ׃ וַיֵּרָא אֵלָיו יְיָ
בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא
יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֹהֶל
כְּחֹם הַיּוֹם׃ וַיִּשָּׂא עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
אֲנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו
וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם
מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ
אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
אִם נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אַל נָא תַעֲבֹר
מֵעַל עַבְדֶּךָ׃ יֻקַּח נָא
מְעַט מַיִם וְרַחֲצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ
תַּחַת הָעֵץ׃ וְאֶקְחָה
פַת לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם
אַחַר תַּעֲבֹרוּן כִּי
עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל
עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן
תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֲלָה
אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר
מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים
קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי
וְעֲשִׂי עֻגוֹת׃ וְאֶל הַבָּקָר
רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן
בָּקָר רַךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן
אֶל הַנַּעַר וַיְמַהֵר
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח
חֶמְאָה וְחָלָב וּבֶן הַבָּקָר
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם
וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם
תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכֵלוּ׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה
שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה בָאֹהֶל׃ וַיֹּאמֶר
שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת
חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה
אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת
פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא
אַחֲרָיו׃ וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה
זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים
חָדַל הָיָה לִהְיוֹת לְשָׂרָה
אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ וַתִּצְחַק
שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר
אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה לִי
עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן׃
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל אַבְרָהָם
לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה
לֵאמֹר הַאַף אָמְנָם אֵלֵד
וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃ הֲיִפָּלֵא
מֵיְיָ דָּבָר לַמּוֹעֵד
אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה
וּלְשָׂרָה בֵּן׃ וַתְּכַחֵשׁ
שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי
כִּי יָרֵאָה וַיֹּאמֶר לֹא
כִּי צָחָקְתְּ׃ וַיָּקֻמוּ
מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ
עַל פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם
הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם׃
וַיְיָ אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי
מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃
וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי
גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ
בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃
כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר
יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו וְאֶת
בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ
דֶּרֶךְ יְיָ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא
יְיָ עַל אַבְרָהָם אֵת
אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר יְיָ זַעֲקַת סְדֹם
וְעֲמֹרָה כִּי רָבָּה וְחַטָּאתָם
כִּי כָבְדָה מְאֹד׃
אֵרְדָה נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ
הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כָלָה
וְאִם לֹא אֵדָעָה׃
וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם
עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְיָ׃
וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם
רָשָׁע׃ אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר
הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא
לַמָּקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים
הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃
חָלִלָה לְךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר
הַזֶּה לְהָמִית צַדִּיק עִם
רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע
חָלִלָה לָךְ הֲשֹׁפֵט כָּל
הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃
וַיֹּאמֶר יְיָ אִם אֶמְצָא
בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם
בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי
לְכָל הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃
וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר
אֶל אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר
וָאֵפֶר׃ אוּלַי יַחְסְרוּן
חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה
הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה
אֶת כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית אִם אֶמְצָא
שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו
וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן
שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר
לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר
הָאַרְבָּעִים׃ וַיֹּאמֶר
אַל נָא יִחַר לַאדֹנָי
וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן
שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר
לֹא אֶעֱשֶׂה אִם אֶמְצָא
שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר
אֶל אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן
שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית בְּעֲבוּר
הָעֶשְׂרִים׃ וַיֹּאמֶר
אַל נָא יִחַר לַאדֹנָי
וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃
וַיֵּלֶךְ יְיָ כַּאֲשֶׁר כִּלָּה
לְדַבֵּר אֶל אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃
וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים
סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם
וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם
וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא אֲדֹנַי
סוּרוּ נָא אֶל בֵּית עַבְדְּכֶם
וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהַלַּכְתֶּם
לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא
כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃
וַיִּפְצַר בָּהֶם מְאֹד
וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ
אֶל בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם
מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה
וַיֹּאכֵלוּ׃ טֶרֶם יִשְׁכָּבוּן
וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי
סְדֹם נָסַבּוּ עַל הַבַּיִת
מִנַּעַר וְעַד זָקֵן כָּל
הָעָם מִקָּצֶה׃ וַיִּקְרְאוּ
אֶל לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ
אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה
הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה
אֹתָם׃ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט
הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר
אַחֲרָיו׃ וַיֹּאמֶר אַל נָא
אַחַי תָּרֵעוּ׃ הִנֵּה נָא
לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר
לֹא יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה
נָּא אֹתָם אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶם כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל
תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי עַל כֵּן
בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃
וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ הָלְאָה
וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא
לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט
עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם
וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט
מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר
הַדָּלֶת׃ וַיִּשְׁלְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת לוֹט אֲלֵיהֶם
הַבָּיְתָה וְאֶת הַדֶּלֶת
סָגָרוּ׃ וְאֶת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ
בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד
גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא
הַפָּתַח׃ וַיֹּאמְרוּ
הָאֲנָשִׁים אֶל לוֹט
עֹד מִי לְךָ פֹה חָתָן
וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל
אֲשֶׁר לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא
מִן הַמָּקוֹם׃ כִּי מַשְׁחִתִים
אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה
כִּי גָדְלָה צַעֲקָתָם
אֶת פְּנֵי יְיָ וַיְשַׁלְּחֵנוּ
יְיָ לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו
לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר
קוּמוּ צְאוּ מִן הַמָּקוֹם
הַזֶּה כִּי מַשְׁחִית יְיָ
אֶת הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק
בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃
וַיְהִי כַמּוֹת הַשַּׁחַר
וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים
בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח
אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי
בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת
פֶּן תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן
הָעִיר׃ וַיִּתְמַהְמָהּ
וַיַּחֲזִקוּ הָאֲנָשִׁים
בְּיָדוֹ וּבְיַד אִשְׁתּוֹ
וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו
בְּחֶמְלַת יְיָ עָלָיו
וַיּוֹצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ
מִחוּץ לָעִיר׃
וַיְהִי כְּהוֹצִיאָם אֹתָם
הַחוּצָה וַיֹּאמֶר
הִמָּלֵט עַל נַפְשֶׁךָ
אַל תַּבֵּט אַחֲרֶיךָ
וְאַל תַּעֲמֹד בְּכָל
הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט
פֶּן תִּסָּפֶה׃ וַיֹּאמֶר
לוֹט אֲלֵהֶם אַל נָא
אֲדֹנָי׃ הִנֵּה נָא מָצָא
עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ
וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת
אֶת נַפְשִׁי וְאָנֹכִי לֹא
אוּכַל הִמָּלֵט הָהָרָה
פֶּן תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה
וָמַתִּי׃ הִנֵּה נָא הָעִיר
הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס
שָׁמָּה וְהִיא מִצְעָר
אִמָּלְטָה נָּא שָׁמָּה
הֲלֹא מִצְעָר הִוא
וּתְחִי נַפְשִׁי׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָשָׂאתִי
פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה
לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת
הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה
כִּי לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת
דָּבָר עַד בֹּאֲךָ שָׁמָּה
עַל כֵּן קָרָא שֵׁם
הָעִיר צֹעַר׃
הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ
וְלוֹט בָּא צֹעַרָה׃
וַיְיָ הִמְטִיר עַל סְדֹם
וְעַל עֲמֹרָה גָּפְרִית
וָאֵשׁ מֵאֵת יְיָ מִן
הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּהֲפֹךְ
אֶת הֶעָרִים הָאֵל
וְאֶת כָּל הַכִּכָּר
וְאֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הֶעָרִים
וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃
וַתַּבֵּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו
וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם
בַּבֹּקֶר אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת
פְּנֵי יְיָ׃ וַיַּשְׁקֵף
עַל פְּנֵי סְדֹם וַעֲמֹרָה
וְעַל כָּל פְּנֵי אֶרֶץ
הַכִּכָּר וַיַּרְא וְהִנֵּה
עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ
כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃
וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים
אֶת עָרֵי הַכִּכָּר וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם
וַיְשַׁלַּח אֶת לוֹט
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בְּהָפֵךְ
אֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר יָשַׁב
בָּהֶן לוֹט׃
וַיַּעַל לוֹט מִצֹּעַר
וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי
בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרֵא
לָשֶׁבֶת בְּצֹעַר וַיֵּשֶׁב
בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי
בְנֹתָיו׃ וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
אֶל הַצְּעִירָה אָבִינוּ
זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ
לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדֶרֶךְ
כָּל הָאָרֶץ׃ לְכָה
נַשְׁקֶה אֶת אָבִינוּ יַיִן
וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה
מֵאָבִינוּ זָרַע׃
וַתַּשְׁקֶינָה אֶת אֲבִיהֶן
יַיִן בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
אֶת אָבִיהָ וְלֹא יָדַע
בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר
הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה
הִנֵּה שָׁכַבְתִּי אֶמֶשׁ
אֶת אָבִי נַשְׁקֶנּוּ יַיִן
גַּם הַלַּיְלָה וּבֹאִי
שִׁכְבִי עִמּוֹ וּנְחַיֶּה
מֵאָבִינוּ זָרַע׃
וַתַּשְׁקֶינָה גַּם בַּלַּיְלָה
הַהוּא אֶת אֲבִיהֶן יַיִן
וַתָּקָם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב
עִמּוֹ וְלֹא יָדַע בְּשִׁכְבָהּ
וּבְקוּמָהּ׃ וַתַּהֲרֶיָנָה
שְׁתֵּי בְנוֹת לוֹט
מֵאֲבִיהֶן׃ וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה
בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב
הוּא אֲבִי מוֹאָבִים עַד
הַיּוֹם׃ וְהַצְּעִירָה גַּם
הִוא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ בֶּן עַמִּי הוּא אֲבִי
בְנֵי עַמּוֹן עַד הַיּוֹם׃
וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם
אַרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב
בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר
וַיָּגָר בִּגְרָר׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
עַל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי
הִוא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּ

לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד
הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃
בְּיוֹם הַהוּא כָּרַת יְיָ
עִם אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד
הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃
אֶת הַקֵּינִי וְאֶת הַקְּנִזִּי וְאֶת
הַקַּדְמֹנִי׃ וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת
הָרְפָאִים׃ וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת
הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת
הַיְבוּסִי׃

וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם
לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה
מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃
וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל
אַבְרָם הִנֵּה נָא עֲצָרַנִי
יְיָ מִלֶּדֶת בֹּא נָא
אֶל שִׁפְחָתִי אוּלַי
אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃
וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם
אֶת הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ
מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת
אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם
אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃
וַתְּדַבֵּר שָׂרַי אֵיתַת
אַבְרָם וַתְּגָר מֵעֲרֵיתָא
אֲמַתָּהּ מִסּוֹף עֲשַׂר
שְׁנִין לְמִיתַב אַבְרָם
בְּאַרְעָא דִּכְנָעַן וְיָהֲבַת
יָתָהּ לְאַבְרָם בַּעֲלָהּ
לִיהּ לְאִיתּוּתָא אֶל
הָגָר וְתֵיתֵי וְתֵרַע בְּ
הַרְתָּהּ וְתִקַּל גְּבִרְתָּהּ
בְּעֵינָהָא׃ וְאָמַר שָׂרַי
אֶל אַבְרָם חָמָסִי עֲלָךְ
אֲנָא יְהַבִית שִׁפְחָתִי
בְּחֵיקָךְ וְתָרְאַת כְּיַהֲרָתָה
וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט
יְיָ בֵּינִי וּבֵינָיִךְ׃
וַאֲמַרַת שָׂרַי לְאַבְרָם
דִּין לִי עֲלָךְ אֲנָא יְהַבִית

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0027
powered by DWork • Heidelberg University Library

אמתי לך וחזות ארי גברתי אנכי ברחת ואמר לה מלא
עריאת וקליתבעיניה ואמר הגר אמתא הא את מעדיא
ידין ייי בינא ובינך דשרי מנן את אתיא ברי ותקרון שמיו
ויאמר אברם אל שרי ולאן את אזלא ואמרת ארי קבל ייי צ
הנה שפחתך בידך מוקדם שרי ריבותי והוא יהיה פרא
עשי לה הטוב בעיניך אנא ערקא ויאמר ידו בכל ייד כ
ותענה שרי ותברח לה מלאך יהוה שובי ועל פני כל אח
מפניה ואמר אברם אל גברתך והתעני ישכן והוא יח
לשרי הא אמתיך תחת ידיה ואמר לה באינשא הוא
בידיך עבידי לה מלאכא דייי תובי לות ערוך לכולא
דתקין בעיניכי ועניתה רבונתיך ואשתעבדי אינשא יהון ני
שרי וערקת מן קדמוהא תחות ידה ויאמר ליהוא על אפי כ
וימצאה מלאך יהוה להמלאך יהוה חרבה ישרי ותקרא ש
על עין המים במדבר ארבה את זרעך ולא הדבר אליה
על העין בדרך שור ויספר מרב ואמר לה אל ראי בי אמ
ואשנחה מלאכא דייי אסגאה מלאכא דייי הגם הלם ראית
על ענא דמיא במדברא אסגי ית בנבי ולא ראי ועל יאת ב
על ענא באורחא יתמנון מיסגי ויאמר דייי דאתמלל
דחגרא ויאמר הגר להמלאך יהוה הנך אמרת את הוא
שפחת שרי אימזה הרה וילדת בן וקראת חזיו כולא ארי
באת ואנה תלכי שמו וישמעאל כי אף אנא שריתי
ותאמר מפני שרי שמע יהוה אל ענך בתר דאתגלי

על כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה
בין קדש ובין ברד׃
על כן קרא לבירא
בירא דמלאך קימא
אתחזי עלה הא בין
רקם ובין חגרא׃ ותלד
הגר לאברם בן ויקרא
אברם שם בנו אשר
ילדה הגר ישמעאל׃
וילידת הגר לאברם
בר וקרא אברם שום
בריה דילידת הגר
ישמ׳ ואברם בן
שמנים שנה ושש
שנים בלדת הגר את
ישמעאל לאברם׃
ואברם בר תמנן ושית
שנין כד ילידת הגר
ית ישמעאל לאברם׃
ויהי אברם בן
תשעים שנה ותשע

שנים וירא יהוה אל
אברם ויאמר אליו
אני אל שדי התהלך
לפני והיה תמים׃ והוה
אברם בר תשעין ותשע
שנין ואתגלי ייי לאברם
ואמר ליה אנא אל
שדי פלח קדמי והוי
שלים׃ ואתנה בריתי
ביני ובינך וארבה
אותך במאד מאד׃
ואתין קימי בין מימרי
ובינך ואסגי יתך לחדא
לחדא׃ ויפל אברם
על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר׃ ונפל
אברם על אפוהי ומליל
עמיה ייי למימר׃ אני
הנה בריתי אתך והיית
לאב המון גוים׃ אנא
הא גזר קימי עמך ותהי
לאב סגי עממין׃ ולא

יקרא עוד את שמך
אברם והיה שמך
אברהם כי אב המון
גוים נתתיך׃ ולא יתקרי
עוד ית שמך אברם
ויהי שמך אברהם
ארי אב סגי עממין
יהבתך׃ והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך
לגוים ומלכים ממך
יצאו׃ ואפיש יתך לחדא
לחדא ואתנינך לכנשין
ומלכין דשלטין בעממיא
מנך יפקון׃ והקמתי
את בריתי ביני ובינך
ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים
ולזרעך אחריך׃ ואקים
ית קימי בין מימרי
ובינך ובין בנך בתרך
לדריהון לקים עלם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0029
powered by DWork • Heidelberg University Library

לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלִזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ
אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן
לַאֲחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי
לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וַאֲתֶּן
אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶת
בְּרִיתִי תִּשְׁמֹרוּ
אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃
וְנַמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר
עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת
בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃
וּבֶן שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל
לָכֶם כָּל זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם
יְלִיד בַּיִת וּמִקְנַת כֶּסֶף
מִכֹּל בֶּן נֵכָר אֲשֶׁר לֹא
מִזַּרְעֲךָ הוּא׃ הִמּוֹל יִמּוֹל
יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ
וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם
לִבְרִית עוֹלָם׃ וְעָרֵל
זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יָמוֹל
אֶת בְּשַׂר עָרְלָתוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ אֶת־בְּרִיתִי
הֵפַר׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי
לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
שָׂרַי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ
וּבֵרַכְתִּי אוֹתָהּ וְגַם
נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן
וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה
לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים
יִהְיוּ מִמֶּנָּה׃ וַיִּפֹּל
עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק
וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן
מֵאָה שָׁנָה יִוָּלֵד
וְאִם־שָׂרָה הַבַּת
תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם שָׂרָי
לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
שָׂרַי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ
וּבֵרַכְתִּי אוֹתָהּ וְגַם
נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן
וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה
לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים
יִהְיוּ מִמֶּנָּה׃ וַיִּפֹּל
עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק
וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן
מֵאָה שָׁנָה יִוָּלֵד
וְאִם־שָׂרָה הַבַּת
תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם שָׂרָי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0030
powered by DWork • Heidelberg University Library

מלכי עמים נסו נדיבי עמים
ואברהם זקן בא בימים
מיעה לך ברוא ברכנה
ותהי לגוים מלכין
דשלטין ביוממיא
מיעה יחוסא לאברהם
על פנוי ויצחק ואמר
בלבו הלבן מאה שנה
ילד ואם שרה תבת
תשעים שנה תלד
ואפל אברהם על
אפוהי ויצחק ואמרי
בלבה הלבן מאה
שנה תלד ואם
שרה תבת בת
תשעים שנה תלד
ויאמר אברהם אל
אלהים לו ישמעאל
יחיה לפניך ואמר
אברהם קדם
ישמעאל יתקרי
אשר נשבעת לו הנה

יצחק אשר ילד לך
שרה למואב הזה
בשנה האחרת ויהי
קימי אקים עם יצחק
דתליד לך שרה למנא
חדין בשתא אחרנא
וכלה לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם
ושיצי למללא עמיה
ואיסתלק יקרא דיוי
מיעלוהי דאברהם ושלח
אברהם את ישמעאל
בנו ואת כל ילידי ביתו
ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית
אברהם ומל את
בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר
אתו אלהים ודבר
אברהם את ישמעאל
בריה ויתכל ילידי
ביתהון ויתכל זביני

את יצחק ותקמתי את
ברית
עולם לזרעו אחריו
ואמר יי בישטא
שרה איתתך תליד
לך בר ותיקרי ית שמיה
יצחק ואקים ית קיימי
עמיה לקים עלם לבתריה
שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפריתי אתו
והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאם
יוליד יעקוב
ועל ישמעאל קבילת
עלותך הנה ברכתיו
ואפישיתיה ומשגיתיה
תהוה לדוכתה
עשר רברבין יולד
ואתננה לעם סגי
ואתעבדנה לעם תקיף

ישראל יתקרם
אלהים שרי ויולד
ויתן לו את
ברית המילה
ויעש אברהם את
ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו וכל מקנת
כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את
בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר
אתו אלהים ואברהם
בן תשעים ותשע
שנה בהמלו בשר
ערלתו וישמעאל בנו
בן שלש עשרה שנה
בהמלו בשר ערלתו
ביום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו
וכל אנשי ביתו
ילידי בית ומקנת
כסף מאת בן נכר
אשר לא מזרעו
נמלו עמו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0031
powered by DWork • Heidelberg University Library

כספיה כל דכורא
באינשי בית אברהם
וגזרית בסרא דעורלתהון
בכרן יומא הדין כמא
דמליל עימיה ייי
ואברהם בן תשעים
ותשע שנה בהמלו
בשר ערלתו ואברהם
בר תשעין ותשע
שנין כד גזר בסרא
דעורלתיה וישמעאל
בנו בן שלש עשרה
שנה בהמלו את בשר
ערלתו וישמ בריה
בר תלת עשרי שנין
כד גזרית בסרא דעורלתיה
בעצם היום הזה נמול
אברהם וישמעאל
בנו בכרן יומא הדין
גזר אברהם וישמ
בריה וכל אנשי ביתו
ילידי בית ומקנת כסף

מאת בן נכר נמלו
אתו וכל אנשי ביתיה
ילידי ביתא וזביני
כספא מן כל בר עממי
גזרו עימיה
וירא אליו יהוה באלני
ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום
ואתגלי ליה ייי במישרי
ממרא והוא יתיב
בתרע משכנא כמיחם
יומא וישא עיניו
וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו
וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו
ארצה וזקף עינוהי
וחזא והא תלתה גברין
קימין עלווהי וחזא
ורהט לקדמותהון
מתרע משכנא וסגיד
על ארעא ויאמר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0032
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0033
powered by DWork • Heidelberg University Library

אפי סדום ועמרה ועל
כל אפי ארע מישרא
וחזא והא סליק תננא
דארעא [illegible] אתונא
ויהי בשחת אלהים
את ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את
הערים אשר [illegible]
לוט והוה בחבל [illegible]
ית קרוי מישרא ודכיר
ייי ית אברהם ושלח
ית לוט מינו הפיכתא
כד הפך ית קרויא
דהוה יתיב בהין לוט
ויעל לוט מצוער
וישב בהר ושתי בנתיו
עמו כי ירא לשבת
בצוער וישב במערה
הוא ושתי בנתיו וסליק
לוט מצוער ויתיב

בטורא ותרתין בנתיה
עמיה ארי דחיל למיתב
בצוער ויתיב במערתא
הוא ותרתין בנתיה
ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן
ואיש אין בארץ לבוא
עלינו כדרך כל הארץ
ואמרת רבתא לזעירתא
אבונא סיב וגבר לית
בארעא למיעל עלנא
כאורח כל ארעא
לכה נשקה את אבינו
יין ונשכבה עמו ונחיה
מאבינו זרע אותא
נשקי ית אבונא חמרא
ונשכוב עמיה ונקיים
מאבונא בנין ותשקין
את אביהן יין בלילה
הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא
ידע בשכבה ובקומה

ואשקיאה ית אב
חמרא בליליא ה
ועלת רבתא ושכ
עם אבוהא ולא יד
במשכבה ובמקי
ויהי ממחרת ות
הבכירה אל הצע
הן שכבתי אמש
אבי נשקנו יין ג
הלילה ובאי שכ
עמו ונחיה מא
זרע והוה ביו
דבתרוהי ואמ
רבתא לזעירת
האשכיבית רמ
עם אבא נשקנ
חמרא אף בלי
ועל לשכובי ע
ונקיים מאבונא
ותשקין גם בל
ההוא את אבי
ותקם הצעירה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0034
powered by DWork • Heidelberg University Library

עַמּוֹ וְלֹא יָדַע שִׁכְבָתָהּ
וּקְמָתָהּ וְאִשְׁקִיאָהּ אֶת
לְיִלְיָא הַהוּא אֶת
אֲבוּהִין חַמְרָא וּקְמַת
וְעָדַת וְאוֹשְׁכִּיבַת עִמֵּיהּ
וְלָא יְדַע בְּמִשְׁכְּבָהּ
וּבְמִקְמָהּ וְתַנְיָנָא שְׁנִי
בְּעוֹת לוֹט מֵאֲבִיהֵן
וְעָיְרָא אֲחַרְתַּיִן בְּנָת
לוֹט מֵאֲבוּהִין וְתָלְדָה
הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי
מוֹאָב עַד הַיּוֹם וְיוֹלֶדֶת
רִבְתָּא אַף וְקָרְתָּ שְׁנִיָּה
מוֹאָב הוּא אֲבוּהִין
דְּמוֹאָבָאי עַד עַמָּא
דִּין וְהַצְּעִירָה גַּם
הוּא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ בֶּן עַמִּי הוּא אֲבִי
בְּנֵי עַמּוֹן עַד הַיּוֹם׃
וַיִּסַּע
מִשָּׁם אַבְרָהָם אַרְצָה
הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ
וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃
וַנֹּאמֶר מִתַּמָּן אַבְרָהָם
לְאֶרֶץ דָּרוֹמָא וְיָתֵב
בֵּיזְדָקֵם וּבֵין חֲגָרָא
וְאִתּוֹתַב בִּגְרָר וְאָמַר
אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֲחֹתִי הִוא וַיִּשְׁלַח
אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר
וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה וְאָמַר
אַבְרָהָם עַל שָׂרָה
אִתְּתֵיהּ אֲחֹת הִיא
וְיִשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מַלְכָּא
דִּגְרָר וּדְבַר יָת שָׂרָה׃
וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל
אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ

וְהוּא בְּעֻלַת בָּעַל׃
וְאָמַר מֵימְרֵהּ מִן קֳדָם
וְיֵי לְוָת אֲבִימֶלֶךְ בְּחֶלְמָא
וַיְיָ אָמַר לֵיהּ הָא
אַתְּ מֵית עַל עִסְקָא
אִתַּתָּא דְּדַבְרְתָּא וְהִיא
אִיתַּת גְּבַר וַאֲבִימֶלֶךְ
לָא קְרַב אֱלֹהִי וַיֹּאמַר
אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם צַדִּיק
תַּהֲרֹג וַאֲבִימֶלֶךְ לָא קְרֵיב
לְוָתַהּ וַאֲמַר וְיֵי הֲעָם
אָף וְנַבִּאי תְּקַטּוֹל׃
הֲלֹא הוּא אָמַר לִי
אֲחֹתִי הוּא וְהִיא גַּם
הִוא אָמְרָה אָחִי הוּא
בְּתֹם לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי
עָשִׂיתִי זֹאת׃ וַיֹּאמֶר
הוּא אָמַר לִי אֲחֹתִי הִיא
וְהִיא אַף הִיא אָמְרַת
אָחִי הוּא בְּקִשְׁטוּת
לִבִּי וּבְזַכְיוּת יָדַי
עֲבַדִית דָּא׃ וַאֲמַר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0035
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלהים אלהים בחלם
גם אנכי ידעתי כי
בתם לבבך עשית
זאת ואחשך גם
אנכי אותך מחטו
לי על כן לא נתתיך
לנגע אליה ואמר ליה
ויבחלמא אף קדמי
גלי ארי בקשיטות
לבך עבדת דא ומנעת
אף אנא יתך מלמחטי
קדמי על כן לא שבקתך
למקרב לותה ועתה
השב אשת האיש כי
נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם אינך
משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך
וכען אתיב אית תגבר
ארי נביא הוא ויצלי
עלך ותיחי ואם לית
מתיב דע ארי ממת

תמות את וכל אלך
וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל
וידבר את
האלה באזניהם
האנשים מאד ואקדים
אבימ בצפרא וקרא
לכל עבדוהי ומליל
יתכל פיתגמיא האלין
קדמיהון ודחילו גבריא
לחדא ויקרא אבימלך
לאברהם ויאמר לו
מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת
עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר
לא יעשו עשית עמדי
וקרא אבימ לאברהם
ואמר ליה מא עבדת
לנא ומא חטית לך
ארי אית יתא עלי ועל
מלכותי חובא רבא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0036
powered by DWork • Heidelberg University Library

אִמְּאוֹהֻתֹ֖לִי וַיֹּאמֶר
וְיָחֹ֥נֵּאֲשֶׁר חָנַ֖נְנִי אֹתִ֑י
אֱלֹהִ֣ים מִבֵּ֔יתִ֖ אָבִ֑י
וְאֹמַ֣רלָ֔הּ זֶ֚ה חַסְדֵּ֣ךְ אֲשֶׁ֔ר
תַּעֲשִׂ֥ינִי עִמָּדִ֖י אֶלכָּל־
הַמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־נָבֹ֑וא
שָׁמָּ֥ה אִמְרִי־לִ֖י אָחִ֥י
הִוּא׃וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָ֗ם צֹ֚אן
וּבָקָר֙ וַיִּתֵּ֣ן לַאֲבִימֶ֔לֶךְ
וַיִּכְרְת֖וּ שְׁנֵיהֶ֥ם בְּרִ֖ית
לְדֹרֹתָ֑יו וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ
וְאֹמַ֣רְתָּלָּ֔הּ הִנֵּ֥ה מִכְסֵ֖ה עֵינַ֣יִם
דְּתַעֲבֹ֣רוּאֵלַ֔י לְכֹ֖ל
אֲשֶׁר־עִמָּ֑ךְ וְאֵ֥ת כֹּ֖ל
וְיָכִ֣יחַלְאַבְרָהָ֔ם וַיִּגְזְר֖וּ
וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָ֔ם אֶת־
וַיִּתֵּ֣ן לְבַדָּ֑ם וַיֹּ֣אמֶר
וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ מִ֣י
וְגַ֣ם אַתָּ֔ה לֹ֥א הִגַּ֖דְתָּ
וְגַ֣ם אֲנִ֔י לֹ֥א שָׁמַ֖עְתִּי
וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָ֔ם צֹ֥אן
וַיִּתֵּ֖ן לַאֲבִימֶ֑לֶךְ
וַיַּצֵּ֣ג אַבְרָהָ֔ם אֶת־
וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ
וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָהָ֔ם
וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ
וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָ֔ם
וַיִּתֵּ֣ן לַאֲבִימֶ֑לֶךְ
וַיִּכְרְת֖וּ שְׁנֵיהֶ֥ם
וַיָּ֣קָם אֲבִימֶ֔לֶךְ
וַיָּשֻׁ֖בוּ אֶל־
וְאַבְרָהָ֖ם נָטַ֣ע
וַיִּקְרָ֣א שָׁ֔ם
וַיָּ֥גָר אַבְרָהָ֖ם

יִת שָׂרָה אִתְּתֵיהּ וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ חִנָּה אַרְעִי
לָךְ בְּטוֹב בְּעֵינָךְ
שְׁבִי וַאֲמַר אֲבִימֶלֶךְ
אַרְעִי קֳדָמָךְ בְּיַתְקִין
בְּעֵינָךְ תֵּיתֵב וְלִשָּׂרָה
אֲמַר חָנָּה וַאֲתַי אֱלָהּ
לְסַהֲדָא לְאָחִיךְ חָנָּה הוּא
לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל
אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֶת כֹּל
וְנָכְחַת וְלִשָּׂרָה אֲמַר
הָא וְהַבְרִית אֲנָא מְקַיֵּם
דְּלָא לְאָחִיךְ הָא הוּא
לִידְּכְסוּת וְיַקִּיר וְתַלְ
דִּשְׁלִיחוּת וְדַרְתָּן וְחַיָּת
אֲנָךְ וְיָתַכְּלִ דְּעִמָּךְ
וְעַלְ כָּל מָא דַּאֲמָרַת
אִתּוֹכַחְתְּ וְתִתְּעַבְּדִי
אַבְרָהָם אֱלָהִים
דְּפָקַד אֱלָהִים אֶת
אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת אִשְׁתּוֹ
וְאִתְּהִינּוּן וְתֵילְדוּן רַבְיָן

אַבְרָהָם קֳדָם יְיָ וְאָ
יְיָ אֶת אֲבִימֶלֶךְ וְיָת
אִתְּתֵיהּ וְאַמְהָתֵיהּ
וְאִתְרְוָחוּ כִּי עֲצַר
עֲצַר יְיָ בְּעַד כָּל
רְחֵם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ
עַל דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת
אַבְרָהָם אֲרֵי מִיחַד
אַחֲדֵיוּ בְּאַפֵּי כָּל
פִּתְחוּ וְלַדָּא לְבֵית
אֲבִימֶלֶךְ עַל עִסַּק שָׂרָה
אִתֶּת אַבְרָהָם׃ וַיהוָה
פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר
אָמָר וַיַּעַשׂ יְיָ
לְשָׂרָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃
וַיַּהַר וְיָלְדַת שָׂרָה בְּנָא
דְּאָמַר לַהּ יְיָ לְשָׂרָה
כְּמָא דְּמַלֵּיל וַאֲתַהַר
וְיָלְדָה שָׂרָה לְאַבְרָהָם
בְּרַם לְסָבוּתֵיהּ לְמוֹעֲדָא
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים
וְעָבַד אַבְרָהָם יָת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0037
powered by DWork • Heidelberg University Library

לאברהם בר לסבתוהי
לזמנא דמליל יתיה
ייי ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו
אשר ילדה לו שרה
יצחק ויקרא אברהם
ית שום בריה דאתיליד
ליה דילידת ליה שרה
יצחק וימל אברהם
את יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה אתו
אלהים וגזר אברהם
ית יצחק בריה בר
תמניה יומין כמא
דפקיד יתיה ייי ואברהם
בן מאת שנה בהולד
לו את יצחק בנו ואב
בר מאה שנין כד
אתיליד ליה ית יצחק
בריה ותאמר שרה
צחק עשה לי אלהים
כל השמע יצחק לי

ואמרת שרה חדוה
עבד לי ייי כל דשמע
יחדילי ותאמר מי
מלל לאברהם חיניקה
בנים שרה כי ילדתי
בן לזקניו ואמרת
מהימן דאמר לאבר
וקיים דתוניק בנין
שרה ארי ילידית בר
לסבתוהי ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל
את יצחק ורבא רביא
ואתחסיל ועבד אבר
משתיא רבא ביומא
דאתחסיל יצ׳ ותרא
שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם
מצחק וחזת שרה ית
בר הגר מצריתא דילידת
לאברהם מחאיך ותאמר
לאברהם גרש האמה

הזאת ואת בנה
יירש בן האמה
עם בני עם יצחק
לאבר תריך א
הדא וית ברה א
יירת בר אמתא
עם ברי עם יצ׳
הדבר מאד ב
אברהם על אוה
ובאיש פתגמא
בעיני אבר על
בריה ויאמר א
אל אברהם אל
בעיניך על הנע
אמתך כל אשר
אליך שרה ש
בקלה כי ביצחק
לך זרע ואמר ייי
לא יבאש בעינך
עולימא ועל אמ
כל דתימר לך ש
קביל מינה ארי ב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0038
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְתִשְׁבְּעוּן לִי בַּנִּין וְגַם
אֶת בְּנִי וְאֶת בְּנֵי בְנִי
אֲשִׁימֻנוּ בְּיִרְשָׁתֵנוּ הוּא
וְאָרִיתַבַּר אָמְתָא
לְעַמָּא אֲשׁוּנָיָה אֲרִי
בָּרֵךְ הוּא וְשִׁכְלֵם
אַבְרָהָם בִּבְקַר וְקָח
לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וְיִתֵּן
אֶל הָגָר שָׂם עַל שִׁכְמָהּ
וְאֶת הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ
וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר
בְּאֵר שָׁבַע וְאַקְדִּים
אַבְרָהָם בְּעַפְרָא וְנַסִּיב
לַחְמָא וְרוֹקְבָא דְּמַיָּא
יְהַב לְהָגָר שַׁוִּין עַל
בְּתַפָּהּ וְיָת דְּבַיָּא וְשַׁלְּחֵהּ
וַאֲזָלַת טָעַת בְּמַדְבְּרָ
בְּאֵר שָׁבַע וְכַלּוּ הַמַּיִם
מִן הַחֲמַת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת
הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד
הַשִּׂיחִם וַהֲלִיכַת וַתֵּשֶׁב
מִדְּרוֹקְבָא וּרְמַת יָת

רַבְיָא תְּחוֹת חַד מִן
אִילָנַיָּא וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב
לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק כְּמִטַּחֲוֵי
קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל
אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד
וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא
אֶת קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ וְאוֹלַת
וְיָתְבַת לַהּ מִיקְבֵּל
אַרְחִיקַת כְּמִגַּר בְּקַשְׁתָּא
אֲרִי אֲמָרַת לָא אֶחֱזֵי
בְּמוֹתֵיהּ דְּרַבְיָא וְיָתְבַת
מִיקְבֵּל וַאֲרִימַת יָת
קָלַהּ וּבְכַת וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנַּעַר
וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים
אֶל הָגָר מִן הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר לָהּ מַה לָּךְ הָגָר
אַל תִּירְאִי כִּי שָׁמַע
אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנַּעַר
בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם וְשִׁמְעוּ
קֳדָם יְיָ קָלֵיהּ דְּרַבְיָא
וּקְרָא מַלְאֲכָא דַּייָ

לְהָגָר מִן שְׁמַיָּא וְאָמַר
לָהּ מַה לָּךְ הָגָר לָא
תְּדַחֲלִין אֲרִי שְׁמִיעַ
קֳדָם יְיָ קָלֵיהּ דְּרַבְיָא
בַּאֲתַר דְּהוּא תַּמָּן
קוּמִי שָׂאִי אֶת הַנַּעַר
וְהַחֲזִיקִי אֶת יָדֵךְ בּוֹ
כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ
קוּמִי טוֹלִי יָת דְּבַיָּא
וְאַתְקִיפִי יָת יְדָךְ בֵּיהּ
אֲרִי לְעַם סַגִּי אֲשׁוּנֵיהּ
וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת
עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם
וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת
הַחֲמַת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת
הַנַּעַר וְגָלָא יְיָ יָת עֵינָהָא
וַחֲזָת בֵּירָא דְּמַיָּא
וַאֲזָלַת וּמְלַת יָת דּוֹקְבָא
מַיָּא וְאַשְׁקְיַת יָת
רַבְיָא וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת
הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב
בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0039
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְהוּא מִמִּצְרַיִם דַּיְיבַמְּעָרַיְיָ
דְּרַבְיָא וּרְבָא וְיִתֵּיב
בְּמַדְבְּרָא וְחָוֵי בְּרָבְיָא
קְשָׁתָא וְיָשֵׁב בְּמַדְבְּרָ
פָּארָן וְקָרוּ לֵיהּ אִמּוֹ
יִשְׁמָ מִן אַרְעָא דְּמִצְרָיִם
וְיָתֵיב בְּמַדְבְּרָא דְּפָארָן
וּנְסִיבַת לֵיהּ אִמֵּיהּ
אִיתְּתָא מִן אַרְעָא
דְּמִצְרָיִם׃
וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־
צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר
אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־
אַתָּה עֹשֶׂה וְהוּא בְעַרְנָא
הַהוּא וַאֲמַר אֲבִימֶלֶךְ
וּפִיכֹל רַב חֵילֵיהּ לְאַבְ
לְמֵימָר מִן אַרְעָא דְיְיָ
בְּמִצְעָךְ בְּכֹל דְּאַת
עָבִיד וְשַׁוֵּי וְלֵישָׁ
לְיָבָא לְהֵיכְלָא
תִּשְׁקָר לִי וְלִנְעָרָתִי

כְּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי
וְעִם הָאָרֶץ אֲשֶׁר גַּרְתָּה
בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אָנֹכִי
בְּמִימְרָא דְיְיָ אֶזְבָּא
וְלָא תִּשְׁקָר בִּי וּבְבָנִי
וּבְנֵי בְנִי כְּטִיבוּתָא
דְּעַבַדִית עִמָּךְ תַּעֲבֵד
עִמִּי וְעִם אַרְעָא דְאִתְגַּיַּרְתְּ
בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֲנָא אֶשְׁבַּע וַאֲמַל
אַבְרָהָם אֲנָא אֶקְיֵם
וְכָתַב אַבְרָהָם אֶת
אֲבִימֶלֶךְ עַל אֹדוֹת
בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר
גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ
וְאַפְּקַת אַבְרָהָם
שִׁבְעָה כְּבָשֹׂת הַצֹּאן
בְּמִימְרָא דְיְיָ
בְּמִצְעָךְ בְּכֹל דְּאַת
עָבִיד וְשַׁוֵּי וְלֵישָׁ
לְיָבָא לְהֵיכְלָא
תִּשְׁקָר לִי וְלִנְעָרָתִי

וַאֲמַר אַבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם
מָה אִינָן שַׁבְעָ הָאִלֵּין
אִלֵּין דְּאַרְעֵי תָּשָׂא
בְּלַחוֹדֵיהוֹן וְאָמַר
כִּי אֶת שֶׁבַע כְּבָשֹׂת
תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּרִי
הַעוּדָה לִי לְעֵדָה כִּי
חָפַרְתִּי אֶת הַבְּאֵר
הַזֹּאת וַאֲמַר אַרְעִי
שֶׁתִּשַׁבְעָ תְּקַבֵּל
גְּוֵרֵי וְתִתְּדִי
לִי לְסָהֲדוּתָא דִּי
אֲנָא חָפַרִית יָת בְּאֵרָא
דָּא וַאֲמַר אַרְעִי
עִמִּי תְּהֵא טָבְתָךְ
עִמִּי וְתַעֲבֵד
עִמִּי וְעִם אַרְעָא דִּי
אֲנָא תָּאִיב בָּהּ
אִתְּקַיָּם קֳדָמוֹהִי
וַאֲמַר אַבִימֶלֶךְ
אֲנָא יְדַעְנָא
מַן עֲבַד
יָת פִּתְגָמָא דָּא
וְאַתְּ לָא
חַוֵּיתָנִי
וְאַף אֲנָא לָא
שְׁמַעִית
אֶלָּא יוֹמָא
דְּנָן
וַאֲמַר אַבְרָהָם
אֲנָא אֲמַרִית
דְּלָא
אִיכָּא
דְּחַיָּא
בְּאַתְרָא
הָדֵין
וְאֵימַר
דְּיִקְטְלוּנִי
עַל
פִּתְגָמָא
דָּא
וְכַעַן
הָא
אֲנָא
מְקַיֵּם
קֳדָמָךְ
וְאַתְּ
עֲבֵד
עִמִּי
טָבְתָא
וְאִם
לָא
תַּעֲבֵד
עִמִּי
טָבְתָא
וְאִם
לָא
תְּקַיֵּם
קֳדָמַי
וְקָרֵב
אַבְרָהָם
קָרְבָּנָא
וְנָסַב
יָת
חֲמָרוֹ
וְיָת
עַבְדּוֹהִי
וְיָת
בְּנוֹהִי
וְיָת
עֶנְזֵיהוֹן
וְיָת
עָנָא
וְתוֹרִין
וְיָת
עַבְדִין
וְאִמְהָן
וְיָת
שִׁבְעָ
אִמְּרָן
דְּעָנָא
וְיָת
שִׁבְעָ
כְּבָשָׁתָא
וְאַזְמַן
לְהוֹן
לְאַבִימֶלֶךְ
וְאָכְלוּ
תַּרְוֵיהוֹן
מִן
קָרְבָּנָא
וְשָׁתִיאוּ
מִן
חֲמָרָא
וְקָם
אַבִימֶלֶךְ
וַאֲזַל
לְאַתְרֵיהּ
וְאַבְרָהָם
אָתִיב
לְאַתְרֵיהּ
וְאַבְרָהָם
אַסְגִּי
יוֹמִין
בְּאַרְעָא
דִּפְלִשְׁתָּאֵי
וְיָתִיב
אַבְרָהָם
בִּבְאֵר
שַׁבַּע
וְתַמֵּן
אִתְקַיָּם
קֳדָם
יְיָ
אֱלָהָא
דְּעָלַם
וְיָתִיב
אַבְרָהָם
בְּאַרְעָא
דִּפְלִשְׁתָּאֵי
יוֹמִין
סַגִּיאִין
וַהֲוָה
בָּתַר
פִּתְגָמַיָּא
הָאִלֵּין
וְנִסָּא
יְיָ
יָת
אַבְרָהָם
וַאֲמַר
לֵיהּ
אַבְרָהָם
וַאֲמַר
הָא
אֲנָא
וַאֲמַר
נְסַב
כְּעַן
יָת
בְּרָךְ
יָת
יְחִידָךְ
דִּי
רָחֵים
לָךְ
יָת
יִצְחָק
וְאֵיזֵיל
לָךְ
לְאַרְעָא
פוּלְחָנָא
וְאַסְקִיהִי
תַּמָּן
לַעֲלָתָא
עַל
חַד
מִן
טוּרַיָּא
דְּאֵימַר
לָךְ
וְיַשְׁכֵּם
אַבְרָהָם
בְּצַפְרָא
וְחַבֵּשׁ
יָת
חֲמָרוֹ
וְקָרֵז
יָת
שְׁנֵי
גְּעָרָיו
וְיָת
יִצְחָק
בְּרֵיהּ
וּבְקַע
עֲצֵי
עֲלָתָא
וְקָם
וְאָזַל
לְאַתְרָא
דְּאֲמַר
לֵיהּ
מִן
קֳדָם
יְיָ
וְעָבַד
יָת
פִּתְגָמָא
דָּא
וְאִתְקַיָּם
קֳדָמוֹהִי
וְאַבְרָהָם
בְּעַמְיָא
זוּרִיָּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0041
powered by DWork • Heidelberg University Library

ת חמריה ודבר ית
תרין עולימוהי עמיה
ויתיצחק בריה וצלח
אעי לעלתא וקם
ואזל לאתרא דאמר
ליה ייי ביום השלישי
וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום
מרחק ביומא תליתאה
וזקף אבר ית עינוהי
וחזא ית אתרא מרחיק
ויאמר אברהם אל
נעריו שבו לכם פה
עם החמור ואני
והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה אליכם
ואמר אברהם לעולימוהי
אוריכו לכון הכא עם
חמרא ואנא ועולימא
נתמטי עד כא ונסגוד
ונתוב לותכון ויקח
אברהם את עצי

ל
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת
וילכו שניהם יחדו
ונסיב אבר ית אעי
דעלתא ושוי על יצ
בריה ונסיב בידיה
ית אישתא וית סכינא
ואזלו תרויהון כחדא
ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר
אבו ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה
לעלה ויאמר יצחק
לאברהם אבוהי ואמר
אבא ואמר הא אנא
ברי ואמר הא אישתא
ואעיא ואן אימרא
לעלתא ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה
לעלה בני וילכו שניהם

יחדו ואמר אב
קדם ייי גלי אי
לעלתא ברי וא
תרויהון כחדא
אל המקום אש
לו האלהים ויב
אברהם את המ
ויערך את הע
ויעקד את יצ
וישם אתו על ה
ממעל לעצים
לאתרא דאמר
ייי ובנא תמן א
ית מדבחא וסד
אעיא ועקד ית
בריה ושוי ית
מדבחא על
אעיא וישלח א
את ידו ויקח
המאכלת לש
את בנו ואושיט
ית ידיה ונסיב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0042
powered by DWork • Heidelberg University Library

סְגֻלָּה לִמִכֹּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ׃
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְעַם הַזְּקֵנִים וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם
אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃
וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן
בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם
וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר
וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃
וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה
לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינָי׃
וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר
וְנֹגֵעַ בְּקָצֵהוּ כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃
לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֹה יִיָּרֶה אִם בְּהֵמָה
אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ
שִׂמְלֹתָם׃
וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל תִּגְּשׁוּ אֶל אִשָּׁה׃
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃
וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר׃
וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ
וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל הָהָר מְאֹד׃
וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃
וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה
אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ אֶל יְהוָה
לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃
וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל הַר סִינָי
כִּי אַתָּה הַעִדוֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֶךְ רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ
וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ בָּם׃
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃
לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה
אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
לֹא תִרְצָח׃
לֹא תִנְאָף׃
לֹא תִגְנֹב׃
לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃
לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ
וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃
וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֶּר אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ
אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם
בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃
וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם
רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃
לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃
מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת
שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרֶךָ בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר
אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃
וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃
וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃
וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃
כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃
אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃
אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ
תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃
וְאִם אָמוֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי
לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃
וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃
וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃
אִם רָעוֹת בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי
לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ׃
וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ׃
אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃
וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃
מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃
וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם
אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃
וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לַהַרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃
וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃
וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף
וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃
אִם יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ
יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃
וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ
נָקֹם יִנָּקֵם׃
אַךְ אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃
וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה
אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃
וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃
כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃
וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃
וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃
וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר
וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃
וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת׃
אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו׃
אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ׃
אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו
וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃
וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה
שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃
בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃
וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר חָי
וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן׃
אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃
כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם
תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃
אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃
אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ
וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃
אִם הַגְּנֵבָה מִמֶּנּוּ בְּיָדוֹ חַיָּה מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃
כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר
מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃
כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמֵּי וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַשָּׂדֶה אוֹ הַכָּרֶם
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה׃
כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃
אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא
שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃
עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל כְּסוּת עַל כָּל
אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם
אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃
כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר
וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃
שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ
וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם׃
וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃
אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃
אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃
וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה
לּוֹ לְאִשָּׁה׃
אִם מָאֵן יְמָאֲנ אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃
מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃
כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃
הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃
וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃
אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃
וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃
אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה
לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃
אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃
כִּי הִוא כְסֻתָּה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה
כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי׃
אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃
מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי׃
כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנְךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי׃
וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב
תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃
לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס׃
לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים
לְהַטֹּת׃
וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃
כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ׃
כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ
עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃
לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃
מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע׃
וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃
וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ׃
וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם
תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ
שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃
וּבְכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ
לֹא יִשָּׁמַע עַל פִּיךָ׃
שָׁלוֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃
אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
לְמוֹעֵד חodesh הָאָבִיב כִּי בּוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃
וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף
בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה׃
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה׃
לֹא תִזְבַּח עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר׃
רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי
בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃
הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃
הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם
כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃
וְאִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת
אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת צֹרְרֶיךָ׃
וְהָלַךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם
כִּי הָרֵס תֶּהֶרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ
וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ׃
לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃
אֶת אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר תָּבוֹא בָהֶם
וְנָתַתִּי אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף׃
וְשָׁלַחְתִּי אֶת הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת הַחִוִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת הַחִתִּי מִלִּפָנֶיךָ׃
לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אַחַת פֶּן תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה
וְרָבָה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃
מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת הָאָרֶץ׃
וְשַׁתִּי אֶת גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד הַנָּהָר
כִּי אֶתֵּן בְּיָדְכֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּם מִפָּנֶיךָ׃
לֹא תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃
לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן יַחֲטִיאוּ אוֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם
כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃
וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק׃
וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל יְהוָה וְהֵמָּה לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים
וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה׃
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ
תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים
שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0044
powered by DWork • Heidelberg University Library

לֵאמֹר׃ וְקַח אֲבִי מִמֶּנּוּ
אַפְּיִמִיתֶךָ וְגַם יִ֫עַם
בְּנֵי חֵיתְאָה לְמִינָךְ׃
וְרִחַקְתָּ שֹׁב אֲנִי עַמָּכֶם
תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת קֶבֶר
עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי
מִלְּפָנַי׃ וַיֵּשֶׁב
אֶת עֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי
אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת
לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ
לֵאמֹר׃ וְעֶפְרוֹן יָשַׁב
בְּנִי בְנֵי חֵתְאָה וְאֶת
עֶפְרוֹן בֶּן חֵתְאָה יָתֵ
אַבְרָהָם קְדָם בְּנֵי
חֵתְאָה לְכֹל עָלֵי תְּרֵיע
קִרְתָּיָה לְמֵימַר׃ לָא
אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשְׁדֶּה
נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר
בּוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי
בְּנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ
קְבֹר מֵתֶךָ׃ לָאוֹ יִבְטֵנִי
קְבֵיל מִנִּי חַקְלָא וְהַבִּית
לָךְ וּמְעָרְתָא דִּבְיָה

בִּשְׁפַר קָבֵל אֲנָא קָבֵר
יָתְמִיתָךְ אֵינָשׁ מִינָךְ
יָתְקִבְרִיהּ לָא יִפְלִי
מִנָּךְ מִלְּמִקְבַּר מֵיתָךְ׃
וְקָם אַבְרָהָם וּשְׁתָחֲוִי
לְעַם הָאָרֶץ לִבְנֵי חֵתָ׃
וְקָם אֲבַר וְסַגִּיא לְעָמָא
דְּאַרְעָא לִבְנֵי חֵתְאָה׃
וִידַבַּר אִתָּם לְאִמְּרָא
נְשׁ אֶת נַפְשָׁכֶם לְקַבְּרָ
אֶת מֵתֵכוֹן מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי
יִתְבְּעִי בְּעֶפְרוֹן בַּר צֹחַר׃
וְיִתֵּן לִי יָת מְעָרַת כַּפֵּלְתָּא
דִּי לֵיהּ דִּבְסִטַר חַקְלֵיהּ
בְּכַסְפָּא שְׁלִים יִתְּנִנַּהּ לִי
בֵּינֵיכוֹן לַאֲחֻסַּנַת
קְבוּרָא׃ וְעֶפְרוֹן יָשֵׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת׃ וַיַּעַן
עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת
אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת
לְכֹל עָלֵי תְּרֵיעִ
קִרְיָתָא לְמֵימַר׃ לָא
אֲדוֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשְׁדֶּה
יְהָבִית לָךְ וְיָת מְעָרְתָא דִּי בַהּ
לְעֵינֵי בְּנֵי עַמִּי יְהָבִית לָךְ
קְבוֹר מֵתָךְ׃ לָא יְבָטֵנִי
קְבֵיל מִנִּי חַקְלָא וְיָת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0045
powered by DWork • Heidelberg University Library

בינך ובינך ג׳ ומימנ׳ ארץ ארבע מאות הגל הזה עד ׳ והדבר אשר דברנו ׳ מה הוא ר׳ ומימנ׳ ארנו ׳ שמעני ארץ ׳ וראיתם
הארץ מה הוא ׳ ואמר מה הוא ׳ ומדת ימי מה היא ׳ ב׳ מנ׳ כת׳ חוס ׳ ול׳ בת׳ כת׳ יוד׳ ׳ סימן כל מה דסמ׳ להיא הו

יהבתה לעיני בני עמי
יהבתה לך קבר מיתך׃
וישתחו אברהם לפני
עם הארץ׃ וסגיד אבר
קדם עמא דארעא׃
וידבר אל עפרון באזני
עם הארץ לאמר אך
אם אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח
ממני ואקברה את מתי
שמה׃ ומליל עם עפרון
קדם עמא דארעא
למימר ברם אם עבדת
ליטיבו קביל מיני
איתין כספא דמי
חקלא סב מיני ואקבר
ית מיתי תמן׃ ויען עפרון
את אברהם לאמר
לו׃ ואתיב עפרון ית
אבר למימר ליה׃ אדני
שמעני ארץ ארבע
מאת שקל כסף בני

ובינך מה היא ואת
מתך קבר׃ ריבוני קביל
מיני ארע שויא ארבע
מאה סלעין דכסף
בינא ובינך מא היא
וית מיתך קבר׃ וישמע
אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרן
את הכסף אשר דבר
באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עבר
לסחר׃ וקביל אבר
מן עפרון ותקל אבר
לעפרון ית כספא דמליל
קדם בני חיתאה ארבע
מאה סלעין דכסף
מיתקבל סחורא בכל
מדינא׃ ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה
אשר לפני ממרא השדה
והמערה אשר בו וכל
העץ אשר בשדה אשר

בכל גבלו סביב׃ וק
חקל עפרון די בכפ
דקדם ממרא חקל
ומערתא דביה וכ
אילני דבחקלא ד
בכל תחומיה סח
לאברהם למקנ
לעיני בני חת בכ
באי שער עירו׃ לא
לזבינוהי לעיני ב
חיתאה בכל עלי ת
קרתיה׃ ואחרי כ
קבר אברהם א
שרה אשתו אלמ
שדה המכפלה ע
פני ממרא הוא חבו
בארץ כנען׃ ובתר
קבר אבר׃ ית ש
איתתיה במערת ד
כפילתא דעל א
ממרי היא חברון
בארעא דכנען׃ ויל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0046
powered by DWork • Heidelberg University Library

ברך יב׳ ופימ׳ ואברהם זקן יאת ארני · וירא עשו · כל אלה שבטי · זכור · את יום השבת · זאת הברכה · את בית עבד אום · ונפרע
אלהים · ונודע בגוים · כי יי׳ ברך את עמו · כי חזק בריחו · ס׳ כי׳ אהי השמים ו׳ דס׳ ופימ׳ ואשביעך · אשר לקחני · אני ירא · קדש וחב׳

השדה והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת
קבר מאת בני חת · וקם
חקלא ומערתא דביה
לאברהם לאחסנת
קבורא מן בני
חיתאה · ואברהם
זקן בא בימים ויהוה
ברך את אברהם בכל ·
ואבד סיב על ביומין
וייי ברין ית אבד בכולא ·
ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המשל
בכל אשר לו שים נא
ידך תחת ירכי · ואמר
אבד לעבדיה סבא
דביתיה דשליט בכל
דליה שרכען ידך תחות
ירכי · ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות

הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו · ואיקים
עלך במימרא דייי
אלהא דשמיא ואלהא
דארעא דלא תיסב
איתתא לברי מבנת
כנענאי דאנא יתיב
ביניהון · כי אל ארצי
ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני
ליצחק · אלהין לארעי
ולילדותי תיזיל ותיסב
איתתא לברי ליצחק ·
ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ
הזאת ההשב אשיב
את בנך אל הארץ
אשר יצאת משם ·
ואמר ליה עבדא מא
אם לא תיבי איתתא
למיתי בתרי לארעא

הדא אתבא אתיב ית
ברך לארעא דנפקתא
מיתמן · ויאמר אליו
אברהם השמר לך
פן תשיב את בני שמה ·
ואמר ליה אברהם
איסתמר לך דילמא
תתיב ית ברי לתמן ·
יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי
ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני
משם · ייי אלהא דשמיא
דדברני מבית אבא
ומארע ילדותי ודמליל
לי ודקיים לי למימר
לבנך אתין ית ארעא
הדא הוא ישלח מלאכיה

ה׳ נס׳ בק׳ רמטעי בין דלית בהון אם · ופימ׳ כי אל ארצי ואל מולדתי · אין חפץ למלך במהר כי במאה · ועתה יהוה יצא ודבר על לב עבדיך · כי
אינך ידעא · כי במקום אשר הגלו אתו · ה׳ אתה לא תבנה הבית כי בנך · ס׳ גבלו ה׳ חס׳ ופימ׳ ויקם שרה · [illegible] · ולא נתן מיתן · ולא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0047
powered by DWork • Heidelberg University Library

טוב טעם

קַרְמָךְ וְהִסֵּב אֵיתָתָא
לְבַרִי מִיתַּמָּן וְאִם לָא
תֵּאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת
אַחֲרֶיךָ וְנָקִיתָ מִשְׁבַּעְתִּי
וְאַתְּרָךְ אֶת בְּנִי לָא
תָּשׁוּב שָׁמָּה וְאִם לָא
תִּיבִי אֵיתָתִי לְמֵיתַי
נְתִרְךְ וְתְהֵי זַכָּא מִמּוֹמָתִי
דְּא לְחוֹד תְּתִבְרִי לָא
תָּשִׁיב לְתַמָּן וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד
אֶת יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ
אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע
לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה וְשַׁוִּי
עַבְדָּא אִיתֵּי יְדֵיהּ תְּחוֹת
יַרְכָּא דְּאַבְרָהָם רִיבוֹנֵיהּ
וְקַיֵּים לֵיהּ עַל פִּתְגָמָא
הָדֵין וּקְטַל הָעֶבֶד
עֲשָׂרָה גְּמַלִּים מִגְּמַלֵּי
אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוּב
אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל
עִיר נָחוֹר וְדִבְרֵי עֲבוֹהִי

עֲשָׂרָה גְּמַלִּים מִגְּמַלָּי
רִיבוֹנֵיהּ וְאָזַל וְכָל טוּבָ
רִיבוֹנֵיהּ בִּידֵיהּ וְקָם
וְאָזַל לַאֲרָם דְּעַל פָּרָת
לְקִרְתָּא דְּנָחוֹר וּבָרֵךְ
הַגְּמַלִּים מִבָּרָא לְעֵין
אֶלְבְּאֵר הַמַּיִם לְעֵת
עֶרֶב לְעֵת נְשָׁאוֹת חַשָּׁאבָת
וְאֶשְׁרֵי גְּמַלְיָא מִינְּרָא
לְקִרְתָּא לְבֵירָא דְּמַיָּא
לְעִדָּן רְמִשָּׁא לְעִדָּן
דְּנָפְקָן מַלְיָאתָא וְאָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי
עֲבַד אִתֵּי יְדֵיהּ תְּחוֹת
אַבְרָהָם הָקְרֵה נָא
לְפָנַי הַיּוֹם וְעֲשֵׂה חֶסֶד
עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם
וְאַבַּר יְיָ אֱלָהּ שְׁמַיָּא
אֲבַר וְמֵימְרֵיהּ אַבְרָהָם
וְכָא אֲדִין וְעָבֵד טוּבָא
עִם רִיבוֹנִי אַבְרָהָם
אֹבִי וְעַבְדֵי עֲבָדָיו
הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0048
powered by DWork • Heidelberg University Library

בֶּן מַלְכָּה אֶשֶׁת נָחוֹר
אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּה
עַל שְׁכֶם הַוְּהַוְּה הוּא
עַד לְאִשִּׁיעַ לְמַלְּאָ
וְהָאַרְבָּקָה נָפְקַת
דְּאִתְיְלִידַת לִבְתוּאֵל
בַּר מַלְכָּה אִיהִי נָחוֹר
אֲחוּהִי דְּאַבְרָהָם וְקוֹלְתָהּ
עַל נַתְקָה וְהַנַּעַר טֹבַת
מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה
וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד
חַצְעָהּ וַתְּמַלֵּא כַּדָּהּ
וַתַּעַל וַעֲוֹל יִמְתָּא
שְׁפִירָא לְמֵיחֲזֵי לַחְדָּא
בְּרוּלְתָא וְגַבְרָ לָא
יְדָעָה וְנַחֲתַת לְעֵינָא
וּמְלַת קוֹלְתָהּ וְסַלִּיקַת
וְיָרִין וְחַעֲבַד לְקַדָּאתָהּ
וַיֹּאמֶר הַמְשָׁרֵת נָא
מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ וּשְׁתֵּנִי
עַבְדָּא לְקַדְמוּתָהּ וְאָמַר
אִשְׁקִינִי כְּעֵן זְעִיר מַיָּא

מִקּוֹלְתֵךְ וַתֹּאמֶר
שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר
וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל יָדָהּ
וַתַּשְׁקֵהוּ וַאֲמַרַת אֲשׁוּת
רִיבוֹנִי וְאוֹחֵי אַתּוּ וְאַחֵיתַת
קוֹלְתָהּ עַל יְדָהּ וְאַשְׁקִיתֵיהּ
וְתַכֶּל לְהַשְׁקוֹתוֹ וַתֹּאמֶר
גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד
אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת וְשֵׁיצִיאַת
לְאַשְׁקִיוּתֵיהּ וַאֲמַרַת
אַף לִגְמַלָּךְ אֲמַלֵּי עַד
דִּי יִסְפְּקוּן לְמִישְׁתֵּי
וְתִנְאַד וְתָעַר כַּדָּהּ
אֶל הַשְׁקָתָא וְתָרִין עַד
אֶל הַבְּאֵר לְמִשְׁאַב
וְתִשְׁאַב לְכָל גְּמַלּוֹהִי
וְאִזְדַּהַר אִתּוֹ וְנָפְקַת קוֹלְתָהּ
לְמֶהֱוֵי שָׁקְיָא וְדַחְמַת
עַד לְבִירָא לְמִפְלַט
וְסָלְקַת לְכָל גַּמְלוֹהִי
וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵהַּ לָהּ
מַחֲרִישׁ לְדַעְתָּא הַצְלִיחַ

הֲוָה דַּרְכּוֹ אִם לֹא
וַנִּבְרָא שַׁתֵּי בָּהּ מִסְתַּכַּל
שְׁתִיק לְמִידַּע הַאֲצְלַח
יְיָ אוֹרַחְיֵהּ אִם לָא
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים
לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ
נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ
וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל יָדֶיהָ
עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם
וְהוּא כַּד סַפֵּיקוּ גַּמְלַיָּא
לְמֵישְׁתֵּי וּנְסִיב גַּבְרָא
קְדֵישָׁא וְדַהֲבָא אִתְקְלָא
מְתַקְלִיהּ וּתְרֵין שִׁירִין
עַל יְדָהָא מִתְקַל עֲשַׂר
סְלָעִין דְּהַבָּא מִתְקַלְהוֹן
וַיֹּאמֶר בַּתִּי אַתְּ
הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית
אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין
וַאֲמַר בַּת מִן אֲנָת חֲוָא
כְּעוֹלִי הִיא בַּיְתָא דְּאַבּוּךְ
אֲתַר כַּסַּר לָנָא לְמִבָּת
וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0049
powered by DWork • Heidelberg University Library

אנכי בן מלכה אשר
ילדה לנחור׃ ואמרת
ליה בת בתואל אנא
בר מלכה דיליד֯ת
לנחור׃ ותאמר אליו
גם תבן גם מספוא רב
עמנו גם מקום ללון׃
ואמרת ליה אף תיבנא
אף כיסתא סגי עמנא
ואף אתר כשר למבת׃
ויקד האיש וישתחו
ליהוה׃ וברע גברא
וסגיד קדם יי׃ ואמר
ברוך יהוה אלהי אדני
אברהם אשר לא עזב
חסדו ואמתו מעם
אדני אנכי בדרך נחני
יהוה בית אחי אדני׃
ואמר בריך יי אלהיה
דרבוני אבר֯ דלא מנע
טיבותיה וקושטיה מן
רבוני אנא באורח תקנא

דברני יי לבית אחוהי
דרבוני ותרן הנער
ותגד לבית אמה כדברים
האלה׃ ורחשת עולימתא
וחויאת לבית אמה
כפיתגמיא האילין׃
ולרבקה אח ושמו לבן
וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין ולרב
אחא ושמיה לבן ורחט
לבן ולות גברא לברא
לענא׃ ויהי כראת את
הנזם ואת הצמידים על
ידי אחתו ובשמעו
את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי
האיש ויבא אל האיש
והנה עמד על הגמלים
על העין׃ והוה כד חזא
ית קדשא וית שיריא
על ידי אחתיה וכד
שמע ית פיתגמי רבקה

אחתיה למימר כ
מליל עמי גברא ו
לות גברא והא קא
עילוי גמליא על ע
ואמר בוא ברוך
למה תעמד בח
ואנכי פניתי הב
ומקום לגמלים ו
על בריכא דיי
את קאים בבראו
פניתי ביתא ואר
כשר לגמליא וט
האיש הביתה ויפ
הגמלים ויתן ת
ומספוא לגמלי
לרחץ רגליו ור
האנשים אשר א
ועל גברא לביתה
מן גמליא ויהב ת
וכיסתא לגמליא ו
לאסחאה רגלוהי
גברייא דעימיה׃ ו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0050
powered by DWork • Heidelberg University Library

לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד אם דברתי
דברי ויאמר דבר׃
ושויאו קדמוהי למיכל
ואמר לא איכול עד
דאימליל פתגמי ואמר
מליל׃ ויאמר עבד
אברהם אנכי׃ ואמר
עבדא דאברהם אנא׃
ויהוה ברך את אדני
מאד ויגדל ויתן לו
צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים׃ וייי בריך ית
רבוני לחדא ורבא ויהב
ליה ען ותורין וכסף
ודהב ועבדין ואמהן
וגמלין וחמרין׃ ותלד
שרה אשת אדני בן
לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו׃
וילידת שרה אית

רבוני בר לרבוני בתר
דסיבת ויהב ליה ית
כל דליה׃ וישבעני אדני
לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי ישב בארצו׃
וקיים עלי רבוני למימר
לא תיסב איתתא לברי
מבנת כנענאה דאנא
יתיב בארעהון׃ אם
לא אל בית אבי תלך
ואל משפחתי ולקחת
אשה לבני׃ אלהין
לבית אבא תיזיל
ולזרעיתי ותיסב איתתא
לברי׃ ואמר אל אדני
אלי לא תלך האשה
אחרי׃ ואמרית לרבוני
מא אם לא תיתי
איתתא בתרי׃ ויאמר
אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו

אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית אבי׃
ואמר לי ייי דפלחית
קדמוהי ישלח מלאפיה
עמך ויצלח אורחך
ותיסב איתתא לברי
מזרעיתי ומבית אבא׃
אז תנקה מאלתי כי
תבוא אל משפחתי ואם
לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי׃ בכין תהי זכא
ממומתי ארי תהך
לזרעיתי ואם לא יתנון
לך ותהי זכא ממומתי׃
ואבא היום אל העין
ואמר יהוה אלהי אדני
אברהם אם ישך נא
מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה׃ ואתית
יומא דין לעינא ואמרית
ייי אלהיה דרבוני אבר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0051
powered by DWork • Heidelberg University Library

אִתִּכֶן עַד־יוֹם טֹבָה
וְקִשּׁוּט עִם רִבּוֹנִי חִוִּי
לִי וְאִם־לֹא חַוּלִי וְאוֹתָנִי
עַל־יְמִינָא אוֹ עַל־שְׂמָאלָא׃
וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ
מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא
נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־
טוֹב׃ וְאָתֵב לָבָן וּבְתוּאֵל
וְאָמְרוּ מִן־קֳדָם יְיָ נְפַק
פִּתְגָמָא לֵית אֲנַן יְכִלִין
יְכִלִין לְמַלָּלָא עִמָּךְ בִּישׁ
אוֹ טָב׃ הָא רִבְקָה קֳדָמָךְ
קַח וְלֵךְ וּתְהֵי אִתְּתָא
לְבַר אֲדוֹנָךְ כְּמָא דְּמַלֵּיל
וְהָיָה כְּאִשְׁתַּמַּע יָת
דִּבְרֵי אֱלִיעֶזֶר וּרְתָחִי
אִיתְּתָא לְבַר דְּרִבּוֹנָהּ
כְּמָא דְּצַלּוּ עֲלַהּ וַהֲוָת
בְּאִשְׁתַּמַּע עַבְדָּא
אֲבָהָם אֶת־דִּבְרֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְעָה לַיהוָה׃
וְהָוָה כַּד שְׁמַע עַבְדָּא

וְאִתְיְהִיבַת עַל־מָתָא עַמָּא
עֲשַׂר בְּעִדָּן אוֹ עֲשַׂר
יַרְחִין בַּתַּר כֵּן תֵּיזֵל׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תְּאַחֲרוּ
אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דַּרְכִּי
שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃
וַאֲמַר לְהוֹן לָא תְּעַכְּבוּן
יָתִי וְיֵי אַצְלַח אוֹרְחִי
שַׁלְּחוּנִי וְאֵיזֵל לְרִבּוֹנִי׃
וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָ
וְנִשְׁאֲלָה אֶת־פִּיהָ׃
וַאֲמָרוּ נִקְרֵי לְעוֹלֵימְתָּא
וְנִשְׁמַע מָא דְּהִיא אֲמָרָה׃
וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם־הָאִישׁ
הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ וְשַׁלְּחוּ
לְרִבְקָה וְאָמְרוּ לַהּ
הֲתֵיזְלִין עִם גַּבְרָא הָדֵין
וַאֲמָרַת אֵיזֵיל׃ וְשַׁלְּחוּ
אֶת־רִבְקָה אֲחָתָם וְאֶת־
מֵנִקְתָּהּ וְאֶת־עַבְדֵּי
אַבְרָהָם וְיָת אֲנָשׁוֹהִי׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0053
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושלחו ית רבקה אחתהון
וית מינקתה וית עבדא
דאברהם וית גברוהי׃
ויברכו את רבקה ויאמרו
לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש
זרעך את שער שנאיו׃
ובריכו ית רבקה ואמרו
לה אחתנא את הוא
לאלפין ולרבון ויירתון
בנכי ית קירוי סנאיהון׃
ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש
ויקח העבד את רבקה
וילך׃ וקמת רבקה
ועולימתהא ורכיבא
על גמליא ואזלא בתר
גברא ודבר עבדא ית
רבקה ואזל׃ ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב׃

ויצחק על במיתוהי
מבירא דמלאך קימא
אית חזי עלה והוא
יתיב בארע דרומא׃
ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו
וירא והנה גמלים באים׃
ונפק יצחק לצלאה
בחקלא למיפני רמשא
וזקף עינוהי וחזא והא
גמליא אתן׃ ותשא
רבקה את עיניה ותרא
את יצחק ותפל מעל
הגמל׃ וזקפת רבקה
ית עינהא וחזת ית
יצחק ואתרכינת מעל
גמלא׃ ותאמר אל
העבד מי האיש הלזה
ההלך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא
אדני ותקח הצעיף
ותתכס׃ ואמרת לעבדא

מן גברא דיפי דמה
בחקלא לקדמות
ואמר עבדא הוא ר
ונסיבת עיפא ואתכ
ויספר העבד ליצ
את כל הדברים א
עשה׃ ואשתעי ע
ליצ ית כל פת גמיא
ויבאה יצחק האה
שרה אמו ויקח א
רבקה ותהי לו לא
ויאהבה וינחם יצ
אחרי אמו׃ ואע
יצחק למשכנא וח
והא תקנין עובד
כעובדי שרה אמ
ונסיב ית רבקה ו
ליה לאיתו ורי
ואיתנחם יצ
בתר אמיה׃
ויסף אברהם וי
אשה ושמה קט

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0054
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְאוֹסִיף אַבְרָ֣ם וַיִּסְפֹּ֔ד
אֵיתִתָּ֣א וְשָׂמָ֔ה קְטוּרָ֑ה
וְתָלַ֣ד לוֹ֩ אֶת־זִמְרָ֨ן וְאֶת־
יָקְשָׁ֜ן וְאֶת־מְדָ֗ן וְאֶת־
מִדְיָ֤ן וְאֶת־יִשְׁבָּק֙ וְאֶת־
שׁ֣וּחַ וְיָלַ֔דְתְּ לֵיחַ֖ יָת זִמְ
וְיָת֙ יָקְשָׁ֣ן וְיָת֔ מְדָ֖ן וְיָת֑
מִדְיָ֤ן וְיָת֙ יִשְׁבָּ֣ק וְיָת֔ שׁ֖וּחַ׃
וְיָקְשָׁ֣ן יָלַ֔ד אֶת־שְׁבָ֖א
וְאֶת־דְּדָ֑ן וּבְנֵ֥י דְדָ֖ן הָיוּ֙
אַשּׁוּרִ֣ם וְלֻטוּשִׁ֔ם וְלְאֻמִּ֖ים׃
וְיָקְשָׁ֖ן אוֹלִ֣יד יָת שְׁבָ֔א
וְיָת֙ דְּדָ֣ן וּבְנֵ֔י דְּדָ֖ן הֲווֹ֙
לְמִשְׁרִ֣ין וְלִשְׁכּוּנִ֔ין
וּלְנַגּ֖וֹן וּבְנֵ֣י מְדָ֑ין עֵיפָ֥ה
וְעֵפֶ֖ר וַחֲנֹ֥ךְ וַאֲבִידָ֖ע
וְאֶלְדָּעָ֑ה כָּל־אִ֣לֶּה בְּנֵ֔י
קְטוּרָ֖ה׃ כָּל־אִילֵ֣ין בְּנֵ֔י
קְטוּרָ֑ה׃ וַיִּתֵּ֥ן אַבְרָהָ֖ם
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ֙ לְיִצְחָ֔ק׃
וְלִבְנֵ֣י הַפִּילַגְשִׁ֔ים

אֲשֶׁר֙ לְאַבְרָהָ֔ם נָתַ֖ן
אַבְרָהָ֣ם מַתָּנָ֑ת וַיְשַׁלְּחֵ֗ם
מֵעַ֤ל יִצְחָק֙ בְּנ֔וֹ בְּעוֹדֶ֖נּוּ
חַ֣י קֵדְמָ֔ה אֶל־אֶ֖רֶץ
קֶ֑דֶם׃ וְלִבְנֵ֣י לְחֵינְתָּ֔א
דְּלְאַבָּ֥ר יְהַ֖ב אַבְרָהָ֑ם
מַתְּנָן֙ וְשַׁלְּחִינּ֔וּן מֵעַ֖ל
יִצְחָ֣ק בְּרֵ֔יהּ עַד֙ דְּחָ֣וּא
קָ֔ים לְקַדּוּמָ֖א לְאַרְעָ֑א
מְדִנְחָ֣א וְאָלָ֔ה וְיָמִ֖י׃
שְׁנֵ֣י חַיֵּ֔י אַבְרָהָ֖ם אֲשֶׁר־
חַ֣י מֵאָ֔ת שָׁנָ֖ה וְשִׁבְעִ֣ים
שָׁנָ֔ה וְחָמֵ֥שׁ שָׁנִ֖ים וְאִלֵּ֑ין
יוֹמֵ֣י שְׁנֵ֔י חַיֵּ֖י אַבְרָהָ֑ם
דְּחָ֣יָא מְאָ֔ה וְשִׁבְעִ֖ין
וְחָמֵ֣שׁ שְׁנִ֔ין וְיִגְוַ֖ע וְיָמֵ֥ת
אַבְרָהָ֛ם בְּשֵׂיבָ֥ה טוֹבָ֖ה
זָקֵ֣ן וְשָׂבֵ֑עַ וַיֵּאָסֵ֖ף אֶל־
עַמָּ֔יו׃ וְאִתְנְגִ֖יד וּמִית֙
אַבְרָ֣ם בְּסֵיבוּ֔ טָבָ֖א סְגִ֑יב
וְסָבַ֥ע וְאִתְכְּנִ֖ישׁ לְעַמֵּ֑יהּ׃
וְיִקְבְּרוּ֣ אֹת֔וֹ יִצְחָ֖ק

וַיִּשְׁמַ֣ע אֶל־בָּנָ֔יו אֶל־
מְעָרַ֖ת הַמַּכְפֵּלָ֑ה אֶל־
שְׂדֵ֣ה עֶפְרֹ֔ן בֶּן־צֹ֖חַר
הַחִתִּ֑י אֲשֶׁר֙ עַל־פְּנֵ֣י
מַמְרֵ֔א׃ וְקִבְרוּ֙ יָתֵ֣יהּ יִצְ
וַיִּשְׁמַ֣ע בְּנ֔וֹהִי בְּמְעָרַ֖ת
כַּפֵּילְתָּ֑א בְּחַקַל֙ עֶפְרֹ֔ן
בַּר־צֹ֖חַר חִתָּאָ֑ה דְּעַל֙
אַפֵּ֣י מַמְרֵ֔י חַקְלָ֣א דִּ֔י
קְנָ֥ה אַבְרָהָ֖ם מֵאֶת־בְּנֵ֣י
חֵ֔ת שַׁמָּ֥ה קְבַ֖ר אַבְרָהָ֑ם
וְשָׂרָ֥ה אִשְׁתּ֖וֹ׃ חַקְלָא֙
דִּיזְבַּ֣ן אַבְרָ֔ם מִן־בְּנֵ֖י
חִתָּאָ֑ה תַּמָּ֣ן אִתְקְבַ֔ר
אַבְרָ֖ם וְשָׂרָ֥ה אִתְּתֵֽיהּ׃
וַיְהִ֣י אַחֲרֵ֣י מ֔וֹת אַבְרָהָ֖ם
וּבָרַ֤ךְ אֱלֹהִים֙ אֶת־יִצְחָ֔ק
בְּנ֑וֹ וַיֵּ֣שֶׁב יִצְחָ֔ק עִם־בְּאֵ֖ר
לַחַי־רֹ֥אִי וְחוֹר֖וֹ בַּתַּר
דְּמִ֣ית אַבְרָ֔ם וּבָרִ֖יךְ יְיָ֑
יָת֙ יִצְחָ֣ק בְּרֵ֔יהּ וְיָתִ֖יב
יִצְחָ֕ק עִם֙ בְּאֵ֣ר דְּמַלְאָ֔ךְ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0055
powered by DWork • Heidelberg University Library

וַיִּתְרֹעֲעוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ
וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה
זֶה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ
אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ
בִּטְנֵךְ גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי
לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ
וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ
וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר וַיִּמְלְאוּ
יָמֶיהָ לָלֶדֶת
וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ
וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי

כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר
וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו
וְאַחַר כֵּן יָצָא אָחִיו
כּוֹלְיָה בְּכֵן דְּסַעֲר
וְקָרוּ שְׁמֵיהּ עֵשָׂו וְאָחוֹי
כֵּן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ
אֹחֶזֶת בַּעְקֵב עֵשָׂו
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וְיִצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה
בְּלֶדֶת אֹתָם וַהֲתַר כֵּן
נָפַק אָחוּהִי וְיָדֵיהּ
אֲחִידָא בְּעִקְבָא דְּעֵשָׂו
וּקְרָא שְׁמֵיהּ יַעֲקֹב
וְיִצְחָק בַּר שִׁתִּין שְׁנִין
בְּד וְלֵידַת יָתְהוֹן וְאִתְגְּלֵי
הָעֲוִיִּים וַיְהִי עֵשָׂו
אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ
שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם
יֹשֵׁב אֹהָלִים וְרֹעֵי
עִמּוֹ יְיָ לְמַלְּלוּת
עֵת תְּמָמָיו בְּמֵעֶיהָ
וְשֵׁלִימוּ יוֹמָהָא לְמֵילַד
וְהָא תְּאוֹמִין בִּמְעָהָא
וְנָפַק קַדְמָאָה

שְׂעִיר בְּיָדוֹ
אוֹלְפָנָא וְיָאֲהַב יִצְחָק
אֶת עֵשָׂו כִּי צַיִד בְּפִיו
וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת
יַעֲקֹב וְרָחֵים יָתֵיהּ
עֵשָׂו אֲרִי מִצַּיְדֵיהּ חָזֵה
אֲבִיל וְרִבְקָה רְחִימַת
יָתֵיהּ יַעֲקֹב וְזוּד יַעֲקֹב
נָזִיד וּבָא עֵשָׂו מִן
הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף וְנִבְהַל
יַעֲקֹב תַּבְשִׁילָא וְטָרַח
עֵשָׂו מִן חַקְלָא וְהוּא
מְשַׁלְהֵי וְאָמַר עֵשָׂו
אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי
נָא מִן הָאָדֹם הָאָדֹם
הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל
כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֱדוֹם
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו לְיַעֲקֹב
אִטְעִימְנִי כְעַן מִן
סִמְקָא סוּמְקָא הָדֵין
אֲרֵי מְשַׁלְהֵי אֲנָא עַל
כֵּן קָרָא שְׁמֵיהּ אֱדוֹם

שָׁלִים מִשְׁמַשׁ בְּרִית
וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו
וְנָפַק קַדְמָאָה סִימוֹק
כּוּלֵיהּ כְּכֵלָן דְּסַעֲר
וְקָרוּ שְׁמֵיהּ עֵשָׂו וְאָחוֹי
כֵּן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ
אֹחֶזֶת בַּעְקֵב עֵשָׂו
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וְיִצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה
בְּלֶדֶת אֹתָם וַהֲתַר כֵּן
נָפַק אָחוּהִי וְיָדֵיהּ
אֲחִידָא בְּעִקְבָא דְּעֵשָׂו
וּקְרָא שְׁמֵיהּ יַעֲקֹב
וְיִצְחָק בַּר שִׁתִּין שְׁנִין
בְּד וְלֵידַת יָתְהוֹן וְאִתְגְּלֵי
הָעֲוִיִּים וַיְהִי עֵשָׂו
אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ
שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם
יֹשֵׁב אֹהָלִים וְרֹעֵי
עִמּוֹ יְיָ לְמַלְּלוּת
עֵת תְּמָמָיו בְּמֵעֶיהָ
וְשֵׁלִימוּ יוֹמָהָא לְמֵילַד
וְהָא תְּאוֹמִין בִּמְעָהָא
וְנָפַק קַדְמָאָה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0057
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויאמר יעקב מכרה
כיום את בכורתך לי׃
ואמר יעקב זבין כיום
דילהי ית בכורותך לי׃
ויאמר עשו הנה אנכי
הולך למות ולמה זה
לי בכרה׃ ואמר עשו
הא אנא אזיל לממת
ולמא דנן לי בכורותא׃
ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו
וימכר את בכרתו
ליעקב׃ ואמר יעקב
קיים לי כיום דלהי
וקיים ליה וזבין ית
בכורותיה ליע׃ ויעקב
נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו
את הבכרה׃ ויעקב
יהב לעשו לחים
ותבשיל דטלופחין

ואכל ושתי וקם
ואזל ושט עשו ית
בכורותא׃
ויהי רעב בארץ מלבד
הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם
וילך יצחק אל
אבימלך מלך פלשתים
גררה׃ והוה כפנא בארעא
בר מכפנא קדמאה
דהוה ביומי אברהם
ואזל יצ׳ לות אבימלך
מלכא דפלשתאי
לגרר׃ וירא אליו יהוה
ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר
אליך׃ ואתגלי ליה
ייי ואמר לא תיחות
למצ׳ שרי בארעא
דאימר לך׃ גור בארץ
הזאת ואהיה עמך
ואברכך כי לך ולזרעך

את כל הארץ
האל והקמתי א
השבעה אשר נש
לאברהם אביך׃
בארעא הדא וי
מימרי בסעדך וא
ארי לך ולבנך א
ית כל ארעתא הא
ואיקיים ית קימא
דקיימית לאב א
והרביתי את זרי
ככוכבי השמים ו
לזרעך את כל הא
האל והתברכו בז
כל גויי הארץ׃ וא
ית בנך ככוכבי ש
ואיתין לבנך ית
ארעתא האיל
ויתברכן בדיל בנ
כל עממי ארע
עקב אשר שמי
אברהם בקלי וישמ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0058
powered by DWork • Heidelberg University Library

משמרתי מצותי חקותי
ותורתי חלף הקביל
אבר למימרי ונטר
מטרת מימרי פקודי
קימי ואוריתי וישב
יצחק בגרר ויתיב
יתבגרר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר
אחתי הוא כי ירא
לאמר אשתי פן יהרגני
אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראה הוא
ושאלו אנשי אתרא
על עסק איתתיה
ואמר אחתי הוא אדי
דחיל למימר איתתי
דלמא יקטלונני אינשי
אתרא על דבקה ארי
שפירת חיזו היא ויתו
כי אריכו לושם הימים
וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו והוה
כד סגיאו ליה תמן
יומיא ואסתכי אבימ
מלכא דפלשתאי מן
חרכא וחזא והא יצ
מחאיך עם רבקה אתתיה
ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך
הוא ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו יצחק
כי אמרתי פן אמות
עליה ויקרא אבימלך
ליצ ואמר ברם הא
איתתך היא ואיכדין
אמרת אחת היא
ואמר ליה יצחק ארי
אמרית דלמא אתקטיל
עלה ויאמר אבימלך
מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד
העם את אשתך והבאת
עלינו אשם ואמר
אבימלך האדא עבדת
לנא כזעיר פון שכיב
דמיחד בעמא את
איונתך ואיתית עלנא
חובא ויצו אבימלך
את כל העם לאמר
הנוגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת ופקיד אבימ
יתכל עמא למימר
דיניזיק לגברא הדין
ולאתתיה אתקטלא
יתקטיל ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה
שערים ויברכהו יהוה
ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי
גדל מאד ויהי לו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0059
powered by DWork • Heidelberg University Library

וּמַשְׁקַנְעָא בְּאַרְעָא וְעַל
מְשַׁם בְּאֵר שֶׁבַע וְסַלֵּיק
מִתַּמָּן לְבֵאר שֶׁבַע וְאִרָא
אֱלֵיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל
תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנֹכִי
וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי
אֶת זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר
אַבְרָהָם עַבְדִּי וְאֶתְגְּלִי
לֵיהּ בְּלֵילְיָא דְּהוּא
וַאֲמַר אֲנָא אֱלָהֵית
דְּאַבְרָהָם לָא תְּדַחַל
אֲרֵי מֵסְעָדָךְ וּמְבָרֵי
וְאֵינְבַּר יָתָךְ בְּאַסְגָּיָּת
בְּנָךְ בְּדִיל זַרְעָא
וְיִבְנֶה שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם
אָהֳלֹו וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי
יִצְחָק בְּאֵרָה וַתֵּן
מַדְבְּרָא וְצַלִּי
דְּיוֹי וּפַרְסִים

וַיִּכְרוּ תַּמָּן עַבְדֵי יִצְחָק
בְּאֵרָא וְאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ
אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת
מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר
צְבָאוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
לָמָּה בָּאתֶם אֵלַי
וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי
וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם
וַאֲמַר לְהוֹן לְמָא אֲתֵיתוּן
לְוָתִי וְאַתּוּן
שְׂנֵיתוּנַנִי וְשַׁלַּחְתּוּנִי
מִלְּוָתְכוֹן וַיֹּאמְרוּ רָאֹה
רָאִינוּ גַּם הָיָה עִם
וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה
וְנִכְרְתָה בְּרִית עִמָּנוּ
גַּם אֲנַחְנוּ עָשִׂינוּ עִמְּךָ
וַנַּעֲשֶׂה עִמּוֹ מִשְׁתֶּה
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיַּעֲבֵר
לַחֲנֹן מִשְׁתֶּה וַאֲכָלוּן
וְשָׁתְיוּ וְשַׁכְּמוּ בְּצַפְרָא
וְקַיְּמוּ גְּבַר
לְאָחִיהּ וְשַׁלַּחְתְּהוֹן יִצְחָק
מִנֵּהּ בִּשְׁלָם וַאֲזָלוּ
בְּרַם בְּיוֹמָא

כְּעַן מְמַל לָא תְּחוֹת
בֵּין אַבְהָתָנָא בֵּינָא
וּבֵינָךְ וּגְזַר קְיָם עִמָּךְ
אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה
כַּאֲשֶׁר לֹא נְגָעֻנוּךָ
וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ
רַק טוֹב וְנִשַּׁלְּחֲךָ בְּשָׁלוֹם
אַתְּ עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה
אִם תַּעֲבִיד עַמָּנָא
בִּישָׁא כְּמָא דְּלָא אַסְיֵינָךְ
וְכְמָא דְּעַבַדְנָא עִמָּךְ
לְחֵיר טָב וְשַׁלַּחְנָךְ בְּשָׁלָם
אַתְּ כְּעַן בְּרִיכָא דַּיְיָ
וְעָבֵד לָנָא מִשְׁתֵּה
וְאָכְלוּ וְשָׁתוּ וְעָבַד
לְהוֹן מִשְׁתֵּה וַאֲכָלוּן
וְשָׁתְיוּ וְשַׁכְּמוּ בְּצַפְרָא
וְשָׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו
וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַהֲלָכוּ
מִנֵּהּ בְּשָׁלָם וְאַחְדֵּימוּ
בְּעִדָּנָא וְקַיְּמוּ גְּבַר
לְאָחִיהוֹן וְשַׁלַּחְתְּהוֹן יִצְחָק

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0061
powered by DWork • Heidelberg University Library

ועשה ג׳ ראש פסוק וסימנהוך ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ועשה ברוב אחד מקצה ועשה להם מבנסי בדי הביאה ג׳ וסימנ׳ ואכלה למעמר ח
מנהון והביאה ט — ס שמעת הפת וסימ׳ ושרה שמעת והפ

ואזלו מלותיה בשלם׃ ונסיב איתתא ית שאנא נליך תליך
ויהי ביום ההוא ויבאו יהודית בת בארי חתאה וקשתך וצא השרה
עבדי יצחק ויגדו לו וית בסמת בת אילון וצודה לי ציד׃ וכע
על אדות הבאר אשר חתאה ותהיין מרת סב כען זינך סיפך
חפרו ויאמרו לו רוח ליצחק ולרבקה׃ וקשתך ופוק לחקל
מצאנו מים׃ והוה והואה מסרבן ומרגזן וצוד לי צידא׃ ועש
ביומא ההוא ואתו על מימר יצחק לי מטעמים כאשר
עבדי יצחק וחויאו ליה ורבקה׃ ויהי אהבתי והביאה ל
על עיסק בירא דחפרו כי זקן יצחק ותכהין ואכלה בעבור תברכ
ואמרו ליה אשכחנא עיניו מראת ויקרא נפשי בטרם אמו
מיא׃ ויקרא אתה שבעה את עשו בנו הגדל ועיבד לי תבשיל
על כן שם העיר באר ויאמר אליו בני ויאמר כמא דרחימית וא
שבע עד היום הזה׃ אליו הנני׃ והוה כד לי ואיכול בדיל
ויקרא יתה שבעה על סיב יצחק וכהיא דתברכינך נפשי ע
כן שמה דקרתא באר עינוהי מלמחזי ויקרא לא אימות ורבק
שבע עד יומא ית עשו בריה רבא שמעת בדבר יצ
הדין׃ ויהי עשו ואמר ליה ברי ואמר אל עשו בנו וילך ש
בן ארבעים שנה ויקח ליה הא אנא׃ ויאמר השרה לצוד צי
אשה את יהודית בת הנה נא זקנתי לא ידעתי להביא ורבקה שמ
בארי החתי ואת בשמת יום מותי׃ ואמר הא כד מליל יצ עם ע
בת אילן החתי׃ והוה כען סיבית לית אנא בריה ואזל עשו לח
עשו בר ארבעין שנין ידע יום מותי׃ ועתה למיצד צידא לאית

ויהי עשו ב׳ וסימנהון איש ידע ציד בי ארבעי
ויליך עשו השרה אל צאנו ידע רבת תיציא ט — ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0062
powered by DWork • Heidelberg University Library

ורבקה אמרה אל
יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך
מדבר אל עשו אחיך
לאמר ורבקה אמרת
ליעקב ברה למימר
הא שמעית מן אבוך
ממליל עם עשו אחוך
למימר הביאה לי
ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברככה לפני
יהוה לפני מותי איתא
לי צידא ועיביד לי
תבשילין ואיכול
ואיברכינך קדם ייי
קדם מותי ועתה בני
שמע בקלי לאשר
אני מצוה אתך וכען
ברי קביל מיני למא
דאנא מפקדא יתך
לך נא אל הצאן וקח
לי משם שני גדיי עזים

טבים ואעשה אתם
מטעמים לאביך
כאשר אהב איזיל
כען לענא וסב לי
מתמן תרין גדיי עזין
טבין ואעביד יתהון
תבשילין לאבוך כמא
דרחים והבאת לאביך
ואכל בעבר אשר
יברכך לפני מותו
ותעיל לאבוך וייכול
בדיל דיברכנך קדם
מותיה ויאמר יעקב
אל דבקה אמו הן עשו
אחי איש שער ואנכי
איש חלק ואמר יעקב
לרבקה אמיה הא עשו
אחי גבר סערן ואנא
גבר שעיע אולי ימשני
אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי עלי
קללה ולא ברכה מא

אם ימושינני אבא
ואיהי בעינוהי כמתלעב
ואיתי עלי לוטין ולא
ברכן ותאמר לו אמו
עלי קללתך בני אך
שמע בקלי ולך קח
לי ואמרת ליה אמיה
עלי אתאמר בנבואה
דלא ייתון לוטיא עלך
ברי ברם קביל מיני
ואיזיל סב לי וילך
ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו
ואזל ונסיב ואיתי
לאימיה ועבדת אימיה
תבשילין כמא דרחים
אבוהי ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה
הגדל החמדת אשר
אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0063
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְנִסֵּיבַת רִבְקָה יָת לְבוּשֵׁי
עֵשָ׌ו בְּרַהּ רַבָּא דְּבֵיתָא
דְּעִמָּהּ בְּבֵיתָא וְאַלְבִּישַׁת
יָת יַעֲקֹב בְּרַהּ זְעִרָא
וְאָת עֹרָת גַּדְיֵי הָעִזִּים
הִלְבִּישָׁה עַל יְדוֹהִי וְעַל
חַלְקַת צַוָּארֵיהּ וְיָת
מְשֵׁכִי דְּגַדְיֵי עִזֵּי
אַלְבִּישַׁת עַל יְדוֹהִי וְעַל
שְׁעִיעוּת צַוָּרֵיהּ וְיָתַן
אָת חֲמַטְעַמִּים וְאָת
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה
בְּיַד יַעֲקֹב בְּרַהּ וְיָהֲבַת
יָת תַּבְשִׁילָא וְיָת
לַחְמָא דְּעַבְדַת בִּידָא
דְּיַעֲקֹב בְּרַהּ וְעַל
אֲבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי מִי אַתָּה
בְּנִי וְעַל לוֹת אֲבוֹהִי
וְאָמַר אַבָּא וְאָמַר הָא
אֲנָא מִן אָת בְּכִירֵי אִתְעַוַּת
יַעֲקֹב אֶל אָבִיו אֲנִי

עָשִׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי
קוּם נָא שְׁבָה וְאָכְלָה
מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי
נַפְשֶׁךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְאָבִיו אֲנָא עֲשָׂו בּוּכְרָךְ
עֲבִידִית כְּמָא דְּמַלֵּילְתָּא
עִמִּי קוּם כְּעַן אִסְתְּחַר
וְאֵכוֹל מִצֵּידִי בְּדִיל
דְּתְבָרְכִנַּנִי נַפְשָׁךְ וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל בְּנוֹ מַה זֶּה
מִחֲדַת לְמִנְאָ בְּנִי וַיֹּאמֶר
קָרַב נָא וְאֶשָּׁקָה אֵלֶיךָ
לְמִנְשַׁק וְאִתְקְרִיב לְוָתֵיהּ
וְנָשַׁק לֵיהּ וַיָּרַח
אֶת רֵיחַ בִּגְדָיו וַיְבָרְכֵהוּ
וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּרִי
כְּרֵיחַ שְׂדֶה אֲשֶׁר
בֵּרְכוֹ יְיָ וְיִתֶּן לְךָ
הָאֱלֹהִים מִטַּל
הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן
וְתִירוֹשׁ יַעַבְדוּךָ עַמִּים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים
הֱוֵה רַב לְאַחֶיךָ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי
אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר
וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0064
powered by DWork • Heidelberg University Library

קְרִיבָה לִּי וְאֹכְלָה מִצֵּידָהּ
בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי׃
וַתִּקְרַב לוֹ וַתִּשַּׁק לוֹ
וַיָּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו
וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה
רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה
אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ יְהוָה׃
וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים
מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ
יַעַבְדוּךָ עַמִּים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים
הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר
וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃
וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִצְחָק
לְבָרֵךְ אֶת יַעֲקֹב
וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב
מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו
וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ׃
וַיַּעַשׂ גַּם הוּא מַטְעַמִּים
וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו
יָקָם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד
בְּנוֹ בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי
נַפְשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק
אָבִיו מִי אַתָּה וַיֹּאמֶר
אֲנִי בִנְךָ בְכֹרְךָ עֵשָׂו׃
וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה
עַד מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי
אֶפּוֹא הוּא הַצָּד צַיִד
וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל
בְּטֶרֶם תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ
גַּם בָּרוּךְ יִהְיֶה׃
כִּשְׁמֹעַ עֵשָׂו אֶת דִּבְרֵי
אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה
גְּדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי
גַם אָנִי אָבִי׃
וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ
בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ׃
וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ
יַעֲקֹב וַיַּעְקְבֵנִי
זֶה פַּעֲמַיִם אֶת בְּכֹרָתִי
לָקָח וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח
בִּרְכָתִי וַיֹּאמֶר
הֲלֹא אָצַלְתָּ בְרָכָה לִי׃
וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר
אֶל עֵשָׂו הֵן גְּבִיר
שַׂמְתִּיו לָךְ וְאֶת כָּל
אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים
וְדָגָן וְתִירוֹשׁ סְמַכְתִּיו
וּלְכָה אֵפוֹא מַה אֶעֱשֶׂה
בְּנִי׃
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל אָבִיו
הַאַךְ אַחַת הִוא לְךָ אָבִי
בָּרְכֵנִי גַם אָנִי אָבִי
וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃
וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
יִהְיֶה מוֹשָׁבֶךָ
וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל׃
וְעַל חַרְבְּךָ תִחְיֶה
וְאֶת אָחִיךָ תַּעֲבֹד
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד
וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ׃
וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת יַעֲקֹב
עַל הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ אָבִיו
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ
יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי
וְאַהַרְגָה אֶת יַעֲקֹב אָחִי׃
וַיֻּגַּד לְרִבְקָה אֶת דִּבְרֵי
עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדוֹל
וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב
בְּנָהּ הַצָּעִיר וַתֹּאמֶר
אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו אָחִיךָ
מִתְנַחֵם לְךָ לְהָרְגֶךָ׃
וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי
וְקוּם בְּרַח לְךָ אֶל לָבָן
אָחִי חָרָנָה׃
וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ יָמִים
אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב
חֲמַת אָחִיךָ׃
עַד שׁוּב אַף אָחִיךָ מִמְּךָ
וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ
וְשָׁלַחְתִּי וְלָקַחְתִּיךָ
מִשָּׁם לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם
שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃
וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל יִצְחָק
קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְנוֹת
חֵת אִם לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה
מִבְּנוֹת חֵת כָּאֵלֶּה
מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִי חַיִּים׃
וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה
מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃
קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם
בֵּיתָה בְתוּאֵל אֲבִי אִמֶּךָ
וְקַח לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה
מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃
וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ
לִקְהַל עַמִּים׃
וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת
אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ
מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם׃
וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב
וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם
אֶל לָבָן בֶּן בְּתוּאֵל
הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה
אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃
וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת
בְּעֵינֵי בְנוֹת כְּנָעַן
אֶת יִצְחָק אָבִיו׃
וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל יִשְׁמָעֵאל
וַיִּקַּח אֶת מָחֲלַת בַּת
יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם
אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל נָשָׁיו
לוֹ לְאִשָּׁה׃
וַיְהִי יַעֲקֹב יָצָא מִבְּאֵר
שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃
וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם
כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם
מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב
בַּמָּקוֹם הַהוּא׃
וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם
מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ
מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה
וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים
עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃
וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו
וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי
יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה
וּלְזַרְעֶךָ׃
וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר
הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה
וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה
וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל
מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה
וּבְזַרְעֶךָ׃
וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ
וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ
אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֶזָבְךָ
עַד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ׃
וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ
וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי
לֹא יָדָעְתִּי׃
וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מָה נּוֹרָא
הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה
כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים
וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃
וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר
וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר
שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם
אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק
שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ׃
וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא בֵּית אֵל וְאוּלָם
לוּז שֵׁם הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃
וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר
אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי
וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ
וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃
וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם
אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה
יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃
וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה
בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר
תִּתֶּן לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ
לָךְ׃
וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו
וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְנֵי קֶדֶם׃
וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה
וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי
צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ
כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִוא
יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים
וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר׃
וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל
הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת
הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן
וְהֵשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן
עַל פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֲלֵהֶם
אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם
וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַיְדַעְתֶּם
אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר
וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ
וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה
רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן׃
וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל
לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה
הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃
וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד
אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֲדָרִים
וְגָלֲלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל
פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃
עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם
וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן
אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃
וַיְהִי כִּרְאוֹת יַעֲקֹב
אֶת רָחֵל בַּת לָבָן אֲחִי אִמּוֹ
וְאֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ
וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל
אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃
וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל
וַיִּשָּׂא אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃
וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל
כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא
וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא
וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ לָבָן
אֶת שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן אֲחֹתוֹ
וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ
וַיִּשַּׁק לוֹ וַיְבִאֵהוּ
אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן
אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וַיֹּאמֶר לָבָן אֵלָיו
אַךְ עֶצֶם וּבְשָׂרִי אָתָּה
וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב
הֲכִי אָחִי אַתָּה וְעָבַדְתַּנִי
חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה
מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃
וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת
שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה
וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃
וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת
וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת תֹּאַר
וִיפַת מַרְאֶה׃
וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת רָחֵל
וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע
שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ
הַקְּטַנָּה׃
וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי
אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ
לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃
וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל
שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ
בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים
בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן
הָבָה אֶת אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ
יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃
וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת כָּל
אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ
מִשְׁתֶּה׃
וַיְהִי בָעֶרֶב וַיִּקַּח
אֶת לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא
אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃
וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת זִלְפָּה
שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ
שִׁפְחָה׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה הִוא
לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן
מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי
הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ
וְלָמָּה רִמִּיתָנִי׃
וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא יֵעָשֶׂה
כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת
הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה׃
מַלֵּא שְׁבֻעַת זֹאת
וְנִתְּנָה גַם אֶת הָאַחֶרֶת
בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד
עִמָּדִי עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים
אֲחֵרוֹת׃
וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן
וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַת זֹאת
וַיִּתֶּן לוֹ אֶת רָחֵל בִּתּוֹ
לוֹ לְאִשָּׁה׃
וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ
אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ
לָהּ לְשִׁפְחָה׃
וַיָּבֹא גַם אֶל רָחֵל
וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת רָחֵל
מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ
עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃
וַיַּרְא יְהוָה כִּי שְׂנוּאָה
לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ
וְרָחֵל עֲקָרָה׃
וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן
כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה יְהוָה
בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה
יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי׃
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
וַתֹּאמֶר כִּי שָׁמַע יְהוָה
כִּי שְׂנוּאָה אָנֹכִי
וַיִּתֶּן גַּם אֶת זֶה לִי
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
וַתֹּאמֶר הַפַּעַם יִלָּוֶה
אִישִׁי אֵלַי כִּי יָלַדְתִּי
לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים
עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי׃
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה
אֶת יְהוָה עַל כֵּן קָרְאָה
שְׁמוֹ יְהוּדָה
וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת׃
וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה
לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל
בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב
הָבָה לִי בָנִים וְאִם אַיִן
מֵתָה אָנֹכִי׃
וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל
וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים
אָנִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ
פְּרִי בָטֶן׃
וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה
בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל בִּרְכַּי
וְאִבָּנֶה גַם אָנֹכִי
מִמֶּנָּה׃
וַתִּתֶּן לוֹ אֶת בִּלְהָה
שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃
וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד
לְיַעֲקֹב בֵּן׃
וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי
אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי
וַיִּתֶּן לִי בֵּן
עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן׃
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃
וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי
אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם
אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃
וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה
מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת זִלְפָּה
שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֶּן אֹתָהּ
לְיַעֲקֹב לוֹ לְאִשָּׁה׃
וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה
לְיַעֲקֹב בֵּן׃
וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ גָּד׃
וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה
בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃
וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאֹשְׁרִי
כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ אָשֵׁר׃
וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי
קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא
דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה
וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ
וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה
תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ׃
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ
אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם
אֶת דּוּדָאֵי בְנִי
וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן
יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה
תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃
וַיָּבֹא מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב
וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ
וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא
כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ
בְּדוּדָאֵי בְנִי
וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הַהוּא׃
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל לֵאָה
וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב
בֵּן חֲמִישִׁי׃
וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים
שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃
וַתַּהַר עוֹד לֵאָה
וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי
לְיַעֲקֹב׃
וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי
אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב
הַפָּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי
כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ זְבוּלֻן׃
וְאַחַר יָלְדָה בַּת
וַתִּקְרָא שְׁמָהּ דִּינָה׃
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל
וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים
וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ׃
וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים
אֶת חֶרְפָּתִי׃
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף
לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי
בֵּן אַחֵר׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל
אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל לָבָן שַׁלְּחֵנִי
וְאֵלְכָה אֶל מְקוֹמִי
וְאֶל אַרְצִי׃
תְּנָה אֶת נָשַׁי וְאֶת יְלָדַי
אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֶן
וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
אֶת עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן
אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי
יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃
וַיֹּאמֶר נָקְבָה מַשְׂכָּרְתְּךָ
עָלַי וְאֶתֵּנָה׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ
אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ
וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנְךָ
אִתִּי׃
כִּי מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לְךָ
לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב
וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ
לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי
אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי
לְבֵיתִי׃
וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן לָךְ
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֶּן
לִי מְאוּמָה אִם תַּעֲשֶׂה
לִי הַדָּבָר הַזֶּה
אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ
אֶשְׁמֹר׃
אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ הַיּוֹם
הָסֵר מִשָּׁם כָּל שֶׂה
נָקֹד וְטָלוּא וְכָל שֶׂה
עָקֹד בַּכְּשָׂבִים וְטָלוּא
וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃
וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי
בְּיוֹם מָחָר כִּי תָבוֹא
עַל שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל
אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא
בָּעִזִּים וְעָקֹד בַּכְּשָׂבִים
גָּנוּב הוּא אִתִּי׃
וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי
כִּדְבָרֶךָ׃
וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים
וְהַטְלֻאִים וְאֵת כָּל
הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת
וְהַטְלָאוֹת כֹּל אֲשֶׁר
לָבָן בּוֹ וְכָל עָקֹד
בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן
בְּיַד בָּנָיו׃
וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב
וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת צֹאן
לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃
וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל
לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן
וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת
לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן
אֲשֶׁר עַל הַמַּקְלוֹת׃
וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת
אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים
בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר
תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִנְגֹּד
הַצֹּאן וַתֵּחַמְנָה בְּבוֹאָן
לִשְׁתּוֹת׃
וַתֵּחַמְנָה הַצֹּאן אֶל
הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה
הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים
וּטְלֻאִים׃
וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב
וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל
עָקֹד וְכָל חוּם בְּצֹאן לָבָן
וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים עַל
עַצְמוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל
צֹאן לָבָן׃
וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן
הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב
אֶת הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי
הַצֹּאן בָּרְהָטִים
לְיַחֲמֵן בַּמַּקְלוֹת׃
וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים
וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן
וְהַמְקֻשָּׁרִים לְיַעֲקֹב׃
וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד
וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת
וּשְׁפָחוֹת וְעַבָדִים
וְגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃
וַיִּשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי בְנֵי
לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב
אֵת כָּל אֲשֶׁר לְאָבִינוּ
וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה
אֶת כָּל הַכָּבוֹד הַזֶּה׃
וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן
וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ אִתּוֹ כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יַעֲקֹב
שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ
וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה
עִמָּךְ׃
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא
לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה
אֶל צֹאנוֹ׃
וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי
אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ
אִתִּי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם
וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃
וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל
כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת אֲבִיכֶן׃
וְאָבִיכֶן הֵתַל בִּי
וְהֶחֱלִף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי
עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא נְתָנוֹ
אֱלֹהִים לְהָרַע אִתִּי׃
אִם כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים
יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל
הַצֹּאן נְקֻדִּים
וְאִם כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים
יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל
הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃
וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת מִקְנֵה
אֲבִיכֶם וַיִּתְּנֵהוּ לִי׃
וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן
וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה
בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתְּדִים
עֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב
וָאֹמַר הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר שָׂא נָא עֵינֶיךָ
וּרְאֵה כָּל הָעֻתְּדִים
עֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים
כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר
לָבָן עֹשֶׂה לָךְ׃
אָנֹכִי הָאֵל בֵּית אֵל
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה
אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר
עַתָּה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ
הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ
מוֹלַדְתֶּךָ׃
וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה
וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד
לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה
בְּבֵית אָבִינוּ׃
הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ
לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל
גַּם אָכוֹל אֶת כַּסְפֵּנוּ׃
כִּי כָל הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר
הֵצִיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ
לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ
וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר
אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃
וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא
אֶת בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו
עַל הַגְּמַלִּים׃
וַיִּנְהַג אֶת כָּל מִקְנֵהוּ
וְאֶת כָּל רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר
רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם
לָבוֹא אֶל יִצְחָק אָבִיו
אַרְצָה כְּנָעַן׃
וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ
וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת
הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃
וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב
לָבָן הָאֲרַמִּי עַל בְּ

וְאָמַר מִן הָהוּא דְּיֵכֵי
דְּעָרַר צִידָא וְאַיְתֵי לִי
וְאֶכְלִית מִכּוּלָּא עָרַי
לָא תִּיעוֹל וּבִרְכָתֵיהּ
אַף בְּרִיךְ יְהֵי כְּשָׁמַע
עֲשָׂו אֶת דִּבְרֵי אָבִיו
וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה
וּמָרָה עַד מְאֹד וַיֹּאמֶר
לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם אָנִי
אָבִי כַּד שְׁמַע עֵשָׂו
יַת פִּתְגָמֵי אֲבוּהִי וְעָוַח
צְוָחָא רַבָּא וּמָרִירָא
עַד לַחֲדָא וַאֲמַר
לַאֲבוּהִי בָּרִיכְנִי אַף
לִי אֲבָא וַיֹּאמֶר בָּא
אָחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח
בִּרְכָתֶךָ וַיֹּאמֶר עַל
בֵּן בְּחוֹנְמָא וְקַבֵּיל
וַיֹּאמֶר הֲכִי
וַיַּעְקְבֵנִי

בַּרְכַתַנִי וַיֹּאמֶר הֲלֹא
וְחַר אַעְלַת לִי בִּרְכָה וַאֲמַר
וּבִרְכָתִי עַ יָאוֹת קְרָא שְׁמֵיהּ יַעֲקֹב
וְחָכְמַנִי דְּנָן תַּרְתֵּין
וַיִּמְנֵן יַת בְּכוֹרוּתִי נְסִיב
וְהָא כְּעַן קַבֵּיל בִּרְכָתִי
וַאֲמַר הֲלָא שַׁבְקַת לִי
בִּרְכָא וַיַּעַן יִצְחָק
וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הָוֵה
שְׁמִתִּיו לָךְ וְאֵת כָּל
אֲחוֹהִי נְתַתִּי לֵהּ לְעַבְדִּין
וְדַגָּן וְתִירֹשׁ סְמַכְתֵּיהּ
וּלְכָה אֲפוֹ אִמָּה אֶעֱבֵד
בְּנִי וְאַתְּיַב יִצְ וַאֲמַר
לְעֵשָׂו הָא רַבְּ שְׁוִיתֵיהּ
עִילָוֵךְ וְיַת כָּל אֲחוֹהִי
יְהָבִית לֵיהּ לְעַבְדִּין
וְעַבּוּר חִמְרָ סְעַרְתֵּיהּ
וְלָךְ כְּעַן מָא אֶעֱבֵיד
בְּרִי וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל
אָבִיו הֲבָרָכָה אַחַת
הוּא לָךְ אָבִי בָּרְכֵנִי

גַּם אֲנִי אָבִי וַיִּשָּׂא
קָלוֹ וַיִּבְךְּ וַאֲמַר
לְאָבוּהִי הֲבִרְכָתָא
חַדָּא הִיא לָךְ אַבָּ
בָּרִיכְנִי אַף לִי אָבִ
וְאָרִים עֵשָׂו קָלֵיהּ
וּבְכָא וְיַעַן יִצְחָק
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן
מִשְּׁמַנֵּי הָאָרֶץ יְהִ
מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁ
מֵעָל וְאַתְּיַב יְצָ
וַאֲמַר לֵיהּ הָא מִ
דְּאַרְעָא יְהֵי מוֹתָ
וּמִטַּל א דִּשְׁמַ
מִלְעֵלָא וְעַל חַ
תְּחֵיֶה וְאֶת אָחִיךָ
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִ
וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵ
עֲוָארָךְ וְעַל חַרְ
תְּזַחְזֵי וְיַת אָחוּךְ תִּ
וִיהֵי כַּד יְעַבְּרוּן בְּ
עַל פִּתְגָמֵי אוֹרַיְ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0066
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְתַעֲדִי נִדְרִיהּ מֵעַל צַוָּארָךְ׃
וְיִשְׁטֹם עֵשָׂו אֶת יַעֲקֹב
עַל הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
בֵּרְכוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל
אָבִי וְאַהֲרֹג אֶת יַעֲקֹב
אָחִי׃ וְנִטְרַע עֵשָׂו רַבְּבוֹ
לְיַעֲקֹב עַל בִּרְכְּתָא
דְּבָרְכֵיהּ אֲבוּהִי וְאָמַר
עֵשָׂו בְּלִבֵּיהּ יִקְרְבוּן
יוֹמֵי אֲבֵלֵיהּ דְּאַבָּא
וְאֶקְטוֹל יָתֵיעֲ אָחִי׃
וְיֻגַּד לְרִבְקָה אֵת דִּבְרֵי
עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדוֹל וַתִּשְׁלַח
וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ
הַקָּטֹן וַתֹּאמֶר אֵלָיו
הִנֵּה עֵשָׂו אָחִיךָ מִתְנַחֵם
לְךָ לְהָרְגֶךָ׃ וְאַתָּה
לְרִבְקָה יָתְפְּתְגָמֵי עֵשָׂו
בְּרֵהּ רַבָּא אוֹשְׁלַחְתִּ וְקָרֵת
לְיַעֲבִידָה וְיָרֵא וְאָמְרַת
לֵיהּ הָא עֵשָׂו אָחִיךָ

כְּמִין לָךְ לְמִקְטְלָךְ וְעַתָּה
בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם
בְּרַח לְךָ אֶל לָבָן אָחִי
חָרָנָה וְכֹעַן בְּרִי קְבֵיל
מִינַי וְקוּם אִיזֵיל לָךְ
לוּת לָבָן אָחִי לְחָרָן׃
וְיִשַּׁבְתָּ עִמּוֹ יְמִים אֲחָדִים
עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב חֲמַת
אָחִיךָ וְתִתְיַב עֲמֵיהּ
יוֹמִין וְיַרְחִין עַד דְּתֶהְוֵב
חֲמָתָא דְּאָחוּךְ עַד
שׁוּב אַף אָחִיךָ מִמָּךְ
וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
לוֹ וְשִׁלַּחְתִּי וְלָקַחְתִּיךָ
מִשָּׁם לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם
שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃ עַד
דְּיִתּוּב רוּגְזָא דְּאָחוּךְ
מִינָךְ וְיִתְנְשֵׁי יָתָ
דְּעֲבַדְתְּ לֵיהּ וְאֶשְׁלַח
וְאֵדַבְּרֵנָּךְ מִתַּמָּן
לָמָּה אֶתְכַּוֹל אַף
תְּרֵיכוֹן יוֹמָא חַד׃

וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל יִצְחָק
קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְנוֹת
חֵת אִם לֹקֵחַ יַעֲקֹב
אִשָּׁה מִבְּנוֹת חֵת כָּאֵלֶּה
מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה
לִי חַיִּים׃ וַאֲמַרַת רִבְקָה
לִיצְ עֵקִית בְּחַיַּי מִן
קֳדָם בְּנָת חֵת אִסְתַּנְסִיב
יַעֲקֹב אִתְּתָא מִבְּנָת
חִיתָאָה כְּאִילֵּין מִבְּנָת
אַרְעָא לְמָא לִי חַיִּין׃
וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר
לוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת
כְּנָעַן׃ וְקָרָא יְצְ לְיַעֲ
וּבָרִיךְ יָתֵיהּ וּפַקְדֵיהּ
וַאֲמַר לֵיהּ לָא תִיסַּב
אִיתְּתָא מִבְּנָת כְּנָעַן׃
קוּם לָךְ פַּדָּנָה אֲרָם
בֵּיתָה בְּתוּאֵל אֲבִי
אִמֶּךָ וְקַח לְךָ מִשָּׁם
אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0067
powered by DWork • Heidelberg University Library

אמך קום איזיל לפדן
דארם לבית בתואל
אבוהא דאימך וסב
לך מיתמן איתתא
מבנות לבן אחוהא
דאימך ואל שדי
יברך אתך ויפרך
וידבך והיית לקהל
עמים ואל שדי יברך
יתך ויפשינך ויסגינך
ותהי לכנשת שבטין
ויתן לך את ברכת
אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את
ארץ מגריך אשר נתן
אלהים לאברהם
ויתן לך ית ברכתא
דאבר לך ולבנך עמך
למירתך ית ארע
תותבותך דיהב יי
לאבר וישלח יצחק
את יעקב וילך פדנה

ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו ושלח יצ
ית יעקב ואזל לפדן
דארם לות לבן בר
בתואל ארמאה אחוהא
דרבקה אימיה דיע
ועשו וירא עשו כי
ברך יצחק את יעקב
ושלח אתו פדנה ארם
לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו
לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען וחזא
עשו ארי בריך יצח
ית יע ושלח יתיה
לפדן דארם למיסב
ליה מתמן איתתא
בדבריך יתיה ופקיד
עליהי למימר לא
תיסב איתתא מבנת
כנען וישמע יעקב

אל אביו ואל אמו
פדנה ארם וקבי
יע מן אבוהי ומן א
ואזל לפדן דארם
וירא עשו כי רע
בנות כנען בעיני
אביו וחזא עשו א
בישן בנת כנען בע
יצ אבוהי וילך ע
אל ישמעאל וי
את מחלת בת ישמ
בן אברהם אר
נביות על נשיו
לאשה ואזל עש
לות ישמ וסיב י
מחלת בת ישמ
אבר אחתיה רב
על נשוהי ליה

ואזל לחרן׃ ופגע
במקום וילן שם כיבא
השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא׃
וערעבאתרא ובת
תמן ארי על שמשא
ומסיב מאבני אתרא
ושוי איסדוהי ושריב
באתרא ההוא׃ ויחלם
והוה סלם מעב ארעה
וראשו מנעהשמיימה
והנה מלאכי אלהים
עלים ונחתין בהון׃ והא
סגיאין בעפרא
ותתקף למערבא
ולבנדנחא ולעמשא
ולדרומא ויתברכון
בך לכל זרעיתך
אריעא ובדיל זרעך
דיהוה אלהי
שמרת

הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה
ולזרעך׃ והא יקרא
דייי מעתר עלוהי
ואמר אנא ייי אלהיה
דאברהם אבוך ואלהיה
דיצחק ארעא דאת
שכיב עלה לך אתננה
ולבנך׃ והיה זרעך
כעפרא דארעא ופרצת
למערבא ולקדמה וצפנה
ונגבה ויתברכון כל
משפחת האדמה
ובזרעך׃ ויהון בנך
סגיאין בעפרא
ותתקף למערבא
ולבנדנחא ולעמשא
ולדרומא ויתברכון
בך לכל זרעיתך
אריעא ובדיל זרעך
דיהוה אלהי
שמרת

תלך והשבתיך אל
האדמה הזאת כי
לא אעזבך עד אשר
אם עשיתי את אשר
דברתי לך׃ והאמימרי
בסעדך ואשתיניך
בכל אתר דתהך
ואתיבנך לארעא
הדא ארי לא אשבקנך
עד דאעביד ית
דמלילית לך׃ ויקץ
יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא ידעתי׃
ואתער יעקב משנתיה
ואמר דחיל ושמיר אקרא
דיהוי שרי באתרא הדין
ואנא לא הוית ידע׃
ויחל ויאמר מה
נורא המקום הזה אין
זה כי אם בית אלהים
וזה שער השמים׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0069
powered by DWork • Heidelberg University Library

ישקו ג׳ וסימנהון שלשה עדרי צאן ולא ישקו אתם פיט תגיזומים ישקו כל הרעים שיי

ודחיל ואמר מא דחילו
אתרא הדין לית דין
אתר הדיוט אלהין
אתרא דרעוא ביה
מן קדם ייי ודין תרע
קביל שמיא: וישכם
יעקב בכקר ויקח את
האבן אשר שם מראשתיו
וישם אתה מצבה ויצק
שמן על ראשה: ואקרים
יעקב בצפרא ונסיב
ית אבנא דשוי איסדוהי
ושוי יתה קמה ואריק
משחא על רישה: ויקרא
את שם המקום ההוא
בית אל ואולם לוז
שם העיר לראשנה:
וקרא ית שמיה דאתרא
ההוא בית אל וברם
לוז שמא דקרתא
מלקדמין: וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה

אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי
הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש:
וקיים יעקים למימר
אם יהי מימרא דייי
בסעדי ויטרנני
באורחא הדין ראנא
אזיל ויתן לי לחים
למיכל וכסו למלבש:
ושבתי בשלום אל
בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים: ואיתוב
בשלם לבית אבא
ויהי מימרא דייי לי
לאלה: והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל
אשר תתן לי עשר
אעשרנו לך: ואבנא
הדא דשויתי קמא
תהי דאיהי פלח עלה

ג׳ יעקב ישראל יפתח

ויהר ג׳ וסימנהון ויהר יעקב נדר לאמר ויהר ישראל נדר לייי ויאמר ויהר יפתח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0070
powered by DWork • Heidelberg University Library

האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן
והשיבו את האבן על
פי הבאר למקמה׃
ומתכנשין תמן כל
עדריא ומגרדין ית
אבנא מעל פומא
דבירא ומשקין ית
ענא ומתיבין ית אבנא
על פומא דבירא
לארעה ואמר להם
יעקב אחי מאין אתם
ויאמרו מחרן אנחנו׃
ואמר להון יע אחי
מנן אתון ואמרו מחרן
אנחנא ויאמר להם
הידעתם את לבן בן
נחור ויאמרו ידענו׃
ואמר להון הידעתון
ית לבן בר נחור ואמרו
ידעין ויאמר להם
השלום לו ויאמרו

שלום והנה רחל בתו
באה עם הצאן ואמר
להון חשלם ליהוא מרו
שלם והא רחל ברתיה
אתיא עם ענא ויאמר
הן עוד היום גדול לא
עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו
רעו ואמר הא עוד
יומא סגי לא עידן
למכנש בעיר אשקו
ענא ואיזילו רעו׃
ויאמרו לא נוכל עד
אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל
פי הבאר והשקינו הצאן׃
ואמרו לא ניכול עד
דיתכנשון כל עדריא
וינדרון ית אבנא מעל
פומא דבירא ונשקי
ענא ערנו מדבר עמם
ורחל באה עם הצאן

אשר לאביה כי רעה
הוא ערד הוא ממליל
עמהון ורחל אתת עם
ענא דלאבוהא ארי
רעיתא היא ויהי כאשר
ראה יעקב את רחל
בת לבן אחי אמו
ואת צאן לבן אחי
אמו ויגש יעקב ויגל
את האבן מעל פי
הבאר וישק את צאן
לבן אחי אמו והוה
כד חזא יע ית רחל בת
לבן אחוהא דאמיה
וית ענא דלבן אחוהא
דאמיה וקריב יע ונגד
ית אבנא מעל פומא
דבירא ואשקי ית
ענא דלבן אחוהא
דאמיה וישק יעקב
לרחל וישא את קליה
ויבך וישיק יע לרחל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0071
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְאֵרִים יַתְקְלִיהּ וּבְכָא׃
וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי
אֲחִי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בֶן
רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד
לְאָבִיהָ׃ וְחָלוֹי יַעַ לְחָחֵל
אֲרִי בַּר אָחַת אֲבוּהָא
הוּא וְאֲרֵי בַּר רִבְקָה
הוּא וְרַחֲטַת וְחָוְיַאת
לַאֲבָהָא וְיָהִי כְּשָׁמְעַ
לָבָן אֶת שֵׁמַע יַעֲקֹב
בֶּן אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ
וַיְחַבֶּק לוֹ וַיְנַשֵּׁק לוֹ
וַיְבִיאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר
לְלָבָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר לָבָן
לַבָּן וְתִשְׁמַע יַעַ בַּר
אַחְתִּיהּ וְרַחֵט לְקַדָּמוֹתֵיהּ
וְנַפֵּק לֵיהּ וְנַשֵּׁיק לֵיהּ
וְאַעֲלֵיהּ לְבֵיתֵיהּ׃
וְאִשְׁתַּעִי לְלָבָן יָת כָּל
בֵּיתַמֵּיָא הָאִלֵּין וַאֲמַר
לֵיהּ לָבָן אֲדָם עִצְמִי וּבְשָׂרִי

אַתְּ וְיֵשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ
יָמִים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן
הֲכִי תֶּהֱוֵי אֲחִי וְתִפְלְחִנַּנִי
לְמַה תְּהֵא אַגְרָךְ׃ וּלְלָבָן
הֲוָה תְּרֵין בְּנָן שׁוּם
הַוְתַת לֵאָה וְשׁוּם
הַוְתַת רָחֵל׃ וְעֵינֵי
לֵאָה הֲוָה עַמְּיָן וְרָחֵל
הֲוָת שַׁפִּירַת אַתְרָא
וְשַׁפִּירַת חֵיזוּ׃ וּרְחֵל
הֲוָת רְחִימָא לְיַעֲקֹב
וַאֲמַר אֶפְלְחִנָּךְ שְׁבַע שְׁנִין
בְּרָחֵל בְּרַתָּךְ זְעִירְתָּא׃
וַאֲמַר לָבָן טָב
אִתָּה לָךְ מִתִּתְּיהָ
לְגֻבְרָא אָחֳרָן
עִמִּי וְעִבְדָּא יַעֲקֹב
בְּרָחֵל שְׁבַע שְׁנִין
וַהֲווֹ בְּעֵינוֹי כְּיוֹמִין
אֲחָדִין בְּאוֹהֲבוּתֵיהּ
וּפַלְחוּ יַעֲ בְּרָחֵל שִׁ
שְׁנִין וַהֲווֹ בְּעֵינָוֹי כְּיוֹמִין
כְּיוֹמִין וְיַעֲקֹב בְּ
יְהָבַת וַאֲמַר יַעֲקֹב
אֶל לָבָן הָבָה
אֲשְׁתִּי כִּי מְלָאוּ
רְאוּבֵן אֲזַל אֶלְיָה וְ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0072
powered by DWork • Heidelberg University Library

יַעֲקֹב לְלָבָן חַבְּתָה אֶת־אִתִּי
אֲרִי שַׁלִּימוּ יוֹמַי פּוּלְחָנִי
וְאִישַׁל לְוָתָהּ וְיֵאסֹף
לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה וּפְנַשׁ לָבָן
יָתַב אֱנָשׁוֹי אַתְרָא
וְעַבַּד מִשְׁתְּיָא וַיְהִי
בְּעַרְבָּא וְקָרַח אֶת־לֵאָה
בְּרָתּוֹ וְעָלָא אֲלֵיהּ
וְרָמָשׁ וְדַר לָהּ
לְאָה בְּרָתֵיהּ וְאַעֵיל
יָתָהּ לְוָתֵיהּ וְעָל לְוָתָהּ
וְיָהַב לָבָן לְהּ אֵת זִלְפָּה
שִׁפְחָתֵיהּ לְלֵאָה בְּרָתֵיהּ
שִׁפְחָתָא לְהּ לְשִׁפְחָה
וַיְהִי בְּצַפְרָא וְהָא לֵאָה
וַאֲמַר לְלָבָן מָא דָּא
עֲבַדְתְּ לִי הֲלָא בְּרָחֵל
פְּלָחִית עִמָּךְ וְלָמָּא
שְׁקַרְתְּ בִּי וַיֹּאמֶר לָבָן
לֹא יֶעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ
לָתֵת הַצָּעִירָה לִפְנֵי
הַבְּכִירָה וַאֲמַר לָבָן
לֹא מִתְעַבַּד כֵּן בְּאַתְרָנָא
לְמִיתֵּן וְעֵירוּתָא קָדָם
רְבוּתָא מַלֵּא שָׁבוּעַ
וְאִתּוֹנַתָּן לָךְ נָמֵי
אֲרֵי תִּפְלַח עִמִּי עוֹד שְׁבַע
שְׁנִין אָחֳרָנִיּוֹת אַשְׁלֵם
שָׁבוּעֲתָא דָּא וְיַתִּין
לֵיהּ יַת רָחֵל בְּרָתֵיהּ
לֵיהּ לְאִתּוּ וְיָתֵן לָבָן
לְרָחֵל בְּרָתּוֹ אֶת בִּלְהָה
שִׁפְחָתּוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה
וַיָּבֹא גַּם אֶל רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת
רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד
עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים
אֲחֵרוֹת וְעַל לַאֲפָלֶת
רָחֵל וּרְחִים אַף יַת
רָחֵל מִלֵּאָה וּפְלַח
עִמֵּיהּ עוֹד שָׁבְעָשְׁנִין
אָחֳרָנִין וַחֲזָא יְהוָה
כִּישְׁנוּאָה לֵאָה
וּפַתַּח אֶת רַחְמָהּ
וְרָחֵל עֲקָרָה וְחָיְיָא
וְיָלְדָת אַרְבְּעָה וְאָמְרָא לֵאָה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0073
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויהב לה עידו ורחל
עקרא ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי
ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי
ועדיאת לאה וילידת
בר ותקרת שמיה ראו
ארי אמרת ארי גלי
קדם ייי עולבני ארי
כען ירחמנני בעלי
ותהר עוד ותלד בן
ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן
לי גם את זה ותקרא
שמו שמעון ועדיאת
עוד וילידת בר ואמרת
ארי שמיע קדם ייי
ארי סנואתא אנא
ויהב לי את ית דין
וקרת שמיה שמעון
ותהר עוד ותלד בן

ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי
ילדתי לו שלשה בנים
על כן קרא שמו לוי
ועדיאת עוד וילידת
בר ואמרת הדא זימנא
יתחבר לי בעלי ארי
ילידת ליה תלתה בנין
על כן קרא שמיה לוי
ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה
את יהוה על כן קראה
שמו יהודה ותעמד
מלדת ועדיאת עוד
וילידת בר ואמרת
הדא זימנא אודי קדם
ייי על כן קרת שמיה
יהודה וקמת מלמילד
ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא
רחל באחתה ותאמר
אל יעקב הבה לי בנים

ואם אין מתה א
וחזת רחל ארי
ילידת ליע וקנ
רחל באחתה וא
ליע הב לי בנין
לא מיתא אנא
אף יעקב ברח
ויאמר התחת א
אנכי אשר מנע
פרי בטן ותקיף
דיע ברחל וא
המיני את בע
הלא מן קדם ייי
דמנע מניך ולד
דמעי ותאמר
אמתי בלהה
אליה ותלד על
ואכנה גם אנכי
ואמרת הא אמ
בלהה עול לות
תליד ואנא אית
ואתבני אף אנא מ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0074
powered by DWork • Heidelberg University Library

36

ותתן לו את בלהה
שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב ויהבת
ליה ית בלהה אמתה
לאיתו ועל לותה יע׳
ותהר בלהה ותלד
ליעקב בן ועדיאת
בלהה וילידת ליע
בר׳ ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקלי
ויתן לי בן על כן קראה
שמו דן׳ ואמרת רחל
דנני ייי ואף קביל
צלותי ויהב לי בר על
כן קרת שמיה דן׳
ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני
ליעקב׳ ועדיאת עוד
וילידת בלהה אמתא
דרחל בר תינין ליע׳
ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם

אחתי גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי׳ ואמרת
רחל קביל בעותי
ייי באתחננותי בצלותי
חמידית דיהי לי ולד
כאחתי אף אתיהיב
לי וקרת שמיה נפתלי׳
ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את
זלפה שפחתה ותתן
אתה ליעקב לאשה׳
וחזת לאה ארי קמת
מלמילד ודברת ית
זלפה אמתה ויהבת
יתה ליעקב לאיתו׳
ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן׳ וילידת
זלפה אמתא דלאה
ליע בר׳ ותאמר לאה
בגד ותקרא את שמו
גד׳ ואמרת לאה
אתא גד וקרת ית

שמיה גד׳ ותלד זלפה
שפחת לאה בן שני
ליעקב׳ וילידת זלפה
אמתא דלאה בר
תינין ליע׳ ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו
אשר׳ ואמרת לאה
תושבחא הות לי ארי
בכין ישבחנני נשיא
וקרת ית שמיה אשר׳
וילך ראובן בימי
קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי
בנך׳ ואזל ראו ביומי
חצד חטין ואשכח
יבר וחין בחקלא ואיתי
יתהון ללאה אמיה
ואמרת רחל ללאה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0075
powered by DWork • Heidelberg University Library

הַבִּי כְּעַנְלִי מִיבְּרוּחִי
דְּבָרִיךְ וְתֵאמַר לָהּ
הַמְעַטְקַחְתֵּךְ אֶת
אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת
דּוּדַאֵי בְּנִי וַתֵּאמֶר
רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ
הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדַאֵי
בְּנֵךְ וַאֲמַרְתְּ לָהּ
חַזְעִיל דְּדַבֶּרֶת יָת
בַּעֲלִי וְתִסְבִּין אַתְּיָת
בְּרוּחִי דִּבְרִי וַאֲמַרְת
רָחֵל בְּבִין יִשְׁכּוֹב עִמָּיךְ
בְּלֵילְיָא חֲלָף בְּרוּחִי
דְּבָרִיךְ וַבְלָא יַעֲקֹב
מִן חַקְלָא בְּעַרְבְּתָא
לֵאָה לְקַדְּמוּתָהּ וַתֵּאמֶר
אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר
שְׂכַרְתִּיךְ בְּדוּדַאֵי בְּנִי
וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה
הוּא וְעַל עֲסַק דְּקַלָּא
בְּרַמְשָׁא וְעַבְקַת לֵאָה
לְקַדְמוּתֵהּ וַאֲמַרְת

לוֹתִי תִּיעוֹל אֲרִי מְגַר
אַגַרְתָּךְ בִּיבְרוּחִי דְּבָרִי
וְשָׁכִיב עִמַּהּ בְּלֵילְיָא
הוּא וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד
לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃
וְקַבֵּיל יְיָ צְלוֹתַהּ דְּלֵאָה
וְעַדְיָא אִתּוֹ וִילִידַת לְיַע
בַּר חֲמִישָׁי׃ וַתֵּאמֶר
לֵאָה עֲתָן אֱלֹהִים שְׂכָרִי
אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי
לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
יִשָּׂשכָר׃ וַאֲמָרַת לֵאָה
יְהָבְיָ אֱלָהָא יָתִי אֲגַר יְדִיחֲבִית
מְרַחֲמָא לְבַעְלִי וְקָרֵת
שְׁמֵיהּ שִׁשִּׁי׃ וַתַּהַר עוֹד
לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי
לְיַעֲקֹב׃ וְעַדְיָא אִתּוֹ עוֹד
לֵאָה וִילִידַת בְּרַת שְׁתִּי
יַעֲקֹב וַתֵּאמֶר לֵאָה
בָּרַךְ אֱלֹהִים אֹתִי
בַּר טוּב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי

אִישִׁי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ
שִׁשָּׁה בָּנִים וַתִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ זְבוּלֻן׃ וַאֲמַר
לֵאָה יְהַבְיָ יָתִי
חוּלָק טַב הָדָא זִימְנָ
יְהֵי מְדוֹרֵיהּ דְּבַעְלִי
לוֹתִי אֲרִי יְלִידַת לִי
שִׁיתָּה בְּנִין וְקָרַת יָ
שְׁמֵיהּ זְבִלוֹן׃ וְאַחַר
יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶ
שְׁמָהּ דִּינָה׃ וַיִּזְכֹּר
וִילִידַת בְּרַתָּא וְקָרַ
כֹּל תִּשְׁמַת שְׁמָהּ דִּינָה׃ וַיִּזְכֹּ
אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּ
אֱלֹהִים וַיִּפְ
אֶת רַחְמָהּ׃ וַתַּ
שְׁמֵיהּ יוֹסֵף לְמֵימַר׃ וַתֵּ
יְיָ לִי בַּר אָחֳרָן׃ וַהֲוָה כַּד יְלִידַת רָחֵל יָ
יְיָ וְקַבֵּיל צְלוֹתָהּ
וְיָהַב לָהּ עִדָּנִין וַתַּ
וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָ
אֱלֹהִים אֶת חֶרְפָּ
וְעַדְיָא אִתּוֹ וִילִידַת בַּ

וַאֲמַר֙ בְּנַ֣שׁ יְיָ֔ יָת֖
חִסְדִּ֑י וְקָרָ֣א אֶת֔
שְׁמֵ֖ו יוֹסֵ֑ף לְאָמַ֣ר יָסֵ֔ף
יְהֹוָ֖ה לִ֥י בֵּ֛ן אַחֵ֖ר וּקְרֵ֥ת
תַּשְׁמִיהּ֙ יוֹסֵ֔ף לְמֵימַ֖ר
יוֹסִ֥יף יְיָ֛ לִ֖י בַּ֥ר אָחֳרָֽן׃
וַיְהִי֙ כַּאֲשֶׁ֣ר יָלְדָ֣ה רָחֵ֔ל
אֶת־יוֹסֵ֖ף וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֑ב
אֶל־לָבָ֣ן שַׁלְּחֵ֔נִי וְאֵלְכָ֖ה
אֶל־מְקוֹמִ֥י וְלַאֲרְעִֽי׃
וְהָבָה֙ פַּרְזִילִ֣ידַת רָחֵ֔ל
יָתִ֖יהָ וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֑ב
לְלָבָ֣ן שַׁלְּחֵ֔נִי וְאֵיזְדְּ
לְאַתְרִ֖י וְלַאֲרְעִֽי׃ תְּנָ֣ה
אֶתְנַ֔שַׁי וְאֶתְלְדֵ֖י אֲשֶׁ֣ר
עַבְדְתִּ֑י אֹתָ֖ךְ בְּהֵ֣ן
וְאֵלְכָ֔ה כְּ֥י אַ֖תָּה יְדַ֣עְתְּ
אֶת־עַבְדְּתִ֖י אֲשֶׁ֥ר
עַבְדְתִּ֖יךְ קֳבָ֥יתִ נַשַּׁ֛י
וְיָת֥ בְּנַ֖י דְּפָלְחִ֣ית עִמָּ֑ךְ
בְּחֹ֖ון וְאֵיזֵ֥יל אֲרֵ֖י אֶת־
יְדַ֣עְתְּ יָת֔ פּוּלְחָנִ֖י

דְּפָלַחְתָּ֖ךְ׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֑יו
לְבָ֣ן אִם־נָ֔א מָצָ֥אתִי חֵ֖ן
בְּעֵינֶ֑יךָ נִחַ֙שְׁתִּי֙ וַיְבָרְכֵ֣נִי
יְהֹוָ֔ה בִּגְלָלֶ֖ךָ׃ וַיֹּאמֶר֙
לִ֣יהּ לָבָ֔ן אִם־בְּעֵ֥ן אַשְׁכַּ֖חַת
רַחֲמִין֙ בְּעֵינָ֔ךְ נְסִ֖יתִי
וּבָרְכַנִי֙ יְיָ֔ בְּדִילָ֖ךְ׃
וַיֹּ֣אמֶר נָקְבָ֤ה שְׂכָרְךָ֙
עָלַ֔י וְאֶתֵּ֖נָה׃ וַיֹּ֣אמֶר
פָּרֵ֤ישׁ אַגְרָךְ֙ עֲלַ֔י וְאֶתֵּ֖ין׃
וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו אַתָּ֥ה יָדַ֖עְתָּ
אֵת֙ אֲשֶׁ֣ר עֲבַדְתִּ֔יךָ וְאֵת֙
אֲשֶׁ֣ר הָיָ֥ה מִקְנְךָ֖ אִתִּֽי׃
וַאֲמַר֙ לִ֣יהּ אַתְּ֔ יָדַ֖עַתְּ
יָת֙ דְּפָלַחְתָּ֔ךְ וְיָת֥ דְּהֲוָ֖ה
בְּעִירָ֑ךְ עִמִּ֖י כְּ֥ מְעַט
אֲשֶׁר־הָיָ֥ה לְךָ֖ לְפָנָ֑י
וַיִּפְרֹ֥ץ לָרֹ֖ב וַיְבָ֣רֶךְ יְהֹוָ֔ה
אֹתְךָ֙ לְרַגְלָ֔י וְעַתָּ֖ה
מָתַ֣י אֶֽעֱשֶׂ֔ה גַּ֖ם אָנֹֽכִי
לְבֵיתִ֣י אֲרִ֔י וְזָעִ֖יר
דַּֽהֲוָה֙ לָךְ֙ קֳדָמַ֔י וּתְקִ֖יף

לְסַגֵּ֑י וּבָרִ֣יךְ יְיָ֔ יָתָ֖ךְ
בְּדִילִ֑י וּכְעַ֥ן אֵימָתַ֖י
אֶעֱבֵ֥יד אַף־אֲנָ֖א לְבֵיתִֽי׃
וַיֹּ֣אמֶר מָ֤ה אֶתֶּן־לָךְ֙
וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב לֹ֣א
תִתֶּן־לִ֣י מְא֔וּמָה אִם־
תַּעֲשֶׂה־לִּ֥י הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה
אָשׁ֣וּבָה אֶרְעֵ֔ה אֶצֹּ֖נְךָ
אֶשְׁמֹ֑ר וַאֲמַר֙ מַה־
אִיתִּ֣ין לָ֔ךְ וַאֲמַר֙ יַעֲקֹ֔ב
לָא֙ תִּתִּ֣ין לִ֔י מִדְּעָ֖ם
אִם־תַּעֲבֵ֣יד לִ֔י פִּתְגָמָ֖א
הָדֵ֑ין אֵיתִ֣וב אֶרְעֵ֔י
אֶצֹּ֖נָךְ אֵטַ֥ר אֶעְבַּֽר׃
בְּכָל־צֹאנְךָ֥ הַיּ֛וֹם
הָסֵ֥ר מִשָּׁ֖ם כָּל־שֶׂה־
נָקֹ֣ד וְטָלוּא֮ וְכָל־שֶׂה
חוּם֒ בַּכְּשָׂבִ֔ים וְטָל֖וּא
וְנָקֹ֣ד בָּעִ֑זִּים וְהָיָ֖ה
שְׂכָרִֽי׃ וְיַעֲנָ֤ה בִי֙
יוֹמָ֣א דֵ֔ין
אַעְדִּ֖י מִתַּמָּ֑ן כָּל־דְּ֣ לָא֩

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0077
powered by DWork • Heidelberg University Library

כדברך דברך יג חס וסימ ויאמר לבן הן ושכבתי עם אבתי ויאמר ייי סלחתי במה יזכה נער אם ארחו בחקתיך אשתעשע גמל על עבד
דלפה נפשי דבקה לעפר ואענה חרפי דבר טוב עשית מכל ארח רע נר לרגלי דברך נעניתי עד מאד ס —— ס

נמור ורקוע וכל אימר
שחום באמריא ורקוע
ונמור בעזיא ויהי
אגרי ועגתה בי צדקתי
ביום מחר כי תבוא
על שכרי לפניך כל
אשר איננו נקד
וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא
אתי ותסהיר בי זכותי
ביום מחר ארי תיעול
על אגרי קדמך כל
דליתוהי נמור ורקוע
בעזיא ושחום באמריא
גניבא הוא עמי ויאמר
לבן הן לו יהי כדברך
ואמר לבן ברם לוי
יהי כפת גמך ויסר
ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים
ואת כל העזים
הנקדות והטלאת כל

אשר לבן בו וכל חום
בכשבים ויתן ביד בניו
ואעדי ביומא ההוא
ית תישיא רגוליא
ורקועיא וית כל עיזיא
נמורתא ורקועתא כל
דחור ביה וכל דשחום
באמריא ויהב ביד
בנוהי וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן
לבן הנותרת ושוי
מהלך תלתה יומין
בינוהי ובין יע ויע
רעי ית ענא דלבן
דאשתארא ויקח לו
יעקב מקל לבנה לח
ולוז וערמון ויפצל
בהן פצלות לבנות
מדשף הלבן אשר
על המקלות ונסיב
ליה יע חוטרין דלבן

רטיבן ורלוז ורדלו
וקליף בהין קילפי
חורין קלוף חור ד
חוטריא ויצג אר
המקלות אשר פצ
ברהטים בשקת
המים אשר תבא
הצאן לשתות לנ
הצאן ויחמנה בבא
לשתות ודעיץ יר
חוטריא דקליף
ברטיא באתר בי
שיקיא דמיא אתו
דאתין ענא למש
לקבלהין דענא ומת
במיתיהין למשת
ויחמו הצאן אי
המקלות ותלדן הצ
עקדים נקדים וטלא
ואתיחמא ענא בח
ויליד ענא רגו
נמורין ורקועין

לבנות ד מנקון ב מל וב [illegible] ומנקון פצלות לבנות ורזה בעד בשרם ברית פחות ונתתי אתה לך קדמא ובתרי לבנות [illegible]
[illegible] ומנקון ועגתה בי עיקתי אל ונתחלל בעם מחר ס —— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0078
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְחַכְשֻׁבִים הַפְרִיד יַעֲקֹב וַיְהִי פְנֵי הַצֹּאן אֶל עֲקֹד וְכָל חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל צֹאן לָבָן וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעַבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים וַיִּקְנֶא לָבָן וּבְנֵי לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת כָּל הַכָּבֵד הַזֶּה וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל צֹאנוֹ וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ אֵלַי וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת אֲבִיכֶן וַיְרַמֵּנִי אֲבִיכֶן וְהֶחֱלִיף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי אִם כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה לְךָ שָׂכָר וְיָלְדוּ כָל הַצֹּאן עֲקֻדִּים וַיַּצֵּל אֱלֹהִים מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן לִי וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמֶר הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ אָנֹכִי הָאֵל בֵּית אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם אָכוֹל אֶת כַּסְפֵּנוּ כִּי כָל הָעשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וְלִבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו עַל הַגְּמַלִּים וַיִּנְהַג אֶת כָּל מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל רְכוּשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד וַיִּבָּשֵׂר לָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב וַיִּקַּח אֶת אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבֵּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תְּדַבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל יַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיוֹת חָרֶב וְלָמָּה בָרַחְתָּ לְהִסָּתֵר וְלֹא הִגַּדְתָּ לִי וַאֲשַׁלַּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר וְלֹא נָשַׁקְתָּנִי לְבָנַי וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוֹת אֲשֶׁר לְעִם יֶשׁ לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת אֱלֹהָי וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן תִּגְזֹל אֶת בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי וְעִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח לָךְ וְיַעֲקֹב לֹא יָדַע כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל וְרָחֵל לָקְחָה אֶת הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת כָּל הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא וַתֹּאמֶר אֶל אָבִיהָ אַל יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת הַתְּרָפִים וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן מַה פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי כִּי מִשַּׁשְׁתָּ אֶת כָּל כֵּלַי מָה מָצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי טְרֵפָה לֹא הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי הַיּוֹם וּגְנֻבְתִּי הַלָּיְלָה הָיִיתִי אֲכָלַתְנִי בַיּוֹם חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי זֶה לִי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁנֵי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת עָנְיִי וְאֶת יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנוֹתַי מָה אֶעֱשֶׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיָּרִימֶהָ מַצֵּבָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לַקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל הַגָּל וְלָבָן קָרָא לוֹ יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גַּלְעֵד וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יִצֹף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ הִנֵּה אֱלוֹהַּ עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל יַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם אָנִי לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאִם אַתָּה לֹא תַעֲבֹר אֵלַי אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאֶת הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָהָר וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם וְיַעֲקֹב שָׁלַח מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְאֶת הַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶן שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנוֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר וַיְצַו אֶת הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׁאֲלֵךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְגַם הִנֵּה הוּא אַחֲרֵינוּ וַיְצַו גַּם אֶת הַשֵּׁנִי גַּם אֶת הַשְּׁלִשִׁי גַּם אֶת כָּל הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ וְגַם אֲמַרְתֶּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו וְהוּא לָן בַּמַּחֲנֶה וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעְבַּר יַבֹּק וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר לוֹ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתּוּכָל וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת הַיְלָדִים עַל לֵאָה וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת וַיָּשֶׂם אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת יְלָדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת לֵאָה וְיַלְדֶּיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרֹנִים וַיַּעֲבֹר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדֶּךָ וַתִּגַּשְׁנָה הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ וַתִּגַּשׁ גַּם לֵאָה וְיַלְדֶּיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל נָא אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי וְקַח נָא אֶת בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ לִי כֹּל וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל הַצֹּאן יַעֲבָר נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וְלִרְגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר אָבוֹא אֶל אֲדֹנִי שֵׂעִירָה וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה נָּא עִמְּךָ מִן הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וְלִמְקֵנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סֻכּוֹת וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר וַיִּקֶן אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתֵּצֵא דִינָה בַּת לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָ וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת דִּינָה בִּתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד בֹּאָם וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת בַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְאֶת בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסַחֲרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל אָבִיהָ וְאֶל אַחֶיהָ אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן וְהַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִתְּנוּ לִי אֶת הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת שְׁכֶם וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת דִּינָה אֲחֹתָם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ אַךְ זֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר וְנָתַנּוּ אֶת בְּנוֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר וְלֹא אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת בְּנוֹתָם נִקַּח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם אַךְ בְּזֹאת יֹאבוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמוֹלִים הֲמִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוֹ כָּל בְּהֶמְתּוֹ הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ וַיִּשְׁמְעוּ אֶל חֲמוֹר וְאֶל שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל זָכָר כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר וְאֶת חֲמוֹר וְאֶת שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יַעֲקֹב עַל הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם צֹאנָם וּבְקָרָם וַחֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר בָּעִיר וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ וְאֶת כָּל חֵילָם וְאֶת כָּל טַפָּם וְאֶת נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ גַּם אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שִׁמְעוֹן וְאֶל לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּ אֹתִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת אֲחוֹתֵנוּ וַיְהִי חֲתִתַּת אֱלֹהִים עַל הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא בֵּית אֵל הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו וַתָּמָת דְּבוֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִ

אפי אבוכין ארי ליתנון
עמי כמא דתמליו ומדקמוהי
ואלהיה דאבא הוה
בסעדי ואתנה ידעתן
בי בכל כחי עבדתי
את אביכן ואתין
ידעתין ארי בכל חילי
פלחית ית אבוכין
ואביכן התל בי והחליף
את משכרתי עשרת
מנין ולא נתנו אלהים
להרע עמדי ואבוכין
שקר בי ואשני ית אגרי
עשר זמנין ולא שבקיה
ייי לא באשא עמי אם
כה יאמר נקדים יהיה
שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן עקדים
אם כדין הוה אמר
נמורין יהי אגרך וילדן

כל ענא נמורין ואם
כדין הוה אמר רגולין
יהי אגרך וילדן כל ענא
רגולין ויי גל אלהים
את מקנה אביכם ויתן
לי ואפריש ייי מן
בעירא דאבוכין ויהב
לי ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני וארא בחלום
והנה העתדים העלים
על הצאן עקדים נקדים
וברדים והוה בעידן
דאתיחמא ענא וזקפת
עיני וחזית בחלמא
והא תישיא דסלקין
על ענא רגולין נמורין
ופציחין ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני ואמר
לי מלאכא דייי בחלמא
יע ואמרת הא אנא
ויאמר שא נא עיניך

ד בנקב בליש
כול מל בר מן ב
ד תמת גליקדמי באורייתא כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך ואמר זקוף כל עיניך וחזי כל תישיא דסלקין על ענא רגולין ופציחין אנא גלי קדמי ית כל דעביד לך אנכי הא בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך
כול מן בר מן ה קמצ
ל מל בטו

ורא את כל העתדים
על הצאן עקדים נ
וברדים כי ראיתי
כל אשר לבן עשה
לך ואמר זקוף כל
עיניך וחזי כל תישיא
דסלקין על ענא ר
נמורין ופציחין א
גלי קדמי ית כל דע
עביד לך אנכי ה
בית אל אשר משח
שם מצבה אשר נד
לי שם נדר עתה ק
צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולד
אנא אלהא דאתגל
עלך בית אל דמשח
תמן קמא דקיימת
קדמי תמן קים כ
קום פוק מן ארעא
ותוב לארע ילדות
ותעון רחל ולאה ותא

ב ל ל וחמ
ה וחוי ונתנו
כול מל בר מן ה קמצ
ל מל בטו

נתנו ה' וחוי ונתנו ואביכן התל בי וליתנו האמרי והוי מימים בימי קצירי ויקחהו שאול ביום ההוא וישב דוד במדבר במצ
ויאמרנה דוגעי רחל ולאה של באורית שאלא דאורי כולה ותעניתו הנשים המשחקות ואמרו מן ס—ס בי תיצא למלחמה ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0080
powered by DWork • Heidelberg University Library

לו העוד לנו חלק ונחלה
בבית אבינו ואתיבת
רחל ולאה ואמרא ליה
העוד לנא חולק ואחסנא
בבית אבונא הלוא
נכריות נחשבנו לו כי
מכרנו ויאכל גם אכול
את כספנו הלא נוכראן
אתחשיבנא ליה ארי
זבננא ואכל אף מיכל
ית כספנא כי כל העשר
אשר הציל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר
אלהים אליך עשה
ארי כל עותרא דאפריש
ייי מאבונא דילנא הוא
ודבננא וכען כל דאמר
ייי לך עביד ויקם
יעקב וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים
וקם יע ונטל ית בנוהי

וית נשוהי על גמליא
וינהג את כל מקנהו
ואת כל רכשו אשר
רכש מקנה קנינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא
אל יצחק אביו ארצה
כנען ודבר ית כל
גיתוהי וית כל קינייה
דקנא גיתוהי וקנייה
דקנא בפדן דארם
למיתי לות יצ אבוהי
לארעא דכנען ולבן
הלך לגזז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה ולבן אזל
למיגז ית עניה ונסיבת
רחל ית צלמניא דלאבוהא
ויגנב יעקב את לב
לבן הארמי על בלי
הגיד לו כי ברח הוא
וכסי יע מן לבן ארמאה
על דלא חוי ליה ארי

אזיל הוא ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר וישם
את פניו הר הגלעד
ואזל הוא וכל דליה
וקם ועבר ית פרת
ושוי ית אפוהי לטורא
דגלעד ויגד ללבן
ביום השלישי כי ברח
יעקב ואתחוא ללבן
ביומא תליתאה ארי
אזל יע ויקח את אחיו
עמו וירדף אחריו דרך
שבעת ימים וידבק
אתו בהר הגלעד ודבר
ית אחוהי עמיה ורדף
בתרוהי מהלך שבעה
יומין ואדביק יתיה
בטורא דגלעד ויבא
אלהים אל לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר
לו השמר לך פן תדבר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0081
powered by DWork • Heidelberg University Library

עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃
וְאַתָּה אָמַרְתָּ מוֹשֵׁךְ אֶמְשֹׁךְ
לוֹת לְבָן אֲרַמִּי אֶחְבַּל־לָמוֹ
לַיְלִיא וַיֹּאמֶר לִיהּ
אִסְתְּמַר לָךְ דִּלְמָא
תַּמְלִיל עִם־יַעֲ מִיטַב
עַד־בֵּישׁ וַיִּשְׁגַּל לָבָן אֶת־
יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־
אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע
אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד׃
וַאֲדַבֵּיק לָבָן אֶת־יַעֲקֹב
וְיַעֲפְרֵס אֶת־מִשְׁכְּנֵיהּ
בְּטוּרָא וְלָבָן אַשְׁרֵית
אֶחוֹהִי בְּטוּרָא דְּגִלְעָד׃
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב
מָה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־
לִבָּבִי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנֹתַי
כִּשְׁבִיוֹת חָרֶב׃ וְאָמַר
לָבָן לְיַעֲ מָא עֲבַדְתָּא
וְכַסֵּיתָא מִנִּי וְדִבַּרְתְּ לִי
בְּנָתַי כִּשְׁבִית חָרֶב׃
לָמָּה נָחְבֵאתָ לִבְרֹחַ

וְתִגְנֹב אֹתִי וְלֹא הִגַּדְתָּ
לִי וָאֲשַׁלְּחֲךָ בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃
לְמָא טַמַּרְתָּא לְמֵילַל
וְכַסֵּיתָא מִנִּי וְלָא חַוְיִת
לִי וְשַׁלַּחְתָּךְ פּוּ בְּחֶדְוָא
וּבְתוּשְׁבְּחָן בְּתוּפִּין ״
וּבְכִנָּרִין וְלָא נְטַשְׁתַּנִי
לְנַשֵּׁק לְבָנַי וְלִבְנָתַי עַתָּה
הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ׃ וְלֹא
שַׁבְקַתַּנִי לְנַשְׁקָא לִבְנַי
וְלִבְנָתַי כְּעַן אִסְכַּלְתָּא
לְמֶעְבַּד יִשְׂרָאֵל יָדִי
לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע
וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אָמֶשׁ
אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר
לְךָ מְדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב
מִטּוֹב עַד־רָע אִית
חֵילָא בִּידִי לְמֶעְבַּד
עִמְּכוֹן בִּישָׁא וֵאלָהָא
דְּאֲבוּכוֹן בְּרַמְשָׁא אֲמַר
לִי לְמֵימַר אִסְתְּמַר

לָךְ מִלְּמַלָּא עִם־
מִיטַב עַד־בִּישׁ וְעַ
הָלַךְ הָלַכְתְּ כִּי נִכְ
נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִ
לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱל
וְכִעַן מִיזַל אִזְלְתָּ
אֲרִי חֲמַדְתָּא חֲמִי
לְבֵית אֲבוּךְ לְמָ
נְסִיבְתָּא אִתְּתָא
וְיַעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמַ
לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי
אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל
בְּנֹתֶיךָ מֵעִמִּי וְאָ
יַעַ וְאָמַר לְלָבָן אָ
דְּחִילִית אֲרִי אָמַ
דִּלְמָא תִּנְוֹס אִתְּ
מִנִּי עִם אֲשֶׁר תִּמְ
אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִ
נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־
מָה עִמָּדִי וְקַח־לְ
יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָ
גְּנַבְתָּם׃ אֶתֶר דְּתִ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0082
powered by DWork • Heidelberg University Library

האפרוחים ב חד חס וחד מל ומיס ובאחד שתי דאמהות חס ועם האמהות אשר אמרת ס — ס לוא ב מל בתי ומי כי לוא אובד להם
מפניך אם יגיד ונשא עיני ס — ס

יַת דְּחַלְתָּךְ לָא אִיתְקְרֵים
קֳדָם אֲחָנָא אִשְׁתְּמוֹדַע
לָךְ מָא דְּעִמִּי וְסַב לָךְ
וְלָא יְדַע אֲרֵי רָחֵל
נְסִיבַתְנוּן וַאֲזָל לָבָן
בְּאָהֳל יַעֲקֹב וּבְאָהֳל
לֵאָה וּבְאָהֳל שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת
וְלָא מְצָאוּ נָא מֵאָהֳל
לֵאָה וְעָבַר בְּאָהֳל רָחֵל
וְעַל לָבָן בְּמִשְׁכְּנָא דְּעַל
וּבְמִשְׁכְּנָא דְּלֵאָה ״
וּבְמִשְׁכְּנָא תַּרְתֵּין
לְחֵינָתָא וְלָא אַשְׁכַּח
וְנָפַק מִמִּשְׁכְּנָא דְּלֵאָה
וְעַל בְּמִשְׁכְּנָא דְּרָחֵל
וְרָחֵל לְקָחָה אֶת
הַתְּרָפִים וְתָשְׂמָם בְּכַר
הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם
וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת כָּל
הָאֹהֶל וְלֹא מְצָאָם וְרָחֵל
נְסִיבַת יַת צַלְמָנְיָא
וְשַׁוְיָתְנוּן בַּעֲבִיטָא

דְּגַמְלָא וִיתֵיבַת עֲלֵיהוֹן
וּמְשַׁיֵּשׁ לָבָן יַת כָּל
מַשְׁכְּנָא וְלָא אַשְׁכַּח
וַתֹּאמֶר אֶל אֲבִיהָ אַל
יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי
לוֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ
כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ
וְלֹא מָצָא אֶת הַתְּרָפִים
וַאֲמַרַת לַאֲבוּהָא לָא
יִתְקַף בְּעֵינֵי רִבּוֹנִי אֲרֵי
לָא אֲכוֹל לְמִקַּם קֳדָמָךְ
אֲרֵי אוֹרַח נְשִׁין לִי וּבְלֵאשׁ
וְלָא אַשְׁכַּח יַת צַלְמָנְיָא
וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן
וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן
מַה פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי
כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי וְתַקֵּף
לֵיעָ וּנְצָא עִם לָבָן וְאַתֵּיב
יְעָ וְאָמַר לְלָבָן מָא
חוֹבִי מָא סוֹרְחָנִי אֲרֵי
רְדַפְתָּא בָּתְרָי וְיִמַּשְׁתָּ
אֶת כָּל כְּלָי מָה מַשָּׂאתָ

מִכָּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים פֹּה
נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ
בֵּין שְׁנֵינוּ אֲרִי מַשִּׁישְׁתָּא
יַתְכָּל מָנְיָא אַשְׁכַּחְתָּא
מִכָּל מָנְיָא בֵיתָךְ שׁוּ הָכָא
קֳדָם אַחַי וְאַחָךְ וְיוֹכְחוּן
בֵּין תַּרְוֵנָא זֶה עֶשְׂרִים
שָׁנָה אֲנִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ
וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי
צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי דְּנָן
עֶשְׂרִין שְׁנִין אֲנָא עִמָּךְ
רְחֵלָךְ וְעִזָּךְ לָא אִתְכַּלִּילוּ
וְדִיכְרֵי עָנָךְ לָא אֲכָלִית
טְרֵפָה לֹא הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ
אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי
תְּבַקְּשֶׁנָּה גְּנַבְתִּי יוֹם
וְגָנַבְתִּי לֵילְיָא דְּתִבְרָא
לֹא אֵיתֵיתִי לָךְ דַּהֲוָת
שְׁגִיאָ מִן מָנְיָא מָנַי
אֶת בְּעֵי לְזָ נְטָרִית
בִּימָמָא וְנָטְרִית בְּלֵילְיָא
הֲיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חָרָב

מה ז דמיכין לה ולע ומי מה עמדי ויאמר חיגל ואמרתם עד מה עבדיך גם אתנו וקח ושוע פקו דמות מה וב
דפסא ליה טעמ דכו מה וכל לשון אדמית מה ס — ס וב סמיכין לחית ואינון מן דפשטו מן חמאתו כי מה חפצו בביתו ס — ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0083
powered by DWork • Heidelberg University Library

לולי ז׳ ד׳ פסו וסימנהון אלהי אבי כעס אויב הותיר לנו לולא האמנתי עזרתה לי לולא תורתך לולי ייי שהיה לנו ס — ס והבנים נ׳ וס
והבנים בני והאבות והבנים דורמיהו והבנים קשי פנים ויחזקאל ס — ס

וקרח בלילה ותדד
שנתי מעיני הויתי
ביממא אכלני שרבא
גלידא נחת עלי בליליא
ונדת שינתי מעיני זה
לי עשרים שנה בביתך
עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותחלף
את משכרתי עשרת
מנים דנן לי עשרין שנין
בביתך פלחתך ארבע
עשרי שנין בתרתין
בנתך ושית שנין בענך
ואשניתא ית אגרי עשר
זמנין לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד
יצחק היה לי כי עתה
ריקם שלחתני את
עניי ואת יגיע כפי ראה
אלהים ויוכח אמש
אילו לאפון אלהיה

דאבא אלהיה דאבר
ודדחיל ליה יצ׳ הוה
בסעדי ארי כען ריקן
שלחתני ית עמלי וית
ליאות ידי גלי קדם ייי
ואוכח ברמשא ויען
לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר
אתה ראה לי הוא
ולבנתי מה אעשה לאלה
היום או לבניהן אשר
ילדו ואתיב לבן ואמר
ליע בנתא בנתי ובניא
בני וענא עני וכל דאת
חזי דילי הוא ולבנתי
מא אעביד לאלין יומא
דין או לבניהין דילידא
ועתה לכה ונכרתה ברית
אני ואתה והיה לעד
בינו ובינך וכען אתא
נגזרקים אנא ואת

ויהי לסהיד בינא
ויקח יעקב אבן
מצבה ונסיב יע
וזקפה קמא ו
יעקב לאחיו ל
אבנים ויקחו א
ויעשו גל ויאכלו
על הגל ואמר יי
לאחוהי לקוטו
ונסיבו אבנין וי
דגורא ואכלו ת
דגורא ויקרא ל
יגר שהדותא וי
קרא לו גלעד ו
ליה לבן יגר סה
ויע קרא ליה ג
ויאמר לבן הגל
יגד בינו ובינך ה
על כן קרא שמו
ואמר לבן דגו
הדין סהיד בינא
יומא דין על כן

בניהן לבניהן ג׳ וסימנהון או לבניהן אשר ילדו אשר ילדו לי אשר גגלו ט לאלה ה׳ וסימנהון ולבנתי תחלק נפוינים נפוינים תקי
אני ואתה ג׳ וסימנהון ויעתה לכה והדבר כי זכור אני ס — ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0084
powered by DWork • Heidelberg University Library

שְׁמִיהּ גַּלְעֵד׃ וְהַמִּצְפָּה
אֲשֶׁר אָמַר יְצַף יְהוָה
בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֶר אִישׁ
מֵרֵעֵהוּ וְסַכּוֹתָא דְּאָמַר
יִסַּךְ מֵימְרָא דְּיְיָ בֵּינָא
וּבֵינָךְ אֲרֵי נִתְכַּסֵּי גְּבַר
מֵחַבְרֵיהּ אִם תְּעַנֶּה אֶת
בְּנֹתַי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים
עַל בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ
רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי
וּבֵינֶךָ׃ אִסְתְּעִנֵּי יָתְּ בְּנָתַי
וְאִם תִּסַּב נְשִׁין עַל בְּנָתַי
לֵית אֱנָשׁ עִמָּנָא חֲזִי
מֵימְרָא דְּיְיָ סָהִיד בֵּינָא
וּבֵינָךְ׃ וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב
הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה
הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי
וּבֵינֶךָ׃ וְאָמַר לָבָן לְטַעֲנָן
הָא דְּגוּרָא הָדֵין וְהָא
קָמְתָא דְּאֲקֵימִית בֵּינָא
וּבֵינָךְ׃ עַד יְהֵא גַּל הָדֵין
וְעַד יְהֵא קָמְתָא אִם אֲנִי

לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת הַגַּל
הַזֶּה וְאִם אַתָּה לֹא תַעֲבֹר
אֵלַי אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאֶת
הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה׃
סָהִיד דְּגוּרָא הָדֵין וְסָהִיד
קָמְתָא אִם אֲנָא לָא אֶעְבַּר
לוֹתָךְ יָת דְּגוּרָא הָדֵין וְאִם
אַתְּ לָא תֶּעְבְּרִי לוֹתַי יָת
דְּגוּרָא הָדֵין וְיָת קָמְתָא
הָדָא לְבִישׁוּ אֱלָהֵי אַבְרָהָם
וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ
אֱלָהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע
יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃
אֱלָהֵיהּ דְּאַבְרָהָם וֵאלָהֵי
נָחוֹר יְדִינוּן בֵּינָנָא אֱלָהָא
וְאָבוֹהִי וְקָיֵם יַעֲקֹב
בִּדְחִלְתָּא לְיִצְחָק אֲבוֹהִי׃
וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר
וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכֹל לָחֶם
וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃
וְאִתְכַּנִּישׁ יַעֲקֹב קְרֹבוֹהִי
וַאֲכַלוּ לַחְמָא וּבָתוּ
בְּטוּרָא׃ וְיִשְׁכַּם לָבָן
בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו
וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם
וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃
וְאָקְרִיס לָבָן בְּצַפְרָא
וְנַשִּׁיק לִבְנוֹהִי וְלִבְנָתֵיהּ
וּבָרִיךְ יָתְהוֹן וַאֲזַל וְתָב
לָבָן לְאַתְרֵיהּ וְיַעֲקֹב
הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ
מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ וְיַעֲקֹב
אָזַל לְאוֹרְחֵיהּ וְעָרְעוּ
בֵּיהּ מַלְאֲכַיָּא דְּיְיָ׃ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה
אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם׃
וַאֲמַר יַעֲקֹב חֲזָנָן מַשְׁרְיָתָא
מְקוֹמָם יְיָדָא וְקָרָא
שְׁמֵיהּ דְּאַתְרָא הַהוּא
מַחֲנָיִם׃
וְשַׁלַּח יַעֲקֹב מַלְאָכִים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0085
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויעבר ג׳ וסימנהון ויורא יעקב מאד ויעבר לחם מאד ויצר לאמנון ס׳ — תאמרון ס׳ וסימנהון ויעו לשלאכים בטחו דמלכים אדנכם איו
ישיאך ושיאך קשר צדקיהו ס׳

לפניו אל עשו אחיו
ארצה שעיר שדה
אדום׳ ושלח יעקב אסגדין
קדמוהי לות עשו
אחוהי לארעא דסעיר
לחקלי אדום׳ ויצו
אתם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם לבן
גרתי ואחר עד עתה׳
ופקיד יתהון למימר
כדין תימרון לרבוני
לעשו כדנן אמר עבדך
יעקב עם לבן דרית ואוחרית
עד כען ויהי לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני
למצא חן בעיניך׳ והוו
לי תורין וחמרין עז
ועבדין ואמהן ושלחית
לחוא לרבוני לאשכחא
רחמין בעינך׳ וישבו

המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לקראתך
וארבע מאות איש עמו׳
ותבו אסגדיא לות יעקב
למימר אתינא לות
אחוך לות עשו ואף
אתי לקדמותך וארבע
מאה גברא עמיה׳ וייתא
יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את העם אשר
אתו ואת הצאן ואת
הבקר והגמלים לשני
מחנות׳ ודחיל יעקב
לחדא ועקת ליה ופליג
ית עמא דעמיה וית
ענא וית תורי וגמליא
לתרתין משדין׳ ויאמר
אם יבוא עשו אל המחנה
האחת והכהו והיה
המחנה הנשאר לפליטה׳
ואמר אם ייתי עשו

למשרית חדא וי
ותהי משרית חדא דת
לשיזבא׳ ויאמר יי
אלהי אבי אברה
ואלהי אבי יצחק י
האמר אלי שו
לארצך ולמולד
ואיטיבה עמך׳ וא
יעקב אלהיה דא
אבר׳ ואלהיה דא
יצ יי׳ דאמר לי ת
לארעך ולילדו
ואוטיב עמך׳ ק
מכל חסדים ומ
האמת אשר ע
את עבדך כי במ
עברתי את הי
הוה ועתה הייתי
מחנות׳ זעירין ז
מכל חסדין ומכל
דעבדת עם ע
ארי יחידי עבר

לג׳ איסגדין
לה׳ איזגדין
ט׳
ב׳ רמת כידנן
ב׳ ל׳ ח׳ רס
יג׳ בקר
ג׳ בקר
ג׳
ל׳ ואמ
לה׳ איזגדיא
ל׳ ואמ
ל׳ ואמ
יא׳ ס׳ ו׳
בתו

עד עתה ד׳ רסמ וסימנהון ואמר עד עתה כי לא באו עם עד עתה ועתה קום צא ויחן ויי אותם ואחמם ס׳ — צרתי ב׳ וסימנהון
כה ג׳ דמתמר באוריתא כדנן וסימנהון כה אמר עבדך כה אמר בבר יוסף ס׳ — צרתי אויה לי כי צרתי משך ס׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0086
powered by DWork • Heidelberg University Library

יתירה האדין וכען
הויתי לתרתין משרין
הצילני נא מיד אחי
מיד עשו כירא אנכל
אתו פן יבוא והנני אם
על בנים שיוינני כען
מידא דאחי מידא דעשו
ארי דחילנא מניה
דלמא יתי וימחינני
אמא על בניא ואתה
אמרת היטב איטיב
עמך ושמתי את זרעך
כחול הים אשר לא
יספר מרב ואת אמרת
אוטבא אוטיב עמך
ואישוי ית בנך סגיאין
כחלא דימא דלא
יתמנון מסגי וילין שם
בלילה ההוא ויקח מן
הבא בידו מנחה לעשו
אחיו ובת תמן בלילא
הוא ונסיב מן דאתי

בידיה תקרובתא לעשו
אחוהי עזים מאתים
ותישים עשרים רחלים
מאתים ואילים עשרים
עזים מאתן ותישים
עשרין רחלי מאתן
ודכרי עשרין גמלים
מיניקות ובניהם שלשים
פרות ארבעים ופרים
עשרה אתנת עשרים
ועירים עשרה גמלי
מינקתא ובניהן תלתין
תורתא ארבעין ותורי
עשרה אתני עשרין
ועילי עשרה ויתן ביד
עבדיו עדר עדר לבדו
ויאמר אל עבדיו עברו
לפני ורוחתשימו בין
עדר ובין עדר ויהב
ביד עבדוהי עדרא
עדרא בלחודוהי ואמר
לעבדוהי עיברו קדמי

ורוחא תשוון בין עדרא
ובין עדרא ויצו את
הראשון לאמר כי
יפגשך עשו אחי
וישאלך לאמר למי
אתה ואנה תלך ולמי
אלה לפניך ופקיד
ית קדמאה למימר
ארי יערענך עשו אחי
וישאלנך למימר דמן
את ולאן את אזיל ודמן
אלין דקדמך ואמרת
לעבדך ליעקב מנחה
הוא שלוחה לאדני
לעשו והנה גם הוא
אחרינו ותימר דעבדך
יעקב תקרובתא היא
דישלחא לרבוני
לעשו והא אף הוא
אתי בתרנא ויצי גם
את חשני גם את השלשי
גם את כל ההלכים אחרי

הָעַדְרִים לֵאמֹר כַּדַּבֵּר
הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל עֵשָׂו
בִּמְצֹא אֹתוֹ וּפְקִיד
אַף יַתְתָּנָא אַף יַת
תֵּלְיָתָאָה אַף יַת כָּל
דְּאָזְלִין בָּתַר עֲדָרַיָּא
לְמֵימַר בְּפִתְגָמָא הָדֵין
תְּמַלְלוּן עִם עֵשָׂו בְּדִ
תַּשְׁכְּחוּן יְתֵיהּ וְאָמַרְתּוּן
גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה
פָּנָיו בְּמִנְחָה הַהֹלֶכֶת
לְפָנָי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה
פָּנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃
וַתַּעֲמֹרוּן אַף הוּא עַבְדְּכוֹן
יַע אִתִּי בְּתַרְנָא אֲרֵי
אָמַר אֲנִיחַנֵּיהּ לְרוּגְזֵיהּ
בְּתִקְרוּבְתָּא דְּאָזְלָא
קֳדָמַי וּבְתַרְכֵן אֶרְעֵי
אֲפוֹהִי מִיָּא אֲנִי יַעֲקֹב
אֲפֵי וְתַעֲבַר מִנְחָתִי
עַל פַּיְיהוֹן וְהִיא לְכַלָּתָא

הַהוּא בְּמַחֲנֶה וְעָבַרְתָּ
תִּקְרוֹבְתָּא עַל אַפּוֹהִי
וְהוּא בָּתַר בְּלֵילְיָא הַהוּא
בְּמִשְׁרְיָתָא וְקָם בְּלֵילְיָה
הוּא וְיָקַח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו
וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת
אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וְיַעֲבֹר
אֶת מַעְבַּר יַבֹּק׃ וְקָם
בְּלֵילְיָא הוּא וּדְבַר יָת
וּתְרֵתָן נְשׁוֹהִי וְיָת תְּרֵתְסַר
לְחֵינָתֵיהּ וְיָת חַד עֲשַׂר
בְּנוֹהִי וְעָבַר יָת מְעָבַר
יַבֹּקָא וְיִקְחִם וְיַעְבְּרִם
אוֹתָהֲנָחַל וְיַעֲבֵר אֶת
אֲשֶׁר לוֹ׃ וְיִוָּתֵר יַעֲקֹב
וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד
עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַיַּרְא כִּי
לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0088
powered by DWork • Heidelberg University Library

וַיְעַנֵּרִיא וַיְכַלְכְּלֵהוּ׃
וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמַר
הַגִּידָה נָּא שִׁמְךָ וַיֹּאמֶר
לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ וַיִּשְׁאַל
יַעֲ וַיֹּאמֶר חָפְנִעַן שְׁמֶךָ
וַיֹּאמֶר לֹא דָנוֹ אֶתְשָׁאֵל
לִשְׁמִי וּבָרֵךְ יַתִּיהּ תַּמָּן׃
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם
פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים
פָּנִים אֶל פָּנִים וַתִּנָּצֵל
נַפְשִׁי׃ וַיִּקְרָא יַעֲ שְׁמִיהּ
דְּאִתְרָאֶפְנוּאֵל אֲרֵי
חֲזִיתִי מַלְאָכָא דְּיוֹי
אֶפְנִין בְּאַפֵּי וְאִשְׁתֵּיזִבַת
נַפְשִׁי׃ וְזָרְחָה לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל
וְהוּא צֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ׃
עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל
כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי נָגַע בְּכַף יֶרֶךְ יַעֲקֹב
בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ עַל כֵּן לֹא
אֹכְלִין בְּנֵי יִשְׂ אֶת גִּידָא
נַשְׁיָא דְּעַל פְּתֵי יַרְכָּא
עַד יוֹמָא הָדֵין אֲרֵי קְרֵיב
בְּפֶתְיוֹרֵכָא דְּיַעֲקֹב גִּידָא
נַשְׁיָא׃ וְנָשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ
אַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ
אֶת הַיְלָדִים עַל לֵאָה
וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי
הַשְּׁפָחוֹת׃ וַיָּשֶׂם יַעֲקֹב
עֶנְתּוֹ וְחָזְאָה וְהָא עֲשָׂו
אָתֵי וְעִמֵּיהּ אַרְבְּעִמְאָה
גַּבְרָא וּפְלִיגִית בְּנָיָא עַל
לֵאָה וְעַל רָחֵל וְעַל
תַּרְתֵּין לְחֵינָתָא וְשַׁוִּי
אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת
יְלָדֵיהֶן רֵאשׁוֹנָה וְאֶת
לֵאָה וְיַלְדֵּיהָ אַחֲרוֹנִים

וְאֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף
אַחֲרֹנִים׃ וַיָּשֶׂם אֶת לֵחֵינָתָא
וְיָת בְּנֵיהֶן קֳדָמָתָא וְיָת
לֵאָה וּבְנָהָא בָּתְרָאִין וְיָת
רָחֵל וְיָת יוֹסֵף בָּתְרָאִין׃
וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
וַיִּשְׁתָּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע
פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד
אָחִיו׃ וְהוּא עָבַר קֳדָמֵיהוֹן
וְסָגִיד עַל אַרְעָא שְׁבַע
זִמְנִין עַד מִקְרְבֵיהּ לְוָת
אָחוּהִי׃ וְרָן עֲשָׂו לְקַדָּמוּתֵהּ
וְיִחְבְּקֵהוּ וְיִפֹּל עַל צַוָּארֵהּ
וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ וְרָחֵט
עֲשָׂו לְקֳדָמוֹתֵיהּ וְנַפֵּיהּ
וְנָפַל עַל עוֹרֵיהּ וְנַשְׁקֵיהּ
וּבְכוֹ וְיָשָׂא אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת
הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה
לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר
חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדֶּךָ׃
וּקְפִית עֵינוֹהִי וַחֲזָא

שיערה ג וסימנהון אל אדני לדרכו מן ויהי החלק ס—ס עלות ה וסימנהון ויפקום פרות פרות ונחל מאחר עלות הביאו ס—
ותשתחוין ב וסימנהון הנה וילדיהן לאלמתו ס ——— ס

יתנשיא ויתבניא ואמר
מן אלין לך ואמר בניא
דחן ייי יתעבדך ותגשן
השפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין וקריבא
לחינתא אינין ובניהין
וסגידא ותגש גם לאה
וילדיה וישתחוו ואחר
נגש יוסף ורחל וישתחוו
וקריבת אף לאה ובנהא
וסגידו ובתר כן קריב
יוסף ורחל וסגידו
ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני
ואמר מאלך כל משריתא
הדא דערעית ואמר
לאשכחא רחמין בעיני
רבוני ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך אשר
לך ואמר עשו אית לי
סגי אחי אצלח בדילך

ויאמר יעקב אל נא
אם נא מצאתי חן
בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כי על כן ראיתי
פניך כראת פני אלהים
ותרצני ואמר יע בכעי
אם כען אשכחית רחמין
בעינך ותקביל תקרובתי
מן ידי ארי על כן
חזיתנון לאפך כחיזו
אפי רברביא ואתרעית
לי קח נא את ברכתי
אשר הבאת לך כי
חנני אלהים וכי יש לי
כל ויפצר בו ויקח
קביל כען ית תקרובתי
דאתותיאת לך ארי
רחים עלי ייי וארי
אית לי כולא ואתקיף
ביה וקביל ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך
ואמר ניטול ונהך ואיהך

לקבלך ויאמר א
אדני ידע כי הילד
רכים והצאן והבק
עלות עלי ודפ
יום אחד ומתו
הצאן ואמר ליה
ידע ארי ינקיא ר
וענא ותורי מינק
עלי אם אדחוק
יומא חד ימותן כ
יעברנא אדני לפ
עבדו ואני אתנה
לאטי לרגל המלא
אשר לפני ולרגל ה
עד אשר אבא
אדני שעירה יע
כען ריבוני קדם ע
ואנא אידבר בניח
עובדתא דקרמי ו
ינקיא עד דאיתי
רבוני לשעיר ויא
עשו אצינה נא ע

אתנהלה בקעולה בשלה משלה שכולה שאלה פעולה מבוהלה גדולה הגדולה הגולה הגמולה הנקלה החשל
בחלה האבילה כבתולה כבתולה מעללה הרבילה ורבתולה ואשמאיה נמלה לכסרה תהלה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0090
powered by DWork • Heidelberg University Library

מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיֹּאמֶר לִקְרָתָא שְׁכֶם דְּבַרְעָא כן קרא
לָמָּה זֶּה אַתֶּם בֹּאִים אֵלָי הֲכִנְעַן בְּמִיתְהִי מִפְּרַזִּי וכן תרגום
אֲנִי וַאֲמַר עֲשׂוּ אִשְׁפּוֹק דְּאַרְמוֹ וְשַׁרְא לְקַבֵּיל
כִּנְעַן עִמָּךְ מוֹעֲמָא דְּעַמִּי
וְאָמַר לְמָא דְּנָן אֲשַׁכַּח
רַחֲמִין בְּעֵינֵי רִבּוֹנִי
וַיְשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו אַבִּי שְׁכֶם בְּמָאָה קְשִׁיטָה
לְדַרְכּוֹ שְׂעִירָה וְתֶבֶן
בַּיּוֹמָא הַהוּא עֵשָׂו דְּפַרְסִיָּה תַּמָּן לְמִשְׁכְּנֵיהּ
לְאוֹרְחֵיהּ לְסֵעִיר וְיַעֲקֹב מִדְּאַדְכְּנִי חְמוֹר אֲבוּהִי
נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת דְּשֶׁכֶם בְּמָאָה חוּרְפָּן
וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת וְיָתְבָּשֶׁם מְזַבֵּחַ וְיִקְרָא
עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
סֻכּוֹת וַיַּעֲנֵטל לְסוּכּוֹת
וַיָּבֹא לְשָׁלֵם עִיר שְׁכֶם וְאָקִים תַּמָּן מַדְבְּחָא וּפָלַח
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ עֲלוֹהִי קֳדָם אֱלָהָא
מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת פְּנֵי עַד דְּמָטוֹן עַל כֵּן קָרָא
הָעִיר וְאֶת אֹהֶל שָׁלֵם דִּישׁ וְתִצְאַדְיָה
וַיִּקֶן אֶת חֶלְקַת בַּת לְאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם סוּכּוֹתִי וּבָא
אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר לְיַעֲקֹב לְרָאוֹת וּבְנוֹת
אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׁיטָה יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם
וּבְנֵי יִהְיוּ אֶת מִקְנֵהוּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ
בַּשָּׂדֶה וְהַחֹרֶשׁ יַעֲקֹב מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת פְּנֵי
הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח הָעִיר וְאֶת אֹהֶל
אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ לִשְׁלֹם עִיר שְׁכֶם
וְחֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׁיטָה
חֻמָּהּ דְּאַרְעָא וּדְבַר
יְתָהּ וְשָׁכַב יְתָהּ וְעַנְיָהּ
וְתִדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת
יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת הַנַּעֲרָ
וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעַר
וְאֶתְרְעִיאַת נַפְשִׁיהּ
בְּדִינָה בַּתִּיעַ וְרָחֵם
יַת עֲוֹלִימְתָּא וּמַלִּיל
עַל לְבָא דַּעֲוֹלִימְתָּא
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל חֲמוֹר
אֲבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת
הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה
וְאָמַר שְׁכֶם לַחֲמוֹר
אֲבִיהָ לְמֵימַר סַב לִי
יַת עֲוֹלִימְתָּא חָדָא
לְיַעֲקֹב לְרָאוֹת וּבְנוֹת
יַעֲקֹב שָׁמַע
כִּי טִמֵּא אֶת דִּינָה בִּתּוֹ
וּבָנָיו הָיוּ אֶת מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִישׁ יַעֲקֹב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0091
powered by DWork • Heidelberg University Library

עַד־בֹּאִי וְיָעַשְׁמַע אֲרֹנִי
סָעִיב יִתְּדִינָה בְּרֹתִיהּ
וְנָעוּחִי הֲוֹוּ עִם גִּתִּיחוֹן
בְּחַקְלָאוּ וּשְׁתִיק יַעֲקֹב
עַד־מִיתִיהוֹן וְיֵצֵא חֲמוֹר
אֲבִישְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר
אֹתוֹ וְנַפֵּק חֲמוֹר אֲבוּהִי
דִּישְׁכֶם לְוַתִּיעַ לְמַלָּלָא
עִמֵּיהּ וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ
מִן־חַשְׂדָּה כְּשָׁמְעָם
וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר
לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה
בְּיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־
בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃
וּבְנֵי עֵלִי מִן־חַקְלָא
כַּד־שָׁמְעוּ וְאִתְנַסִּיסוּ
גַּבְרַיָּא וְתַקִּיף לְהוֹן
לַחְדָּא אֲרֵי נְבָלָה עֲבַד
בְּיִשְׂ לְמִשְׁכַּב בַּת
יַעֲקֹב וְלֹא אֶחֱיֶה אֲמַר
כֵּן בְּמִצְעֲבֵיכֶם וַאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּן אֵלַי אֶתֵּן
שְׁכֶם לַאֲבוּהָא

בִּרְתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ
לִי לְאִשָּׁה וּמְלִיל חֲמוֹר
עִמְּהוֹן לְמֵימַר שְׁכֶם
בְּרִי אִתְרְעִיאַת נַפְשֵׁהּ
בְּבִרְתְּכוֹן הַבּוּ־לָעַן יַתָּהּ
לֵיהּ לְאִיתּוּ וְהִתְחַתְּנוּ
אִתָּנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ
וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃
וְאִתְחַתְּנוּ בָּנָא בְּנָתְכוֹן
תִּתְּנוּן לָנָא וְיָת בְּנָתָנָא
תִּסְּבוּן לְכוֹן וְאִתָּנוּ
תִּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה
לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסַחֲרוּהָ
וְהַאֲחֻזּוּבָהּ׃ וַיֹּאמֶר
תִּתְּבוֹן וְאַרְעָא תְּהֵי
דְּמִיכוֹן תֵּיבוּ וְעַבִּידוּ
מְזוֹרָא וְאַחְסִינוּ
אָמַר שְׁכֶם אֶל־
אֲבִיהָ וְאֶל־אֲחִיהָ אֶמְצָא־
כֵּן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר־
תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃
אָמַר שְׁכֶם לַאֲבוּהָא

וְלֹא־חֲדָא אֲשַׁכַּח רַ
בְּעֵינָכוֹן וְדַתִּימְרוּן
אִתֵּין חֲרִבוּ עֲלַי כְּ
כַּהַר וּמַתָּן וְאֶתֵּן
כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵ
וְתֵנוּ לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִ
אִסְגּוּ עֲלַי לְחַרְאָמוּ
וּמִתְּנָן וְאִתֵּין כְּמָ
דְּתִימְרוּן לִי וְהָבוּ
תַּעֲלִימְתָּא לְאִתְ
וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶ
שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אֲ
בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֶ
טְמָא אֶת־דִּינָה אֲחֹ
וְאוֹתְבוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
שְׁכֶם וְיָת חֲמוֹר אֲ
בְּחוּבָּא וּמְלִילוּ
יָת־דִּינָה אֲחָתְהוֹן
וְיֵאמְרוּ אֲלֵיהֶם
עֹבֵד לְמֶעְבַּד
בְּרִישׁ לְמִשְׁכַּל בַּת
עַמָּנָא וְלָא יִתְעֲבֵד
בֵּן בְּמִצְעֲבֵיכֶם וַאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּן אֵלַי אֶתֵּן
שְׁכֶם לַאֲבוּהָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0092
powered by DWork • Heidelberg University Library

כמנו ד׳ ג׳ חס׳ וג׳ מל׳ וסימנהון עם תהיו כמנו כי מי כל בשר׳ כי עתה כמנו עשרה אלפים דשמואל הלין ג׳ חס׳ הלית כמנו שלו

כי חרפה הוא לנו ואמרו
להון לא נכול למעבד
פתגמא הדין למיתן ית
אחתנא לגבר דליה
ערלה ארי חסדא היא
לנא אך בזאת נאות
לכם אם תהיו כמנו
להמל לכם כל זכר
ברם בדא נטפס לכון
אם תהון כותנא למגזר
לכון כל דכורא ונתנו
את בנתינו לכם ואת
בנתיכם נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם אחד
ונתין ית בנתנא לכון
וית בנתכון ניסב לנא
ונתיב עמכון ונהי לעמא
חד ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו
את בתנו והלכנו ואם
לא תקבלון מיננא
למגזר ונדבר ית ברתנא

וניזיל וייטבו דבריהם
בעיני חמור ובעיני
שכם בן חמור ושפרו
פתגמיהון בעיני חמור
ובעיני שכם בר חמור
ולא אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד מכל
בית אביו ולא אוחר
עולימא למעבד פתגמא
ארי אתרעי בבת יעקב
והוא יקיר מכל בית
אבוהי ויבא חמור
ושכם בנו אל שער
עירם וידברו אל
אנשי עירם לאמר
ואתא חמור ושכם
בריה לתרע קרתהון
ומלילו עם אינשי
קרתהון למימר האנשים
האלה שלמים הם
אתנו וישכנו בארץ

ויסחרו אתה והארץ
הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח
לנו לנשים ואת בנתינו
נתן להם גבריא האלין
שלם אינון עמנא ויתבון
בארעא ויעבדון בה
סחורתא וארעא הא
פתיות ידין קדמיהון
ית בנתהון ניסב לנא
לנשין וית בנתנא נתין
להון אך בזאת יאתו
לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם
אחד בחמול לנו כל
זכר כאשר הם נמלים
ברם בדא יטפסון
לנא גבריא למיתב
עמנא למהוי לעמא
חד במגזר לנא כל
דכורא כמא דאינון
[illegible] מקנהם וקנינם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0093
powered by DWork • Heidelberg University Library

הלוא ח׳ מל בסי תרא וסימן הלוא אם תטיב שאת הלוא נכריות מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא אחיך דעים בשכם הלוא לזהיר
פתרונים אל תחטאו בולד כי נחש ינחש הלוא זה אשר ישתה אדני בו

וכל בהמתם הלוא לנו
הם אך נאותה להם
וישבו אתנו גיתיהון
וקנינהון וכל בעירהון
הלא דילנא אינון ברם
נטפס להון ויתבון עמנא
וישמעו אל חמור ואל
שכם בנו כל יצאי שער
עירו וימלו כל זכר כל
יצאי שער עירו וקבילו
מן חמור ומן שכם
בריה כל נפקי תרע
קרתיה וגזרו כל דכורא
כל נפקי תרע קרתיה
ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו
שני בני יעקב שמעון
ולוי אחי דינה איש
חרבו ויבאו על העיר
בטח ויהרגו כל זכר
והוה ביומא תליתאה
כד תקיפו עליהון

כיביהון ונסיבו תרין
בני יע שמעון ולוי אחי
דינה גבר חרביה ועלו
על קרתא דיתבא
לרוחצן וקטלו כל
דכורא ואת חמור
ואת שכם בנו הרגו
לפי חרב ויקחו את
דינה מבית שכם ויצאו
ויתחמ ויתשכם בריה
קטלו לפתגם דחרב
ודברו ית דינה מבית
שכם ונפקו בני יעקב
באו על החללים ויבזו
העיר אשר טמאו
אחותם בני יעק עלו
לחלצא קטיליא ובזו
קרתא דסאיבו אחתהון
את צאנם ואת בקרם
ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו יתענהון

ויתתוריהון ויתחמ
ויתדבקרתא ויתד
בזו ואת כל חיל
ואת כל טפס ואת
נשיהם שבו ויבזו ו
כל אשר בבית ו
כל חיליהון ויתכ
טפלהון ויתנשיה
שבו ובזו ויתכל
דבביתא ויאמר יע
אל שמעון ואל ל
עכרתם אתי להבא
בישב הארץ בכנע
ובפרזי ואני מת
מספר ונאספו על
והכוני ונשמדתי א
וביתי ואמר יע לש
וללוי עכרתון ית
למיתן דבבו בינ
ובין יתיב ארעא
בכנענאה ובפרזא
ואנא עם דמנין ויתכ

ו׳ פסו׳ אית בהון ואני אני וסי׳ ויאמר יעקב אל שמעון וישב אל אחיו ואמר לכם תמול בואך ואמרת בלבבך מי ילד לי אם יסתר
אלין לית בותרון באשה באשו להבאישני הבאשתם הבאישו נבאשת התבאשו נבאשו באש באשים

לאל יב בקר וסימנהון · ועשה שם מזבח · ואעשה שם מזבח · אקרא לאלהים עליון · הפנו תשאון · האמרים לאל סור · ויאמרו לאל · גם הוא עון פלילי · לכן אנשי לבב · כי יסף על חטאתו פשע · הן אני כפיך לאל · אליסף בן לאל · חד מנהון שם בראנש

עלי וימחונני ואשתיצי
אנא ואינש ביתי ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו
ואמרו הכנכקת ברא יתעביד
לאחתנא
ויאמר אלהים אל יעקב
קום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו
אחיך ואמר ייי ליע
קום סק לבית אל ותיב
תמן ועביד תמן מדבח
לאל דאתגלי לך
במערקך מן קדם עשו
אחוך ויאמר יעקב
אל ביתו ואל כל אשר
עמו הסרו את אלהי
הנכר אשר בתככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם
ואמר יע לאינש ביתיה
ולכל דעמיה אערו ית

טעות עממיא דביניכון
ואדכו ושנו כסותכון
ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל
הענה אתי ביום צרתי
ויהי עמדי בדרך
אשר הלכתי ונקום
וניסק לבית אל ואעביד
תמן מדבח לאל דקביל
צלותי ביומא דעקתי
והוה מימריה בסעדי
באורחא דאזלית
ויתנו אל יעקב את
כל אלהי הנכר אשר
בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת האלה
אשר עם שכם ויהבו
ליע ית כל טעות עממיא
דבידהון וית קדשיא
דבאודניהון וטמר
יתהון יעקב תחות

בוטמא דעם שכם
ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו
אחרי בני יעקב ונטלו
והות דחלא מן קדם
ייי על עממיא דבקרוי
סחרניהון ולא רדפו
בתר בני יע ויבא יעקב
לוזה אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא וכל
העם אשר עמו ואתא
יע ללוז דבארעא דכנען
היא בית אל הוא וכל
עמא דעמיה ויבן
שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו
ובנא תמן מדבחא
וקרא לאתרא אל בית
אל ארי תמן אתגלי ליה

לוזה ד וסימנהון ויבא יעקב לוזה ויצא מבית אל · ועבר משם הגבול ב בו הוא בית אל ויסעו ב וזד יא פסו וחד שופ סמו
וסימנהון והי חתת אלהים · אלה מסעי בני ישראל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0095
powered by DWork • Heidelberg University Library

לא יקרא ד רפמ וסימנהון שמך עוד יעקב לנבל נדיב לעולם זרע מרעים אשר לא יקרא אחות דתו להמית ○ ——— ○
וב ולא יקרא וסומנהון ולא יקרא עוד את שמך אברם ולא יקרא למקום הזה עוד התפרת ○ ——— ○

ייי במערקיה מזקדם
אחוהי ותמת דברה
מינקת רבקה ותקבר
מתחת לבית אל תחת
האלון ויקרא שמו
אלון בכות ומיתת דב
מינקתה דרב ואתקברת
מלרע לבית אל בשיפולי
מישרא וקרא שמיה
מישר בכיתא

וירא אלהים אל יעקב
עוד בבאו מפדן ארם
ויברך אתו ואתגלי
ייי ליע עוד במיתוהי
מפדן דארם וברך
יתיה ויאמר לו אלהים
שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל
ואמר ליה ייי שמך יע

לא יתקרי שמך עוד
יע אלהין יש יהי
שמך וקרא יתשמיה
יש ויאמר לו אלהים
אני אל שדי פרה ורבה
גוי וקהל גוים יהיה
ממך ומלכים מחלציך
יצאו ואמר ליה ייי
אנא אל שדי פש וסגי
עם וכנשת שבטין יהון
מנך ומלכין דשלטין
בעממיא מינך יפקון
ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם ולי יצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ וית
ארעא דיהבית לאב
וליצ לך אתנינה ולבנך
בתרך אתין ית ארעא
ויעל מעליו אלהים
במקום אשר דבר אתו
ואסתלק מעלוהי יקרא

דייי באתרא דמ
עימיה ויצב יעקב
במקום אשר דבר
מצבת אבן ויסך ע
נסך ויצק עליה ש
ואקים יעקמתא ב
דמליל עמיה קמ
אבנא ונסיך עלה נ
ואריק עלה משו
ויקרא יעקב את ש
המקום אשר דב
אתו שם אלהים ב
אל וקרא יע ית ש
דאתרא דמליל ע
תמן ייי בית אל וי
מבית אל ויהי ע
כברת הארץ לב
אפרתה ותלד רי
ותקש בלדתה ונ
מבית אל והוה ע
כרוב ארעא למיי
לאפרת ויליד ת

ואת הארץ ה בק וסימ אשר נתתי ד פש והבאו את אחיכם וירא מנוחה כי טוב ורענו ביבמקום וכל את השמים ואת הא
אלון לית כותהון ולימים וליצחק וליהונתן ולוות וליום וליועצו ולירושלם ולישרי וליהודים ○ ——— ○
כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0096
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואביו ט וסימנהון קרא לו בניעין · ואביו שמר את הדבר · ואביו אהבוי איש אמו ואביו תראו · ואביו ואמו לא ידעו · וירד שמשון
ואביו · ואביו איש יצרי · וחבירו · ילכו אל הנערה ס —— ס קברתה ג וחס וסימנהון ויצב יעקב · שם עולם אשר נתנו קברתינה ס

וְקִשִּׁאת בְּמִילַדָהּ׃
וַיְהִי בְּהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת
אַל תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ
בֵּן וַהֲוָה בְּקִשְׁיוּתָהּ
בְּמִילַדָהּ וַאֲמַרַת לַהּ
חֵיתַא לָא תִדְחֲלִין
אֲרֵי אַף דֵּין לִיךְ בַּר׃
וַיְהִי בְּיָצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי
מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן
אוֹנִי וַאֲבִיו קָרָא לוֹ
בִּנְיָמִין וַהֲוָה בְּמִימְסַק
נַפְשָׁהּ אֲרֵי מִיתָא וּקְרַת
שְׁמֵיהּ בַּר דְּוָי וַאֲבוּהִי
קְרָאִלֵיהּ בִּנְיָמִין
וַתָּקָבֶר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה
הִוא בֵּית לָחֶם וַיָּמֹת
רָחֵל וְאִתְקְבַרַת בְּאוֹרַח
אֶפְרָת הִיא בֵּית לָחֶם׃
וַיִּצֹּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל
קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת
קִבְרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם׃

וַאֲקִים יַעֲקֹב מַתָּא עַל
קִבוּרְתָּהּ הִיא קְמַת
קִבוּרְתָּא דְּרָחֵל עַד
יוֹמָא דֵּין וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל
וַיֵּט אָהֳלָה מֵהָלְאָה
לְמִגְדַּל עֵדֶר וְנָטַל יִשׁ
וּפַרְסִיהּ לְמִשְׁכְּנֵיהּ
מֵהָלְאָ לְמִגְדַּל עֵדֶר׃
וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ
הָהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב
אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו
וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַהֲוָה
כַּד שְׁרָא יִשׁ בְּאַרְעָא
הָהִיא וְאָזַל רְאוּבֵן ״
וְשָׁכִיב עִם בִּלְהָה לְחֵינְתָּא
דַּאֲבוּהִי וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים
עָשָׂר וְהָווּ בְּנֵי לֵאָה
עֶשֶׂר בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר
יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר

וּזְבֻלוּן בְּנֵי לֵאָה בּוּכְרֵיהּ
דִּינָה בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף
וּבִנְיָמִין וּבְנֵי בִלְהָה ״
שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃
אַמְתָא דְּרָ וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר
אִלֵּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר
יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם וּבְנֵי
זִלְפָּה אַמְתָא דְּלֵאָה
גָּד וְאָשֵׁר אִלֵּין בְּנֵי יַעֲ
דְּאִתְיְלִידוּ לֵיהּ בְּפַדַּן
דַּאֲרָם וְאָתָא יַעֲקֹב אֶל
יִצְחָק אֲבִיו מַמְרָא
קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא
חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר שָׁם
אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְאִתָּא
יַעֲלוֹתֵיצ אַבּוֹהִי לְמַמְרֵי
קִרְיַת אַרְבַּעְהִיא חֶבְרוֹ
דְּדָר תַּמָּן אַבְרָ וְיִצְחָ
וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת
שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃
וַהֲווֹ יוֹמֵי יִצְ מְאָה וּתְמָנִן

ט בת בן באן
ל וחס
מ ונקדי ל בותרי ט עמי
ס בט בסי
ט
ר דס
פתוחה
ג דס

קברתה ג וחס שם וסימנהון ויצב יעקב
שם עולם אשר נתנו קברתינה ס

ושמעון ל ושמע בניו לאמר · אתינו לתמם
אפרים ומנשה בתריהון דיאמרון ס

ג שם ד דס וסימנהון ויהי חברון
וסימנהון ויהי בנו לאחם ויהושפ ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0097
powered by DWork • Heidelberg University Library

שנין ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו
אתו עשו ויעקב בניו
ואת נגיד יצחק ומית
ואת כניש לעמיה סיב
וסבע יומין וקברו יתיה
עשו ויעבנוהי
ואלה תלדות עשו הוא
אדום ואלין תולדת
עשו הוא אדום עשו
לקח את נשיו מבנות
כנען את עדה בת
אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה
בת צבעון החוי עשו
נסיב ית נשוהי מבנת
כנען ית עדה בת אילון
חתאה וית אוהליבמה
בת ענה בת צבע חואה
ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות וית בשמת

בת ישמ אחתיה דנביות
ותלד עדה לעשו את
אליפז ובשמת ילדה
את רעואל ויליד ת עדה
לעשו ית אליפז ובשמת
ילידת ית רע ואהליבמה
ילדה את יעוש ואת
יעלם ואת קרח אלה
בני עשו אשר ילדו לו
בארץ כנען ואוהליב
ילידת ית יעוש וית יעל
וית קרח אלין בני עשו
דאת ילידו ליה בארעא
דכנען ויקח עשו את
נשיו ואת בניו ואת
בנתיו ואת כל נפשות
ביתו ואת מקנהו ואת
כל בהמתו ואת כל
קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ
מפני יעקב אחיו ודבר
עשו ית נשוהי

וית בנוהי וית בנ
וית כל נפשת בי
וית גיתוהי וית
בעיריה וית כל ק
דקנא בארעא ד
ואזל לארע או
מן קדם יע אחו
היה רכושם רב מ
יחדו ולא יכלה
מגוריהם לשאת
מפני מקניהם
הוה קנינהון
מלמתב כחדא
יכילת ארע תותב
לסוברא יתהון
קדם גיתיהון ויש
עשו בהר שעיר
הוא אדום ויתיב
בטורא דסעיר
הוא אדום
ואלה תלדות
אבי אדום בהר ש

מגוריהם ד׳ ג׳ מל׳ ז׳ חס׳ ופימגרון כי היה רכושם רב רוישלח יעקב מלאכים דהוא רא׳ פסו׳ ולא השיגו את ימי סוף פסו׳ וגם הקים
את בריתי׳ וברותי מכם תליתא חס׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0098
powered by DWork • Heidelberg University Library

48

אלה ז׳ דג׳ פסו׳ וסימנהון אלה שמות בני עשו אליפז · אלה אלופי בני עשו · אלה בני עשו · אלה בני שעיר · אלה בני אצר · אלה בני דישו עיץ
וארן · אלה אלופי החרי

ואלין תולדת עשו
אבוהון דאדומאי בטורא
דסעיר׳ אלה שמות
בני עשו אליפז בן עדה
אשת עשו רעואל בן
בשמת אשת עשו׳ אלין
שמהת בני עשו אליפז
בר עדה איתת עשו
רעואל בר בשמת איתת
עשו׳ ויהיו בני אליפז
תימן אומר צפו וגעתם
וקנז׳ והוו בני אליפז׳
ותמנע היתה פילגש
לאליפז בן עשו ותלד
לאליפז את עמלק
אלה בני עדה אשת
עשו׳ ותמנע הות
לחינתא לאליפז בר
עשו וילידת לאליפז
ית עמלק אלין בני
עדה איתת עשו׳ ואלה
בני רעואל נחת וזרח

שמה ומזה אלה היו
בני בשמת אשת עשו׳
ואלין בני רעואל נחת
וזרח שמה ומזה אלין
הוו בני בשמת איתת
עשו׳ ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה
בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש
ואת יעלם ואת קרח׳
ואלין הוו בני אוהליב
בת ענה בת צב איתת
עשו וילידת לעשו
ית יעוש וית יעלם וית
קרח׳ אלה אלופי בני
עשו בני אליפז בכור
עשו אלוף תומן אלוף
אומר אלוף צפו אלוף
קנז׳ אלין רברבי בני
עשו בני אליפז בוכרא
דעשו רבא תימן רבא
אומר רבא צפו רבא

אש׳ אלוף קרח
נפ׳ אלוף קרח
יז׳ רג׳ פסו׳
ב׳ רג׳ פסו׳
ו׳ ק׳
יז׳ רג׳ פסו׳
ב׳ קמ׳ ל׳ פת׳
ז׳ רג׳ פסו׳
י׳ ק׳
יז׳ רג׳ פסו׳ בתו׳
בת׳ לעינ׳

קנז׳ אלוף קרח אלוף
געתם אלוף עמלק
אלה אלופי אליפז
בארץ אדום אלה בני
עדה׳ רבא קרח רבא
געתם רבא עמלק אלין
רברבי אליפז בארעא
דאדום אלין בני עדה׳
ואלה בני רעואל בן
עשו אלוף נחת אלוף
זרח אלוף שמה אלוף
מזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני
בשמת אשת עשו׳
ואלין בני רעואל בר
עשו רבא נחת רבא
זרח רבא שמה רבא
מזה אלין רברבי רעו׳
בארעא דאדום אלין
בני בשמת איתת עשו׳
ואלה בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יעוש

ואלה יז׳ רג׳ פסו׳ בתו׳ וסימנהון ואלה ימי שני חיי אברהם · ואלה שני חיי ישמעאל · ואלה בני רעואל · ואלה היו בני אהליבמה בת ענה
ואלה בני רעואל בן עשו · ואלה בני אהליבמה · ואלה בני שובל · ואלה בני צבעון · ואלה בני ענה · ואלה בני דישון · ואלה המלכים · ואלה הנשפטים · ואלה הבגדים · ואלה שמותם
ואלה בני שורכלה · ואלה פקודי הלוי · ואלה יעמדו על הקללה · ופל שמורת תולדת · דכות דקון בר מן ימנוהון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0099
powered by DWork • Heidelberg University Library

דישן ו׳ בלש׳ וסימ׳ ודישון ואצר׳ ואלה בני ענה דישן אלוף דשן אלוף אצר׳ הלין ד׳ בתור׳ ודישון ואצר קדמ׳ דרבר׳ הימ׳ מל׳ יוד׳ וחס׳

אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח
אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה
בַּת עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה
אִיתַּת עֵשָׂו רַבָּא יְעוּשׁ
רַבָּא יַעְלָם רַבָּא קֹרַח
אֵלֶּה רַבְרְבֵי אָהֳלִיבָ
בַּת עֲנָה אִיתַּת עֵשָׂו׃
אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה
אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם׃
אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה
רַבְרְבֵי הוּא אֱדוֹם׃
אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר
הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן
וַעֲנָה׃ אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר
חוֹרָאֵי יַתְבֵי אַרְעָא לוֹטָן
וְשׁוֹבָל וַעֲנָה׃ וְדִשׁוֹן
וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ
אֱדוֹם׃ וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן
אֵלֶּה רַבְרְבֵי חוֹרָאֵי

בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאַרְעָא
דֶּאֱדוֹם׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי לוֹטָן
חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת
לוֹטָן תִּמְנָע׃ וְהָווּ בְּנֵי
לוֹטָן חוֹרִי וְהֵימָם
וַאֲחָתֵיהּ דְּלוֹטָן תִּמְנָע׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן
וּמָנַחַת וְעֵבֶל שְׁפוֹ
וְאוֹנָם׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל
עַלְוָן וּמָנַחַת׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי
צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא
עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת
הַיָּמִים בַּמִּדְבָּר בִּרְעֹתוֹ
אֶת הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן
אָבִיו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי צִבְעוֹן
וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה
דְּאַשְׁכַּח יָת גַּבְרִיא
בְּמִדְבְּרָא כַּד הֲוָה רָעֵי
יָת חֲמָרֵיא לְצִבְעוֹן אֲבוּהִי׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּשָׁן
וְאָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן

חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִ
וּכְרָן׃ אֵלֶּה בְּנֵי אֵ
בִּלְהָן וְזַעְוָן וַעֲקָן׃
אֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן ע
וַאֲרָן׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי
אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף
אַלּוּף צִבְעוֹן אַל
עֲנָה׃ אֵלֶּה רַבְרְבֵי
רַבָּא לוֹטָן רַבָּא
רַבָּא צִבְעוֹן רַבָּא
אַלּוּף דִּשָׁן אַלּוּף
אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה
הַחֹרִי לְאַלּוּפֵיהֶם
שֵׂעִיר׃ רַבָּא דִישָׁ
אֵצֶר רַבָּא דִישָׁן
רַבְרְבֵי חוֹרָאֵי לְרַ
בְּאַרְעָא דְּסֵעִיר׃
וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲ
מַלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱ
לִפְנֵי מְלָךְ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה מַ
דְּמַלְכוּ בְּאַרְעָא

אלין ליתבות דס וסימ׳ איה וענה דס׳ ואיה וענה דס׳ אבריהם ושרה אדמה וצביים אלפים וארבע ואלפים וארבע אתה
את ובנתיך אסף והימן ואסף והימן אחי ועדי איש שלחו

מבעדה ג' חד בתו וחד בנביאים וחד בכתובים ולימנהון יובב בן זרח מבצרה ואבירו דרברי הימים חמוץ עדים מבצרה
בלע ג' קמצ' בט מלרע תרין מנהון שם אנשו סימ' וימת בלע ואבירו דרב' הימ' אהבת כל דברי בלע

קדם דימלוך מלכא
לבני יש׳ וימלך באדום
בלע בן בעור ושם עירו
דנהבה׳ ומלך באדום
בלע בר בעור ושום
קרתיה דנהב׳ וימת
בלע וימלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה׳ ומית
בלע ומלך תחותוהי
יובב בר זרח מבוצרה׳
וימת יובב וימלך תחתיו
חשם מארץ התימני׳
ומית יובב ומלך תחותוהי
חושם מארע דרומא׳
וימת חשם וימלך
תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית׳
ומית חושם ומלך
תחותוהי הדד בן בדד
דקטיל ית מדינאי
בחקלי מואב ושום

קרתיה עוית׳ וימת
הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה׳
ומית הדד ומלך תחותוהי
שמלה ממש׳ וימת
שמלה וימלך תחתיו
שאול מרחבות הנהר׳
ומית שמלה ומלך
תחותוהי שאול
מרחובות דעל פרת׳
וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן
עכבור׳ ומית שאול
ומלך תחותוהי בעל
חנן בר עכבור׳ וימת
בעל חנן בן עכבור׳
וימלך תחתיו הדד
ושם עירו פעו ושם
אשתו מהימב אל
בת מטרד בת מי זהב׳
ומית בעל חנן בר עכבור׳
ומלך תחותוהי הדד

ושם קרתיה פעו ושום
אתתיה מהיט בת
מטרד בת מצריף דהבא׳
ואלה שמות אלופי
עשו למשפחתם למקמתם
בשמתם אלוף תמנע
אלוף עלוה אלוף יתת׳
ואלין שמהת רברבי
עשו לזרעיתהון
לאתריהון בשמהתהון
רבא תמנע רבא עלוה
רבא יתת׳ אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן׳
רבא אוהליבמה רבה
אלה רבא פינון׳ אלוף
קנז אלוף תימן אלוף
מבצר׳ רבא קנז רבא
תימן רבא מבצר׳ אלוף
מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום
למשבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0101
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת בני י׳ דס׳ וסי׳ ואת בני זלפה
זקנים ב׳ וחס׳ וסימנהן כי

וחבריה ואת בני המכים
בן זקנים הוא לו ועשה׳

את ארום ואת מואב
וילד זקנים קטן

רבא מגדיאל רבא
עירם אלין רברבי
אדום למותבניהון
בארע אחסנתהון
הוא עשו אבוהון
דאידומאי׃ אביאסף
וישב יעקב בארץ
מגורי אביו בארץ
כנען׃ ויתיב יע׳ בארע
תותבות אבוהי בארעא
דכנען׃ אלה תלדות
יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם
רעה אל אביהם׃ אלין
תולדת יע׳ יוסף בר
שבע עשרי שנין הוה
רעי עם אחוהי בענא
והוא רבי עם בני בלהה

ועם בני זלפה נשי
אבוהי ואיתי יוסף ית
טבהון בישא לאבוהון׃
וישראל אהב את
יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה
לו כתנת פסים׃ וישר
רחים ית יוסף מכל
בנוהי ארי בר חכים
הוא ליה ועבד ליה
כתונא דפסי׃ וידאו
אחיו כי אתו אהב
אביהם מכל אחיו
וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם׃ וחזו
אחוהי ארי יתיה רחים
אבוהון מכל אחוהי
וסנו יתיה ולא צבן
למללא עמיה שלם׃
ויחלם יוסף חלום ויגד
לאחיו ויוספו עוד
שנא אתו׃ וחלם יוסף

חלמא וחוי לאח
ואוסיפו עוד סנו
ויאמר אליהם ש
נא החלום הזה א
חלמתי׃ ואמר ל
שמעו כען חלמ
הדין דחלמית׃ ו
אנחנו מאלמים א
בתוך השדה וה
קמה אלמתי ו
נצבה והנה תסבי
אלמתיכם ותשת
לאלמתי׃ והא א
מאסרין איסרן
חקלא והא קמ
איסרתי ואף אזד
והא מסתחרן אי
וסגדן לאיסרתי
לו אחיו המלך תמ
עלינו אם משול ת
בנו ויוספו עוד ש
אתו על חלמתיו

וישראל לג׳ וסימ׳ אהב את יוסף עשה חיל הוא ידע ד׳ הושע הארון ויש׳ ויהודה עמדים אל ההנה ויקם המלך וישב בשער יהודה וישרבים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0102
powered by DWork • Heidelberg University Library

שלום וחטם וסיפ לך נא ראה ב בו ים יער וחג שלום כי שלום אמת ודרשו את שלום העיר לדעת את שלום אפוטרי החפץ שלום
עברו שלום לשעים אדאה שאר ס

דברין ואמרו ליה
אחוהי המלכו את
מרמי למלך עלנא
או שולטן את סביר
למשלט בנא ואוסיפו
עוד סנו יתיה על חלמוהי
ועל פתגמוהי ויחלם
עוד חלום אחר ויספר
אתו לאחיו ויאמר
הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי וחלם
עוד חלמא אוחרנא
ואשתעי יתיה לאחוהי
ואמר הא חלמית חלמא
עוד וחא שימשא
וסיהרא וחד עשר
כוכביא סגדין לי
ויספר אל אביו ואל
אחיו ויגערבו אביו
ויאמר לו מה החלום

חזה אשר חלמת הנוא
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה ואשתעי
לאבוהי ולאחוהי ונף
ביה אבוהי ואמר ליה
מא חלמא הדין
דחלמתא חמיתא
ניתי אנא ואמך ואחך
למסגד לך על ארעא
ויקנאובו אחיו ואבוהי
שמר את הדבר וקניו
ביה אחוהי ואבוהי
נטרית פתגמא וילכו
אחיו לרעות את צאן
אביהם בשכם ואזלו
אחוהי למרעי ית
ענא דאבוהון בשכם
ויאמר ישראל אל
יוסף הלוא אחיך
רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ואמר
לו הנני ואמר יש ליוסף

הלא ארחך רעון בשכם
איתא ואשלחנך לותהון
ואמר ליה הא אנא
ויאמר לו לכנא ראה
את שלום אחיך ואת
שלום הצאן והשבני
דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה
ואמר ליה איזיל בעון
חזו ית שלם אחך וית
שלם ענא ואתיבני
פתגמא ושלחיה ממישר
חברון ואתא לשכם
וימצאהו איש והנה
תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה
תבקש ואשכחיה
גברא והאטעי בחקלא
וישאליה גברא למימר
מא את בעי ויאמר
את אחי אנכי מבקש
הגידה נא לי איפה הם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0103
powered by DWork • Heidelberg University Library

רעים ואמר ית אחי
אנא בעי חו כען לי
איכה אנון רעין ויאמר
האיש נסעו מזה כי
שמעתי אמרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחר
אחיו וימצאם בדתן
ואמר גברא נטלו מבא
ארי שמעית דאמרין
ניזיל לדותן ואזל יוסף
בתר אחוהי ואשכחנון
בדותן וידאו אתו
מרחק ובטרם יקרב
אליהם ויתנכלו אתו
להמיתו וחזו יתיה
מרחיק ועד לא יקרב
לותהון וחשיבו עלוהי
למקטליה ויאמרו איש
אל אחיו הנה בעל
החלמות הלזה בא
ואמרו גבר לאחוהי
הא מרי חלמיא דיכי

אתי ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הבורות
ואמרנו חיה רעה
אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו וכען
איתו ונקטלניה ונרמנה
בחד מן גוביא ונימר
חיתא בישתא אכלתיה
ונחזי מא יהי בסוף
חלמוהי וישמע
ראובן ויצלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש
ושמע ראובן ושיזביה
מידהון ואמר לא
נקטלניה נפש ויאמר
אלהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה
אשר במדבר ויד אל
תשלחו בו למען הצל
אתו מידם להשיבו
אל אביו ואמר להון

ראובן לא תישדון
רמו יתיה לגובא הזה
דבמדברא ויד ל
תושטון ביה בדי
לשיזבא יתיה מיד
לאתבותיה לות א
ויהי כאשר בא יוס
אל אחיו ויפשיטו
יוסף את כתנתו א
כתנת הפסים אש
עליו והוה כד את
יוסף לות אחוהי ו
ית יוסף ית כתונ
ית כתונא דפסי ד
ויקחוהו וישלכו א
הבדה והבור ריק
בומים ונסבו הי
יתיה לגובא ונ
ריקן לית בי
וישבו לאכל ל
וישאו עינהם וי
והנה ארחת ישמ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0104
powered by DWork • Heidelberg University Library

בֵּאֵר מִגְדַּל עֵדֶר וְגִמְלֵיהֶם
נְשִׂאִים נְכֹאת וְצֳרִי
וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד
מִצְרַיְמָה וְאַסְחַדּוֹן לְמִיכָל
לְרֹמֵאוֹקְטוֹ עֲנִידוֹן
וְחוֹן וְהָאשְׁדּוֹת עֶרְבָאי
אֹתָם אִמְגְלַשׁ וְגִמְלֵיהֶן
טַעֲנֵן שְׁעוּתָן וּקְטָף
וְלוֹטוֹם אוֹלִין לְאַחְתָּא
לְמַעְוָן וְאָמַר יְהוֹנָדָב אֶל
אֶחָיו מַה בָּצַעְנוּ כִּי נַהֲרֹג
אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת
דָּמוֹ וְאָמַר יְהוּדָה
לְיִשְׁמָעֵאלִים וְלֹא תִּהְיֶה
וְאִיהִי אֵשֶׁת קָרוֹב לָנוּ
כִּי בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו
וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים
מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ
וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף מִן
הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף
לְיִשְׁמָעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים
כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף
מִצְרַיְמָה וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל
הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּוֹר
וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו
וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֶר
הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָּא
וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף
וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים
וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכְּתֹנֶת
בַּדָּם וַיְנַסְּבוּ אֶת כְּתֹנֶת
פַּסִּים וַיְבִיאוּ
אֶל אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת
מָצָאנוּ הַכֶּר נָא הַכְּתֹנֶת
בִּנְךָ הִוא אִם לֹא וַיַּשְׁלֵחוּ
אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיְבִיאוּ
לְאֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת
מָצָאנוּ אֲשֶׁר תִּמְצָא
הַכֶּתֶר נָא הַכְּתֹנֶת
בְּנְךָ הִוא אִם לֹא וַיַּכִּר
חַיָּא אִם לָא וַיַּכִּרֵהוּ
וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה
רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף
טֹרַף יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0105
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואמה בתונא דברי
חית א בישתא אבלתיה
מקטל קטיל יוסף
ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ויבוא
יעלבושוהי ואסר
סקא בחרציה ואתאבל
על בריה יומין סגיאין
ויקמו כל בניו וכל
בנתיו לנחמו ויאמן
להתנחם ויאמר כי
ארד אל בני אבל
שאלה ויבך אתו
אביו ויקמו כל בנוהי
וכל בנתיה לנחמותיה
וסריב לקבלא תנחומין
ואמר ארי אחות לות
ברי כד אבילנא לשאול
ובכא יתיה אבוהי
והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר

סריס פרעה שר
הטבחים ומדינאי
זבינו יתיה למצ לפוטי
ובאדפר רב קטוליא

ויהי בעת ההוא וירד
יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי
ושמו חירה והוה
בעידנא ההוא ונחת
יהודה מלות אחוהי
וסטא לות גברא
עדולמאה ושמיה
חירה וירא שם יהודה
בת איש כנענאי ושמו
שוע ויקחה ויבא
אליה והוא תמן
יהודה בת גברא כנענאי
ושמיה שוע ונסבה
ועל לותה ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו
ער ועדיאת וילידת

בר וקרא ית שמיה
ותהר עוד ותלד
ותקרא את ש
אונן ועדיאת ש
וילידת בר וקרת
שמיה אונן ותס
עוד ותלד בן ותק
את שמו שלה וה
בכזיב בלדתה א
ואוסיפת עוד ול
בר וקרת ית שמ
שלה והוה בכזי
כד ילידת יתי
ויקח יהודה אש
לער בכורו ושמ
תמר ונסיב יהוד
איתתא לער בוכ
ושמיה תמר ויהי
בכור יהודה וע
יהוה וימתיה
והוה ער בוכריה
דיהודה בישקרם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0106
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואמיתיה ייי׃ ויאמר
יהודה לאונן בא אל
אשת אחיך ויבם אתה
והקם זרע לאחיך׃
ואמר יהודה לאונן
עול לות איתת אחוך
ויבם יתה ואקים זרעא
לאחוך׃ וידע אונן
כי לא לו יהיה הזרע
והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו׃
וידע אונן ארי לא
על שמיה מתקרי
זרעא והוי כד עליל
לות איתת אחוהי
ומחביל אורחיה על
ארעא בדיל דלא
לקימא זרעא לאחוהי׃
וידע בעיני יהוה אשר
עשה וימת גם אתו
ובאיש קדם ייי דעבד

ואמית אף יתיה׃ ויאמר
יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך
עד יגדל שלה בני כי
אמר פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה׃ ואמר יהודה
לתמר כלתיה תיבי
ארמלה בית אבויך
עד דירבי שלה ברי
ארי אמר דלמא ימות
אף הוא כאחוהי ואזלת
תמר ויתיבת בית
אבוהא׃ וירבו הימים
ותמת בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה
ויעל על גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה׃
וסגיו יומיא ומיתת
בת שוע איתת יהודה
ואתנחם יהודה וסליק

לות גזזי עניה הוא
וחירה רחמיה ערולמאה
לתמנת׃ ויגד לתמר
לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו׃
ואתחוא לתמר למימר
הא חמויך סליק לתמנת
למגז עניה׃ ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס
בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על
דרך תמנתה כי ראתה
כי גדל שלה והוא לא
נתנה לו לאשה׃ ועדיאת
לבושי ארמלותה מינה
ואתכסיאת בעיפא
ואתקנת ויתיבת בפרשות
עינים דעל אורח תמנת
ארי חזת ארי רבא
שלה והיא לא אתיהבת
ליה לאיתו׃ ויראה
יהודה ויחשבה לזונה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0107
powered by DWork • Heidelberg University Library

כי כסתה פניה וחזה
יהודה וחשבה כנפקת
בדה ארי כסיאת אפהא
ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע כי
כלתו הוא ותאמר מה
תתן לי כי תבוא אלי
וסטא לותה לאורחא
ואמר הבי כען איעול
לותיך ארי לא ידע
ארי כלתיה היא ואמרת
מא תתין לי ארי תיעול
לותי ויאמר אנכי
אשלח גדי עזים מן
הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך ואמר
אנא אשלח גדיא בר
עזי מן ענא ואמרת
אם תתן משכונא עד
דתשלח ויאמר מה
הערבון אשר אתן לך

ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה
ותהר לו ואמר מא
משכונא דאתין ליך
ואמרת עזקתך ושושפך
וחוטרך דבידך ויהב
לה ועל לותה ועדיאת
ליה ותקם ותלך ותסר
צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה וקמת
ואזלת ועדיאת עיפה
מינה ולבישת לבושי
ארמלותה וישלח
יהודה את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי
לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה
ושדר יהודה ית גדיא
בר עיזי ביד רחמיה
עדולמאה למיסב
משכונא מידא דאיתתא

ולא אשכחה ויש
את אנשי מקמ
לאמר איה הקד
הוא בעינים על ה
ויאמרו לא היתה ב
קדשה ושאיל
אינשי אתרה למי
אן מקדשתא דה
בעינים על אורח
ואמרו לית הכ
מקדשתא וישב
יהודה ויאמר
מצאתיה וגם א
המקום אמרו
היתה בזה קדש
ותב לות יהודה ו
לא אשכחתה ו
אינשי אתרא א
לית הכא מקדש
ויאמר יהודה ת
לה פן נהיה לבוז
שלחתי הגדי

וְאַתָּה לֹא מִצְאַתָּהּ׃ מִתְפַּקֵּא וְהִיא שִׁלְחַת לְאָמַר זֶה יָצָא רִאשׁוֹנָה׃
וְאָמַר יְהוּדָה תִּסָּב לָהּ לַחֲמוֹהָא לְמֵימַר לְגַבָּהּ וְהָוָה בְּמֵילְדָהּ וְהַב יְדָא
הַלְמָאנְהִי חוּךְ הָא דְּאִלֵּין דִּילֵיהּ מִינֵיהּ וְנָסִיבַת חֵיתָא וּקְטָרַת
שַׁדַּרְתְּ גְּדְיָא הָדֵין אֲנָא מְעַדְיָא וְאָמַרְתְּ עַל יְדֵיהּ וְחוֹרִיתָא
וְאִתְּ לָא אַשְׁכַּחְתְּהוּן וַיְהִי לְמֵימַר דִּין נָפַק קַדְמוֹתָא
כְּמִשְׁלַשְׁחֲדָשִׁים וְאִתְיְהִיבַת וְהָא עִזְקְתָא וְשׁוּשְׁפָּא וְחוּטְרָא
לִיהוּדָה לְאָמַר וְנִתְהַל הָאִלֵּין וַיִּכָּר יְהוּדָה תָּמָר כַּלָּתְךָ זָנָה וְאָמַר צַדְקָה מִמֶּנִּי
חָרָה לוֹ וַיֹּאמֶר וְהָא הָנָה בְּרֵישָׁא לָא נְתַתִּיהָ
וְיְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשְׁרַף לִשְׁלֹחַ בְּנִי וְלֹא יָסַף
וְהִוא נִתְלַתּוֹת לְדַעְתֵּהּ יְשׁוּתְמוֹרַע וְאִתְחֲוָא לִיהוּדָה לְמֵימַר
וְנִיאַת תָּמָר כַּלָּתְךָ וְאָף הָאִמְעַדְיָא מוֹנוּתָהּ וְאָמַר יְהוּדָה אַפְקוּהָא
וְתִתּוֹקַד הִוא מוֹצָאת וְהוּא שְׁלַחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר
אֵלֶּה לוֹ אֲנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא לְמִי דְּחִתָּמֵת וְחַפְתִּילִים
וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה הֵיא

מִתְפַּקֵּא וְהִיא שִׁלְחַת לְאָמַר זֶה יָצָא רִאשׁוֹנָה׃
לַחֲמוֹהָא לְמֵימַר לְגַבָּהּ וְהָוָה בְּמֵילְדָהּ וְהַב יְדָא
דְּאִלֵּין דִּילֵיהּ מִינֵיהּ וְנָסִיבַת חֵיתָא וּקְטָרַת
אֲנָא מְעַדְיָא וְאָמַרְתְּ עַל יְדֵיהּ וְחוֹרִיתָא
אִשְׁתְּמוֹדַע בְּעַן דִּין נָפַק קַדְמוֹתָא
עִזְקְתָא וְשׁוּשְׁפָּא וְחוּטְרָא
דְּאִלֵּין וַיִּכָּר יְהוּדָה תָּמָר כַּלָּתְךָ זָנָה
וְאָמַר צַדְקָה מִמֶּנִּי
בְּרֵישָׁא לָא נְתַתִּיהָ
לְשֶׁלַח בְּנִי וְלֹא יָסַף
יְשׁוּתְמוֹרַע וְאִתְחֲוָא לִיהוּדָה לְמֵימַר
כְּמִינֵי מְעַדְיָא אַרְעָל
בְּנִי לָא וְהַבְתָּהּ לְשֶׁלַח
בְּרִי וְלֹא אוֹסִיף עוֹד
לְמִדְעָהּ עֵיהִי בְּעָנַת
לְדָתָהּ וְתַמָּהּ תְּאוֹמִים
בְּבִטְנָהּ וְאָחוּז בָּעֵרֶן
מֵילְדָהּ חָדָא תְּוֹמִין
בְּמֵעָהּ וְיְהִי בְּלִדְתָּהּ
וַיִּתֵּן וְתִקְרָה הַמְיַלֶּדֶת
וְתִקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי

לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשׁוֹנָה׃
וְהָוָה בְּמֵילְדָהּ וְהַב יְדָא
וְנָסִיבַת חֵיתָא וּקְטָרַת
עַל יְדֵיהּ וְחוֹרִיתָא
לְמֵימַר דִּין נָפַק קַדְמוֹתָא
וְיְהִי כְּמִשְׁלַשְׁחֲדָשִׁים וְאִתְיְהִיבַת וְהָא עִזְקְתָא וְשׁוּשְׁפָּא וְחוּטְרָא
יְהוּדָה לְאָמוֹ וְנִתְהַל הָאִלֵּין וַיִּכָּר יְהוּדָה תָּמָר כַּלָּתְךָ זָנָה
וַיֹּאמֶר צַדְקָה מִמֶּנִּי וְאָמַר צַדְקָה מִמֶּנִּי
מִפָּרְצַתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ בְּרֵישָׁא לָא נְתַתִּיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶץ וְאַחַר לִשְׁלַח בְּנִי וְלֹא יָסַף
כַּד אַתְיַב יְדֵיהּ וְהָא בְּרֵיהּ וְלֹא אוֹסִיף עוֹד
נָפַק אֲחוּהִי וְאָמַרְתְּ לְמִדְעָהּ עֵיהִי בְּעָנַת
מָאתְקוֹף סְגִי עֲלָךְ לְדָתָהּ וְתַמָּהּ תְּאוֹמִים
לְמִתְקַף וְקָרָא שְׁמֵיהּ בְּבִטְנָהּ וְאָחוּז בָּעֵרֶן
פָּרֶץ וְאָחוּר יָצָא אֲחִיו יְדֵיהּ וְחוֹרִיתָא וְקָרָא
אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי שְׁמֵיהּ זָרַח וְיוֹסֵף
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח וּבְנָךְ הַוַּדְּ נִיצַּ נִיצַּחוּ וְקָנָאוּ
כֵּן נִפַּק אֲחוּהִי וְעַל פּוֹטִיפַּר סְרִיס פַּרְעֹה
שַׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0109
powered by DWork • Heidelberg University Library

מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים ח עַל בֵּיתוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּ
אֲשֶׁר הוֹרְדֻהוּ שָׁמָּה אֹתוֹ נָתַן בְּיָדוֹ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
וַיּוֹסֵף אַתָּה לְמִצְ רחמין בעינוהי ושמיש תאר ויפה מראה
וּבְנָיָה פּוֹטִיפַר רַבָּא ישתא מנייה על ביתיה ושבק כל דאית ליה בי
דְּפַרְעֹה וְלֹא יָדַע עִמּוֹ דיוסף ולא ידע עם
מִדְיָנִים אֶלְהִין לְחֶם מדיעם אילהין לחם
דְּהוּא אָכֵיל וְהוּא דהוא אכיל והוא
יוֹסֵף שַׁפִּיר בְּרִיוֹ יוסף שפיר בריו
וַיְהִי בְּחֶזְוָא וַיְהִי סוֹל ויאי בחזוא ויהי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַ הדברים האלה ו
אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת יוֹ אשת אדניו את יו
אֶל יוֹסֵף וַתֹּאמֶר ש אל יוסף ותאמר ש
עִמִּי וְהִנֵּה בְּתַרְפִּ עמי והנה בתרפ
הָאֵלִין וְזִקְפַת אִי האלין וזקפת אי
רְבוֹנָיְהּ יָת עֲנָהָא רבוניה ית ענהא
וְאָמְרַת שְׁכוֹב עִ ואמרת שכוב ע
וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל ויאבא ויאמר אל
אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי ל אדניו הן אדני
יָדַע אִתִּי מַה בַּבַּ ידע אתי מה בב
וְכֹל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ ע ובחקלא ויעזב כל
בְּיָדִי וְסָרִיב וְאֵ אשר לו ביד יוסף ולא
לְאִיתֵּת רִיבוֹנֵיהּ ידע אתו מאומה כי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0110
powered by DWork • Heidelberg University Library

חשך ז׳ סמך ושימנהון ירדוף מני רבוני ומא בישא ועמיה דמותא׳ פירושם מדרף בלי חשך ולא חשך ממני [illegible]
חשך היום רוב תחפנחמ׳ ואת עבדו חשך מרעה׳ כי חשך הא׳ את העם לא חשך ממורב [illegible]

רבוני לא ידע עמי
מא בביתא וכל דאית
ליה מסר בידי׳ איננו
גדול בבית הזה ממני
ולא חשך ממני
מאומה כי אם אותך
באשר את אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים
לית דרב בביתא הדין
מיני ולא מנע מיני
מדעם אלהין יתיך
בדיל דאת אית תיה
ואיכדין אעביד
בישתא רבתא הדא
ואיחוב קדם ייי׳ ויהי
כדברה אל יוסף יום
יום ולא שמע אליה
לשכב אצלה להיות
עמה׳ והוה כד מלילת
עם יוסף יום יום ולא
קביל מינה למשכב

לותה למהוי עמה׳
ויהי כהיום הזה ויבא
הביתה לעשות מלאכתו
ואין איש מאנשי הבית
שם בבית׳ והוה כיומא
הדין ועל לביתא למבדק
בכתבי חושבניה ולית
אינש מאינשי ביתא
תמן בביתא׳ ותתפשהו
בבגדו לאמר שכבה
עמי ויעזב בגדו
בידה וינס ויצא החוצה׳
ואחדתיה בלבשיה
למימר שכוב עמי
ושבקיה ללבשיה
בידה וערק ונפק
לשוקא׳ ויהי כראותה
כי עזב בגדו בידה
וינס החוצה׳ והוה כד
חזת ארי שבקיה
ללבשיה בידה וערק
לשוקא׳ ותקרא לאנשי

ביתה ותאמר להם
לאמר ראו הביא לנו
איש עברי לצחק בנו
בא אלי לשכב עמי
ואקרא בקול גדול׳
וקרת לאינשי ביתה
ואמרת להון למימר
חזו דאיתי לנא גברא
עבראה לחיכא בנא
על לותי למשכב עמי
וקרית בקלא רמא׳
ויהי כשמעו כי
הרימתי קולי ואקרא
ויעזב בגדו אצלי
וינס ויצא החוצה׳
והוה כד שמע ארי
ארימית קלי וקרית
ושבקיה ללבשיה לותי
וערק ונפק לשוקא׳ ותנח
בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו׳ ואחיתתיה
ללבשיה לותה עד דעל

יום יום ז׳ דסמ׳ ושימנהון ויהי כדברה אל יוסף והוה משנה׳ ואתו יום יום לשלמי [illegible]
דלתיו ומ׳ פטקין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0111
powered by DWork • Heidelberg University Library

רִבּוֹנִיָּה לְבֵיתִיהּ וְתַרְבֵּר
אֵלּוּ כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה
לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד
הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ
לָנוּ לְשַׂחֵק בִּי וּמְלִילַת
עִמִּיהּ כְּפִתְגָּמַיָּא הָאֵלֵּין
לְמֵימַר עַל לוֹתִי עַבְדָּא
עִבְרָאָה דְּאַיְתֵיתָא לָנָא
לְחַיְכָא בִּי וְהֵי כַּד הֲרִימִי
קָלִי וְאֶקְרָא וְיַעֲזֹב
בִּגְדוֹ אֶצְלִי וְנָס הַחוּצָה
וְהוֹהִי כַּד אֲרִימִית קָלִי
וְקָרֵית וְשַׁבְקִית לְבַשְׁתָּה
לְוָתִי וְעָרַק לְשׁוּקָא
וְהֵי כְּשָׁמַע אֲדוֹנָהּ אֶת
דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר
דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר
כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה
לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ
וְהוֹהִי כַּד שְׁמַע רְבוֹנָהּ
יָת פִּתְגָּמֵי אִתְּתֵיהּ
דְּמַלִּילַת עִמַּיהּ לְמֵימַר

כְּפִתְגָּמַיָּא הָאִלֵּין
עֲבַד לִי עַבְדָּךְ וְתַקִּיף
רוּגְזֵיהּ וּנְקַח אֲדֹנָי
יוֹסֵף אִתּוֹ וְיִתְּנֵהוּ
אֶל בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם
אֲשֶׁר אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ
אֲסִירִים וְהִי שָׁם בְּבֵית
הַסֹּהַר וְרַבּ רְבוֹנֵי
יוֹסֵף יָתֵיהּ וִיהַב יָתֵיהּ
בְּבֵית אֲסִירֵי אַתְרָא
דְּאֲסִירֵי מַלְכָּא אֲסִירִין
וְהֲוָה תַּמָּן בְּבֵית אֲסִירֵי
וְהֵי יְהוֹהִי אֶת יוֹסֵף
וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן
חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית
הַסֹּהַר וְהֲוָה מְמַמֵּא
רַבָּא בְּסַעֲדֵיהּ וְיָת
וְנָתַן יְהוֹהִי אֶת כָּל
לְיַד יוֹסֵף בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית
אֲסִירִים וְיָת כָּל שַׁרְבִּיטִין
הַנַּעֲשִׂים שָׁם הוּא
הָיָה עֹשֶׂה וְיהוֹהִי הֲוָה
בֵּית אֲסִירֵי בִּידֵיהּ
דְּיוֹסֵף יָתֵיהּ כָּל אֲסִירֵי
דִּבְבֵית אֲסִירֵי וְכָל
כָּל דְּעָבְדִין תַּמָּן
מְמַמְּרִיהּ הֲוָה מִתְעַבֵּד
אֵין שָׂר בֵּית הַסֹּהַר
רָאָה אֶת כָּל מְאוּמָה
בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוֹהִי
אִתּוֹ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
יְהוֹהִי מַצְלִיחַ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0112
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְהוּא בְּתַר פִּתַּמְיָא
הָאֵלֵּין סַרְחוּ שַׁקְיָא
מַלְבָּא דְּמִצְרַיִם וְאַחְתּוּנָא
לְרַבּוֹנָהוֹן לְמַלְכָּא דְּמָרֵי
וְקָצַף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי
סָרִיסָיו עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים
וְעַל שַׂר הָאוֹפִים וַיִּתֵּן
פַּרְעֹה תַּרְעָא רַבְרְבָנָהּ
עַל רַבְשָׁקוֹ וְעַל רַב
נַחְתּוּמֵי וִיהַב אִנּוּן
בְּמַשְׁמַר בֵּית שַׂר
הַטַּבָּחִים אֶל בֵּית
הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר
יוֹסֵף אָסוּר שָׁם וְהִנֵּה
וְהַוָה בְּמַטְרַת בֵּית
רַב קִטּוֹלְיָא בְּבֵית
אָסִירֵי אִתְרְעֵי יוֹסֵף
אָסִירֵי תַּמָּן וַהֲפָקֵד שַׁרִּי
הַטַּבָּחִים אִתּוֹסֵף
אִנּוּן וּמְשָׁרֵת אִנּוּן
וַהֲווֹ תַּמָּן בְּמַטְרַתָּא
תַּמָּן רַב קִטּוֹלְיָא בֵּית

יוֹסֵף עִמְּהוֹן וְשַׁמֵּשׁ
יָתְהוֹן וַהֲווֹ יוֹמִין בְּמַטְרַתָּא
וְחָלְמוּ חֶלְמָא שְׁנֵיהֶם
אִישׁ חֶלְמוֹ בְּלֵילְיָא אֶחָד
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֶלְמוֹ
הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר
לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר
וְחַלְמוּ חַלְמָא תַּרְוֵיהוֹן
גְּבַר חֶלְמֵיהּ בְּלֵילְיָא חַד
גְּבַר כְּפוּשְׁרָן חֶלְמֵיהּ
שַׁקְיָא וְאַפְיָא דְּמָרֵיהּ דִּי
לְמַלְכָּא דְּאִסִּירִין
בְּבֵית אֲסִירֵי וְעָל
אִנּוּן יוֹסֵף בְּבֻקֶר
וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים
וַיִּשְׁאַל אֶת סָרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר
אִתּוֹהִי בְּמַטְרַתָּא דִּי
אִנּוּן בְּמַטְרַתָּא דִּי

פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם
וְשַׁאֲלוּ יָת רַבְרְבֵי פַּרְ
דְּעַמֵּיהּ בְּמַטְרַת בֵּית
רְבוֹנֵיהּ לְמֵימַר מְדֵין
אַפֵּיכוֹן בִּישִׁין יוֹמָא
דֵּין וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
חָלַמְנוּ וּפִתָּר אֵין אֹתוֹ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף
הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים
סַפְּרוּנָא לִי וְאֵמְרוּ
לֵיהּ חֶלְמָא חַלְמָנָא
וּפַשַׁר לִיתְלֵיהּ וְאֵמַר
לְחַוָּן יוֹסֵף הֲלָא מִן
קֳדָם יְיָ פּוּשְׁרָן דְּחֶלְמָא
אִשְׁתְּעוֹ כְּעַן לִי וְיוֹסֵף
שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת חֲלֹמוֹ
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ
בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶּפֶן
לְפָנָי וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה רֹב
שְׁקִי יָת חֶלְמֵיהּ לְיוֹסֵף
וְאֵמַר לֵיהּ בְּחֶלְמִי וְהָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0113
powered by DWork • Heidelberg University Library

שלשה שרגים והוא
כפרחת עלתה נצה
הבשילו אשכלתיה
ענבים ובגופנא תלתה
שבשין והיא כד
אפרחת אפיקת לבלבין
ואנינתנן בשילו
אתכלהא הוו ענבין
וכוס פרעה בידיו ואקח
את הענבים ואשחט
אתם אל כוס פרעה
ואתן את הכוס על
כף פרעה ובסא דפרו
בידי ונסיבית ית ענבא
ועצרית יתהון לבסא
דפרו ויהבית ית כסא
על ידא דפרו ויאמר
לו יוסף זה פתרנו
שלשת השרגים שלשת
ימים הם ואמר ליה
יוסף דין פושרניה
תלתה שבשין תלתה

ימין אינון בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את
ראשך והשיבך על
כנך ונתת כוס פרעה
בידו כמשפט הראשון
אשר היית משקהו
בסוף תלתה ימין
ידכרנך פרו ויתיבנך
על שמושך ותיתין
כסא דפרעה בידיה
כהלכת אקדמיתא
דהויתא משקי ליה
כי אם זכרתני אתך
כאשר ייטב לך ועשית
נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני
מן הבית הזה אלהין
תדכרנני עמך כד
ייטב לך ותעביד כען
עמי טיבו ותדכר
על קדם פרו ותפקנני
מן בית אסירי הדין

כי גנב גנבתי מא
העברים וגם פה ל
עשיתי מאומה כ
שמו אתי בבור א
מגנב גנבנא מא
עברתי ואתחנא
עברית מדעם א
מנו יתי בבית אס
וירא אשר האפים
טוב פתר ויאמ
יוסף אף אני בחל
והנה שלשה סל
חרי על ראשי וה
רב נחתומי אריי
פשר ואמר ליו
אף אנא בחלמ
והא תלתה סליו
על דישי ובסל ח
מכל מאכל פרע
מעשה אפה והע
אכל אתם מן הס
מעל ראשי ובסל

עלאה מכל מיכלא
דפר עובד נחתום
ועופא אכיל יתהון
מן סלא מעלוי רישי׃
ויען יוסף ויאמר זה
פתרנו שלשת הסלים
שלשת ימים הם׃ ואתיב
יוסף ואמר דין פושרניה
תלתה סלין תלתה יומין
אנון בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את
ראשך מעליך ותלה
אותך על עץ ואכל
העוף את בשרך מעליך׃
בסוף תלתה יומין
יעדי פרעה ית רישך
מנך ויצלוב יתך על
צליבא וייכול עופא
ית בסרך מנך׃ ויהי
ביום השלישי יום
הלדת את פרעה ויעש
משתה לכל עבדיו

ויישא את ראש שר
המשקים ואת ראש
שר האפים בתוך
עבדיו׃ והוה ביומא
תליתאה יום בית
ולדא דפרעה ועבד
משתיא לכל עבדוהי
ואדכר ית רישי רב שקי
ויתרישי רב נחתומי
בגו עבדוהי׃ וישב
את שר המשקים על
משקהו ויתן הכוס על
כף פרעה׃ ואתיב ית
רב שקי על שקיותיה
ויהב כסא על ידא
דפר׃ ואת שר האפים
תלה כאשר פתר
להם יוסף׃ וית רב
נחתומי צלב כמא
דפשר להון יוסף׃ ולא
זכר שר המשקים את
יוסף וישכחהו׃ ולא

אידכר רב שקי ית יוסף
ואינשייה׃
ויהי מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם והנה
עמד על היאר׃ והוה
מסוף תרתין שנין
ופרעה חלם והא
קאים על נהרא׃ והנה
מן היאר עלת שבע
פרות יפות מראה
ובריאת בשר ותרעינה
באחו׃ והא מן נהרא
סלקן שבע תורן
שפירן למחזי ופטימן
בשר ורעיאן באחוא׃
והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן
מן היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמדנה
אצל הפרות על שפת
היאר׃ והא שבע תורן
אוחרנין סליקא בתריהין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0115
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0116
powered by DWork • Heidelberg University Library

חלמיה וחלמנא ושם
אחתנעמר עברי עבד
לשר הטבחים ונסבו
לוויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר ותמן
עמנא עולים עברי
עבד לרב קטולייא
ואשתעינא ליה ופשר
לנא ית חלמנא גבר
כחלמיה פשר ויהי
כאשר פתר לנן כן
היה אתי השיב על
כני ואתו תלה וזוזא
כמא דפשר לנא כן
חזה הוה אתיב על
שמושי ויתיה על
ושלח פרעה וקרא
את יוסף ויריזו אתו
מן בית אסירי וספר
ושנה פסוחיו ועל לות
פרעה אמר פרעה
אל יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אותו ואני
שמעתי עליך לאמר
תשמע חלום לפתר
אתו ויאמר פרעה ליוסף
בחלמא בחלמית ופשר
ליית לי ואנא שמעת
עלך למימר דאת שמע
חלמא ומפשר יתהוי
ועני יוסף את פרעה
לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה
ואזל יוסף ית פרעה
למימר לא אמרנא
אלהין ומקדם לי יעני
שלמא ית פרעה
ואמר פרעה אל יוסף
בחלמי הא אנא
קאים על כיף נהרא
והנה מן נהרא סלקת
שבע פרות בריאות
ובשר ויפת תאר ותריעה
באחו ואכלן בתריא
סלקן שבע תורנין פטימן
בשר ושפירן למחזי
ורעיין באחוא וחלתת
שבע פרות אחרנית
עלות אחריהן דלות
ורעיות תאר מאד
וחסקות בשר לא חזיתי
כוותהן בכל ארעא דמצרים
למהוי ואכלן שבע תורנין
אוכרנין קדמיתין
וחשבלן בכישן למחזיהן
לית דידעין דעלן בגוהן
הוין ומחזיהן בישין
כמא דשריר בתרעיתי
ואמרית לחרטומי
קדמי ולית מפשר
ויוסף לפרעה חלום
פרעה חד הוא
מה דעתיד למעבד
שבע פרות טבות
שבע שנין אנון
והתורין שבע שנין
אנון חלום חד הוא
והתורין דלות
דסלקן בתריהן
שבע שנין אנון
ושבע תורנין
דחסקן רעיין
שבע שנין אנון
יהון וחלום חד
הוא דמלל ית
פרעה מה דעתיד
יתיה הא אמרנא
קדם פרעה
מה דעתיד
למעבד
הא שבע שנין
מתיין
סוגד
בכל
ארעא
דמצרים
ויקומון
שבע שנין
דכפנא
בתריהון
וישתכח
כל טוב
בארעא
דמצרים
ויכלה
כפנא
ית ארעא
ולא
יתידע
טוב
בארעא
מן
כפנא
בתריה
דהוא
תקיף
לחדא
מאד
ועל
דתניינא
חלמא
לפרעה
תרתין
זמנין
ארום
תקין
מן
קדם
יי
ומזדרז
יי
למעבד
יתיה
כען
יבעי
פרעה
גבר
סכל
וחכים
ויסדיניה
על
ארעא
דמצרים
יעבד
פרעה
ויסדיניה
על
ארעא
ויכנוש
ית
כל
עיבור
שנין
טבין
האלין
דאתין
ויצברון
עיבורא
תחות
ידא
דפרעה
מזונא
בקירויא
ויטרון
ית
עיבורא
דיתעבד
בארעא
לשבע
שנין
דכפנא
דיהוין
בארעא
דמצרים
ולא
תתכפן
ארעא
בכפנא
ואתגלי
קדם
פרעה
ית
עיבורא
דיתעבד
בארעא
ויכנוש
ית
כל
עיבור
שנין
טב

שבע הפרות הראשנות
הבריאת׃ ואכלא תורתא
חסיכתא ובישתא ית
שבע תורתא קדמיתא
פטימתא׃ ותבאנה
אל קרבנה ולא נודע
כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר
בתחלה ואיקץ׃ ועלא
למעיהין ולא אתידע
אריעלא למעיהין
ומחזיהין ביש כיד׃
בקדמיתא ואתערית׃
וארא בחלמי והנה
שבע שבלים עלת
בקנה אחד מלאת
וטבות׃ וחזית בחלמי
והא שבע שובלין סלקן
בקניא חד מלין וטבן׃
והנה שבע שבלים צנמות
דקות שדפות קדים
צמחות אחריהם׃

והא שבע שובלין נצן
לקין שקיפן קדום
צמחן בתריהין׃
ותבלען השבלים
הדקת את שבע
השבלים הטבות
ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי׃ ובלעא
שובליא לקיתא ית
שבע שובליא טבתא
ואמרת לחרשיא ולית
דמחוי לי׃ ויאמר יוסף
אל פרעה חלום פרעה
אחד הוא את אשר
האלהים עשה הגיד
לפרעה׃ ואמר יוסף
לפר חלמא דפר חד
הוא ית דייי עתיד
למעבד חוי לפרעה׃
שבע פרות הטבת
שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע

שנים הנה חלום אח
הוא׃ שבע תורתא טב
שבע שניא אינין וש
שובליא טבתא שב
שניא אינין חלמא ח
הוא׃ ושבע הפרו
הרקות והרעת הע
אחריהן שבע שני
הנה ושבע השבלי
הרקות שדפות הקד
יהיו שבע שני רע
ושבע תורתא חסי
ובישתא דסליקא
בתריהין שבע שני
אינין ושבע שובלי
לקיתא דשקיפן קד
יהוין שבע שני כפ
הוא הדבר אשר ר
אל פרעה אשר הא
עשה הראה את פר
הוא פתגמא דמלי
עם פר דייי עתיד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0118
powered by DWork • Heidelberg University Library

למעבד אחזי ית פר׃
הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל ארץ
מצרים׃ הא שבע שניא
אתין סבעא רבא בכל
ארעא דמצרים׃ וקמו
שבע שני רעב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב
את הארץ׃ ויקומן שבע
שני כפנא בתריהין ״
ויתנשי כל סבעא
בארעא דמצ׳ וישיצי
כפנא ית עמא דארעא׃
ולא יודע השבע בארץ
מפני הרעב ההוא אחרי
כן כי כבד הוא מאד׃
ולא יתידע סבעא
בארעא מן קדם כפנא
ההוא דיהי בתר כן
ארי תקיף הוא לחדא׃
ועל השנות החלום

אל פרעה פעמים כי
נכון הדבר מעם
האלהים וממהר
האלהים לעשתו׃
ועל דאיתני חלמא
ל פרעה תרתין זמנין
ארי תקין פתגמא
מן קדם ייי ומוחי ייי
למעבדיה׃ ועתה ירא
פרעה איש נבון וחכם
וישיתהו על ארץ
מצרים׃ וכען יחזי
פרעה גבר סוכלתן
וחכים וימניניה על
ארעא דמצ׳ יעשה
פרעה ויפקד פקדים
על הארץ וחמש את
ארץ מצרים בשבע
שני השבע׃ יעביד
פר׳ וימני מהימנין על
ארעא ויזרזון ית
ארעא דמצ׳ בשבע

שני סבעא׃ ויקבצו
את כל אכל השנים
הטבות הבאת האלה
ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים
ושמרו׃ ויכנשון ית
כל עיבור שניא טבתא
דאתין אלין וייצרון
עיבורא תחות יד
מהימני פרעה עיבורא
בקירויא ויטרון׃ והיה
האכל לפקדון לארץ
לשבע שני הרעב
אשר תהיין בארץ
מצרים ולא תכרת
הארץ ברעב׃ ויהי
עיבורא גניז לעמא
דארעא לשבע שני
כפנא דיהוין בארעא
דמצ׳ ולא ישתיצי עמא
דארעא בכפנא׃ וייטב
הדבר בעיני פרעה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0119
powered by DWork • Heidelberg University Library

וכעיני כל עבדיו ושפר
פתגמא בעיני פרעה
וכעיני כל עבדוהי
ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא כזה איש אשר
רוח אלהים בו ואמר
פר׳ לעבדוהי הנשכח
כדין גבר דרוח נבואה
מן קדם ייי ביה ויאמר
פרעה אל יוסף אחרי
הודיע אלהים אותך
את כל זאת אין נבון
וחכם כמוך ואמר
פר׳ ליוסף בתר דהודע
ייי יתך ית כל דא לית
דסוכל חכים כותך
אתה תהיה על ביתי
ועל מפי ישק כל עמי
רק הכסא אגדל מפתך
את תהי ממנא על
ביתי ועל מימרך יתן
כל עמי לחוד כורסי

מלכותא הדין אינהי
יקיר מנך ויאמר פרעה
אל יוסף ראה נתתי
אתך על כל ארץ
מצרים ואמר פרעה
ליוסף חזי דמניתי יתך
על כל ארעא דמצ׳
ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש
אתו בגדי שש וישם
רבד הזהב על צוארו
ואעדי פר׳ ית עזקתיה
מעל ידיה ויהב יתה
על ירא דיוסף ואלביש
יתיה לבושין דבוץ ושוי
ממכא דדהבא על
צוריה ויהכב אתו
במרכבת המשנה אשר
לו ויקראו לפניו אברך
ויתן אתו על כל ארץ
מצרים ואמר ית יתיה

ברתיכא תנייתא ד
ואכריזו קדמוהי ד
אבא למלכא ומנ
יתיה על כל ארע
דמצ׳ ויאמר פרע
אל יוסף אני פרע
ובלעדיך לא ירים
איש את ידו ואת
רגלו בכל ארץ מצ
ואמר פר׳ ליוסף א
פר׳ ובר ממימרך ל
ירים גבר ית ידי
למיחד זין ויתרגל
למרכב על סוסי
בכל ארעא דמצ
ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענ
ויתן לו את אסנת
פוטי פרע כהן א
לאשה ויצא יוסף ע
ארץ מצרים וקר
פרעה שום יוסף ג

אית ראמ

צפנת פענח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0120
powered by DWork • Heidelberg University Library

59

דטמירן גלין ליה ויהב
ליה ית אסנת בת פוטי
פרע רבא דאון לאיתו
ונפק יוסף שליט על
ארעא דמצ׳ ויוסף
בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא
יוסף מלפני פרעה
ויעבר בכל ארץ
מצרים ויוסף בר
תלתין שנין כד קם
קדם פרעה מלכא
דמצ׳ ונפק יוסף מן
קדם פרעה ועבר
בכל ארעא דמצ׳
ותעש הארץ בשבע
שני השבע לקמצים
וכנשו דירי ארעא
בשבע שני סיבעא
עיבורא לאוצרין
ויקבץ את כל אכל

שבע שנים אשר היו
בארץ מצרים ויתן אכל
בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן
בתוכה וכנש ית כל
עיבור שבע שניא
דהואה בארעא דמצ׳
ויהב עיבורא בקירויא
עיבור חקל קרתא
דבסחרנהא יהב בגוה
ויעבר יוסף בר כחול
הים הרבה מאד עד
כי חדל לספר כי
אין מספר וכנש יוסף
עיבורא כחלא דימא
סגי לחדא עד דפסק
מלמימני ארי ליה
מנין ולי יוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא
שנת הרעב אשר
ילדה דלו אסנת בת
פוטי פרע כהן אוי

ולי יוסף את ילידו תרין
בנין עד לא עלת שתא
דכפנא דילידת ליה
אסנת בת פוטי פרע
רבא דאון ויקרא יוסף
את שם הבכור מנשה
כי נשני אלהים את
כל עמלי ואת כל
בית אבי ויקרא יוסף
ית שום בוכרא מנשה
ארי אנשיני ייי ית כל
עמלי וית כל בית אבא
ואת שם השני קרא
אפרים כי הפרני אלהים
בארץ עניי וית שום
תינינא קרא אפרים
ארי אפשני ייי בארע
שעבודי ותבלינה
שבע שני השבע
אשר היה בארץ
מצרים ושלימא שבע
שני סיבעא דהוה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0121
powered by DWork • Heidelberg University Library

בארעא דמצ׳ ותחלינה
שבע שני הרעב לבוא
כאשר אמר יוסף ויהי
רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים
היה לחם ושריאה
שבע שני כפנא למיתי
כמא דאמר יוסף
והוה כפנא בכל ארעתא
ובכל ארעא דמצ׳
הוה לחמא ותרעב
כל ארץ מצרים ויצעק
העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל
מצרים לכו אל יוסף
אשר יאמר לכם תעשו
וכפינת כל ארעא דמצ׳
וצוח עמא קדם פרע
על לחמא ואמר פר
לכל מצראי איזילו
לות יוסף דיימר לכון
תעבדון והרעב היה

על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את כל
אשר בהם וישבר
למצרים ויחזק הרעב
בארץ מצרים וכפנא
הוה על כל אפי ארעא
ופתח יוסף ית כל
אוצריא דבהון עיבורא
וזבין למצ׳ ותקיף כפנא
בארעא דמצ׳ וכל
הארץ באו מצרימה
לשבר אל יוסף כי
חזק הרעב בכל הארץ
וכל דירי ארעא אתו
למצ׳ למזבן עיבורא
מן יוסף ארי תקיף כפנא
בכל ארעא וירא
יעקב כי יש שבר במצרים
ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו וחזא יעקב
ארי אית עיבור מזדבן
במצ׳ ואמר יעקב

לבנוהי למא תת
ויאמר הנה שמע
כי יש שבר במצ
רדו שמה ושברו
משם ונחיה ולא נ
ואמר הא שמעית
אית עיבור מזדב
במצ׳ חותו לתמ
וזבונו לנא מתמן
וניחי ולא נמות
וירדו אחי יוסף
עשרה לשבר בר
ממצרים ונחתו א
יוסף עשרה למזב
עיבורא ממצ׳ וא
בנימין אחי יוסף ל
שלח יעקב את א
כי אמר פן יקרא
אסון וית בנימין
אחוהי דיוסף לא
יעקב עם אחוהי א
אמר דלמא יערע

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0122
powered by DWork • Heidelberg University Library

60

מוֹרָא׳ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִשְׁבָּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים
כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׳ וְאֵתוֹ בְּנֵי יִשְׂרָ
לְמִזְבַּן עֲיָבוּרָא בְּגוֹ
עֲלֵיא אַרְיָ הֲוָה כַּפְנָא
בְּאַרְעָא דְכְנָעַן׳ וְיוֹסֵף
הוּא הַשַּׁלִּיט עַל
הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר
לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ
אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ
אַפַּיִם אַרְצָה׳ וְיוֹסֵף
הוּא דְשַׁלִּיט עַל אַרְעָא
הוּא מִזְבִּין עֲיָבוּרָא
לְכָל עַמָּא דְאַרְעָא
וְאֵתוֹ אֲחֵי יוֹסֵף וּסְגִידוּ
לֵיהּ עַל אַפֵּיהוֹן עַל
אַרְעָא׳ וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת
אֶחָיו וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר
אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם
קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מֵאַיִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ

מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבָּר אֹכֶל׳
וַחֲזָא יוֹסֵף יָת אַחוֹהִי
וְאִשְׁתְּמוֹדַעְנוּן וְחַשִּׁיב
מָא דִימַלֵּיל עִמְּהוֹן
וּמַלֵּיל עִמְּהוֹן קַשְׁיָן
וְאָמַר לְהוֹן מִנְּן אַתְיָתוֹן
וְאָמְרוּ מֵאַרְעָא דְכְנָעַן
לְמִזְבַּן עֲיָבוּרָא׳ וַיַּכֵּר
יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם
לֹא הִכִּרְהוּ׳ וְאִשְׁתְּמוֹדַע
יוֹסֵף יָת אַחוֹהִי וְאִינוּן
לָא אִשְׁתְּמוֹדַעוּהִי׳ ״
וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת
אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים אַתֶּם
לִרְאוֹת אֶת עֶרְוַת
הָאָרֶץ בָּאתֶם׳ וְאִידְכַּר
יוֹסֵף יָת חַלְמֵיא דְהֲוָה
חָלִים לְהוֹן וְאָמַר לְהוֹן
אֲלִילֵי אַתּוּן לְמִחְזֵי
יָת בְּדִקָּה דְאַרְעָא
אַתְיָתוֹן׳ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

לֹא אֲדֹנִי וְעֲבָדֶיךָ בָּאוּ
לִשְׁבָּר אֹכֶל׳ וְאָמְרוּ
לֵיהּ לָא רִבּוֹנִי וְעַבְדָּךְ
אַתּוּ לְמִזְבַּן עֲיָבוּרָא׳
כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד
נַחְנוּ כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא
הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים
כּוּלָּנָא בְּנֵי גַּבְרָא חַד
נַחְנָא כֵּיוֹנֵי אֲנַחְנָא לָא
הֲווּ עַבְדָּךְ אֲלִילֵי׳ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם לֹא כִּי עֶרְוַת
הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת׳
וְאָמַר לְהוֹן לָא אֵילָהֵין
בְּדִקָּה דְאַרְעָא אַתְיָתוֹן
לְמִחְזֵי׳ וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים
עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אַחִים פס
אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה הַקָּטֹן
אֶת אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד
אֵינֶנּוּ׳ וַאֲמָרוּ תְּרֵי
עָשָׂר עַבְדָּךְ אַחִין
אֲנַחְנָא בְּנֵי גַּבְרָא חַד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0123
powered by DWork • Heidelberg University Library

בארעא דכנען והא
זעירא עם אבונא יומא
דין וחד ליתוהי ויאמר
אלהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם ואמר
להון יוסף הוא דמלילית
עמכון למינר אלילי
אתון בזאת תבחנו חי
פרעה אם תצאו מזה
כי אם בבוא אחיכם
הקטן הנה בדא תתבחרון
חיי פרעה אם תפקון
מכא אילהין במיתי
אחוכון זעיר אהכא
שלחו מכם אחד ויקח
את אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם
לא חי פרעה כי מרגלים
אתם שלחו מנכון
חד ויהבר ית אחוכון

ואתון תתאסרון
ויתבחרון פתגמיכון
הקשוט אתון אמרין
ואם לא חיי פרעה ארי
אלילי אתון ויאסף
אתם אל משמר שלשת
ימים וכנש יתהון
לבית מטרא תלתה
יומין ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי
זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא
ואמר להון יוסף ביומא
תליתאה דא עבידו
ואתקימו מן קדם ייי
אנא דחיל אם כנים
אתם אחיכם אחד
יאסר בבית משמרכם
ואתם לכו הביאו שבר
רעבון בתיכם אם כיוני
אתון אחוכון חד יתאסר
בבית מטרתכון ואתון

איזילו אובילו עיב
דהסיר בבתיכון
אחיכם הקטן תבי
אלי ויאמנו דבריכ
ולא תמותו ויעשו
ויתאסרון זעירא
תיתון לותי ויתהימ
פתגמיכון ולא תמו
ועבדו כן ויאמרו א
אל אחיו אבל אשמ
אנחנו על אחינו א
ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ול
שמענו על כן בא
אלינו הצרה הזא
ואמרו גבר לאחו
בקושטא חיבין אנ
על אחונא דחזי
בעקת נפשיה כ
הוה מתחנן לנא ול
קבילנא מנה על כ
אתת לנא עקתא ה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0124
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְתָחֹנוּ וְתַחְתֹּנוּן אֶת־אָבִיא
הַלְלָאוּ וּפְלֹ עַל־נְוֵי רֵי
בִּנְיָמִן אֲחִיו עִבָּךְ וּנְעִמָּן
בָּהּ עַל־נְוֵי רֵי וּפְלֹ
עַל־נְוֵי רֵי בִּנְיָמִן אֲחִוחִי
וְנָכָא וּבִנְיָמִן בָּכָא עַל
עֲוִירִי וְנָשֵׁק לְכָל
אֲחָיו וּבָךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי
כֵּן דִּבְּרוּ אֲחָיו אִתּוֹ
וַיָּשׂוּחַ לְכָל אֲשֶׁר וּבָכָא
עֲלֵיהֶן וְתַחֲנֻן מַלְוֹלוֹ
אֲחוֹהִי עַמֵּיהּ וְזַקֵּל
נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר
בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב
בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָיו וְקַל לָא אִשְׁתְּמַע
בֵּית פַּרְעֹה לְמֵימַר
אָתוֹ אֲחֵי יוֹסֵף וְאִשְׁתְּפַר
בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָוֹהִי וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר אֶל־אַחֶיךָ
זֹאת עֲשׂוּ טְעֻנוּ אֶת

בְּעִירְכֶם וּלְכוּ בֹּאוּ
אַרְצָה כְּנָעַן וְאֵמֹר
פַּרְעֹה לְיוֹסֵף אֱמֹר
לְאַחֶיךָ זְאֹת עֲשׂוּ זְדוּ
טְעֻנוּ אֶת בְּעִירְכֶן
וְאִזְלוּ אוֹבִילוּ לְאַרְעָא
דִּכְנָעַן וְקָרוּ אֶת אֲבִיהֶם
וְאֶת בָּתֵּיהֶם וּבָאוּ אֵלַי
וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת טוּב
אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֹכְלוּ
אֶת חֵלֶב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ
אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת אֲנָשֵׁיכֶם
בָּתֵּיכֶן וְאֵתֵי לְוָתִי
וְאִתְּיָן לְכָן אֶת טוּב
אַרְעָא דְמִצְרַיִם וְאַתֶּם
תְּאֻמַּרְנָא וְתֹאכְלוּן
אֶת טוּב הָאָרֶץ
וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת
עֲשׂוּ זְדוּ אֲמַרְתָּא לְכוֹן עֲבִדוּ
אַתְּוֹן נְסִיבוּ לְכוֹן מֵאַרְעָא
דְמִצְרַיִם לְטַפְלְכוֹן
וְלִנְשֵׁיכוֹן וְתִטְלוּן אֶת
אֲבוּכוֹן וְתֵיתוּן וְעִלְּמָם
אַל תָּחֹס עַל
כִּי טוּב כָּל אַרְעָא דְמִצְרַיִם
לָכֶם הוּא וְעִלְּמָן לֵית
תְּחוּס עַל
טוּב כָּל אַרְעָא דְמִצְרַיִם
הִילְכוֹן הוּא וְעִלְּמָן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם
יוֹסֵף עִלְּמָן עַל
פַּרְעֹה וְנָתַן לָהֶם
לַדֶּרֶךְ וְעִלְּמָן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם יוֹסֵף
עִלְּמָן עַל
וְיָהַב לְהוֹן זְוָדִין לְאוֹרְחָא
לְכֻלָּם נָתַן לְאִישׁ חֲלִפוֹת
שִׂמְלֹת וְלִבְנְיָמִן נָתַן
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ
חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת לְכוּלְהוֹן
וְיָהַב לַאֲבוּהִי עִלְּמָן

סַבּוּ לְכוֹן מֵאַרְעָא
דְמִצְרַיִם לְטַפְלְכוֹן
וְלִנְשֵׁיכוֹן וְתִטְלוּן אֶת
אֲבוּכוֹן וְתֵיתוּן וְעִלְּמָם
אַל תָּחֹס עַל
כִּי טוּב כָּל אַרְעָא דְמִצְרַיִם
לָכֶם הוּא וְעִלְּמָן לֵית
תְּחוּס עַל
טוּב כָּל אַרְעָא דְמִצְרַיִם
הִילְכוֹן הוּא וְעִלְּמָן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם
יוֹסֵף עִלְּמָן עַל
פַּרְעֹה וְנָתַן לָהֶם
לַדֶּרֶךְ וְעִלְּמָן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם יוֹסֵף
עִלְּמָן עַל
וְיָהַב לְהוֹן זְוָדִין לְאוֹרְחָא
לְכֻלָּם נָתַן לְאִישׁ חֲלִפוֹת
שִׂמְלֹת וְלִבְנְיָמִן נָתַן
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ
חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת לְכוּלְהוֹן
וְיָהַב לַאֲבוּהִי עִלְּמָן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0125
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויגדו לו לאמר

דלבושא ולבנימן יהב
תלת מאה סלעין דכסף
וחמשה אוצטלון
דלבושא ולאביו שלח
מאה עשרה חמרים
נשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת נשאת
ברדלחם ומזון לאביו
לדרך ולאבוהי שלח
כלין עשרה חמרין
טעינין מטוב מצרים
ועשר אתנן טעינן
עיבורו לחים ומזון
לאבוהי לארעא
וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך ושלח ית אחוהי
ואזלו ואמר להון לא
תתנצון באורחא ויעלו
ממצרים ויבאו ארץ
כנען אל יעקב אביהם
וסליקו ממצר ואתו

לארעא דכנען לות
יעקב אבוהון ויגדו
לו לאמר עוד יוסף
חי וכי הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג לבו
כי לא האמין להם
וחויאו ליה למימר עד
כען יוסף קים וארי
הוא שליט בכל ארעא
דמצ והואה מליא
פיגן על לביה ארי
לא הימין להון וידברו
אליו את כל דברי
יוסף אשר דבר אלהם
וירא את העגלות
אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם
ומלילו עמיה ית כל
פתגמי יוסף דמליל
עמהון וחזא ית עגלתא
דשלח יוסף למיטל

יתה ושרת רו
קורשא על יעק
אבוהון ויאמר יש
רב עוד יוסף בני
אלכה ואראנו בט
אמות ואמר יש ס
לי חדוה עד כען י
ברי קים איזיל וא
עד לא אימות וי
ישראל וכל אשר
ויבא בארה שב
ויזבח זבחים לא
אביו יצחק ונטל
וכל דליה ואתא ל
שבע ודבח דבח
לאלהא דאבוהי
ויאמר אלהים לי
במראת הלילה וי
יעקב יעקב ויאמר
הנני ואמר ייי לי
בחזוא דליליא וא
יעקב יעקב ואמר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0126
powered by DWork • Heidelberg University Library

62

ויען ראובן אתם לאמר
הלוא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו
בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרש׃
ואתיב ראובן ותהון
למימר הלא אמרית
לכון למימר לא תחטון
בעולימא ולא קבלתון
ואף דמיה הא מתבעי׃
והם לא ידעו כי שמע
יוסף כי המליץ בינתם׃
ואינון לא ידעין ארי
שמע יוסף ארי
מתורגמן הוה בינהון׃
ויסב מעליהם ויבך
וישב אליהם וידבר
אליהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר
אתו לעיניהם׃ ואסתחר
מלותהון ובכא ותב
לותהון ומליל עמהון

ודבר מלותהון ית שמעון
ואסר יתיה לעיניהון׃
ויצו יוסף וימלאו את
כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו
ולתת להם צדה לדרך
ויעש להם כן׃ ופקיד
יוסף ומלו ית מניהון
עיבורא ולא תבא
כספיהון גבר לסקיה
ולמיתן להון זודין
לאורחא ועבד להון
כן׃ וישאו את שברם
על חמריהם וילכו׃
משם׃ ונטלו ית עיבורהון
על חמריהון ואזלו מתמן׃
ויפתח האחד את שקו
לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את כספו
והנה הוא בפי אמתחתו׃
ופתח חד ית סקיה
למיתן כיסתא לחמריה

בבית מבתא וחזא ית
כספיה והא הוא בפום
טוענה׃ ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם
ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה
אלהים לנו׃ ואמר
לאחוהי איתתב כספי
ואף הא בטוענו ונפק
מדע ליבהון ותוהו
גבר באחוהי למימר
מא דא עבד ייי לנא׃
ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו
את כל הקרת אתם
לאמר׃ ואתו לות יעקב
אבוהון לארעא דכנען
וחויאו ליה ית כל דערעא
יתהון למימר׃ ודבר
האיש אדני הארץ
אתנו קשות ויתן אתנו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0127
powered by DWork • Heidelberg University Library

כמרגלים את הארץ׃
מליל גברא ריבונה
דארעא עמנא קשין
ויהב יתנא כמאללי
ארעא׃ ונאמר אליו
כנים אנחנו לא היינו
מרגלים׃ ואמרנא ליה
כיוני אנחנא לא הוינא
אלילי׃ שנים עשר אנחנו
אחים בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את
אבינו בארץ כנען׃
תרי עשר אנחנא אחין
בני אבונא חד ליתוהי
וזעירא יומא דין עם
אבונא בארעא דכנען׃
ויאמר אלינו האיש
אדני הארץ בזאת
אדע כי כנים אתם
אחיכם האחד הניחו
אתי ואת רעבון בתיכם
קחו ולכו׃ ואמר לנא

גברא ריבונה דארעא
בדא אידע ארי כיוני
אתון אחוכון חד שבוקו
לותי ויתעיבורא דחסיר
בבתיכון סבו ואיזילו׃
והביאו את אחיכם הקטן
אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתם כי כנים
אתם את אחיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו׃
ואיתו ית אחוכון זעירא
לותי ואידע ארי לא
אלילי אתון ארי כיוני
אתון ית אחוכון אתין
לכון ויתארעא תעבדון
בה סחורתא׃ ויהי הם
מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו
וירא את צרורות
כספיהם המה ואביהם
ויירא׃ והוה אינון
מריקין סקיהון והא

גבר צרר כספיה ב
וחזו ית צררי כספ
אינון ואבוהון ודח
ויאמר אלהם יע
אביהם אתי שכ
יוסף איננו ושמ
איננו ואת בנימ
תקחו עלי היו כ
ואמר להון יעקב א
יתי אתכי לתון יו
ליתוהי ושמעון ל
הוה כא ויתבנימ
תדברון עלי הוא
כולהון׃ ויאמר רא
אל אביו לאמר א
שני בני תמית א
לא אביאנו אליך ת
אתו על ידי ואני
אשיבנו אליך׃ ואמ
ראובן לאבוהי למ
ית תרין בני תמית א
לא איתניה לך ד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0128
powered by DWork • Heidelberg University Library

63.

בלתי אחיכם אתכם ב׳ דסמיך וסימנהון העד הער בנו האיש · ואם אינך משלח ותרויהו סוף פסוק — ס על פי הדברים האלה ב׳ דס׳ ונגדלו על
פי כי על פי הדברים האלה פרשי ס — ס

יתיה על ידי ואנא
אתיבניה לך ויאמר
לא ירד בני עמכם כי
אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראהו אסון
בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי
ביגון שאולה ואמר
לא יחות ברי עימכון
ארי אחוהי מית והוא
בלחודוהי אשתאר
ויערעיניה מותא
באורחא דתהכון בה
ותחתון ית סיבתי
בדוונא לשאול והרעב
כבד בארץ וכפנא
תקיף בארעא ויהי
כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אליהם
אביהם שבו שברו
לנו מעט אכל והוה

כד ספיקו למיכל ית
עיבורא דאיתיאו ממצ
ואמר להון אבוהון תובו
זבונו לנא זעיר עיבורא
ויאמר אליו יהודה
לאמר העד העד בנו
האיש לאמר לאתראו
פני בלתי אחיכם
אתכם ואמר ליה
יהודה למימר אסהדא
אסהיד בנא גברא
למימר לא תחזון
אפי אלהין כד אחוכון
עימכון אם ישך משלח
את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל אם
איתך משלח ית
אחונא עימנא ניחות
וניזבון לך עיבורא ואם
אינך משלח לא נרד
כי האיש אמר אלינו
לאתראו פני בלתי

אחיכם אתכם ואם
ליתך משלח לא ניחות
ארי גברא אמר לנא
לא תחזון אפי אלהין
כד אחוכון עמכון
ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם אח
ואמר יש למא אבאשתון
לי לחואה לגברא העד
לכון אחא ויאמרו שאול
שאל האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם
חי היש לכם אח ונגד
לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע
כי יאמר הורידו את
אחיכם ואמרו שאלא
שאיל גברא לנא ולילדותנא
למימר העד כען אבוכון
קים האית לכון אחא
וחוינא ליה על מימר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0129
powered by DWork • Heidelberg University Library

לולא ד׳ כת א׳ וסימנהון לולאת בהמנו׳ חרשתם בעגלתו׳ כי לולא דברת דיוגב לולא האמנתי בתרגל נקוד מלעל ומלרע חוץ מן וו מלרע ושאי
ערי ב׳ וסימנהון. מעט צרי קחו צרי למכאובה ○ —— ○ נכאת ב׳ וחס מעט צרי׳ וגמליהם נשאים ○ —— ○

פתגמיא האילין המידע
הוינא ידעין ארי יימר
אחיתו ית אחוכון ויאמר
יהודה אל ישראל אביו
שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות
גם אנחנו גם אתה גם
טפנו׳ ואמר יהודה
ליש אבוהי שלח עולימא
עמי ונקום ונזיל וניחי
ולא נמות אף אנחנא
אף את אף טפלנא׳
אנכי אערבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי לך כל הימים׳
אנא מערבנא ביה מן
ידי תבעיניה אם לא
איתיניה לך ואקימניה
קדמך ואיהי חטי לך
כל יומיא׳ כי לולא
התמהמהנו כי עתה

שבנו זה פעמים׳ ארי
אילולא פון בדא
אתעכבנא ארי כען
תבנא דנן תרתין זמנין׳
ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא
זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי
ומעט דבש נכאת ולט
בטנים ושקדים׳ ואמר
להון יש אבוהון אם
כן הוא דא עיב ידו
סבו מדמשבח בארעא
במניכון ואחיתו לגברא
תקרובתא זעיר קטף
וזעיר דבש שעף ולטום
בוטמין ושגדין׳ וכסף
משנה קחו בידכם ואת
הכסף המושב בפי
אמתחתיכם תשיבו
בידכם אולי משגה הוא׳

וכספא על חד תר
סבו בידכון ויתכס
דאתתב בפום טוע
תתיבו בידכון דל
שלו הוה׳ ואת אח
קחוקומו שובו
האיש׳ ויתאחוכון
וקומו תובו לות ג
ואל שדי יתן ל
רחמים לפני האי
ושלח לכם את אח
אחר ואת בנימין ו
כאשר שכלתי ש
ואל שדי יתן ל
רחמין קדם גבר
ויפטר לכון ר
אחוכון אוחרנא ו
בנימין ואנא כמ
דתכולית תכולי
ויקחו האנשים א
המנחה הזאת ומ
כסף לקחו בידם ו

ולט ב׳ וחס וסימנהון ונמליהם נשאים מעט צרי ומעט דבש ○ —— ○ ואת הכסף ד׳ בלוש וסימנ׳ וכסף משנה׳ אך את הזהב׳ ויקח יהושע את ע
ותשלם כל המלאכה דדברי הימים חד מנהון קמ׳ כף ○ המושב ב׳ וסימנהון ואת הכסף המושב׳ האשם המושב לויי ○ —— ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0130
powered by DWork • Heidelberg University Library

בִּנְיָמִן וַיִּקְּחוּ וַיֵּרְדוּ
מִצְרַיִם וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי
יוֹסֵף: וַיִּסְבֵּו גַּבְרִיָּא
יַת תַּקְרוֹבְתָּא חֲדָא
עַל חַד תְּרֵין כַּסְפָּא
נְסַבוּ בִּידְהוֹן וּדְבוּרַיְתָּ
בִּנְיָמִן וְקָמוּ וְעָחֲתוּ לְמֶעְבַּד
וְקָמוּ קֳדָם יוֹסֵף וּרְאָה
יוֹסֵף אִתָּם אֵת בִּנְיָמִן
וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ
הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים "
הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח
וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ
הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם:
וְחָזָא יוֹסֵף עָמְחוֹן יָת
בִּנְיָמִן וַאֲמַר לְדִמְמָנָא
עַל בֵּיתֵיהּ אַעֵיל יָת
גַּבְרַיָּא לְבֵיתָא וְכוֹס
נַכְסָתָא וְאַתְקִין אֲרֵי
עִמִּי אֲכָלִין גַּבְרַיָּא
בְּשֵׁירוּתָא: וְעָבֵד גְּבָרָא
כְּמָא דְּאֲמַר יוֹסֵף וְאָעִיל גַּבְרָא

הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
יוֹסֵף וַעֲבַד גַּבְרָא נְמָא
דְּאֲמַר יוֹסֵף וְאָעִיל גַּבְרָא
יָת גַּבְרַיָּא לְבֵית יוֹסֵף:
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי
הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב
בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה
אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגַּלֵּל
עָלֵינוּ וְלִהְתַנָּפֵל עָלֵינוּ
וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים
וְאֶת חֲמֹרֵינוּ: וַיִּגְּשׁוּ
גַּבְרַיָּא אֲרֵי אִתְעַלַּל
לְבֵית יוֹסֵף וַאֲמָרוּ עַל
עִסְקָא דְּכַסְפָּא דְּאִתְתָּב
בְּטוּעֲנָא בְּקַדְמֵיתָא
אֲנַחְנָא מִתְעַלְּלִין "
לְאִתְרַבְּבָא עֲלָנָא
וּלְאִסְתְּקָפָא עֲלָנָא
וּלְמִקְנֵי יָתָנָא לְעַבְדִּין
וְלִמְדַּר יָת חֲמָרָנָא:
וְנִגַּשׁ אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר

עַל בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת וַיֹּאמְרוּ
לוּת גַּבְרָא דְּמִמָּנָא עַל
בֵּית יוֹסֵף וּמְלִילוּ עִמֵּיהּ
בְּתָרַע בֵּיתָא וַיֹּאמְרוּ
בַּי אֲדוֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ
בַּתְּחִלָּה לִשְׁבֹּר אֹכֶל:
וַאֲמָרוּ בְּבֵית רִיבוֹנִי
מַיְחָת נַחְתְּנָא בְּקַדְמֵיתָא
לְמִזְבַּן עִבּוּרָא: וַהֲוָה
כַּד אֲתֵינָא לְמִתְרַן
וּפַתַּחְנָא אֶת אַמְתְּחָתָנָא
וְהָא כַסְפָּא אִישׁ בְּפֻם
אַמְתְּחָתֵיהּ כַּסְפָּנָא
בְּמִשְׁקְלֵיהּ וְנָשֵׁב אוֹתֵיהּ
בִּידָנָא: וְהָא נַיְרָא אֲתֵינָא
לְבֵית מִבְרָא וּפַתַּחְנָא
יָת טוּעֲנָא וְהָא כַסְפָּא
גְּבַר בְּפֻם טוּעֲנֵיהּ
כַּסְפָּנָא בְּמִתְקְלֵיהּ
וְאוֹתִיבְנָא יָתֵיהּ בִּידָנָא:
וְכַסְפָּא אָחֳרָן אַחֲתֵינָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0131
powered by DWork • Heidelberg University Library

בידנו לשבר אכל לא
ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו וכספא
אוחרנא אחיתנא בידנא
למזבן עיבורא לא
ידענא מן שוי כספנא
בטוענא ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא
אלהם את שמעון
ואמר שלם לכון לא
תדחלון אלהכון ואלהא
דאבוכון יהב לכון סימן
בטועניכון כספכון
אתא לי ואפיק לותהון
ית שמעון ויבא האיש
את האנשים ביתה
יוסף ויתן מים וירחצו
רגליהם ויתן מספוא
לחמריהם ואעיל

גברא ית גבריא לבית
יוסף ויהב מיא ואסחו
רגליהון ויהב כסתא
לחמריהון ויכינו את
המנחה עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם ואתקינו
ית תקרובתא עד דעל
יוסף בשירותא ארי
שמעו ארי תמן אכלין
לחמא ויבא יוסף
הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם
הביתה וישתחוו לו
ארצה ועל יוסף לביתא
ואעילו ליה ית תקרובתא
דבידהון לביתא וסגידו
ליה על ארעא וישאל
להם לשלום ויאמר
השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו
חי ושאיל להון לשלם

ואמר השלם אב
סבא דאמרתון הע
כעז קים ויאמרו
שלום לעבדך לאב
עודנו חי ויקדו וישת
ואמרו שלם לעבד
לאבונא עד כעז ק
וכרעו וסגידו וישת
עיניו וירא את בני
אחיו בן אמו ויאמ
הזה אחיכם הקט
אשר אמרתם אי
ויאמר אלהים יח
בני וזקף עינוהי ו
ית בנימן אחוהי ב
אמיה ואמר הדי
אחוכון זעירא דאמ
לי ואמר מן קדם
ית רחם עלך ברי
וימהר יוסף כי נכמ
רחמיו אל אחיו וי
לבכות ויבא החד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0132
powered by DWork • Heidelberg University Library

וַיֵּרֶד שָׁמָה׃ וְאוֹחִי יוֹסֵף
אֲרִי אֶת גּוֹלָלוֹ רַחֲמוֹהִי
עַל אֲחוֹהִי וּבְעָא לְמִבְכֵּי
וְעַל לְאַדְרוֹן בֵּית מִשְׁכְּבָא
וּבְכָא תַּמָּן וַיִּרְחַץ פָּנָיו
וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר
שִׂימוּ לֶחֶם׃ וְאַסְחִי אַפּוֹהִי
וּנְפַק וְאִתְחַסַּן וְאָמַר
שַׁוּוּ לַחְמָא׃ וַיָּשִׂימוּ לוֹ
לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם
וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ
לְבַדָּם כִּי לֹא יוּכְלוּן
הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת
הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי
תּוֹעֵבָה הִוא לְמִצְרִים׃
וְשַׁוִּיאוּ לֵיהּ בִּלְחוֹדוֹהִי
וּלְהוֹן בִּלְחוֹדֵיהוֹן
וּלְמִצְרָאֵי דְּאָכְלִין
עִמֵּיהּ בִּלְחוֹדֵיהוֹן אֲרִי
לָא יְכָלִין מִצְרָאֵי לְמֵיכַל
עִם עִבְרָאֵי לַחְמָא אֲרִי
בְּעִירָא דְּמִצְרָאֵי דְּחָלִין

לֵיהּ עִבְרָאֵי אָכְלִין׃
וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר
כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ
וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ׃ וְאַסְחָרוּ
קֳדָמוֹהִי רַבָּא כְּרַבּוּתֵיהּ
וְזְעֵירָא כִּזְעֵירוּתֵיהּ
וְתָמְהוּ גֻּבְרַיָּא גְּבַר
בְּחַבְרֵיהּ׃ וַיִּשָּׂא מַשְׂאֹת
מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתֶּרֶב
מַשְׂאֵת בִּנְיָמִן מִמַּשְׂאֹת
כֻּלָּם חָמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ
וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ׃ וּנְטַל
חֻלְקִין מִן קֳדָמוֹהִי
לִקְדָמֵיהוֹן וּסְגִי חֻלְקָא
דְּבִנְיָמִן מֵחֻלְקֵי כּוּלְהוֹן
חַמְשָׁה חֻלְקִין וּשְׁתִיו
וּרְוִיו עִמֵּיהּ׃ וַיְצַו אֶת
אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ לֵאמֹר
מַלֵּא אֶת אַמְתְּחֹת
הָאֲנָשִׁים אֹכֶל כַּאֲשֶׁר
יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף

אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃
וּפַקִּיד יָת דְּמַמְנָא עַל
בֵּיתֵיהּ לְמֵימַר מְלִי יָת
טוּעֲנֵי גֻּבְרַיָּא עֲיָבוּרָא
כְּמָא דְיָכְלִין לְמִטְעַן
וְשׁוּ כְּסַף גְּבַר בְּפוּם
טוּעֲנֵיהּ׃ וְאֶת גְּבִיעִי
גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי
אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֶת
כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר
יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ וְיָת
כַּלִּידִי כַּלִּידָא דְּכַסְפָּא
תְּשׁוּי בְּפוּם טוּעֲנָא
דְּזְעֵירָא וְיָת כְּסַף זְבִינוֹהִי
וַעֲבַד כְּפִית גָּמָא דְיוֹסֵף
דְּמַלִּיל׃ הַבֹּקֶר אוֹר
וְהָאֲנָשִׁים שֻׁלְּחוּ הֵמָּה
וַחֲמָרֵיהֶם׃ צַפְרָא נְהַר
וְגֻבְרַיָּא אִתְפְּטָרוּ אִינּוּן
וַחֲמָרֵיהוֹן׃ הֵם יָצְאוּ אֶת
הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף
אָמַר לַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0133
powered by DWork • Heidelberg University Library

קוֹם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת
וְהִשַּׂגְתָּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּדְבַר הַזֶּה וְאִמְרוּ לֵיהּ
לָמָּה שָׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת לָמָּה מָלִיל רִיבוֹנִי
טוֹבָה אֵינָן נִפְקוּ יָת כַּסְפְּתַגְמַיָּא הָאֵלִין חָס
קָרַתָּא לָא אַרְחִיקוּ וְיוֹסֵף לְעַבְדָּךְ מִלְּמֶעְבַּד כִּפְתְגָמָא
אָמַר לְדִמְמָנָא עַל בֵּיתֵיהּ הַדִּין הוֹן כַּסְפָּא אֲשֶׁר
קוֹם רְדוֹף בָּתַר גַּבְרַיָּא מְצָאנוּ בְּפֻמֵּי אַמְתְּחָתָנוּ
וְתַדְבִּיקִנּוּן וְתֵימַר לְהוֹן הֲשִׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ
לְמָא שַׁלֵּימְתּוּן בִּישְׁתָּא כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית
חֲלַף טָבְתָּא הַלְוֹא זֶה אֲדֹנִיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב
אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ הוּא כַסְפָּא דְּאִשְׁכַּחְנָא
וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ בְּפוּם טוֹעֲנָא אִתְּנַעַשׂ
הֲרַעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לֶךְ מֵאַרְעָא דִּכְנָעַן
הֲלֹא דִּשְׁתִּי רִבּוֹנִי וְאֵיכְדִין נִגְנוֹב מִבֵּית
בֵּיהּ הוּא בְּדִקְאָמַרְתָּ רִבּוֹנָךְ מִנַּן דִּכְסַף אוֹ
בֵּיהּ אַבְאֲשְׁתּוּן דְּעַבְדָתּוּן מִנַּן דְּהַב אֲשֶׁר יִמָּצֵא
וַיִּשָּׁגֵם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אִתּוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וָמֵת וְגַם
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אַלְּחָנָן וְהָוֵי לַאדֹנִי לְעַבְדִים
וְאַדְבִּיקִנּוּן וּמְלִיל עִמְּהוֹן
וַתְּפִיתְגַמְיָא הָאֵלִין
וְיֹאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר
אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָס לְכִפְתְגָמָיךְ הָכָא

יהודה ואחיו ביתה
יוסף והוא עודנו שם
ויפלו לפניו ארצה ועל
יהודה ואחוהי לבית
יוסף והוא עד כען תמן
ונפלו קדמוהי על ארעא
ויאמר להם יוסף מה
המעשה הזה אשר
עשיתם הלוא ידעתם
כי נחש ינחש איש
אשר כמני ואמר להון
יוסף מא עובדא הדין
דעבדתון הלא ידעתון
ארי כדקא מכדיק גברא
דכותי ויאמר יהודה
מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצטדק
האלהים מצא את עון
עבדיך הננו עבדים
לאדני גם אנחנו גם
אשר נמצא הגביע
בידו ואמר יהודה נא

נימר לרבוני מא נמליל
ומא נזכי מן קדם ייי
אשתכח חובא בעבדך
הא אנחנא עבדין לרבוני
אף אנחנא אף דאשתכח
כלידא בידיה ויאמר
חלילה לי מעשות ואת
האיש אשר נמצא הגביע
בידו הוא יהיה לי עבד
ואתם עלו לשלום אל
אביכם ואמר חס לי
מלמעבד דא גברא
דאשתכח כלידא בידיה
הוא יהי לי עבדא ואתון
סקו לשלם לות
אבוכון ויגש
אליו יהודה ויאמר בי
אדני ידברנא עבדך
דבר באזני אדני ואל
יחר אפך בעבדך כי
כמוך כפרעה וקריב
לותיון יהודה ואמר

בבעו רבוני ימלל כען
עבדך פתגמא קדם
רבוני ולא יתקף רוגזך
בעבדך ארי כפרעה כן
את אדני שאל את
עבדיו לאמר הישלכם
אב או אח רבוני שאיל
ית עבדוהי למימר
האית לכון אבא או
אחא ונאמר אל אדני
ישלנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו ואמרנא
לרבוני אית לנא אבא
סבא ובר סיבתין זעיר
ואחוהי מית ואשתאר
הוא בלחודוהי לאמיה
ואבוהי רחים ליה
ותאמר אל עבדיך
חורדהו אלי ואשימה
עיני עליו ואמרת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0135
powered by DWork • Heidelberg University Library

עלינו ב׳ וסימנהון ויהי כי עלינו · לאסר את שמשון עלינו ס וב׳ ועלינו הנה ועלינו ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו ס ——— ס ———

לעבדך אחתוהי לותי
ואישוי עיני עלוהי:
ונאמר אל אדני לא
יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו
ומת: ואמרנא לרבוני
לא יכול עולימא למשבק
ית אבוהי אם ישבוק
ית אבוהי ימות: ותאמר
אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם
לא תספון לראות פני:
ואמרת לעבדך אם
לא יחות אחוכון זעירא
עמכון לא תוספון למחזי
אפי: ויהי כי עלינו אל
עבדך אבי ונגד לו
את דברי אדני: והוה
כד סליקנא לות עבדך
אבא וחוינא ליה ית
פתגמי רבוני: ויאמר
אבינו שבו שברו לנו

מעט אכל: ואמר אבונא
תובו זבונו לנא זעיר
עיבורא: ונאמר לא
נוכל לרדת אם יש
אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי לא נוכל
לראות פני האיש
ואחינו הקטן איננו
אתנו: ואמרנא לא
ניכול למיחת אם אית
אחונא זעירא עמנא
וניחות ארי לא ניכול
למחזי אפי גברא
ואחונא זעירא ליתוהי
עמנא: ויאמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם
כי שנים ילדה לי
אשתי: ואמר עבדך
אבא לנא אתון ידעתון
ארי תרין ילידת לי
אתתי: ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף

ב׳ וחס׳
ו׳
ל׳ רס׳
ל׳ וס׳
ל׳ וחס׳
ח׳ ב׳ וסי אולת קשורה בלב נער והרין
ל׳ מל׳ ושא׳ חס׳
ב׳ חס׳ בוט׳

טרף ולא ראיתיו ע
הנה: ונפק חד מלות
ואמרית ברם מקט
קטיל ולא חזיתיה ע
כען: ולקחתם גם א
זה מעם פני וקרה
אקון והורדתם את
שיבתי ברעה שא
ותדברון אף ית
מן קדמי ויערענ
מותא ותחתון ית
סיבתי בבישתא לש
ועתה כבאי אל עב
אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשור
בנפשו: וכען כמית
לות עבדך אבא ועו
ליתוהי עמנא ונפש
חביבא ליה כנפש
והיה כראותו כי אי
הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת

ונפשו ח׳ וסימנהון קשורה בנפשו · שוקקה לא חיה
ראיתיו ב׳ ולא ראיתיו עד הנה האמר לאביו ולאמו ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0136
powered by DWork • Heidelberg University Library

עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן
שְׂאֵלָה וְיוֹרִידוּ יְחַזְּקוּ
אֲרִי לִיתְעוֹלִימָא וְיִמּוֹת
וְיִחְתְּנוּן עַבְדָּךְ יִתְסְבַּת
עַבְדְּךָ אֲבוּנָא בְּרַוּנָּא
לְשָׁאוֹל בְּיַעֲבְדָךְ עַבְדָּ
אֶת הַנַּעַר מֵעִם אָבִי
לֵאמֹר אֶסְלָא אֲבִיאֵנּוּ
אֵלֶיךָ וְחַטָּאתִי לְאָבִי
כָּל הַיָּמִים אֲרִי עַבְדְּךָ
מֵעַרַב בְּעוֹלִימָא מִן
אֲבָא לְמֵימַר אִם לֹא
אֵיתֵינֵיהּ לָךְ וְאֵיחֱטֵי
לְאָבָא כָּל יוֹמַיָּא׃
וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עַבְדְּךָ
תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד
לַאדוֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל
עִם אֶחָיו׃ וְכֵיוָן יְתִיב
כֵּיוָן עַבְדְּךָ תְּחוֹת עוֹלִימָא
עַבְדָּא לְרִבּוֹנִי וְעוֹלִימָא
יִסַּק עִם אֲחוֹהִי׃ כְּיַאי
אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהַנַּעַר

אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה
בָּרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת
אָבִי׃ אֲרִי אֵיכְדֵין אֶסַּק
לוֹת אֲבָא וְעוֹלִימָא ״
לֵיתְוֹחִי עִמִּי דְּלָמָא
אֶחְזֵי בְּבִישְׁתָּא דְּתִשְׁכַּח
יָת אֲבָא׃ וְלֹא יָכֹל יוֹסֵף
לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים
עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל
אִישׁ מֵעָלָי׃ וְלֹא עָמַד
אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע
יוֹסֵף אֶל אֶחָיו׃ וְלֹא
יָכֵל יוֹסֵף לְאִתְחַסָּנָא
לְכָל דְּקַיְמִין עֲלָווֹהִי
וְקָרָא אֲפֵיקוּ כָּל אֱנָשׁ
מֵעָלַי וְלָא קָם אֱנָשׁ
עִמֵּיהּ כַּד אִתְוַדַּע יוֹסֵף
לַאֲחוֹהִי׃ וְיִתֵּן אֶת קֹלוֹ
בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרִים
וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף
הַעוֹד אָבִי חָי׃ וְלֹא יָכְלוּ
אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי
נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
לְאַחוֹהִי אֲנָא יוֹסֵף אַחֲעֵי
כְּעַן אֲבָא קַיֵּם וְלָא יְכִילוּ
אַחוֹהִי לְאָתָבָא יָתֵיהּ
פִּתְגָם אֲרִי אִתְבְּהִילוּ
מִן קֳדָמוֹהִי׃ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל אֶחָיו גְּשׁוּ נָא
אֵלַי וְיִגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי
יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר

אנא ויאמר אנכי האל
אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרימה כי
לגוי גדול אשימך שם
ואמר אנא אל אלהא
דאבוך לא תידחל
מלמיחת למצ ארי
לעם סגי אישונך תמן
אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה
ויוסף ישית ידו על
עיניך אנא איחות
עמך למצ ואנא אסקך
אף אסקא ויוסף ישוי
ידוהי על עינך ויקם
יעקב מבאר שבע
וישאו בני ישראל את
יעקב אביהם ואת
טפם ואת נשיהם
בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו
וקם יעקב מבאר שבע

ונטלו בני וש ית יעקב
אבוהון וית טפלהון
וית נשיהון בעגלתא
דשלח פרעה למישל
יתיה ויקחו את מקניהם
ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו
מצרימה יעקב וכל
זרעו אתו ודברו ית
גיתיהון וית קנינהון
דקנו בארעא דכנען
ואתו למצ יעקב וכל
בנוהי עמיה בניו ובני
בניו אתו בנתיו ובנות
בניו וכל זרעו הביא
אתו מצרימה בנוהי
ובני בנוהי עמיה בנתיה
ובנת בנוהי וכל בניה
איתי עמיה למצרים

ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה יעקב

ובניו בכר יעקב ראובן
ואלין שמהת בני ישר
דעלו למצ יעקב ובניהי
בוכריה דיעקב ראובן
ובני ראובן חנוך ופלוא
וחצרן וכרמי ובני
שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול
בן כנענית בר כנענאה
ובני לוי גרשון קהת
ומררי ובני יהודה ער
ואונן ושלה ופרץ וזרח
וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני פרץ
חצרון וחמול ובני יהודה
ער ואונן ושלח ופרץ
וזרח ומת ער ואונן
בארעא דכנען וחוו
בני פרץ חצרון וחמול
ובני ישששכר תולע
ופוה ויוב ושמרן ובני
זבלון סרד ואלון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0139
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלה בני ד רל פסוקין בעינינא וסימנהון אלה בני לאה · אלה בני זלפה · אלה בני רחל · אלה בני בלהה ——— ובנותיו ב מל בתו
וסימנהון ויעשק לבני ולבנותיו · אלה בני לאה דויגש אליו ———

ויהל אל · אלה בני לאה
אשר ילדה ליעקב
בפדן ארם ואת דינה
בתו כל נפש בניו
ובנותיו שלשים ושלש
אלין בני לאה דילידת
ליעקב בפדן דארם
ויתדינה ברתיה כל
נפש בנוהי ובנתיה תלתין
ותלת · ובני גד צפיון וחגי
שוני ואצבן ערי וארודי
וארא לי · ובני אשר ימנה
וישוה וישוי וברי עה ושרח
אחתם ובני בריעה חבר
ומלכיאל · ושרח אחתהון
אלה בני זלפה אשר
נתן לבן ללאה בתו
ותלד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש · אלין
בני זלפה דיהב לבן
ללאה ברתיה וילידת
ית אלין ליעקב שית

עשרי נפשן · בני רחל
אשת יעקב יוסף ובנימן
אתת יע · ויולד ליוסף
בארץ מצרים אשר
ילדה לו אסנת בת פוטי
פרע כהן און את מנשה
ואת אפרים · ואת יליד
ליוסף בארעא דמצר
דילידת ליה אסנת בת
פוטי פרע רבא דאון
ית מנשה ויתאפרים
ובני בנימן בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן
אחי וראש מפים וחפים
וארד · אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל
נפש ארבעה עשר
אלין בני רחל דאת יליד
ליעקב כל נפשתא
ארבע עשרי · ובני דן
חשים · ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר ושלם

אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו
ותלד את אלה ליעקב
כל נפש שבעה · אלין
בני בלהה דיהב לבן
לרחל ברתיה וילידת
ית אלין ליעקב כל
נפשתא שבע · כל
הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו
מלבד נשי בני יעקב
כל נפש ששים ושש
כל נפשתא דעל אלי
למצ נפקי ירכיה בר
מנשי בני יעקב כל
נפשתא שתין ושית
ובני יוסף אשר ילד
לו במצרים נפש שני
כל הנפש לבית יעקב
הבאה מצרימה שבע
ובני יוסף דאת יליד
במצ נפשתא תרתי

אלין לית כותהון צפיון קשיון חשיון חביון הדיון ומהדיון שהיון ושדיון ושרין ואצבן ערי ובני אשר לית כות
את מנשה ואת אפרים ב חסם וסימנהון ויולד ליוסף בארץ מצרים ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ותרוויהון רל פסוקים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0140
powered by DWork • Heidelberg University Library

כל נפש את בית יעקב
דעלא למצרים שבעין
ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורת
לפניו גשנה ובאו ארצה
גשן ויהודה שלח
קדמוהי לות יוסף לפנאה
קדמוהי לגשן ואתו
לארעא דגשן ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל
לקראת ישראל אבין
גשנה וחזא אלין ונפל
על צואריו ובך על
צואריו עוד ושקים
יוסף רתכוהי וסלין
לקדמות ושר אבוהי
לגשן ואתחזו ליה ונפל
על צוריה ובכא על
צוריה עוד ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי
את פניך כי עודך חי

ואמר יש ליוסף אילו
אנא מאית ומנא אחדא
מנחס אנא בתר רחיתנן
לאפך ארי עד כשקים
את ויאמר יוסף אל
אחין ואל בית אבין
אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית
אבי אשר בארץ כנען
באו אלי ואמר יוסף
לאחוהי ולבית אבוהי
אסק ואחוי לפרעה
ואימר ליה אחי ובית
אבא דבארעא דכנען
אתו לותי והאנשים
רעי ענאן כי אנשי מקנה
היו וענאם ובקרם ובל
אשר להם הביאו ועתה
רעו ענא ארי גדי מדי
גזתי חזו עשרין ותורין
ובל דילהון איתיהי
בקיקא להם נריעה

ואמר מה מעשיכם
ויהי ארי יקרי לכון פרנסה
ויימר מא עבדכון
ואמרתם אנשי מקנה
היו עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם אנחנו
גם אבתינו בעבור
תשבו בארץ גשן כי
תועבת מצרים כל רעה
ענן ותימרון גברי מרי
גיתי חוו עבדך מזעורנא
ועד כנעו אף אנחנא
אף אבהתנא בדיל
דתיתבון בארעא דגשן
ארי מרחקין מצראי
כל רעי ענא ויבא
יוסף ויגד לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו
מארץ כנען והנם בארץ
גשן ואחא יוסף וחוי
לפרו ואמר אבא ואחי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0141
powered by DWork • Heidelberg University Library

ועַנְהוֹן וְתוֹרֵיהוֹן וְכָל
דִּלְהוֹן אֲתוֹ מֵאַרְעָא
דִּכְנַעַן וְהַאֲנוּן בְּאַרְעָא
דְּגֹשֶׁן׃ וּמִקְצֵה אֶחָיו
לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים
וַיִּצְגֵּם לִפְנֵי פַרְעֹה׃
וּמִקְצַת אֲחוֹהִי דְּבַר
חַמְשָׁה גֻּבְרִין וַאֲקִימִנּוּן
קֳדָם פַּרְ׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֶל אֶחָיו מַה מַּעֲשֵׂיכֶם
וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה
רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם
אֲנַחְנוּ גַּם אֲבוֹתֵינוּ׃
וַאֲמַר פַּרְ לַאֲחוֹהִי מָא
עוּבָדְכוֹן וַאֲמַרוּ לְפַרְ
רָעֵן עָנָא עַבְדָּךְ אַף
אֲנַחְנָא אַף אֲבָהָתָנָא׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה
לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי
אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר
לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעָב
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ

נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃
וַאֲמַרוּ לְפַרְ לְאִתְּתָבָא
בְּאַרְעָא אֲתֵינָא אֲרֵי
לֵית רַעְיָא לְעָנָא
דִּלְעַבְדָּךְ אֲרֵי תְקִיף
כַּפְנָא בְּאַרְעָא דִּכְנַעַן
וּכְעַן יִתְּבוּן כְּעַן עַבְדָּךְ
בְּאַרְעָא דְּגוֹשֶׁן׃ וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר
אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃
וַאֲמַר פַּרְ לְיוֹסֵף לְמֵימַר
אָבוּךְ וְאַחָךְ אֲתוֹ לְוָתָךְ׃
אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ
הוּא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ
הוֹשֵׁב אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְאִם יָדַעְתָּ וְיֶשׁ בָּם
אַנְשֵׁי חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי
מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר לִי׃
אַרְעָא דְּמִצְרַ קְדָמָךְ
הִיא בְּדַשְׁפִּיר בְּאַרְעָא
אוֹתֵיב יָת אָבוּךְ וְיָת

אַחָךְ יִתְּבוּן בְּאַרְעָא
דְּגוֹשֶׁן וְאִם יָדַעְתְּ וְאִית
בְּהוֹן גֻּבְרִין דְּחֵילָא
וְתַמְנֵינוּן רַבָּנֵי גֵּיתֵי עַל
דִּלִי׃ וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת
יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ
לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ
יַעֲקֹב אֶת פַּרְעֹה׃ וְאִית
יוֹסֵף יָת יַעֲקֹב אָבוּהִי
וַאֲקִימֵיהּ קֳדָם פַּרְעֹה
וּבָרֵיךְ יַעֲקֹב יָת פַּרְעֹ
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל
יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי
חַיֶּיךָ׃ וַאֲמַר פַּרְ לְיַעֲ
כַּמָּה יוֹמֵי שְׁנֵי חַיָּךְ
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל
פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי
שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה
מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי
שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ
אֶת יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַ
בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַאֲמַר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0142
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת אחיו ה׳ דס וסימנהון ויושב יוסף ויכלכל יוסף האמר לאביו ולאמו לא האיתיו וישב אבימלך באדומה ואקח את יאזניהו בירמיה
ולחם ד׳ הנפש וסימנהון ולחם אין בכל הארץ ולחם מצות דאתה תצוה ולחם וקל יזכרמל לא אתאכלו ולחם משמים דעירא

יַעֲקֹב לְפַרְ׳ יוֹמֵי שְׁנֵי
תוֹתָבוּתִי מְאָה וּתְלָתִין
שְׁנִין זְעֵירִין וּבִישִׁן הֲווֹ
יוֹמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלָא אַדְבִּיקוּ
יָת יוֹמֵי שְׁנֵי חַיַּי אֲבָהָתִי
בְּיוֹמֵי תוֹתָבוּתְהוֹן׃ ״
וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פַּרְעֹה
וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַּרְעֹה׃
וּבָרֵיךְ יַעֲקֹב יָת פַּרְעֹה
וְנַפֵּק מִן קֳדָם פַּרְעֹה׃
וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת אָבִיו
וְאֶת אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ
רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה
פַּרְעֹה׃ וְאוֹתִיב יוֹסֵף
יָת אָבוּהִי וְיָת אֲחוֹהִי
וְיָהַב לְהוֹן אַחְסָנָא
בְּאַרְעָא דְמִצְ׳ בְּדִשְׁפִּיר
בְּאַרְעָא בַּאֲרַע רַעְמְסֵס
כְּמָא דְפַקֵּיד פַּרְעֹה׃
וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת אָבִיו

וְאֶת אֶחָיו וְאֶת כָּל בֵּית
אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃
וְזָן יוֹסֵף יָת אָבוּהִי וְיָת
אֲחוֹהִי וְיָת כָּל בֵּית
אָבוּהִי לַחְמָא לְפוֹם
טַפְלָא׃ וְלֶחֶם אֵין
בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כָבֵד
הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ
אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ
כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ ״
וְלַחְמָא לֵית בְּכָל אַרְעָא
אֲרֵי תְקֵיף כַּפְנָא לַחֲדָא
וְאִשְׁתַּלְהִי עַמָּא דְאַרְעָא
דְמִצְ׳ וְעַמָּא דְאַרְעָא
דְכְנַעַן מִן קֳדָם כַּפְנָא׃
וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת כָּל
הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן
בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים
וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף
בֵּיתָה פַּרְעֹה׃ וְלַאֲיִט
יוֹסֵף יָת כָּל כַּסְפָּא

דְאִשְׁתְּכַח בְּאַרְעָא
דְמִצְ׳ וּבְאַרְעָא דְכְנַעַן
בַּעֲבוּרָא דְאִינּוּן
זָבְנִין וְאֵיתִי יוֹסֵף יָת
כַּסְפָּא לְבֵית פַּרְ׳ וַיִּתֹּם
הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ
כָּל מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף
לֵאמֹר הָבָה לָנוּ לֶחֶם
וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי
אָפֵס כָּסֶף׃ וּשְׁלֵים
כַּסְפָּא מֵאַרְעָא דְמִצְ׳
וּמֵאַרְעָא דְכְנַעַן וְאֵתוֹ
כָּל מִצְרָאֵי לְוָת יוֹסֵף
לְמֵימַר הַב לָנָא לַחְמָא
וְלָא נְמוּת לְקָבְלָךְ
אֲרֵי שְׁלֵים כַּסְפָּא׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ
מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם
בְּמִקְנֵיכֶם אִם אָפֵס
כָּסֶף׃ וַאֲמַר יוֹסֵף הָבוּ
גֵּיתֵיכוֹן וְאִתֵּין לְכוֹן

ובארץ ה׳ וסימנהון וילקט יוסף כו את דגלים לצרנה וילאך בערי הה׳ ובערי [illegible] ומגדול [illegible] והשמנה
כל מצרים ד׳ וסימנהון ויתם הכסף ויחפרו כל מצרים ומלאו [illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0143
powered by DWork • Heidelberg University Library

בגיתיכון אם שלים כספא׃
ויביאו את מקניהם אל
יוסף ויתן להם יוסף
לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם
בכל מקנהם בשנה
ההוא ואיתיו ית גיתיהון
לות יוסף ויהב להון
יוסף לחמא בסוסותא
ובגיתי ענא ובגיתי תורי
ובחמריא וזנון בלחמא
בכל גיתיהון בשתא
ההיא ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו
לו לא נכחד מאדני
כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא
נשאר לפני אדני בלתי
אם גויתנו ואדמתנו׃
ושלימת שתא ההיא

ואתו לותיה בשתא
תנייתא ואמרו ליה
לא נכסי מן רבוני אלהין
שלים כספא וגיתי
בעירא לות רבוני לא
אשתאר קדם רבוני
אלהין גויתנא וארענא׃
למה נמות לעיניך גם
אנחנו גם אדמתנו קנה
אתנו ואת אדמתנו
בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא
תשם׃ למא נמות לעיניך
אף אנחנא אף ארענא
קני יתנא ויתן ארענא
בלחמא ונהי אנחנא
וארענא עבדין לפרעה
והבבר זרעא וניחי
ולא נמות וארעא
לא תכור ויקן יוסף

את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו
מצרים איש שדהו
כי חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה
וקנא יוסף ית כל
ארעא דמצ לפרעה
ארי זבינו מצראי גבר
חקליה ארי תקיף
עליהון כפנא והות
ארעא לפרעה ואת
העם העביר אתו
לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו וי
עמא אעבר יתיה מק
לקרי מסיפי תחום
מצרים ועד סופיה
רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים
מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן
להם פרעה על כן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0144
powered by DWork • Heidelberg University Library

בתבואת ז בליש ה חס ו ויתרב ויתי מל בתרי וי ודומיהדון והיה בתבואת כי ממלי תבואת במספר שני תבואו ומעני תבואו ד״ה
וישאלהמלך לעשה חלין ה חס ותצ תבואות בכח שורי מרב תבואות ס

לֵאמֹר רוּ אֶת־אֲדֹנֵיכֶם׃ לְטַפְּנֵכֶם וִיהִי בְּעֵינֵיכֶם׃ מִן חֲמִשָּׁה לִפְנֵי לָחוֹר
לָחוֹר אֶרֶץ כּוּשִׁירָא׃ עֲלֵלְתָּא וְתִתְנוּן חַדְמִן׃ אֶרֶץ כּוּשִׁירָא בְּלָחוּרָחוּן
לָאקְנָא אֲרוּ חוּלָקָא׃ חֲמִשָּׁה לִפְנֵי וְאַרְבָּעָה׃ לָאחוֹת לִפְנֵי׃ וַיֵּשֶׁב
לְכוּמְרָיְאמִזְדָּם סְפַר׃ חוּלְקִין יְהוֹן לְכוֹן לְבַר׃ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מְעָרִים
וְאֻכְלִין יָת חוּלְקְהוֹן׃ זְרַע חִקְלָאוּלְמִינְלְכוֹן׃ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ
דְּיֵהַב לְהוֹן פַּרְעֹה לְכֹן׃ וְלָאעֲשָׂבְהֵימְכוֹן וּלְמֵינְלְ׃ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃
לְאַזְבְּנוּנְיָת אַרְעֲהוֹן׃ לְטַפְלְכוֹן׃ וַיֹּאמְרוּ׃ וַיִּתְיַשְּׁבוּ בְּאַרְעָא
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶלְהַעַם׃ הָחַיְתָנוּ נִמְצָא חֵן׃ דְּמָעֵי בְּאַרְעָא דְּגוֹשֶׁן
הֵן קְנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהֵיינוּ׃ וַאֲחֻסֵּינוּבָהּ וְנִפְשׁוּ
וְאֶת־אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה׃ עַבְדִים לְפַרְעֹה׃ וְסַגִּיוּ לַחְדָּא׃ וְיִחְיוּ וְיַעֲקֹב
הָאלָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם׃ וְאָמְרוּ קַיֶּמְתָּנָא נַשְׁכַּח׃ בְּאֶרֶץ מְעָרִים שְׁבַע
אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאָמַר׃ וְחַמִּין בְּעֵינֵי רַבּוֹנִי׃ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיחִי יְמֵי
יוֹסֵף לְעֵמָּא הָאקְנִיתִי׃ וְהֵי עַבְדִין לְפַרְעֹה׃ יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שְׁבַע
יְתִכּוֹן יוֹמָא דֵין וְיָת׃ וְיָשַׁב אֹתָהּ וּסְפַח לְחָקֵל׃ שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת
אַרְעֲכוֹן לְפַרְעֹה אֲלָכֹן׃ עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל׃ שָׁנָה׃ וַחֲיָא יַעֲקֹב בְּאַרְעָא
בַּר זַרְעָא וְתִזְרְעוּן יָת׃ אַדְמַת מְעָרִים לְפַרְעֹה׃ דְּמָעֵי שְׁבַע עֶשְׂרֵי שְׁנִין
אַרְעָא וְהֵיה בְּתִבְּוֹאת׃ לַחֲמֵשׁ רִין אַדְמַת׃ וַהֲווֹ יוֹמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי
וְתִתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה׃ הַכְחֲנֵיס לְבַדֵּיס לָא׃ וְחַיָּיהִי מְאָה וְאַרְבָּעִין
וְאַרְבַּע יְדוֹת׃ יְהוֹן לְפַרְעֹה׃ וְשַׁבַּע שְׁנִין׃ וְיִקְרְבוּ׃
לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה׃ וַתֵּה וּסְפַח לְגַזְרָאעַד׃ וְיִשְׂרָאֵל לָמוּת׃
וְלַאֲכָלְכֶם וְלַאֲשֶׁר׃ וּמַאהָדִין עַל־אַרְעָנָא׃ וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף׃
בְּבָתֵּיכֶם וְלַאֲכֶל׃ לְמֶעְבַּד יָתְהוֹן חַד׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0145
powered by DWork • Heidelberg University Library

מֵעֵינֶיךָ חֻזָּבְעֵינֶיךָ שִׁים
נָאיִרְךָ תַּחַת יְרֵכִי
וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד
וְאֶמֶת אַל נָא תַּקְבְּרֵנִי
בְּמִצְרָיִם׃ וְקָרִיבוּ יָמֵי
יִשְׂ לְמֵתוְקָרָא לְבִרְיָה
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם
נָא עָן אֲשֶׁר חִית רַחֲמִין
בְּעֵינֶיךָ שׂוּ כָּעָן יָדְךָ
תַּחַת יְרֵכִי וְתַעֲבֵיד
עִמִּי טִיבוּ וּקְשׁוֹט
לָא כְעָן תִּקְבְּרֵנִי "
בְּמִצְ וְשָׁכַבְתִּי עִם
אֲבֹתַי וְנָשָׂאתַנִי "
מִמִּצְרַיִם וְקָבַרְתַּנִי
בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמַר אֲנִי
אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרְךָ וְאִשְׁנוֹ
עִם אֲבָהָתַי וְתִטְלְנִי
מִמִּצְרַיִם וְתִקְבְּרֵנִי
בְּקִבּוּרָתָהוֹן וַיֹּאמַר
אֲנָא אֶעֱבֵיד כְּפִתְגָמָךְ׃
וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי

וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ ׃
יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ
הַמִּטָּה וַאֲמַר קַיָּם
לִי וְקַיָּם לֵיהּ וְסַגִּיד
יִשׂ עַל רֵישׁ עֻרְסָא׃
וְיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף
הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח
אֶת שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת
מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרָיִם׃
וְהוּא בַּתַּר פִּתְגָמַיָּא
הָאֵלִין וְאֲמַר לְיוֹסֵף
הָא אֲבוּךְ מְרַע וְדַבַּר
יָת תְּרֵין בְּנוֹהִי עִמֵּיהּ
יָת מְנַשֶּׁה וְיָת אֶפְרָיִם׃
וְיָגַּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא
אֵלֶיךָ וְיִתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל
וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה׃וְחוּ
לְיַעֲקֹב וַאֲמַר הָאֵל
יוֹסֵף אָתֵי לוָתָךְ וְאִתְקַף
יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּב עַל

עַרְסָא׃וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֵל יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי
נְרָאָה אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃וַאֲמַר
יַעֲקֹב לְיוֹסֵף אֵל שַׁדַּי
אִתְגְּלִי לִי בְּלוּז בְּאַרְעָא
דִכְנָעַן וּבָרִיךְ יָתִי׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ
וְהַרְבִּיתִךָ וְנָתַתִּיךָ "
לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי
אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת
עוֹלָם׃וְאֲמַר לִי הָא
אֲנָא מַפְּישׁ לָךְ וּמַסְגֵּי
לָךְ וְאֶתְּנִנָךְ לִכְנִשְׁתָּ
שִׁבְטִין וְאִיתִּין יָת
אַרְעָא הָדָא לִבְנָךְ
בָּתְרָךְ אֲחֻסְנַת עָלַם׃
וְעַתָּה שְׁנֵי בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים
לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד
בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה
לִי הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0146
powered by DWork • Heidelberg University Library

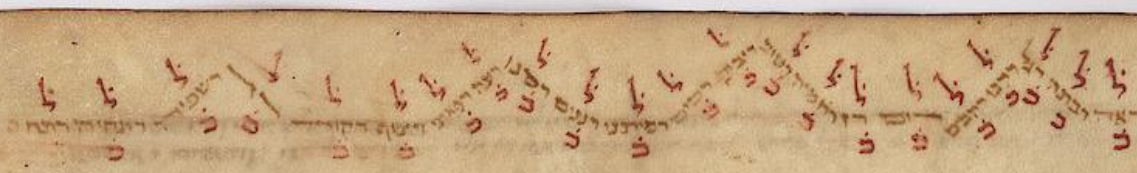

כראובן ושמעון יהיו
לי וכען תרין בנך
דאתילידו לך בארעא
דמצעד מיתא לותך
למצדילי אנון אפרים
ומנשה כראובן ושמעון
יהון קדמי ומולדתך
אשר הולדת אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם ובנין
דתוליד בתריהון דילך
יהון על שום אחיהון
יתקרון באחסנתהון
ואני בבאי מפדן מתה
עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת
ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך
אפרת הוא בית לחם
ואנא במיתא מפדן
מיתת עלי רחל בארעא
דכנען באורחא בעוד

כרוב ארעא למיעל
לאפרת וקברתה תמן
באורח אפרת היא
בית לחם ויראי ישראל
את בני יוסף ויאמר
מי אלה וחזא יש ית
בני יוסף ואמר מן
אלין ויאמר יוסף
אל אביו בני הם אשר
נתן לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא אלי
ואברכם ואמר יוסף
לאבוהי בני אנון דיהב
לי ייי הכא ואמר קריבנון
כען לותי ואיברכנון
ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו וישק
להם ויחבק להם
ועיני יש יקרא מסיבו
לא יכיל למחזי וקריב
יתהון לותיה ונשיק להון

וגפיף להון ויאמר
ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים
גם את זרעך ואמר
יש ליוסף מחזי אפך
לא סברית והא אחזי
יתי ייי אף ית בנך
ויוצא יוסף אתם מעם
ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה ואפיק יוסף
יתהון מן קרמוהי
וסגיד על אפוהי על
ארעא ויקח יוסף
את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו
מימין ישראל ויגש
אליו ודבר יוסף ית
תרויהון ית אפרים
בימינה מסמאלא
דיש ויתמנשה בסמאליה

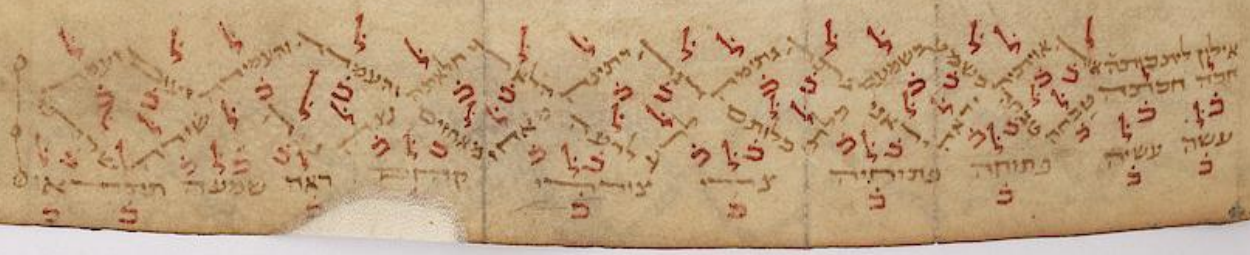

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0147
powered by DWork • Heidelberg University Library

וזרעו ז׳ וסימנהון יהיה מלא הגוים · ועבדי כלב · יזלמים · מדוע הוטלו · לכרמה · מבקש לחם · וזרעו יורש ארץ
ונס הוא ז׳ וסימנהון · יגדל · עדי אבר · ילד להרפא וחב ויבת אר חכם · נרחף לצאנו · ב׳ מינהון בתורה

מימינא דיש וקריב
לותיה וישלח ישראל
את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר
ואת שמאלו על ראש
מנשה שכל את ידיו
כי מנשה הבכור׃
ואו שיט יש ית ימיניה
ושוי על רישא דאפרים
והוא זעירא ויתסמאליה
על רישא דמנשה
אחכימנין לידוהי
ארי מנשה בוכרא׃
ויברך את יוסף ויאמר
האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם
ויצחק האלהים הרעה
אתי מעודי עד היום
הזה׃ וברך ית יוסף
ואמר ייי דפלחו אבהתי
קדמוהי אברהם ויצחק
ייי דזן יתי מדאיתני

עד יומא הדין׃ המלאך
הגאל אתי מכל רע
יברך את הנערים׃
ויקרא בהם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ׃
מלאכא דפרק יתי
מכל בישא יברך ית
עולימיא ויתקרי בהון
שמי ושום אבהתי אברי
ויצחק וכנוני ימא יסגון
בגו בני אינשא על
ארעא׃ וירא יוסף כי
ישית אביו יד ימינו
על ראש אפרים וירע
בעינו ויתמך יד
אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש
מנשה׃ וחזא יוסף ארי
שוי אבוהי יד ימיניה
על רישא דאפרים
ובאיש בעינוהי וסעדה

לידא דאבוהי לאעדאה
יתה מעל רישא דאפרים
לאנחותה על רישא
דמנשה׃ ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי
כי זה הבכר שים
ימינך על ראשו׃
ואמר יוסף לאבוהי
לא כן אבא ארי דין
בוכרא שו ימינך על
רישיה׃ וימאן אביו
ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה
לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו
יהיה מלא הגוים׃
וסריב אבוהי ואמר
ידענא ברי ידענא
אף הוא יהי לעם ואף
הוא יסגי וברם אחוהי
זעירא יסגי מיניה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0148
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושמעו בקריה וסימנהון הקבצו ושמעו בני יעקב בבו גשן הנר דיהוש האזינו ושמעו דישראל בבוועתה היסיבו והתרועמו
דיומיה וחד ושמעו חולך בכל המדינורס ס ס אלישר דם ומיא ס

וּבָנָוהִי יְהוֹן שַׁלְטִין בְּעַמְמַיָּא׃
וְיָבָרֵכֵם בְּיוֹם הַהוּא
לְאָמַר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל
לְאָמַר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים
כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם
אֶת אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃
וַיְהִי כַנּוֹן בְּיוֹמָא הַהוּא
לְמֵימַר בָּךְ יְבָרֵךְ יִשְׂ
לְמֵימַר יְשׁוּיִנָךְ וְיָי
כְּאֶפְרַיִם וּכְמְנַשֶּׁה וְשָׂ
יָת אֶפְרַיִם קֳדָם מְנַשֶּׁה׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל
יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל
אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲמַר
יִשְׂ לְיוֹסֵף הָא אֲנָא
מָאֵית וְיְיָ מֵימְרֵיהּ
דַיְיָ בְּסַעֲדָכוֹן וְיָתִיב
יָתְכוֹן לְאַרְעָא דַאֲבָהָתְכוֹן׃
וַאֲנָי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד
עַל אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי

מִיָּדָ הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי
וּבְקַשְׁתִּי׃ וַאֲנָא יְהַבִית
לָךְ חוּלָק חַד יַתִּיר עַל
אַחָךְ דְּנְסֵיבִית מִידָא
דֶאֱמוֹרָאֲה בְּחַרְבִּי
וּבְקַשְׁתִּי׃
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו
וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה
לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא
אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃
וְקָרָא יַעֲקֹב לְבָנוֹהִי
וַאֲמַר אִתְכַּנְשׁוּ וְאֵיחַוִי
לְכוֹן יָת דְּיֵעְרַע יָתְכוֹן
בְּסוֹף יוֹמַיָּא׃ הִקָּבְצוּ
וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ
אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃
אִתְכַּנְשׁוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי
יַעֲקֹב וְקַבִּילוּ אוֹלְפָן
מִן יִשְׂרָאֵל אֲבוּכוֹן׃
רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי
וְרֵאשִׁית אוֹנִי יִתְרוֹן שְׂאֵת
וְיִתְרוֹן עֹז׃ רְאוּבֵן בּוּכְרִי

אַתְּ חֵילִי וְרֵישׁ תּוּקְפִּי
לַךְ חַוֵּה חֲזוֹ לְמִסַּב
תְּלָתָה חוּלָקִין בְּכוֹרוּתָא
כְּחוּנָתָא וּמַלְכוּתָא׃
פָּחַז כְּמַיִם אַל תּוֹתַר
כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ
אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה׃
עַל דְּאוֹלְתָא לְקַבִּיל
אַפָּךְ הָא כְּמַיָּא בְּרֵם
לָא אַהְנֵיתָא חוּלָק יַתִּיר
לָא תִסַּב אֲרֵי סְלִיקְתָּא
בֵּית מִשְׁכְּבֵי אֲבוּךְ בְּגִין
אַחֵילְתָּא לְשִׁוּוֵי בָּרִי
סְלִיקְתָּא׃ שִׁמְעוֹן
וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס
מְכֵרוֹתֵיהֶם׃ שִׁמְעוֹן
וְלֵוִי אַחִין גְּבָרִין גַּבְרִין
בְּאַרְעָא תְּהוֹתַבְוָתְהוֹן
עַבְדוּ וְגִבּוֹרָא׃ בְּסָרְסַ
אַל תָּבֹא נַפְשִׁי בְּקָהָלָם
אַל תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי
בְּאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0149
powered by DWork • Heidelberg University Library

וּבְרֹעֲנָם עִקְּרוּ שׁוֹרִי׃ סְנָאֲךָ יְהוֹן מַחְזְרִי קַדָּל וְלֵיהּ יִשְׁתַּמְּעוּן עַמְמַיָּא׃
בְּרַזְהוֹן לַאֲחוֹת נַפְשִׁי קְדָמָךְ יְהוֹן מַקְדְּמִין אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָהּ׃
בְּאִתְכַּנּוּשׁ יְהוֹן לְמֵחַךְ מְשָׁאל בְּשִׁלְמָךְ בְּנֵי וְלִשְׁרֵקָה בְּנֵי אִתְּנוֹ׃
לָא נַחֲתִית מִן יְקָרִי אֲבוּךְ גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה כְּבֵס בְּיַיִן לְבוּשׁוֹ וּבְדָם׃
אֲרִי בְּרוּגְזְהוֹן קְטָלוּ מְטָרַף בְּנִי עֲלִיתָ נָטַרְתָּ עֲנָבִים סוּתָהּ יְסַחֵר׃
קְטוֹל וּבְרַעֲוָתְהוֹן רָבַץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבְיָא מִי יְקִימִנּוּ שִׁלְטוֹן יְהֵי׃
תַּרְעוּ שׁוּר סְנָאָה בִּשְׁרוֹיָא וּלְסוֹפָא אִתְּרְעֵי אֲרוּר אַפָּם כְּיָעוּ וְעֶבְרָתָם כְּיָ קְשָׁתָה
אַחְלְקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל לֵיט רוּגְזְהוֹן אֲרִי תַקִּיף וְחֵימָתְהוֹן׃
אֲרִי קְשִׁיָא אֵימְלִיגְנוּן בְּיַעֲקֹב וְאֵיבְדִינוּן בְּיִשְׂרָאֵל יְהוּדָה׃
אַתְּ יוֹדוּךְ אַחִיךְ יָדֶךָ בְּעָרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אֲבִיךָ יְהוּדָה׃
לָא יֶעְדֵּי עֲבִיד שׁוּלְטָן מִדְּבֵית יְהוּדָה וְסַפְרָא אִתְאוֹדִיתָא וְלָא׃
מִבְּנֵי בְנוֹהִי עַד עָלְמָא עַד דְּיֵיתֵי מְשִׁיחָא דְּדִילֵיהּ הִיא מַלְכוּתָא׃
וְלֵיהּ יִשְׁתַּמְּעוּן עַמְמַיָּא׃ אָסְרִי לְגַפֵּן עִירָהּ׃ וְלִשְׂרֵקָה בְּנֵי אִתְּנוֹ׃
כְּבֵס בְּיַיִן לְבוּשׁוֹ וּבְדַם׃ עֵינַיִם סוּתָהּ יְסַחֵר׃ יְשׁ לְקַרְתֵּיהּ עַמָּא׃
וּבְנוֹן הֵיכְלֵיהּ יְהוֹן׃ עֲדִיקַיָּא סְחוֹר סְחוֹר׃ לֵיהּ וְעַבְדֵי אוֹרַיְתָא׃
בְּאוּלְפָן עַמֵּיהּ יְהֵי׃ אַרְגְּוָן טַב לְבוּשֵׁיהּ׃ נְסוּתֵיהּ מִלְּאַמְלָא׃
עַבְדֵי זְהוֹרֵי וְעַבְדֵי עַנְנָן׃ חַכְלִילֵי עֵינַיִם מִיַּיִן׃ וְלִבְנָן שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃
יִסְמְכוּן טוּרָהּ וְהִיא בְּרַמְוָהִי׃ יְטוֹפוּן נַעֲוָהִי בְּחֵמֶר׃
יְחוּרוּן בְּקַעֲתֵיהּ בַּעֲבוּרָהּ וּבְעִדְרֵי עֲנֵיהּ׃ זְבוּלוּן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן׃
וְהוּא לְחוֹף אֳנִיּוֹת וְיַרְכָתוֹ עַל צִידוֹן׃

חנר ד חס בליש ומימנהון ישׁשכר חמר גרם · וירכבם על החמרו · וכל פטר חמר דקדש לי · לאתדרש בסור ובחמר דכי תעא ·
מנחה ב חס בליש ומימנהון וזרג מנחת יהיה נא דבר ארני המלך למנחה ס—

סִפַּר יְמַמְיָא יִשַׂרֵי
וְהוּא יְכַבֵּישׁ מָחוֹזִין
וְסַפִּינָן וְטוּבּ יַמָּא
יְכוֹל וְתַחוֹמֵיהּ יְהֵימַטֵי
עַדְעִידוֹן: יִשְׁשכָר
חֲמַר גְּרֶם רֶבֶץ בֵּין
הַמִּשְׁפְּתַיִם: וְשִׁשָּׂכָר
עַתִּיר בְּנַכְסִין אַחְסָנָתֵיהּ
בֵּין תְּחוֹמֵיָא: וְיָרָא
מְנָחָה כִּי טוֹב וְאֶת
הָאָרֶץ כִּי נָעֲמָה וַיֵּט
שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס
עֹבֵד: וְחָזָא חוּלְקָא
אֲרִי טָב וְיָת אַרְעָא
אֲרִי מַעְבְּדָא פֵּירִין
וְיִכְבֵּישׁ מָחוֹזֵי עַמְמַיָּא
וְיִשְׁתֵּצֵי יָת דִּידֵיהוֹן
וְדִישְׁתְּאַרוּן בְּהוֹן יְהוֹן
לֵיהּ פַּלְחִין וּמַסְקֵי מִסִּין:
דָּן יָדִין עַמּוֹ
כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
מְדַבֶּרֶת דָּן יִתְבַּחַר וְיָקוּם

גַּבְרָא בְּיוֹמוֹהִי יִתְפְּרִיק
עַמֵּיהּ וּבְשַׁנְוֹהִי יְנוּחוּן
כַּחֲדָא שִׁבְטַיָּא דִישׂ:
יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלִי דָּרֶךְ
שְׁפִיפֹן עַל אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ
עֲקֵבִיסוֹס וְיִפֹּל רֹכְבּוֹ
אָחוֹר: יְהֵי גַּבְרָא דְּיִתְבַּחַר
וְיָקוּם מִדְּבִית דִּן אִמְּתֵיהּ
תִּתְרְמִי עַל עַמְמַיָּא
וּמַחְתֵּיהּ תִּתְקַף בְּפַלְשָׁתָאֵי
כְּחֵיוֵי חוּרְמָן יִשְׂרֵי עַל
אוֹרְחָא וּכְפִיתָנָא יְכַמּוֹן
עַל שְׁבִילָא יְקַטֵּיל
גַּבְרֵי מַשְׁרִיתָ פְּלִשְׁתָּאֵי
פָּרְשִׁין עִם רַגְלָאִין
יַעֲקֹר סוּסָן וּרְתִּכִין
וְיִמְגַּר רְכָבֵיהוֹן לְאָחוֹר:
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה:
לְפוּרְקָנָךְ סַבְּרִית
יְיָ: גָּד גְּדוּד
יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֹד עָקֵב:
דְּבִית גָּד מַשְׁרִיתָ מְזַיְנִין

יִשַּׂשכָר יָת דְּרָנָא קָדָם
אַחְיָהוֹן לְקָרָבָא וּבְנָכְסִין
סַגִּיאִין יִתּוּבוּן לְאַרְעָהוֹן:
מְאֻשֵׁר שְׁמֵנָה
לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי
מֶלֶךְ: דְּאֶשְׁרֵי טָבָא אַרְעֵיהּ
וְהִיא מַרְבְּיָא תַּפְנוּקֵי
מַלְכִין: נַפְתָּלִי
אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן
אִמְרֵי שָׁפֶר: נַפְתָּלִי
בְּאַרְעָא טָבָא יִתְרְמֵי
עַדְבֵיהּ אַחְסָנָתֵיהּ
תְּהֵי מַעְבְּדָא פֵּירִין
יְהוֹן מוֹדִין וּמְבָרְכִין
עֲלֵיהוֹן: בֶּן פֹּרָת
יוֹסֵף בֶּן פֹּרָת עֲלֵי עָיִן
בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי שׁוּר:
בְּרֵי דְּסַגֵּי יוֹסֵף בְּרֵי
דְּיִתְבָּרַךְ כְּגוּפֵיהּ דְּנַעֲבַד
עַל עֵינָא דְּמַיָּא תְּרֵין
שִׁבְטִין יְפַקְּנוּן מִבְּנוֹהִי

יגודנו ומל ודגי ומימנהון גד גדוד · יגודנו · לעולת העם יגודנו ס—
עקבי סוס ב דמ ומימנ צדון הנשך ע״ק עקבי סוס · או הילכי עקבי סוס ס—

ב פמו מן מרין ג מיכה וז מיכה ומציע והוא ומימנהון
(משרי · ונייב נייבשת יעץ · ויש הבין שהכה ס—

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0151
powered by DWork • Heidelberg University Library

נבעת ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימנהון ברכת אביך גברו על ברכת הורי חס׳ ומראש הרריקדם׳ שרו גבעות עולם הלין ב׳ מלין ס׳

וימררהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים׳ ואתמררו
עימיה ונקמוהי ואעיקו
ליה גברין גיברין בעלי
פלגותיה׳ ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו
מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל׳ ותבת
בהון נביותיה על דקיים
אוריתא בסיתרא ושוי
תוקפא רוחצניה בכין
אתרמא דהב על דרעוהי
אחסין מלכותא ותקיף
דא הואתיה מן קדם
אל תקיפא דיעקב
דבמימריה זן אבהן
ובנין זרעא דיש׳ מאל
אביך ויעזרך ואת
שדי ויברכך ברכת
שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים
ורחם׳ מימר אלהא

דאבוך יהי בסעדך
ויתשדי ויברכנך ברכן
דנחתן מטלא דשמיא
מלעילא ברכן דנגדן
ממעמקי ארעא מלרע
ברכתא דאבוך ודאמך׳
ברכת אביך גברו על
ברכת הורי עד תאות
גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר
אחיו׳ ברכתא דאבוך
יתוספן על ברכתא
דלי בריכו אבהתי
דחמידו להין רברביא
דמן עלמא יהוין כל
אלין לרישא דיוסף
וגברא פרישא דאחוהי׳

בנימין זאב יטרף בבקר
יאכל עד ולערב יחלק
שלל׳ בנימין בארעיה
תשרי שכנתא באחסותיה

יתבני מקדשא בצפר
ובפניא יהון מקרבין
כהניא קורבנא ולעי
רמשא יהון מפלגין
מותר חולקהון משאו
קודשיא׳ כל אלה
שבטי ישראל שנים
עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך
אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם׳
כל אלין שבטיא דיש
תרי עשר ודא דמלי
להון אבוהון וברך
יתהון גבר כברכתי
בריך יתהון ויצו אות
ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבתי אל
המערה אשר בשדה
עפרון החתי׳ ופקיד
יתהון ואמר להון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0152
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושמה ח ושימנהון קברתו את לאה מימנגד דראיתיך בעינך כי שרנו עשרים מרכבות בנורך כי אשר ידך הגשכ קום ויר
בית היוצר בפלח יובאו כ

אנא מתכנש לעמי
קברוני ית לות אבהתי
במערתא דבחקל
עפרון חתאה במערה
אשר בשדה המכפלה
אשר על פני ממרא
בארן כנען אשר קנה
אברהם את חשדה ״
מאת עפרן החתי
לאחזת קבר במערתא
דבחקל כפיל תאדעל
אפי ממרא בארעא
דכנען דזבן אברהם
ית חקלא מן עפרון
חתאה לאחסנת קבורא׃
שמה קברו את אברהם
ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה
קברתי את לאה תמן
קברו ית אברהם ות
שרה את תיה תמן

קברו ית יצחק ות
את תיה ותמן קברית
ית לאה מקנה חשדה
והמערה אשר בו
מאת בני חת׃ ובינו
חקלא ומערתא דביה
מן בני חתאה׃ ויכל
יעקב לפקדת את בנו
ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמין׃
ושיני יעקב לפקדא
ית בנוהי וכנש רגלוהי
לערסא ואתנגיד
ואתכנש לעמיה ויפל
יוסף על פני אבוי ויבך
עליו וישק לו׃ ונפל
יוסף על אפי אבוהי
ובכא עלוהי ונשיק
ליה׃ ויצו יוסף את
עבדיו את הרפאים
לחנט את אבוי ויחנטו
הרפאים את ישראל

ופקיד יוסף ית עבדוהי
ית אסותא למחנט ית
אבוהי וחנטו אסותא
ית ישׂ׃ ומלאו לו
ארבעים יום כי כן
ימלאו ימי החנטים
ויבכו אתו מיצרים
שבעים יום ושלימו
ליה ארבעין יומין
ארי כן שלמין יומי
חניטיא ובכו יתיה
מיצראי שבעין יומין׃
ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא
מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה
לאמר׃ ועברו ימי
בכיתיה ומלילו יוסף
עם בית פרעה למימר
אם כען אשכחית רחמין
בעיניכון מלילו כען

יכרין לעפרן ד חס ושימנהון ויקברון אימו במערת גשדי בשדה המכפלה וישאר אובוס ד״ר פסוק דבריו באזני פרעה׃ אל כל עדת ישי לאמר בעשור זאת והזיון יוסף מיצרים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0153
powered by DWork • Heidelberg University Library

קדם פרעה למימר׃ מצרים וסליק יוסף לאבוי אבל שבע
אבי השביעני לאמר למקברית אבוהי ימים ואתו עד בי
הנה אנכי מת בקברי וסליקו עמיה כל אדרי דאטד דבעבר
אשר כריתי לי בארץ עברי פרסבי ביתיה דירדנא וסברו תמן
כנען שמה תקברני וכל סבי ארעא דמצ׳ מספד רב ותקיף לח
ועתה אעלה נא ואקברה וכל בית יוסף ואחיו ועבד לאבוהי אבל א
את אבי ואשובה אבא ובית אבוי רק טפם שבעה יומין וירא
קיים עלי למימר הא וענם בקרם עזבו יושב הארץ הכנע
אנא מאית בקברי בארץ גשן וכל בית את האבל בגרן הא
ראתקינית לי בארעא ואמרו אבל כבד
דכנען תמן תקברנני זה למצרים על כ
וכען אסק כען ואקבר קרא שמה אבל מ
ית אבא ואיתוב ויאמר ועניהון ותוריהון שבקו אשר בעבר הירד
פרעה עלה וקבר בארעא דגשן ויעל וחזא יתיב ארעא
את אבוך כאשר עמו וגם רכב גם פרשים ית אבלא בבית אד
השביעך ואמר פר ויהי המחנה כבד מאד׃ דאטד ואמרו אב
סק וקבר ית אבוך וסליקו עמיה אף תקיף דין למצרא
כמא דקיים עלך׃ רתכין אף פרשין והוות על כן קרא שמה א
ויעל יוסף לקבר את משריתא סגיאה לחדא׃ מצרים דבעבר
אביו ויעלו אתו כל ויבאו עד גרן האטד דירדנא ועשו תמ
עבדי פרעה זקני אשר בעבר הירדן לזכן כאשר צום
ביתו וכל זקני ארץ ויספדו שם מספד גדול ונכבד מאד ויעש ועבדו בנוהי ליה כ

והשב ד ומיכי ישיב לנו שוב והשב את אחזקי לשכינתו שבעתים חלפתי אלרא שם דעירא וזה מינהון דשש פסוקים ס לטבה ב חס ושי
אתים חשבה לטבה · וחזיתיך זי לטבה בתרין ס

בְּמָא דְּפָקִידְנוּן וְיִשְׁאוּ
אָתוֹבָנוּ אַרְעָה כְּנַעַן
וְיִקְבְּרוּ אָתּוֹ בְּמְעָרַת
שְׂדֵה חַמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר
קָנָה אַבְרָהָם אֶת
הַשְּׂדֵה לְאַחֻזַּת קָבֶר
מֵאֶת עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל
פְּנֵי מַמְרֵא וּנְטָלוּ יָתֵיהּ
בְּנוֹהִי לְאַרְעָא דִּכְנַעַן
וְקַבְּרוּ יָתֵיהּ בִּמְעָרַת
חֶקֶל כַּפֵּילְתָּא דְּזַבֵּן
אַבְרָהָם יָת חֶקְלָא
לַאֲחֻסַּנְתָּ קְבוּרָא מִן
עֶפְרוֹן חִתָּאָה עַל אַפֵּי
מַמְרֵא וְיָתֵב יוֹסֵף
מִצְרַיְמָה הוּא וְאַחָיו
וְכָל דְּסַלִּיקוּ עִמֵּיהּ
לְמִקְבַּר יָת אֲבוּהִי

בָּתַר דְּקָבַר יָת אֲבוּהִי
וַיִּרְאוּ אֲחֵי יוֹסֵף כִּי מֵת
אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוּ
יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב
יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל הָרָעָה
אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ וְחַוּוֹ
אֲחֵי יוֹסֵף אֲרֵי מֵית
אֲבוּהוֹן וַאֲמָרוּ דִּלְמָא
יְטַר לַנָא דְּבָבוּ יוֹסֵף
וְאִתְּבָא יְתִיב לַנָא יָת
כָּל בִּישְׁתָּא דְּגְמַלְנָא
יָתֵיהּ וְיָצוּ אֶל יוֹסֵף
לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי
מוֹתוֹ לֵאמֹר וּפְקִידוּ
לוּת יוֹסֵף לְמֵימַר אֲבוּךְ
פְּקִיד קֳדָם מוֹתֵיהּ
לְמֵימַר כְּדֵה תֵּאמְרוּ
לְיוֹסֵף אָנָּא שָׂא נָא
פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם
כִּי רָעָה גְמָלוּךָ וְעַתָּה
שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַבְדֵי
אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְיִבְךְ יוֹסֵף

בְּדַבְּרָם אֵלָיו כְּדֵין
תִּימְרוּן לְיוֹסֵף בְּבָעוּ
שְׁבוֹק כְּעַן לְחוֹבֵי אֲחָךְ
וְלַחֲטָאֵיתוֹן אֲרֵי
בִּישְׁתָּא גְּמָלוּךְ וּכְעַן
שְׁבוֹק כְּעַן לְחוֹבֵי
עַבְדֵי אֱלָהָא דַּאֲבוּךְ
וּבְכָא יוֹסֵף בְּמַלְּוָתְהוֹן
עִמֵּיהּ וַאֲזַלוּ גַּם אֶחָיו
וְנָפְלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּנוּ לְךָ לַעֲבָדִים
וַאֲזַלוּ אַף אֲחוֹהִי
וּנְפַלוּ קֳדָמוֹהִי וַאֲמָרוּ
הָא אֲנַחְנָא לָךְ לְעַבְדִין
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף
אַל תִּירְאוּ כִּי הֲתַחַת
אֱלֹהִים אָנִי וְאָמַר
לְהוֹן יוֹסֵף לָא תִדְּחָלוּן
אֲרֵי דְּחֵלָא דַּיְיָ אֲנָא
וְאַתּוּן חֲשַׁבְתּוּן עֲלַי
רְעָה אֱלָהִים חֲשָׁבָהּ
לְטָבָה לְמַעַן עֲשׂת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0155
powered by DWork • Heidelberg University Library

כיום הזה להחיות עם
רב׃ ואתון חשבתון
עלי בישא מן קדם
ייי את חשיבת לטבא
בדיל למעבד כיומא
הדין לקיימא עם סגי׃
ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם
וידבר על לבם׃ וכען
לא תדחלון אנא איזון
יתכון ויתטפלכון ונחים
יתהון ומליל תנחומין
על לבהון׃ ויישב יוסף
במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים׃ ויתיב
יוסף במצרים הוא
ובית אבוהי וחיא יוסף
מאה ועשר שנין׃
וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני

מכיר בן מנשה ילדו
על ברכי יוסף׃ וחזא
יוסף לאפרים בנין
תליתאין אף בני מכיר
בר מנשה אתילידו ורבי
יוסף׃ ויאמר יוסף אל
אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק
וליעקב׃ ואמר יוסף
לאחוהי אנא מאית
וייי מדכר דכיר יתכון
ויסיק יתכון מן ארעא
הדא לארעא דקיים
לאברהם ליצ׳ וליעקב׃
וישבע יוסף את בני
ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי
מזה׃ ואומי יוסף ית

בני יש למימר מדכ
דכיר ייי יתכון ותסק
ית גרמי מיכא׃ וימ
יוסף בן מאה ועשר
שנים ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרי
ומית יוסף בר מאה
ועשר שנין וחנטו
יתיה וסמוהי בארונא

ואלה שמות בני יש
הבאים מצרימה א
יעקב איש וביתו בא
ואלין שמהת בני יש
דעלו למצ עם יעק
גבר ואנש ביתיה ע
ראובן שמעון לי
ויהודה ישכר זבו
ובנימן דן ונפתלי ג

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0156
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְאֲשֶׁר וְיִהְיוּ כָּל נֶפֶשׁ מִקְנִים גְּזִירַת יוֹסֵף׃
יְצָאֵי יֶרֶךְ יַעֲקֹב שִׁבְעִים וַיֹּאמֶר אֲלֵעַמּוֹ הִנֵּה
נֶפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרָיִם׃ עַמְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל רַבִּ
וְהוּא כָּל נַפְשׁוֹתָא נַפְקוּ וְעַצִּים מִמֶּנּוּ וַאֲמַר
יְרִכָא דְיַעֲקֹב שִׁבְעִין לְעַמְּיָה הָא עַמָּא דִבְנֵי
נַפְשָׁן וְיוֹסֵף דְּהָוָה בְּמִצְ יִשְׁתַּקְפִין מִנָּנָא׃
וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֲחָיו הֲבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן
וְכָל הַדּוֹר הַהוּא וַיָּמֹת יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה
יוֹסֵף וְכָל אֲחֵיהוּ וְכָל מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא
דְּרָא דְהַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל שׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ
פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת
וַיַּעַצְמוּ בְּמֵאֹד מְאֹד נִתְחַכְּמָה לְהוֹן דִּלְמָא
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ יִסְגּוֹן וְיִהֵי אֲרֵי יְעַרְעֲנָא
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל וְנֵינוּ יִשְׁנְאוּנָא וְיִלְחְמוּנָא
מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע וְיִסְגּוֹנוּ לְחַדָּא
אֶת יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ לְחַדָּא וְאִתְּמַלְיָא אַתָּ
הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַרְעָא מִנָּהוֹן׃
רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃
הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי
יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ
וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל שׂנְאֵינוּ בְּסִבְלֹתָם עָרֵי
וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֵת
הָאָרֶץ׃ פִּתֹם וְאֶת רַעַמְסֵס׃
וַיִּבְנוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן
לְפַרְעֹה אֵת פִּתֹם יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ
וְאֵת רַעַמְסֵס׃ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְאַ
וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת דְּמַעְנָן לְהוֹן כֵּן סָגֵן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וְכֵן תַּקִּפִין לְמַעְבַּד
וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם מִן קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר עַל סָנְאָנָא וּגְיִחוֹן בְּנָא
וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבֹדָה קָרָב וְיִסְקוֹן מִן אַרְעָא׃
בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל עֲבֹדָתָם וְיָשִׂימוּ עֲלֵיהוֹן שָׂרֵי
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃ מַסִּים לְמַעַן עַנֹּתָן
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם בְּסִבְלָתָם עָרֵי
לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֵת
אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת פִּתֹם וְאֶת רַעַמְסֵס׃
שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית וַיִּבְנוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת
פּוּעָה׃ לְפַרְעֹה אֵת פִּתֹם
וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת וְאֵת רַעַמְסֵס׃
הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל הָאָבְנִים וְכֵן
הַמְּשָׁבֵרָיִם אִם בֵּן הוּא מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִמָּא
וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הִוא דְמַעְנָן לְהוֹן כֵּן סָגֵן
וָחָיָה׃ וְכֵן תַּקִּפִין לְמַעְבַּד
וַתִּירֶאנָה הַמְיַלְּדֹת וְכֵן מִן קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עֲבִדוּ בְּקַשְׁיָא בְּטִינָא וּבִלְבְנֵי
עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּבְכָל פּוּלְחָנָא בְּחַקְלָא
אֲלֵהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְכָל פּוּלְחָנְהוֹן דְּאַפְלְחוּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0157
powered by DWork • Heidelberg University Library

בהון בקשיו׃ ויאמר
מלך מצרים למילדת
העברית אשר שם
האחת שפרה ושם
השנית פועה׃ ואמר
מלכא דמצ׳ לחיתא
יהודיתא דשום חדא
שפרה ושום תנייתא
פועה׃ ויאמר בילדכן
את העבריות וראיתן
על האבנים אם בן
הוא והמתן אתו ואם
בת הוא וחיה׃ ואמר
כד תחוין מולדן ית
יהודיתא ותחזין על
מתברא אם ברא הוא
תקטלן יתיה ואם
ברתא היא תקימנה׃
ותיראן המילדת את
האלהים ולא עשו
כאשר דבר אליהן
מלך מצרים ותחיין

את הילדים׃ ודחילא
חיתא מן קדם ייי ולא
עבדא כמא דמליל
עמהין מלכא דמצר׳
וקיימא ית בניא׃ ויקרא
מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה
ותחיין את הילדים׃
וקרא מלכא דמצר׳
לחיתא ואמר להין
מדין עבדתין פתגמא
הדין וקימתין ית
בניא׃ ותאמרן המילדת
אל פרעה כי לא כנשים
המצרית העברית
כי חיות הנה בטרם
תבוא אלהן המילדת
וילדו׃ ואמרא חיתא
לפר׳ ארי לא כנשיא
מצריתא יהודיתא
ארי חכימן אינין עד

לא עלא לותהין חיתא
ילדן׃ וייטב אלהים
למילדת וירב העם
ויעצמו מאד׃ ואוטיב
ייי לחיתא וסגי עמא
ותקיפו לחדא׃ ויהי
כי יראו המילדת את
האלהים ויעש להם
בתים׃ והוה כד דחילא
חיתא מן קדם ייי
ועבד להין בתין׃ ויצו
פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד
היארה תשלכהו
וכל הבת תחיון׃
ופקיד פר׳ לכל עמיה
למימר כל ברא דיתיליד
ליהודאי בנהרא
תרמוניה וכל ברתא
תקימון׃
וילך איש מבית לוי
ויקח את בת לוי׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0158
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואזל גברא מדביתיה
לוי ונסיב ית בת לוי׃
ותהר האשה ותלד בן
ותרא אתו כי יטוב הוא
ותצפנהו שלשה ירחים׃
ועדיאת אתתא וילידת
בר וחוות יתיה ארי
טב הוא ואטמרתיה
תלתה ירחין ולא יכלה
עוד הצפינו ותקח לו
תבת גמא ותחמרה
בחמר ובזפת ותשם
בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר׃
ולא יכילת עוד
לאטמרותיה ונסיבת
ליה תיבותא דגומא
וחפתה בחימרא ״
ובזפתא ושויאת בה
ית רביה ושויתה ״
ביערא על כיף נהרא׃
ותתעב אחתו מרחק

לדעה מה יעשה לו׃
ואתעתדת אחתיה
מרחיק למידע מא
יתעבד ליה ותרד
בת פרעה לרחץ על
היאר ונערתיה הלכת
על יד היאר ותרא
את התבה בתוך הסוף
ותשלח את אמתה
ותקחה ונחתת בת
פרעה למיסחי על
נהרא ועולימתא
מהלכן על כיף נהרא
וחזת ית תיבותא בגו
ייערא ואושיטת ית
אמתה ונסיבתה ותפתח
ותראחו את הילד
והנה נער בכה ותחמל
עליו ותאמר מילדי
העבריים זה׃ ופתחת
וחזת ית רביא והא
עולימא בכי וחסת

עליהי ואמרת מבני
יהודאי הוא דין ותאמר
אחתו אל בת פרעה
האלך וקראתי לך
אשה מיניקתא מן העבריית
ותינק לך את הילד׃
ואמרת אחתיה לבת
פרעה לכי ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד׃
ואמרית לה בת פרעה
איזילי ואזלת עולימתא
וקרית ית אמיה דרביא׃
ותאמר לה בת פרעה
היליכי את הילד הוה
וחינקהו לי ואנא אתן
את שכרך ותקח האשה
הילד ותניקהו׃ ואמרת
לה בת פרעה הליכי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0159
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

וְאֶת רִבְיָא הַדִּין וְאוֹנְקֵיהִי
לִי וְאֲנָא אֶתֵּין יָתָאגְרֵיךְ
וְסִיבַת אִתְּתָא רִבְיָא
וְאוֹנְקֵיתֵיהּ וְיַגְדֵּל הַיְלָדָ
וְתַבְּאָהוּ לְבַת פַּרְעֹה וְיְהִי
לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן
הַמַּיִם מְשִׁיתְהוּ וַהֲוָא
רִבְיָא וְאִתְיְהִיב לְבַת
פַּרְעֹה וַהֲוָה לָהּ לְבַר
וּקְרַת שְׁמֵיהּ מֹשֶׁה
וַאֲמַרַת אֲרֵי מִן מַיָּא
שְׁחַלְתְּיְהִי
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל
מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו
וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא
אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ
עִבְרִי מֵאֶחָיו וַהֲוָה
בְּיוֹמַיָּא אִלֵּין וּרְבָא
מֹשֶׁה וּנְפַק לְוָתְהוֹן וַחֲזָא
בְּפֻלְחָנְהוֹן וַחֲזָא
גְּבַר מִצְרָאָה מַהְלֵם לְגַבְרָא

יְחוּדָאי מֵאֲחוֹהִי וּנְפַק
כֹּה וְכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין
אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי
וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל וַאֲתְפְּנִי
לְבָא וְלָבָא וַחֲזָא אֲרֵי
לֵית אֱנָשׁ וּמָחָא יָת
מִצְרָאָה וְטַמְרֵיהּ בְּחַלָּא
וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה
שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִבְרִים
נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע
לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ וְנַפָּק
בְּיוֹמָא תִּנְיָנָא וְהָא תְרֵין
גְּבָרִין יְהוּדָאִין נָצִין
וַאֲמַר לְחַיָּבָא לְמָא
אַתְּ מָחֵי לְחַבְרָךְ וַאֲמַר
מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר
וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי
אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ
אֶת הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה
וַאֲמַר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר
אָמַר מִן שַׁחַת לְגַרְדֵּי
לְאַשְׁקָאָה עָנָא דְּמִצְרָאָה

אֲתָא אֲמַר כְּמָא דְקָטַל
יָתָ מִצְרָאָה וּדְחִיל מֹשֶׁ
וַאֲמַר בְּקוֹשְׁטָא אִתְּ
פְּתְגָמָא וְיִשְׁמַע פַּרְ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּ
לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַ
מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַּרְעֹה וַיֵּשֶׁ
בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל
הַבְּאֵר וְשִׁבְעָה פַּרְעֹ
וַתִּפְתַּגְמָא הַדִּין וּבְעָ
לְמִקְטַל יָתְמֹשֶׁה וְעָ
מֹשֶׁה מִן קֳדָם פַּרְעֹה
וְיִתֵּיב בְּ עַל דְּמִדְיָן
וְיִתֵּיב עַל בְּאֵירָא וְלָכָ
מִדְיָן שִׁבְעָ בְּנָת
וְתַבְּאָנָה וְדַלְיָנָ
וְתַמְלֵאנָה אֶת הָרְהָטִ
לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶ
וְלִרְבָא דְמִדְיָן שִׁבְעָ
בְּנָן וְאָתְאָה וְדַלְאָה
וְמִלְאָה יָת יַתְרוֹא
לְאַשְׁקָאָה עָנָא דְאֲבוּהִי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0160
powered by DWork • Heidelberg University Library

וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם
וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁיעָן
וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאנָם וַאֲתוֹ
רְעוּאֵל וּטְרוּדוּנָן וְקָם
מֹשֶׁה וּפְרָקְנָן וְאַשְׁקִי
יָתְעָנְהוֹן וְתַבְּאָנָה אֶל
רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וְאָמַר
מְדוּעַ מְהַרְתֶּן בָּאתֶם
וַאֲתַאָה לוּת רְעוּאֵל
אֲבוּהִין וְאָמַר מָדִין
אוֹחִיתֵין לְמִיתֵי יָמָא
דֵּין וְתַאֲרִין יָת לַחְמָא
מֵעֲרִי חֲצַל וְשַׁבְקִין
הָרֹעִים וְגַם דְּלָה דְלָה
לָנוּ וְיַשְׁקְ אֶת הַצֹּאן
וְאָמְרָא גְּרָא מֵעֲרָאָה
שִׁיזְבָּנָא מִיַּד רְעָיָא
וְאַף מְדַלְיָא דְלָא לָנָא
וְאַשְׁקִי יָת עָנָא וַיֹּאמֶר
אֶל בְּנָתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה
זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ
קְרָאוּ לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם׃

וַאֲמַר לְבְנָתֵיהּ וְאַן
הוּא לְמָא דֵין שַׁבְקְתִּין
יָתֵהּ גְּבַרְאִ קְרִין לֵיהּ
וְיֵיכוֹל לַחְמָא וְיוֹאֵל
מֹשֶׁה לְשָׁבְתָּ אֶת הָאִישׁ
וַיִּתֵּן אֶת צִפֹּרָה בִּתּוֹ
לְמֹשֶׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר
גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃
וַיְלִידַת בַּר וּקְרָא יָת
שְׁמֵיהּ גֵּרְשֹׁם אֲרֵי אָמַר
דַּיָּר הֲוֵיתִי בְּאַרְעָא
נָכְרָאָה׃ וַיְהִי

בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם
וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ
וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל
הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה׃

וְחַוָה בְּיוֹמַיָּא סַגִּיאַיָּא
הָאִנּוּן וּמִית מַלְכָּא דְמִצְ
וְאִתְאַנְחוּ בְּנֵי יִשְׂ מִן
פּוֹלְחָנָא דְּהָוָה קְשִׁי
עֲלֵיהוֹן וְזָעֲקוּ וְסַלִּיקַת
קְבָלְתְּהוֹן לְקֳדָם יְיָ
מִן פּוֹלְחָנָא וְיִשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם
אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב׃
וּשְׁמִיעַ קֳדָם יְיָ יָת
קְבָלְתְּהוֹן וְדַכִּיר יְיָ
יָת קְיָמֵיהּ דְּעִם אַבְ
דְּעִם יִצְחָק וְדְעִם יַעֲ
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃
וְגָלֵי קֳדָם יְיָ שִׁעְבּוּדָא
דִּבְנֵי יִשְׂ וְאָמַר בְּמֵימְרֵיהּ
לְמִפְרְקְהוֹן וְיְיָ׃
וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה
אֶת צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0161
powered by DWork • Heidelberg University Library

כהן מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר האלהים
חרבה ומשה הוה רעי
ית ענא דיתרו חמוהי
רבא דמדין ורבר ית
ענא לאתר שפר רעיא
למדברא ואתא לטורא
דאתגלי עלוהי יקרא
דייי לחורב וירא מלאך
יהוה אליו בלבת אש
מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער
באש והסנה איננו
אכל ואתגלי מלאכא
דייי ליה בשלהובית
אישתא מגו אסנא
וחזא והא אסנא בער
באישתא ואסנא
ליתוהי מתאכיל
ויאמר משה אסרה
נא ואראה את

המראה הגדל הזה
מדוע לא יבער הסנה
ואמר משה אתפני
כען ואחזי ית חזונא
רבא הדין מדין לא
מתוקד אסנא וירא
יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר
הנני וחזא ייי ארי
אתפני למחזי וקרא
ליה ייי מגו אסנא
ואמר משה משה ואמר
הא אנא ויאמר אל
תקרב הלם של נעליך
מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו
אדמת קדש הוא
ואמר לא תקרב הלכא
שרי סינך מעל רגלך
ארי אתרא דאתקאים

עלוהי אתר קדיש
הוא ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב ויסתר
משה פניו כי ירא
מהביט אל האלהים
ואמר אנא אלהיה
דאבוך אלהיה דאבר
אלהיה דיצ ואלהיה
דיעוכב שנון משה
לא פוהי ארי דחיל
מלאסתכלא בצית
יקרא דייי ויאמר
יהוה ראה ראיתי את
עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי
מפני נגשיו כי ידעתי
את מכאביו ואמר
ייי מגלא גלי קדמי
שעבוד עמי דבמצ
וית קבלתהון שמיע

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0162
powered by DWork • Heidelberg University Library

לשון עליה לכותהון וסימנהון

קדמי מן קדם מפלחיהון
ארי גלי קדמי כיבהון׃
וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן
הארץ ההוא אל ארץ
טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש
אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי׃ ואת גלית
לשי זבות הון מידא
דמצראי ולאסקות הון
מן ארעא ההיא
לארע טבא ופתיא
לארע עבדא חלב
ודבש לאתר כנענאי
וחיתאי ואמוראי
ופרזאי וחוואי
ויבוסאי׃ ועתה הנה
צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי
את הלחץ אשר מצרים

לחצים אתם׃ וכען הא
קבילת בני יש עלת
לקדמי ואף גלי קדמי
דוחקא דמצראי
דחקין להון׃ ועתה
לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את
עמי בני ישראל ממצרים׃
וכען איתא ואשלחנך
לות פרעה ואפיק ית
עמי בני יש ממצ׃
ויאמר משה אל
האלהים מי אנכי כי
אלך אל פרעה וכי
אוציא את בני ישראל
ממצרים׃ ואמר משה
קדם ייי מן אנא ארי
איזיל לות פרעה וארי
אפיק ית בני יש ממצ׃
ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי
שלחתיך בהוציאך

את העם ממצרים
תעבדון את האלהים
על ההר הזה׃ ואמר
ארי יהי מימרי בסעדך
ודין לך אתא ארי
אנא שלחתך באפקותך
ית עמא ממצ׳ תפלחון
קדם ייי על טורא
הדין׃ ויאמר משה
אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי להם
אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו
לי מה שמו מה אמר
אלהם׃ ואמר משה
קדם ייי הא אנא אתי
לות בני יש ואימר
להון אלהא דאבהתכון
שלחני לותכון ויימרון
לי מן שמיה מא אימר
להון׃ ויאמר אלהים

מי אנכי ג׳ וסימנהון כי אלך׳ ומי חיי ומי ביתי דשמואל׳ קדמי׳ טע מלרע ושאר טעמי׳ מלעלה — ו על ההר ד׳ דשמ׳ וסימנהון תעבדון את האלהים׳ ונען כבד׳ ועבר משם הגבול דיהוש׳ ויעמד על ההר אשר דיהוש׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0163
powered by DWork • Heidelberg University Library

אל משה אהיה אשר
אהיה ויאמר כה תאמר
לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם ואמר
ייי למשה אהיה אשר
אהיה ואמר כה תאמר
תימר לבני יש אהיה
שלחני לותכון ויאמר
עוד אלהים אל משה
כה תאמר אל בני
ישראל יחוה אלהי
אבהתיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני אליכם
זה שמי לעלם וזה
זכרי לדר דר ואמר
עוד ייי למשה כדנן
תימר לבני יש ייי אלהא
דאבהתכון אלהי
דאברהם אלהי דיצ
ואלהי דיעקב שלחני
לותכון דין שמי לעלם

ודין דוכרני לכל דר
ודר לך ואספת את
זקני ישראל ואמרת
אלהם יחוה אלהי
אבהתיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד
פקדתי אתכם ואת
העשוי לכם במצרים
אמיזיל ותנעש יתסבי
ישראל יחוה אלהי
אלהא דאבהתכון
אתגלי לי אלהיה דאב
יצ ויעלמימר מדבר
דכירנא יתכון ויית
דאתעביד לכון במצ
ואמר אעלה אתכם
מעני מצרים אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי
וחפרזי והחוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב
ודבש ואמרית לאסקין

יתכון משעבוד מצרא
לארע כנענאי וחתאי
ואמוראי ופרזאי וחיוואי
ויבוסאי לארע עבדא
חלב ודבש ושמעו
לקלך ובאת אתה
וזקני ישראל אלמלך
מצריים ואמרתם
אליו יחוה אלהי
העברים נקרה
עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה
ליחוה אלהינו ויקבלון
מינך ותיתי את וסבי
יש לותמלכא דמצ
ותימרון ליה ייי
אלהא דיהודאי
אתגלי עלנא וכען
נזיל כען מהלך
תלתה יומין במדברא
ונדבח קדם ייי אלהנא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0164
powered by DWork • Heidelberg University Library

נפלאתי ה׳ חס בלוש ומימנהון בכל נפלאתי׳ אעשה נפלאת׳ נפלאתיך ומחסבינך ורבני נפלאתיך ׳זכרו נפלאתיו אשר ע ז׳ ר׳ ס
ותלכון ב ומימ׳ והיה כי תלכון ׳ ובמנעסה לא תלכון ס——ס

ואנא ידעתי כי לא יתן
אתכם מלך מצרים
להלך ולא ביד חזקה׃
וקדמי גלי ארי לא
ישבוק יתכון מלכא
דמצ למיזל ולא מן
קדם דחיליה תקיף׃
ושלחתי את ידי והכיתי
את מצרים בכל
נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן
ישלח אתכם׃ ואשלח
את חמתם וגבורתי ואמחי
וגמצרי׳ בכל דרשתי
דאשבי׳ בינוחון ובתי
כן ישלח יתכון ונתתי
אותות וחתומין בעני
מצריים וחיולי תלכון
לא תלכו ריקם׃ ואתן
ית טעמא דחמין
בעיני מצרי׳ וידו
ארי יעברון לא אותגלי
קדמוי ואמר אלין
ויהודמחת בידך׃

ריקן ב ל ג נ ריקנין
מתי׳ ומ׳ ישבוק פסו׳ ב ל ל
ג חס ב ל על בלוש

ויאמר משה ואמר
ליה ייי מאדין דבידך
ואמר חוטרא ואמר
השליכהו ארעה
וישלכהו ארעה ויהי
לנחש וינס משה מקדמוי׃
ואמר ייי למשה
ורמחי לארעא והוה
לחיוי וערק משה מן
קדמוי ואמר ייי
אל משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח ידו
ויחזק בו ויהי למטה
בכפו ואמר ייי למשה
אושיט ידך ואיחוד
ברתביה ואושיט ידיה
ואתקיף ביה והוה
לחוטרא ביד יה׃
למען יאמינו כי
נראה אליך יהוה אלהי׳
אבתם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי

ל ל ל

כל אורית אתת האתת כת׳ במ׳ג׳ וסימנהון אתות האתות וסימ׳ גם לשני האתות׳ ועד אנה לא יאמינו ובאתות ובמופתים
וחד ויתן ייי אותת ומפתי כסר׳

יעקב׳ בדיל דיהימנון
אריאתגלי לך ייי
אלהא דאבהתהון
אלהיה דאבר אלהיה
דיצ׳ ואלהיה דיעקב׳
ויאמר יהוה לו עוד
הבא נא ידך בחיקך
ויבא ידו בחיקו ויוצאה
והנה ידו מצרעת כשלג׳
ואמר ייי ליה עוד אעיל
כען ידך בעטפך ואעיל
ידיה בעטפיה ואפקה
והא ידיה חורא כתלגא׳
ויאמר השב ידך אל
חיקך וישב ידו אל
חיקו ויוצאה מחיקו
והנה שבה כבשרו׳
ואמר אתיב ידך
לעטפך ואתיב ידיה
לעטפיה ואפקה
מעטפיה והא תבת
הות כבסריה׳ והיה

אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקל האת
הראשון והאמינו לקל
האת האחרון׳ ויהי
אם לא יהימנון לך
ולא יקבלון לקל אתא
קדמאה ויהימנון לקל
אתא בתראה׳ והיה
אם לא יאמינו גם לשני
האתות האלה ולא
ישמעון לקלך ולקחת
ממימי היאר ושפכת
היבשה והיו המים
אשר תקח מן היאר
והיו לדם ביבשת׳
ויהי אם לא יהימנון
אף לתרין אתיא
האלין ולא יקבלון מנך
ותיסב ממיא דבנהרא
ותישור ליבשתא ויהון
מיא דתיסב מן נהרא
ויהון לדמא ביבשתא׳

ויאמר משה אל יהוה
בי אדני לא איש דברים
אנכי גם מתמול גם
משלשם גם מאז
דברך אל עבדך כי
כבד פה וכבד לשון
אנכי׳ ואמר משה קדם
ייי בבעו ייי לא גבר
מלול אנא אף מאתמל
אף מדקמוהי אף
מעידן דמלי לתאעם
עבדך ארי יקיר ממלי
ועמיק לישן אנא׳
ויאמר יהוה אליו מי
שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש
או פקח או עור הלא
אנכי יהוה׳ ואמר ייי
ליה מן שוי פומא
לאינשא או מן שוי
אלימא או חרשא
או פתיחא או עוירא

ויאמר משה אל ייי ה׳ חסמ׳ וסימנהון לא איש דברים אנכי׳ לא יוכל העם׳ ראה אתה אמר אלי׳ למה הרעת לעבדך׳ ושמעו
בי אדני ה׳ רש׳ ומי לא איש דברים׳ שלח נא מה אמר אחרי במה אושיע ויעתר מנוח וכל חס׳ במ׳ מנוח בי אדוני מל׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0166
powered by DWork • Heidelberg University Library

הֲלֹא אָנֹכִי יְיָ וְעַתָּה לֵךְ
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ
וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃
וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה
בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְּיַד
תִּשְׁלָח וַיִּחַר אַף יְיָ
בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא
יָדַעְתִּי כִּי דַבֵּר יְדַבֵּר
הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֹצֵא
לִקְרָאתֶךָ וְרָאֲךָ וְשָׂמַח
בְּלִבּוֹ וְתִקַּחְתּוֹ וְגָזָא
דַיְיָ בְּמֹשֶׁה וְאָמַר הֲלֹא
אַהֲרֹן אֲחִיךָ הַלֵּוִי
גְּלִיקְדְּמֵי אֲרִי מַלֵּא
יְמַלֵּיל הוּא וְאַף הָא
הוּא נָפֵיק לְקַדְמוֹתָךְ
וְיִחֲזִינָךְ וְיִחַד בְּלִבֵּיהּ׃

וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ
אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ
וְעִם פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן וְתַמֵּלֵל
עִמֵּיהּ וְתָשׂוּם יָתֵיהּ מִתְגַּמְיָא
בְּפוּמֵיהּ וּמֵימְרֵי יְהֵי
עִם פּוּמָךְ וְעִם פּוּמֵיהּ
וְאֵלֵיף יָתְכוֹן יָת דְּתַעְבְּדוּן׃
וְדַבֵּר הוּא לְךָ אֶל הָעָם
וְהָיָה הוּא יִהְיֶה לְךָ
לְפֶה וְאַתְּ תִּהְיֶה לּוֹ
לֵאלֹהִים וְתֵמַלֵּיל הוּא
לְךָ עִם עַמָּא וְיִהֵי
הוּא יְהֵי לָךְ לְמִתְרְגְּמָן
וְאַתְּ תְּהֵי לֵיהּ לְרַבּ׃
וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח
בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ
אֶת הָאֹתֹת׃ וַיֵּת חוֹטְרָא
הָדֵין תִּיסַּב בִּידָךְ
דְּתַעְבֵּיד בֵּיהּ יָת
אָתַיָּא׃

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל
יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל
אַחַי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם
וְאֶרְאֶה הֶעוֹדָם חַיִּים
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה
לֵךְ לְשָׁלוֹם׃ וַאֲזַל מֹשֶׁה
וְתַב לְוָת יִתְרוֹ חֲמוֹהִי
וַאֲמַר לֵיהּ אֵיזִיל כְּעַן
וְאֵיתוּב לְוָת אַחָיַי דְּבְמִצְ
וְאֶחֱזֵי הַעַד כְּעַן קַיָּמִין
וַאֲמַר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה
לֵךְ שְׁבָק מִצְרַיִם כִּי
מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ׃
וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה בְּמִדְיָן
אֵיזִיל תּוּב לְמִצְ אֲרֵי
מִיתוּ כָּל גַּבְרַיָּא דְּבָעוֹ
לְמִקְטְלָךְ׃ וּנְקַח מֹשֶׁה
אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0167
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויאספו ו בק וסימטהון · וילך משה · את השלו · וישלחו ויאספו איתכלי · וישלחו ויאספו · ויאספו פלש את מחניהם · ויעל משם את עצמות · וישלח
המלך · ויאספו אלין דמל ויאספו את אחיהם דיחזקיהו דדב · ויאספו יין וקץ · ויאספו כסף לרב · דרב ס

וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת
כָּל דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ וְאֶת כָּל הָאֹתֹת
אֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ
אֶת כָּל זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי
הָעָם: וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן
וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה:
וַיְהִי כְּשֶׁת יָדָיו וְגָבַר
יִשְׂרָאֵל וְכִי יָנִיחַ
יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק:
וַיְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב
זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר
וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
כִּי מָחֹה אֶמְחֶה אֶת
זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה
מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יְהוָה נִסִּי:
וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס
יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה
בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר:
וְיִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן
חֹתֵן מֹשֶׁה שָׁמַע
אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ כִּי הוֹצִיא יְהוָה
אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה אֶת צִפֹּרָה
אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר
שִׁלּוּחֶיהָ: וְאֶת שְׁנֵי
בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם
הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי
אָמַר גֵּר הָיִיתִי
בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה:
וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר
כִּי וְאֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי
וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה:
וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
אֶל מֹשֶׁה אֶל הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם
הַר הָאֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה אֲנִי
חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ
וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ
עִמָּהּ: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ
וַיִּשַּׁק לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ
אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם
וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה:
וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ
אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם
עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ
וַיַּצִּלֵם יְהוָה:
וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם:
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם
מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד
פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶת הָעָם מִתַּחַת יַד
מִצְרָיִם: עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל
הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר
אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם:
וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים
לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן
וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֶאֱכָל לֶחֶם עִם חֹתֵן
מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב
מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת הָעָם
וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל מֹשֶׁה
מִן הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב:
וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת
כָּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
לָעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה
לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב
לְבַדֶּךָ וְכָל הָעָם נִצָּב
עָלֶיךָ מִן בֹּקֶר עַד עָרֶב:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתֵן
כִּי יָבֹא אֵלַי הָעָם
לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים:
כִּי יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר
בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין
אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי
אֶת חֻקֵּי הָאֱלֹהִים
וְאֶת תּוֹרֹתָיו:
וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה
אֵלָיו לֹא טוֹב הַדָּבָר
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:
נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה גַּם
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ
כִּי כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר
לֹא תוּכַל עֲשֵׂהוּ לְבַדֶּךָ:
עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי
אִיעָצְךָ וְיִהְיֶה אֱלֹהִים
עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם
מוּל הָאֱלֹהִים וְהָבֵאתָ
אַתָּה אֶת הַדְּבָרִים
אֶל הָאֱלֹהִים:
וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת
הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת
וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ
יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן:
וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל
הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי
אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת
שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ
עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת:
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם
בְּכָל עֵת וְהָיָה כָּל
הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּן
אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר
הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם
וְהָקֵל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ
אִתָּךְ:
אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים
וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל
הָעָם הַזֶּה עַל מְקוֹמוֹ
יָבֹא בְשָׁלוֹם:
וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל
חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כְּכֹל
אֲשֶׁר אָמָר:
וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל
מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן
רָאשִׁים עַל הָעָם
שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי
עֲשָׂרֹת:
וַיִּשְׁפְּטוּ אֶת הָעָם
בְּכָל עֵת אֶת הַדָּבָר
הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה
וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן
יִשְׁפְּטוּ הֵם:
וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת חֹתְנוֹ
וַיֵּלֶךְ לוֹ יִתְרוֹ אַרְצָה
מִדְיָן:
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם
הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי:
וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים
וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי
וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן
שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד
הָהָר:
וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה
מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה
תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב
וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם
וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי
נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם
אֵלָי:
וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי
סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים
כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ:
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת
כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא
לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם
לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה:
וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם יַחְדָּו
וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי
הָעָם אֶל יְהוָה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ
בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר
יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי
עִמָּךְ וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ
לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה
אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם
הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ
שִׂמְלֹתָם:
וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה
לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר
סִינָי:
וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם
סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וְנֹגֵעַ
בְּקָצֵהוּ כֹּל הַנֹּגֵעַ
בָּהָר מוֹת יוּמָת:
לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי
סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֹה
יִיָּרֶה אִם בְּהֵמָה אִם
אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ
הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ
בָהָר:
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר
אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ הָעָם
וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם:
וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הֱיוּ
נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
אַל תִּגְּשׁוּ אֶל אִשָּׁה:
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי
קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן
כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל
שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד
כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם
לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן
הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר:
וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ
מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו
יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ
כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד
כָּל הָהָר מְאֹד:
וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה
יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ
בְקוֹל:
וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הַר סִינַי
אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא
יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ
הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ
אֶל יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל
מִמֶּנּוּ רָב:
וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים
אֶל יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן
יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת
אֶל הַר סִינָי כִּי אַתָּה
הַעִדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר
הַגְבֵּל אֶת הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֵךְ
רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן
עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת
אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ
בָּם:
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר:
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פָּנָי:
לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל
וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר
בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ:
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים
עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי:
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים
לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָי:
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא
יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר
יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא:
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ:
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ:
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ:
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ
יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ:
כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ:
לֹא תִרְצָח:
לֹא תִנְאָף:
לֹא תִגְנֹב:
לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד
שָׁוְא:
לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ
לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ
וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:
וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת
הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם
וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת
הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם
וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק:
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֶּר
אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ
אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם
אַל תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר
נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים
וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ
עַל פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי
תֶּחֱטָאוּ:
וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק
וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל
אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם
כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי
עִמָּכֶם:
לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי
כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם:
מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִי
וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ
וְאֶת שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ
וְאֶת בְּקָרֶךָ בְּכָל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי
אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ:
וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים
תַּעֲשֶׂה לִי לֹא תִבְנֶה
אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ:
וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת
עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא
תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו:
וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם:
כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי
שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת
יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם:
אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ
יֵצֵא אִם בַּעַל אִשָּׁה הוּא
וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ:
אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לוֹ אִשָּׁה
וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ
בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ
תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא
בְּגַפּוֹ יֵצֵא:
וְאִם אָמוֹר יֹאמַר הָעֶבֶד
אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת
אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא
אֵצֵא חָפְשִׁי:
וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל
הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל
הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ
בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם:
וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר אֶת
בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא
כְּצֵאת הָעֲבָדִים:
אִם רָעָה בְעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ
אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּה
לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל
לִמְכָרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ:
וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה
כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה
לָּהּ:
אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ
שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ
לֹא יִגְרָע:
וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא
יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה
חִנָּם אֵין כָּסֶף:
מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת
יוּמָת:
וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים
אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ
מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה:
וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ
לַהַרְגּוֹ בְעָרְמָה מֵעִם
מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת:
וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמָת:
וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא
בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת:
וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמָת:
וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה
אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן
אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת
וְנָפַל לְמִשְׁכָּב:
אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ
בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ
יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא:
וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֶבְדּוֹ
אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט
וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם
יִנָּקֵם:
אַךְ אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם
יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ
הוּא:
וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ
אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ
יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן
עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר
יָשִׁית עָלָיו בַּעַל
הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים:
וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה
נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ:
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת
שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל
תַּחַת רָגֶל:
כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע
תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת
חַבּוּרָה:
וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין
עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ
וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ
תַּחַת עֵינוֹ:
וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן
אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ:
וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ
אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל
יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל
אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר
נָקִי:
וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא
מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד
בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה
הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו
יוּמָת:
אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו
וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל
אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו:
אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה
לוֹ:
אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר
אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים
שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו
וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל:
וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר
אוֹ כִי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר
וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה
שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר:
בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף
יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת
יִהְיֶה לוֹ:
וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת
שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ
אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ
אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת
יֶחֱצוּן:
אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח
הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם
וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת
הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ:
כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ
שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ
חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם
תַּחַת הַשּׁוֹר וְשֵׂה אַרְבָּעָה
תַּחַת הַשֶּׂה:
אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא
הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין
לוֹ דָּמִים:
אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר
בִּגְנֵבָתוֹ:
אִם הַגְּנֵבָה מִמֶּנּוּ
בְּיָדוֹ חַיָּה מִשּׁוֹר עַד
חֲמוֹר עַד שֶׂה שְׁנַיִם
יְשַׁלֵּם:
כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ
כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה
וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב
שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ
יְשַׁלֵּם:
כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה
קִמֹּשׁ וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ
הַשָּׂדֶה שָׁלֵם יְשַׁלֵּם
הַמַּבְעִר אֶת הַבְּעֵרָה:
כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר
וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם
יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם
שְׁנָיִם:
אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב
וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת
אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא
שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת
רֵעֵהוּ:
עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל
שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה
עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה
אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה
עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר
שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם
לְרֵעֵהוּ:
כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה
וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת
אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה
אֵין רֹאֶה:
שְׁבוּעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין
שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח
יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ
וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם:
וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ
יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו:
אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ
עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם:
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם
רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת
בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם
יְשַׁלֵּם:
אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא
יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא
בָּא בִּשְׂכָרוֹ:
וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה
אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב
עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ
לְאִשָּׁה:
אִם מָאֵן יְמָאֲנ אָבִיהָ
לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל
כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת:
מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה:
כֹּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת
יוּמָת:
הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם
בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ:
וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ
כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם:
כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא
תְעַנּוּן:
אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי
אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי
שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ:
וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי
אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ
נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם
יְתֹמִים:
אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי
אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא
תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא
תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ:
אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת
רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶש

מֵעֲבֹדָתָהוֹן אֲיוֵילוּ וְיִזְלוֹן וְיִגְבְּרוּן לְהוֹן וְתִבְנָא׃
לְפוּלְחָנְכוֹן וַיֹּאמֶר וְאֶת־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים
פַּרְעֹה הַרְבִּים עַתָּה וְאֵשֶׁר הֵם עֹשִׂים תָּמוּל
עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם שִׁלְשֹׁם תַּשִּׁימוּ עֲלֵיהֶם
אֹתָם מִסְבְּלֹתָם וְאַל תִּגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי
פַּרְעֹה הָאַסְגִּיאִין כְּעַן הֵם נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם
עַמָּא דְּאַרְעָא וְתַבְטְלוּן צְעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה
יְתְהוֹן מֵעֲבֹדָתְהוֹן נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ וְיֵת
וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא סַכּוּם לִבְנְיָא דְּאָנוֹן
אֶת־הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת עִבְרִין מֵאִתְמְלִי
שֹׁטְרָיו לֵאמֹר וּפְקִיר וּמִדְקְמוֹהִי תִּמְנוֹן ״
פַּרְעֹה בְּיוֹמָא הָהוּא עֲלֵיהוֹן לָא תַמְנְעוּן
יֵת שִׁלְטוֹנֵי עַמָּא וְיֵת מַנְיָה אֲרִיבְטַלְנִין
סַרְכוֹהִי לְמֵימַר לָא אִינוּן עַל־כֵּן אֲנוֹן
תַּאסִפוּן לְתֶבֶן תִּבְנוֹן מְצוּחִין לְמֵימַר נְזִיל
לָעָם לְתֵת תֶּבֶן הַלְּבֵנִים נִדְבַּח קֳדָם אֱלָהָנָא׃
כְּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם הֵם תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל אתמנע
וְלֹכוּ וְקַשְּׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן הָאֲנָשִׁים וְיַעְשׂוּבָה
לֹא תִגְרְעוּ מִמִּתְנוֹן לְמֵימַר נִזִיל וְאַל יִשְׁעוּ בִּדְבָרִי־
תִּבְנָא לְעַמָּא לְמֵימַר שֶׁקֶר יִתְקַף פּוּלְחָנָא
לִבְנִין כְּמָא־תַמְלִי ״ עַל גַּבְרַיָּא וְיִתְעַסְקוּן
וּמִדְקְמוֹהִי אֲנוֹן בֵּיהּ וְלָא יִתְעַסְקוּן

בְּפִתְגָמִין בְּטִילִין׃
וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׁי הָעָם
וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל
הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶ
תֶּבֶן וּנְפַקוּ שַׁלְטוֹנֵי
עַמָּא וְסַרְכוֹהִי וְאָמַ
לְעַמָּא לְמֵימַר כְּדֵין
אָמַר פַּרְעֹה לֵית אֲנָ
יְהִיב לְכוֹן תִּבְנָא אֲתֵ
לְבוּ קַחוּ לָכֶם תֶּבֶן
מֵאֲשֶׁר תִּמָּצְאוּ בְּ
אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹדַתְכֶ
דְּבַר אִתּוֹן אֲיוֵילוּ סַ
לְכוֹן תִּבְנָא מֵאִתְ
דְּתִשְׁפַּחוּן אֲרִי לָ
יִתְמְנַע מִפּוּלְחָנְכוֹן
מִדְּעַם וְיִפֵּץ הָעָם
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
לְקַשֵּׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן
וְאִתְבַּדַּר עַמָּא בְּכָל
אַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְגַבָּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0170
powered by DWork • Heidelberg University Library

גֹּילֵי לְתַבְנָא׃ וְהַנֹּגְשִׁים
אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ
מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בְּהִיוֹת
הַתֶּבֶן׃ וְשַׁלְטוֹנַיָּא ״
דְּחָקִין לְמֵימַר אַשְׁלִימוּ
עֲבִדְתְּכוֹן פִּתְגַם יוֹם
בְּיוֹמֵיהּ כְּמָא דַהֲוִיתוֹן
עַבְדִין כַּד מִתְיְהִיב
לְכוֹן תַּבְנָא׃ וַיָּכוּ שֹׁטְרֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ
עֲלֵהֶם נֹגְשֵׁי פַרְעֹה
לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם
חָקְכֶם לִלְבֹּן כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם גַּם תְּמוֹל גַּם
הַיּוֹם׃ וְלִקּוּ סָרְכֵי בְּנֵי
יִשְׂ דְּמַנּוּ עֲלֵיהוֹן
שַׁלְטוֹנֵי פַּרְ לְמֵימַר
מַדִּין לָא אַשְׁלִימְתּוּן
גְּזֵירְתְּכוֹן לְמַרְמֵי לְבֵנִין
כְּמָא תְמָלִי וּמַדְקְמוֹהִי
אַף תְּמָלִי אַף יוֹמָא דִין׃

וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְעֲקוּ אֶל פַּרְעֹה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹּה לַעֲבָדֶיךָ׃
וְאַתּוֹ סָרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָ
וּצְוָחוּ קֳדָם פַּרְ לְמֵימַר
לְמָא מִתְעַבִּיד כְּדֵין
לְעַבְדָךְ׃ תֶּבֶן אֵין נִתָּן
לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים
לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ
מֻכִּים וְחָטָאת עַמֶּךָ׃
תַּבְנָא לָא מִתְיְהִיב ״
לְעַבְדָךְ וְלִבְנַיָּא אָמְרִין
לָנָא עֲבִידוּ וְהָא
עַבְדָךְ לָקֵן וְחָטֵן עֲלֵיהוֹן
עַמָּךְ׃ וַיֹּאמֶר נִרְפִּים
אַתֶּם נִרְפִּים עַל כֵּן
אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה
נִזְבְּחָה לַיהוָה׃ וְאַמַּר
בַּטְּלָנִין אַתּוּן בַּטְּלָנִין
עַל כֵּן אַתּוּן אָמְרִין
נִיזִיל נִדְבַּח קֳדָם יְיָ׃
וְעַתָּה לְכוּ עַבְדוּ וְתֶבֶן

לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתֶכֶן
לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ וּכְעַן
אֱיזִילוּ פַּלְחוּ וְתַבְנָא
לָא מִתְיְהִיב לְכוֹן
וְסָכוּם לְבֵנַיָּא תִּתְּנוּן׃
וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע
לֵאמֹר לֹא תִגְרְעוּ
מִלְּבֵנֵיכֶם דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ׃ וַיִּחְזוּ סָרְכֵי בְּנֵי
יִשְׂ יָתְהוֹן בְּבִישׁ לְמֵימַר
לָא תִמְנְעוּן מִלְּבֵנֵיכוֹן
פִּיתְגַם יוֹם בְּיוֹמֵיהּ׃
וַיִּפְגְּעוּ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת
אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם
בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה
וְעָרְעוּ יָת מֹשֶׁה וְיָת
אַהֲרֹן קָיְמִין לְקַדָּמוּתְהוֹן
בְּמַפְקְהוֹן מִלְּוָת פַּרְעֹה׃
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֶם יֵרֶא
יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט
אֲשֶׁר הֵבְאַשְׁתֶּם אֶת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0171
powered by DWork • Heidelberg University Library

הרעתה ג׳ ושימנהון אדני למה הרעתה · למה הרעתה לעבדך · הרעות להמית את בנה כזכרת ס׳ וגם אני שמעתי ב׳ ו
את נאקת בני ישראל · יען רך לבבך דדב ס

רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה
וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֶת
חֶרֶב בְּיָדָם לְהָרְגֵנוּ׃
וַאֲמַרוּ לְהוֹן יִתְגְּלֵי
יְיָ עֲלֵיכוֹן וְיִתְפְּרַע
דְּאַבְאֵשְׁתּוּן יָתֵ רֵיחֵנָא
בְּעֵינֵי פַרְ וּבְעֵינֵי עַבְדוֹהִי
לְמִתַּן חַרְבָּא בְּיַדְהוֹן
לְמִקְטְלָנָא וַיָּשָׁב מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי
לָמָּה הֲרֵעֹתָה לָעָם
הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃
וְתָב מֹשֶׁה לְקָדָם יְיָ
וַאֲמַר יְיָ לְמָא אַבְאֵשְׁתָּא
לְעַמָּא הָדֵין לְמָא דְנָן
שְׁלַחְתָּנִי׃ וּמֵאָז בָּאתִי
אֶל פַּרְעֹה לְדַבֵּר
בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם
הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא הִצַּלְתָּ
אֶת עַמֶּךָ׃ וּמֵעַדָּן
דְּעָלִית לוֹת פַּרְעֹה
לְמַלָּלָא בִּשְׁמָךְ

אֶתְבָּאֵשׁ לְעַמָּא הָדֵין
וְשֵׁיזְבָא לָא שֵׁיזֵיבְתָּא
יָתְ עַמָּךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תִּרְאֶה
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה
כִּי בְיַד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם
וּבְיַד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם
מֵאַרְצוֹ׃ וַאֲמַר יְיָ
לְמֹשֶׁה כְּעַן תִּחְזֵי
דְּאַעְבֵּיד לְפַרְ אֲרֵי
בְּיַד תַּקִּיפָא יְשַׁלְּחִנּוּן
וּבְיַד תַּקִּיפָא יְתָרֵיכִנּוּן
מֵאַרְעֵיהּ׃
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃
וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה
וַאֲמַר לֵיהּ אֲנָא יְיָ׃
וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם
אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב
בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃
וְאֶת גְּלִיתִי לְאַבְ לֵיצְ

וּלְיַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי
וּשְׁמִי יְיָ לָא הוֹדַעְתִּי
לְהוֹן׃ וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת
בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם
אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת
אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר
גָּרוּ בָהּ׃ וְאַף אֲקִימִית
יָתְ קְיָמִי עִמְּהוֹן לְמִתַּן
לְהוֹן יָתְ אַרְעָא דְכְנָעַן
יָתְ אַרְעָ תּוֹתָבוּ תְהוֹן
דְּאִתּוֹתָבוּ בָהּ׃ וְגַם אֲנִי
שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָ
וָאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי׃ וְאֵ
קְדָמַי שְׁמִיעַ יָתְ קְבִיל
בְּנֵי יִשְׂרְ מִצְרָאֵי מַפְלְ
בְּהוֹן וְרַכִּירְנָא יָתְ קְיָמִ
לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי יִשְׂרָא
אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶ
מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַי
וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0172
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ
נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃
וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם
וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וִידִעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרִים׃
וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ
לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַיְמַל
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
בֹּא דַבֵּר אֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וִישַׁלַּח
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ
אֵלָי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי פַּרְעֹה
וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם עַל צִבְאֹתָם׃
אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית
אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר
יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0173
powered by DWork • Heidelberg University Library

חצרון וכרמי אלה
משפחת ראובן אלין
רישי בית אבהתהון
בני ראובן בוכריה דיש
חנוך ופלוא חצרון וכרמי
אלין זרעית ראובן
ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן כנענית אלה
משפחת שמעון ובנ
שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול
בר כנענית אלין
זרעית שמעון ואלה
שמות בני לוי לתולדתם
גרשון וקהת ומררי
ושני חיי לוי שבע
ושלשים ומאת שנה
ואלין שמהת בני לוי
לתולדתהון גרשון
וקהת ומררי ושני חיי
לוי מאה ותלתין ושבע

שנין בני גרשון לבני
ושמיע למשפחתם
לוי עיתהון ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת
שלש ושלשים ומאת
שנת מאה ותלתין
ותלת שנין ובני מררי
מחלי ומושי אלה
משפחת חלוי לתולדתם
ובני מררי מחלי ומושי
אלין זרעית לוי לתולדתהון
ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת משה
ושני חיי עמרם שבע
ושלשים ומאת שנה
ונסיב עמרם ית יוכבד
אחת אבוהי ליה לאיתו
וילידת ליה ית אהרן
וית משה ושני חיי
עמרם מאה

חצרון וכרמי אלה
משפחת ראובן אלין
רישי בית אבהתהון
בני ראובן בוכריה דיש
חנוך ופלוא חצרון וכרמי
אלין זרעית ראובן
ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן כנענית אלה
משפחת שמעון ובנ
שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול
בר כנענית אלין
זרעית שמעון ואלה
שמות בני לוי לתולדתם
גרשון וקהת ומררי
ושני חיי לוי שבע
ושלשים ומאת שנה
ואלין שמהת בני לוי
לתולדתהון גרשון
וקהת ומררי ושני חיי
לוי מאה ותלתין ושבע

שנין בני גרשון לבני
ושמיע למשפחתם
לוי עיתהון ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת
שלש ושלשים ומאת
שנת מאה ותלתין
ותלת שנין ובני מררי
מחלי ומושי אלה
משפחת חלוי לתולדתם
ובני מררי מחלי ומושי
אלין זרעית לוי לתולדתהון
ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת משה
ושני חיי עמרם שבע
ושלשים ומאת שנה
ונסיב עמרם ית יוכבד
אחת אבוהי ליה לאיתו
וילידת ליה ית אהרן
וית משה ושני חיי
עמרם מאה

ותלתין ושבע שנין
ובני יצהר קרח ונפג
וזכרי ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי
ויקח אהרן את אלישב
בת עמינדב אחות
נחשון לו לאשה ותלד
לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר
ואת איתמר ונסיב
אהרן ית אלישבע
בת עמינדב אחתיה
דנחשון ליה לאיתו
וילידת ליה ית נדב
וית אביהוא ית אלעז
וית איתמר ובני קרח
אסיר ואלקנה ואביאס
אלה משפחת הקרחי
אלין זרעית קרח
ואלעזר בן אהרן
לקח לו מבנות פוטיא
לו לאשה ותלד לו את

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0174
powered by DWork • Heidelberg University Library

אהרן ומשה ב׳ חסמ׳ וסימנהון ואלה תולדות אהרן · הוא אהרן ומשה ה׳ פסו׳ וכל דברי הימים דבותהון מ
אהרן ומשה ד׳ וסימנהון ויקח עמרם · הוא אהרן ומשה · ושם אשת עמרם · ואלה תולדות אהרן ומשה וכל דברי הימים דבות

פינחס אלה ראשי
אבות הלוים למשפחתם׃
ואלעזר בר אהרן
נסיב ליה מבנת פוטיאל
ליה לאיתו וילידת ליה
ית פינחס אלין רישי
אבהת ליואי לזרעיתהון׃
הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאו
את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם׃
הוא אהרן ומשה דאמר
ייי להון אפיקו ית
בני יש מארעא דמצ
על חיליהון׃ הם המדברים
אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל
ממצרים הוא משה
ואהרן׃ אנון דממללין
עם פר׳ מלכא דמצר׃
לאפקא ית בני ישר׳
ממצרים הוא משה

ואהרן׃ ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ
מצרים׃ והוה ביומא
דמליל ייי עם משה
בארעא דמצ׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר אני יהוה דבר
אל פרעה מלך מצרים
את כל אשר אני דבר
אליך׃ ומליל ייי עם
משה למימר אנא ייי
מליל עם פר׳ מלכא
דמצ׳ ית כל דאנא ממליל
עמך׃ ויאמר משה
לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמע
אלי פרעה׃ ואמר משה
קדם ייי הא אנא יקיר
ממלל ואיכדין יקביל
מני פר׃
ויאמר יהוה אל משה
ראה נתתיך אלהים

לפרעה ואהרן אחיך
יהיה נביאך׃ ואמר ייי
למשה חזי דמניתך
רב לפר׳ ואהרן אחוך
יהי מתורגמנך׃ אתה
תדבר את כל אשר
אצוך ואהרן אחיך
ידבר אל פרעה ושלח
את בני ישראל מארצו׃
אתתמליל ית כל
דאיפקדנך ואהרן
אחוך ימליל עם פרעה
וישלח ית בני יש מארעיה׃
ואני אקשה את לב
פרעה והרביתי את
אתתי ואת מופתי
בארץ מצרים׃ ואנא
אקשי ית לבא דפרעה
ואסגי ית אתותי וית
מופתי בארעא דמצ׃
ולא ישמע אלכם
פרעה ונתתי את ידי

ומשה ט׳ בתורה וסימנ׳ היה רעה · בן שמנים שנה · ומשה ואהרן עשו · ומשה עליה · יקח את האהל בן מאה ועשרים ואלה תולדות
אהרן · הוא אהרן ומשה ס — ע אמר ייי להם וסימ׳ הוא אהרן ומשה · כי אמר ייי להם · ויעברו המלולים לא השמידו את העמים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0175
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית כותה צבאתי שרעפי רדי ידיבי ואישי לאשי וזרועי ולמרדכי אנחתי אחלי אצבעתי ואצבעתי בבי בוי
הבלבי

במצרים והוצאתי את
צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים
בשפטים גדלים: ולא
יקביל מנכון פרעה
ואתין ית מחת גבורתי
במצ ואפיק ית חילי
ית עמי בני יש מארעא
דמצ בדינין רברבין:
וידעו מצרים כי אני
יהוה בנטתי את ידי
על מצרים והוצאתי
את בני ישראל מתוכם:
וידעון מצראי ארי
אנא ייי כד ארים ית
מחת גבורתי על מצרים
ואפיק ית בני ישראל
מביניהון: ויעש משה
ואהרן כאשר צוה
יהוה אתם כן עשו:
ועבד משה ואהרן כמא
דפקיד ייי יתהון כן

ז
רג
פסו
ו
ו
חס
ח
בלש

עבדו: ומשה בן שמנים
שנה ואהרן בן שלש
ושמנים שנה בדברם
אל פרעה: ומשה בר
תמנן שנין ואהרן בר
תמנן ותלת שנין
במללותהון עם
פרעה:
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר: ואמר
ייי למשה ולאהרן למימר:
כי ידבר אלכם פרעה
לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח
את מטך והשלך לפני
פרעה יהי לתנין: ארי
ימליל עמכון פרעה
למימר הבו לכון אתא
ותימר לאהרן סב ית
חוטרך ורמי קדם פר
יהי לתנינא: ויבא משה
ואהרן אל פרעה ויעשו

ב
ל
מל
בתו
לתנינין

כן כאשר צוה יהוה
וישלך אהרן את מטהו
לפני פרעה ולפני
עבדיו ויהי לתנין: ועל
משה ואהרן לות פרע
ועבדו כן כמא דפקיד
ייי ורמא אהרן ית
חוטריה קדם פרעה
וקדם עבדוהי והוה
לתנינא: ויקרא גם
פרעה לחכמים
ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי מצרים
בלהטיהם כן: וקרא
אף פר לחכימיא ולחרש
ועבדו אף אנון חרשי
מצ בלחשיהון כן:
וישליכו איש מטהו
ויהיו לתנינם ויבלע
מטה אהרן את מטת
ורמו גבר חוטריה וה
לתנינא ובלע חוטרא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0176
powered by DWork • Heidelberg University Library

דְּאַהֲרֹן אֶת חוּטְרֵיהוֹן׃
וְיִחֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שְׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה וְאִתְקַף לִבָּא
דְּפַרְעֹה וְלָא קַבֵּיל מִנְּהוֹן
כְּמָא דְּמַלִּיל יְיָ׃
סתו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה
מָאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ וְאָמַר
יְיָ לְמֹשֶׁה אֲתִיקַר לִבָּא
דְּפַרְעֹה סָרֵיב לְשַׁלְחָא
עַמָּא׃ לֵךְ אֶל פַּרְעֹה
בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא הַמָּיְמָה
וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ עַל
שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה
אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ
תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ
פַּרְעֹה בְּעַפְרָא חָא
נָכִיךְ לְמַיָּא וְתִתְעַתַּד
לְקֳדָמוֹתֵיהּ עַל כֵּיף
עָזְרָא וְחוּטְרָא דְּאִתְהַפַּךְ
לְחֵיוָא תִּסַּב בִּידָךְ׃

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח אֶת
עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר
וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עַד
כֹּה׃ וְתִימַר לֵיהּ יְיָ
סתו אֱלָהָא דְּיְהוּדָאֵי שְׁלָחַנִי
לְוָתָךְ לְמֵימַר שַׁלַּח יָת
עַמִּי וְיִפְלְחוּן קֳדָמָי
בְּמַדְבְּרָא וְהָא לָא
קַבֵּילְתָּ עַד כְּעַן׃ כְּה
אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי
מַכֶּה בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדִי
עַל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר
וְנֶהְפְּכוּ לְדָם׃ כְּדֵין
אָמַר יְיָ בְּדָא תִּדַּע
אֲרֵי אֲנָא יְיָ הָא אֲנָא
מָחֵי בְּחוּטְרָא דְּבִידִי
עַל מַיָּא דִּבְנְהַרָא
וְיִתְהַפְּכוּן לְדָמָא׃ וְהָא

וְהָיְאֹר וְלָאוּ בְּעַיְמִים
לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן הַיְאֹר׃
וְנוּנֵי דִּבְנְהַרָא יְמוּתוּן
וְיִסְרֵי נַהֲרָא וְיֵלְאוּן
מִצְרַאי לְמִשְׁתֵּי מַיָּא
מִן נַהֲרָא׃
סתו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן
קַח מַטְּךָ וְנְטֵה יָדְךָ
עַל מֵימֵי מִצְרַיִם עַל
נַהֲרֹתָם עַל יְאֹרֵיהֶם
וְעַל אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל
מִקְוֵה מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ
דָם וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃
וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֱמַר
לְאַהֲרֹן סַב חוּטְרָךְ
וְאָרֵים יְדָךְ עַל מַיָּא
דְּמִצְרָאֵי עַל נַהֲרֵיהוֹן
עַל אֲרֵיתֵיהוֹן וְעַל
אַגְמֵיהוֹן וְעַל כָּל בֵּית
בְּנִישְׁתָּא מֵימֵיהוֹן וְיִסְרוֹן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0177
powered by DWork • Heidelberg University Library

דמא ויהי דמא בכל
ארעא דמצרי ובמני
אעא ובמני אבנא׃
ויעשון כן משה ואהרן
כאשר צוה יהוה וירם
במטה ויך את המים
אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו ויהפכו
כל המים אשר ביאר
לדם ויעבדו כן משה
ואהרן במא דפקיד יי
וארים בחוטרא ומחא
ית מיא דבנהרא לעיני
פרעה ולעיני עבדוהי
ואתהפיכו כל מיא
דבנהרא לדמא והדגה
אשר ביאר מתה ״
ובאשו היאר ולא
יכלו מצרים לשתות
מים מן היאר ויהי הדם
בכל ארץ מצרים ועני
דבנהרא מיתו וסרי

נהרא ולא יכילו מצראי
למשתי מיא מן נהרא
וחוה דמא בכל ארעא
דמצרי ועשון כן חרטמי
מצרים בלטיהם ויחזק
לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר
יהוה ועברו בן חרשי
מצרים בלחשיהון ״
ואתקף לבא דפרעה
ולא קביל מנהון כמא
דמליל יי ויפן פרעה
ויבא אל ביתו ולא שת
לבו גם לזאת ואתפני
פרעה לביתיה ולא
שוי לביה אף לדא׃
ויחפרו כל מצרים
סביבת היאר מים
לשתות כי לא יכלו
לשתות ממימי היאר׃
וחפרו כל מצראי
סחרנות נהרא מיא

למשתי ממיא דבנהרא׃
וימלא שבעת ימים
אחרי הכות יהוה את
היאר׃ ושלימו שבעה
יומין בתר דמחא יי
ית נהרא׃
ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה
שלח את עמי ויעבדני
ואמר יי למשה עול
לות פרעה ותימר ליה
כדנן אמר יי שלח
ית עמי ויפלחון קדמי
ואם מאן אתה לשלח
הנה אנכי נגף את כל
גבולך בצפרדעים׃
ושרץ

בעמך ב׳ וסימנהון ושרץ היאר צפרדעים · כי בפעם הזאת אני שלח ס — ובכה ג׳ מל בליש וסימנהון ובכה ובעמך
כי בכה ארץ גדוד דשמוג׳ בכה חסיתי אל תער נפשי ס —

היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר
משכבך ועל מטתך
ובבית עבדיך ובעמך
ובתנוריך ובמשארותיך
וירבי נהרא עורדעניא
ויסקון וייעלון בביתך
ובאדרון בית משכבך
ועל ערסתך ובבית
עבדך ובעמך ובתנורך
ובאצותך ובכה ובעמך
ובכל עבדיך יעלו
הצפרדעים ובך
ובעמך ובכל עבדך
יסקון עורדעניא
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נטה
את ידך במטך על
הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל
את הצפרדעים על
ארץ מצרים ואמר

ייי למשה אימר לאהרן
ארים ית ידך בחוטרך
על נהריא על אריתיא
ועל אגמיא ואסיקית
עורדעניא על ארעא
דמצ׳ ויט אהרן את
ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדע ותכס
את ארץ מצרים וארים
אהרן ית ידיה על מיא
דמצראי וסליקו
עורדעניא וחפו ית
ארעא דמצ׳ ויעשו
כן החרטמים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים
על ארץ מצרים ועברו
כן חרשיא בלחשיהון
ואסיקו ית עורדעניא
על ארעא דמצ׳ ויקרא
פרעה למשה ולאהרן
ויאמר העתירו אל
יהוה ויסר הצפרדעים

ממני ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו ליהוה
וקרא פר׳ למשה ולאהרן
ואמר צלו קדם ייי
ויעדי עורדעניא מני
ומעמי ואשלח ית
עמא וידבחון קדם
ייי ויאמר משה
לפרעה התפאר עלי
למתי אעתיר לך
ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק
ביאר תשארנה ואמר
משה לפר׳ שאל לך
גבורה הב לך זמן
לאימתי איצלי עלך
ועל עבדך ועל עמך
לשיצאה עורדעניא
מנך ומבתך לחוד
דבנהרא ישתארון
ויאמר למחר ויאמר

קריאה למשה ולאהרן ד׳ וסימנ׳ צפרדעים ברדי · ארבה · בכורות · ויסר ג׳ רפ׳ וסימנהון העפרדעים מעלי דקאת המות · ארץ לכות
למתי למקרא למדן למקטנם למאה למרבה למשלח למתחת למאד למאור למישרים למשער למרד למשונן למרדני

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0179
powered by DWork • Heidelberg University Library

כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּמָּתוּ
עֵיסָק עוּרַד עֲנָיָא דְּשׁוּ
לְפָרִי וְרַעֲשׁ יְהוֹ
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּמָּתוּ

הַעֲפַר דְּעִים מִן חַבְּתִים
מִן הַחֲנֻכָּת וּמִן חַשְּׂדֹת
וְעַבַּד יְיָ כְּפִתְגָּמָא דְּמֹשֶׁה
וּמִיתוּ עוּרַד עֲנָיָא מִן
בַּתַּיָּא מִן דְּרַתָּא וּמִן
חֲקַלְתָּא וְיִעְבְּרוּ אִתָּם
חֲמָרִם חֲמָרִם וְתַבָּאשׁ
הָאָרֶץ וְכַנְּשׁוּ יַתְהוֹן
דְּגוּרִין דְּגוּרִין וְסַדְיוּ
עַל אַרְעָא וְיִרְאַפְּרַעָה
כִּי הֲיִתָה הָרְוָחָה
וְהַכְבֵּד אֶת לִבּוֹ וְלֹא
שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה וְחוּא פַּר
אֲרֵי הוֹת רְוָחָתָא
וְיַקֵּר יַת לִבֵּיהּ וְלָא
קַבֵּיל מִנְּהוֹן כְּמָא
דְּמַלֵּיל יְיָ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר
אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת
מַטְּךָ וְהַךְ אֶת עֲפַר
הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם

כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע
כִּי אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאָמַר לְמָחָר וְאָמַר
כְּפִתְגָמָךְ בְּדִיל דְּתֵידַע
אֲרֵי לֵית כְּיְיָ אֱלָהָנָא
וְסָרוּ חֲפַרְדְּעִים מִמָּךְ
וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ וּמֵעַמֶּךָ
רַק בִּיאֹר תִּשְׁאַרְנָה
וְיַעְדּוּן עוּרַד עֲנָיָא
מִנָּךְ וּמִבָּתָּךְ וּמֵעַבְדָּךְ
וּמֵעַמָּךְ לְחוֹר דְּבַנְהָרָא
יִשְׁתָּאֲרוּן וְוִיצָא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
עַל דְּבַר הַעֲפַרְדְּעִים
אֲשֶׁר שָׂם לְפַרְעֹה
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
מִלּוֹת פַּרְעֹה וַיָּמָת
מֹשֶׁה קְדָם יְיָ עַל
עִיסָק עוּרַד עֲנָיָא דְּשַׁוִּי
לְפַרְעֹה וְיַעֲשׁ יְהוָה
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ

בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֱמֹר
לְאַהֲרֹן אֲרִים יָתְחוֹט
וּמְחִי יָת עֲפַרָא דְּאַרְעָא
וְיְהֵי לְקָלְמָתָא בְּכָל
אַרְעָא דְּמִצְרָיִם וְיַעֲשׂוּ
כֵּן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ
בְּמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת עֲפַר
הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכִּנָּם
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל
עֲפַר הָאָרֶץ הָיָה כִּנִּם
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְעַבְדוּ כֵּן וְאָרִים
אַהֲרֹן יָת יְדֵיהּ בְּחוּשְׁ
וּמְחָא יָת עֲפַרָא דְּאַרְ
וְהוֹת קָלְמָתָא בְּאֱנָשָׁ
וּבִבְעִירָא כָּל עֲפַר
דְּאַרְעָא הֲוָה קָלְמָ
בְּכָל אַרְעָא דְּמִצְרָ
וְיַעֲשׂוּן הַחַרְטֻמִּ
בְּלָטֵיהֶם לְהוֹצִיא
הַכִּנִּים וְלֹא יָכְלוּ וַתְּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0180
powered by DWork • Heidelberg University Library

הכנעני והפרזי אז תשב בארצם: ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים ההם: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת: את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי: ויהי שרי עקרה אין לה ילד ולה שפחה מצרית ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויהי אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם בעלה לו לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה בינותי ובינך: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר הוא באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם את שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם: ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו: ויראהו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה: חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקם תשחת בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד דבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו: ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין: ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו: ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי: ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויתלאו למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מי יש לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: ויהי כעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה: ויאמר לוט אליהם אל נא אדני: הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי: ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה: ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמח האדמה: ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך הפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: וירד לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם בלילה הוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום: ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל: ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים בחלום גם אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי על כן לא נתתיך לנגוע אליה: ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי הוא אחי: ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ואת נכחת: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו: כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם: ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: והדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו: ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: וגם את בן האמה לגוי אשמנו כי זרעך הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם: וילך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד וישב מנגד וישא את קלה ותבך: וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: ויהי בעת ההוא ואבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן: ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ועקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחד אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך: את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד וחזו ופלדש וידלף ובתואל: ובתואל ילד את רבקה שמנה בנים מלכה ילדה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש מצוחו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר: ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת: ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה: וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות: ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים: והיה הנערה אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה בת מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות: ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני: ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: והיה כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו ובשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואני פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא האיש הבית ויפתח החמרים וייתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי: ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: ויגבע אדני השבעני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו: אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבוא היום על העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך: ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה: ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל את הנערה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: ואקד וואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדניך כאשר דבר יהוה: ויהי כשמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו הוא והאנשים אשר אתו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחוני לאדני: ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם אל תאחרו אתי וייהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו: ואברהם לקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים: ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת ויפרדם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ומאת שנה וחמש שנים: ויגוע ויאסף אל עמיו זקן ושבע ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ומאת שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה על פני כל אחיו נפל: ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך לי: וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקימתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויח

מפרעה מעבדיו ב׳ דס׳ וסימנהון · וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר · ויסר הערב ס׳

דמצ׳ אתחבלת ארעא
מן קדם ערובא׃ ויקרא
פרעה אל משה ולאהרן
ויאמר לכו זבחו
לאלהיכם בארץ׃
וקרא פר׳ למשה ולאהרן
ואמר איזילו דבחו
קדם אלהכון בארעא׃
ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת
מצרים נזבח ליהוה
אלהינו הן נזבח את
תועבת מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו׃ ואמר
משה לא תקין למעבד
כן ארי בעירא דמצראי
דחלין ליה מניה
אנחנא נסבין לדבחא
קדם ייי אלהנא הא
נדבח ית בעירא דמצראי
דחלין ליה ואנון יהון
חזן הלא יימרון

למרגמנא׃ דרך שלשת
ימים נלך במדבר וזבחנו
ליהוה אלהינו כאשר
יאמר אלינו׃ מהלך
תלתה יומין ניזיל
במדברא ונדבח קדם
ייי אלהנא כמא דיימר
לנא׃ ויאמר פרעה
אנכי אשלח אתכם
וזבחתם ליהוה אלהיכם
במדבר רק הרחק לא
תרחיקו ללכת העתירו
בעדי׃ ואמר פרעה
אנא אישלח יתכון
ותדבחון קדם ייי
אלהכון במדברא
לחוד ארחקא לא
תרחקון למיזל צלו
עלי׃ ויאמר משה
הנה אנכי יוצא מעמך
והעתרתי אל יהוה
וסר הערב מפרעה

מעבדיו ומעמו מחר
רק אל יסף פרעה
התל לבלתי שלח
את העם לזבח ליהוה׃
ואמר משה הא אנא
נפיק מעמך ואצלי
קדם ייי ויעדי ערובא
מפר׳ מעבדוהי ומעמיו
מחר לחוד לא יוסף
פר׳ לשקרא בדיל
דלא לשלחא ית
עמא לדבחא קדם
ייי׃ ויצא משה מעם
פרעה ויעתר אל
יהוה׃ ונפק משה מלות
פר׳ וצלי קדם ייי׃ ויעש
יהוה כדבר משה ויסר
הערב מפרעה מעבד
ומעמו לא נשאר אחד
ועבד ייי כפתגמא
דמשה ואעדי ערובא
מפר׳ מעבדוהי ומעמיו

לא נשאר אחד ג׳ סו׳ פסו׳ מחלפ׳ וסימנהון ערב לא נשאר אחד · פרעה לא נשאר בהם עד אחד סיסרא לא נשאר עד אחד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0182
powered by DWork • Heidelberg University Library

לא אשתאר חד ויכבד
פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את
העם ויקר פרעה ית
לביה אף בזמנא הדא
ולא שלח ית עמא
ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ודברת
אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני :
ואמר ייי למשה עול
לות פר ותמליל עמיה
כדנן אמר ייי אלהא
דיהודאי שלח ית עמי
ויפלחון קדמי כי אם
מאן אתה לשלח ועודך
מחזיק בם ארי אם
מסריב את לשלחא
ועד כען את מתקיף
בהון הנה יד יהוה
הויה במקנך אשר

בשדה בסוסים בחמרים
בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד הא
מחא מן קדם ייי הויה
בבעירך דבחקלא
בסוסותא בחמרי
בגמלי בתורי ובענא
מותא סגי לחדא והפלה
יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא
ימות מכל לבני ישראל
דבר ויפריש ייי בין
בעירא דיש ובין
בעירא דמצראי ולא
ימות מכלא לבני יש
מדעם וישם יהוה
מועד לאמר מחר
יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ ושוי ייי זמנא
למימר מחר יעביד ייי
פתגמא הדין בארעא
ויעש יהוה את הדבר

הזה ממחרת וימת
כל מקנה מצרים
וממקנה בני ישראל
לא מת אחד ועבד
ייי ית פתגמא הדין
ביומא דבתרוהי ומית
כל בעירא דמצראי
ומבעירא דבני ישר
לא מית חד ויישלח
פרעה והנה לא מת
ממקנה ישראל עד
אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם
ושלח פר והא לא מית
מבעירא דיש עד חד
ואתיקר לבא דפרעה
ולא שלח ית עמא
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן קחו לכם
מלא חפניכם פיח
כבשן וזרקו משה
השמימה לעיני פרעה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0183
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואמר ייי למשה ולאהרן
סבו לכון מלי חופניכון
פיח דאתונא ויזרקניה
משה לצית שמיא לעיני
פר׳ והיה לאבק על כל
ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה
לשחין פרח אבעבעת
בכל ארץ מצרים ויהי
לאבקא על כל ארעא
דמצ׳ ויהי על אינשא
ועל בעירא לשחין
סגי אבעבועין בכל
ארעא דמצ׳ ויקחו
את פיח הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק אתו
משה השמימה ויהי
שחין אבעבעת פרח
באדם ובבהמה ונסיבו
ית פיח דאתונא וקמו
קדם פר׳ וזרק יתיה משה
לצית שמיא והוה שחין

אבעבועין סגי באינשא
ובבעירא ולא יכלו
החרטמים לעמד
לפני משה מפני השחין
כי היה השחין בחרטמים
ובכל מצרים ולא יכילו
חרשיא למקם קדם
משה מן קדם שחנא
ארי הוה שחנא בחרשיא
ובכל מצראי ויחזק
יהוה את לב פרעה
ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה אל משה
ותקיף ייי ית לבא דפר
ולא קביל מנהון כמא
דמליל ייי עם משה
ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר
והתיצב לפני פרעה
ואמרת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים
שלח את עמי ויעבדני

ואמר ייי למשה אקדים
בצפרא ואתעתד קדם
פר׳ ותימר ליה כדנן
אמר ייי אלהא דיהודאי
שלח ית עמי ויפלחון
קדמי כי בפעם הזאת
אני שלח את כל מגפתי
אל לבך ובעבדיך ובעמ
בעבור תדע כי אין
כמני בכל הארץ ארי
בזמנא הדא אנא
שלח ית כל מחתי
בלבך ובעבדך ובעמ
בדיל דתדע ארי לי
דכותי בכל ארעא
כי עתה שלחתי את
ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד
מן הארץ ארי כען
קריב קדמי דשלחת
פון ית מחת גבורתי
ומחית יתך ויתעמ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0184
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואולם ה׳ ראש פסו׳ וסימנדרון · ואולם בעבור זאת · ואולם הכסא · אשר מנעני · היאני · אנכי · מלאתי · כרת ו
אלף בית לא מפק הי כל חד וחד ל׳ וס׳ · אנחתה ל׳ בתיה ל׳ בתה ל׳ נתה ל׳ דלה ל׳ הוסדה ל׳ ותחמדה ל׳ זנה ל׳ חנינה ל׳

במותא ואשתיציתא
מן ארעא ואולם בעבור
זאת העמדתיך בעבור
הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׳
וברם בדיל דא קימתך
בדיל לא חזיותך ית
חילי ובדיל דיהון
משתעז גבורת שמי
בכל ארעא׳ עודך
מסתולל בעמי לבלתי
שלחם׳ עד כען כבישת
ליה לעמי בדיל דלא
לשלחותהון׳ הנני
ממטיר כעת מחר
ברד כבד מאד אשר
לא היה כמהו במצרים
למן היום הוסדה ועד
עתה׳ הא אנא מחית
כעידנא הדין מדור
ברדא תקיף לחדא
דלא הוה דכותיה במצ

למן יומא דאשתכללת
ועד כען׳ ועתה שלח
העז את מקנך ואת
כל אשר לך בשדה כל
האדם והבהמה אשר
ימצא בשדה ולא יאסף
הביתה וירד עלהם הברד
ומתו׳ וכען שלח כנוש
ית בעירך וית כל דלך
בחקלא כל אינשא
ובעירא דישתכח
בחקלא ולא יתכניש
לביתא וייחות עליהון
ברדא וימותון׳ הירא
את דבר יהוה מעבדי
פרעה הניס את עבדיו
ואת מקנהו אל הבתים׳
דדחיל מפתגמא דייי
מעבדי פר׳ כנש ית
עבדוהי וית בעיריה
לבתיא׳ ואשר לא שם
לבו אל דבר יהוה ויעזב

את עבדיו ואת מקנהו
בשדה׳ ודלא שוי לביה
לפתגמא דייי שבק ית
עבדוהי וית בעיריה
בחקלא׳
ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על השמים
ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם
ועל הבהמה ועל כל
עשב השדה בארץ
מצרים׳ ואמר ייי למשה
ארים ית ידך על צית
שמיא ויהי ברדא בכל
ארעא דמצ׳ על אינשא
ועל בעירא ועל כל
עסבא דחקלא בארעא
דמצ׳ ויט משה את
מטהו על השמים
ויהוה נתן קלת וברד
ותהלך אש ארצה וימטר
יהוה ברד על ארץ

ואשר יא׳ ד׳ פסו׳ וסימ׳ לאשם לבו · לא צדה יגאל · עשה לחיל מצ׳ · לדתן ולאבירם · לבם במדבר · יבא את רעדו ביעד
אכלו שאר עמי · היה נעשה ישמינו · לא נתן בנתינו ט — את הבאוריה דמתרגמ׳ מס · הירא את דמיה · את עינו את דמס · את אביה ט

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0185
powered by DWork • Heidelberg University Library

מצרים׃ וארים משה
ית חוטריה על צית
שמיא וייי יהב קלין
וברד ומה לכא אשתא
על ארעא ואמטר ייי
ברדא על ארעא
דמצ׳ ויהי ברד ואש
מתלקחת בתוך הברד
כבד מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ
מצרים מאז היתה לגוי׃
והוה ברדא ואשתא
משתלהבא בגו ברדא
תקיף לחד אדלא הוה
דכותיה בכל ארעא
דמצ׳ מעידן דהות
לעם׃ ויך הברד בכל
ארץ מצרים את כל
אשר בשדה מאדם
ועד בהמה ואת כל
עשב השדה הכה
הברד ואת כל עץ

השדה שבר׃ ומחא
ברדא בכל ארעא
דמצ׳ ית כל דבחקלא
מאינשא ועד בעירא
וית כל עסבא דחקלא
מחא ברדא וית כל
אילני חקלא תבר׃ רק
בארץ גשן אשר שם
בני ישראל לא היה
ברד׃ לחוד בארעא
דגושן דתמן בני יש
לא הוה ברדא׃ וישלח
פרעה ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר אלהם
חטאתי הפעם יהוה
הצדיק ואני ועמי
הרשעים׃ ושלח פר
וקרא למשה ולאהרן
ואמר להון חבית זמנא
הדא ייי זכאה ואנא
ועמי חיבין׃ העתירו
אל יהוה ורב מהית

קלת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא
תספון לעמד׃ צלו
קדם ייי סגי קדמוהי
רוח דלא יהון עלנא
קלין דלוט כאלין
מן קדם ייי וברד
ואשלח יתכון ולא
תוספון לאתעכבא
ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר
אפרש את כפי אל
יהוה הקלות יחדלון
והברד לא יהיה עוד
למען תדע כי ליהוה
הארץ׃ ואמר ליה
משה כמפקי ית קרת
אפרוס ית ידי בצלו
קדם ייי קליא יתמנע
וברדא לא יהי עוד
בדיל דתדע ארי
דייי ארעא׃ ואתה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0186
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְעַבְדֵיךָ יָדַעְתִּי כִּי
טֶרֶם תִּירָאוּן מִפְּנֵי
יְהוָה אֱלֹהִים׃ וְאֶת
וְעַבְדְּךָ יָדַעְנָא אֲרֵי
עַד כְּעַן לָא אִתְכְּנַעְתּוּן
מִן קֳדָם יְיָ אֱלָהִים׃
וְהַפְשַׁתָּה וְשִׁעֲרָהּ
נִפְתָּה כַּד חֲשִׁעֲרָה אָבִיב
וְהַפְשָׁתָה גִּבְעֹלָהּ וּכְתָנָא
וְסַעֲרֵי לְקוֹאֲרֵי סַעֲרָיָא
אֲבִיבָה וּכְתָנָא גִּבְעוֹלִין
וְהַחִטָּה וְהַכֻּסֶּמֶת לֹא
נֻכֵּו כִּי אֲפִילֹת הֵנָּה׃
וְחִטְיָא וּבוֹנְתָא לָא
לְקָאתָא אֲרֵי אֲפִלְתָּא
אִנּוּן וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם
פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ
כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ
הַקֹּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר
לֹא־נָתַךְ אָרְצָה׃ וַיִּפֶּן
מֹשֶׁה מִלֻּת פַּרְעֹה יָת
קָרְתָא וּפָרַס יְדוֹהִי

בְּעַלּוֹ קֳדָם יְיָ וְאִתְמְנַע
קָלַיָּא וּבַרְדָּא וּמְטָרָא
דְּהוֹת נָחֵית לָא מְטָא
אַרְעָא וַיַּרְא פַּרְעֹה
כִּי חָדַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד
וְהַקֹּלוֹת וַיֹּסֶף לַחֲטֹא
וַיַּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא וְעַבְדָּוֹהִי׃
וְחַזָּא פַּרְעֹה אֲרֵי אִתְמְנַע
מְטָרָא וּבַרְדָּא וְקָלַיָּא
וְאוֹסִיף לְמֶחֱטֵי וְיַקֵּר לִבֵּיהּ
לְלִבֵּיהּ הוּא וְעַבְדּוֹהִי׃
וְיַתֵּקֵף לִבָּא דְּפַרְעֹה וְלָא
שַׁלַּח יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּמָא דְּמַלֵּיל יְיָ
בְּיַד מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי
הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת

לְבָא דְּעַבְדַּי וּלְמֵימַר שָׁתִּי
אָתַי אֵלָּה בְּקִרְבּוֹ׃
וְאֵמְרוּן לְמֹשֶׁה עוֹל
לוֹת פַּרְעֹה אֲרֵי אֲנָא וְקַרִּית
יָת לִבֵּיהּ וְיָת לִבָּא
דְּעַבְדּוֹהִי בְּדִיל לְשַׁוָּאָה
אָתַי אֵלֶּין בֵּינֵיהוֹן וּלְמֵימַר
תִּסַּפַּר בְּאָזְנֵי בְרָךְ וּבְרַ
בְּרָךְ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי
אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בָּם וְיִדַּעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וּבְדִיל
דְּתִסְתְּעֵי קֳדָם בְּרָךְ
וּבַר בְּרָךְ יָת נִסִּין
דְּעַבַדִית בְּמִצְ וְיָת
אָתְוָתַי דְּשַׁוִּיתִי בְּהוֹן
וְתִדְּעוּן אֲרֵי אֲנָא יְיָ׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל
פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים עַד־מָתַי
מָאַנְתָּ לֵעָנֹת מִפָּנָי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0187
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולא יוכל ה׳ דסמ׳ וסימנהון וכסה את עין הארץ׳ ייי עוד לשארכ׳ אלמקרשו להתפלל לדין ○
וכל ולא יכול דכות במד׳ לא יכול ○

שלח עמי ויעבדני ׃ ועל
משה ואהרן לות פרעה
ואמרו ליה כדנן אמר
ייי אלהא דיהודאי
עד אימתי מסריב את
לאתכנעא מן קדמי
שלח עמי ויפלחון
קדמי ׃ כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני
מביא מחר ארבה
בגבלך ׃ ארי אם מסריב
את לשלחא ית עמי
הא אנא מיתי מחר
גובא בתחומך ׃ וכסה
את עין הארץ ולא
יוכל לראת את
הארץ ואכל את יתר
הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל
את כל העץ הצמח
לכם מן השדה ׃ ויחפי
ית עין שמשא הארעא

ולא יכול למחזי ית
ארעא וייכול ית שאר
שיזבתא דאשתארת
לכון מן ברדא וייכול
ית כל אילנא דאצמח
לכון מן חקלא ׃ ומלאו
בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר
לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם
על האדמה עד היום
הזה ויפן ויצא מעם
פרעה ׃ ויתמלון בתך
ובתי כל עבדך ובתי
כל מצראי דלא חזו
אבהתך ואבהת אבהתך
מיום מהויהון על ארעא
עד יומא הדין ואתפני
ונפק מלות פרעה ׃
ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה
זה לנו למוקש שלח

את האנשים ויעבדו
את יהוה אלהיהם
הטרם תדע כי אבדה
מצרים ׃ ואמרו עבדי
פר ליה עד אימתי
יהידין לנא לתקלא
שלח ית גבריא ויפלח
קדם ייי אלההון הע
כען לא ידעתא ארי
אבדת מצ׳ ׃ ויושב
את משה ואת אהרן
אל פרעה ויאמר
אלהם לכו עבדו
את יהוה אלהיכם
מי ומי ההלכים ׃
ואתתב משה ואהר
לות פר ואמר להון
איזילו פלחו קדם יי
אלהכון מן ומן אזלי
ויאמר משה בנערי
ובזקננו נלך בבנינו
ובבנותנו בצאננו

ח׳ בתו׳ לל׳ דס׳
ד׳ דס׳ ג׳ חס׳
ב׳ דס׳
לל׳ וחס׳
לל׳ ומל׳ ופת׳ כב׳
לל׳
לל׳ לל׳ וכת׳ בן

ייי [illegible] ד׳ בתו׳ וסימנהון [illegible] ואף גם זאת ○ סימן בבנינו ובבנותנו [illegible]
[illegible] ויחזק דרב כול שלמי ושאר
בנתינו כת׳ ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0188
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויעל ו׳ ופת׳ ו׳ קמ׳ וסימנהון נטה ידך דבארבה · יקח ויעל · ויעל גלוליו · מיבבם מכל עמו · ריש עזר כה אמר כורש
סוף דברי הימים · קמץ · מ׳ יפתה וחב׳ ——— ○

ובבקרנו נלך כי חג
יהוה לנו׳ ואמר משה
בעולימנא ובסבנא
ניזיל בבנא ובבנתנא
בעננא ובתורנא ניזיל
ארי חגא קדם ייי לנא׳
ויאמר אלהם יהי כן
יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת
טפכם ראו כי רעה
נגד פניכם׳ ואמר להון
יהי כען מימרא דייי
בסעדכון כד אישלח
יתכון ויתטפלכון חזו
ארי בישא אתון סבירין
למעבד לית קביל׳
אפיכון לאסתחדא׳
לא כן לכונא הגברים
ועברו את יהוה כי
אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני
פרעה׳ לא כן איזילו

כען גבריא ופלחו קדם
ייי ארי יתה אתון בען
ותריך יתהון מן קדם פרי׳
ויאמר יהוה אל
משה נטה ידך על
ארץ מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים
ויאכל את כל עשב
הארץ את כל אשר
השאיר הברד׳ ואמר
ייי למשה ארים ידך
על ארעא דמצ׳ וייתי
גובא ויסק על ארעא
דמצ׳ וייכול ית כל
עסבא דארעא ית כל
דאשאר ברדא׳ ולט
משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהג
רוח קדים בארץ כל
היום ההוא וכל הלילה
הבקר היה ורוח הקדים
נשא את הארבה׳ וארים

משה ית חוטריה על
ארעא דמצרים וייי
דבר רוח קדומא בארעא
כל יומא ההוא וכל
ליליא צפרא הוה
ורוח קדומא נטל
ית גובא׳ ויעל הארבה
על כל ארץ מצרים
וינח בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו
ואחריו לא יהיה כן׳
וסליק גובא על כל
ארעא דמצ׳ ושרא בכל
תחום מצרים תקיף
לחדא קדמוהי לא הוה
כן גובא דכותיה ובתרוהי
לא יהי כן׳ ויכס את עין
כל הארץ ותחשך הארץ
ויאכל את כל עשב
הארץ ואת כל פרי
העץ אשר הותיר

וינח ו׳ וסימנהון וינדח בכל גבול מצרים · הנח ביום השביעי לא עמדי דיהוה דרשנו וינדח
לנו דאסא דרב הימ׳ וישמחו כל יהודה · ותשקט מלכות יהושפט ——— ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0189
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן צפרדע ויצא משה ואהרן מעם פרעה · ערב ויצא משה מעם פרעה · ברד ויצא משה מעם פרעה
את העיר · ארבה ויצא מעם פרעה ויעתר

הברד ולא נותר כל
ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים וחפא
ית עין שמשא דכל
ארעא וחשוכת ארעא
ואכל ית כל עסבא
דארעא וית כל פירי
אילנא דאשאר ברדא
ולא אשתאר כל ירוק
באילנא ובעסבא
דחקלא בכל ארעא
דמצרים וימהר
פרעה לקרא למשה
ולאהרן ויאמר חטאתי
ליהוה אלהיכם ולכם
ואוחי פרעה למקרי
למשה ולאהרן ואמר
חבית קדם ייי אלהכון
ולכון ועתה שא נא
חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה
אלהיכם ויסר מעלי

רק את המות הזה
וכען שבוק כען לחובי
ברם זמנא הדא וצלו
קדם ייי אלהכון ויעדי
מני לחור ית מותא הדין
ויצא מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ונפק
מלות פר וצלי קדם
ייי ויהפך יהוה רוח
ים חזק מאד וישא
את הארבה ויתקעהו
ימה סוף לא נשאר
ארבה אחד בכל גבול
מצרים והפך ייי רוח
מערבא תקיף לחדא
ונטל ית גובא ורמהי
לימא דסוף לא אשתאר
גובא חד בכל תחום
מצר ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל ותקיף
יהוה ית לבא דפרעה

ולא שלח ית בני
ישראל
ויאמר יהוה אל משה
נטה ידך על השמים
ויהי חשך על ארץ
מצרים וימש חשך
ואמר ייי למשה ארים
ידך על צית שמיא
ויהי חשוכא על
ארעא דמצ בתר
דיעדי קבל ליליא
ויט משה את ידו
על השמים ויהי
חשך אפלה בכל
ארץ מצרים שלשת
ימים וארים משה
ית ידיה על צית
שמיא והוה חשוך
קבל בכל ארעא
דמצ תלתה יומין
לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש

כל קריה לא נשאר בר מן ד ולא נשאר · ושמנהון איש בעי · ובית אל וישלח יהוא · ויעלו ביהורה · ואני נשארת
לבדי ב מינהון חטפ

94.

תשאר ג׳ בלש׳ וסימנהון לא תשאר פרסה כי ממנו נקרו׳ ותשאר היא׳ ותשאר׳ האשר׳

מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וְלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה
אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׳ לֹא
חָזוּ גֶבֶר יָת אֲחוּהִי
וְלֹא קָמוּ אֱינָשׁ מִתְּחוֹתוֹהִי
תְּלָתָה יוֹמִין וּלְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נְהוֹרָא בְּמוֹתְבָנֵיהוֹן׳
וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת
יְהוָה רַק צֹאנְכֶם
וּבְקַרְכֶם יִצָּג גַּם
טַפְכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׳
וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה
וַאֲמַר אֱיזִילוּ פְּלְחוּ
קֳדָם יְיָ לְחוֹד עָנְכוֹן
וְתוֹרֵיכוֹן שְׁבוּקוּ אַף
טַפְלְכוֹן יֵיזִיל עִמְּכוֹן׳
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם אַתָּה
תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת
וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׳
וַאֲמַר מֹשֶׁה אַף אֶת
תִּתֵּין בְּיָדֵנָא נִכְסַת

קוּדְשִׁין וְעָלוֹן וְנַעֲבֵיד
קֳדָם יְיָ אֱלָהֵנָא׳ וְגַם
מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא
תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ
נִקַּח לַעֲבֹד אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא
נֵדַע מַה נַּעֲבֹד אֶת
יְהוָה עַד בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׳
וְאַף בְּעִידָנָא יֵיזִיל
עִמָּנָא לֵא נִשְׁאַר מִנֵּיהּ
מִדְּעַם אֲרֵי מִנֵּיהּ
אֲנַחְנָא נִסְבִּין לְמִפְלַח
קֳדָם יְיָ אֱלָהֵנָא וַאֲנַחְנָא
לֵית אֲנַחְנָא יָדְעִין מָא
נִפְלַח קֳדָם יְיָ עַד מֵיתָנָא
לְתַמָּן׳ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה
לְשַׁלְּחָם׳ וְתַקִּיף יְיָ
יָת לִבָּא דְפַרְ׳ וְלֹא אָבָה
לְשַׁלְּחוּתְהוֹן׳ וַיֹּאמֶר
לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעָלַי
הִשָּׁמֶר לְךָ אַל תֹּסֶף

רְאוֹת פָּנַי כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ
פָּנַי תָּמוּת׳ וַאֲמַר לֵיהּ
פַּרְ׳ אֱיזִיל מֵעָלַוִי
אִסְתַּמַּר לָךְ לָא תּוֹסִיף
לְמִחְזֵי אַפַּי אֲרֵי בְּיוֹמָא
דְתִחְזֵי אַפַּי תְּמוּת׳
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ
לֹא אוֹסִיף עוֹד רְאוֹת
פָּנֶיךָ׳ וַאֲמַר מֹשֶׁה יָאוּת
מַלִּילְתָּא לָא אוֹסִיף
עוֹד לְמִחְזֵי אַפָּךְ׳

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא
עַל פַּרְעֹה וְעַל מִצְרַיִם
אַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם
מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ
יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׳
וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עוֹד
מַכְתָּשׁ חַד אֵיתִי עַל
פַּרְ׳ וְעַל מִצְרָאֵי בָּתַר
כֵּן יְשַׁלַּח יָתְכוֹן מִיכָּא

אילין ליתי כותלין כשלחו ל׳ וחד בשלחו סופפסו כשם ל׳ בשם ל׳ כשחר ל׳ בשחר ל׳ כשמש ל׳ בשמש ל׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0191
powered by DWork • Heidelberg University Library

רעותה ה׳ וסימנהון וישאלו · נקבינו דיותה · לא פקדו · ואשה רעותה קינה · והנשארנת תאכלנה
יוצא ג׳ מל בתו השכם קדמי מעמך · כחצרת הלילה ס

כשלחותיה גמירא
תרכא יתריך יתכון
מיכא דברנא באזני
העם וישאלו איש
מאת רעהו ואשה
מאת רעותה כלי כסף
וכלי זהב מליל כען
קדם עמא וישאלון
גברמן חבריה ואתתא
מן חברתה מנין דכסף
ומנין דדהב ויתן יהוה
את חן העם בעיני
מצרים גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצרים
בעיני עבדי פרעה
ובעיני העם ויהב ייי
ית עמא לרחמין בעיני
מצראי אף גברא משה
רב לחדא בארעא
דמצ׳ בעיני עבדי פר׳
ובעיני עמא
ויאמר משה

כה אמר יהוה בחצת
הלילה אני יוצא בתוך
מצרים ואמר משה
כדנן אמר ייי כפלגות
ליליא אנא מתגלי
בגו מצרים ומת כל
בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב
על כסאו עד בכור
השפחה אשר אחר
הרחים וכל בכור
בהמה וימות כל
בוכרא בארעא דמצ׳
מבוכרא דפר׳ דעתיד
למיתב על כורסי
מלכותיה עד בוכרא
דאמתא דבתר רחיא
וכל בוכרא דבעירא
והיתה צעקה גדלה
בכל ארץ מצרים
אשר כמהו לא נהיתה
וכמהו לא תסף ותהי

צוחתא רבתא בכל
ארעא דמצ׳ דכותה
לא הות ודכותה לא
תוסיף ולכל בני ישראל
לא יחרץ כלב לשנו
למאיש ועד בהמה
למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין מצרים
ובין ישראל ולכל
בני יש לא ינזיק כלבא
בלישניה למיבח
למאינשא ועד בעירא
בדיל דתדעון דיפריש
ייי בין מצראי ובין יש׳
וירדו כל עבדיך אלה
אלי והשתחוו לי
לאמר צא אתה וכל
העם אשר ברגליך
ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף
וייחתון כל עבדך
אלין לותי ויבעון מני

אלף בית משמ׳ כף כל חד לית בות כאפר לכבקר לכגי לכדברים לכהתמך לכוסה לכזהר לכחצת לכטמאתם לכידוש
ככל לכליל לכמזרקים לכנשאי לכסיר לכעמים לכפשתים לכצרו לכקבר לכרוח לכשלחו לכתף לכ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0192
powered by DWork • Heidelberg University Library

עדת ישראל ויצאו ויספרו אל כל עדת בני ישראל את אשר צוה יהוה אתו וישא משה את ראש כל עדת בני ישראל
ואחר אל כל עדת ושלח ויקרא לקרח ואל כל עדתו לאמר

למימר פוק את וכל
עמא דעמך ובתר כן
אפוק ונפק מלות פרי
בתקוף רגז ויאמר
יהוה אל משה לא
ישמע אליכם פרעה
למען רבות מופתי
בארץ מצרים ואמר
יי למשה לא יקביל
מנגון פרעה דיבדיל לאסגאה
מופתי בארעא דמצ׳
ומשה ואהרן עשו
את כל המפתים האלה
לפני פרעה ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל
מארעו ומשה ואהרן
עבדו ית כל מופתיא
האלין קדם פרעה ותקף
יי ית לבא דפרעה ולא
שלח ית בני ישראל
מארעה ויאמר

ויקחו ורפי ושינו להם ל׳ תרומתך אלף פרה · שמן זית · חמשה מין השומים ס גמרת ד׳ חס בלוש באור ושימהן
שה לבית אבת · פקד עון אבת דוגלה שמות · ויחנו ויסעו · רויחנו ויסעוהם במיתוהא · אל תפנו אל האבות והנפש אשר תעשה הליזב
חק ושאר כול אבות פית ס

ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן באר׳ן מ׳צרים
לאמר ואמר יי למשה
ולאהרן בארעא דמצ׳
למימר החדש הזה
לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לחדשי
השנה ירחא חדין
לכון ריש ירחי אקדמי
הוא לכון לירחי שתא
דברו אל כל עדת
ישראל לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת
שה לבית ומלילו עם
כל בנשתא דישראל למימר
בעשרה לירחא הדין
ויסבון להון גבר אימר
לבית אבא אימרא
לבית ואם ימעט
מהיות משה
ולקח הוא ושכנו הקרב

אל ביתו במכסת נפשת
איש לפי אכלו תכסו
על השה ואם זער
ביתא מלאתמנאה
על אמרא ויסב הוא
ושיבביה דקריב לביתיה
במנין נפשתא גבר
לפום מיכליה תתמנון
על אמרא שה תמים
זכר בן שנה יהיה לכם
מן הכבשים ומן העזים
תקחו אימר שלים דכר
בר שתיה יהי לכון מן
אימריא ומן בני עזיא
תסבון והיה לכם
למשמרת עד ארבעה
עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל
עדת ישראל בין
הערבים ויהי לכון
למטרא עד ארבעת
עשרה יומא לירחא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0193
powered by DWork • Heidelberg University Library

הַדִּין וְיִכְסוֹן יַתִּיהּ כֻּל
קְהַל כְּנִשְׁתָּא דְּיִשְׂרָ
בֵּין שְׁמַשְׁיָא וְלִקְחוּ
מִן דָּמָא וְיִתְּנוּן עַל שְׁתֵּי
חַמְזוֹזָת וְעַל מַשְׁקוֹף
עִלָּאָה דְּבָתַּיָּא אֲשֶׁר יֹאכְלוּ
אֹתוֹ בָּהֶם וְיִסְבּוֹן מִן
דְּמָא וְיִתְּנוֹן עַל תְּרֵין
סַפַּיָּא וְעַל שִׁקְפָּא עִלָּאָה
בְּתַיָּא דְּיֵיכְלוֹן יַתֵּיהּ
בְּהוֹן וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ
וּמַצּוֹת עַל מְרֹרִים
יֹאכְלֻהוּ וְיֵיכְלוֹן יָת
בִּסְרָא בְּלֵילְיָא הָדֵין
טְווֹנָּא וּפְטִיר עַל
מְרִירִין יֵיכְלוּנֵיהּ אַל
תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא
וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם
כִּי אִם צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ
עַל כְּרָעָיו וְעַל קִרְבּוֹ
לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָדָחַ

וְאַף לֹא תֹּצְאוּ אִישׁ
מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד
טוּוְנָא דִּישְׁיָא עַל
כְּרֵעוֹהִי וְעַל גְּוֵיהּ וְלָא
תּוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר
בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ וְלֹא
תְּשָׁאֲרוּן מִנֵּיהּ עַד
צַפְרָא וּדְיִשְׁתָּאַר מִנֵּיהּ
עַד צַפְרָא בְּנוּרָא תּוֹקְדוּן
וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ
מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֵּלְכֶם
בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא
לַיהוָה וּבְדִין תִּיכְלוּן
יְתִיהּ חַרְצֵיכוֹן יְהוֹן
אְסִירִין מְסַנְיְכוֹן בְּרַגְלֵיכוֹן
וְחוּטְרֵיכוֹן בִּידְכוֹן
וְתִיכְלוּן יְתִיהּ בִּבְהִילוּ

בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי
כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים
אֲנִי יְהוָה וְאַתֶּגְלִי
בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם בְּלֵילְיָא
הָדֵין וְאֶקְטוֹל כָּל
בּוּכְרָא בְּאַרְעָא דְּמִצְ
מֵאֱנָשָׁא וְעַד בְּעִירָא
וּבְכָל טַעֲוָת מִצְרָ
אֲעֲבִיד דִּינִין אֲנָא יְיָ
וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת
עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר
אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת
הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף
לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְיִהְ
דְּמָא לְכוֹן לְאָת עַל
בְּתַיָּא דְּאַתּוּן תַּמָּן
וְאֶחֱזִי יָת דְּמָא וְאֶיחוֹס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0194
powered by DWork • Heidelberg University Library

עליכון ולא יהי בכון
מותא לחבלא במקטלי
בארעא דמצ׳ והיה
חמם הזה לכם לזכרון
וחגותם אתו חג ליהוה
לדרתיכם חקת עולם
תחגוהו ויהי יומא חדין
לכון לדוכרנא ותחגון
יתיה חגא קדם יי
לדריכון קים עלם
תחגוניה שבעת ימים
מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל
חמץ ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום
הראשן עד יום השבעי׳
שבעה יומין פטירא
תיכלון ברם ביומא
קדמאה תבטלון ״
חמירא מבתיכון ארי
כל דייכול חמיעא

וישתיצי אינשא ההוא
מיש מיומא קדמאה
עד יומא שביעאה׳
וביום הר ראשון מקרא
קדש וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכה לא יעשה
בהם אך אשר יאכל
לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם וביומא
קדמאה מעיע קדיש
וביומא שביעאה מעיע
קדיש יהי לכון כל
עבידא לא תעביד
בהון ברם מא דמתאכיל
לכל נפש הוא בלחודוי
יתעביד לכון ושמרתם
את המצות כי בעצם
היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם
את היום הזה לדרתיכם

חקת עולם׳ ותטרון
יתפטירא ארי בברן
יומא הדין אפיקתית
חיליכון מארעא דמצ
ותטרון ית יומא הדין
לדריכון קים עלם׳
בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בערב
תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחדש
בערב בניסן בארבעת
עשרה יומא לירחא
ברמשא תיכלון פטירא
עד יומא חד ועשרין
לירחא ברמשא׳ ״
שבעת ימים שאר
לא ימצא בבתיכם
כי כל אכל מחמעת
ונכרתה הנפש ההוא
מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ׳ שבעה
יומין חמירא לא ישתכח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0195
powered by DWork • Heidelberg University Library

מחמצת ב ובעינ׳ וסימנהון שבעת ימים שאר׳ ודבתרא כל מחמצת אזוב ג מל בתו׳ וסימנהון ולקחתם אגדת אזוב׳ ולקח הכהן עץ א
ולקח אזוב ושאר דאוריתא כול חס׳

בבתיכון אריכל דייכול
מחמעא וישתיצי אינשא
ההוא מכנשתא דיש
בגיוריא ובי ציביא
דארעא׳ כל מחמצת
לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו
מצות׳ כל מחמעא
לא תיכלון בכל
מותבניכון תיכלון
פטירא׳
ויקרא משה לכל זקני
ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן
למשפחתיכם ושחטו
הפסח׳ וקרא משה לכל
סבי ישראל ואמר
להון אתנגידו וסבו
לכון מן בני ענא
לזרעיתכון וכוסו
פסחא׳ ולקחתם
אגדת אזוב ושבלתם

בדם אשר בסף והגעתם
אל המשקוף ואל שתי
המזוזת מן הדם אשר
בסף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד
בקר׳ ותסבון איסרת
אי זובא ותטבלון בדמא
דבמנא ותדון לשקפא
ולתרין ספיא מן דמא
דבמנא ואתון לא תפקון
אינש מתרע ביתיה
עד צפרא׳ ועבר יהוה
לנגף את מצרים וראה
את הדם על המשקוף
ועל שתי המזוזת ופסח
יהוה על הפתח ולא
יתן המשחית לבא
אל בתיכם לנגף׳
ויתגלי ייי למנחיית
מצרא׳ ויחזי ית דמא
על שקפא ועל תרין
ספיא וייחוס ייי על

תרעא ולא ישבוק
מחבלא למיעל לבתיכ
לממחי׳ ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך
ולבניך עד עולם׳ ותטו
ית פתגמא הדין לקים
לך ולבנך עד עלמא
והיה כי תבאו אל
הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבדה
הזאת׳ ויהי ארי תיעל
לארעא דיתין ייי לכ
כמא דמליל ותטרון
ית פולחנא הדין׳ והי
כי יאמרו אליכם בני
מה העבדה הזאת
לכם׳ ויהי ארי יימרון
לכון בניכון מא פולחנ
הדין לכון׳ ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה
אשר פסח על בתי

אליזלית כוי אל המשקוף ל על המשקוף ל אל המשקוף ל על המשפט ל ועל המשפט ל על חזקיהו ל ועל חזקיהו ל אל הגיל ל ועל הגיל ל ועל
ה אות דמיתרעא הדין ו באורי וסי ובנה כי תבאו ושלאה ואיתי כי יאמר ישלאה לא את צבו ושמרתם את דברי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0196
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת
בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם
וַיִּשְׁתַּחֲווּ וַתִּמְרֹן דִּבַּח
חִיס הוּא קְדָם יְיָ דְּחָס
עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂ בְּמִצְרַיִם
כַּד מְחָאִית מִצְרָאֵי
וְיָת בְּתַנָּאֵי שִׁיזִיבְ וְכַרְעָ
עַמָּאוֹסְגִדוּ: וַיִּלְכּוּ
וְיַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
עֲוָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
כֵּן עָשׂוּ וְאוֹלוּ וְעַבְדוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמָאוּ דְּקָיְדָ
יְיָ יָת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן
עֲבַדוּ: וַיְהִי
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה
הִכָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה
הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד
בְּכוֹר הַשֶּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית
הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
וַתְּהִי צְעָקָה גְּדוֹלָה בְּמִצְרָיִם
כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין
שָׁם מֵת וַיָּקָם פַּרְעֹה
בַּלַּיְלָה הוּא וְכָל
עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם
וַתְּהִי
בְּמֵעַ אַרְיְלִיתָ בֵּיתָא
תַּמָּן דְּלֵית הָוָה בֵּיתָ
מִיתָא וְיִקְרָא לְמֹשֶׁה
וְלְאַהֲרֹן לֵילְיָא וַאֲמַר
קוּמוּ פּוּקוּ מִגּוֹ עַמִּי
אַף אַתּוּן אַף בְּנֵי יִשְׂ
וְאִיזִילוּ פְּלְחוּ קֳדָם יְיָ
כְּמָא דְּמַלֵּלְתּוּן אֲמָרִין
גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקָרְכֶם
קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
וְלָכוּ וּבָרַכְתֶּם גַּם אוֹתִי
אַף עַנָּן אַף תּוּרֵינוּן
דְּבַרוּ כְּמָא דְּמַלֵּילְתּוּן
וְאִיזִילוּ וְצַלּוּ אַף עֲלַי
וְתֶחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם
לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן
הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ
מֵתִים וְתַקִּיפוּ מִצְרָאֵ
עַל עַמָּא לְאוֹחָאָה
לְשַׁלְּחוּתְהוֹן מִן אַרְעָא
אֲרֵי אֲמָרוּ כֻּלָּנָא מֵיתִין
וְשָׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ
טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם
צְרוּרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל

וַיְהִי קְטַל כָּל בּוּכְרָא
בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם מִבּוּכְרָא
דְּפַרְעֹה דְּיָתִיב לְמִיתַב
עַל כּוּרְסִי מַלְכוּתֵיהּ
עַד בּוּכְרָא דְּשִׁבְיָא
דִּבְבֵית אֲסִירֵי וְכָל
בּוּכְרָא דִּבְעִירָא וַיְקָם
פַּרְעֹה לֵילְיָא הוּא וְכָל
עַבְדּוֹהִי וְכָל מִצְרָאֵי
וְהָוָת עוֹחָמָא רַבְּתָא
בְּמִצְעַ אַרְיְלִיתָ בֵּיתָא
תַּמָּן דְּלֵית הָוָה בֵּיתָ
מִיתָא וְיִקְרָא לְמֹשֶׁה
וְלְאַהֲרֹן לֵילְיָא וַאֲמַר
קוּמוּ פּוּקוּ מִגּוֹ עַמִּי
אַף אַתּוּן אַף בְּנֵי יִשְׂ
וְאִיזִילוּ פְּלְחוּ קֳדָם יְיָ
כְּמָא דְּמַלֵּלְתּוּן אֲמָרִין
גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקָרְכֶם
קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
וְלָכוּ וּבָרַכְתֶּם גַּם אוֹתִי
אַף עַנָּן אַף תּוּרֵינוּן
דְּבַרוּ כְּמָא דְּמַלֵּילְתּוּן
וְאִיזִילוּ וְצַלּוּ אַף עֲלַי
וְתֶחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם
לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן
הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ
מֵתִים וְתַקִּיפוּ מִצְרָאֵ
עַל עַמָּא לְאוֹחָאָה
לְשַׁלְּחוּתְהוֹן מִן אַרְעָא
אֲרֵי אֲמָרוּ כֻּלָּנָא מֵיתִין
וְשָׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ
טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם
צְרוּרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל

וְהָוָה בְּפַלְגוּת לֵילְיָא
וְיָת כָּל בּוּכְרֵי אַרְעָא
דְּמִצְרַיִם קְטַל מִבּוּכְרֵי
דְּפַרְעֹה דְּיָתִיב עַל כּוּרְסֵי
מַלְכוּתֵיהּ עַד בּוּכְרָא
דְּשִׁבְיָא דִּבְבֵית אֲסִירֵי
וְכָל בּוּכְרָא דִּבְעִירָא
וְקָם פַּרְעֹה לֵילְיָא הוּא
וְכָל עַבְדּוֹהִי וְכָל מִצְרָאֵי
וַהֲוָת עוֹחָמָא רַבְּתָא
בְּמִצְרַיִם אֲרֵי לֵית בַּיְתָא
דְּלָא הָוָה תַּמָּן מִיתָא
וְקָרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
לֵילְיָא וַאֲמַר
קוּמוּ פּוּקוּ מִגּוֹ עַמִּי
אַף אַתּוּן אַף בְּנֵי יִשְׂ
וְאִיזִילוּ פְּלְחוּ קֳדָם יְיָ
כְּמָא דְּמַלֵּלְתּוּן אֲמָרִין
גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקָרְכֶם
קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
וְלָכוּ וּבָרַכְתֶּם גַּם אוֹתִי
אַף עַנָּן אַף תּוּרֵינוּן
דְּבַרוּ כְּמָא דְּמַלֵּילְתּוּן
וְאִיזִילוּ וְצַלּוּ אַף עֲלַי
וְתֶחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם
לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן
הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ
מֵתִים וְתַקִּיפוּ מִצְרָאֵ
עַל עַמָּא לְאוֹחָאָה
לְשַׁלְּחוּתְהוֹן מִן אַרְעָא
אֲרֵי אֲמָרוּ כֻּלָּנָא מֵיתִין
וְשָׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ
טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם
צְרוּרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0197
powered by DWork • Heidelberg University Library

שכמם ונטל עמאית
לישהון עד לא חמע
מותר אנותהון צריר
בלבשיהון על בתפיהון:
ובניישראל עשו כדבר
משה וישאלו ממצרים
כליכסף וכלי זהב
ושמלת ובניש עברן
כפתגמא דמשה ושאולו
ממצמנין דכסף ומנין
דדהב ולבושין ויהלה
נתן את חן העם בעיני
מצרים וישאלום ״
וינצלו את מצרים:
ויי יהב ית טעמא לרחמין
בעיני מצראי ואשאילונון
ודוקינון ית מצ׳ פרט
ויסעו בני ישראל
מרעמסס סבתה נשש
מאות אלף רגלי
הגברים לבד מטף:
ונטלו בני יש מרעמסס

סכותה ב ופימנהון ויעקב עמע פפיתה
ויסעו בני ישראל מרעמסס ספרת פ

לסוכות כשית מאה
אלפין גברא רגלאה
בר מטפלא וגם ערב
רב עלה אתם וענן
וקר מקנה כבד מאד:
ואפו ניבראין סגיאין
סליקו עמהון וענא
ותורי בעירא סגי
לחדא ואפו את
העגת אשר הוציאו
ממצרים עגת מצות
כי לא חמין כי גרשו
ממצרים ולא יכלו
לחתמחמה וגם צדה
לא עשו להם ואפו
ית לישא דאפיקו ממצ
גרישן פטירן ארי לא
חמע אריא אתרכו ממצ
ולא יכילו לאתעכבא
ואף זודין לא עבדו
לחון ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים

ערב ב וסימנ וגם ערב רב ווי
ערב וכל דבני שתי דכורב דו

שלשים שנה ואר
מאות שנה ומות
בני יש דיתיבו במ
ארבעמאה ותלת
שנין ויהי מקין ש
שנה וארבע מא
שנה ויהי בעצמ
הזה יצאו כל צב
יהוה מארעא מצ
והוה מפוק ארב
מאה ותלתין שנין
בכרן יומא הדין נפ
כל חילי דיי מא
דמצ׳ ליל שמרים
ליהוה להוצ׳ אסמ
מ׳צרים הוא הלילה
ליהוה שמרים לכ
בני ישראל לדרת
לילי נטיר הוא קד
ויי לאפקותהון מא
דמצ׳ הוא ליליא ה
קדם ויי נטיר לכ

עבאית ג ומל וסימנ דין נפקו אומיא לשריא ופירוש יצאו פל עבאות ויי ניחלת עבי יעבאורפגיוס לשני שרי צבאות ישר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0198
powered by DWork • Heidelberg University Library

בני יש לדריהון׃ פרוק
ויאמר יהוה אל משה
ואהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו׃
ואמר ייי למשה ואהרן
דא גזירת פסחא כל
בר יש דישתמד לא
ייכול ביה׃ וכל עבד
איש מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו׃ וכל
עבד גבר זבין כספא
ותגזר יתיה בכין ייכול
ביה׃ תושב ושכיר לא
יאכל בו׃ תותבא ואגירא
לא ייכול ביה׃ בבית
אחד יאכל לא תוציא
מן הבית מן הבשר
חוצה ועצם לא תשברו
בו׃ בחבורא חדא
יתאכיל לא תפקון מן
בית אמן בסרא לברא
וגרמא לא תתברון ביה׃

כל עדת ישראל יעשו
אתו׃ כל כנשתא דיש
יעבדון יתיה׃ וכי יגור
אתך גר ועשה פסח
ליהוה המול לו כל זכר
ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו׃ וארי
יתגיר עמכון גיורא
ויעביד פסחא קדם
ייי יגזר ליה כל דכורא
ובכן יקרב למעבדיה
ויהי כיציבי ארעא
וכל ערלא לא ייכול
ביה׃ תורה אחת יהיה
לאזרח ולגר הגר
בתוככם׃ אוריתא חדא
תהי ליציבא ולגיוריא
דיתגירון ביניכון׃
ויעשו כל בני ישראל
כאשר צוה יהוה את
משה ואת אהרן כן

עשו׃ ועבדו כל בני יש
כמא דפקיד ייי ית משה
וית אהרן כן עבדו׃ סרוק
ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה. את בני
ישראל מארץ מצרים
על צבאתם׃ והוה
בכרן יומא הדין אפיק
ייי ית בני יש מארעא
דמצ על חיליהון׃ פרוק
סיא וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ קדש לי כל
בכור פטר כל רחם
בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא׃ אקדיש
קדמי כל בוכרא פתח
כל ולדא בבני ישראל
באינשא ובבעירא דילי
הוא׃ ויאמר משה אל
העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בחזק

אילין לית בות כאזרח ל כאהבת ל כאהבם ל כאהלי ל כאהלים ל כאכל ל כאכלם ל כאמר ל כאפרם ל כאלף ל כאלוף ל
כאמות ל כאפר ל כאפלה ל כאנשים ל כאלמנה ל כאחיו ל כאזרח ל פת ולאזרח ל פת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0199
powered by DWork • Heidelberg University Library

יד חוץ א יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ
ואמר משה לעמא הוו
דכירין ית יומא הדין
דנפקתון ממצ׳ מבית
עבדותא ארי בתקוף
יד אפיק יי יתכון מכא
ולא יתאכיל חמיע
היום אתון יצאים בחדש
האביב ויומיא דין אתון
נפקין ביר חאדאביבא
והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבוסי
אשר נשבע לאבתיך
לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש ועברת
את העבדה הזאת
בחדש הזה ויהי כי
יעלנך יי לארץ
כנעני וחתאי ואמוראי
וחוי ויבוסאי וקניזאי

לאבהתך למיתן לך
ארץ עבדא חלב ורבש
ותפלחית פולחנא הדין
בירחא הדין שבעת
ימים תאכל מצעת וביום
תורת יהוה בפיך כי ביד
חזקה הוצאך יהוה
ממצרים ויהלך לא
על ידך ודוכרן בין
עינך בדיל דתהי
אורית׳ דיי בפומך
ארי ביד תקיפא אפקך
יי ממצ׳ ושמרת את
החקה הזאת למוע
מימים ימימה ותשו
תקימא הדין לזמנ
מזמן לזמן
והלה כי יבאך יהוה
אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך
ולאבתיך ותתה לך
והי ארי יעלנך יי
לארע כנענאי כמא

בדיל דא עבד יי לי
במפקי ממצ׳ והיה לך
לאות על ידך ולזכרון
בין עיניך למען תהיה
תורת יהוה בפיך כי ביד
חזקה הוציאך יהוה
ממצרים ויהלך את
על ידך ודוכרן בין
עינך בדיל דתהי
אורית׳ דיי בפומך
ארי ביד תקיפא אפקך
יי ממצ׳ ושמרת את
החקה הזאת למוע
מימים ימימה ותשו
תקימא הדין לזמנ
מזמן לזמן
והלה כי יבאך יהוה
אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך
ולאבתיך ותתה לך
והי ארי יעלנך יי
לארע כנענאי כמא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0200
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולטוטפת לטוטפת ג׳ וסימנהון והיה לאות וקשרתם לאות וקשרתם אתם לאות על ידכם
הוציאנו ייי ממצ׳ סוף פסו׳ ב׳ דס׳ וסימנהון ואמרת אליו בחזק יד כי בחזק יד סוף פסו׳ פרש

דקיים לך ולא בהתך
ויתננה לך׳ והעברת
כל פטר רחם ליהוה
וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים
ליהוה׳ ותעבר כל פתח
ולדא קדם ייי וכל פתח
ולד בעירא דיהון לך
דכרין תקדיש קדם
ייי׳ וכל פטר חמר
תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו וכל
בכור אדם בבניך
תפדה׳ וכל בוכרא
דחמרא תפרוק
באימרא ואם לא
תפרוק ותקפיה וכל
בוכרא דאינשא בבנך
תפרוק׳ והיה כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו
בחזק יד הוציאנו יהוה

ממצרים מבית עבדים׳
ויהי ארי ישאלנך ברך
מחר למימר מא דא
ותימר ליה בתקוף יד
אפקנא ייי ממצ׳ מבית
עבדותא׳ ויהי כי הקשה
פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ
מצרים מבכר אדם
ועד בכור בהמה על
כן אני זבח ליהוה כל
פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה׳
והוה כד אקשי פרעה
לשלחותנא וקטל ייי
כל בוכרא בארעא
דמצ׳ מבוכרא דאינשא
ועד בוכרא דבעירא
על כן אנא דבח קדם
ייי כל פתח ולד דכריא
וכל בוכרא דבני אפרוק׳
והיה לאות על ידכה

לטוטפת בין עיניך
כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים׳ ויהי
לאת על ידך ולתפלין
בין עינך ארי בתקוף יד
אפקנא ייי ממצרים׳
ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם
אלהים דרך ארץ
פלשתים כי קרוב הוא
כי אמר אלהים פן
ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרימה׳
והוה כד שלח פרעה
ית עמא ולא דברנון
ייי באורח ארע פלשתאי
ארי קריבא היא ארי
אמר ייי דלמא יזועון
עמא במחזיהון קרבא
ויתובון למצ׳ ויסב אלהים
את העם דרך המדבר
ים סוף וחמשים עלו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0201
powered by DWork • Heidelberg University Library

בני ישראל מארץ
מצרים ואסחר ייי
ית עמא אורח מדברא
לימא דסוף ומזרזין
סליקו בני יש מארעא
דמצ׳ ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי
השבע השבע את
בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם את
עצמותי מזה אתכם׃
ואסיק משה ית גרמי
יוסף עמיה ארי אומאה
אומי ית בני יש למימר
מדכר דכיר ייי יתכון
ותסקון ית גרמי מכא
עמכון ויסעו מסכת
ויחנו באתם בקצה
המדבר ונטלו מסכות
ישרו באתם דבסטר
מדברא ויהוה חלך

לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחתם הדרך ולילה
בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם
ולילה׃ וייי מדבר
קדמיהון ביממא
בעמודא דעננא
לדברותהון באורחא
ובליליא בעמודא
דאישתא לאנהרא להון
למיזל ביממא ובליליא׃
לא ימיש עמוד הענן
יומם ועמוד האש לילה
לפני העם׃ לא עדי
עמודא דעננא ביממא
ואף לא עמודא דאשתא
בליליא מן קדם עמא׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל וישבו
ויחנו לפני פי החירת
בין מגדל ובין הים

לפני בעל צפן נ
תחנו על הים׃ מ
עם בני יש ויתוב
וישרון קדם פו
חירתא בין מגד
ובין ימא קדם בע
צפון לקבליה תש
על ימא׃ ואמר פ
לבני ישראל נבכ
הם בארץ סגר על
המדבר׃ ויימר פ
על בני יש מערב
אנון בארעא אח
עליהון מדברא׃
וחזקתי את לב
פרעה ורדף אחריה
ואכבדה בפרעה וב
חילו וידעו מצרים
כי אני יהוה ויעשו
ואתקיף ית לבא דפ
וירדוף בתריהון
ואתיקר בפר ובכל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0202
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויהפך ב׳ וסימנדון ויהפך לבב פרעה
להם לאויב ○

נסע ב׳ וסימנדון והנה מצרים נסע
ואלון ברית ייי ○

קברים ב׳ וסימנדון המבלי אין קברים
קברים לי דאיום ○

משרי תיה וידעון מצראי
ארי אנא ייי ועבדו כן׃
ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל העם
ויאמרו מה זאת עשינו
כי שלחנו את ישראל
מעבדנו׃ ואתחוא
למלכא דמצר ארי
אזל עמא ואתהפיך
לבא דפר ועבדוהי
בעמא ואמרו מאדא
עבדנא ארי שלחנא
ית ישר׳ מפולחננא
ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו׃ וטקיס
ית רתכיה וית עמיה
דבר עמיה׃ ויקח שש
מאות רכב בחור וכל
רכב מצרים ושלשם
על כלו׃ ודבר שית
מאה רתכין בחירן

וכל רתיכי מצראי
וגיברין ממנן על כולהין׃
ויחזק יהוה את לב
פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל
ובני ישראל יצאים ביד
רמה׃ ותקיף ייי ית לבא
דפר מלכא דמצ׳ ורדף
בתר בני יש ובני יש
נפקו בריש גלי׃ וירדפו
מצרים אחריהם וישיגו
אותם חנים על הים
כל סוס רכב פרעה
ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל
צפון׃ ורדפו מצראי
בתריהון ואדביקו
ית הון כד שרן עלימא
כל סוסות רתיכי פר׳
ופרשוהי ומשריתיה
על פום חירתא קדם
בעיל צפון׃ ופרעה

הקריב וישאו בני
ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע
אחריהם ויירא
מאד ויצעקו בני
ישראל אל יהוה׃ ופר׳
קריב וזקפו בני ישר׳
ית עיניהון והא מצראי
נטלין בתריהון ודחילו
לחדא וזעיקו בני יש
קדם ייי׃ ויאמרו אל
משה המבלי אין
קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה
זאת עשית לנו
להוציאנו ממצרים׃
ואמרו למשה המדלית
קברין במצ׳ דברתנא
לממת במדברא מא
דא עבדת לנא
לאפקותנא ממצר׳
הלא זה הדבר אשר

ביד רמ׳ בריש ג׳ באו ויחזק יי׳ והנפש אשר תעשה ממחרת הפסח ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0203
powered by DWork • Heidelberg University Library

ישועת ה׳ פת׳ ושימנהון התיצבו וראו׳ חשף ייי׳ מי יתן מציון קדמי׳ דחיפרא לא לכם להלחם בזאת׳ יכ׳ חסדו ואמונתנו לבית
תספו ב׳ בתו׳ וחס׳ דחס׳ ושיב׳ לראתם עוד׳ על הדבר

דבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם
לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ
וְנַעַבְדָה אֶת מִצְרַיִם
כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת
מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃
הֲלֹא דִין פִּתְגָמָא ״
דְּמַלֵּיל נָא עִמָּךְ בְּמִצְרַ
לְמֵימַר שְׁבוֹק מִנַּנָּא
וְנִפְלַח יָת מִצְרָאֵי אֲרֵי
טָב לַנָא דְּנִפְלַח יָת
מִצְרָאֵי מִדְּנְמוּת ״
בְּמִדְבְּרָא׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל
תִּירָאוּ הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ
אֶת יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי
אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת
מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא
תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד
עַד עוֹלָם׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה
לְעַמָּא לָא תִדְחָלוּן
אִתְעַתְּדוּ וּחְזוֹ יָת

פּוּרְקָנָא דַּיְיָ דִּיעֲבִיד
לְכוֹן יוֹמָא דֵין אֲרֵי
דַּחֲזִיתוּן יָת מִצְרָאֵי
יוֹמָא דֵין לָא תוֹסְפוּן
לְמִחְזֵיהוֹן עוֹד עַד
עָלְמָא׃ יְהוָה יִלָּחֵם
לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃
יְיָ יְגִיחַ לְכוֹן קְרָב
וְאַתּוּן תִּשְׁתְּקוּן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
מַה תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃
וְאַמַּר יְיָ לְמֹשֶׁה קַבֵּילֶת
צְלוֹתָךְ מַלֵּיל עִם בְּנֵי
יִשְׂ וְיִטְּלוּן׃ וְאַתָּה הָרֵם
אֶת מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת
יָדְךָ עַל הַיָּם וּבְקָעֵהוּ
וְיָבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃ וְאֶת
שׁוּל יָת חוּטְרָךְ וְאָרֵים
יָת מִדְּךָ עַל יַמָּא וּבְזַעְהִי
וְיֵעָלוּן בְּנֵי יִשְׂ בְּגוֹ

יַמָּא בְּיַבָּשְׁתָּא׃ וְאָנִי
הִנְנִי מַחֲזִיק אֶת לֵב
מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶ
וְאֶכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכ
חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁי
וְאָנָא הָא אָנָא מְתַקֵּ
יָת לְבָא דְמִצְרָאֵי וְיֵעָ
בָּתְרֵיהוֹן וְאִתְיַקַּר בְּפ
וּבְכָל מַשְׁרְיָתֵיהּ בְּרִתְכ
וּבְפָרָשׁוֹהִי׃ וְיָדְעוּ
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה
בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ וְיִדְ
מִצְרָאֵי אֲרֵי אָנָא יְיָ
בְּאִתְיַקָּרוּתִי בְּפַרְע
בְּרִתְכּוֹהִי וּבְפָרָשׁוֹה
וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִי
הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶ
וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן
מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד
מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַנְטֵל

ויבאו ז׳ רפ׳ ו׳ חס׳ ז׳ מל׳ ושימנהון נאתה קדם׳ ואני הנני מחזק׳ קום לך למסע׳ הבו לכם שלטה אנשים פתחי נדיבים׳ ילכו בי
ויהודה הדין ו׳ חס׳ ויבאו אליך במבוא עם׳ ל׳ מל׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0204
powered by DWork • Heidelberg University Library

מלאכי דיי דמדבר
קדם משריתא דישׂ
ואתא מבתריהון ונטל
עמודא דענגא מן
קדמיהון ושרא מבתריהון׃
ואתא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל והוי
חשנן והחשך ויאר
את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה׃
ועל בין משריתא דמצראי
ובין משריתא דישׂ
והוה ענגא וקבלא
למצראי ולישׂ נהר
כל לליא ולא אתקרבו
זה לות זה כל לליא׃
ונטי משה ית ידה על
ימא ואתיב יי
ית ימא ברוח קדמא
תקיפא כל לליא ושוי
ית ימא ליבשרנא
ואתבזעו מיא ועבאו
בני ישראל בתוך
יבשתא חיל מיא להון
שורין מימינהון
ומסמלהון וירדפו
מצריא ועבאו אחריהון
כל סוס פרעה רתכבו
ופרשוי אלתוך ימא׃
והוה באשמרת צפרא
וחזי יי למשרית מצראי
בעמודא דאשתא
וענגא ושגיש ית
משריתא דמצראי׃
ואסר ית אופן מרתניהון
ונהגום בכבדות ואמר
מצרים נערוק מקדם
ישראל ארי יי
נלחם להון במצרים׃
ואמר יי למשה
נטה ית ידך על ימא

ידיה על ימא ותב יי
ית ימא ברוח קדמא
תקיפא כל לליא ושוי
ית ימא ליבשרנא
ואתבזעו מיא ועבאו
בני ישראל בתוך
יבשתא חיל מיא להון
ומשמאלהון
ושגיא ית
משריתא דמצראי
ואסר ית אופן מרתניהון
ונהגום בכבדות ואמר
מצרים נערוק מקדם
ישראל ארי יי
נלחם להון במצרים׃
ואמר יי למשה
נטה ית ידך על ימא
ויתיבון מיא על
מצריא על רתיכוהי
ועל פרשוהי לנו יעבי
ואתיב משה ימא
לתוקפיה כד אתפני
ומצרים עבדין
לקדמותיה ונפלו
מצרים בגו ימא׃
ותבו מיא ומטלו
ית רתיכיא ופרשיא
לחין בתקוף ואמרו
נערוק מקדם
ישראל ארי יי
גבורתא דיי דעבד
להון קרבין במצרים׃
ואמר יי למשה
נטה את ידך על ימא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0205
powered by DWork • Heidelberg University Library

וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד׃
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃
וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃
אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אלהי
אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שְׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם סוּף׃
תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצֹלֹת
אַבֶן׃
יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0206
powered by DWork • Heidelberg University Library

קמיך ב ומל ושימנהון תהרש קמיך · שאון קמיך רתהלים ס — ה תשלח ה ושימנהון חדנך · את האמי · מרועאלוני בכה · קצירה ע״ש
רוחך יבראון · וחד ותשלח פראורא ס — ה

קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּמַיִם נִצְּבוּ כְּמוֹ נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם׃ אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אַחֲלֵק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְּרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה
פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ
בְּחַסְדְּךָ עַם זוּ גָאָלְתָּ נְהַלְתָּ בְעָזְךָ אֶל נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרֹעֲךָ יִדְּמוּ כָאֶבֶן עַד
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עַם זוּ
קָנִיתָ׃ תְּבֹאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי
בָּאֵסוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

בְּכֵין שַׁבַּח מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂ יָת תּוּשְׁבַּחְתָּא הָדָא
קָדָם יְיָ וְאָמְרוּ לְמֵימַר
נְשַׁבַּח וְנוֹדֵי קָדָם יְיָ
אֲרֵי אִתְגָּאִי עַל גֵּיוְתָנִיא
וְגֵיוְתָא דִילֵיהּ הִיא
סוּסְיָא וְרָכְבֵיהּ רְמָא
בְּיַמָּא תּוּקְפִּי וְתוּשְׁבַּחְתִּי
דְּחִילָא יְיָ אָמַר בְּמֵימְרֵיהּ
וְהָוָה לִי לְפָרִיק דֵּין
אֱלָהִי וְאַבְנֵי לֵיהּ
מִקְדָּשׁ אֱלָהָא דַאֲבָהָתִי
וְאַפְלַח קְדָמוֹהִי׃ יְיָ
מָרֵי נִצְחָן קְרָבַיָּא יְיָ
שְׁמוֹ רְתִיכֵי פַרְעֹה
וּמִשְׁרְיָתֵיהּ שַׁדִּי בְּיַמָּא
וּמִבְחַר גִּיבָרוֹהִי אִיטְבָעוּ
בְּיַמָּא דְסוּף תְּהוֹמַיָּא
חֲפוֹ עֲלֵיהוֹן נַחְתּוּ
לְעוּמְקַיָּא כְּאַבְנָא׃
יְמִינָךְ יְיָ אַדִּירָא
בְּחֵילָא יְמִינָךְ יְיָ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0207
powered by DWork • Heidelberg University Library

תְּבָרַת סַנְאָה וּבִסְגֵי
תּוֹקְפָךְ תְּבָרְעוּן דְּקָמוֹ
עַל עַמָּךְ שַׁלְחִי גַּרְגָּךְ
שִׁינּוֹן כְּנָרָא לְקַשָּׁא
וְלַבְּיָמֵר פּוּמָךְ חֲכִימוּ
מַיָּא קְמוּ כְּשׁוּר אוֹלָא
קְפוּת תְּחוֹמִי בְּלָבָא דְּיַמָּא׃
דְּהַוָה אָמַר סַנְאָה
אֲרַדְּוֹף אַדְבֵּיק אֲפַלֵּיג
בְּזוֹתָא תִּסְבַּע מִנְּהוֹן
נַפְשִׁי אֲשַׁלּוֹף חַרְבִּי
תְּשֵׁיצִנּוֹן יְדִי׃ אֲמַרְתְּ
בְּמֵימְרָךְ חַפֵּי עֲלֵיהוֹן
יַמָּא אִשְׁתְּקַע בְּאַבְרָא
בְּמַיִן תַּקִּיפִין לִית בַּר
מִנָּךְ אִתְּהִוֵא אֱלָהָא
וְיֵי לִית אֱלָהָא אֲדִיר
בְּקוּדְשָׁא דְּוֹחֵל תּוּשְׁבְּחָן
עֲבִיד פְּרִישָׁן אֲרִימַת
יְמִינָךְ בְּלַעְתִּנּוֹן אַרְעָא׃
דְּבָרָה מִשְׁבּוּתָךְ לְעַמָּא
רְגַז דְּפָרְקְתָּא דְּבָרְחוּ

בְּתוֹקְפָךְ לְדִירָא דְּקוּדְשָׁךְ׃
שְׁמָעוּ עַמְמַיָּא וְזַעוּ
דְּחָלָא אֲחַדְתִּנּוֹן לְדָהָווּ
וְתִבְּרִין בְּפַלְשָׁת בְּכֵין
אוֹתְבַהִּילוּ רַבְרְבֵי אֱדוֹם
תְּקִיפֵי מוֹאָב אֲחַדִינּוֹן
רְתִיתָא אִתְּבְרוּ כָּל דָּהָווּ
וְתִבְּרִין בְּכַנְעָן׃ תְּפִיל
עֲלֵיהוֹן אֵימְתָא
וְדָחְלְתָא בִּסְגִי תּוֹקְפָךְ
וְיִשְׁתְּקְנוּן כְּאַבְנָא עַד
דְּיִעְבַּר עַמָּךְ יֵי עַד
אַרְנוֹנָא עַד דְּיִעְבַּר עַמָּא
דְּנָן דְּפָרְקְתָּא אִתְּיְדוֹנָא׃
תְּעִילְנוּן וְתַשְׁרְנוּן
בְּטוּרָא דַּאֲחַסְנְתָּךְ אַתְרָ
לְבֵיתָ שְׁכִנְתָּךְ אַתְקִינְתָּא
יֵי מִקְדָּשָׁא יֵי אַתְקְנוּ
יְדָךְ יֵי מַלְכוּתָךְ לְעָלְמָא
וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ אֲרֵי
עָלוּ סוּסָוָת פַּרְעֹה בְּרְתְּכְווֹ
וּבְפָרָשׁוֹהִי בְּיַמָּא וְאָתֵיב

וְיֵי עֲלֵיהוֹן יַתְמַיָּא
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלִיכוּ
בְּיַבֶּשְׁתָּא בְּגוֹ יַמָּא׃

וְתַקְּחָ מִרְיָם הַנְּבִיאָה
אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף
בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאן כָּל הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבְמְחֹלוֹת׃
וְסַיְבַת מִרְיָם נְבִיאָתָא
אֲחָתֵיהּ דְּאַהֲרֹן יָת
תּוּפָא בִּידָהּ וּנְפָקָא
כָּל נְשַׁיָּא בָּתְרָהָא
בְּתוּפִין וּבְחִנְגָּנִין וְתַנְּעָן
לְהוֹן מִרְיָם שִׁירוּ לַיְיָ
כֵּי גָּאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רְמָה בַיָּם וּמַעֲנָא לְהֵן
מִרְיָם שַׁבְּחוּ וְאוֹרְיָתָא
קֳדָם יֵי אֲרֵי אִתְּגְאִי
עַל גֵּיוָתָנַיָּא וְגֵיוָתָא
דִּילִיהּ הִיא סוּסְיָא
וְרָכְבֵיהּ רְמָא בְּיַמָּא׃
וְיֵי עֲבַד עִמְּשָׁה יָת

וישראל מים סוף ויצאו
אל מדבר שור וילכו
שלשת ימים במדבר
ולא מצאו מים ואטיל
משה את ישראל מים
דסוף ונפקו למדברא
דחגרא ואזלו תלתה
יומין במדברא ולא
אשכחו מייא ובאו
מרתה ולא יכלו לשות
מים ממרה כי מרים
הם על כן קרא שמה
מרה ויאמרו
יכילו למשתי מייא
ממרה ארי מרירין
אנון על כן קרא שמה
מרה ויללו חמעם על
משה לאמר מה נשתה
ואתר עמו עמא על
משה למימר מא נשתי
ויצעק אל יהוה ויורהו
יהוה עץ וישלך אל

המים וימתקו המים
שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו ויצלי קדם
ייי ואלפיה ייי אילנא
ורמא למייא ובסימו
מייא תמן גזר ליה קים
ודין ותמן נסייה ואמר
אם שמוע תשמע לקול
יהוה אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל
חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני
יהוה רפאך ואמר
אם קבלא תקבל
למימרא דייי אלהך
ודכשר קדמוהי תעביד
ותצית לפקודוהי ותיטר
כל קימוהי כל מרעין
דשויתי במצרים לא
אישויינון עליך ארי

אנא ייי אסך
ויבאו אילמה ושם
שתים עשרה עינות
מים ושבעים תמרים
ויחנו שם על המים
ואתון לאילים ותמנן
תרי עשר מבועין דמיין
ושבעין דקלין ושרו
תמן על מייא ויסעו
מאילם ויבאו כל עדת
בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אילם
ובין סיני בחמשה עשר
יום לחדש השני
לנאתם מארץ מצרים
ונטלו מאילים ואתו
כל כנשתא דבני ישר
למדברא דסין דבין
אילים ובין סיני בחמשת
עשרה יומא לירחא
תניא למפקהון מארעא
דמצ׳ ולנו כל עדת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0209
powered by DWork • Heidelberg University Library

ועל אהרן ז׳ ופימנהון וילינו רויבאו מרתה · וילנו דותשא כל העדה · ויקהלו על משה ועל אהרן · וילנו דאתם המתם · ויהי בהקהל תלתהון
בויקח קרח · ולא היה מים לעדה ויקהלו דויבאו בני ישר׳ כל העדה מדבר צין · ובני אליאב נמואל · וכול בתו ס ——— ס

בני ישראל על משה
ועל אהרן במדבר׳
ואתרעמו כל כנשתא
דבני יש׳ על משה
ועל אהרן במדברא׳
ויאמרו אלהם בני
ישראל מייתן מותנו
ביד יהוה בארץ מצרים
בשבתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם
לשבע כי הוצאתם
אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל
הזה ברעב׳ ואמרו
להון בני יש׳ לוי דמיתנא
קדם ייי בארעא דמצ׳
כד הוינא יתבין על
דורי בסרא כד הוינא
אכלין לחמא וסבעין
ארי אפיקתון יתנא
למדברא הדין לקטלא
ית כל קהלא הדין

סיג בכפנא׳ ויאמר
יהוה אל משה הנני
ממטיר לכם לחם מן
השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו
למען אנסנו הילך
בתורתי אם לא׳ ואמר
ייי למשה הא אנא
מחית לכון לחמא מן
שמיא ויפקון עמא
וילקטון פתגם יום
ביומיה בדיל דאינסנון
היהכון באוריתי אם
לא׳ והיה ביום הששי
והכינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום׳ ויהי
ביומא שתיתאה
ויתקנון ית דייתון
ויהי על חד תרין על
דילקטון יום יום׳ ויאמר
משה ואהרן אל כל

בני ישראל ערב
וידעתם כי יהוה
הוציא אתכם מארץ
מצרים׳ ואמר משה
ואהרן לכל בני ישר׳
ברמשא ותרעון ארי
ייי אפיק יתכון מארע
דמצ׳ ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמעו
את תלנתיכם על
יהוה ונחנו מה כי
תלונו עלינו׳ ובצפרא
ותחזון ית יקרא דייי
בדשמיע תורעמתכ
על ייי ונחנא מא ארי
מתרעמתון עלנא׳
ויאמר משה בתת
יהוה לכם בערב
בשר לאכל ולחם
בבקר לשבע בשמע
יהוה את תלנתיכם
אשר אתם מלינם

יביאו ע׳ ח׳ מל׳ וחד חט וסימנ׳ והכינו · ושפטו את העם · שוק התרומה · למען אשר יביאו · בכורי · והביאו את כל אחיכם · כי אל
הלשכות · לבוש מלכות · והשערים והתכן חט בכול ס ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0210
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובבקר ז׳ וסימנהין תשבעו לחם היתה שבבת הטל תשגשגי בערב היא באה ובבקר אמרה למלך וחד ובק ודאיתם וחד
ומלאה הערב והבקר

עליו ונחנו מה לא
עלינו תלנתיכם כי
על יהוה ואמר משה
בדיתין ייי לכון ברמשא
בסרא למיכל ולחמא
בצפרא למסבע
בדשמיען קדם ייי
תורעמתכון דאתון
מתרעמין עלוהי
ונחנא מא לא עלנא
תורעמתכון אלהין
על מימרא דייי ויאמר
משה אל אהרן אמר
אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי
שמע את תלנתיכם
ואמר משה לאהרן
אימר לכל כנשתא
דבני יש קריבו קדם
ייי ארי שמיען קדמוהי
תורעמתכון ויהי
בדבר אהרן אל כל

עדת בני ישראל ויפנו
אל המדבר והנה
כבוד יהוה נראה בענן
והוה כד מליל אהרן
עם כל כנשתא דבני
יש ואתפניו למדברא
והא יקרא דייי אתגלי
בעננא
וידבר יהוה אל משה
לאמר שמעתי את
תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר
בין הערבים תאכלו
בשר ובבקר תשבעו
לחם וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם שמיע
קדמי תורעמת בני
יש מליל עמהון למימר
בין שמשיא תיכלון
בסרא ובצפרא
תסבעון לחמא ותדעון
ארי אנא ייי אלהכון

ויהי בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה
ובבקר היתה שכבת
הטל סביב למחנה
והוה ברמשא וסליקת
סליו וחפת ית משריתא
ובצפרא חות נחתת
טלא סחור סחור
למשריתא ותעל
שכבת הטל והנה
על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר
על הארץ וסליקת
נחתת טלא והא על
אפי מדברא דעדק
מקלף דעדק דגיר
כגלידא על ארעא
ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו
מן הוא כי לא ידעו
מה הוא ויאמר משה
אלהם הוא הלחם

ויאמר משה אליהם ג׳ וסימנהין הוא הלחם אל יותר ממנו אם יעברו בצ גדובנו דאובן אתכם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0211
powered by DWork • Heidelberg University Library

זה הדבר אשר צוה ייי ד באורית ודימנדון לקטו ממנו · מלא העמר · אלראשי המטות · לבנות צלפחד ט—ס זה הדבר ישבו אלף

אשר נתן יהוה לכם
לאכלה: וחזו בני יש
ואמרו גבר לאחוהי
מנא הוא ארי לא
ידעין מא הוא ואמר
משה להון הוא לחמא
דיהב ייי לכון למיכל:
זה הדבר אשר צוה
יהוה לקטו ממנו איש
לפי אכלו עמר לגלגלת
מספר נפשתיכם איש
לאשר באהלו תקחו:
דין פתגמא דפקיד
ייי לקוטו מניה גבר
לפום מיכליה עומרא
לגולגולתא מנין
נפשתכון גבר
לדב משכניה תסבון:
ויעשו כן בני ישראל
וילקטו המרבה
והממעיט: ועברו כן
בני יש ולקטו דאסגי

ודאזער: וימדו בעמר
ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר
איש לפי אכלו לקטו:
וכלו בעומרא ולא
אותר דאסגי ודאזער
לא חסר גבר לפום
מיכליה לקטו: ויאמר
משה אלהם איש אל
יותר ממנו עד בקר:
ואמר משה להון
אינש לא ישאר מניה
עד צפרא: ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים
ממנו עד בקר וירם
תלעים ויבאש ויקצף
עלהם משה: ולא
קבילו מן משה ואשארו
גבריא מניה עד צפרא
ורחיש רחשא וסרי
ורגיז עליהון משה:
וילקטו אתו בבקר

בבקר איש כפי אכלו
וחם השמש ונמס:
ולקטו יתיה בצפר
בצפר גבר כפום
מיכליה ומא דמשתאר
מניה על אפי חקלא
כד חמא עלוהי
שימשא פשר: ויהי
ביום הששי לקטו
לחם משנה שני העמר
לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה:
והוה ביומא שתיתאה
לקטו לחמא על חד
תרין תרין עומרין
לחד ואתו כל רברבי
כנשתא וחויו למשה:
ויאמר אלהם הוא
אשר דבר יהוה שבתון
שבת קדש ליהוה
מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו

אלין ליה כות לאשר באהלו לאשר הוא לו לאל השמים לאל יהי לאחזת עולם לאשר עשו לאשר הביא לאלפי ישר לאין מספר
לאלה מחלקות לאל גבר לאל יה לאמות חמש לאין להם לארץ מצרים לאן משקל ס—

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0212
powered by DWork • Heidelberg University Library

בשלו ואת כל העדף
הניחו לכם למשמרת
עד הבקר ואמר להון
הוא דמליל ייי שבא
שבתא קורשא קדם
ייי מחר ית דאתון עתידין
למיפא איפו ויתדאתון
עתידין לבשלא בשילו
ויתכל מותרא אצנעו
לכון למטרא עד צפרא
ויניחו אתו עד הבקר
כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה
בו ואצנעו יתיה עד
צפרא כמא דפקיד משה
ולא סרי ורחשא לא
הוה ביה ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת
היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה ואמר
משה אכלהי יומא דין
ארי שבתא יומא דין

קדם ייי יומא דין לא
תשכחוניה בחקלא
ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי שבת
לא יהיה בו שיתה יומין
תלקטוניה וביומא
שביעאה שבתא לא
יהי ביה ויהי ביום
השביעי יצאו מן העם
ללקט ולא מצאו והוה
ביומא שביעאה נפקו
מן עמא למלקט ולא
אשכחו ויאמר
יהוה אל משה עד אנה
מאנתם לשמר מצותי
ותורתי ואמר ייי למשה
עד אימתי אתון מסרבין
למיטר פקודי ואוריתי
ראו כי יהוה נתן לכם
השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם
יומים שבו איש תחתיו

אל יצא איש ממקמו
ביום השביעי חזו ארי
ייי יהב לכון שבתא על
כן הוא יהיב לכון ביומא
שתיתאה לחים תרין
יומין תיבו אינש תחותוהי
לא יפוק אינש מאתריה
ביומא שביעאה וישבתו
העם ביום השביעי ושבתו
עמא ביומא שביעאה
ויקראו בית ישראל
את שמו מן והוא כזרע
גד לבן וטעמו כצפיחת
בדבש וקרו בית יש
ית שמיה מנא והוא
כבר זרע גידא חור
וטעמיה כאסקריטון
בדבש ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה
יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת
לדרתיכם למען יראו

ויקראו ו׳ בתו ושימנהון ויקראו אל לוט · לרבקה · ויקראו שמו נעשו · ויקרא לפנו אברך · ויקראו בית ישראל · ויקראו בשמור כ״ם
בית ישר׳ ד׳ בתו ושימנהון אתשמו מן · כי ענן יי׳ יבכו · כי גוע אהרן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0213
powered by DWork • Heidelberg University Library

אל קצה ו׳ דס׳ וסימנ׳ ובני ישר׳ אכלו׳ וירד הגבול אל קצה ההר׳ ועבר הגבול אלכתף בית חגלה׳ וירד הוא ופרח נערו׳ ויאמר ...
אל ישע׳ הנה ייי השמיע ...

את הלחם אשר האכלתי
אתכם במדבר בהוציאי
אתכם מארץ מצרים׃
ואמר משה דין פתגמא
דפקיד ייי מלי עומרא
מניה למטרא לדריכון
בדיל דיחזון ית לחמא
דאוכיליתיתכון במדברא
באפקותי יתכון מארעא
דמצ׳ ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת
ותן שמה מלא העמר
מן והנח אתו לפני
יהוה למשמרת לדרתיכם׃
ואמר משה לאהרן
סב צלוחי חדא והב
תמן מלי עומרא מנא
ואצנע יתיה קדם ייי
למטרא לדריכון׃ ״
כאשר צוה יהוה אל
משה ויניחהו אהרן
לפני העדת למשמרת׃

כמא דפקיד ייי למשה
ואצנעיה אהרן קדם
סהדותא למטרא׃
ובני ישראל אכלו את
המן ארבעים שנה עד
באם אל ארץ נושבת
את המן אכלו עד
באם אל קצה ארץ
כנען׃ ובני יש׳ אכלו
ית מנא ארבעין שנין
עד דעלו לארעא
יתיבתא ית מנא אכלו
עד דאתו לסיפי ארעא
דכנען׃ והעמר עשרית
האיפה הוא׃ ועומרא
חד מן עשרה בתלת
סאין הוא׃
ויסעו כל עדת בני
ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי
יהוה ויחנו ברפידים
ואין מים לשתת העם׃

ונטלו כל כנשתא דב...
יש ממדברא דסין
למטלניהון על מימר...
דייי ושרו ברפידים
ולית מיא למשתי עמ...
וירב העם עם משה
ויאמרו תנו לנו מים
ונשתה ויאמר להם
משה מה תריבון עמ...
מה תנסון את יהוה׃
ונצא עמא עם משה
ואמרו הבו לנא מיא
ונשתי ואמר להון
משה מא נצן אתון
עמי מא מנסן אתון
קדם ייי׃ ויצמא שם
העם למים וילן העם
על משה ויאמר למה
זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת בני
ואת מקני בצמא׃ וצה...
תמן עמא למיא ואתרע...

תריבון ג׳ וסימנהון חד בתו׳ וחד בנבי׳ וחד בכתו׳ וסימ׳ מה תריבון עמדי׳ האתם תריבון לבעל׳ אם לאל תריבון ...
... ב׳ קמצ׳ וסימנהון ויצמא שם העם׳ המנע כי העליתנו ...

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0214
powered by DWork • Heidelberg University Library

וטף ב ומיכיהון ומטך אשר ביך ומטך אשר הכית בו את היאר ס ——— על הצור ב בטורה ומיכיהון הנני עמד
לפניך שם על הצור הנה מקום אחי ס ——— א

עמא על משה ואמר
למא דנן אסיקתנא ממצ
לקטלא יתי וית בני
ויתבעירי בצהותא
ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם
הזה עוד מעט וסקלני
ועלי משה קדם יי
למימר מא אעביד
לעמא הדין עוד זעיר
פון ורגמוני ואמר
יהוה אל משה עבר
לפני העם וקח אתך
מן קשיא ישראל ומטך
אשר הכית בו את
היאר קח בידך והלכת
ואמריי למשה עבר
קדם עמא ודבר עמך
מסבי ישר וחוטרך
דמחית ביה ית נהרא
סב בידך ותיזיל הנני
עמד לפניך שם על
הצור והכית בצור
ונפקן מיניה מיא
וישתי עמא ועבד כן
משה לעיני סבי יש
ויקרא שם המקום
מסה ומריבה על דיבי
בני ישראל ועל נסתם
את יהוה לאמר הית
יהוה בקרבנו אם אין
וקרא שמיה דאתרא
נסית אומנותא על
דנצו בני יש ועל דנסיו
קדם יי למימר האית
שכנתא דיי בינא
אם לא
ויבא עמלק וילחם עם
ישראל ברפידם ואתא
עמלק ואגיח קרבא עם
יש ברפידים ואמר
משה אליהושע בחר
לנו אנשים ונא הלחם
בעמלק מחר אנכי
נצב על דאש הגבעה
ומטה האלהים בידי
ואמר משה ליהושע
בחר לנא גברין ופוק
אגח קרבא בעמלק
מחר אנא קאים על
ריש רמתא וחוטרא
דאת עבידו ביה נסין
ומצות
ויעלעשה
מיערבת
בידי ויעש
מן קדם יי
יהושע כאשר אמר
לו משה להלחם
בעמלק ומשה אהרן
וחור עלו לראש הגבעה
ועבד יהושע כמא
דאמר ליה משה לאגחא
קרבא בעמלק ומשה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0215
powered by DWork • Heidelberg University Library

אהרן וחור סליקו לריש
רמתא והיה כאשר
ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח
ידו וגבר עמלק והוי
כד מרים משה ידוהי
מתגברין דבית ישר
וכד מוח ידוהי מתגברין
דבית עמלק וידי משה
כבדים ויקחו אבן
וישימו תחתיו וישב
עליה ואהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו
אמונה עד בא השמש
וידי משה יקרא ונסיבו
אבנא ושויו תחותוהי
ויתיב עלה ואהרן
וחור סעידין בידוהי
מיכא חד ומיכא חד
והואה ידוהי פריקן
בצלו עד דעל שמשא

ויחלש יהושע את
עמלק ואת עמו לפי
חרב ותבר יהושע ית
עמלק וית עמיה
לפתגם דחרב
ויאמר יהוה אל משה
כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע
כימחה אמחה את
זכר עמלק מתחת
השמים ואמר ייי
למשה כתוב דא
דוכרנא בספרא ושוי
קדם יהושע ארי
ממחא אמחי ית
דוכרניה דעמלק
מתחות שמיא ויבן
משה מזבח ויקרא
שמו יהוה נסי ובנא
משה מדבחא ופלח
עלוהי קדם ייי דעבר
ליה נסין ויאמר כי

יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מדר
דר ואמר בשבועא
אמיר אדא מן קדם
דחילא דשכנתיה על
כורסי יקרא דעתיד
דיתגח קרבא קדם
ייי בדבית עמלק
לשיציותהון מדרי
עלמא
וישמע יתרו כהן
מדין חתן משה את
כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו
כיהוציא יהוה את
ישראל ממצרים
ושמע יתרו רבא
דמדין חמוהי דמשה
ית כל דעבר ייי למשה
ולישראל עמיה ארי אפיק
ייי ית ישראל ממצרים ויקח
יתרו חתן משה את

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0216
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת שני ג דסמ ומימנחון בניה · האילם ס גרשם ב בתו ומימנחון ויתלה בן ואת שני בניה וכל מבני הזי הסופ בסוף לוי
קרמ ויחלקם ס

צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה
אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ וּרְבַר
יִתְרוֹ חֹתְנוֹהִי דְּמֹשֶׁה
יָת צִפֹּרָה אִיתַּת מֹשֶׁה
בָּתַר דְּשַׁלְחָהּ וְאָת
שְׁנֵי בְנַיָּהּ אֲשֶׁר שֵׁם
הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר
גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה
וְיָת תְּרֵין בְּנַהָא דְּשׁוּם
חַד גֵּרְשֹׁם אֲרֵי אֲמַר
דֵּיר חַוִּיתִי בְּאַרְעָא
נָכְרָאָה וְשֵׁם הָאֶחָד
אֱלִיעֶזֶר כִּי אֱלֹהֵי אָבִי
בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב
פַּרְעֹה וְשׁוּם חָד
אֱלִיעֶזֶר אֲרֵי אֱלָהִי
דְּאַבָּא הֲוָה בְּסַעְדִּי
וְשֵׁיזְבַנִי מֵחַרְבָּא דְּפַרְעֹה
וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל מֹשֶׁה
אֶל הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר חָנָה
שָׁם הַר הָאֱלֹהִים

וַאֲתָא יִתְרוֹ חֲמוֹהִי דְּמֹשֶׁה
וּבְנוֹהִי וְאִיתַּתֵּיהּ לְוָת
מֹשֶׁה לְמַדְבְּרָא דְּחָוָא
שְׁרִי תַּמָּן לְטוּרָא דְּאִתְגְּלִי
עֲלוֹהִי יְקָרָא דַּייָ וְאֶמַר
אֲנָא מֹשֶׁה אֲנָא חֲתַנָךְ
יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ
וּשְׁנֵי בְנֵיהָ עִמָּהּ וְאֶמַר
לְמֹשֶׁה אֲנָא חֲמוּךְ יִתְרוֹ
אֲתֵית לְוָתָךְ וְאִיתַּתָךְ
וּתְרֵין בְּנַהָא עִמָּהּ
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת
חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק
לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה
וְנָפַק מֹשֶׁה לְקֳדָמוּת
חֲמוֹהִי וְסָגִיד וְנָשִׁיק
לֵיהּ וּשְׁאִילוּ גְּבַר
לְחַבְרֵיהּ לְשָׁלֵם וְעָלוּ
לְמַשְׁכְּנָא וְיָסַף מֹשֶׁה
לְחַוָיָא יָת כָּל אֲשֶׁר
עֲשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה

וְלִמְצְרָיִם עַל אוֹדֹת
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ
וַיַּצֵּלֵם יְהוָה וְאֶשְׁתַּעִי
מֹשֶׁה לַחֲמוֹהִי יָת כָּל
דְּעָבַד יְיָ לְפַרְעֹה וּלְמִצְרָאֵי
עַל עֵיסָק יִשְׂרָאֵל יָת כָּל
עֲקָתָא דְּאַשְׁכַּחְתַּנּוּן
בְּאוֹרְחָא וְשֵׁיזְבִנּוּן יְיָ
וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם
וְחַדִּי יִתְרוֹ עַל כָּל
טָבְתָא דְּעָבַד יְיָ לְיִשְׂ
דְּשֵׁיזְבִנּוּן מִיַּד
דְּמִצְרָאֵי וְאָמַר יִתְרוֹ
בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר
הִצִּיל אֶת הָעָם מִתַּחַת
יַד מִצְרָיִם וְאָמַר יִתְרוֹ

התלה ג ומימנחון אשר מצאתם בדרך · גשתי מצאתני · דאורי סופסו אשר מצאתנו דעזרתנו
אלין פת סוף-להון מיצאתם · גנבתם · וכחשתם ואכלתם · שרפתם נציתם אחיתם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0217
powered by DWork • Heidelberg University Library

[illegible]

בריך ייי דשיזיב יתכון
מידא דמצראי ומידא
דפר דשיזיב ית עמא
מתחות מרות מצראי:
עתה ידעתי כי גדול
יהוה מכל האלהים כי
בדבר אשר זדו עליהם:
כען ידענא ארי רב
ייי ולית אלה בר מניה
ארי בפתגמא דחשיבו
מצראי למדן ית ישר
ביה דנינון ויקח יתרו
חתן משה עלה וזבחים
לאלהים ויבא אהרן
וכל זקני ישראל לאכל
לחם עם חתן משה לפני
האלהים: וקריב יתרו
חמוהי דמשה עלון
ונכסת קודשין קדם
ייי ואתא אהרן וכל
סבי יש למיכל לחמא
עם חמוהי דמשה קדם

ייי: ויהי ממחרת וישב
משה לשפט את העם
ויעמד העם על משה
מן הבקר עד הערב:
והוה ביומא דבתרוהי
ויתיב משה למדן ית
עמא וקם עמא עלווהי
דמשה מן צפרא עד
רמשא: וירא חתן משה
את כל אשר הוא עשה
לעם ויאמר מה הדבר
הזה אשר אתה עשה
לעם מדוע אתה
יושב לבדך וכל העם
נצב עליך מן בקר עד
ערב: וחזא חמוהי
דמשה ית כל דהוא
עביד לעמא ואמר
מא פתגמא הדין
דאת עביד לעמא
[illegible]
[illegible]

מדין את יתיב בלחו
וכל עמא קימין עיל
מן צפרא עד רמש
ויאמר משה לחתן
כי יבא אלי העם
לדרש אלהים: ואמ
משה לחמוהי ארי
אתן לותי עמא למת
אולפן מן קדם ייי: כ
יהיה להם דבר בא
אלי ושפטתי בין
איש ובין רעהו
והודעתי את חקי
האלהים ואת תורתי
כד הוי להון דינא
אתן לותי ודאינא
בין גברא ובין חברי
ומהודענא להון ית
קימיא דייי וית אורי
ויאמר חתן משה אלי
לא טוב הדבר אשר
אתה עשה: ואמר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0218
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויעבר ג וסיבנהון יעתה שמע בקלי איעצך וכי איעצך וירמי הוי ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך ב מיניהון בירור ○
ויחד לכי איעצך טו עצה ○

ומוהי דמשה ליה לא
תקין פתגמא דאת
עביד נבל תבל גם
אתה גם העם הזה
אשר עמך כי כבד
ממך הדבר לא תוכל
עשהו לבדך מלאה
תלאי אף את
עמא הדין דעמך ארי
יקיר מנך פתגמא
לא תכול למעבריה
בלחודך עתה שמע
בקלי איעצך ויהי
אלהים עמך היה
את לעם מול האלהים
והבאת אתה את
הדברים אל האלהים
ושמת אתה להם את
החקים ואת התורת
והודעת להם את
הדרך ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון
ואתה תחזה מכל
העם אנשי חיל ירא
אלהים אנשי אמת
שנאי בצע ושמת עלהם
שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים
ושרי עשרת ואת
יתפתגמיא לקדם ייי
והזהרתה אתהם את
החקים ואת התורת
והודעת להם את
חדרך ילכון בה ואת
חמעשה אשר יעשון
ותזהר יתהון ית קימיא
וית אורייתא ותהורע
להון ית אורחא דיהכון
בה ויתעבדא דיעבדון
ואנת תחזי מכל
עמא גברין
דחילא דחליא דייי
גברין דקשוט דסנן
לקבלא ממון ותמני
עליהון רבני אלפי

רבני מאותא רבני
חמשין רבני עסרתא
ושפטו את העם בכל
עת והיה כל הדבר
הגדל יביאו אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך
ונשאו אתך וידינין
ית עמא בכל עדן
ויהי כל פתגם רב ייתון
לותך וכל פתגם זעיר
ידינון אינון וייקלון
מנך ויסוברון עמך
אם את הדבר הזה
תעשה וצוך אלהים
ויכלת עמד וגם כל
העם הזה על מקמו
יבא בשלום אם ית
פתגמא הדין תעביד
ויפקדנך ייי ותכול
למקם ואף כל עמא
הדין על אתריה יהך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0219
powered by DWork • Heidelberg University Library

ראשים ג׳ בתו׳ וסימנהון והיה לארבעה ראשים ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ואתן אתם ראשים עלכם שרי אלפים ○ ——— ○
הקשה ב׳ ובעינ׳ וסימנהון והיה כל הדבר הגדל את הדבר הקשה יביאון אל משה ○ ——— ○

בשלם׃ וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל
אשר אמר׃ וקביל
משה למימר חמוהי
ועבד כל דאמר׃ ויבחר
משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם
ראשים על העם שרי
אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי
עשרת׃ ובחר משה
גברין דחילא מכל
יש ומני יתהון רישין
על עמא רבני אלפי
רבני מאותא רבני
חמשין ורבני עסוריתא׃
ושפטו את העם בכל
עת את הדבר הקשה
יביאון אל משה וכל
הדבר הקטן ישפוטו
הם׃ ודינין ית עמא
בכל עידן ית פתגם

קשי מיתן לות משה
וכל פתגם זעיר דינין
אנון׃ וישלח משה
את חתנו וילך לו אל
ארצו׃ ושלח משה ית
חמוהי ואזל ליה
לארעיה׃
בחדש השלישי לצאת
בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר
סיני׃ בירחא תליתאה
למיפק בני ישראל מארעא
דמצ׳ ביומא הדין אתו
למדברא [illegible]
מרפידים [illegible]
סיני ויחנו [illegible]
שם ישראל [illegible]
ונשלו [illegible]
למדברא [illegible]
במדברא [illegible]
יש לקביל [illegible]
ומשה עלה אל

האלהים ויקרא אליו
יהוה מן ההר לאמר
כה תאמר לבית יעקב
ותגיד לבני ישראל׃
ומשה סליק לקדם
ייי וקרא ליה ייי מן
טורא למימר כדנן
תימר לבית יע ותחוי
לבני יש׃ אתם ראיתם
אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על
כנפי נשרים ואבא
אתכם אלי׃ אתון
חזיתון דעבדית למצראי
ונטלית יתכון כידעל
גדפי נשרין וקריבית
יתכון לפולחני׃ ועתה
אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את
בריתי והיתם ליסגלה
מכל העמים כי לי
כל הארץ׃ וכען אם

בחדש ו׳ ל׳ פסו וסימנהון השלישי לצאת [illegible]
לדריוש [illegible] הערמורה [illegible] הגדל [illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0220
powered by DWork • Heidelberg University Library

קבלא תקבלון למימרי
ותטרון ית קימי ותהון
קדמי חביבין מכל
עממיא ארי דילי
כל ארעא ואתם תהוו
לי ממלכת כהנים וגוי
קדוש אלה הדברים
אשר תדבר אל בני
ישראל ואתון תהון
קדמי מלכין כהנין
ועם קדיש אולין
פתגמיא דתמליל עם
בני ישראל ואתא משה
ויקרא לסיעי דעמא
ושם לפניהם את כל
הדברים האלה אשר
צוהו יהוה ויאתיא
משה וקרא לסיעי
עמא וסדר קדמיהון
ית פתגמיא חאלין
ויתיב כל עמא
וחון כחדא ואמרו
עמא אמרתא
יהוה אלמשה לך אל

אשר דבר יהוה נעשה
וישב משה את דברי
העם אל יהוה ואתיבו
כל עמא כחדא ואמרו
כל דמליל יי נעביד
ואתיב משה ית פתגמי
עמא לקדם יי ואמר
יהוה אל משה הנה
אנכי בא אליך בעב
הענן בעבור ישמע
העם בדברי עמך וגם
בך יאמינו לעולם
ויגד משה את דברי
העם אל יהוה ואמר
יי לגבי משה אנא
משתמעין קדמוי אנא
ויתיב משה ית פתגמי
עמא לקדם יי ואמר
יי לגבי משה איזיל

קבלא תקבלון למימרי
אשר דבר יהוה נעשה
ותטרון ית קימי ותהון
ושב משה את דברי
קדמי חביבין מכל
העם אל יהוה ואתיבו
עממיא ארי דילי
ואמר יי למשה איזיל
כל ארעא ואתם תהוו
לות עמא ותזמיננון
לי ממלכת כהנים וגוי
יומא דין ומחר ויחורון
קדוש אלה הדברים
לבושי חון והוון נכנים
אשר תדבר אל בני
ליום חשלישי ארי ביום
ישראל ואתון תהון
חשלישי ירד יהוה
קדמי מלכין כהנין
לעיני כל העם על הר
ועם קדיש אולין
סיני ויהון זמינין ליומא
פתגמיא דתמליל עם
תליתאה ארי ביומא
בני ישראל ואתא משה
תליתאה יתגלי יי
ויקרא לסיעי דעמא
לעיני כל עמא על
ושם לפניהם את כל
טורא דסיני והגבלת
הדברים האלה אשר
את חעם סביב לאמר
צוהו יהוה ויאתיא
השמרו לכם עלות
משה וקרא לסיעי
בהר ונגע בקצהו
עמא וסדר קדמיהון
כל הנגע בהר מות
ית פתגמיא חאלין
יומת ותתחים ית
ויתיב כל עמא
עמא אסחסח למימר
וחון כחדא ואמרו
אסתמרו לכון מלמסק
כל דמליל יי נעביד
בטורא ולמקרב בסופיה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0221
powered by DWork • Heidelberg University Library

בהית ח׳ חס׳ בלש׳ וסימנהון מינה׳ ה׳ להית וסי׳ עד חמס׳ לחבר את האהל׳ וירכסו את החשן בתרא׳ להית להם משחתם׳ המעלה אתכם מארץ מצ׳
ב׳ מהית וסימנהון ורב מהית׳ מהית להם עבדים׳ וחד בהית ויהי ביום השלישי בהית הבקר

כל דיקרב בטורא
אתקטלא יתקטיל׳
לא תגע בו יד כי סקול
יסקל או ירה יירה
אם בהמה אם איש
לא יחיה במשך היבל
המה יעלו בהר׳ לא
תקרב ביה יד ארי
אתרגמא יתרגים או
אשתדאה ישתדי אם
בעירא אם אינשא
לא יתקים במיגד
שופרא אינון מרשן
למיסק בטורא׳ וירד
משה מן ההר אל העם
ויקדש את העם
ויכבסו שמלתם׳ ונחת
משה מן טורא לות
עמא וזמין ית עמא
וחורו לבושיהון׳
ויאמר אל העם היו
נכנים לשלשת ימים

אל תגשו אל אשה׳
ואמר לעמא הוו
זמינין לתלתה יומין
לא תקרבון לציד
אית תא׳ ויהי ביום
השלישי בהית הבקר
ויהי קלת וברקים וענן
כבד על ההר וקל
שפר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה׳
והוה ביומא תליתאה
במהוי צפרא והוו
קלין וברקין וענא
תקיף על טורא וקל
שופרא תקיף לחדא
וזע כל עמא דבמשריתא׳
ויוצא משה את העם
לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר׳ ואפיק משה ית
עמא לקדמות מימרא
דייי מן משריתא

ואתעתדו בשיפולי
טורא׳ והר סיני עשן
כלו מפני אשר ירד
עליו יהוה באש ויעל
עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד
וטורא דסיני תנין
כוליה מן קדם דאתגלי
עלוהי ייי באשתא
וסליק תנניה כתננא
דאתונא וזע כל טורא
לחדא׳ ויהי קול
השפר הולך וחזק
מאד משה ידבר
והאלהים יעננו
בקול׳ והוה קל
שופרא אזיל ותקיף
לחדא משה ימליל
ומן קדם ייי מתעני
ליה בקל׳ וירד יהוה
על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא יהוה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0222
powered by DWork • Heidelberg University Library

למשה אל ראש ההר
ויעל משה ואהרן נדב
ויעלו טורא דסיני
ברישטורא וקרא
ויקרא למשה לרישטורא
וסליק משה ויאמר
יהוה אל משה רד
העד בעם פן יהרסו
אל יהוה לראות ונפל
ממנו רב ואמר יי
למשה חות אסחיד
בעמאד למאפגרון
קדם יי למחזי ויפיל
מנהון סגי וגם הכהנים
הנגשים אל יהוה
יתקדשון פן יפרוץ בהם
יהוה ואף כהניא
דקריבין לשמשא
קדם יי יתקדשון
דלמא יקטול בהון
יי ויאמר משה אל
יהוה לא יוכל העם

ואמר להון וידבר
אלהים את כל הדברים
האלה לאמר ומליל
ידיית כל פתגמיא האלין
יי למשה לרישטורא
למימר אנכי
יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים
אנא יי אלהך דאפקתך
מארעא דמצרים מבית
עבדותא לא יהיה לך
אלהים אחרים על
פני לא תעשה לך
פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבת
על בנים על שלשים

לעלת אל הר סיני
כי אתה העדתה בנו
לאמר הגבל את ההר
וקדשתו ואמר משה
קדם יי לא יכול עמא
למיסק לטורא דסיני
ארי את אסהידתבנא
למימר תחים יתטורא
וקדישתי ואמר אלין
יהוה לך רד ועלית
את ואהרן עמך
והכהנים ועם אל
יהרסו לעלת אל יהוה
פן יפרוץ בהם ואמר
ליה יי אזל רחות
ותיסק את ואהרן
עמך והכהנים ועמא
לא יפגיעו למיסק
לקדם יי דלמא יקטול
בהון וירד משה אל
העם ויאמר אלהם
ונחת משה לות עמא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0223
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן ח פסו׳ אית בהון מן ר׳ לא ושימנהון לא תרצח דואלה שמית׳ והפדה לא נפדתה׳ לאמר לא כי ארץ מצ׳ אל ההדים לא אכל קדמא דסי
ומולדתך ביוש הלדת אתך׳ ארזים לא עממוהו׳ כי הנה אנכי מקים דעה׳ לא שמעד בקול

על ארעא דייי אלהך
יהיב לך׃
לא תרצח׃ לא
תקטול נפש׃ ס לא
תנאף׃ לא תגוף׃ ס לא
תגנב׃ לא תגנוב׃ ס לא
תענה ברעך עד שקר׃
לא תסהיד בחברך
סהדותא דשקרא׃
לא תחמד בית
רעך לא תחמד אשת
רעך ועבדו ואמתו
ושורו וחמרו וכל אשר
לרעך׃ לא תחמיד בית
חברך לא תחמיד
אית חברך ועבדיה
ואמתיה ותוריה
וחמריה וכל
דלחברך׃
וכל העם ראים את
הקלת ואת הלפידם
ואת קול השפר ואת

ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק׃
וכל עמא חזן ית קליא
וית בעוריא וית קל
שופרא וית טורא
דתנין וחזא עמא
וזעו וקמו מרחיק׃
ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן נמות׃
ואמרו למשה מליל
את עמנא ונקביל ולא
ית מלל עמנא מן קדם
ייי דלמא נמות׃ ויאמר
משה אל העם אל
תיראו כי לבעבור
נסות אתכם בא
האלהים ובעבור
תהיה יראתו על
פניכם לבלתי תחטאו׃
ואמר משה לעמא

לא תדחלון ארי בדיל
לנסאה יתכון אתגלי
לכון יקרא דייי ובדיל
דתהי דחלתיה על
אפיכון בדיל דלא
תחובון׃ ויעמד העם
מרחק ומשה נגש
אל הערפל אשר שם
האלהים׃ וקם עמא
מרחיק ומשה קריב׃
לציד אמיטתא
דתמן יקרא דייי׃

ויאמר יהוה אל משה
כה תאמר אל בני
ישראל אתם דאיתם
כי מן השמים דברתי
עמכם׃ ואמר ייי
למשה כדנן תימר
לבני יש אתון חזיתון
ארי מן שמיא מלילית
עמכון׃ לא תעשון אתי

אלין לית כותהון ושורו ל מטהרו ל מזורו ל הזירו ל שפרירו ל הקבירו ל הדברו ל בשפרו ל אל דמ לציד ב בא אל אשה אל הערפל
בעידה ל ושמירו ל ויסרו ל בצוארו ל ירא ל רורו ל בתרו ל בקבדו ל דורו ל ובדברו ל ושמירו ל ומשמרו ל והזהירה ל דברו ל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0225
powered by DWork • Heidelberg University Library

מזבחי ח׳ ושימנהון ולא תעלה במעלת ופי יזד איש ובחד אתו מכל שבטי ישר ואיש לא אכרית לך והביאותם כל צאן קרב ולא
תאירו מגישים על מזבחי לחם מגאל

אלהי כסף ואלהי זהב
לא תעשו לכם לא
תעבדון קדמי דחלן
דכסף ודחלן דרהב
לא תעבדון לכון
מזבח אדמה תעשה
לי וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך
את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתיך מדבח
אדמתא תעביד קדמי
ותהי דבח עלוהי ית
עלותך ויתנכסת
קודשך מן ענך ומן
תודך בכל אתר
ד׳ אשרי שכנתי לתנין
אשלח ברכתי לך
ואיברכנך ואם
מזבח אבנים תעשה
לי לא תבנה אתהן

גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה ואם
מדבח אבנין תעביד
קדמי לא תבני יתהין
פסילן לא תרים חרבך
עלה ותחלנה ולא
תעלה במעלת על
מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו
ולא תיסק בדרגין על
מדבחי דלא תתגלי
עיד יתך עלוהי
ואלה המשפטים
אשר תשים לפניהם
ואלין דיניא דתסדר
קדמיהון כי תקנה
עבד עברי שש שנים
יעבד ובשבעת יצא
לחפשי חנם ארי
תזבון עבדא בר יש
שית שנין יפלדו
ובשבי יעיתא יפוק

לבד חורין מגן אם
בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו
אם בלחודוהי ייעול
בלחודוהי יפוק אם
בעיל איתתא הוא
ותיפוק איתתיה עמיה
אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה
תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו אם רבוניה
יתן ליה איתתא ותליד
ליה בנין או בנן איתתא
ובנהא תהי לרבונה
והוא יפוק בלחודוהי
ואם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את
אשתי ואת בני לא
אצא חפשי ואם
מימר יימר עבדא

יב פסו ד׳ ומציעהון אם ושימנהון אם בגפו יבא אם דרחה השמש אם לא ימצא הגנב אם בעליו עמו אם ענה תענה אם אתם
תבאו אל הארץ אם בצרים אם יתקע שופר אם תחנה עלי מחנה אם אבא באול בירו אם ת׳ דברנה שפתי אם כה אבנים כחיט

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0226
powered by DWork • Heidelberg University Library

וכי יא׳ לא׳ פסו׳ בפרש׳ וסומנהון · וכי ימכר · וכי יזר איש · וכי יריבן אנשים · וכי יכה איש את עבדו · וכי יגח שור איש את שור רעהו ומת
וכי יגף · וכי יפתח איש · וכי ישאל · וכי פתה · וכי ינצו אנשים · וכי יכה איש את עין עבדו

רחימנא ית רבוני
ית איתתי וית בני לא
אפוק ברחורין והגישו
אדניו אל האלהים
והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע
אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם ויקרבניה
רבוניה לקדם דיניא
ויקרבניה לות דשא
דלות מזוזתא וירצע
רבוניה ית אודניה
במרצעא ויתי ליה
עבד פלח לעלם
וכי ימכר איש את
בתו לאמה לא תצא
בצאת העבדים וארי
יזבין גבר ית ברתיה
לאמתו לא תיפוק
כמפקנות עבדיא
אם רעה בעיני אדניה
אשר לא יעדה והפדה

לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה
אם בישת בעיני
רבונה דיקימה ליה
ויפרקנה לגבר אוחרן
לית ליה דשו לזבונה
במשלטיה בה ואם
לבנו ייעדנה כמשפט
הבנות יעשה לה ואם
לבריה יקימנה כהלכת
בנת ישר יעביד לה
אם אחרת יקח לו
שארה כסותה וענתה
לא יגרע אם אוחרנתא
יסב ליה זיונה כסותה
וענתה לא ימנע ואם
שלש אלה לא יעשה
לה ויצאה חנם אין
כסף ואם תלת אלין
לא יעביד לה ותפוק
מגן דלא כסף מכה
איש ומת מות יומת

דימחי לאינש ויקטלניה
אתקטלא יתקטיל
ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה
ודלא כמן ליה ומן קדם
ייי אתמסר לידיה
ואישוי לך אתר דיערוק
לתמן וכי
יזד איש על רעהו
להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות
וארי יזיד גבר על
חבריה למקטליה
בנכילו מן מדבחי
תדברניה למקטל
ומכה אביו ואמו
מות יומת ודימחי
לאבוהי ולאמיה אתקטלא
יתקטיל וגנב
איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת ודיגנוב

בבגדו ב׳ בתדין לישנ׳ וסומנהון ותתפשהו בבגדו · לא ימשל למכרה · כמשפט ה׳ פתח וסומנהון
כמשפט הבנות · צידמי · הגוים · ויעשו את חג הסכות ויעמד במשפט דור אביו דרב · וב׳ קמ׳ במשפט לאהבי שמקי · ולכל העלות עליה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0227
powered by DWork • Heidelberg University Library

ונקה ג׳ וסימנהון המכה רק שבתו יתן · ונקה האיש מעון · במשיח ו״ו ונקה ס ——— יקם ב׳ וסימנהון כי שבעתים · לא יקם ס ———
ינצו ב׳ וסימנהון ונגפו אשה הרה ויצא ילדיה · כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו ס ———

נַפְשָׁא מִכְּנֵי יִשׁ וִיזַבְּנֵנָּהּ
וְתִשְׁתְּכַח בִּידֵיהּ אִתְקְטָלָא
יִתְקְטִיל׃ וּמְקַלֵּל
אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וּדְיָלוּט אֲבוּהִי וְאִמֵּיהּ
אִתְקְטָלָא יִתְקְטִיל׃
וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים
וְהִכָּה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא
יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃
וַאֲרֵי יִנְצוֹן גֻּבְרִין וְיִמְחֵי
גֻּבַר יָת חַבְרֵיהּ בְּאַבְנָא
אוֹ בְכוּרְמֵיזָא וְלָא
יְמוּת וְיִפֵּיל לְבוּטְלָן׃
אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ
עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה
רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא
יְרַפֵּא׃ אִם יָקוּם וְיִהְלֵיךְ
בְּבָרָא עַל בּוּרְיֵיהּ וְיֵהֵי
זָכָא מַחְיָא לְחוֹד בּוּטְלָנֵיהּ
יִתֵּן וַאֲגַר אַסְיָא יְשַׁלִּים׃
וְכִי יַכֶּה אִישׁ

אֶת עַבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ
בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ
נָקֹם יִנָּקֵם׃ וַאֲרֵי יִמְחֵי
גֻּבַר יָת עַבְדֵיהּ אוֹ יָת
אַמְתֵיהּ בְּשׁוּלְטָן וְיִמּוּת
תְּחוֹת יְדֵיהּ אִתְדָּנָא
יִתְדָּן׃ אַךְ אִם יוֹם אוֹ
יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקָּם
כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ בְּרַם
אִם יוֹמָא אוֹ תְרֵין יוֹמִין
יִתְקַיָּם לָא יִתְדָּן אֲרֵי
כַסְפֵּיהּ הוּא׃ וְכִי
יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ
אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ
יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן
עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר
יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה
וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ וַאֲרֵי
יִנְצוֹן גֻּבְרִין וְיִמְחוֹן
אִיתְּתָא מְעַדְּיָא וְיִפְקוּן
וְלָדַהָא וְלָא יְהֵי מוֹתָא
אִתְגְּבָאָה יִתְגְּבֵי כְּמָא

דִּישַׁוֵּי עֲלוֹהִי בַּעְלָהּ
דְּאִיתְּתָא וְיִתֵּין מִמֵּימַר
דַּיָּנַיָּא׃ וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה
וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃
וְאִם מוֹתָא יְהֵי וְתִתֵּין
נַפְשָׁא חֲלָף נַפְשָׁא׃
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת
שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל
תַּחַת רָגֶל׃ עֵינָא חֲלָף
עֵינָא שִׁנָּא חֲלָף שִׁנָּא
יְדָא חֲלָף יְדָא רַגְלָא
חֲלָף רַגְלָא׃ כְּוִיָּה תַּחַת
כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע
חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃
כְּוָאָה חֲלָף כְּוָאָה
פִּדְעָא חֲלָף פִּדְעָא
מַשְׁקוֹפִי חֲלָף מַשְׁקוֹפִי
וְכִי יַכֶּה אִישׁ
אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת
עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ
לַחֲפָשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת
עֵינוֹ׃ וַאֲרֵי יִמְחֵי גֻּבַר

עינו פו חד מינה ועינו וסימנהון תחת עינו · והנה לא הפרי תרע עינו באחיו · יכלנה כאשון עינו · לא שחיתה עינו ולא נפ לחה · בוגע
בכבת עינו · וכל יקרי יש אחר ועינו כעין הבזילה ———

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0228
powered by DWork • Heidelberg University Library

סקל ב-מל ופיסנדון סקול וסקל השור · לא תגע בו ויד ס —— ס ולא יאכלנו ומן חמין · ולא יאכל את בשרו ס —— ס
ולא ישמרנו ב ופיוס נהון והועד בבעליו ולא ישמרנו · ולא ישמרנו בעליו ס —— ס

יִתְעַנָּא דְּעַבְּדֵיהּ אוֹ
יִתְעַנָּא דְּאַמְתֵּיהּ
וְיַחְבְּלֶנָּה לְבַר חוֹרִין
יְפַטְּרֶנֵּיהּ חֶלֶף עֵינֵיהּ׃
וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן
אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחֲפָשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ וְאִם
שִׁנָּא דְּעַבְּדֵיהּ אוֹ שִׁנָּא
דְּאַמְתֵּיהּ יַפִּיל לְבַר
חוֹרִין יְפַטְּרֶנֵּיהּ חֶלֶף
שִׁנּוֹ׃
וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ
אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת ״
סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר
וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ
וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי יִוָּרֵי׃
יִגַּח תּוֹרֵא יִת גַּבְרָא
אוֹ יָת אִתְּתָא וְיָמוּת
אִתְרְגָמָא יִתְרְגֵּם תּוֹרָא
וְלָא יִתְאֲכֵיל לְגוּבְרֵיהּ
וּמָרֵיהּ יְהֵי זַכָּא
וְכָא וְאִנּוּ שׁוֹר נָגֵחַ

הוּא מִתְמַל שִׁלְשֹׁם
וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא
יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ
אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל
וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת׃ וְאִם
תּוֹר נָגַח הוּא מֵאֶתְמָלִי
וּמִדְּקַמּוֹהִי וְאִתְסְהַד
בְּמָרֵיהּ וְלָא נָטְרֵיהּ
וְיִקְטוֹל גַּבְרָא אוֹ אִתְּתָא
תּוֹרָא יִתְרְגֵּם וְאַף
מָרֵיהּ יִתְקְטֵיל׃ אִם
כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן
פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר
יוּשַׁת עָלָיו׃ אִם בֵּן
יִגַּח תּוֹרֵא אוֹ בַת
דִּישַׁוּן עֲלוֹהִי אוֹרְנָן
יִגַּח אוֹרַיְתָא יְמַשְׁפְּטוּנֵּיהּ
חֵזֶה יֵעָשֶׂה לוֹ אוֹ לְבַר
יִשְׁ יִגַּח תּוֹרֵא אוֹ לְבַת
יִשְׁ יִגַּח כִּדְיִנָּא הָדֵין
יִתְעֲבֵיד לֵיהּ אִם עֶבֶד

יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אֲמָה כֶּסֶף
שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן
לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃
אִם לְעַבְדָּא יִגַּח תּוֹרָא
אוֹ לְאַמְתָּא כַּסְפָּא תְּלָתִין
סְלָעִין יִתֵּן לְרִבּוֹנֵיהּ
וְתוֹרָא יִתְרְגֵּם׃
וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ
כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא
יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר
אוֹ חֲמוֹר׃ וּבְעֵי יִפְתַּח
גַּבְרָא גּוּבָּא אוֹ אֲרִי יִבְרֵי
גַּבְרָא גּוּבָּא וְלָא יְכַסִּינֵיהּ
וְיִפֹּל תַּמָּן תּוֹרָא אוֹ
חֲמָרָא׃ בַּעַל הַבּוֹר
יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב
לִבְעָלָיו וְחֵמֶת יִהְיֶה
לֵיהּ מָרֵיהּ דְּגוּבָּא יְשַׁלֵּים
כַּסְפָּא יְתִיב לְמָרוֹהִי
וּמֵיתָא יְהֵי דִּילֵיהּ׃
וְכִי יִגַּח שׁוֹר אִישׁ

אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת
וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא
לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃
אִם לְעַבְדָּא יִגַּח תּוֹרָא
אוֹ לְאַמְתָּא כַּסְפָּא תְּלָתִין
סְלָעִין יִתֵּן לְרִבּוֹנֵיהּ
וְתוֹרָא יִתְרְגֵּם׃
וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ
כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא
יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר
אוֹ חֲמוֹר׃ וְאַרְעִי יִפְתַּח
גַּבְרָא גּוּבָּא אוֹ אַרְעִי יִבְרֵי
גַּבְרָא גּוּבָּא וְלָא יְכַסִּינֵיהּ
וְיִפֹּל תַּמָּן תּוֹרָא אוֹ
חֲמָרָא׃ בַּעַל הַבּוֹר
יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב
לִבְעָלָיו וְחֵמֶת יִהְיֶה
לֵיהּ מָרֵיהּ דְּגוּבָּא יְשַׁלֵּים
כַּסְפָּא יְתִיב לְמָרוֹהִי
וּמֵיתָא יְהֵי דִּילֵיהּ׃
וְכִי יִגַּח שׁוֹר אִישׁ
אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת

פיין ב חי חי וחי אל ושומרין נפשו ומרן נפשו חסי ויקר פיין נפשו מל ס —— ס לבעליו ושומרין נפשו ישלם לבעליו · עשר עשור לבעליו ס —— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0229
powered by DWork • Heidelberg University Library

וּמָכַר אֶת־הַשּׁוֹר חַיִּי
וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת
הַמֵּת יֶחֱצוּן וְאֵרִי יִנְקָף
תּוֹר דִּגְבַר יַת תּוֹרָא
דְּחַבְרֵיתֵנִי מוֹת וּזְבִנּוּן
יַת תּוֹרָא חַיָּא וְיִפְלְגוּן
יַת כַּסְפֵּיהּ וְאַף יַת דְּמֵי
מִיתָא יִפְלְגוּן אוֹ נוֹדַע
כְּרִשׁוּר נָגַח הוּא מִתְּמוֹל
שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר
תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה
לוֹ אוֹ אִתְיְדַע אֲרֵי
תּוֹר נָגַח הוּא מֵאֶתְמָלִי
וּמִדְּקָמוֹהִי יוֹלָא נְטָרִיהּ
מָרֵיהּ שַׁלָּמָא יְשַׁלֵּם
תּוֹרָא חֲלַף תּוֹרָא וּמִיתָא
יְהֵי דִּילֵיהּ׃ כִּי
יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה
וְטָבְחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה
בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר
וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃

אֲרֵי יִגְנֹב גְּבַר תּוֹר אוֹ
אִמַּר וְיִכְסִנֵּיהּ אוֹ
יִזְבְּנִינֵיהּ חֲמִשָּׁה תּוֹרִין
יְשַׁלֵּם חֲלַף תּוֹרָא
וְאַרְבְּעָתָא חֲלַף
אִמְּרָא אִם בְּמַחְתֶּרֶת
יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכֶּה וָמֵת
אֵין לוֹ דָּמִים אִם בְּמַחְתֶּרֶת
יִשְׁתְּכַח גַּנָּבָא וְיִתְמְחֵי
וְיִמְּוֹתֵי לֵית לֵיהּ דָּמִים אִם
זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר
בִּגְנֵבְתּוֹ אִם עוֹנָא
דְּסַהֲדִי אֲנַפְתָּא עֲלוֹהִי
דָּמָאי לֵיהּ שַׁלָּמָא יְשַׁלֵּם
אִם לֵית לֵיהּ וְיִזְדַּבַּן
בְּגֻנְבְּתֵיהּ אִם הַמָּצֵא
תִּמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה
מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד
שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃
אִם אֲשֶׁתְּכַח אִתְּשְׁתַּכַּח

בִּידֵיהּ גְּנוּבְתָּא מִתּוֹר
עַד חֲמָר עַד אִמְּרָא
אֲנוּן חַיִּין עַל חַד תְּרֵין
יְשַׁלֵּם׃ כִּי
יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ
כֶּרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירָה
וּבָעַר בִּשְׂדֵה אַחֵר
מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב
כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם אֲרֵי יְנַיֵּיל
גְּבַר חַקְלָא אוֹ כַרְמָא
וְיִשְׁלַח יַת בְּעִירֵיהּ
וְיִנְכּוֹל בְּחַקְלָא אָחֳרָן
כְּאַפֵּיק חַקְלֵיהּ וּכְאַפֵּיק
כַּרְמֵיהּ יְשַׁלֵּם׃ כִּי
תֵּצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה
קוֹצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ
אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר
אֶת־הַבְּעֵרָה׃ אֲרִי
יִתְּקַד נוּר וְיִשְׁכַּח כּוֹבִין
וְיִכּוֹל גְּדִישִׁין אוֹ
קָמָא אוֹ חַקְלָא שַׁלָּמָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0230
powered by DWork • Heidelberg University Library

ישלים דאדליק ית
דליקתא כי
יתן איש אל רעהו כסף
או כלים לשמר וגנב
מבית האיש אם ימצא
הגנב ישלם שנים ארי
יתן גבר לחבריה כספ
או מנין למטר ויתגנבון
מבית גבר אם ישתכח
גנבא ישלים על חד
תרין אם לא ימצא
הגנב ויקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא
שלח ידו במלאכת
רעהו אם לא ישתכח
גנבא ויתקרב מריה
דביתא לקדם דיניא
אם לא אושיט ידיה
במאדמסר ליה חבריה
על כל דבר פשע על
שור על חמור על
שה על שלמה על

כל אבדה אשר יאמר
כי הוא זה עד האלהים
יבא דבר שניהם אשר
ירשיען אלהים ישלם
שנים לרעהו על כל
פתגם דחוב על תור
על חמר על אימר על
כסו על כל אבידתא
דיימר ארי הוא דין
לקדם דיניא ייעול
דין תרויהון דיחבון
דיניא ישלים על חד
תרין לחבריה כי
יתן איש אל רעהו
חמור או שור או
שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה
אין ראה ארי יתין
גבר לחבריה חמרא
תור או אימר וכלבעירא
למיטר ומית או איתבר
או אשתבי לית דחזי

שבעת יהוה תהיה בין
שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו ולא ישלם
מומתא דייי תהי בין
תרויהון אם לא אושיט
ידיה במא דמסר ליה
חבריה ויקביל מריה
מניה מומתא ולא
ישלם ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו
ואם אתגנבא יתגניב
מעמיה ישלים למרוחי
אם טרף יטרף יביאהו
עד הטרפה לא ישלם
אם איתברא יתבר
ייתי סהדין דתביר
לא ישלים
וכי ישאל איש מעם
רעהו ונשבר או מת
בעליו אין עמו ישלם
ישלם ואי ישאל גבר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0231
powered by DWork • Heidelberg University Library

תחיה ג׳ ופימנהון מכשפה לא תחיה · לא תחיה כל נשמה · החכמה תחיה את בעליה ○—○ אילין לית פותרון

לאלהים ומשהים האלהים האל האלהי בשים ○—○

מן חבריה ויתבר או
ימות מריה לית עמיה
שלמא ישלים אם
בעליו עמו לא ישלם
אם שכיר הוא בא
בשכרו אם מריה עמיה
לא ישלים אם אגירא
הוא על באגריה וכי
יפתח איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו
לאשה ואריישדיל
גבר בתולתא דלא
מארסא וישכוב עמה
קימא יקימנה ליה
לאיתו אם מאן ימאן
אביה לתתה לו כסף
ישקל כמהר הבתולת
אם מצבא לא יצבי
אבוהא למתנה ליה
כספא יתקול כמוהרי
בתולתא מכשפה

לא תחיה חרשא לא
תחי כל שכב עם
בהמה מות יומת כל
דישכוב עם בעירא
אתקטלא יתקטיל
זבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה
לבדו דידבח לטעות
עממיא יתקטיל
אלהין לשמא דייי
בלחורוהי וגר לא
תונה ולא תלחצנו
כי גרים הייתם בארץ
מצרים ולגיורא לא
תונון ולא תעיקון ארי
דירין הויתון בארעא
דמצ׳ כל אלמנה
ויתום לא תענון כל
ארמלא ויתם לא תענון
אם ענה תענה אתו כי
אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו

אם ענאה תעני יתיה
ארי אם מקבל יקבל
קדמי קבלא אקביל
קבלתיה וחרה אפי
והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים ויתקף
רוגזי ואקטיל יתכון
בחרבא ויהוין נשיכון
ארמלן ובניכון יתמין

אם כסף תלוה את
עמי את דעני עמך
לא תהיה לו כנשה
לא תשימון עליו
נשך אם כספא תוז
בעמי לעניא דעמך
לא תהי ליה כרשיא
לא תשוון עלוהי חבול
אם חבל תחבל שלמ
רעך עד בא השמ
תשיבנו לו אם משכ

מית
יז
דל
פסו
בסי
יא
דל
פסו
בפרט
סתו
לא
ויחס
ויהוין
ויהוין
ו בא
סיח
יז פתו
דל
פסו
בסי
לא
רפ
חס
לא
דס
וגר
דמ
ולגיורא
ב בא
תלחצנו
תלחץ
לא
ה ב
חס
בול
חס
במו
לא
כף
וחס
חצי
הספר

והיו דמ ויהוין ו בא נשיכם עשה לך ובני אהרן לשבת מגאל והיו לאחד ○—○ שמע ה חס ופימנהון אשמע צעקתו · שמע ב
והיה אם שמע תשמעו דקריא תשמע · שמע שמע עבדך · והיה אם שמע תשמעון אלי ○—○ צעקתו ב שמע אשמע צעקתו כי
צעקתו דשמוא ○—○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0232
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלין לית כותהון זק קמצ על יור וסימנהון ישכב יבחר ילד ידע יצלח יגמה יורע יזעק ייסך ל

תיסב כסותא דחברך
עד מיעל שמשא תתיבניה
ליה: כי הוא כסותה לבדה
היא שמלתו לערו במה
ישכב והיה כי יצעק
אלי ושמעתי כי חנון
אני: ארי היא כסותיה
בלחודה היא תותביה
למשכיה במא ישכוב
ויהי ארי יקבל קדמי
ואיקביל קבלתיה ארי
חננא אנא: אלהים
לא תקלל נשיא בעמך
לא תאר: דינא לא
תקיל ורבה בעמך
לא תלוט: מלאתך
ודמעך לא תאחר
בכור בניך תתן לי:
בכורך ודמעך לא
תאחר בוכרא דבנך
תפריש קדמי: כן
תעשה לשרך לצאנך

שבעת ימים יהיה עם
אמו ביום השמיני תתנו
לי: כן תעביד לתורך
לענך שבעה יומין
יהי עם אמיה ביומא
תמינאה תפרשניה
קדמי ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשרה
טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו:
ואינשין קדישין תהון
קדמי ובסר תליש מן
חיוא חיא לא תיכלון
לכלבא תרמון יתיה:
לא תשא שמע
שוא אל תשת ידך עם
רשע להית עד חמס:
לא תקביל שמע דשקר
לא תשוי ידך עם חיבא
למהוי ליה סהיד שקר:
לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על

רב לנטת אחרי רבים
להטת: לא תהי בתר
סגיאי לא באשא ולא
תתמנע מלא לפא מא
דבעינך על דינא בתר
סגיאי שלים דינא:
ודל לא תהדר בריבו:
ועל מסכינא לא
תרחים בדיניה:
כי תפגע שור
איבך או חמרו תעה
השב תשיבנו לו: ארי
תפגע תורא דסנאך
או חמריה דטעי
אתבא תתיבניה ליה:
כי תראה חמור
שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו: ארי תחזי
חמרא דסנאך רביע
תחות טועניה ותתמנע
מלמשקל ליה משבק

אלין לית כוות אלה בחירו נדו חורו הורו וחצנו זממו חנו טרפו יקראו כרתו לחה מתו נפלו שברו ערשו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0233
powered by DWork • Heidelberg University Library

תשבוק מא דבלבך
עלוהי ותפריק עמיה
לא תטה משפט
אבינך בריבו לא תצלי
דין מסכינך בדיניה
מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג
כי לא אצדיק רשע
מפתגמא דשקרא הוי
רחיק ודזכי ודנפק
יהך מזדינא לא תקטול
ארי לא איזכי חיבא
ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים ושוחדא
לא תקביל ארי שוחדא
מעור עיני חכימין
ומקלקיל פתגמין
תריצין וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים

ולגיורא לא תעיקון
ואתון ידעיתון ית
נפשא דגיורא ארי
דירין הויתון בארעא
דמצ׳ ושש שנים תזרע
את ארצך ואספת
את תבואתה ושית
שנין תזרע ית ארעך
ותכנוש ית עללתה
והשביעת תשמטנה
ונטשתה ואכלו אביני
עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך
ושביעיתא תשמטנה
ותרטשנה וייכלון
מסכיני עמך ושארהון
תיכול חית ברא כן
תעביד לכרמך לזיתך
ששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי
תשבת למען ינוח

שורך וחמרך וינ
בן אמתך והגר שי
יומין תעביד עוב
וביומא שביעאה ת
בדיל דיינוח תוד
וחמרך וישקוט ב
אמתך וגיורא ובכ
אשר אמרתי אליכ
תשמרו ושם אל
אחרים לא תזכי
לא ישמע על פ
ובכל דאמרית לכו
תסתמלון ושום
טעות עממיא לא
תדכרון לא ישתמ
עמיהמכון שלש
רגלים תחג לי בשנ
תלת זמנין תיחוג
קדמי בשתא אח
חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכ
מצות כאשר צוי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0234
powered by DWork • Heidelberg University Library

[illegible]

למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם
ית חגא דפטירא תטר
שבעה יומין תיכול
פטירא כמא דפקדתך
לזמן ירחא דאביבא
ארי ביה נפקתא ממצ
ולא יתחזון קדמי
ריקנין וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר
תזרע בשדה וחג האסף
בצאת השנה באספך
את מעשיך מן השדה
וחגא דחצדא בכורי
עובדך דתזרע בחקלא
וחגא דכנשא במפקה
דשתא במכנשך ית
עובדך מן חקלא שלש
פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני
האדן יהוה תלת

זמנין בשתא יתחזון
כל דכורך קדם רבון
עלמא ייי לא תזבח
על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד
בקר לא תכוס על
חמיע דם פסחי ולא
יביתון בר ממדבחא
תרבי נכסת חגא עד
צפרא ראשית בכורי
אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו ריש
בכורי ארעך תיתי
לבית מקדשא דייי
אלהך לא תיכלון בסר
בחלב
הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום
אשר הכנתי הא אנא
שלח מלאכא קדמך

למטרך באורחא
ולאעלותך לאתרא
דאתקינית השמר
מפניו ושמע בקלו
אל תמר בו כי לא
ישא לפשעכם כי
שמי בקרבו אסתמר
מן קדמוהי וקביל
למימריה לא תסריב
לקבליה ארי לא
ישבוק לחוביכון ארי
בשמי מימריה כי
אם שמע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר
ואיבתי את איביך
וצרתי את צרריך
ארי אם קבלא תקביל
למימריה ותעביד
כל דאימליל ואיסני
ית סנאך ואעיק
לדמעיקין לך כי ילך
מלאכי לפניך והביאך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0235
powered by DWork • Heidelberg University Library

לא ט ת׳ פסו׳ לא ולא ולא וסימנהון לא תשתחוה להיהם · לא תגנבו · לא אשאל ויכזב · לא אכלתי באני ממנו · לא יצעק ולא ישא · לא ו[illegible]
ולא יצמאו · לא דבאו · לא יעשר · לא שלוהו ס

אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני החוי
והיבוסי והכחדתיו׃
אריהך מלאכי קדמך
ויעילנך לות אמוראי
וחתאי ופרזאי וכנענאי
חואי ויבוסאי ואשיצנון׃
לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס
תהרסם ושבר תשבר
מצבתהם לא תסגוד
לטעותהון ולא תפלחנון
ולא תעביד כעובדיהון
ארי פגרא תפגרנון
ותברא תתבר קמתהון׃
ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה מקרבך׃
ותפלחון קדם ייי
אלהכון ויברך את

מיכלך ויתמישתך
ואעדי מרעין בישין
מבינך׃ לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את
מספר ימיך אמלא׃
לא תהי תכלא ועקרא
בארעך יתמנין יומך
אשלים׃ את אימתי
אשלח לפניך והמתי
את כל העם אשר
תבא בהם ונתתי את
כל איביך אליך ערף׃
ית אימתי אשלח
קדמך ואתבר ית
כל עמא דאת אתי
לאגחא בהון ואמסר
ית כל בעלי דבבך
קדמך מחזרי קדל׃
ושלחתי את הצרעה
לפניך וגרשה את
החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך ואשלח

ית ערעיתא קדמך
ותתריך ית חואי ית
כנענאי ויתחתאי מן
קדמך׃ לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת
פן תהיה הארץ שממ
ורבה עליך חית השד
לא אתריכנון מן קדמ
בשתא חדא דלמא
תהי ארעא צדיא
ותסגי עלך חית ברא
מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפר
ונחלת את הארץ
זעיר זעיר אתריכנון
מן קדמך עד דתסגי
ותחסין ית ארעא
ושתי את גבלך מים
סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנהר
כי אתן בידכם את
ישבי הארץ וגרשתמ

מלפניך · וסימנהון ושלחתי את הצרעה דאלה שמות המשפטים · אל תאמר בלבבך · שורך בזבוח לעיניך · הוא ישמיד · והסרי לא סור דשמא · אל
תמחי מלפניך משפטי יצא · אל תשליכני מלפניך · והעשר והבבוד מלפניך · ואל תשם על עונם דעזרא ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0236
powered by DWork • Heidelberg University Library

מִפָּנֶיךָ וְאֶשְׁוֵי יָתְהוֹן קֳדָמָךְ
מֵימָא דְּסוֹף וְעַד מַיָּא
דְּפַלְשָׁתָאֵי וּמִמַּדְבְּרָא
עַד פְּרָת אֲרֵי אַמְסַר
בִּידְכוֹן יָתְבֵי אַרְעָא
וְתָתְרִיכִנּוּן מִן קֳדָמָךְ׃
לָא תִכְרְתוּן לְהוֹן וְלֶאֱלָהֵיהוֹן
בְּרִית׃ לָא תִגְּרוּן לְהוֹן
וְלֶאֱלָהֵיהוֹן קָיְמִין׃ לָא
יִשְׁבוּן בְּאַרְעָךְ פָּן
יְחַטְּיוּנָךְ קֳדָמַי לְמִפְלַח
תִּפְלַח יָת אֱלָהֵיהוֹן
כְּיָהֲוֶה לָךְ לְמוֹקֵשׁ׃
לָא תַעְבְּדוּן בְּאַרְעָךְ
דִּלְמָא יְחַיְּבוּן יָתָךְ
קֳדָמַי אֲרֵי תִּפְלַח
טָעֲוָתְהוֹן אֲרֵי יְהוֹן
לָךְ לְתַקְלָא׃
וַאֲמַר מֹשֶׁה אַמְסַר עֲלָךְ
אֲרֵי יְהוָה אִתָּךְ וְאִתְּרִין
וְדַבַּר אֲבִיהוּא וְשִׁבְעִין
סָבֵי יִשְׂרָאֵל וְאִשְׁתְּוִיאוּם

מְרַחֵק׃ וְלְמֹשֶׁה אֲמַר
סַק לְקֳדָם יְיָ אַתְּ וְאַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִין
מַסְבֵי יִשְׂרָאֵל וְתִסְגְּדוּן
מֵרַחֵק׃ וְנֶגַּשׁ מֹשֶׁה
לְבַדּוֹ אֶל יְהוָה וְהִם
לָא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לָא יַעֲלוּ
עִמּוֹ׃ וַיִּתְקָרֵב מֹשֶׁה
בֶּל יְהוֹדוֹהִי לְקֳדָם יְיָ
וְאִנּוּן לָא יִתְקָרְבוּן וְעַמָּא
לָא יִסְקוּן עִמֵּיהּ וּבָא
מֹשֶׁה וִיסַפֵּר לָעָם אֵת
כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת׃
כָּל דְּחַמְשְׁפְּטִים וַיַּעַן
כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד
וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃
וַאֲתָא מֹשֶׁה וְאִשְׁתְּעִי
לְעַמָּא יָת כָּל פִּתְגָמַיָּא
דַּיְיָ וְיָת כָּל דִּינַיָּא
וַאֲתִיב כָּל עַמָּא קָלָא
חַד וַאֲמָרוּ כָּל פִּתְגָמַיָּא

דַּמַלִּיל יְיָ נַעֲבֵיד וְנִתְּבַ
מֹשֶׁה אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה
וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן
מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר
וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה
לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
יָת כָּל פִּתְגָמַיָּא דַּיְיָ
וְאִקְרִיס בִּנְפַרְאוּבָא
מַדְבְּחָא בְּשִׁפּוֹלֵי טוּרָא
וְתַרְתֵּי עֲשַׂרְ קָנְמִין
לְתַרְעֵי עֶשְׂרֵי שִׁבְטַיָּא
דִּישׁ׃ וְיִשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים
לַיהוָה פָּרִים׃ וַיִּשְׁלַח
יָת בַּלּוֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַסְּקוּ עֲלִין וְנִכְּסוּ
נִכְסַת קוּדְשִׁין קֳדָם
יְיָ תּוֹרִין׃ וּקְרַח מֹשֶׁה
וְזָרַק דַּם וּשְׁוַי בְּאַנְפֵּי
וְיָתֵי הַדָּם וּשְׁוַי בְּאַנְפֵּי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0237
powered by DWork • Heidelberg University Library

המזבח ונסיב משה
פלגות דמא ושוי
במזרקיא ופלגות
דמא זרק על מדבחא
ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו
כל אשר דבר יהוה
נעשה ונשמע ונסיב
ספרא דקיימא וקרא
קדם עמא ואמרו כל
דמליל ייי נעביד ונקביל
ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר
כרת יהוה עמכם על
כל הדברים האלה
ונסיב משה ית דמא
וזרק על מדבחא
לכפרא על עמא ואמר
הא דין דם קיימא דגזר
ייי עמכון על כל
פתגמיא האלין ועל
משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל וסליק משה
ואהרן נדב ואביהוא
ושבעין מסבי ישראל
ויראו את אלהי ישראל
ותחות רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר וחזו
ית יקר אלהא דישראל
ותחות כורסיה יקריה
כעובד אבן טבא
וכמחזי שמיא לברירו
ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו
את האלהים ויאכלו
וישתו ולרברבי בני
יש לא הוה נזקא וחזו
ית יקרא דייי וחוו חרן
בקורבניהון דאתקבלו
כאילו אכילין ושתין
ויאמר יהוה אל
משה עלה אלי ההר
והיה שם ואתנה ל
את לחת האבן והתו
והמצוה אשר כתבת
להורתם ואמר יי
למשה סק לקדמי
לטורא והוי תמן וא
לך ית לוחי אבנא
ואוריתא ותפקידתא
דכתבית לאלפיהון
ויקם משה ויהושע
משרתו ויעל משה
אל הר האלהים ויקם
משה ויהושע משמ
וסליק משה לטורא
דאתגלי עלוהי יקרא
דייי ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר
נשוב אליכם והנה
אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש
אלהם ולסביא אמר

אוריכולנא הכא עד
דנתוב לותכון והא אחרן
וחור עמכון מודאית
ליה דינא יתקרב
לקדמיהון ויעל משה
אל ההר ויכס הענן
את ההר וסליק משה
לטורא וחפא ענגא
יתטורא וישכון כבוד
יהוה על הר סיני
ויכסיניה ענן ששת
יומין ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך
הענן וישרא יקרא דייי
על טורא דסיני וחפי
ענגא שיתה יומין
ויקרא למשה ביומא
שביעאה מיגו ענגא
ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל
וחיזו יקרא דייי כאשא

אכלא בריש טורא
לעיני בני ישראל
ועבד משה בתוך
הענן ויעל אל ההר
ויהי משה בהר ארבעים
יום וארבעים ליליה
ועל משה בגו ענגא
וסליק לטורא והוה
משה בטורא ארבעין
ומין וארבעין ״
לילין
וימלל יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני
ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל
איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי
מלי עם בני ישראל
ויפרשון קדמי אפרשותא
מן כל גבר דיתרעי
לביה תסבון ית
אפרשותי וזאת

התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף
ונחשת: ותכלת ארגמן ותולעת שני
ושש ועזים: ותכלא
וארגונא ועבע זהורי
ועורת
ובוץ ומעזי: ועורת
אלים מאדמים ועורת
תחשים ועצי שטים:
ומשכי דדכרי מסמקי
ומשכי סמגונא ואעי
שטין: שמן למאור
בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים:
משחא לאנהרותא
בוסמיא למשח רבותא
ולקטורת בוסמיא:
אבני שהם ואבני מלאים
לאפד ולחשן: אבני
בורלא ואבני אשלמותא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0239
powered by DWork • Heidelberg University Library

אותך ד׳ מל בלע זכר בסיפרא וסימנהון ואך אותך בכל אשר אני מראה אותך ונועדתי לישם תינין דפסו ועתה הניחה לי
קמתו ב חס וסימנהון כל אורות עלכן זבחא המתן

לשקעא באיפודא
ובחושנא ועשו לי
מקדש ושכנתי בתוכם
ויעבדון קדמי מקדש
ואשרי שכנתי ביניהון
ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן
ואת תבנית כל כליו וכן
תעשו ככל דאנא
מחזי יתך ית דמות
משכנא וית דמות כל
מנוהי וכן תעבדון

ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו
ויעבדון ארונא דאעי
שטין תרתין אמין
ופלגא אורכיה ואמתא
ופלגא פותייה ואמתא
ופלגא רומיה וצפית

אתו זהב טהור מבית
ומחוץ תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב
ותחפי יתיה דהב דכי
מיגיו ומברא תחפיניה
ותעביד עלוהי זיר
דדהב סח סח ויצקת
לו ארבע טבעת זהב
ונתת על ארבע פעמתיו
ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת
על צלעו השנית
ותתיך ליה ארבע
עזקן דדהב ותיתין
על ארבע זויתיה
ותרתין עזקן על
סטריה חד ותרתין
עזקן על סטריה
תנינא ועשית בדי
עצי שטים וצפית
אתם זהב ותעביד
ארוחי דאעי שטין

ותחפי יתהון דהבא
והבאת את הבדים
בטבעת על צלעת
הארן לשאת את
הארן בהם ותעיל ית
אריחיא בעזקתא
על סטרי ארונא למיי
ית ארונא בהון בטבע
הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו בעזקת
ארונא יהון אריחיא
לא יעדון מניה ונתת
אל הארן את העדת
אשר אתן אליך ותת
בארונא ית סהדותא
דאתין לך ועשית
כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה
ותעביד כפורתא
דדהב דכי תרתין
אמין ופלגא אורכה

ד׳ מל בלע זכר
ל חס
כט חס
ג בלע נתינה אליך ה
ב חס
ג דס

בדי עצי שטים ג׳ רסמ וסימנהון ועשית בדי עצי שטים ועשו ארון ועשית בדים למזבח ועשית את המזבח עצי שטים ועשית בדי עצי שטים מ
טשנה אליך ה׳ וסימ׳ ונתת אל הארן ואל הארן נתן ונתן אליך אות פצה פיך ואכל בטנך תאכל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0240
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואמתא ופלגא פותיה׃ אל הכפרת יהיו פני מימרי לך תמן ואמלל
ועשית שנים כרבים הכרבים ויהון כרוביא עמך מעלוי כפורתא
והבמקשה תעשה פריסין גדפיהון לעלא מבין תרין כרוביא
אתם משני קצות דעל ארונא דסהדותא
הכפרת׃ ותעבד תרין כפורתא ואפיהון חד יתך כל דאפקיד יתך
כרובין דדהב נגיד לותבני יש׃
תעביד יתהון מתרין כפורתא יהון אפי ועשית שלחן עצי
סטרי כפורתא׃ ועשה כרוביא׃ ונתת את שטים אמתים ארכו
כרוב אחד מקצה מזה ואמה רחבו ואמה
וכרוב אחד מקצה מזה מלמעלה ואלהארן וחצי קמתו׃ ותעביד
מזה מן הכפרת תעשו תתן את התעדת אשר פתורא דאעל שטין
את הכרבים על שני אתן אליך׃ ותתין ית תרתין אמין אורכיה
קצותיו׃ ועביד כרוביא כפורתא על ארונא ואמתא פותייה ואמתא
חד משטרה מיכא מלעלא ובארונא ופלגאו ומיה׃ וצפית
וכרוב אחד משטרה תתין ית סהדותא׃ אתון והב טהור ועשית
מיכא מן כפורתא דאתין לך׃ ונועדתי
תעבדון ית כרוביא לך לשם ודברתי אתך
על תרין סטרוהי׃ והן מעל הכפרת מבין
הכרבים פרישי כנפים שני הכרבים אשר
למעלה סככים על ארון התעדת את
בכנפיהם על הכפרת כל אשר אמנה אותך
פניהם איש אל אחיו אל בני ישראל ואיזמין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0241
powered by DWork • Heidelberg University Library

רומיה פושכא סח סח
ותעביד זיר דדהב
לגדנפיה סח סח ועשית
לו ארבע טבעת זהב
ונתת את הטבעת על
ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו ותעביד
ליה ארבע עזקן
דדהב ותתין ית
עזקתא על ארבע
זויתא דלארבע רגלוהי
לעמת המסגרת תהיין
הטבעת לבתים לבדים
לשאת את השלחן
לקביל גדנפא יהוין
עזקתא לאתרא
לאריחיא למיטל ית
פתורא ועשית את
הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב ונשא
בם את השלחן ותעביד
ית אריחיא דאעי

שטין ותחפי יתהון
דהבא ויהון נטלין
בהון ית פתורא ועשית
קערתיו וכפתיו וקשותיו
ומנקיתיו אשר יסך
בהן זהב טהור תעשה
אתם ותעביד מגיסוהי
ובזכוהי וקסותיה
ומכילתיה דיתנסך
בהין דדהב דכי
תעביד יתהון ונתת
על השלחן לחם
פנים לפני תמיד
ותתין על פתורא
לחים אפיא קדמי
תדירא
ועשית מנרת זהב
טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו
ותעביד מנרתא

דדהב דכי נגיד
תתעביד מנרתא
שידה וקנה כלידהא
חזורהא ושושנהא
מינה יהון וששה
קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה
קני מנרה מצדה
השני ושיתה קנין
נפקין מסטרהא
תלתה קני מנרתא
מסטרה חד ותלתה
קני מנרתא מסטרה
תנינא שלשה גבעים
משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה
גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים
היצאים מן המנרה
תלתה כלידין מצירין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0242
powered by DWork • Heidelberg University Library

בקנֵיא חד חזור ושושן
ותלתה כלירין מעירין
בקנֵיא חד חזור ושושן
כן לשיתה קנין דנפקין
מן מנרתא ובמנרה
ארבעה גביעים
משקדים בפתריה
ופרחיה ובמנרתא
ארבעה כלירין מעירין
חזורה ושושנה
ונפתר תחת שני
הקנים ממנה ונפתר
תחת שני הקנים
ממנה ובפתר תחת
שני הקנים ממנה
לששת הקנים היוצאים
מן המנרה חזור
תחות תרין קנין
דמנה וחזור תחות
תרין קנין דמנה
וחזור תחות תרין
קנין דמנה לשיתה

קנין דנפקין מן מנרתא
כפתריהם וקנתם
ממנה יהיו כלה מקשה
אחת זהב טהור
חזוריהון וקניהון ממנה
יהון כולה נגידא חדא
דדהב דכי ועשית
את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה
והאיר על עבר פניה
ותעבידית בוצינהא
שבעה ותדליק ית
בוצינהא ויהון מנהרין
על קביל אפהא ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור
וציבתהא ומחתיתהא
דדהב דכי ככר זהב
טהור יעשה אתה
את כל הכלים האלה
כנרא דרחבא דכיא
יעביד יתה ית כל
מנא האלין וראה

ועשה בתבניתם אשר
אתה מראה בהר וחזי
ועביד בדמותהון
דאת מתחזי בטורא

ואת המשכן תעשה
עשר יריעת שש
משזר ותכלת וארגמן
ותלעת שני כרבים
מעשה חשב תעשה
אתם ויתמשכנא
תעביד עשר יריען
דבוץ שזיר ותכלא
וארגונא וצבע זהורי
עורת כרובין עובד
אומן תעביד יתהון
ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת
אורכא דירעתא חדא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0243
powered by DWork • Heidelberg University Library

עשרין ותמני אמין
ופותיא ארבע אמין
דירעתא חדא משחתא
חדא לבר ירעתא׃
חמש הירעת תהיין
חברת אשה אל אחתה
וחמש ירעת חברת
אשה אל אחתה חמש
ירעין יהוין מלפנן
חדא עם חדא וחמש
ירעין מלפנן חדא
עם חדא ועשית
ללאת תכלת על שפת
הירעה האחת מקצה
בחברת ובן תעשה
בשפת הירעה הקיצונה
במחברת השנית׃
ותעביד ענבין דתכלא
על סיפתא דירעתא
חדא מסטרא בית לתי
ובן תעביד בסיפתא
דירעתא בסיטרא

בית לופי תנינא׃
חמשים ללאת תעשה
בירעה האחת וחמשים
ללאת תעשה בקצה
הירעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת
אשה אל אחתה חמשין
ענבין תעביד בירעתא
חדא וחמשין ענבין
תעביד בסטרא דירעתא
דבית לופי תנינא
מכוונן ענוביא חדא
לקביל חדא ועשית
חמשים קרסי זהב
וחברת את הירעת
אשה אל אחתה׃
בקרסים והיה המשכן
אחד ותעביד חמשין
כורפין דדהב ותלפן
ית ירעתא חדא עם
חדא בפורמיא ויהי
משכנא חד ועשית

ירעת עזים לאהל
על המשכן עשתי
עשרה ירעת תעשה
אתם ותעביד ירע
דמעזי לפרסא על
משכנא חדא עסר
ירעון תעביד יתהן
ארך הירעה האח
שלשים באמה
ורחב ארבע באמה
הירעה האחת מדו
אחת לעשתי עשר
ירעת אורכא
דירעתא חדא תלת
אמין ופותיא ארבע
אמין דירעתא חדא
משחתא חדא לחב
עשרי ירעין וחברת
את חמש הירעת
לבד ואת שש הירע
לבד ונפלת את
השישית אל מול פני

אילון לית כות אחורי כגירי מאזרי חקרי מחקרי מאשרי מגבורי מעשרי בכרי ומצרי קצרי וקטרי יתקרי

האהל ותלפיף ית
חמש ירעין לחוד וית
שית ירעין לחוד
ותיעוף ית ירעתא
שתיתיתא לקביל אפי
משכנא ועשית
חמשים ללאת על
שפת הירעה האחת
הקיצנה בחברת
וחמשים ללאת על
שפת הירעה החברת
השנית ותעביד חמשין
ענובין על סיפתא
דירעתא חדא בסטרא
בית לופי וחמשין
ענובין על סיפתא
דירעתא דבית לופי
תנינא ועשית קרסי
נחשת חמשים והבאת
את הקרסים בללאת
וחברת את האהל
והיה אחד ותעביד

פורפין דנחש חמשין
ותעיל ית פורפיא
בענוביא ותלפיף ית
משכנא ויהי חד
וסרח העדף בירעת
האהל חצי הירעה
העדפת תסרח על
אחורי המשכן וסורחא
דיתיר בירעת משכנא
פלגות ירעתא דיתרא
תסרח על אחורי
משכנא והאמה מזה
והאמה מזה בעדף
בארך ירעת האהל
יהיה סרוח על צדי
המשכן מזה ומזה
לכסתו ואמתא מכא
ואמתא מכא בדיתיר
בארך ירעת משכנא
יהי סריח על סיטרי
משכנא מכא ומכא
לכסיותיה ועשית

מכסה לאהל ערת
אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשים מלמעלה
ותעביד חופאה למשכנא
דמשכי דיכרי מסמקי
וחופאה דמשכי סגונא
מלעילא ועשית
את הקרשים למשכן
עצי שטים עמדים
ותעביד ית דפיא
למשכנא דאעי שטין
קימין עשר אמות
ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב
הקרש האחד עשר
אמין אורכא דדפא
ואמתא ופלגות אמתא
פותיא דדפא חד
שתי ידות לקרש
האחד משלבת אשה
אל אחתה כן תעשה
לכל קרשי המשכן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0245
powered by DWork • Heidelberg University Library

תרין צירין לדפא חד
משלבין חד לקבילחד
כן תעביד לכל דפי
משכנא ועשית את
הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת
נגבה תימנה ותעביד
ית דפיא למשכנא ׃
עשרין דפין לרוח עברא
דרומא וארבעים אדניהם
כסף תעשה תחת
עשרים הקרש שני
אדנים תחות דפא
חד ותרין סמכין תחות
האחד לשתי ידתיו
ושני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי
ידתיו וארבעין סמכין
דכסף תעביד תחות
עשרין דפין תרין
סמכין תחות דפא חד
לתרין צירוהי ותרין
סמכין תחות דפא חד

לתרין צירוהי ולעלע
המשכן השנית לפאת
צפון עשרים קרש׃
ולסטר משכנא תנינא
לרוח צפונא עשרין
דפין וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש
האחר׃ וארבעין
סמכיהון דכסף תרין
סמכין תחות דפא
חד ותרין סמכין תחות
חד ידתיו ולירכתי
המשכן ימה תעשה
ששה קרשים ולסיפי
משכנא מערבא ׃׃
תעביד שיתה דפין׃
ושני קרשים תעשה
למקצעת המשכן
בירכתים ותרין דפין
תעביד לזויתי משכנא

בסופחון ויהיו תאמ
מלמטה ויחדו יהי
תמים על דאשו א
השבעת האחת
יהיה לשניהם ל
המקצעת יהיו ויה
מכונין מלרע ויחד
יחון מכונין על דיש
בעזקתא חדא
יהי לתרויהון לתר
זוין יהון והיו שמ
קרשים ואדניה
כסף ששה עש
אדנים שני אדנ
תחת הקרש האח
ושני אדנים תחת
הקרש האחד ויהו
תמניה דפין וסמכי
דכסף שיתת עש
סמכין תרין סמכ
תחות דפא חד ותרי
סמכין תחות דפא

חד׳ ועשית בריחם
עצי שטים חמשה
לקרשי צלע המשכן
האחד׳ ותעביד עברי
דאעי שטין חמשה
לדפי סטר משכנא
חד׳ וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן
לירכתים ימה׳ וחמשה
עברין לדפי סטר
משכנא תנינא וחמשה
עברין לדפי סטר
משכנא לסופהון
מערבא׳ והבריח
התיכן בתוך הקרשים
מברח מן הקצה אל
הקצה׳ ועברא מציעאה
בגו דפיא מעבר מן
סיפי לסיפי׳ ואת
הקרשים תצפה זהב

ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לבריחים
וצפית את הבריחם
זהב׳ ויתדפיא תחפי
דהבא ויתעזקתהון
תעביד דהבא אתרא
לעבריא ותחפי ית
עבריא דהבא והקמת
את המשכן כמשפטו
אשר הראית בהר׃
ותקים ית משכנא
כהלכתיה דאתחזיתא
בטורא׃ ועשית
פרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר מעשה חשב
יעשה אתה כרבים׃
ותעביד פרוכתא
דתכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ שזיר
עובד אומן יעביד יתה
צורת כרובין׳ ונתתה

אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב
וויהם זהב על ארבעה
אדני כסף׳ ותתין יתה
על ארבעה עמודי
שטין מחפן דהבא
וויהון דהבא על ארבעה
סמכין דכסף׳ ונתתה
את הפרכת תחת
הקרסים והבאת
שמה מבית לפרכת
את ארון העדות
והבדילה הפרכת
לכם בין הקדש ובין
קדש הקדשים׳ ותתין
ית פרוכתא תחות
פורפיא ותעיל לתמן
מיגיו לפרוכתא ית
ארונא דסהדותא
ותפריש פרוכתא לכון
בין קודשא ובין קודש
קודשיא׳ ונתת את

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0247
powered by DWork • Heidelberg University Library

בקדש הקדשים ובתו בלע וסימנהון ונתת את הפרכת ונתת את הכפרת זאת עבדת בניקהתו זהיהוה לך בקדש הקדשים תאכלנו וזא
עשי להם ושב אורי קדש קדשים ס — ס

הכפרת על ארון העדת
בקדש הקדשים ותתין
ית כפורתא על ארונא
דסהדותא בקודש
קודשיא ושמת את
השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנרה נכח
השלחן על צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן
על צלע צפון ותשוי
ית פתורא מיברא
לפרוכתא ויתמנרתא
לקביל פתורא על
סטר משכנא דרומא
ופתורא תיתין על סטר
ציפונא ועשית מסך
לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה
רקם ותעביד פרסא
לתרע משכנא דתכלא
וארגונא וצבע זהורי

ובוץ שזיר עובד ציור
ועשית למסך חמשה
עמודי שטים וצפית
אתם זהב וויהם זהב
ויצקת להם חמשה
אדני נחשת ותעביד
לפרסא חמשה עמודי
שטין ותחפי יתהון
דהבא וויהון דהבא
ותתיך להון חמשה
סמכין דנחשא
ועשית את המזבח
עצי שטים חמש
אמות ארך וחמש
אמות רחב רבוע
יהיה המזבח ושלש
אמות קמתו ותעביד
ית מדבחא דאעי
שטין חמש אמין
אורכא וחמיש אמין
פותיא מרבע יהי
מדבחא ותלת אמין

רומיה ועשית קר
על ארבע פנתי
ממנו תהיין קרנ
וצפית אתו נחש
ותעביד קרנוהי ש
ארבע זויתיה מנ
יהוין קרנוהי ותח
יתיה נחשא ועש
סירתיו לדשנו וי
ומזרקתיו ומזלג
ומחתתיו לכל כ
תעשה נחשת ות
פסכתיר ותיה למ
קטמיה ומגרופי
ומזרקוהי וצנורי
ומחתיתיה לכל מנ
תעביד נחשא ועש
לו מכבר מעשה ר
נחשת ועשית ע
הרשת ארבע טב
נחשת על ארב
קצותיו ותעביד ל

מסך ג קמ״ו ופ״ו ועשית מסך ולשער החצר מסך ויעש מסך ס — ס צפוי ... ויעשית קרנותיו ... ויעש קרנותיו ... ויעש את הבדים עצי שטים ס — ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0248
powered by DWork • Heidelberg University Library

סרדא עובד מצדתא
דנחשא ותעביד על
מצדתא ארבע עזקן
דנחשא על ארבעה
סטרוהי ונתתה אתה
תחת כרכב המזבח
מלמטה והיתה הרשת
עד חצי המזבח ותתין
יתה תחות סוביבא
דמדבחא מלרע ותהי
מצדתא עד פלגות
מדבחא ועשית בדים
למזבח בדי עצי שטים
וצפית אתם נחשת
ותעביד אריחיא
למדבחא אריחי דאעי
שטין ותחפי יתהון
נחשא והובא את בדין
בטבעת וחיו הבדים
על שתי צלעת המזבח
בשאת אתו ויעיל ית
אריחוהי בעזקתא

ויהון אריחיא על תרין
סטרי מדבחא במיטל
יתיה נבוב לחת תעשה
אתו כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו
חליל לוחין תעביד
יתיה כמא דאחזי
יתך בטורא כין
יעבדון ועשית
את חצר המשכן לפאת
נגבתימנה קלעים
לחצר שש משזר
מאה באמה ארך
לפאה האחת ותעביד
ית דרת משכנא לרוח
עבר דרומא סרדי
לדרתא דבוץ שזיר
מאה אמין אורכא
לרוחא חדא ועמדיו
עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי
העמדים וחשקיהם

כסף ועמודוהי עשרין
וסמכיהון עשרין דנחשא
ווי עמודיא וכבושיהון
כסף וכן לפאת צפון
בארך קלעים מאה
ארך ועמדו עשרים
ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחשקיהם
כסף וכן לרוח ציפונא
באורכא סרדי מאה
אורכא ועמודוהי עשרין
וסמכיהון עשרין דנחשא
ווי עמודיא וכבושיהון
כסף ורחב החצר
לפאתים קלעים חמשים
אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה ופותיא
דדרתא לרוח מערבא
סרדי חמשין אמין
עמודיהון עשרה וסמכיהון
עשרה ורחב החצר
לפאת קדמה מזרחה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0249
powered by DWork • Heidelberg University Library

חמשים אמה ופותיא
דדרתא לרוח קדומא
מדנחא חמשין אמין:
וחמש עשרה אמה
קלעים לכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה:
וחמש עשרי אמין
סרדי לעברא עמודיהון
תלתה וסמכיהון תלתה:
ולכתף השנית חמש
עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה:
ולעברא תנינא חמש
עשרי סרדין עמודיהון
תלתה וסמכיהון תלתה:
ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה
רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה:
ולתרע דרתא פרסא

עשרין אמין דתכלא
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד ציור
עמודיהון ארבעה
וסמכיהון ארבעה: כל
עמודי החצר סביב
מחשקים כסף וויהם
כסף ואדניהם נחשת:
כל עמודי דרתא סח
סח מכבשין כסף
וויהון כסף וסמכיהון
דנחשא: ארך החצר
מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים
וקמה חמש אמות
שש משזר ואדניהם
נחשת: אורכא דדרתא
מאה אמין ופותיא
חמשין בחמשין ורומא
חמש אמין דבוץ שזיר
וסמכיהון דנחשא:
לכל כלי המשכן בכל

עבדתו וכל יתד
וכל יתדת החצ
נחשת: לכל מ
משכנא בכל פול
וכל סכוהי וכל
דרתא דנחשא
ואתה תצוה את
ישראל ויקחו א
שמן זית זך כתי
למאור להעלת נ
תמיד: ואת תפ
ית בני יש ויסבון
משח זיתא דכי
כתישא לאנהר
לאדליקא בוצינ
תדירא: באהל מ
מחוץ לפרכת א
על העדת יערן
אתו אהרן ובני
מערב עד בקר לנ
יהוה חקת עולם
לדרתם מאת בנ

הקרב ה׳ וסימגדון ואתה הקרב אליך וזאת תורת המנחה הקרב את מפרת לוי וגם את אחיך וחלה והקרב לפני ויג
לכהנו לי ג דם וכול בעיג וסימגדון ואתה הקרב ואתה תדבר ואת הבגדים

ישראל׳ במשכן ומנא
מברא לפרוכתא דעל
סהדותא יסדר יתיה
אהרן ובנוהי מרמשא
עד צפרא קדם ייי קים
עלם לדריהון מן בני
ישר׳ ואתה
הקרב אליך את אהרן
אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו
לי אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר בני
אהרן׳ ואת קריב לותך
ית אהרן אחוך וית
בנוהי עמיה מיגו בני
יש לשמשא קדמי
אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר בני
אהרן׳ ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת׳
ותעביד לבושי קודשא

לאהרן אחוך ליקר
ולתושבחא׳ ואתה
תדבר אל כל חכמי
לב אשר מלאתיו רוח
חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו
לי׳ ואת תמליל עם
כל חכימי לבא
דאשלימית עמהון
רוח חוכמא ויעבדון
ית לבושי אהרן לקדשותיה
לשמשא קדמי׳ ואלה
הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת
ואבנט ועשו בגדי
קדש לאהרן אחיך
ולבניו לכהנו לי׳
ואלין לבושיא דיעבדון
חושנא ואיפודא ומעיילא
וכתונין מרמצן מצנפן
והמינין ויעבדון לבושי

קודשא לאהרן אחוך
ולבנוהי לשמשא קדמי׳
והם יקחו את הזהב
ואת התכלת ואת
הארגמן ואת תולעת
השני ואת השש׳ ואנון
יסבון ית דהבא וית
תכלא וית ארגונא
וית צבע זהורי וית
בוצא׳
ועשו את האפד זהב
תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר
מעשה חשב׳ ויעבדון
ית אפודא דהבא
תכלא וארגונא צבע
זהורי ובוץ שזיר
עובד אומן׳ שתי
כתפת חברת יהיה
לו אל שני קצותיו
וחבר׳ תרין כתפין
מלפפין יהון ליה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0251
powered by DWork • Heidelberg University Library

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0252
powered by DWork • Heidelberg University Library

בַּעֲבֹד אִפּוֹדְאַתְעַבְדַנְיָה
דְּדַהֲבָא תַּכְלָאוְאַרְגְּוָנָא
וְעַבְעַזְחוֹרִי וּבוּץ שְׁזִיר
תַּעֲבִיד יַתְהוֹן רַבּוּעַ
יְהֵא כַּפּוֹל זְרַת אַרְכּוֹ
וְזֶרֶת רַחְבּוֹ מְרַבַּע יְהֵי
עֲתִוּדְתָא אֲוִרְכֵּיהּ
וְזַרְתָא פוּתְיֵיהּ וּמְלַאתְ
כּוֹ מְלֵאת אַבְנִן אַרְבַּעָה
טוּרִים אֶבֶן טוּר אֹדֶם
פִּטְדָּה וּבָרֶקֶת חַטּוּר
הָאֶחָד וְתִשְׁלִים בֵּיהּ
אִשְׁלְמוּת אַבְנָא ׃
אַרְבְּעָה סִדְרִין דְּאַבְנִן
טַבָּא סַדְרָא קַדְמָאָה
סַמְקִין יַרְקִין וּבָרֶקֶת
סִדְרָא חַד וְתִשְׁוֹר
תִּשְׁנֵי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיַהֲלֹם
וְסִדְרָא תְּלִיתָאָה לִשְׁנִין
שִׁבְיוֹ וְשֶׁבְהַלוֹס ׃
וְתִשְׁוֹר רְבִיעָי לִשְׁם
שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה וְסוֹרֵא

תְּלִיתָאָה קְנִירִי ׃
טַרְקִיאוְעִין עֻגְלָא
וְתִשְׁוֹר חֲרְבִיעָי תַּרְשִׁישׁ
וְשֹׁהַם וְיַשְׁפֵּה מְשַׁבְּצִים
זְהָב יְהוֹן בְּמִלּוּאֵיהֶם
וְסִדְרָא רְבִיעָאָה בְּרוּם
יַמָּא וּבוֹרְלָא וְנִתְיוּ
מְרַמְּקִין בְּרָהֲטֵי זְהָב
בְּאִשְׁלְמוּתְהוֹן וְהַאֲנָנִים
תְּהֵיוְעַל שִׁמָּת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שִׁתִּים עֶשְׂרֵה
עַל שְׁמָהֶם פְּתוּחֵי
חֲתָם אִישׁ עַל שְׁמוֹ
תְּהֵיוְלִשְׁנֵי עֲשַׂר שִׁבְטַיָּא
וְאַבְנִיא יְהוֹן עַל
שְׁמָהָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשָׂרֵי עַל שְׁמָהָתְהוֹן
כְּתָב מְפַרֵשׁ כִּגְלָף
דְּעִזְקָא אֲבָן עַל
שְׁמֵי יְהוֹן לִשְׁתֵּי
עֲשַׂר שִׁבְטַיָּא עֲשָׂיָת
עַל חֹשֶׁן יְשֻׁרָאוֹת

גְּבִלַת מַעֲשֵׂה עֲבַת
זָהָב טָהוֹר וְתַעֲבֵיד
עַל חוֹשְׁנָא תִּיכִּין
מִתְחַמְּן עֲבַד גְּדִילוֹ
דְּדַהֲבָ דְּכִי וְעָשִׂיתָ
עַל הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְתָתָה
אֶת שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת
עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן
וְתַעֲבֵיד עַל חוֹשְׁנָא
תַּרְתֵּין עִזְקִין דְּרָהֲבָ
וְתִתֵּין אֶת תַּרְתֵּין עִזְקָתָא
עַל תַּרְפֵּין סִטְרֵי חוֹשְׁנָא
וְתָתָה אֶת שְׁתֵּי עֲבָתָת
הַזָּהָב עַל שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת
אֶל קְצוֹת הַחֹשֶׁן וְתִתֵּין
אֶת תַּרְתֵּין גְּדִילֵין דְּדַהֲבָ
עַל תַּרְתֵּין עִזְקָתָא
בְּסִטְרֵי חוֹשְׁנָא וְאֶת
שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי
הָעֲבָתֹת תִּתֵּן עַל
שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0253
powered by DWork • Heidelberg University Library

כתפות ב׳ מל׳ וסימנהון ואת שתי קצות ועשית שתי טבעות זהב ונתתה את כ׳ ——— סימן כל לש׳ שפת שפתו שפתו שפת
על קורין במ׳ב ואלה מרות המזבח ויעש את הים מוצק ———

על כתפות האפוד
אל מול פניו ויתתרתין
גדילן דעל תרין סטרוהי
תתין על תרתין מרמצתא
ותתין על כתפי אפודא
לקביל אפוהי ועשית
שתי טבעות זהב
ושמת אתם על שני
קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפד
ביתה ותעביד תרתין
עזקן דרהב ותשוי
יתהון על תרין סטרי
חושנא על ספתיה
דלעברא דאיפודא
לגיו ועשית שתי
טבעות זהב ונתתה
אתם על שתי כתפות
האפוד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפוד
ותעביד תרתין עזקן

דדהב ותתין יתהון על
תרין כתפי איפודא
מלרע מלקביל אפוהי
לקביל בית לופי
מעלוי המין איפודא
וירכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת
האפוד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפוד
ולא יזח החשן מעל
האפוד ויחדון ית
חושנא מעזקתיה
לעזקת איפודא בחוטא
דתכילתא למהוי על
המין אפודא דלא
יתפרק חושנא מעלוי
אפודא ונשא אהרן
את שמות בני ישראל
בחשן המשפט על
לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני יהוה תמיד
ויטול אהרן ית שמהת

בני יש בחושן דינא
על לביה במעליה
לקודשא לדוכרנא קדם
ייי תדירא
ונתת אל חשן המשפט
את האורים ואת
התמים והיו על לב
אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו
לפני יהוה תמיד ותיתין
בחושן דינא ית אוריא
וית תומיא ויהון על
לבא דאהרן במעליה
לקדם ייי ויטול אהרן
ית דין בני יש על לביה
קדם ייי תדירא ועשית
את מעיל האפד
כליל תכלת ותעביד
ית מעיל אפודא
גמיר תכלא והיה פי
ראשו בתוכו שפה

אשר אל ח׳ ס׳ וסימנהון ועשית שתי טבעות זהב דעל שפתו ויעשו שתי טבעת זהב וישימו ויהי בקרוא יהודי אשר אל הצפונה דמכורת
את התמוז ומחוצה לשער הפנימי ויאמר אלי לשכת והבנין אשר אל פני הגזרה חמת ברותה ———

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0254
powered by DWork • Heidelberg University Library

רמני ט חס בליש ושימנהון ועשית על שוליו · פעמן ורמן · פעמן ורמן · ברמן פרץ · מרמן פרץ · בן טברמן בן חזיון · והשתחוותי בית רמן
בהשתחויתי · מעטיה רמני · ס ——— ס

יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה
אֹרֵג כְּפִית חֲרָא יִהְיֶה
לוֹ לֹא יִקָּרֵעַ׃ וְיִהְיֶה
פּוּמֵיהּ בְּפִיל לְגוֹיֵהּ
תּוֹרָא יְהֵי מַקַּף לְפוּמֵיהּ
סַח סַח עֲוָבַד מַחֵי
כְּפוֹס שְׁרִין יְהֵי לֵיהּ
דְּלָא יִתְבְּזַע׃ וְעָשִׂית
עַל שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
עַל שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי
זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃
וְתַעְבִּיד עַל שִׁיפּוֹלוֹהִי
רִמּוֹנֵי תְּכֵלָא וְאַרְגָּוָנָא
וְצִבְעָ זְהוֹרִי עַל שִׁיפּוֹלוֹהִי
סַח סַח וְזִגִּין דִּדְהָב
בֵּינֵיהוֹן סַח סַח פַּעֲמֹן
זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב
וְרִמּוֹן עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל
סָבִיב׃ זַגָּא דִּדְהָבָא
וְרִמּוֹנָא זַגָּא דִּדְהָבָא
וְרִמּוֹנָא עַל שִׁיפּוֹלֵי

מְעִילָא סַח סַח וְהָיָה
עַל אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע
קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ
לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא
יָמוּת׃ וְיִהְיֶה עַל אַהֲרֹן
לְשַׁמְשָׁא וְיִשְׁתְּמַע קָלֵיהּ
בְּמֵיעָלֵיהּ לְקוּדְשָׁא
לְקָדָם יְיָ וּבְמִפְּקֵיהּ
וְלָא יְמוּת׃
וְעָשִׂית צִיץ זָהָב
טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו
פִּתּוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
וְתַעְבִּיד צִיצָא דִּדְהָב
דְּכִי וְתִגְלוֹף עֲלוֹהִי
כְּתַב מְפָרַשׁ קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל
הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוּל פְּנֵי
הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה׃ וְתַשְׁוִי
יָתֵיהּ עַל חוּטָא דִּתְכֵלְתָּא
וְיִהְיֶה עַל מִצְנַפְתָּא לְקָבֵיל
אַפֵּי מִצְנַפְתָּא יְהֵי׃

וְהָיָה עַל מֵצַח אַהֲרֹן
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת עֲוֹן
הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל
מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה
עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן
לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ וְיִהְיֶה
עַל בֵּית עֵינוֹהִי דְּאַהֲרֹן
וְיִטּוֹל אַהֲרֹן יָת עֲוֵית
קוּדְשַׁיָּא דִּיקַדְשׁוּן
בְּנֵי יִשְׂ לְכָל מַתְּנָת
קוּדְשֵׁיהוֹן וְיִהְיֶה עַל
בֵּית עֵינוֹהִי תְּדִירָא
לְרָעוָא לְהוֹן קֳדָם יְיָ׃
וְשַׁבְּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ
וְעָשִׂית מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה
רֹקֵם׃ וְתַרְמִיץ כְּתוּנָא
דְּבוּצָא וְתַעְבִּיד מִצְנַפְתָּא
דְּבוּצָא וְהִמְיַן תַּעְבִּיד
עֲוָבַד צִיּוּר׃ וְלִבְנֵי
אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כְּתֹנֶת

על אהרן ה׳ ושימנהון והיה על אהרן לשרת · והיו על אהרן ועל בני · והזית על אהרן · ויז על אהרן · ויקחת העם ס ——— ס
ובצאתו ב׳ ושימנהון ונשמע קולו · והקיפו הלוים את המלך ה׳ ס ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0255
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנָטִים לְכִסְאָה בְשֵׂר עִירָא לְקַדָּשָׁא תַּהוֹן לְשַׁמָּשָׁא
וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם מִחַר עִזִּין וְעַד יַרְכִּין קְדָמַי סַב תּוֹר חַד בַּר
לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת וְלָבֵּשׁ יְהוֹן וְהֵיוֹ עַל אַהֲרֹן תּוֹרִי וּדְכָרִין תְּרֵין
אַהֲרֹן תַּעֲבִיד כְּתוֹנֶן וְעַל בְּנָיו בְּאַף אַל שַׁלְמִין וְלֶחֶם מַצּוֹת
וְתַעֲבִיד לְהוֹן חֲמִינִין אֶחֱל מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתָּם וְחַלְתָּ מַצְּתָא בְּלוּלָת
וְקוֹבְעִין תַּעֲבִיד לְהוֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֻׁרְתָּ בְּשַׁמָּן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
לִיקָר וְלִתְוֹשְׁבָחָא בְּקַדָּשׁוֹ לְאִשְׁאוּעָן מְשָׁחִים בְּשַׁמָּן סְלָת
וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶתָּם אֶת אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת בָּנָיו וְלוֹרִיעוֹ אַחֲרָיו וְיהוֹן וּלְחִים פְּטִיר וּגְרִיצָן
אֹתָו וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם עַל אַהֲרֹן וְעַל בָּנָיו וְהִיוֹ עַל אַהֲרֹן וְעַל בְּנוֹהִי פְּטִירִין דְּפִילָן בְּמִשְׁח
וּמִלֵּאתָ אֶת יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ בְּמִיעַל הוֹן לְמִשְׁכָּן וְלָא יִבְּעוֹן וְאַסְפּוּגִין פְּטִירִין
אֹתָם וְכִהֲנוּ לִי וְתַלְבִּישׁ זִמְנָא אוֹ בְּמִקְרְבָהוֹן דְּמִשִׁיחִין בְּמִשְׁח
יְתָהוֹן יָת אַהֲרֹן אָחִיךָ לְמַדְבְּחָא לְשַׁמָּשָׁא סְלָת דְּחִטִּין תַּעֲבִיד
וְיָת בְּנוֹהִי עִמֵּיהּ וְתִרְבֵּי בְּקוּדְשָׁא וּלְאִיקְבְּלוּן יְתָהוֹן וְנָתַתָּ אוֹתָם
יְתָהוֹן וְתַקְרֵיב יָת חוּבָא וּלְא יְמוּתוּן קְיָם עַל כָּל אֲחַד וְהִקְרַבְתָּ
קוּרְבָּנְהוֹן וְתַקְדִּישׁ סְ רְכָ עָלָם לֵיהּ וְלִבְנוֹהִי בָּתְרוֹהִי אֹתָם בַּכָּל וְאֶת הַכַּר
יָתְהוֹן וְיִשַׁמְּשׁוּן קָדָמָי וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם וְתִתֵּן
וְעָשֵׂה לָהֶם מְכַנְסֵי תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ יְתָהוֹן עַל כָּלָא וְחַד
בַּד לְכַסּוֹת בְּשַׂר אֹתָם לְהַכֵּן לִי לְכָהֵן וְתַקְרִיב יְתָהוֹן בְּכָלָא
עֶרְוָה מִמָּתְנַיִם וְעַד יְרֵכַיִם יִהְיוּ וְעָבִיד כַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר וְאֵילִם וְיָת תּוֹרָא וְיָת תְּרֵין
וְהָיוּ עַל אַהֲרֹן וְעַל בָּנָיו בְּבֹאָם אֶל שְׁנַיִם תְּמִימִם וְדִין דְּכָרִין וְאֵת אַהֲרֹן וְאֵת
וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת דְּתַעֲבִיד לְהוֹן בָּנָיו תַּקְרִיב אֶל פִּתְחָ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0256
powered by DWork • Heidelberg University Library

והלבשתם ב׳ קמצ׳ וסימנהון ואת בניו תקריב׳ והפסטאת אהרן ס׳ וסמך אהרן ובניו ב׳ דס׳ וסימנהון והקרבת את הפר
ולקחת את האיל השני ס׳

אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ
אֹתָם בַּמָּיִם׃ וְיָת אַהֲרֹן
וְיָת בְּנוֹהִי תְּקָרֵיב לְתָרַע
מִשְׁכַּן זִימְנָא וְתַסְחֵי
יָתְהוֹן בְּמַיָּא׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ
אֶת אַהֲרֹן אֶת הַכֻּתֹּנֶת
וְאֶת מְעִיל הָאֵפֹד וְאֶת
הָאֵפֹד וְאֶת הַחֹשֶׁן
וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃
וְתִיסַּב יָת לְבוּשַׁיָּא
וְתַלְבִּישׁ יָת אַהֲרֹן יָת
כְּתוּנָא וְיָת מְעִיל אֵפוֹדָא
וְיָת אֵפוֹדָא וְיָת חוּשְׁנָא
וְתַתְקֵין לֵיהּ בְּהֵמְיָן
אֵפוֹדָא׃ וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת
עַל רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת
נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל הַמִּצְנֶפֶת׃
וְתִשְׁוִי מִצְנַפְתָּא עַל
רֵישֵׁיהּ וְתִתֵּין יָת כְּלִילָא
דְּקוּדְשָׁא עַל מִצְנַפְתָּא׃
וְלָקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן

הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל
רֹאשׁוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃
וְתִיסַּב יָת מִשְׁחָא דִּרְבוּתָא
וּתְרִיק עַל רֵישֵׁיהּ וּתְרַבֵּי
יָתֵיהּ׃ וְאֶת בָּנָיו תַּקְרִיב
וְהִלְבַּשְׁתָּם כֻּתְּנֹת׃ וְיָת
בְּנוֹהִי תְּקָרֵיב וְתַלְבִּשְׁנוּן
כִּתּוּנִין׃ וְחָגַרְתָּ אֹתָם
אַכְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו
וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם מִגְבָּעֹת
וְהָיְתָה לָהֶם כְּהֻנָּה
לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ
יַד אַהֲרֹן וְיַד בָּנָיו׃
וְתַזְרִיז יָתְהוֹן הַמְיָנִין
אַהֲרֹן וּבְנוֹהִי וְתַתְקֵין
לְהוֹן קוּבְעִין וּתְהֵי
לְהוֹן כְּהוּנְתָא לְקַיָּם
עָלָם וּתְקָרֵיב קוּרְבָּנָא
דְּאַהֲרֹן וְקוּרְבָּנָא דְּבְנוֹהִי׃
וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַפָּר
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו

אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּר׃ וּתְקָרֵיב יָת תּוֹרָא
לִקְדָם מִשְׁכַּן זִימְנָא
וְיִסְמוֹךְ אַהֲרֹן וּבְנוֹהִי
יָת יְדֵיהוֹן עַל רֵישׁ
תּוֹרָא׃ וְשַׁחַטְתָּ אֶת
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְתִכּוֹס
יָת תּוֹרָא קֳדָם יְיָ
בְּתָרַע מִשְׁכַּן זִמְנָא׃
וְלָקַחְתָּ מִדַּם הַפָּר
וְנָתַתָּה עַל קַרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ
וְאֶת כָּל הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ
אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְתִיסַּב
מִדְּמָא דְּתוֹרָא וְתִתֵּין
עַל קַרְנָת מַדְבְּחָא
בְּאֶצְבָּעֶךָ וְיָת כָּל דְּמָא
תִּשְׁפּוֹךְ לִיסוֹדָא דְּמַדְבְּחָא׃
וְלָקַחְתָּ אֶת כָּל הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב
וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל

לפני אהל מועד ז׳ דסמ׳ וסימנהון והקרבת את הפר ואת הנצוה ואם מן הצאן ואם עז קרבנו ונויעה הזטאת ושמרו את משמרתן
והחנים לפני המשכן והקרבת את הליום דבעלקר ס׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0257
powered by DWork • Heidelberg University Library

עליהן ׃ וסימנהון ותנובהן אש ׃ וכתבת עליהן ׃ כאשר נוה משה עבד ויי שים פטר אלבטת עמך ׃ ורגמו עליהן אבן ׃ ורעיהן לא ידמה ותהי
כל העיר הלין ׃ וכל כליות דבו ואינון ׃

הכבד ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן
והקטרת המזבחה׃
ותיסב ית כל תרבא
דחפי ית גוא ויתחצרא
דעל כבדא ויתתרתין
כולין ויתתרבא דעליהין
ותסיק למדבחא ואת
בשר הפר ואת עורו
ואת פרשו תשרף באש
מחוץ למחנה חטאת
הוא׃ ויתבסר תורא
ויתמשכיה ויתאוכליה
תוקיד בנורא מברא
למשריתא חטתא
הוא׃ ואת האיל האחד
תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על
ראש האיל ויתדכרא
חד תיסב ויסמכון אהרן
ובנוהי ית ידיהון על
רישדכרא׃ ושחטת

את האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המזבח
סביב׃ ותיכוס ית דכרא
ותיסב ית דמיה ותזרוק
על מדבחא סח סח׃
ואת האיל תנתח
לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעיו ונתת על
נתחיו ועל ראשו׃
ויתדכרא תפליג
לאברוהי ותחליל
גויה וכרעוהי ותתין
על אברוהי ועל
רישיה׃ והקטרת
את כל האיל המזבחה
עלה הוא ליהוה ריח
ניחוח אשה ליהוה
הוא׃ ותסיק ית כל
דיכרא למדבחא עלתא
הוא קדם ייי לאתקבלא
ברעוא קורבנא קדם
ייי הוא׃ ולקחת את

האיל השני וסמך
אהרן ובניו את ידיה
על ראש האיל׃ ותיס
ית דיכרא תינינא
ויסמוך אהרן ובנוה
ית ידיהון על ריש
דכרא׃ ושחטת אר
האיל ולקחת מדמו
ונתתה על תנוך אזן
אהרן ועל תנוך אזן
בניו הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל בה
רגלם הימנית וזרק
את הדם על המזבח
סביב׃ ותכוס ית
דכרא ותיסב מדמי
ותתין על רום אורנא
דאהרן ועל רום
אורנא דבנוהי דימינא
ועל אליון ידהון
דימינא ועל אליון
רגלהון דימינא

ועל תנוך ה׳ דס בלוש וסימנהון ושחטת את האיל ב׳ בו דואתה תניה ׃ וישחט ויקח משה מדמו ׃ ויקרב את בני אהרן ולקח הכהן מדמו
ומיתר השמן אשר על כסי ׃ ושחט את כבש האשם ׃ ונתן הכהן מן השמן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0258
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובגדיו ומשחתו והזית על אהרן ובגדיו לא יקדש ויהי ביום השלישי והנה איש בא מהמחנה איש אשר בחוקדו

ותזרוק את דמא על
מדבחא סחור ולקחת
מן דמא דאשר על
המזבחא ומשחא דרבותא
והזית על אהרן ועל
בגדיו ועל בנוי ועל
בגדי בנוי אתו וקדש
הוא ובגדיו ובנוי ובגדי
בנוי אתו ותיסב מן
דמא דעל מדבחא
וממשחא דרבותא
ותדי על אהרן ועל
לבושוהי ועל בנוהי
ועל לבושי בנוהי
עמיה ויתקדש הוא
ולבושוהי ובנוהי ״
ולבושי בנוהי עמיה
ולקחת מן האיל
החלב והאליה ואת
החלב המכסה את
הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכליות ואת

החלב אשר עליהן
ואת שוק הימין כי איל
מלאים הוא ותיסב
מן דכרא תרבא
ואליתא ויתרא תרבא
דחפי ית גוא ויתחזי
כבדא ית תרתין כולין
ויתרא דעליהין
וית שקא דימינא ארי
דכר קורבניא הוא
וככר לחם אחת וחלת
לחם שמן אחת ורקיק
אחד מסל המצות
אשר לפני יהוה ופיתא
דלחים חדא וגרעתא
דלחים משח חדא
ואספוג חד מסלא
דמטירא דקדם יי׳
ושמת הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו
והנפת אתם תנופה
לפני יהוה ותשוי כולא

על ידי אהרן ועל ידי
בנוהי ותרים יתהון
ארמא קדם יי׳ ולקחת
אתם מידהם והקטרת
המזבחה על העלה
לריח ניחוח לפני
יהוה אשה הוא ליהוה
ותיסב יתהון מידהון
ותסיק למדבחא על
עלתא לאתקבלא ״
ברעוא קדם יי׳
קורבנא הוא קדם יי׳
ולקחת את החזה
מאיל המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו
תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה ותסב
את חדיא מידהון
קורבניא דלאהרן
ותרים יתיה ארמא
קדם יי׳ ויהי לך
לוחלק וקדשת את

שוק הימין זבחי שלמיהם ושוק הימין תתנו תרומה המקריב את דם השלמים ומקטיר את החלב ואת
השלמים ואת תחזה ומנחתו תהיה לך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0259
powered by DWork • Heidelberg University Library

חזה התנופה ואת שוק
התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל
המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו ותקדיש
ית חדיא דארמותא
וית שקא דאפרשותא
דאיתרם ודאתפרש
מדכר קורבניא
מדלאהרן ומדלבנוהי
והיה לאהרן ולבניו
לחקעולם מאת בני
ישראל כי תרומה הוא
ותרומה יהיה מאת
בני ישראל מזבחי
שלמיהם תרומתם
ליהוה ויהי לאהרן
ולבנוהי לקים עלם
מן בני יש ארי אפרשותא
הוא ואפרשותא יהי
מן בני יש מנכסת
קודשיהון אפרשותהון

קדם ייי ובנדי הקדש
אשר לאהרן יהיו לבניו
אחריו למשחה בהם
ולמלא בם את ידם
ולבושי קודשא דלאהרן
יהון לבנוהי בתרוהי
לרבאה בהון ולקרבא
בהון ית קורבנהון
שבעת ימים ילבשם
הכהן תחתיו מבניו
אשר יבא אל אהל
מועד לשרת בקדש
שבעה יומין ילבשנון
כהנא תחותוהי מבנוהי
דייעול למשכן זמנא
לשמשא בקודשא
ואת איל המלאים תקח
ובשלת את בשרו
במקם קדש וית דכר
קורבניא תסב ותבשיל
ית בסריה באתר קדיש
ואכל אהרן ובניו את

בשר האיל ואת הלח
אשר בסל פתח אהל
מועד וייכול אהר
ובנוהי ית בסר דכרא
וית לחמא דבסלא
בתרע משכן זמנא
ואכלו אתם אשר כפ
בהם למלא את ידם
לקדש אתם וזר לא
יאכל כי קדש הם
וייכלון יתהון דאתכפ
בהון לקרבא ית
קורבנהון לקדשא
יתהון וחלוני לא ייכ
ארי קודשא אנון
ואם יותר מבשר
המלאים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת
את הנותר באש לא
יאכל כי קדש הוא
ואם ישתאר מבסר
קורבניא ומן לחמא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0260
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלף בית מן ב׳ מל כל חד ל׳ וסימנ׳ וארך אפים ובריית עולם וגבור חיל ודבר טוב והרטיני האיר הנורה וחיל פרעה ושובת מרא ויראת אלים ויאיש היה

עד צפרא ותוקיד ית
רישתאר בנורא לא
יתאכיל ארי קודשא
הוא ועשית לאהרן
ולבניו כבה כבל אשר
צויתי אתכה שבעת
ימים תמלא ידם ותעביד
לאהרן ולבנוהי כדין
כבל דפקידית יתך
שבעה יומין תקריב
קורבנהון ופר חטאת
תעשה ליום על הכפרים
וחטאת על המזבח
בכפרך עליו ומשחת
אתו לקדשו ותורא
דחטתא תעביד ליומא
על כפוריא ותדכי
על מדבחא בכפרותך
עלוהי ותרבי יתיה
לקדשותיה שבעת
ימים תכפר על המזבח
וקדשת אתו והיה

המזבח קדש קדשים
כל הנגע במזבח יקדש׃
שבעה יומין תכפר
על מדבחא ותקריש
יתיה ויהי מדבחא
קורש קורשין כל
דיקרב במדבחא
יתקדש׃
וזה אשר תעשה על
המזבח כבשים בני
שנה שנים ליום תמיד׃
ורין דתעביד על
מדבחא אמרין בני
שנא תרין ליומא
תדירא׃ את הכבש
האחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים׃
ית אמרא חד תעביד
בצפרא וית אמרא
תינינא תעביד בין
שמשיא ועשרון סלת

בלול בשמן כתית
רבע ההין ונסך רביעת
ההין יין לכבש האחד׃
ועסרונא סולתא
דפיל במשח כתישא
רבעות הינא ונסכא
רבעות הינא חמרא
לאמרא חד׃ ואת
הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכה תעשה
לה לריח ניחח אשה
ליהוה׃ וית אימרא
תינינא תעביד בין
שמשיא כמנחת
צפרא וכנסכה
תעביד לה לאתקבלא
ברעוא קורבנא קדם
ייי׃ עלת תמיד
לדרתיכם פתח אהל
מועד לפני יהוה אשר
אועד לכם שמה

כלול ד׳ ומל וסי׳ ועשרון סלת רוזה אשר תעשה׃ ואם דל הוא דמצורע׃ והקריב המקריבי׃ והקריב על בן הבקר
בשמן ו׳ רפ׳ וסימ׳ ועשרון סלת רוזה אשר תעשה׃ ועשירית האפה דקרבני לחמי׃ והציל העדה׃ מצאתי דוד עבדי׃ ותרם כראם קרני׃ ששה חדשים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0261
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית כות ונקדש נקדש נחר נחר נעמת נעמת נתן נתן נחל נחל נסכלרכ נסכלרכ מקטר פטר תאטר למט

לדבר אליך שם עלת
תדירא לדרי כון בתרע
משכן זימנא קדם ייי
דאיזמין מימרי לכון
תמן למללא עמך
תמן ונעדתי שמה
לבני ישראל ונקדש
בכבדי ואזמין מימרי
תמן לבני יש ואתקדש
ביקרי וקדשתי את
אהל מועד ואת המזבח
ואת אהרן ואת בניו
אקדש לכהן לי
ואקדיש ית משכן
זימנא ויית מדבחא
ויית אהרן ויית בנוהי
אקדיש לשמשא
קדמי ושכנתי בתוך
בני ישראל והייתי
להם לאלהים ואשרי
שכנתי בגו בני ישר
ואהוי להון לאלה

ויידעו כי אני יהוה
אלהיהם אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני
יהוה אלהיהם וידעון
ארי אנא ייי אלההון
דאפיקית יתהון מארעא
דמצ לאשראה שכנתי
ביניהון אנא ייי אלההון
ועשית מזבח מקטר
קטרת עצי שטים
תעשה אתו ותעביד
מדבחא לאקטרא
עלוהי קטורת בוסמין
דאעי שטין תעביד
יתיה אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע
יהיה ואמתים קמתו
ממנו קרנתיו אמתא
אורכיה ואמתא פותייה
מרבע יהי ותרתין

אמין רומיה מינ
קרנוהי וצפית את
זהב טהור את גגו
ואת קירתיו סביב
ואת קרנתיו ועשית
לו זר זהב סביב ות
יתיה דהב דכי ית
אגריה ויית כותלוה
סח סח ויית קרנוה
ותעביד ליה זיר
דדהב סח סח ושו
טבעת זהב תעשה
לו מתחת לזרו ע
שתי צלעתיו תעש
על שני צדיו והיו
לבתים לבדים לשא
אתו בהמה ותרת
עזקן דרהב תעבי
ליה מלרע לזירי
על תרתין ויתי
תעביד על תרין
סטרוהי ויהי לאת

ואת המזבח ד ומימנהון וקדשתי את אהל וכלה מכפר וכפר את מקדש הקדש ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
בהמה ג וטיט ושתי טבעת זהב ועשה בצלאל ואהליאב כי בהמה שמן חלקו וחד להמה ואין מקבל

לְאַרִיחָיְא לְמִיטַלְיְתֵיהּ בּוֹסְמִין בְּעַפְרָא בְּעַפְרָא לְדַרְתֵּיכֶם קֹדֶשׁ
בְּהוֹן וְעָשִׂית אֹתָם הַבְּדִים בשפרוחה בְּאַתְקָנוּתַיְיחִית בּוֹצִינָא קֳדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ יְקַטְּרִנַּח׃ וּמַעֲלַת וְכַפֵּר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו
אֹתָם וְהַבְּ וְתַעֲבִיד אַהֲרֹן אֶת הַמִּנְחָת בֵּין חַד בְּשִׁתָּא מִדָּם
יַתְאֲרִיחָיְא דְּאַעֲבִי חַעֲרָבִים יְקַטְּרִנַּח חַטַּאת כִּפּוּרִים אֶחָד
שִׁטִּין וְתַחְפִּי יַתְהוֹן קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי בְּשִׁתָּא וְכַפֵּר עֲלוֹהִי
דְּהַבָּא וְנַתַּתָּה אֹתוֹ יְהוָה לְדָרֹתֵיכֶם׃ לְדָרְיכוֹן קוֹדֶשׁ
לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר וּבְאַד לְקוּת אַהֲרֹן אֶת קוּדְשִׁין הוּא קֳדָם יְיָ׃
עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי בּוֹצִינָא בֵּין שְׁמַשְׁיָא
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל יְקַטְּרִנַּח קְטוֹרֶת בּוֹסְמִין וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוַּעֵד תְּדִירָא קֳדָם יְיָ לְדָרְיכוֹן׃ לֵאמֹר׃ כִּי תִשָּׂא אֶת
לְךָ שְׂמָה וְתִתֵּן יַתְהוֹן לְאַתְעָלוֹ עֲלֵיהוֹן קְטֹרֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּפֶר נַפְשׁוֹ וְתִתְּנוּ זְרֵחַ וְעֵלֶה וּמְנָחָה וְנִסְכָּ לְפִקְדֵיהֶם וְנַתְּנוּ אִישׁ
אֲרוֹנָא דְּסָהֲדוּתָא׃ לְאִתְסְבָּרָא עֲלֵיהוֹן׃ לֹא כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה
כַּפֹּרֶת אֲשֶׁר תְּסַכְּכוֹן עֲלוֹהִי קְטוֹרֶת בְּפִקּוּד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה
סָהֲדוּתָא דְּאַזְמִין בּוֹסְמִין מַבְּרַיְיתָא וְעִלְּתָא בָּהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃
מֵימְרִי לְרַתְּמָן וְחַקְטִיר וּמְנָחָתָא וְנִסְכִּין לָא אֲרִיתְקַבִּיל יַתְחוֹשְׁבָן
עֲלֵיהוֹ אַהֲרֹן קְטֹרֶת תְּנַסְכוּן עֲלוֹהִי וְכַפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִנְיָנֵיהוֹן וְיִתְּנוּן
סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו גְּבַר פּוּרְקַן נַפְשֵׁיהּ קֳדָם
בְּהֵיטִיבְנוֹ אֶת הַנֵּרֹת יְקַטְּרִנַּח׃ וְיִקְטַר אַחַת בְּשַׁתָּא מִדָּם
עֲלוֹהִי אַהֲרֹן קְטֹרֶת חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת יְיָ בַּר תַּמְנֵי יַתְהוֹן וְלָא
בְּשַׁתָּא יְכַפֵּר עֲלֵיהוֹן יְהֵי בְּהוֹן מוֹתָא כַּד
תַּמְנֵי יַתְהוֹן זֶה יִתְּנוּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0263
powered by DWork • Heidelberg University Library

כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה
יִתְּנוּ תְּרוּמַת יְהוָה׃ כֹּל
רָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה
יִתְּנוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה׃ כֹּל
הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמָעְלָה
וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כֹּל
הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲשׂוֹת
מְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהָיוּ
הַלְוִיִּם לְמִשְׁמֶרֶת
מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל
כֵּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
בּוֹ וְהֵם יִשְׂאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתוּהוּ
וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃
וְהַנֹּסָעִים אֶת הַמִּשְׁכָּן

חקעולם ה׳ דסמ׳ וסימנהון ורחצו ידיהם ורגליהם · כל זכר בבני אהרן · והכהן המשיח תחתיו מבניו · והיתה
לאהרן ולבניו · האותי לא תיראו נאם יי׳ אם מפני ——

ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימתו והיתה להם
חקעולם לו ולזרעו
לדרתם ויקדשון ידיהון
ורגליהון ולא ימותון
ותהי להון קים עלם
ליה ולבנוהי לדריהון
וידבר יהוה
אל משה לאמר ואתה
קח לך בשמים ראש
מר דרור חמש מאות
וקנמן בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנה
בשם חמשים ומאתים
ואת סבלך בוסמין
רישא מורא דכיא
מתקל חמש מאה
וקנמון בסם פלגותיה
מתקל מתן וחמשין
וקני בוסמא מתקל
מתן וחמשין וקדה
חמש מאות בשקל

הקדש ושמן זית הין
וקציעתא מתקל חמש
מאה בסילעי קודשא
ומשח זיתא מלו הינא
ועשית אתו שמן
משחת קדש רקח
מרקחת מעשה רקח
שמן משחת קדש
יהיה ותעביד יתיה
משח רבות קודשא
בוסם מבסם עובד
בוסמנו משח רבות
קודשא יהי ומשחת
בו את אהל מועד
ואת ארון העדת
ותרבי ביה ית משכן
זמנא ויתארונא
דסהדותא ואת השלחן
ואת כל כליו ואת
המנרה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת
ויתפתורא ויתכל מנוהי

ויתמנרתא ויתמנהא
ויתמדבחא דקטורת
בוסמיא ואת מזבח
העלה ואת כל כליו
ואת הכיר ואת כנו
ויתמדבחא דעלתא
ויתכל מנוהי וית
כיורא ויתבסיסיה
וקדשת אתם והיו
קדש קדשים כל
הנגע בהם יקדש
ותקדיש יתהון ויהון
קודש קודשין כל
דיקרב בהון יתקדש
ואת אהרן ואת בניו
תמשח וקדשת אתם
לכהן לי ויתאהרן
ויתבנוהי תרבי ותקדיש
יתהון לשמשא קדמי
ואל בני ישראל תדבר
לאמר שמן משחת
קדש יהיה זה לי

ואת מזבח טבק וסימנ׳ ואת השלחן ואת כל כליו · ואת מזבח העלה · ואת כל כליו דבתר ואת השלחן ואת כליו · ואת מזבח העלה · ואת מזבח
הקטרת · ויעש בה את [illegible] · ואת [illegible] · ואת שמן המשחה · ואת מזבח העלה · ויעש שלמה את כל הכלים ——

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0265
powered by DWork • Heidelberg University Library

לדר תיכם ועם בני
יש תמליל למימר משח
רבות קודשא יהי דין
קדמי לדריכון על
בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו
כמהו קדש הוא קדש
יהיה לכם על בסרא
דאינשא לא יתסך
וברמותיה לא תעברון
כותיה קודשא הוא
קודש יהי לכון איש
אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על
זר ונכרת מעמיו גבי
דיבסיס דכותיה
וריתין מנה על
חלוני וישתיצי מעמיה
ויאמר יהוה
אל משה קחלך סמים
נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבנה זכה

בד בבד יהיה ואמר
יהוה למשה סב לך
בוסמין נטופא וטופרא
וחלבנתא בוסמין
ולבונתא דכותא מתקל
במתקל יהי ועשית
אתה קטרת רקח
מעשה רוקח ממלח
טהור קדש ותעביד
יתה קטורת בוסמין
בוסם עובד בוסמנו
מערב דכי לקודשא
ושחקת ממנה הדק
ותתה ממנה לפני
העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה
לכם ותשחוק מנה
ותדיק ותתין מנה
קדם סהדותא במשכנ
ומנא דאיזמין מימרי
לך תמן קודש קודש

תהי לכון והקטר
אשר תעשה במתכ
לא תעשו לכם קד
תהיה לך ליהוה
וקטורת בוסמ
דתעביד בדמותה
לא תעברון לכון
קודשא תהי לך קד
איש אשר יעש
כמוה להריח ב
ונכרת מעמיו גבר
דיעביד דכותה
לארחא בהושתי
מעמיה ויה
יהוה אל משה לאמ
ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי ב
חור למטה יהודה
חזי דרביתי בשום
בצלאל בר אוריה
חור לשבטא דיהוד
ואמלא אתו רוח אל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0266
powered by DWork • Heidelberg University Library

133

בחכמה ובתבונה
ובדעת ובכל מלאכה׃
ואשלימית עמית
רוח מן קדם ייי בחכמא
ובסוכלתנו ובמדע
ובכל עיבידא׃ לחשב
מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת׃
לאלפא אומנון למעבד
בדהבא ובכספא
ובנחשא׃ ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל
מלאכה׃ ובאומנות
אבן טבא לאשלמא
ובנגרות אעא למעבד
בכל עיבידא׃ ואני
הנה נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך
למטה דן ובלב כל
חכם לב נתתי חכמה
ועשו את כל אשר

צויתך׃ ואנא הא יהבית
עמיה ית אהליאב
בר אחיסמך לשבטא
דדן ובלב כל חכימי
לבא יהבית חכמתא
ויעבדון כל דפקידתך׃
את אהל מועד ואת
הארן לעדת ואת
הכפרת אשר עליו
ואת כל כלי האהל׃
ית משכן זמנא וית
ארונא לסהדותא
וית כפורתא דעלוהי
וית כל מני משכנא׃
ואת השלחן ואת
כליו ואת המנרה
הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח
הקטרת׃ וית פתורא
וית מנוהי וית מנרתא
דכיתא וית כל מנהא
וית מדבחא דקטורת

בוסמיא׃ ואת מזבח
העלה ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו׃
וית מדבחא דעלתא
וית כל מנוהי וית
כיורא וית בסיסיה׃
ואת בגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו
לכהן׃ וית לבושי
שמושא וית לבושי
קודשא לאהרן כהנא
וית לבושי בנוהי
לשמשא׃ ואת שמן
המשחה ואת קטרת
הסמים לקדש ככל
אשר צויתך יעשו׃
וית משחא דרבותא
וית קטורת בוסמיא
לקודשא ככל דפקדתך
יעבדון׃
ויאמר יהוה אלמשה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0267
powered by DWork • Heidelberg University Library

לֵאמֹר וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂת
אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
בְּרִית עוֹלָם׃ וּבֵינִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִיא לְעֹלָם
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃
וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ
בְּהַר סִינָי שְׁנֵי לֻחֹת
לֻחֹת אֲבֶן כְּתֻבִים
בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃ וַיַּרְא
הָעָם כִּי בֹשֵׁשׁ
מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר
וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ
כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ
אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ
מֶה הָיָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אַהֲרֹן
פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם
בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ וַיִּתְפָּרְקוּ
כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם
וַיָּבִיאוּ אֶל אַהֲרֹן׃
וַיִּקַּח מִיָּדָם
וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט
וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיַּרְא אַהֲרֹן
וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו
וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר
חַג לַיהוָה מָחָר׃
וַיַּשְׁכִּמוּ מִמָּחֳרָת
וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת
וַיַּגְּשׁוּ שְׁלָמִים
וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל
וְשָׁתוֹ וַיָּקוּמוּ לְצַחֵק׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵךְ רֵד כִּי שִׁחֵת
עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִם
עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ
וַיִּזְבְּחוּ לוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה
וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא׃
וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי
וְיִחַר אַפִּי בָהֶם
וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ
לְגוֹי גָּדוֹל׃
וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי
יְהוָה אֱלֹהָיו
וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה
יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה׃
לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם
לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם
לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים
וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן
אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃
זְכֹר לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בָּךְ
וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם
אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן
לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ
לְעֹלָם׃
וַיִּנָּחֶם יְהוָה
עַל הָרָעָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
לְעַמּוֹ׃
וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה
מִן הָהָר
וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת
בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים
עַל שְׁתֵּי עִבְרֹתָם
מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃
וְהַל�ֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב
מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא
חָרוּת עַל הַלֻּחֹת׃
וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ
אֶת קוֹל הָעָם
בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה
קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃
וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל
עֲנוֹת גְּבוּרָה
וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה
קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב
אֶל הַמַּחֲנֶה
וַיַּרְא אֶת הָעֵגֶל
וּמְחֹלֹת
וַיִּחַר אַף מֹשֶׁה
וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָיו
אֶת הַלֻּחֹת
וַיְשַׁבֵּר אֹתָם
תַּחַת הָהָר׃
וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל
אֲשֶׁר עָשׂוּ
וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ
וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר דַּק
וַיִּזֹּר עַל פְּנֵי הַמַּיִם
וַיַּשְׁקְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן
מָה עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה
כִּי הֵבֵאתָ עָלָיו
חֲטָאָה גְדֹלָה׃
וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
אַל יִחַר אַף אֲדֹנִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הָעָם
כִּי בְרָע הוּא׃
וַיֹּאמְרוּ לִי
עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ
כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ
אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ
מֶה הָיָה לוֹ׃
וָאֹמַר לָהֶם
לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ
וַיִּתְּנוּ לִי
וָאַשְׁלִכֵהוּ בָּאֵשׁ
וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃
וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ
לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר
סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת
לֻחֹת אֲבֶן כְּתֻבִים
בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃ וַיְהִי
כְּרֶדֶת מֹשֶׁה מִן הָהָר
וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת
בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ
מִן הָהָר
וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע
כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו׃
וַיַּרְא אַהֲרֹן
וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר
פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃
וַיִּקְרְאוּ אֵלָיו
וַיָּשָׁב אֵלָיו מֹשֶׁה
וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו
אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים
בָּעֵדָה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃
וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיְצַוֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ
בְּהַר סִינָי׃
וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם
וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה׃
וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לְדַבֶּר אִתּוֹ
יָסִיר אֶת הַמַּסְוֶה
עַד צֵאתוֹ
וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוֶּה׃
וְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן
עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה
וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה
עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ
לְדַבֶּר אִתּוֹ׃
וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לַעֲשׂת אֹתָם׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה
בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃
לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃
קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה
לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ
יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה
זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
וְעִזִּים׃
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים
וַעֲצֵי שִׁטִּים׃
שֶׁמֶן לַמָּאוֹר
בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
אַבְנֵי שֹׁהַם
וְאַבְנֵי מִלֻּאִים
לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם
יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ
אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
אֶת מִשְׁכָּנוֹ
וְאֶת אָהֳלוֹ
וְאֶת מִכְסֵהוּ
וְאֶת קְרָסָיו
וְאֶת קְרָשָׁיו
אֶת בְּרִיחוֹ
אֶת עַמֻּדָיו
וְאֶת אֲדָנָיו׃
אֶת הָאָרֹן
וְאֶת בַּדָּיו
אֶת הַכַּפֹּרֶת
וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃
אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת בַּדָּיו
וְאֶת כָּל כֵּלָיו
וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים׃
וְאֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר
וְאֶת כֵּלֶיהָ
וְאֶת נֵרֹתֶיהָ
וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃
וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
וְאֶת בַּדָּיו
וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הַמִּשְׁכָּן׃
אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר לוֹ
אֶת בַּדָּיו
וְאֶת כָּל כֵּלָיו
אֶת הַכִּיֹּר
וְאֶת כַּנּוֹ׃
אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר
אֶת עַמֻּדֶיהָ
וְאֶת אֲדָנֶיהָ
וְאֶת הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר׃
אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת יִתְדֹת הֶחָצֵר
וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם׃
אֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו
לְכַהֵן׃
וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃
וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ
וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ
הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה
לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ
וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
וְהָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים
כֹּל נְדִיב לֵב
הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם
וְטַבַּעַת וְכוּמָז
כָּל כְּלִי זָהָב
וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף
תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃
וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
וְעִזִּים
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים
הֵבִיאוּ׃
כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת
הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה
וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ
עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת
הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃
וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב
בְּיָדֶיהָ טָווּ
וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת
וְאֶת הָאַרְגָּמָן
אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וְאֶת הַשֵּׁשׁ׃
וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן
אֹתָן בְּחָכְמָה טָווּ
אֶת הָעִזִּים׃
וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ
אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם
וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים
לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְאֶת הַבֹּשֶׂם
וְאֶת הַשָּׁמֶן
לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
כֹּל אִישׁ וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם
לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה
הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
נְדָבָה לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם
בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר
לְמַטֵּה יְהוּדָה׃
וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה׃
וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב
וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָה
וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ
לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלֶאכֶת
מַחֲשָׁבֶת׃
וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ
הוּא וְאָהֳלִיאָב
בֶּן אֲחִיסָמָךְ
לְמַטֵּה דָן׃
מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת לֵב
לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת
חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת
וּבָאַרְגָּמָן
בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וּבַשֵּׁשׁ
וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה
וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת׃
וְעָשָׂה בְצַלְאֵל
וְאָהֳלִיאָב
וְכָל אִישׁ חַכַם לֵב
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה
לָדַעַת לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ
לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב
וְאֶל כָּל אִישׁ חֲכַם לֵב
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה
בְּלִבָּם
כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ
אֵלָיו לְקָרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה
לַעֲשֹׂתָהּ׃
וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה
אֵת כָּל הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לַעֲשֹׂתָהּ
וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו
עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃
וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים
הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת
הַקֹּדֶשׁ
אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר
מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא
מִדֵּי הָעֲבֹדָה
לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃
וַיְצַו מֹשֶׁה
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה
לֵאמֹר
אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ
עוֹד מְלָאכָה
לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃
וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם
לְכָל הַמְּלָאכָה
לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
וְהוֹתֵר׃
וַיַּעַשׂ כָּל חַכַם לֵב
בָּעֹשִׂים אֶת הַמְּלָאכָה
לַמִּשְׁכָּן
עֶשֶׂר יְרִיעֹת
שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב
עָשָׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת׃
וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת
לְבָד
וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת
חִבַּר לְבָד׃
וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת
כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה
הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת
הַשֵּׁנִית׃
חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
בַּיְרִיעָה הָאֶחָת
וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
בִּקְצֵה הַיְרִיעָה
אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית
מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב
וַיְחַבֵּר אֶת הַיְרִעֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ
בַּקָּרָסִים
וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃
וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים
לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
עָשָׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
יְרִיעֹת׃
וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ יְרִיעֹת
לְבָד
וְאֶת שֵׁשׁ יְרִיעֹת
לְבָד
וְכָפַל אֶת הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית
אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַקִּיצוֹנָה
אֲשֶׁר בַּחֹבָרֶת
וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת
הַשֵּׁנִית׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי נְחֹשֶׁת
וַיָּבֵא אֶת הַקְּרָסִים
אֶל הַלֻּלְאֹת
וַיְחַבֵּר אֶת הָאֹהֶל
וַיְהִי אֶחָד׃
וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל
עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
מִלְמָעְלָה׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן
עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃
עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וְאַמָּה רֹחַב
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃
שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד
מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ
כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן
עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לַפֵּאָה
נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃
וְאֶת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ
לְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן
לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָן׃
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף
עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃
וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית
לַמִּשְׁכָּן
לִפְאַת צָפוֹן
עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד׃
וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן
יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה
לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן
בַּיַּרְכָתָיִם׃
וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים
עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת
הָאֶחָת
כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃
וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף
שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד׃
וַיַּעַשׂ בְּרִחִים
עֲצֵי שִׁטִּים
חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע
הָאֶחָד לַמִּשְׁכָּן׃
וַחֲמִשָּׁה בְרִחִים לְקַרְשֵׁי
הַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן
וַחֲמִשָּׁה בְרִחִים לְקַרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן לַיָּרְכָתַיִם
יָמָּה׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּרִיחַ
הַתִּיכֹן
בָּרִחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים
מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה׃
וְאֶת קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
צִפָּה זָהָב
וְאֶת טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה זָהָב
בָּתִּים לַבְּרִחִים
וַיְצַף אֶת הַבְּרִחִים זָהָב׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב
עָשָׂה אֹתָהּ׃
וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי
שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב
וָוֵיהֶם זָהָב
וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה
אַדְנֵי כָסֶף׃
וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
וְאֶת חֲמֵשֶׁת עַמּוּדֵיהֶם
וְאֶת וָוֵיהֶם
וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
זָהָב
וַחֲמִשָּׁתָם נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל
אֶת אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
וַיְצַפֵהוּ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו
וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ
הָאֶחָת
וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ
הַשֵּׁנִית׃
וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃
וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים
בַּטַּבָּעוֹת
עַל צַלְעוֹת הָאָרֹן
לָשֵׂאת אֶת הָאָרֹן׃
וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃
וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב
מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם
מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה
וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה
מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת
הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃
וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים
פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם
לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם
עַל הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו
אֶל הַכַּפֹּרֶת
הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן
עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ
וְאַמָּה רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
וַיְצַפֵהוּ זָהָב טָהוֹר
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח
סָבִיב
וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב
לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃
וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת
עַל אַרְבַּע הַפֵּאָת
אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃
לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת
הָיוּ הַטַּבָּעוֹת
בָּתִּים לַבַּדִּים
לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב
וְנִסַּךְ בָּהֶם
לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּעָרֹת
וְאֶת הַכַּפֹּת
וְאֶת הַמְנַקִּיֹת
וְאֶת הַמְּזַמְּרֹת
אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן
זָהָב סָגוּר עָשָׂה אֹתָם׃
וַיַּעַשׂ עַל הַשֻּׁלְחָן
לֶחֶם פָּנִים
לִפְנֵי תָמִיד׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּנֹרָה
זָהָב טָהוֹר
מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה
יְרֵכָהּ וְקָנָהּ
גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃
וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים
מִצִּדֶּיהָ
שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה
מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
וְשְׁל

אילין לית כותהון פרקו ויתפרקו השיקו והשיקו דקו הנתקו וינתקו נתקו חבקו ויבקקו והריקו הניקו ויחלקו מרקו שחקו

דסיני תרין לוחי
סהדותא לוחי אבנא
כתיבין באצבעא דייי׃
וירא העם כי בשש
משה לרדת מן ההר
ויקהל העם על
אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי
זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה
לו וחזא עמא ארי
אוחר משה למיחת
מן טורא ואתכניש
עמא על אהרן ואמרו
ליה קום עביד לנא
דחלן דיהכן קדמנא
ארי דין משה גברא
דאסקנא מארעא
דמצ לא ידענא מא
הוה ליה ויאמר אלהם

אהרן פרקו נזמי הזהב
אשר באזני נשיכם
בניכם ובנתיכם והביאו
אלי ואמר להון אהרן
פריקו קדשי דדהבא
דבאודני נשיכון בניכון
ובנתכון ואיתו לי׃
ויתפרקו כל העם את
נזמי הזהב אשר
באזניהם ויביאו אל
אהרן ופריקו כל עמא
ית קדשי דדהבא
דבאודניהון ואיתיו
לאהרן ויקח מידם
ויצר אתו בחרט ויעשהו
עגל מסכה ויאמרו
אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ
מצרים ונסיב מידהון
וצר יתיה בזיפא ועבדיה
עיגל מתכא ואמרו
אלין דחלתך ישר

דאסקוך מארעא
דמצ׳ וירא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא
אהרן ויאמר חג ליהוה
מחר׳ וחזא אהרן ובנא
מדבחא קדמוהי וקרא
אהרן ואמר חגא קדם
ייי מחר׳ וישכימו ממחרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו
ויקמו לצחק ואקדימו
ביומא דבתרוהי ואסיקו
עלון וקריבו נכסן
ואסחר עמא למיכל
ולמשתי וקמו לחיכא׃

וידבר יהוה אל משה
לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ
מצרים ומליל ייי
עם משה איזיל חות
ארי חביל עמך

וידבר יי אל משה׳ דחס לאמר וסמכתון לך דרתישחת׳ לך עלה מזה׳ אחרימות׳ בהר סיני דשביעית׳ במדבר סיני ריש סיף׳ במדבר סיני דפסח שני׳ בערבות מואב וחבירו׳ בעצם היום הזה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0269
powered by DWork • Heidelberg University Library

דאסיקתא מארעא
דמצ׳ סרו מהר מן
הדרך אשר צויתם
עשו להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך
ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים סטו
בפריע מן אורחא
דפקדתנון עברו להון
עיגל מתכא וסגידו
ליה ודבחו ליה ואמרו
אלין דחלתך ישר
דאסקוך מארעא
דמצ׳ ויאמר יהוה אל
משה ראיתי את
העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא ואמר
ייי למשה גלי קדמי
עמא הדין והא עם
קשי קדל הוא ועתה
הניחה לי ויחר אפי

בהם ואכלם ואעשה
אותך לגוי גדול וכען
אנח בעותך מן קדמי
ויתקף רוגזי בהון
ואישיצנון ואעביד
יתך לעם סגי ויחל
משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה
יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח
גדול וביד חזקה
וצלי משה קדם ייי
אלהיה ואמר למא
ייי יתקף רוגזך בעמך
דאפיקתא מארעא
דמצ׳ בחיל רב וביד
תקיפא למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם
בהרים ולכלתם מעל
פני האדמה שוב

מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך
למא יימרון מצרא
למימר בבישא
אפיקנון לקטלא יתה
ביני טוריא ולשציו
מעל אפי ארעאת
מתקוף רוגזך ואתי
מן בישתא דמלילת
למעבד לעמך זכו
לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך
אשר נשבעת להם
בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכ
הארץ הזאת אשר
אמרתי אתן לזרעכ
ונחלו לעלם אידכר
לאברהם ליצחק
וליש עברך רקיימת
להון במימרך ומלילת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0270
powered by DWork • Heidelberg University Library

עמהון אסגי ית בניכון
ככוכבי שמיא וכל
ארעא הדא דאמרית
אתין לבניכון ויחסנון
לעלם וינחם יהוה
על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו׃
ותב ייי מן בישתא
דמליל למעבר לעמיה׃

ויפן וירד משה מן
ההר ושני לחת
העדת בידו לחת
כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתבים׃
ואתפני ונחת משה
מן טורא ותרין לוחי
סהדותא בידיה לוחי
כתיבין מתרין עבריהון
מכא ומכא אינון
כתיבין והלחת מעשה
אלהים המה והמכתב

מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת׃
ולוחיא עובדא דייי
אינין וכתבא כתבא
דייי הוא מפרש על
לוחיא וישמע יהושע
את קול העם ברעה
ויאמר אל משה קול
מלחמה במחנה׃
ושמע יהושע ית קל
עמא כד מיבבין ואמר
למשה קל קרבא
במשריתא ויאמר
אין קול ענות גבורה
ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע׃
ואמר לא קל גיברין
דנצחין בקרבא ואף
לא קל חלשין דמתברין
קל דמחיכין אנא
שמע ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא

את העגל ומחלת
ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר
אתם תחת ההר׃
והוה כד קריב
למשריתא וחזא
ית עגלא וחנגין
ותקיף רוגזא דמשה
ורמא מידוהי ית
לוחיא ותבר יתהון
בשיפולי טורא׃
ויקח את העגל אשר
עשו וישרף באש
ויטחן עד אשר דק
ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל׃
ונסיב ית עגלא דעבדו
ואוקיד בנורא ושף
עד דהוה דקיק ודרא
על אפי מיא ואשקי
ית בני ישר׃ ויאמר
משה אל אהרן מה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0271
powered by DWork • Heidelberg University Library

עשה לך העם הזה
כי הכבדת עליו וחטאה
גדלה ואמר משה
לאהרן מאעברך
עמא הדין אריאיתנא
עלוהי חובא רבא׃
ויאמר אהרן אליחר
אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברעה הוא׃
ואמר אהרן לא תקף
רוגזא דרבוני את ידעת
ית עמא ארי בישא הוא׃
ויאמרו לו עשה לנו
אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה
האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא
ידענו מה היה לו׃
ואמרו לו עביד לנא
דיחלון דיהכון קדמנא
ארי דין משה גברא
דאשקנא מארעא

דמן לא יידעינא מא
היה ליה ואמר להם
למן וחב התפרקו
ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל
הזה ואמרית להון
למן דהבא פריקו
ויהבו לי ורמיתיה בנורא
ונפק עגלא הדין וירא
משה את העם כי
פרוע הוא כי פרעה
אהרן לשמצה בקמיהם׃
וחוא משתית עמא
ארי בטיל חוא ארי
בטילנון אהרן לאסבותהון
שום בישׁ לדריהון׃
ויעמד משה בשער
המחנה ואמר מי
ליהוה אלי ויאספו
אליו כל בני לוי ויקם
משה בתרעא דמשריתא
ואמר מן דחס על

ויתן לותי ואתכנש
לותיה כל בני לוי
ואמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
שימו איש חרבו ע
ירכו עברו ושובו
משער לשער במח
והרגו איש את אח
ואיש את רעהו ואי
את קרבו ואמר ל
נדנן אמר יי אלה
דיש שוו גבר חרב
על יריכיה עברו
ותובו מתרעלתר
במשריתא וקטו
וגברית אחוהי ו
ית חברוהי וגבר ית
קריבוהי ועשו בנ
לוי כפתגם משה ונפ
נחתו עם יומא ההוא
כשלשת אלפי אי
ועבדו ומלו כפתג

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0272
powered by DWork • Heidelberg University Library

136

מלאו ידכם ד׳ בלש׳ וסימנהון מלאו ידכם היום׳ ימלא את ידכם׳ עתה מלאתם ידכם ובידיכם מלאתם לאמר
אכפרה ב׳ וסי׳ כיאמר אכפרה פנו׳ בעד חטאתכם

דמשה ונפל מן עמא
ביומא ההוא כתלתה
אלפין גברא׳ ויאמר
משה מלאו ידכם היום
ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה׳ ואמר
משה קריבא ידיכון
יומא דין קורבנא קדם
ייי ארי גבר בבריה
ובאחוהי ולאיתאה
עליכון יומא דין ברכן׳
ויהי ממחרת ויאמר
משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה
ועתה אעלה אל יהוה
אולי אכפרה בעד
חטאתכם׳ והוה ביומא
דכתרוהי ואמר משה
לעמא אתון חבתון
חובא רבא וכען אסק
לקדם ייי מא אם איכפר

על חוביכון׳ וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא
חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם
אלהי זהב׳ ותב משה
לקדם ייי ואמר בבעו
חב עמא הדין חובא
רבא ועבדו להון דחלן
דדהב׳ ועתה אם תשא
חטאתם ואם אין
מחני נא מספרך אשר
כתבת׳ וכען אם שבקת
לחוביהון ואם לא מחני
כען מספרך דכתבת׳
ויאמר יהוה
אל משה מי אשר
חטא לי אמחנו מספרי׳
ואמר ייי למשה מן
דחב קדמי אמחניה
מספרי׳ ועתה לך נחה
את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי

ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עלהם חטאתם׳
וכען איזיל דבר ית
עמא לאתר דמליליתי
לך הא מלאכי יהך
קדמך וביום אסערותי
ואסער עליהון חוביהון׳
ויגף יהוה את העם על
אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן׳
ומחא ייי ית עמא על
דאשתעבדו לעגלא
דעבד אהרן׳
וידבר יהוה אל
משה לך עלה מזה
אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה׳
ומליל ייי עם משה
איזיל סק מכא את

אילין לית כלות מספרך ספרך קניתך יהבך אעבדך מחאך בכלותך נוך צפנך יעבדך חיתך דרך זדנך
קדנך חכך בכבותך בדכלתך ואמאסאך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0273
powered by DWork • Heidelberg University Library

ועמא דא סיקתא
מארעא דמצ׳ לארעא
דקיימית לאברהם
ליצחק וליע למימר
לבנך אתנה׳ ושלחתי
לפניך מלאך וגרשתי
את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי
והיבוסי ואשלח קדמך
מלאכא ואתריך ית
כנענאי אמוראי וחתאי
ופרזאי חואי ויבוסאי
אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה
בקרבך כי עם קשה
ערף אתה פן אכלך
בדרך לארע עבדא
חלב ודבש ארי לא
אסליק שכנתי מבינך
ארי עם קשי קדל את
דילמא אישיצנך
באורחא וישמע העם

את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש
עדיו עליו ושמע עמא
ית פתגמא בישא הדין
ואתאבלו ולא שוו
גבר תיקון זיניה עלוהי
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל
אתם עם קשה ערף
רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך
ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה
אעשה לך ואמר ייי
למשה אימר לבני יש
אתון עם קשי קדל
שעא חדא אסליק
שכנתי מבינך ואשיצנך
וכען אעד תקון זינך
מינך גלי קדמי מא
אעביד לך ויתנצלו
בני ישראל את עדים

מהר חורב ואעדיו
בני יש ית תקון זינהו
מטורא דחורב ומש
יקח את האהל ונטו
לו מחוץ למחנה
הרחק מן המחנה
וקרא לו אהל מוע
והיה כל מבקש יהו
יצא אל אהל מוע
אשר מחוץ למחנה
ומשה נסיב ית
משכנא ופרסיה לי
מיברא למשריתא
ארחיק מן משרית
וקרי ליה משכן בית
אולפנא והוי כל
דתבע אולפן מ
קדם ייי נפיק למשכ
בית אולפנא דמבר
למשריתא והיה
כצאת משה אל האה
יקומו כל העם ונצ

אילין לית כותהון ויתאבלו ויתאבלו התאבל אבלים לאבלי ולאבליו האבלתי כאבל ואבל מתאבלים התאבלו ומ
אבלם אבלות

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0274
powered by DWork • Heidelberg University Library

137.

ידבנו ב׳ וסימנהון אחרי משה אלי את אשר דקרו זב הביטו ו׳ ל׳ פסו וסימנ׳ אליו ונהרו הביטו ארחורי תימא הליבות שבא
דרכך ב׳ חס וסימנהון הודיעני נא את דרכך כי אתעליה את דרכך

איש פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד באו
האהלה והוי כד
נפיק משה למשכנא
קימין כל עמא ומתעתדין
גבר בתרע משכניה
ומסתכלין אחורי
משה עד דעליל
למשכנא והיה כבא
משה האהלה ירד
עמוד הענן ועמד
פתח האהל ודבר
עם משה והוי כד
עליל משה למשכנא
נחית עמודא דעננא
וקאים בתרע משכנא
ומתמלל עם משה
וראה כל העם את
עמוד הענן עמד
פתח האהל וקם כל
העם והשתחוו איש
פתח אהלו וחזן כל

עמא ית עמודא
דעננא קאים בתרע
משכנא וקימין כל
עמא וסגדין גבר
בתרע משכניה ודבר
יהוה אל משה פנים
אל פנים כאשר ידבר
איש אל רעהו ושב
אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער
לא ימיש מתוך האהל
וממליל ייי עם משה
ממלל עם ממלל
כמא דממליל גברא
עם חבריה ותאיב
למשריתא ומשומשניה
יהושע בר נון עולימא
לא עדי מגו משכנא
ויאמר משה
אל יהוה ראה אתה
אמר אלי העל את
העם הזה ואתה לא

הודעתני את אשר
תשלח עמי ואתה
אמרת ידעתיך בשם
וגם מצאת חן בעיני
ואמר משה קדם ייי
חזי דאת אמר לי
אסיק ית עמא הדין
ואת לא הודעתני
ית דתשלח עמי ואת
אמרת רביתך בשום
ואף אשכחתא רחמין
קדמי ועתה אם נא
מצאתי חן בעיניך
הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי
עמך הגוי הזה וכען
אם כען אשכחית
רחמין קדמך הודעני
כען ית אורח טובך
ואידע רחמך בדיל
דאשכח רחמין קדמך

כבא ו׳ חס וסימנהון והיה כבא משה האהלה ודבר ד׳ ממליל ב׳ בא ודבר ו׳ ויצא והיה לפנות ערב ויעבר הרנה ראו כבא המלאך
כבא הספר הזה אליכם ואתכם ויהי כבא הספר אליהם ויקהו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0275
powered by DWork • Heidelberg University Library

ודבר והנחותי כת מל דמל

וגלי קדמך ארי עמך
עמא הדין ויאמר פני
ילכו והנחתי לך ואמר
שכנתי תהך ואניח לך
ויאמר אליו אם אין
פניך הלכים אל תעלנו
מזה ואמר קדמוהי
אם לית שכנתך מהלכא
בינא לא תסקננא
מכא ובמה יודע
אפוא כי מצאתי חן
בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו
ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר על
פני האדמה ובמא
יתידע הכא ארי
אשכחית דחמין
קדמך אנא ועמך
הלא במהך שכנתך
עמנא ויתעבדן לנא
פרישן לי ולעמך

משני מכל עמא דעל
אפי ארעא
ויאמר יהוה אל משה
גם את הדבר הזה
אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני
ואדעך בשם ואמר
ייי למשה אף ית
פתגמא הדין דמלילתא
אעביד ארי אשכחתא
דחמין קדמי ורביתך
בשום ויאמר הראני
נא את כבודך ואמר
אחזיני כען ית יקרך
ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם
ואמר אנא אעבר
כל טובי על אפך

ואקרי בשמא דייי
קדמך ואיחון למן
דאיחון ואירחים
על מן דאירחים
ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי
לא יראני האדם
וחי ואמר לא תיכול
למחזי ית אפי
שכנתי ארי לא
יחזנני אינשא ויתקי
ויאמר יהוה הנה
מקום אתי ונצבת
על הצור ואמר
ייי הא אתר מתקן
קדמי ותתעתר על
טינרא והיה בעבר
כבדי ושמתיך בנקרת
הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי ויהי
במיעבר יקרי ואשונך
במערת טנרא ואגין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0276
powered by DWork • Heidelberg University Library

במימרי עלך על
דאיעבר והסרתי את
כפי וראית את אחרי
ופני לא יראו ואעדי
תדברת יקרי ותחוי
תדברתי ורקדמי
לא יתחזון׃

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני
לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת
את הדברים אשר
היו על הלחת הראשנים
אשר שברת׃ ואמר
יי למשה פסל לך
תרין לוחי אבניא
כקדמאי ואכתוב
על לוחיא ית
פתגמיא דהוו על
לוחיא קדמאי דתברתא׃
והיה נכון לבקר ועלית
בבקר אל הר סיני

ונעבת לישם על
ראש ההר והוי זמין
לצפרא ותיסק בצפרא
לטורא דסיני ותתעתד
קדמי תמן על ריש
טורא ואיש לא יעלה
עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן
והבקר אל ירעו אל
מול ההר ההוא ואנש
לא יסק עמך ואף
אינש לא יתחזי
בכל טורא אתענא
ותורי לא ירעון לקבל
טורא ההוא ויפסל
שני לחת אבנים
כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל
אל הר סיני כאשר
יעזה יהוה אתו ויקח
בידו שני לחת אבנים׃
ופסל תרין לוחי

אבניא כקדמאי ״
ואקדים משה בצפרא
וסליק לטורא דסיני
כמא דפקיד יי יתיה
ונסיב בידיה תרין
לוחי אבניא וירד
יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם
יהוה׃ ואתגלי יי
בענגא ואתעתד
עמיה תמן וקרא
בשמא יי׃ ויעבר
יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום
וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת׃
ואעבר יי שבנתיה
על אפוהי וקרא יי
יי אלהא רחמנא
וחנגא מרחיק רגז
ומסגי למיעבד טבון
וקשוט׃ נצר חסד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0277
powered by DWork • Heidelberg University Library

לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה
לא ינקה פקד עון
אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים
ועל רבעים בעטיבו
לאלפי דרין שביק
לעוין ולמרוד ולחובין
סלח לדתיבין לאורייתה
ולד לא תיבין לא מזכי
מסער חובי אבהן
על בנין ועל בני בנין
מרדין על דר תליתי
ועל דר רביעי ומהר
משה ויקד ארעה
וישתחו ואוחי משה
וכרע על ארעא וסגיד
ואמר אם נא מצאתי
חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו
כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו
ואמר אם כען אשכחית
רחמין קדמך ייי
תהך כען שכנתא
דייי בינינא ארי עם
קשיק דל הוא
ותשבוק לחובנא
ולחטאנא ותחסנינא
ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת
אשר לא נבראו בכל
הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את
מעשה יהוה כי נורא
הוא אשר אני עשה
עמך ואמר הא
אנא גזר קים קדם
כל עמך אעביד
פרישן דלא אתבריאה
בכל ארעא ובכל

תגזר קים ליתיב ארעא
דאתעליל עלה דילמא
יהי לתקלא בינך כי
את מזבחתם תתצון
ואת מצבתם תשברון
ואת אשריו תכרתון
ארי ית איגוריהון
תתרעון וית קמתהון
תתברון וית אשיריהון
תקצצון כי לא
תשתחוה לאל אחר
כי יהוה קנא שמו
אל קנא הוא ארי
לא תסגוד לטעות
עממיא ארי ייי
קנא שמו אל קנא
הוא פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו
אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת
מזבחו דלמא תגזר

קים ליתיב ארעא
ויטעון בתר טעותהון
וידבחון לטעותהון
ויקרון לך ותיכול
מדבחיהון ולקחת
מבנתיו לבניך וזנו
בנתיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך אחרי
אלהיהן ותסב מבנתהון
לבנך ויטעין בנתהון
בתר טעותהון ויטעין
ית בנך בתר טעותהון
אלהי מסכה לא
תעשה לך דחלן
דמתכא לא תעביד
לך את חג המצות
תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר
צויתך למועד חדש
האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים
ית חגא דפטיריא ז

תטר שבעה יומין
תיכול פטירא דפקדתך
לזמן ירחא דאביבא
ארי בירחא דאביבא
נפקתא ממצ׳ כל פטר
רחם ליוכל מקנך
תזכר פטר שור ושה
כל פתח ולדא דילי
הוא וכל בעירך תקדיש
דכרין בכור תור ואמר
ופטר חמור תפדה
בשה ואם לא תפדה
וערפתו כל בכור
בניך תפדה ולא יראו
פני ריקם ובוכרא
דחמרא תיפרוק
באמרא ואם לא
תפרוק ותקפיה כל
בוכרא דבנך תפרוק
ולא יתחזון קדמי
ריקנין ששת ימים
תעבד וביום השביעי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0279
powered by DWork • Heidelberg University Library

האסף ב׳ ובתו׳ חד מל ונזר חס׳ וסימנהון וחג האסף תקופת דבית שאל׳ וחג האסף בצאת השנה האלה המשפטים חס׳
האדן ב׳ חס׳ וסימנ׳ האדן יי׳ סו׳ פסו׳ אהי ישר׳

תשבת בחרש ובקציר
תשבת׳ שיתה יומין
תפלח וביומא שביעאה
תנוח בזרועא ובחצרא
חגיה׳ וחג שבעת תעשה
לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת
השנה׳ וחגא דשבועיא
תעביד לך בכורי חצד
חטין וחגא דכנשא
מפקה דשתא׳ שלש
פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני
הא׳ דן׳ יהוה אלהי ישראל׳
תלת זמנין בשתא
יתחזון כל דכורך קדם
רבון עלמא ייי אלהא
דיש׳ כי אוריש גוים
מפניך והרחבתי את
גבלך ולא יחמד איש
את ארצך בעלתך
לראות את פני יהוה

אלהיך שלש פעמים
בשנה׳ ארי איתריך
עממין מן קדמך
ואפתי ית תחומך
ולא יחמיד אינשית
ארעך במיסקך
לאתחזאה קדם ייי
אלהך תלת זמנין
בשתא׳ לא תשחט
על חמץ דם זבחי
ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח׳ לא תכוס
על חמיע דם פסחי
ולא יביתון לצפרא
תרבי נכסת חגא
דפסחא׳ ראשית
בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב
אמו׳ דיש בכורי ארעך
תיתי לבית מקדשא
דייי אלהך לא

תיכלון בסר בח
פר׳ טכו ויאמר יהוה אל
כתב לך את הדב
האלה כי על פ
הדברים האלה כ
אתך ברית וא
ישראל׳ ואמר יי
למשה כתוב לך י
פתגמיא האלין א
על מימר פתגמי
האלין גזרית ע
קים ועם יש׳ ויה
שם עם יהוה ארבע
יום וארבעים לילו
לחם לא אכל ומי
לא שתה ויכתב
הלחת את דבר
הברית עשרת הדב
והוה תמן קדם
ארבעין יממין וארב
לילון לחמא לא א

אלין לית כות והרחבתי מדעתי ממלכתי וממלכתי שטחתי שכלתי שכלתי הסכנתי התעללתי השאלתי בקש
מקשתי רקמתי בשבתי נפתלתי ננערתי נדרשתי פללתי פקדתי פגשתי תרגלתי לשבתי ללדתי ואג

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0280
powered by DWork • Heidelberg University Library

ברדת ד׳ וסימנהון ויהי ברדת משה · ברדת המלך אליו · ראים ברדת האש ד׳ המדי הימים וברך ברדת היעד
וחד וברדת הטל על המחנה יומש

ומיא לא אשתי וכתב
על לוחיא ית פתגמי
קימא עשרה פתגמין
ויהי ברדת משה מהר
סיני ושני לחת העדת
בידמשה ברדתו
מן ההר ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו
אתו והוה כד נחת
משה מטורא דסיני
ותרין לוחי סהדותא
בידא דמשה במחתיה
מן טורא ומשה לא
ידע ארי סגי זיו יקרא
דאפוהי במללותיה
עמיה וידא אהרן וכל
בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו
ויירא מגשת אליו
וחזא אהרן וכל בני
יש ית משה והא סגי
זיו יקרא דאפוהי ודחילו

מלא תקרבא לותיה
ויקרא אלהם משה
וישבו אליו אהרן וכל
הנשאים בעדה וידבר
משה אלהם וקרא
להון משה ותבו לותיה
אהרן וכל רברביא
בכנשתא ומליל משה
עמהון ואחרי כן נגשו
כל בני ישראל ויצוס
את כל אשר דבר יהוה
אתו בהר סיני ובתר
כן את קרבו כל בני
יש ופקידנון ית כל
דמליל ייי עמיה בטורא
דסיני ויכל משה
מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה ושיני
משה מלמללא עימהון
ויהב על אפוהי בית
אפי ובבא משה לפני
יהוה לדבר אתו יסיר

את המסוה עד צאתו
ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה וכד
עליל משה לקדם ייי
למללא עמיה מעדי
ית בית אפי עד מפקיה
ונפיק וממליל עם בני
יש ית דמתפקד וראו
בני ישראל את פני
משה כי קרן עור פני
משה והשיב משה
את המסוה על פניו
עד באו לדבר אתו
וחזן בני יש ית אפי
משה ארי סגי זיו
יקרא דאפי משה
ומתיב משה ית בית
אפי על אפוהי עד
דעליל למללא עמיה

פתום

ויקהל משה את כל
עדת בני ישראל ויאמר

וכל בני ד׳ וסימנהון וירא אהרן וכל בני · ולבני אלעזר הכהן · וישכם יהושע בבקר · ומדין ועמלק וכל בני קדם · ויזבח שלמים
את זבח דמלך וכל בני ישראל ראים ד׳ דברי הימים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0281
powered by DWork • Heidelberg University Library

אֵלֶּהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת
אֹתָם׃ וַכְּנַשׁ מֹשֶׁה יָת
כָּל כְּנִשְׁתָּא דִּבְנֵי יִשְׂ
וְאָמַר לְהוֹן אִלֵּין
פִּתְגָמַיָּא דִּפְקֵיד יְיָ
לְמֵעֲבַד יָתְהוֹן׃ שֵׁשֶׁת
יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ
מְלָאכָה יוּמָת׃ שֵׁיתָה
יוֹמִין תִּתְעֲבִיד עֲבִידְתָּא
וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה יְהֵי
לְכוֹן קוּדְשָׁא שַׁבָּא
שַׁבָּתָא קֳדָם יְיָ כָּל
דִּיעֲבִיד בֵּיהּ עֲבִידְתָּא
יִתְקְטִיל׃ לֹא תְבַעֲרוּ
אֵשׁ בְּכָל מֹשְׁבֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ לֹא
תְבַעֲרוּן אֶשְׁתָּא בְּכָל
מוֹתְבָנֵיכוֹן בְּיוֹמָא

דְּשַׁבְּתָא׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ וְאָמַר
מֹשֶׁה לְכָל כְּנִשְׁתָּא
דִּבְנֵי יִשְׂ לְמֵימַר דֵּין
פִּתְגָמָא דִּפְקֵיד יְיָ
לְמֵימַר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם
תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל
נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת
תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב
וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ סָבוּ
מִנְכוֹן אַפְרְשׁוּתָא
קֳדָם יְיָ כָּל דִּיתְרְעֵי
לִבֵּיהּ יַיְתֵי יָת אַפְרְשׁוּתָא
לְקֳדָם יְיָ דְּהָבָא
וְכַסְפָּא וּנְחָשָׁא׃ וּתְכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְתַכְלָא
וְאַרְגְּוָנָא וְצֶבַע זְהוֹרִי
וּבוּץ וּמַעֲזֵי׃ וְעֹרֹת

אֵילִם מְאָדָמִים וְעֹרֹ
תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים
וּמַשְׁכֵּי דְּדַכְרֵי מְסַמְ
וּמַשְׁכֵּי סַסְגּוֹנָא וְאַעֲ
שִׁטִּין׃ וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹ
וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁ
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים
וּמִשְׁחָא לְאַנְהָרוּתָא
וּבוּסְמַיָּא לְמִשְׁח
רְבוּתָא וְלִקְטוֹרֶת
בּוּסְמַיָּא׃ וְאַבְנֵי
שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים
לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְאַבְ
בּוּרְלָא וְאַבְנֵי אֶשְׁלַמ
לְשַׁקְעָא בְּאֵיפוֹד
וּבְחוּשְׁנָא׃ וְכָל חֲכַ
לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂ
אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה׃ וְכָל חֲכִימֵי
לִבָּא דִּבְכוֹן יֵיתוֹן
וְיַעְבְּדוּן יָת כָּל דִּפְקֵ
יְיָ׃ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0282
powered by DWork • Heidelberg University Library

אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ
אֶת קַרְסָיו וְאֶת קַרְשָׁיו
אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו
וְאֶת אַדְנָיו וְיִתְמַשְׁכְנָא
וְיִתְפַּרְסֵי חוּיְתָא חוּפָאיוּהִי
כַּרְפּוֹהִי וּרְפוּהִי עֲבֹרוֹהִי
עַמּוּדוֹהִי וְסַמְכוֹהִי
אֶת הָאָרוֹן וְאֶת בַּדָּיו
אֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת
פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ יִת
אֲרוֹנָא וְיִת אַרְיְחוֹהִי
יִתְכַּפֻּרְתָּא וְיִתְפָּרוֹכְיָא
דְּפַרְסָא אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל
כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים
יִתְפַּתּוֹרָא וְיִתְאַרְיְחוֹהִי
וְיִתְכָּל מָנֵיהִי וְיִת
לַחְמֵי אַפָּיָא וְאֶת
מְנָרַת הַמָּאוֹר וְאֶת
כֵּלֶיהָ וְאֶת נֵרֹתֶיהָ
וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר
וְיִתְמְנָרְתָּא דְּאַנְהוֹרִי

וְיִת מַדְבְּחָא וְיִת בּוּזִינְהָא
וְיִת מִשְׁחָא דְּאַנְהָרוּתָא
וְאֶת מֵיכַל הַקְּטֹרֶת
וְאֶת בַּדֵּי וְאֶת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת
הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ
הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן
וְיִת מַדְבְּחָא דְּקְטוֹרֶת
בּוּסְמַיָּא וְיִת אַרְיְחוֹהִי
וְיִת מִשְׁחָא דְּרְבוּתָא
וְיִת קְטוֹרֶת בּוּסְמַיָּא
וְיִת פַּרְסָא דִּתְרַע
לְתַרְעָא מִשְׁכְּנָא אֶת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת
מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל
כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת
כַּנּוֹ יִת מַדְבְּחָא
דְּעָלְתָּא וְיִת סְרָגֵהּ
דְּנְחָשָׁא דִּילֵיהּ יִת
אֲרִיְחוֹהִי וְיִת כָּל מָנֵיהִי
יִתְכִּיוֹרָא וְיִת בְּסִיסֵיהּ

אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת
עַמֻּדָיו וְאֶת אַדְנֵיהֶם
וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר
הֶחָצֵר יִת סְרָדֵי
דְּרְתָא יִת עַמּוּדוֹהִי
וְיִת סַמְכֵיהוֹן וְיִת פַּרְסָא
דִּתְרַע דְּרְתָא אֶת
יִתְדֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֶת
יִתְדֵי הֶחָצֵר וְאֶת
מֵיתְרֵיהֶם יִת סִיכֵי
מִשְׁכְּנָא וְיִת סִיכֵי דְּרְתָא
וְיִת אֲטוּנֵיהוֹן אֶת
בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת
בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן
יִת לְבוּשֵׁי שְׁמוּשָׁא
לְשַׁמָּשָׁא בְּקוּדְשָׁא
יִת לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא
לְאַהֲרֹן כָּהֲנָא וְיִת
לְבוּשֵׁי בְנוֹהִי לְשַׁמָּשָׁא
וְיִנְצָאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0283
powered by DWork • Heidelberg University Library

ישראל מלפני משה׃
ונפקו כל כנשתא דבני
יש מן קדם משה׃
ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר
נדבה רוחו אתו
הביאו את תרומת
יהוה למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש ואתו
כל גבר דאתרעי לביה
וכל דאשלימית רוחיה
עמיה איתיו ית
אפרשותא קדם ייי
לעיבידת משכן
זמנא ולכל פולחניה
וללבושי קודשא׃
ויבאו האנשים על
הנשים כל נדיב
הביאו חח ונזם
וטבעת וכומז כל
כלי זהב וכל איש

אשר הניף תנופת זהב
ליהוה׃ ומיתן גבריא
על נשיא כל דאתרעי
לביה איתיו שירין
ושבבין ועזקן ומחוך
כל מן דדהב וכל
גבר דארים ארמות
דהבא קדם ייי׃ וכל
איש אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים וערת
אילם מאדמים וערת
תחשים הביאו׃ וכל
גבר דאשתכח עמיה
תכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ ומעזי
ומשכי דדכרי מסמקי
ומשכי ספגונא איתיו׃
כל מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל
אשר נמצא אתו

עצי שטים לכל
מלאכת העבדה
הביאו׃ כל דארים
ארמות כסף ונחש
איתיו ית אפרשותא
קדם ייי וכל דאשתכ
עמיה אעי שטין
לכל עיבידת פולחנ
איתיאו׃ וכל אשה
חכמת לב בידיה
טוו ויביאו מטוה
את התכלת ואת
הארגמן את תולעת
השני ואת השש
וכל אתתא חכימ
לבא בידהא עזלא
ומיתין כד עזיל ית
תכלא וית ארגונ
ית צבע זהורי וית
בוצא׃ וכל הנשים
אשר נשא לבן את
בחכמה טוו את העז

וְכָל אִשָּׁה אֲשֶׁר נָשָׂא
לִבָּהּ אֹתָן בְּחָכְמָה
עָלוּ וַיָּבִיאוּ וְהִנְשָׂאִם
הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי
הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד
וְלַחֹשֶׁן וְרֶבֶד וְיָא
אִתְיְהִיבוּ אַבְנֵי בוּרְלָא
וְיָת אַבְנֵי אֶשְׁלְמוּתָא
לְשַׁקְעָא בְּאֵיפוֹדָא סלל
וּבְחוּשְׁנָא וְאֶת הַבְּשֶׂם
וְאֶת הַשָּׁמֶן לַמָּאוֹר
וְלִשְׁמַן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
וְיָתְבוֹסְמָא וְיָת מִשְׁחָא
לְאַדְהָרוּתָא וְלִמְשַׁח
רְבוּתָא וּלְקִטּוֹרַת
בּוֹסְמַיָּא׃ כָּל אִישׁ
וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם
אֹתָם לְהָבִיא לְכָל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד

מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נְדָבָה לַיהוָה כָּל זָכָר
וְאִיתְתָא דְּאִתְרְעִי
לִבְהוֹן עִמְּהוֹן לְאֵיתָאָה
לְכָל עִבִידְתָא דְּפִקִּיד
יְיָ לְמֶעְבַּד בִּידָא
דְּמֹשֶׁה אֵיתְיָיאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נְדָבְתָא קֳדָם יְיָ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ
קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל
בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה
יְהוּדָה׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲזוֹן דַּבְּרֵי יְיָ
בְּשׁוּם בְּצַלְאֵל בַּר
אוּרִי בַּר חוּר לְשִׁבְטָא
דִּיהוּדָה וּמַלֵּי אֹתָן
רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה
בְּתֻבוּנָה וּבְדַעְתָּא וּבְכֹל
מְלָאכָה וְאָשְׁלִים עֲנָיָיה
רוּחָא מִן קֳדָם יְיָ בְּרִחוּמָא
בְּסוֹבְלְתָנוּ וּבְמַדְיָנוּ

וּבְכָל עֲבִידָא לְחַשְׁבָ
מַחְשֶׁבֶת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב
וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת וּלְאַלָּפָא
אוּמָנִין לְמֶעְבַּד בְּרִחְבָּא
וּבְכַסְפָּא וּבְנְחָשָׁא וּבְחַרְשֶׁת
אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת
עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל
מְלֶאכֶת מַחְשֶׁבֶת׃
וּבְאוּמָנוּתָא בְּכֹן טָבָא
לְאַשְׁלָמָא וּבְנַגָּרוּתָ
אֲעָא לְמֶעְבַּד בְּכָל
עִבִידַת אוּמָנִין׃
וְלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא
וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ
לְמַטֵּה דָן וְלְאַלָּפָא
יְהַב בְּלִבֵּיהּ הוּא
וְאוֹהֳלִיאָב בַּר אֲחִיסָ
לְשִׁבְטָא דְּדָן מְלָא
אֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת
כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרָקָם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן
בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0285
powered by DWork • Heidelberg University Library

וארג עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת אשלים
עמהון חכימות לבא
למעבד כל עיבידת
נגר ואומן וציר בתכלא
ובארגונא בצבע זהורי
ובבוצא ומחי עבדי
כל עיבידא ומלפי
אומנון ועשה בצלאל
ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשת
את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה
יהוה ועבד בצלאל
ואוהליאב וכל גבר
חכים לבא דיהב ייי
חוכמתא וסוכלתנותא
בהון למידע למעבד
ית כל עיבידת פולחן
קודשא לכל דפקיד

ייי ויקרא משה אל
בצלאל ואל אהליאב
ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל אשר נשאו
לבו לקרבה אל המלאכה
לעשת אתה וקרא
משה לבצלאל
ולאוהליאב ולכל
גבר חכים לבא דיהב
ייי חוכמתא בלביה
כל דאתרעי לביה
למקרב לכל עיבדתא
למעבד יתה ויקחו
מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו
בני ישראל למלאכת
עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו
עוד נדבה בבקר בבקר
ונסיבו מן קדם משה
ית כל אפרשותא

דאיתיאו בני ישר
לעיבידת פולחן
קודשא למעבד
יתה ואינון מיתן ליה
עוד נדבתא בצפר
בצפר ויבאו כל
החכמים העשים
את כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו
אשר המה עשים
ואתו כל חכימיא
דעבדין ית כל עיבי
קודשא גבר גבר
מעיבדתיה דאינון
עבדין ויאמרו אל
משה לאמר מרבים
העם להביא מדי
העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעש
אתה ואמרו למש
למימר מסגן עמא
לאיתאה מסת פולח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0286
powered by DWork • Heidelberg University Library

לעיבדתא דפקיד ייי
למעבד יתה׳ ויצו
משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש
ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתר ומת
הקדש ויכלא העם
מהביא׳ ופקיד משה
ואעברו כרוז במשריתא
למימר גבר ואיתתא
לא יעברון עוד עיברתא
לאפרשות קורשא
ופסק עמא מלאיתאה׳
והמלאכה היתה דים
לכל המלאכה לעשות
אתה והותר׳ ועיברתא
הות מסת לכל עיברתא
למעבד יתה ויתרת׳
ויעשו כל חכם
לב בעשי המלאכה
את המשכן עשר
יריעת שש משזר

ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה
חשב עשה אתם׳
ועבדו כל חכימי
לבא בעבדי עיברתא
ית משכנא עשר יריען
דבוץ שזיר ותכלא
וארגונא וצבע זהורי
צורת כרובין עובד
אומן עבד יתהון׳
ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת׳
אורכא דיריעתא
חדא עשרין ותמני
אמין ופותיא ארבע
אמין דיריעתא חדא
מישחתא חדא לכל
יריעתא׳ ויחבר את
חמש היריעת אחת

אל אחת וחמש יריעת
חבר אחת אל אחת׳
ולפיף ית חמש יריען
חדא עם חדא וחמש
יריען לפיף חדא עם
חדא׳ ויעש ללאת
תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה
במחברת כן עשה
בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השנית׳ ועבד
ענובין דתכלא על
סיפתא דיריעתא
חדא מסטרא בית
לופי כן עבד בספתא
דירעתא בסטרא
בית לופי תנינא׳
חמשים ללאת עשה
ביריעה האחת וחמשים
ללאת עשה בקצה
היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0287
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן משכנה קדמא והיה המשכן ועשית קרשים עשרים קרש נגבה תימנה על ראשו בריחים משכנה תנינא ויהי המשכן ויעש עשרים נגב תימ
אל ראשו בריחים ——— ס

אחת אל אחת חמשין
ענובין עבד בירעתא
חדא וחמשין ענובין
עבד בסטרא דירעתא
דבית לופי תנינא
מכונן ענוביא חדא
לקביל חדא ויעש
חמשים קרסי זהב
ויחבר את הירעת
אחת אל אחת בקרסים
ויהי המשכן אחד ועבד
חמשין פורפין דדהב
ולפיף ית ירעתא חדא
עם חדא בפורפיא
והוה משכנא חד
ויעש ירעת עזים לאהל
על המשכן עשתי עשרה
ירעת עשה אתם
ועבד ירעין דמעזי
לפרסא על משכנא
חדא עשרי ירעין עבד
יתהין ארך הירעה

ה
ד
ל
ב
דט
ב
פת
ל
ב
ב
בט
ובע

האחת שלשים באמה
וארבע אמות רחב
הירעה האחת מדה
אחת לעשתי עשרה
ירעת אורכא דירעתא
חדא תלתין אמין
וארבע אמין פותיא
דירעתא חדא משחתא
חדא לחדא עשרי
ירעין ויחבר את
חמש הירעת לבד
ואת שש הירעת
לבד ולפיף ית חמש
ירעין לחוד וית
שית ירעין לחוד
ויעש ללאת חמשים
על שפת הירעה
הקיצנה במחברת
וחמשים ללאת עשה
על שפת הירעה
החברת השנית ועבד
ענובין חמשין על

סיפתא דירעתא
בסטרא בית לופי
וחמשין ענובין עבד
על סיפתא דירעתא
דבית לופי תנינא
ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר את
האהל להית אחד
ועבד פורפין דנחש
חמשין ללפפא ית
משכנא למהוי חד
ויעש מכסה לאהל
ערת אילם מאדמי
ומכסה ערת תחשי
מלמעלה ועבד
חופאה למשכנא
דמשכי דיכרי מסמ
וחופאה דמשכי ספג
מלעילא ויע
את הקרשים למש
עצי שטים עמדי
ועבד ית דפיא למש

אילין לית כותהון לחבר לקבר לבבר לנתר לבצר ——— ס מכסה ב פתח ועשית מכסה ויעש מכסה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0288
powered by DWork • Heidelberg University Library

דאע שטין קימין׃
עשר אמת ארך
הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש
האחד עשר אמין
אורכא דדפא ואמתא
ופלגות אמתא פותיא
דדפא חד שתי ידות
לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה
לכל קרשי המשכן׃
תרין צירין לדפא חד
משלבין חד לקביל
חד כן עבד לכל דפי
משכנא ויעש את
הקרשים למשכן
עשרים קרשים לפאת
נגב תימנה ועבדית
דפיא למשכנא עשרין
דפין לרוח עבר דרומא׃
וארבעים אדניהם כסף
עשה תחת עשרים

הקרשים שני אדנים
תחת הקרש האחד
לשתי ידותיו ושני
אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידותיו׃
וארבעין סמכין דכסף
עבד תחות עשרין
דפין תרין סמכין תחות
דפא חד לתרין צירוהי
ותרין סמכין תחות דפא
חד לתרין צירוהי׃
ולעבר משכנא השנית
לפאת צפון עשה עשרים
קרשים׃ ולסטר משכנא
תנינא לרוח צפונא
עבד עשרין דפין׃
וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידותיו
וארבעין סמכין דכסף
עבד תחות עשרין
דפין תרין סמכין תחות
דפא חד לתרין צירוהי
ותרין סמכין תחות דפא
חד לתרין צירוהי׃
ולעבר המשכן השנית
היו תמים אל ראשו
אל הטבעת האחת
כן עשה לשניהם לשני
המקצעת והוו מכונין
מלרע ובחדא יהון
מכונין ברישיהון
בעוקתא חדא כן
עבד לתרויהון לתרתין
זוין והוי שמנה קרשים
ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני

תחות דפא חד ותרין
סמכין תחות דפא חד׃
ולירכתי המשכן ימה
עשה ששה קרשים׃
ולסיפי משכנא מערבא
עבד שיתה דפין ושני
קרשים עשה למקצעת
המשכן בירכתים׃
ותרין דפין עבד לזויות
משכנא בסופהון והיו
תואמם מלמטה ויחדו
היו תמים אל ראשו
אל הטבעת האחת
כן עשה לשניהם לשני
המקצעות׃ והוו תמנין
מלרע ובחדא יהון
מכונין ברישיהון
בעוקתא חדא כן
עבד לתרויהון לתרתין
זוין׃ והוי שמנה קרשים
ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0289
powered by DWork • Heidelberg University Library

אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד: והוו
תמניה דפין וסמכיהון
דכסף שיתת עשר
סמכין תרין סמכין
תרין סמכין תחות
דפא חד: ויעש בריחי
עצי שטים חמשה
לקרשי צלע המשכן
האחד: ועבד עברי
דאעי שטין חמשה
לדפי סטר משכנא
חד: וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם
לקרשי המשכן לירכתים
ימה: וחמשה עברין
לדפי סטר משכנא
תנינא וחמשה עברין
לדפי משכנא לסופהון
מערבא: ויעש את
הבריח התיכן לברח

בתוך הקרשים מן
הקצה אל הקצה: ועבד
ית עברא מצי עאה
לאעברא בגו רפיא
מן סיפי לסיפי: ואת
הקרשים צפה זהב
ואת טבעתם עשה
זהב בתים לבריחם
ויצף את הבריחם
זהב: וית דפיא חפא
דהבא וית עזקתהון
עבד דהבא אתרא
לעבריא וחפא ית
עבריא דהבא:
ויעש את הפרכת תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה
חשב עשה אתה כרבים:
ועבד ית פרוכתא
דתכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ שזיר עובד
אומן עבד יתה צורת

כרובין: ויעש לה
ארבעה עמודי שטי
ויצפם זהב וויהם זה
ויצק להם ארבעה
אדני כסף: ועבד לה
ארבעה עמודי שט
וחפנון דהבא וויהון
דהבא ואתיך להון
ארבעה סמכין דכסף
ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארגמ
ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם
ועבד פרסא לתרע
משכנא דתכלא
וארגונא וצבע זהור
ובוץ שזיר עובד
ציור: ואת עמודיו
חמשה ואת וויהם
וצפה ראשיהם וחשקי
זהב ואדניהם חמשה
נחשת: וית עמודוה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0290
powered by DWork • Heidelberg University Library

חמשה ויתן וויהון
וחפי רישיהון וכבושיהון
דהבא וסמכיהון חמשה
דנחשא׃
ויעש בצלאל את
הארן עצי שטים
אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו׃
ועבד בצלאל ית
ארונא דאעי שטין
תרתין אמין ופלגא
אורכיה ואמתא ופלגא
פותייה ואמתא ופלגא
רומיה׃ ויצפהו זהב
טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב סביב׃
וחפהי דהב דכי מגיו
ומברא ועבד ליה זיר
דדהב סח סח׃ ויצק
לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו

ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו
השנית׃ ואתיך ליה
ארבע עזקן דדהב
על ארבע זויתיה
ותרתין עזקן על
סטריה חד ותרתין
עזקן על סטריה
תנינא׃ ויעש בדי
עצי שטים ויצף אתם
זהב׃ ועבד אריחי
דאעי שטין וחפא
יתהון דהבא׃ ויבא
את הבדים בטבעת
על צלעת הארן
לשאת את הארן׃
ואעיל ית אריחיא
בעזקתא על סטרי
ארונא למיטל ית
ארונא׃ ויעש כפרת
זהב טהור אמתים

וחצי ארכה ואמה
וחצי רחבה׃ ועבד
כפורתא דדהב דכי
תרתין אמין ופלגא
אורכה ואמתא ופלגא
פותיה׃ ויעש שני כרבים
זהב מקשה עשה אתם
משני קצות הכפרת׃
ועבד תרין כרובין דדהב
נגיד עבד יתהון מתרין
סטרי כפורתא׃ כרוב
אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה
את הכרבים משני
קצוותו׃ כרובא חד
מסטרה מכא וכרובא
חד מסטרה מכא מן
כפורתא עבד ית
כרוביא מתרין סטרוהי׃
ויהיו הכרבים פרשי
כנפים למעלה סככים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0291
powered by DWork • Heidelberg University Library

אל הכפרת ב׳ דס׳ וסימנהון יהיו פני הכרבים׃ היו פני הכרבים ——— למסגרתו ב׳ וסימנהון ועשית לו׳ זר זהב למסגרתו
ויעש זר זהב למסגרתו ———

בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו
אֶל הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי
הַכְּרֻבִים׃ וַהֲווֹ כְּרוּבַיָּא
פְּרִיסִין גַּדְפֵיהוֹן לְעֵילָא
מַטְלִין בְּגַדְפֵיהוֹן עַל
כַּפּוּרְתָּא וְאַפֵּיהוֹן חַד
לְקֳבֵיל חַד לְקֳבֵיל כַּפּוּרְתָּא
הֲווֹ אַפֵּי כְּרוּבַיָּא׃

וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ
וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה
וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַעֲבֹד
יָת פַּתּוּרָא דְּאָעֵי שִׁטִּין
תַּרְתֵּין אַמִּין אוּרְכֵּיהּ
וְאַמְתָּא פּוּתְיֵיהּ וְאַמְתָּא
וּפַלְגָּא רוּמֵיהּ׃ וַיְצַף
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ
לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַחֲפָא
יָתֵיהּ דְּהַב דְּכֵי וַעֲבֹד
לֵיהּ זִיר דְּדְהַב סְחֹסְחֹ׃

וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ
זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב׃ וַעֲבֹד לֵיהּ
גְּדַנְפָּא רוּמֵיהּ פּוּשְׁכָּא
סְחֹסְחֹ וַעֲבֹד זִיר
דְּדְהַב לְגַדְנְפֵיהּ סְחֹ
סְחֹ׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע
טַבְעֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת
הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע
הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו׃ וְאַתֵּיךְ לֵיהּ
אַרְבַּע עִזְקָן דְּדְהַב
וִיהַב יָת עִזְקָתָא עַל
אַרְבַּע זָוְיָתָא דְּלְאַרְבַּע
רַגְלוֹהִי׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת
הָיוּ הַטַּבָּעֹת בָּתִּים
לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת
הַשֻּׁלְחָן׃ לְקֳבֵיל גַּדְנְפָּא
הֲוָאָה עִזְקָתָא אַתְרָא
לַאֲרִיחַיָּא לְמִיטַל
יָת פַּתּוּרָא׃ וַיַּעַשׂ אֶת

הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב לָשֵׂא
אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַעֲבֹד
יָת אֲרִיחַיָּא דְּאָעֵי
שִׁטִּין וַחֲפָא יָתְהוֹן
דְּהַבָּא לְמִיטַל יָת
פַּתּוּרָא׃ וַיַּעַשׂ אֶת
הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל
הַשֻּׁלְחָן אֶת קְעָרֹתָיו
וְאֶת כַּפֹּתָיו וְאֶת
מְנַקִּיתָיו וְאֶת הַקְּשָׂוֹ
אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב
טָהוֹר׃ וַעֲבֹד יָת מָנֵיא
דְּעַל פַּתּוּרָא יָת מְגִיסָ
וְיָת בָּזִיכוֹהִי וְיָת מְכִיָּ
וְיָת קָסְוָתָא דְּמִנְסַכָּ
בְּהֵין דְּדְהַב דְּכֵי׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּנֹרָה
זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁ
עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה
יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ

הפאת ב׳ וחס׳ וסימנהון ונתת את הטבעת על׃ ויתן את הטבעת על ארבע הפאת ——— בתים לבדים ב׳ ד
דס׳ וסימנ׳ לעמת המסגרת תיב ויצק ארבע טבעת ———

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0292
powered by DWork • Heidelberg University Library

ככר ו׳ רס׳ וסימנהון תעשה אתה עשה אתה ומשקלה ודומיה ויתן ענש וחבירו

ממנה היו׃ ועבד
ית מנרתא דדהב
דכי נגיד עבד ית
מנרתא שידה וקנה
כלידהא חזורהא
ושושנהא מינה הוו׃
וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה
מצדה השני׃ ושיתה
קנין נפקין מסטרהא
תלתה קני מנרתא
מסטרה חד ותלתה
קני מנרתא מסטרה
תנינא׃ שלשה גביעים
משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה
גביעים משקדים בקנה
אחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היצאים
מן המנרה׃ תלתה

כלידין מצירין בקניא
חד חזור ושושן ותלתה
כלידין מצירין בקניא
חד חזור ושושן כן
לשיתה קנין דנפקין
מן מנרתא׃ ובמנרה
ארבעה גביעים משקדים
כפתריה ופרחיה׃
ובמנרתא ארבעה
כלידין מצירין חזורהא
ושושנהא׃ וכפתר תחת
שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים
ממנה׃ וחזור תחות
תרין קנין דמינה
וחזור תחות תרין
קנין דמינה וחזור
תחות תרין קנין
דמינה לשיתה קנין

דנפקין מינה׃ כפתריהם
וקנתם ממנה היו
כלה מקשה אחת
זהב טהור׃ חזוריהון
וקניהון מינה הוו
כולה נגידא חדא
דדהב דכי׃ ויעש
את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור׃ ועבד
ית בוצינהא שבעה
וצבתהא ומחתיתהא
דדהב דכי׃ ככר זהב
טהור עשה אתה
ואת כל כליה׃ ככרא
דדהבא דכיא עבד
יתה ויתכל מנהא׃
ויעש את מזבח
הקטרת עצי שטים
אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע ואמתים
קמתו ממנו היו קרנתיו׃

ב׳ הדין וחב׳ ד׳ בת׳ יוד׳ כול׳ חס׳ יוד׳ קדמ׳ ב׳ וחס׳ ל׳ רס׳ פתו׳ ו׳ רס׳ ב׳ רס׳

ואת כל כליה ב׳ רס׳ וסימנהון זהב טהור עשה אתה ונרכבו אתה וארכ כל כליה

145

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0293
powered by DWork • Heidelberg University Library

ועבד ית מדבחא
דקטורת בוסמיא
דאעי שטין אמתא
אורכיה ואמתא
פותייה מרבע ותרתין
אמין רומיה מיניה
הואה קרנוהי ויצף
אתו זהב טהור את
גגו ואת קירתיו סביב
ואת קרנתיו ויעש
לו זר זהב סביב וחפא
יתיה דהב דכי ית
אגריה וית כותלוהי
סח סח וית קרנוהי
ועבד ליה זיר דדהב
סח סח ושתי טבעת
זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו
על שני צדיו לבתים
לבדים לשאת אתו
בהם ותרתין עזקן
דדהב עבד ליה

מלרע לזיריה על
תרתין זויתיה על
תרין סטרוהי לאתרא
לארי חיא למיטל
יתיה בהון ויעש
את הבדים עצי
שטים ויצף אתם
זהב ועבד ית ארי חיא
דאעי שטין וחפא
יתהון דהבא ויעש
את שמן המשחה
קדש ואת קטרת
הסמים טהור מעשה
רקח ועבד ית משחא
דרבותא קודשא וית
קטורת בוסמיא דכי
עובד בוסמנו
ויעש את מזבח העלה
עצי שטים חמש
אמות ארכו וחמש
אמות רחבו רבוע
ושלש אמות קמתו

ועבד ית מדבחא
דעלתא דאעי שטי
חמש אמין אורכי
וחמש אמין פותייה
מרבע ותלת אמין
רומיה ויעש קרנתי
על ארבע פנתיו
ממנו היו קרנתיו
ויצף אתו נחשת
ועבד קרנוהי על
ארבע זויתיה מיניה
הואה קרנוהי וחפא
יתיה נחשא ויעש
את כל כלי המזבח
את הסירת ואת
היעים ואת המזרקות
את המזלגת ואת
המחתת כל כליו
עשה נחשת ועבד
ית כל מני מדבחא
ית פסכתירותא וית
מגרופיתא וית

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0294
powered by DWork • Heidelberg University Library

מזירקיא ית צנוריתא
ויתמחתיתא כלמנוהי
עבד נחשא׃ ויעש
למזבח מכבר מעשה
רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה עד
חציו׃ ועבד למדבחא
סרדא עובד מצדתא
דנחשא תחות סוביביה
מלרע עד פלגיה׃
ויצק ארבע טבעת
בארבע הקצות
למכבר הנחשת בתים
לבדים׃ ואתיך ארבע
עזקתא בארבע זויתא
לסרדא דנחשא אתרא
לאריחיא׃ ויעש את
הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת׃
ועבד ית אריחיא
דאעי שטין וחפא
יתהון נחשא׃ ויבא

את הבדים בטבעת
על צלעת המזבח
לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה
אתו׃ ואעיל ית
אריחיא בעזקתא
על סטרי מדבחא
למיטל יתיה בהון
חליל לוחין עבד
יתיה׃ ויעש
את הכיור נחשת ואת
כנו נחשת במראת
הצבאת אשר צבאו
פתח אהל מועד׃
ועבד ית כיורא דנחשא
וית בסיסיה דנחשא
במחזית נשיא דאתין
לצלאה בתרע משכן
זמנא׃
ויעש את החצר
לפאת נגב תימנה
קלעי החצר שש

משזר מאה באמה׃
ועבד ית דרתא לרוח
עיבר דרומא סרדי
דדרתא דבוץ שזיר
מאה אמין׃ עמודיהם
עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם
כסף׃ עמודיהון עשרין
וסמכיהון עשרין
דנחשא ווי עמודיא
וכבושיהון כסף׃ ולפאת
צפון מאה באמה
עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף׃
ולרוח צפונא מאה
אמין עמודיהון עשרין
וסמכיהון עשרין
דנחשא ווי עמודיא
וכבושיהון כסף׃ ולפאת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0295
powered by DWork • Heidelberg University Library

לעמדים ב קמ״ץ חד חס וחד מל וסימנהון והארנים לעמדים חס עשה ווים ראלה פקודי מל לעמודים
וחשוקיהם ב מל וסימנהון ולפאתים והארנים לעמדים

יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים
בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה
וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי
הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם
כֶּסֶף׃ וּלְרוּחַ מַעֲרָבָא
סְרָדֵי חַמְשִׁין אַמִּין
עַמּוּדֵיהוֹן עֲשָׂרָה
וְסַמְכֵיהוֹן עֲשָׂרָה וָוֵי
עַמּוּדַיָּא וְכִיבּוּשֵׁיהוֹן
כֶּסֶף׃ וְלִפְאַת
קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים
אַמָּה׃ וּלְרוּחַ קְדוּמָא
מַדְנְחָא חַמְשִׁין אַמִּין׃
קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
אַמָּה אֶל הַכָּתֵף עַמּוּדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
סְרָדֵי חַמֵּשׁ עֶשְׂרֵי
אַמִּין לְעִבְרָא עַמּוּדֵיהוֹן
תְּלָתָה וְסַמְכֵיהוֹן תְּלָתָה׃
וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה
וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר
קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה

אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
וּלְעִבְרָא תִנְיָנָא מִכָּא
וּמִכָּא לְתָרַע דָּרְתָּא
סְרָדֵי חַמֵּשׁ עֶשְׂרֵי
אַמִּין עַמּוּדֵיהוֹן תְּלָתָה
וְסַמְכֵיהוֹן תְּלָתָה׃ כָּל
קְלָעֵי הֶחָצֵר סָבִיב
שֵׁשׁ מַשְׁזָר׃ כָּל סְרָדֵי
דָּרְתָּא סְחֹ סְחֹ דְּבוּץ
שְׁזִיר׃ וְהָאֲדָנִים לָעַמֻּדִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים
וַחֲשׁוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם כֶּסֶף וְהֵם
מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל
עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃ וְסַמְכֵיא
לְעַמּוּדַיָּא דְּנַחֲשָׁא
וָוֵי עַמּוּדַיָּא וְכִבּוּשֵׁיהוֹן
כֶּסֶף וְחִפּוּי רֵישֵׁיהוֹן
כֶּסֶף וְאִינּוּן מְכַבְּשִׁין
כֶּסֶף כָּל עַמּוּדֵי דָּרְתָּא׃
וּמָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר

מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵ
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁ
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂ
אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָ
בְּרֹחַב חָמֵשׁ אַמּ
לְעֻמַּת קְלָעֵי הֶחָ
וּפְרָסָא דְּתָרַע דָּ
עוֹבַד צִיּוּר דְּתָכ
וְאַרְגְּוָנָא וְצִבַּע זְ
וּבוּץ שְׁזִיר וְעֶשְׂ
אַמִּין אוֹרְכָא וְרוּ
בְּפוּתְיָא חַמֵּשׁ אַ
לְקָבֵיל סְרָדֵי דָּרְ
וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּ
וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּ
נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּ
וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם
וַחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶ
וְעַמּוּדֵיהוֹן אַרְבָּ
וְסַמְכֵיהוֹן אַרְבָּ
דְּנַחֲשָׁא וָוֵיהוֹן כֶּ
וְחִפּוּי רֵישֵׁיהוֹן וְכִ

וצפוי ה׳ וסימנהון בלי״ש והארנים לעמדים ועמדיהם ארבעה את מחתות החטאים האלה ויקח אלעזר הכהן ועמאתם את צפוי
ב׳ מ״ל צפויו ב׳ וצפוי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0296
powered by DWork • Heidelberg University Library

נסף וכל התרומת
למשכן ולחצר סביב
ונחשת וכל סיכיא
למשכנא ולרתא אסח
סחדנחשא אלה
פקודי המשכן משכן
העדת אשר פקד על
פי משה עבדת הלוים
ביד איתמר בן אהרן
הכהן אילין מנייני
משכנא משכנא
דסהדותא דאתמנו
על מימרא דמשה
פולחן ליואי בידא
דאיתמר בר אהרן
בחנא ובצלאל בן
אורי בן חור למטה
יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את
משה ובצלאל בר
אורי בר חור לשבטא
דיהודה עבדית כל

וכסף פקודי העדה
מאת ככר ואלף ושבע
מאות וחמשה ושבעים
שקל בשקל הקדש
וכסף מנוני כנשתא
מאה ככרין ואלף
ושבעמאה ושבעין
וחמש סלעין בסלעי
קודשא בקעלגלגלת
מחנית השקל בשקל
הקדש לכל העבר
על הפקדים מבן
עשרים שנה ומעלה
לששמאות אלף
ושלשת אלפים וחמש
מאות וחמשים תקלא
לגולגולתא כלנות
סילעא בסלעי קודשא
לכל דעבר על מנינא
מבר עשרין שנין

דפקיד ייי ית משה
ואתו אהליאב בן
אחיסמך למטה דן
חרש וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש
ועמיה אוהליאב בר
אחיסמך לשבטא דדן
נגר ואומן וצייר בתכלא
ובארגונא ובעבע
זהורי ובבוצא
כל הזהב העשוי
למלאכה בכל מלאכת
הקדש ויהי זהב התנופה
תשע ועשרים ככר
ושבעמאות ושלשים
שקל בשקל הקדש
כל דהבא דאתעביד
לעבדתא בכל
עבידת קודשא
והוה דהב ארמותא
עשרין ותשע ככרין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0297
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולעילא לשית מאה
ותלתה אלפין וחמש
מאה וחמשין׃ ויהי
מאת כבר הכסף לצקת
את אדני הקדש ואת
אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הכבר
כבר לאדן׃ והואה
מאה כברי כספא
לאתבא ית סמכי קורשא
וית סמכי פרוכתא
מאה סמכין למאה
כברין כברא לסמכא׃
ואת האלף ושבע
המאות וחמשה
ושבעים עשה ווים
לעמודים וצפה
ראשיהם וחשקאתם׃
וית אלף ושבע מאה
ושבעין וחמש עבד
ווין לעמודיא וחפי
רישיהון וכביש יתהון׃

ונחשת התנופה שבעים
כבר ואלפים וארבע
מאות שקל׃ ונחש
ארמותא שבעין כברין
ותרין אלפין וארבע
מאה סלעין׃ ויעש
בה את אדני פתח
אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר
לו ואת כל כלי המזבח׃
ועבד בה ית סמכי
תרע משכן זמנא
וית מדבחא דנחשא
וית סרדא דנחשא
דוליה וית כל מני
מדבחא׃ ואת אדני
החצר סביב ואת
אדני שער החצר
ואת כל יתדת המשכן
ואת כל יתדת החצר
סביב׃ וית סמכי

דרתא סח סח ו
סמכי תרע דרת
וית כל סיכי משכ
וית כל סיכי דרת
סח סח׃ ומן התכ
והארגמן ותול
השני עשו בגד
שרד לשרת בק
ויעשו את בגדי ה
אשר לאהרן כא
צוה יהוה את מ
ומן תכלא וארג
וצבע זהורי עב
לבושי שימוש
לשמשא בקורש
ועבדו ית לבושי ק
דלאהרן כמא דפ
ייי ית משה׃
ויעש את האפד ז
תכלת וארגמן ותול
שני ושש משזר׃ וש
ית איפורא דדהב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0298
powered by DWork • Heidelberg University Library

תכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ שזיר׃
וירקעו את פחי
הזהב וקצץ פתילם
לעשות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך
תולעת השני ובתוך
השש מעשה חשב׃
ורדידו יתטסי דדהבא
וקניצו חוטין למעבד
בגו תכלא ובגו ארגונא
ובגו צבע זהורי ובגו
בוצא עובד אומן׃
כתפת עשו לו חברת
על שני קצוותו חבר׃
כתפין עבדו ליה
מלפפין על תרין
סטרוהי מלפף׃
וחשב אפדתו אשר
עליו ממנו הוא
כמעשהו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני

ושש משזר כאשר
צוה יהוה את משה׃
והמין תקוניה דעלוהי
מניה הוא כעובדיה
דדהבא תכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ
שזיר כמא דפקיד
ייי ית משה׃
ויעשו את אבני
השהם מסבת משבצת
זהב מפתחת פתוחי
חותם על שמות בני
ישראל׃ ועבדו ית
אבני בורלא משקען
מרמצן בדהב גליפן
כתב מפרש על
שמהת בני יש׃ וישם
אתם על כתפת
האפד אבני זכרון
לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה׃
ושוי יתהון על כתפי

איפודא אבני דוכרנא
לבני ישראל כמא
דפקיד ייי ית משה׃

ויעש את החשן
מעשה חשב כמעשה
אפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר׃ ועבד
ית חושנא עובד
אומן כעובד אפורא
דדהבא תכלא
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר׃ רבוע
היה כפול עשו את
החשן זרת ארכו
וזרת רחבו כפול׃
מרבע הוה עיף עבדו
ית חושנא זרתא
אורכיה וזרתא פותייה
עיף׃ וימלאו בו
ארבע עה טורי אבן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0299
powered by DWork • Heidelberg University Library

מוסבת ב כת כן וסימנהון והטור הרביעי תנינ ואת נבו ואת בעל מעון
ושאר קריה כולה מסבת כת

טור אדם פטדה
ובדקת הטור האחד
ואשלימו ביה ארבעה
סדרין דאבן טבא
סדרא קדמאה סמקן
ירקן ובדקן סדרא
חד והטור השני נפך
ספיר ויהלם וסדרא
תנינא אזמרגדין
שבזיז וסבהלום והטור
השלישי לשם שבו
ואחלמה וסדרא
תליתאה קנכירי
טרקיא ועין עגלא
והטור הרביעי תרשיש
שהם וישפה מוסבת
משבצת זהב במלאתם
וסדרא רביעאה
כרום ימא בורלא
ופנתירי משקעין
מרמצין בדהב
באשלמותהון והאבנים

על שמת בני ישראל
הנה שתים עשרה
על שמתם פתוחי
חתם איש על שמו
לשנים עשר שבט
ואבניא על שמהת
בני ישאנין תרתא
עשרי על שמהתהון
כתב מפרש כגלף
דעזקא גבר על
שמיה לתרי עשר
שבטין ויעשו על
החשן שרשרת גבלת
מעשה עבת זהב
טהור ועבדו על
חושנא תכין מתחמן
עובד גדילו דדהב
דכי ויעשו שתי
משבצת זהב ושתי
טבעת זהב ויתנו
את שתי הטבעת
על שני קצות החשן

ועבדו תרתין מרמצ
דדהב ותרתין עזק
דדהב ויהבו ית תרת
עזקתא על תרין
סטרי חושנא ויתנו
שתי העבתת הזהב
על שתי הטבעת ע
קצות החשן ויהבו
ית תרתין גדילן דדה
על תרתין עזקתא
על סטרי חושנא ואי
שתי קצות שתי
העבתת נתנו ע
שתי המשבצת
ויתנם על כתפ
האפד אלמול פני
ויתתרתין גדילן
דעל תרין סטרוה
יהבו על תרתי
מרמצתא ויהבו
על כתפי אפוד
לקביל אפוהי ויע

ישראל הנה ב חס וסימנהון והאבנים בתרא לא נסור אל עיר נכרים ויתנם ג ב חס וחד מל וסימנהון ואי
שני קצות חס ויעשו שתי טבעת זהב חס תרויהו ויתנום לחוק

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0300
powered by DWork • Heidelberg University Library

שתי טבעת זהב
וישימו על שני קנות
החשן על שפתו אשר
אל עבר האפד ביתה:
ועברותרתין עזקן
דדהב ושויו על תרין
סטרי חושנא על
סיפתיה דלעיברא
דאפודא לגיו ויעשו
שתי טבעת זהב
ויתנם על שתי כתפת
האפד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפד:
ועברו תרתין עזקן
דדהב ויהבונין על
תרין כתפי אפודא
מלרע מקבל אפוהי
לקבל בית לופיה
מעלוי המין אפודא:
וירכסו את החשן
מטבעתיו אל טבעת

האפד בפתיל תכלת
להית על חשב האפד
ולא יזח החשן מעל
האפד כאשר צוה
יהוה את משה:
ואחדו ית חושנא
מעזקתיה לעזקת
אפודא- בחוטא
דתכילתא למהוי
על המין אפודא
דלא יתפרק חושנא
מעלוי אפודא כמא
דפקיד ייי ית משה:

ויעש את מעיל האפד
מעשה ארג כליל
תכלת ועבד ית מעיל
אפודא עבד מחו
גמיר תכלא דהמעיל
בתוכו כפי תחרא
שפה לפיו סביב לא
יקרע פומיה דמעילא

כפיל לגויה כפום שרין
תורא מקף לפומיה
סח סח דלא יתבזע:
ויעשו על שולי
המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני
משזר ועבדו על
שיפולי מעילא רמוני
תכלא וארגוא וצבע
זהורי שזיר: ויעשו
פעמני זהב טהור
ויתנו את הפעמנים
בתוך הרמנים על
שולי המעיל סביב
בתוך הרמנים ועבדו
זגין דדהב דכי ויהבו
ית זגיא בגו רמוניא
על שיפולי מעילא
סח סח בגו רמוניא:
כפעמן ורמן פעמן
ורמן על שולי המעיל
סביב לשרת באשר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0301
powered by DWork • Heidelberg University Library

פארי ב׳ וסימנהון ואת פארי המגבעות׳ פארי פשתים יהיו ○ מכתב ב׳ פס׳ וסימנהון והמכתב מכתב אלים הוא׳ מכתב
פתוחי חותם ○

צוה יהוה את משה׃
זגא ורמונא זגא ורמונא
על שיפולי מעילא
סח סח לשמשא כמא
דפקיד ייי ית משה׃
סתו ויעשו את
הכתנת שש מעשה
ארג לאהרן ולבניו׃
ועבדו ית כיתונין
דבוץ עובד מחי
לאהרן ולבנוהי׃ ואת
המצנפת שש ואת
פארי המגבעות שש
ואת מכנסי הבד שש
משזר׃ וית מצנפתא
דבוצא וית שבח
קובעיא דבוצא וית
מכנסי בוצא דבוץ
שזיר׃ ואת האבנט
שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני
מעשה רקם כאשר

צוה יהוה את משה׃
וית המינא דבוץ
שזיר ותכלא וארגונא
וצבע זהורי עובד
ציור כמא דפקיד ייי
ית משה׃
סתו ויעשו את
ציץ נזר הקדש זהב
טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם
קדש ליהוה׃ ועבדו
ית ציצא כלילא
דקורשא דרהב דכי
וכתבו עלוהי כתב
מפרש קדש ליהוה׃
ויתנו עליו פתיל
תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויהבו עלוהי
חוטא דתכילתא
למיתן על מצנפתא

מלעילא כמא דפקיד
ייי ית משה׃
ותכל כל עבדת
משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו׃
ושלימת כל עבידת
משכנא משכן זמנא
ועבדו בני יש ככל
דפקיד ייי ית משה
כן עבדו׃
סגל
ויביאו את המשכן
אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו
קרשיו בריחו ועמדיו
ואדניו׃ ואיתיו ית
משכנא לות משה
ית משכנא וית כל
מנוהי פורפוהי דפוהי
עברוהי ועמודוהי
וסמכוהי׃ ואת מכסה

ותכלת וארגמן ה׳ וסימנהון ותכלת וארגמן ה׳ פסו׳ דויקהו ליתרומה׳ ותכלת וארגמן ריש פסו׳ דויקהל׳ ואת המשכן תעשה יו
כל חכם לב׳ ואת האבנט שש משזר ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0302
powered by DWork • Heidelberg University Library

151.

ואת פרכת ב׳ וסימנהון את הארן ואת בדיו ואת מסכת עורת האילם ס—ס את כל כליו ב׳ דס׳ וסימנהון את השלחן
את כל כליו דויביאו את המשכן ונתנו עליו ס——ס

עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְאָדָּמִים
וְאֶת מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים
וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃
וְיָת חֲוֻפָּאָה דְּמַשְׁכֵּי
דְּכָרֵי מְסַמְּקֵי וְיָת
חֲוֻפָּאָה דְּמַשְׁכֵּי סַסְגּוֹנָא
וְיָת פְּרוּכְתָא דְּפָרְסָא׃
אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת
בַּדָּיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת׃
יָת אֲרוֹנָא דְּסָהֲדוּתָא
וְיָת אֲרִיחוֹהִי וְיָת
כַּפּוֹרְתָא׃ אֶת הַשֻּׁלְחָן
אֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם
הַפָּנִים׃ יָת פָּתוּרָא יָת
כָּל מָנוֹהִי וְיָת לְחֵים
אַפָּיָא׃ אֶת הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה אֶת נֵרֹתֶיהָ
נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת
כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן
הַמָּאוֹר׃ יָת מְנַרְתָּא
דַּכְיָתָא יָת בּוֹצִינָהָא
בּוֹצִינֵי סִידְרָא וְיָת

כָּל מָנֵהָא וְיָת מִשְׁחָא
דְּאַנְהָרוּתָא׃ וְאֶת מִזְבַּח
הַזָּהָב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃
וְיָת מַדְבְּחָא דְּדַהֲבָא
וְיָת מִשְׁחָא דְּרְבוּתָא
וְיָת קְטוֹרֶת בּוּסְמַיָּא
וְיָת פָּרְסָא דִּתְרַע
מִשְׁכְּנָא׃ אֶת מִזְבַּח
הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ
אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו
אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ׃
יָת מַדְבְּחָא דְּנְחָשָׁא
וְיָת סְרָדָא דְּנְחָשָׁא
דִּילֵיהּ יָת אֲרִיחוֹהִי
וְיָת כָּל מָנוֹהִי וְיָת
כִּיּוֹרָא וְיָת בְּסִיסֵיהּ׃
אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת
עַמֻּדֶיהָ וְאֶת אֲדָנֶיהָ
וְאֶת הַמָּסָךְ לְשַׁעַר

הֶחָצֵר אֶת מֵיתָרָיו
וְיָתֵדֹתֶיהָ וְאֶת כָּל
כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ יָת
סְרָדֵי דָּרְתָא יָת
עַמּוּדָהָא וְיָת סַמְכָהָא
וְיָת פָּרְסָא לִתְרַע
דָּרְתָא יָת אַטּוּנוֹהִי
וְסִיכָהָא וְיָת כָּל מָנֵי
פּוּלְחָן מִשְׁכְּנָא לְמִשְׁכָּן
זִימְנָא׃ אֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת
בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו
לְכַהֵן׃ יָת לְבוּשֵׁי שִׁמּוּשָׁא
לְשַׁמָּשָׁא בְּקוּדְשָׁא
יָת לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא
לְאַהֲרֹן כָּהֲנָא וְיָת
לְבוּשֵׁי בְּנוֹהִי לְשַׁמָּשָׁא׃
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעֲבֹדָה׃

לאהל מועד ה׳ דס׳ וסימ׳ את קלעי החצר דויביאו את המשכן וכן יעשה איש על דגלו זכריה בן משלמיה ויעל שלמיה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0303
powered by DWork • Heidelberg University Library

כְּכֹל דְּנַקִּיד יְיָ יָתֵ֖
משֶׁה כֵּן עֲבַדוּ בְּנֵי יִשְׂ
יָתְכֹּל פּוּלְחָנָא וְיָרְ
מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה
וְהִנֵּה עֲשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוּ ׃
וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה׃
וְחָזָא מֹשֶׁה יָת כָּל
עֲבִידְתָּא וְהָא עֲבָדוּ
יְתָהּ כְּמָא דְּפַקִּיד יְיָ
כֵּן עֲבָדוּ וּבָרִיךְ יָתְהוֹן
מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
תָּקִים אֶת מִשְׁכַּן אֹהֶל
מוֹעֵד׃ בְּיוֹם יָרֵחָא
קַדְמָאָה בְּחַד לְיַרְחָא
תָּקִים יָת מִשְׁכְּנָא מִשְׁכַּן
זִמְנָא׃ וְשַׂמְתָּ שָׁם אֶת
אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכֹּתָ
עַל הָאָרֹן אֶת הַפָּרֹכֶת׃

וְתָשׁוּוֹ תַּמָּן יָת אֲרוֹנָא
דְּסָהֲדוּתָא וְתַטֵּיל עַל
אֲרוֹנָא יָת פָּרוֹכְתָא׃
וְהָבֵאתָ אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְעָרַכְתָּ אֶת עֶרְכּוֹ
וְהָבֵאתָ אֶת הַמְּנֹרָה
וְהַעֲלִיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ׃
וְתַעֲיֵל יָת פָּתוֹרָא
וְתַסְדַּר יָת סִדּוּרוֹהִי
וְתַעֲיֵל יָת מְנָרְתָּא
וְתַדְלִיק יָת בּוּצִינָהָא׃
וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח
הַזָּהָב לִקְטֹרֶת לִפְנֵי
אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשַׂמְתָּ
אֶת מָסַךְ הַפֶּתַח
לְמִשְׁכַּן אֹהֶל
מוֹעֵד׃ וְיָת מַדְבְּחָא דְּדָהֲבָא לְקְטוֹרֶת
בֵּוסְמֵי קֳדָם אֲרוֹנָא
דְּסָהֲדוּתָא וְתָשׁוִי יָת
פָּרְסָא דְּתַרְעָא לְמִשְׁכְּנָא׃
וְתָתֵּן אֶת מִזְבַּח
הָעֹלָה לִפְנֵי פֶּתַח

מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְתִתֵּן יָת מַדְבְּחָא
דְּעֹלְתָא קֳדָם תְּרַע
מִשְׁכְּנָא מִשְׁכַּן זִמְנָא׃
וְתַתֵּת יָת כִּיּוֹר בֵּין
אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְתִתֵּן תַּמָּן
וְתִתֵּן יָת כִּיּוֹרָא בֵּין
מִשְׁכַּן זִמְנָא וּבֵין
מַדְבְּחָא וְתִתֵּן תַּמָּן
מַיָּא׃ וְשַׂמְתָּ אֶת הֶחָצֵר
סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת מָסַךְ
שַׁעַר הֶחָצֵר וְתָשׁוּ
יָת דְּרְתָא סְחוֹר סְחוֹ
וְתִתֵּן יָת פָּרְסָא דְּתָ
דְּרְתָא וְלִקְחְתָּ אֶת
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁ
אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּ
אֲשֶׁר בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹ
וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהָיָ
קֹדֶשׁ וְתִיסַּב יָת
מַשְׁחָא דְּרַבּוּתָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0304
powered by DWork • Heidelberg University Library

ומשחת אתם וכהנו ב דס וסימנהון וכהנו לי. ומשחתם אתם כאשר ע משחתם ב פתין לישנין וסימנהון להיות ב
להם משחתם. כי משחתם בהם ס

וְתַרְבִּי יִתְמִשְׁכְּנָאוְיָת
כָּל דְּבֵיהוְתִקְדִּישׁ יָתֵיהּ
וְיָתְכַּל מָנְוֹהִי וְיֶהֱוֵי
קוּדְשָׁא וּמַשְׁחַת אֶת
מַזְבְּחָה עֲלָהוְאֶתְכַּל
כֵּלָיו וְקַדַּשְׁתָּ אֶת
הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים וְתַרְבִּי
יָתְמַדְבְּחָא דַּעֲלָתָא
וְיָתְכַּל מָנְוֹהִי וְתַקְדִּישׁ
יָתְמַדְבְּחָא וִיהֵי מַדְבְּחָא
קוּדֶשׁ קוּדְשִׁין וּמַשַׁחְתָּ
אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְתַרְבִּי
יָתְכִּיוֹרְאוְיָתְבְּסִיסֵיהּ
וְתַקְדִּישׁ יָתֵיהּ וְהִקְרַבְתָּ
אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם:
וְתַקְרִיב יָתְאַהֲרֹוְיָת
בְּנוֹהִי לְתָרַע מַשְׁכְּנָא
וְתִמְחֵי יָתְהוֹן

במ"א והלבשת את
אַהֲרֹן אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתוֹ וְכִהֵן לִי: וְתַלְבֵּישׁ
יָת אַהֲרֹן יָת לְבוּשֵׁי
קֻדְשָׁא וְתַרְבִּי יָתֵיהּ
וְתַקְרֵישׁ יָתֵיהּ וְיִשַׁמֵּישׁ
קֳדָמַי וְאֶתְבְּנוֹי תְּקָרֵיב
וְהַלְבֵּשׁת אִתְּהֹם כְּתֹנֹת:
וְתִתְבְּנוֹהִי תְּקָרֵיב וְתַלְבֵּישׁ
יָתְהוֹן כְּתוּנִין וּמָשַׁחְתָּ
אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ
אֶת אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי
וְהָיְתָה לָהֶם
מָשְׁחָתָם לְכְהֻנַּת עוֹלָם
לְדָרֹתָם: וְתַרְבִּי יָתְהוֹן
כְּמָא דְתַרְבֵּיתָא יָת
אֲבוּהוֹן וְיִשַׁמְּשׁוּן קֳדָמַי
וִיהֵי לְמַהְוֵי לְהוֹן
רְבוּתְהוֹן לִכְהֻנַּת עָלַם
לְדָרֵיהוֹן: וְיַעֲבֵד מֹשֶׁה
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אתו כן עשה: ועבד
משה ככל דפקיד יי
יתיה כן עבד:
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הוּקַם הַמִּשְׁכָּן:
וַהֲוָה בְיַרְחָא קַדְמָאָה
בְּשַׁתָּא תִּנְיָתָא בְּחַד
לְיַרְחָא אִתְקַם מַשְׁכְּנָא:
וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן
וְיִתֵּן אֶת אֲדָנָיו וְיָשֶׂם
אֶת קְרָשָׁיו וְיִתֵּן אֶת
בְּרִיחָיו וַיָּקֶם אֶת
עַמֻּדָיו: וַאֲקִים מֹשֶׁה
יָת מַשְׁכְּנָא וְיָהַב יָת
סַמָּכוֹהִי וְשַׁוִּי יָת
דַּפּוֹהִי וְיָהַב יָת עַרְוָרוֹהִי
וַאֲקִים יָת עַמּוּדוֹהִי:
וַיִּפְרֹשׂ אֶת הָאֹהֶל
עַל הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם
אֶת מִכְסֵה הָאֹהֶל
עָלָיו מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר

ב
רס
ב
ב
אע נפ
להיות להם
משחתם
ב
בית
ג ב
ד
ד
בית

הוקם ג ב פל וטע מלע וחד חס וטעמ מלעיל וסימנהון הוקם המשכן. הוקם את דברי יהונתן בן רפב תרוייהון פל וטע מלע
קים עד חס ומלע ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0305
powered by DWork • Heidelberg University Library

צוה יהוה את משה׃
ופרס ית פרסא על
משכנא ושוי ית חופאה
דמשכנא עלוהי מלעילא
כמא דפקיד ייי ית משה׃
ויקח ויתן את
העדת אל הארן וישם
את הבדים על הארן
ויתן את הכפרת על
הארן מלמעלה׃ ונסיב
ויהב ית סהדותא בארונא
ושוי ית אריחיא על
ארונא ויהב ית כפורתא
על ארונא מלעילא׃
ויבא את הארן אל
המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך
על ארון העדת
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ואעיל ית
ארונא למשכנא ושוי
ית פרוכתא דפרסא

ואטיל על ארונא
דסהדותא כמא דפקיד
ייי ית משה׃
ויתן את השלחן
באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ
לפרכת׃ ויהב ית
פתורא במשכן זמנא
על שידא דמשכנא
צפונא מיברא לפרוכתא׃
ויערך עליו ערך
לחם לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את משה׃
וסדר עלוהי סדרין
דלחים קדם ייי כמא
דפקיד ייי ית משה׃
וישם את המנרה
באהל מועד נכח
השלחן על ירך
המשכן נגבה׃ ושוי
ית מנרתא במשכן
זמנא לקביל פתורא

על שידא דמשכנא
דרומא׃ ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה׃ ואד
בוציניא קדם ייי כמא
דפקיד ייי ית משה
וישם את מזב
הזהב באהל מוע
לפני הפרכת׃ ושוי
ית מדבחא דדהבא
במשכן זמנא קדם
פרוכתא׃ ויקטר על
קטרת סמים כאשר
צוה יהוה את משה
ואקטר עלוהי קטו
בוסמין כמא דפקי
ייי ית משה׃
וישם את מסך הפת
למשכן׃ ושוי ית
פרסא דתרעא
למשכנא׃ ואת
מזבח העלה שם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0306
powered by DWork • Heidelberg University Library

פתח משכן אהל מועד ב דסמ וסימנהון ונתתה את מזבח העלה ואת מזבח העלה עם תיתי משכן אהל מועד ס

פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את
העלה ואת המנחה
כאשר עוה יהוה את
משה ויתי מדבחא
דעלתא שוי בתרע
משכנא משכן זמנא
ואסיק עלוהי ית
עלתא ויתמנחתא
כמא דפקיד יי ית
משה ויקם
את החצר סביב
למשכן ולמדבח ויתן
את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה
ויכס הענן את אהל
מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן

ידיהון ויתי רגליהון
בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח
ירחצו כאשר ציוה
יהוה את
יהוה את משה
במיעלהון למשכן
זמנא ובמקרבהון
למדבחא מקדשין
כמא דפקיד יי ית
משה ויקם
ית משכנא ומשח
ית מדבחא ומשח
ית כל מנוי ית
ית כיורא ומשח
ית כנוי ית

יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לָיְלָה
בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּכָל מַסְעֵיהֶם׃ אַרְ
עַנְוִ קְרָא דְיִיָ עַל
מִשְׁכְּנָא בִּימְמָא וְחֵיזוֹ
אִשְׁתָּא הֲוָה בְּלֵילְיָא בֵּיהּ
לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָ
בְּכָל מַטְלַנְיְהוֹן׃

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל
מוֹעֵד לֵאמֹר׃ דַּבֵּר
לְמֹשֶׁה וּמֵלִיל יְיָ עִמֵּיהּ
מִמֵּשְׁכְּנָא זִמְנָא לְמֵימָר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם
כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן
לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן
הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן׃

תַּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם׃
מַלֵּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְתֵימַר לְהוֹן אֱנָשׁ אֲרֵי
יְקָרֵיב מִנְּכוֹן קוּרְבָּנָא
קֳדָם יְיָ מִן בְּעִירָא
מִן תּוֹרֵי וּמִן עָנָא תְּקָרְבּוּן
יָת קוּרְבָּנְכוֹן אִסְעֲלָה
קָרְבְּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר
תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב
אֹתוֹ לְרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃
אִסְעֲלָתָא קוּרְבָּנֵיהּ
מִן תּוֹרֵי דְּכַר שְׁלִים
יְקָרְבִּנֵיהּ לְתַרְעָא דְמַשְׁכְּנָא
זִמְנָא יְקָרֵיב יָתֵיהּ
לְרַעֲוָא לֵיהּ קֳדָם יְיָ׃
וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הָעֹלָה וְנִרְעֶה לוֹ
לְכַפָּר עָלוֹהִי וְיִסְמוֹךְ
יְדֵיהּ עַל רֵישׁ עֲלְוָתָא
וְיִתְרְעֵי לֵיהּ לְכַפָּרָא
עָלוֹהִי וְיִשְׁחֹט אֶת

בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה
וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם
וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְיִכּוֹס יָת בַּר תּוֹרֵי
קֳדָם יְיָ וְיִקְרְבוּן בְּנֵי
אַהֲרֹן כָּהֲנַיָא יָת דְּמָ
וְיִזְרְקוּן יָת דְּמָא עַל
מַדְבְּחָא סְחוֹר
מַשְׁכְּנָא זִמְנָא וְחַפְשׁ
אָת עֲלָה וְנַתַּ
אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ
וְיִשְׁלְחוּ אֵשׁ עַל מַדְ
וְיַכְלִינוּ יָתָהּ לְאַבְרָהָ
וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּ
אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
עֵצִים עַל הָאֵשׁ
בְּנֵי אַהֲרֹן כָּהֲנַ
אִשְׁתָּא עַל מַדְ
וְיַסְדְּרוּן אֲנִיָא

אִשֶּׁה׃ וְעָרְכוּ בְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת
הַנְּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ
וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל הַמִּזְבֵּחַ וְסֶדֶר
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת
דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
אִשֶּׁה׃ דְּעַל מַדְבְּחָא׃
וְקָרְבוּ וְכַרְעֵיו יִרְחַץ
בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת הַכֹּל הַמּוּבְרָה׃
עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ
לַיהוָה׃ וְגֵיוָא וְכַרְעֵהִי
יְחַלְיל בְּנַיָּא וְטַיְכִין
כַּהֲנָא יָת כֻּלָּא לְמַדְבְּחָא
עֹלָת קוּרְבָּנָא דְּתַקְבֵּל
בְּרַעֲוָא קֳדָם יְיָ׃
וְאִם מִן הָעוֹפוֹת
קָרְבָּנוֹ מִן הַתֹּרִים
מִן הַתֹּרִים אוֹ מִן
תְּמִים יַקְרִיבֵנּוּ וְאִם
מִן עָנָא קוּרְבָּנֵיהּ מִן
אִמְּרַיָּא אוֹ מִן בְּנֵי
עִזַּיָּא לַעֲלָתָא דְּכַר
שָׁלִים יְקָרְבִנֵּיהּ וְשָׁחַט
אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ
צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת
דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְיַכּוֹס יָתֵיהּ עַל שִׁידָּא
דְּמָא דְּמַדְבְּחָא יְצַפֵּי אַקְרְנֹהִי
וְיֵי וְיַזְרְקוּן בְּנֵי אַהֲרֹן
כָּהֲנַיָּא יָת דְּמֵיהּ עַל
מַדְבְּחָא סְחוֹר וְיַעֲתֵּךְ
אֹתוֹ לְנַתְחָיו וְאֶת
רֹאשׁוֹ וְאֶת פִּדְרוֹ וְיַעֲרֹךְ
הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל הַמִּזְבֵּחַ וּפִלְיָג
וְתִיבַּהּ לְאַבְרוֹחֵי וְיָת
רֵישֵׁיהּ וְיָת תַּרְבִּיהּ
וְיִסְדַּר כָּהֲנָא יָתְהוֹן

עַל אֲעָיָא דְּעַל אִשְׁתָּא
דְּעַל מַדְבְּחָא׃ וְהִקְרִיב
וְכַרְעֵיהּ יִרְחַץ בְּמַיָּא
וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת
הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְגוֹא
כַּרְעֵהִי יְחַלְיל בְּמַיָּא
וְיַקְרֵיב כָּהֲנָא יָתְכּוֹלָּא
וְיַסֵּיק לְמַדְבְּחָא עֲלָתָא
הוּא קוּרְבָּנָא דְּמִתְקַבֵּל
בְּרַעֲוָא קֳדָם יְיָ׃
וְאִם מִן הָעוֹף
קָרְבָּנֵיהּ לַיהוָה וְהִקְרִיב
מִן הַתֹּרִים אוֹ מִן בְּנֵי
הַיּוֹנָה אֶת קָרְבָּנוֹ׃
וְאִם מִן עוֹפָא עֲלָתֵיהּ
קוּרְבָּנֵיהּ קֳדָם יְיָ׃
וְיַקְרֵיב מִן שַׁפְנִינָא
אוֹ מִן בְּנֵי יוֹנָה יָת
קוּרְבָּנֵיהּ וְהִקְרִיבֵן
הַכֹּהֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0309
powered by DWork • Heidelberg University Library

ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו
על קיר המזבח:
ויקרבניה כהנא למדבחא
וימלוק ית רישיה ויסיק
למדבחא ויתמצי
דמיה על כותל
מדבחא: והסיר את
מראתו בנצתה והשליך
אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום
הדשן: ויעדי ית זפקיה
באוכליה וירמי יתיה
בסטר מדבחא קדומא
באתר דמקרין קטמא:
ושסע אתו בכנפיו
לא יבדיל והקטיר
אתו הכהן המזבחה
על העצים אשר על
האש עלה הוא אשה
ריח ניחח ליהוה:
ויפריק יתיה בכנפוהי

לא יפריש ויסיק יתיה
כהנא למדבחא על
אעיא דעל אישתא
עלתא הוא קורבן
דמתקבל ברעוא קדם ייי:
ונפש כי תקריב
קרבן מנחה ליהוה
סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן
עליה לבנה: ואינש
ארי יקריב קורבן
מנחתא קדם ייי
סולתא יהי קורבניה
ויריק עלה משחא
ויתין עלה לבונתא:
והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה
והקטיר הכהן את
אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה:

וייתי נה לות בני אהרן
כהניא ויקמוץ מתמ
מלי קומציה מסולתה
וממשחה על כל
לבונתה ויסיק כהנא
ית אדכרתה למדבחא
קורבן דמתקבל ברע
קדם ייי: והנותרת
מן המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה: ורישתא
מן מנחתא לאהרן
ולבנוהי קורש קורש
מקורבניא דייי:
וכי תקרב קרבן
מנחה מאפה תנור
סלת חלות מצת
בלולת בשמן ורקיק
מצות משחים בשמ
וארי תקריב קורב
מנחתא מאפי תנור
סלת גריצן פטירן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0310
powered by DWork • Heidelberg University Library

דפילן במשח ואספוגין
פטירין דמשיחין במשח׃
ואם מנחה על
המחבת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה
תהיה׃ ואם מנחתא
על מסריתא קורבנך
סלת דפילא במשח
פטיר תהי׃ פתות
אתה פתים ויצקת
עליה שמן מנחה
הוא׃ בצע יתה בצועין
ותריק עלה משחא
מנחתא היא׃ ואם
מנחת מרחשת קרבנך
סלת בשמן תעשה׃
ואם מנחתא רדתא
קורבנך סלת במשח
תתעביד׃ והבאת
את המנחה אשר
יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל הכהן

והגישה אל המזבח׃
ותיתי ית מנחתא
דתתעביד מאלין
לקדם ייי ויקרבנה
לות כהנא ויקרבנה
למדבחא׃ והרים הכהן
מן המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה׃
ויפריש כהנא מן
מנחתא ית אדכרתה
ויסיק למדבחא קורבן
דמתקבל ברעוא
קדם ייי׃ והנותרת
מן המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה׃ ודישתאר
מן מנחתא לאהרן
ולבנוהי קורש קורשין
מקורבניא דייי׃ כל
המנחה אשר תקריבו
ליהוה לא תעשה חמץ

כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו
אשה ליהוה׃ כל
מנחתא דתקרבון
קדם ייי לא תתעביד
חמיע ארי כל חמיר
וכל דבש לא תסקון
מניה קורבנא קדם
ייי׃ קרבן ראשית
תקריבו אתם ליהוה
ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח׃ קורבן
קדמאי תקרבון
יתהון קדם ייי
ולמדבחא לא יתסקון
לא תקבלא ברעוא׃
וכל קרבן מנחתך
במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך
על כל קרבנך תקריב
מלח׃ וכל קורבן

לא תזכירו
ולא תזכירו
לא תותירו
ולא תותירו
לא תצלח
ולא תצלח
לא תסורו
ולא תסורו
לא תשחית
ולא תשחית
לא תביא
ולא תביא
לא תסוך
ולא תסוך
לא תריעו
ולא תריעו
לא תשבח
ולא תשבח
לא תאמר
ולא תאמר
לא תצבה
ולא תצבה
לא תשתו
ולא תשתו
לא תשא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0311
powered by DWork • Heidelberg University Library

בכורים ג מל בתו וסימנהון ואם תקריב סלת תהיינה יביום הבכורים ס — ס אילין ל קלוי וקלוי קשתי וקשתי קטב וקטב קובע וקובע

מנחתך במלחא תמלח
ולא תבטיל מלח קים
אלהך מעל מנחתך
על כל קורבנך תקריב
מלחא׃
ואם תקריב מנחת
בכורים ליהוה אביב
קלוי באש גרש כרמל
תקריב את מנחת
בכוריך׃ ואם תקריב
מנחת בכורין קדם
ייי אביב קלי בנור
פירוכן רכיכן תקריב
ית מנחת בכורך׃ ונתת
עליה שמן ושמת
עליה לבנה מנחה
הוא׃ ותתין עלה משחא
ותשוי עלה לבונתא
מנחתא היא׃ והקטיר
הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה על
כל לבנתה אשה

ליהוה׃ ויסיק כהנא
ית אדכרתה מגרסה
וממשחה על כל
לבונתה קרבנא קדם
ייי׃
ואם זבח שלמים
קרבנו אם מן הבקר
הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה׃ ואם נכסת
קורשיא קורבניה אם
מן תורי הוא מקריב
אם דכר אם נוקבא
שלים יקרבניה קדם
ייי׃ וסמך ידו על ראש
קרבנו ושחטו פתח
אהל מועד וזרקו
בני אהרן הכהנים
את הדם על המזבח
סביב׃ ויסמוך ידיה
על ריש קורבניה
ויכסניה בתרע משכן

זמנא ויזרקון בני
אהרן כהניא ית דמא
על מדבחא סח סח
והקריב מזבח השלמ
אשה ליהוה את החל
המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר
על הקרב׃ ויקריב
מנכסת קודשיא
קורבנא קדם ייי
ית תרבא דחפי ית
גוא וית כל תרבא
דעל גוא׃ ואת שתי
הכלית ואת החלב
אשר עלהן אשר
על הכסלים ואת
היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה
וית תרתין כולין וית
תרבא דעליהין דע
גססיא וית חצרא ד
כברא על כוליתא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0312
powered by DWork • Heidelberg University Library

כשב ובאדי בליש וסימנהון אם בשב הוא מקריב ואת בלחלבה יסיר דינ דאשר יסר כלחלב שור ובשב איש איש מביתי ישר אשר
ישחט כי יולד והיה שבעת ימים אך בכור שור ס

ויעדינה והקטירו את
בני אהרן המזבחה על
החלה אשר על העצים
אשר על האש אשה
ריח ניחח ליהוה ויסקון
ויהי בני אהרן למדנחא
על עלתא דעל אעיא
דעל אשתא קורבן
דמתקבל ברעוא קדם
יוי׃

ואם מן הצאן קרבנו
לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים
יקריבנו ואם מן הענא
קורבניה לניכסת
קודש יא קדם יוי דכר
או נוקבא שלים
יקרבנוניה אם כשב
הוא מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני יהוה
אם אמר הוא מקריב
יתקורבניה ויקריב

ויתיה קדם יוי וסמך
את ידו על ראש קרבנו
ושחט אתו לפני אהל
מועד וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח
סביב ויסמוך ית ידיה
על רישקורבניה וינכוס
יתיה קדם משכן
זמנא ויזרקון בני
אהרן ית דמיה על
מדבחא סחור סחי׃

והקריב מזבח השלמים
אשה ליהוה חלבו
האליה תמימה לעמת
העצה יסירנה ואת
החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ויקטיר
מנכסת קודשיא
קורבנא קדם יוי׃

ואם עז קרבנו והקריבו
לפני יהוה ואם מן בני
עזיא קורבניה ויקרבניה
קדם יוי וסמך את ידו
על ראשו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו

ויתתרבא דחפי ית
גוא ויתכל תרבא דעל
גוא ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלהן
אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה ויית
תרתין כולין ויתתרבא
דעליהין דעל גסיא
ויתחיצרא דעל כברא
על כוליתא יעדינה׃

והקטירו הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה׃

ואם עז קרבנו והקריבו
לפני יהוה ואם מן בני

ג חס

ב דס ומיג והקטירו הכהן דוגם מן הצאן קרבנו׃

ל דס

ה וכל ואת שתי הכלית ממן ג נתן

ל דס

ז פסו דגיית בהין ואת את ואת

ס

ז ממן יא׳ בהין ואת את ואת ומיג והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה כל חלב לבני אהרן למדנחא על עלתא דעל אעיא דעל אשתא קורבן דמתקבל ברעוא קדם יוי׃ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו ואם מן הענא קורבניה לניכסת קודש יא קדם יוי דכר או נוקבא שלים יקרבנוניה אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה אם אמר הוא מקריב את קרבנו והקריב את לפני יהוה וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ויקטיר מנכסת קודשיא קורבנא קדם יוי׃ ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה ואם מן בני עזיא קורבניה ויקרבניה קדם יוי וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב ויסמוך ית ידיה על רישקורבניה וינכוס יתיה קדם משכן זמנא ויזרקון בני אהרן ית דמיה על מדבחא סחור סחי׃ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ויקטיר מנכסת קודשיא קורבנא קדם יוי׃ ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה ואם מן בני עזיא קורבניה ויקרבניה קדם יוי וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ויקטיר מנכסת קודשיא קורבנא קדם יוי׃ ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה ואם מן בני עזיא קורבניה ויקרבניה קדם יוי וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב ויתתרבא דחפי ית גוא ויתכל תרבא דעל גוא ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה ויית תרתין כולין ויתתרבא דעליהין דעל גסיא ויתחיצרא דעל כברא על כוליתא יעדינה׃ והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה׃ ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה ואם מן בני

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0313
powered by DWork • Heidelberg University Library

בני אהרן את דמו על
המזבח סביב׃ ויסמוך
ית ידיה על רישיה ב
ויכוס יתיה קדם משכן
זמנא ויזרקון בני אהרן ב
ית דמיה על מדבחא
סח סח׃ והקריב ממנו בגא
קרבנו אשה ליהוה
את החלב המכסה
את הקרב ואת כל ט
החלב אשר על הקרב׃
ויקריב מניה קורבניה ד
קורבנא קדם ייי ית
תרבא דחפי ית גוא
ויתכל תרבא דעל
גוא׃ ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר על הן ג
אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה׃ וית
תרתין כוליו ויתתרבא
דעל יהין דעל גסיא

ויתחצרא דעל כבדא
על כוליתא יעדינה׃
והקטירם הכהן
המזבחה לחם אשה
לריח ניחח כל חלב
ליהוה׃ ויסיקנון כהנא
למדבחא לחים קורבן
לאתקבלא ברעוא
כל תרבא קדם ייי׃
חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם כל
חלב וכל דם לא
תאכלו׃ קים עלם
לדריכון בכל
מותבניכון כל תרבא
וכל דמא לא תיכלון׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר
נפש כי תחטא בשגגה
מכל מצות יהוה אשר
לא תעשינה ועשה

מאחת מהנה׃ מלי
עם בני ישר למימ
אינש ארי יחוב בש
מכל פקודיא דיי
דלא כשרין לאתע
ויעביד מן חד מנ
אם הכהן המשי
יחטא לאשמת הי
והקריב על חטא
אשר חטא פר ב
בקד תמים ליהו
לחטאת׃ אם כהנ
רבא יחוב לחוב
עמא ויקריב ע
חובתיה דחב תור
בר תורי שלים ק
ייי לחטתא׃ והבי
את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יה
וסמך את ידו ע
ראש הפר ושחט
הפר לפני יהוה׃ ויי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0314
powered by DWork • Heidelberg University Library

ית תורא לתרע משכן
זמנא לקדם יי ויסמוך
ית ידיה על ריש תורא
ויכוס ית תורא קדם
יי ולקח הכהן המשיח
מדם הפר והביא אתו
אל אהל מועד ויסב
כהנא רכה מדמא
דתורא ויעול ית יה
למשכן זמנא ויטבל
הכהן את אצבעה בדם
והזה מן הדם שבע
פעמים לפני יהוה
את פני פרכת הקדש
ויטבול כהנא ית
אצבעה בדמא וידי
מן דמא שבע זמנין
קדם יי קדם פרוכתא
דקודשא ונתן הכהן
מן הדם על קרנות
מזבח קטרת הסמים
לפני יהוה אשר

באהל מועד ואת
כל דם הפר ישפך
אל יסוד מזבח העלה
אשר פתח אהל
מועד ויתין כהנא
מן דמא על קרנות
מדבחא קטורת בוסמיא
קדם יי דבמשכן
זמנא ויתכל דמא
דתורא ישפוך ליסודא
דמדבחא דעלתא
דבתרע משכן זמנא
ואת כל חלב פר
החטאת יריס ממנו
את החלב המכסה
על הקרב ואת כל
החלב אשר על
הקרב ויתכל תרב
תורא דחטתא יפריש
מניה ית תרבא דחפי
על גוא ויתכל תרבא
דעל גוא ואת שתי

הכלית ואת החלב
אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת
היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה
ויתתרתין כוליין ית
תרבא דעליהין דעי
נסיסיא ית חצרא
דעל כבדא על
כוליתא יעדינה
כאשר יורם משור
זבח השלמים
והקטירם הכהן על
מזבח העלה כמא
דמית פרש מתור
נכסת קודשיא ויסקנון
כהנא על מדבחא
דעלתא ואת עור
הפר ואת כל בשרו
על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו ית
משר תורא ית כל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0315
powered by DWork • Heidelberg University Library

בסריח על רישיה
ועל כרעוהי ורגויה
ואוכליה והוצא את
כל הפר אל מחוץ
למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן
ושרף אתו על עצים
באש על שפך הדשן
ישרף ויפיק ית כל
תורא למברא למשרייתא
לאתר דכי לאתר בית
משיר קטמא ויוקיד
יתיה על אעיא באשתא
על אתר בית משיר
קטמא יתוקד׃

ואם כל עדת ישראל
ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת
מכל מצות יהוה אשר
לא תעשינה ואשמו׃
ואם כל כנשתא דישר

ושתלון ויהי מכפא
כתגמא מעיני קהלא
ויעבדון חד מכל
פקודייא דיי דלא
כשרין לאתעבדא
ויחובון ועדעה ״
החטאת אשר חטאו
עליה והקריבו הקהל
פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני
אהל מועד ותתידע
חובתא דחבו עלה
ויקרבון קהלא תור
בר תורי לחטותא
ויתתון יתיה לקדם
משכן זמנא וסמכו
זקני חעדה את
ידיהם על ראש הפר
לפני יהוה ושחט את
הפר לפני יהוה וימנו
סבי כנשתא ית ידיהון

על דיש תורא קדם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0316
powered by DWork • Heidelberg University Library

דבמשכן זמנא ויתכל דמא ישפוך ליסודא דמדבחא דעלתא׃ דבתרע משכן זמנא׃ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ויתכל תרביה יפריש מניה ויסיק למדבחא׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם׃ ויעביד לתורא כמא דעבד לתורא דחטתא כין יעביד ליה ויכפר עליהון כהנא וישתביק להון׃ והו ניא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא׃ ויפיק ית

תורא למברא למשריתא ויוקיד יתיה כמא דאוקיד ית תורא קדמאה חטאת קהלא הוא׃ אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם אסדבה יחוב ויעביד חד מכל פקודיא דייי אלהיה דלא כשרין לא תעבדא בשלו ויחוב אוהודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים אותתידע ליה חובתיה דחב בה ויית ית קורבניה צפיר בר עזין דכר שלים וסמך ידו על ראש השעיר ושחט

אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא׃ ויסמוך ידיה על ריש צפירא ויכוס יתיה באתרא דיכוס ית עלתא קדם ייי חטתא הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא באצבעיה ויתן על קרנת מדבחא דעלתא וית דמיה ישפוך ליסודא דמדבחא דעלתא׃ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃ ויתכל תרביה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0317
powered by DWork • Heidelberg University Library

יַסִּיק לַמִּזְבֵּחַ אִשֵּׁי לַיהוָה חֵלֶב
נַתְרֶת הַקֶּרֶב וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
עַל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת
הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה
כַּאֲשֶׁר יוּסַר שׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה
אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה כָּל חֵלֶב
לַיהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם
לֹא תֹאכֵלוּ וְדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַנֹּשֵׂא אֶת קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח
שַׁלְמֵי יְהוָה יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה מִזֶּבַח שַׁלְמָיו יָבִיא אֶת
אִשֵּׁי יְהוָה אֶת הַחֵלֶב עַל הֶחָזֶה
יְבִיאֶנּוּ אֶת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה הֶחָזֶה יִהְיֶה לְאַהֲרֹן
וְלִבָנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה מֵחֵלְבוֹ
וְשׁוֹק יְמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן
מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם לַבֹּהֵן לְמָנָה
מִבְּנֵי אַהֲרֹן הוּא וּלְבָנָיו לְחֹק
עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי
שַׁלְמֵיהֶם זֹאת מָשְׁחַת אַהֲרֹן
וּמָשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם
הִמָּשְׁחוֹ אֹתָם אֲשֶׁר יְצַוֶּה יְהוָה
לָתֵת לָהֶם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתָם זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה
לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלֻּאִים
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת
קָרְבְּנָם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
קַח אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ וְאֶת
הַבְּגָדִים וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת
פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם וְאֵת
סַל הַמַּצּוֹת וְאֶת כָּל הָעֵדָה הַקְהֵל
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל
הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה
אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם
בַּמָּיִם וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר
אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת הַמְּעִיל
וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת הָאֵפוֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ
בְּחֵשֶׁב הָאֵפוֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ וַיָּשֶׂם
עָלָיו אֶת הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל הַחֹשֶׁן
אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים וַיָּשֶׂם
אֶת הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל
הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוּל פָּנָיו אֶת צִיץ
נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם וַיַּז מִן
הַשֶּׁמֶן עַל הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּמְשַׁח אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו
וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ לְקַדְּשׁוֹ וַיִּצֹק
מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן
וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה
אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת
וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם
מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וַיַּגֶּשׁ אֶת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ
אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
פַּר הַחַטָּאת וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת הַדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת דָּם הַפָּר יָצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו וַיִּקַּח אֶת
כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֶת
יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה
וְאֶת הַפָּר וְאֶת עֹרוֹ וְאֶת בְּשָׂרוֹ וְאֶת
פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיַּקְרֵב
אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאָיִל וַיִּשְׁחָט
וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֶת הָאַיִל נִתַּח לְנִתָחָיו וַיַּקְטֵר
מֹשֶׁה אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנְּתָחִים וְאֶת
הַפָּדֶר וַיִּרְחַץ קֶרֶב וְכָרָעַיִם בַּמָּיִם
וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת כָּל הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה
עֹלַת רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הִוא לַיהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיַּקְרֵב
אֶת הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים
וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל
רֹאשׁ הָאָיִל וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן
הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל
בֹּה�en רַגְלוֹ הַיְמָנִית וַיַּקְרֵב אֶת בְּנֵי
אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן הַדָּם עַל
תְּנוּךְ אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדָם
הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית
וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וַיִּקַּח אֶת הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה
וְאֶת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב
וְאֶת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת חֶלְבְּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין
וּמִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
לָקַח חַלַּת מַצָּה אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם
שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם עַל
הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין וַיָּנֶף
אֶת הַכֹּל תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקַּח
אֹתָם מֹשֶׁה מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיַּקְטֵר
הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֹלָה אִלֻּאִים הֵם
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הֵם לַיהוָה וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת הֶחָזֶה וַיְנִפֵהוּ תְנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה מִמִּלֻּאִים מֹשֶׁה הָיָה
לוֹ לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז
עַל אַהֲרֹן עַל בְּגָדָיו וְעַל בָּנָיו
וְעַל בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת
אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת
בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת הַבָּשָׂר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלֻהוּ
וְאֹתוֹ בְּלֶחֶם הַמִּלֻּאִים אֲשֶׁר צִוֵּיתִי
לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ וְהַנּוֹתָר
בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ
וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת
יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם
כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא יָדְכֶם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה
לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם וּפֶתַח אֹהֶל
מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה שִׁבְעַת
יָמִים וְשָׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן צֻוֵּיתִי וַיַּעַשׂ
אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן
בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם
וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר עִזִּים
לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם לְעֹלָה וְשׁוֹר וָאַיִל לִזְבָחִים
לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם
וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל
פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַתִּקְרְבוּ כָּל הָעֵדָה
וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ
וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְרַב אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֹלָתֶךָ
וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד בֵּיתֶךָ וְעֲשֵׂה
אֶת קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁחַט אֶת עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ
וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו
וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַחֵלֶב הַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וְהַבָּשָׂר וְאֶת הָעוֹר שָׂרַף
בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּשְׁחַט אֶת
זֶבַח הָעָם וַיַּרְא בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו
אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֶת הָעֹלָה הִגִּישׁוּ אֵלָיו
לְנִתְחֶיהָ וְאֶת הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל
הַמִּזְבֵּחַ וְרָחַץ הַקֶּרֶב וְהַכְּרָעָיִם
וַיַּקְטֵר עַל הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח שְׂעִיר
הָעִזִּים אֲשֶׁר לְחַטַּאת הָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ
וַיַּחַטְּאֵהוּ כָּרִאשֹׁנָה וַיַּקְרֵב אֶת
הָעֹלָה וַיַּעַשׂ כַּמִּשְׁפָּט וַיַּקְרֵב
אֶת הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה
וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל עֹלַת הַבֹּקֶר
וַיִּשְׁחַט אֶת הַשּׁוֹר וְאֶת הָאַיִל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּגִּישׁוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֶת הַחֲלָבִים מִן הַשּׁוֹר וּמִן
הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת
וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד וַיָּשִׂימוּ הַחֲלָבִים עַל
הֶחָזֶה וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה
וְאֶת הֶחָזֶה וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין הֵנִיף
אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת יָדָיו
אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת
הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה
אֶל כָּל הָעָם וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה
וְאֶת הַחֲלָבִים וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיָּרֹנּוּ
וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם

וַיִּקְחוּ בְּנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ
עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם
וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל
אוֹתָם וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
לֵאמֹר בִּקְרֹבַי אֶקָּדֵשׁ וְעַל פְּנֵי כָל
הָעָם אֶכָּבֵד וַיִּדֹּם אַהֲרֹן וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי
עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי
הַקֹּדֶשׁ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשְׂאוּם בְּכֻתָּנְתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר
בָּנָיו פְּרָעֹתֵיכֶם אַל תִּפְרָעוּ וּבִגְדֵיכֶם
לֹא תִפְרֹמוּ וְלֹא תָמֻתוּ וְעַל כָּל
הָעֵדָה יִקְצֹף וַאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר
שָׂרַף יְהוָה וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
תֵצְאוּ פֶּן תָּמוּתוּ כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת
יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר
יַיִן וְשֵׁכָר אַל תֵּשְׁתְּ אַתָּה וּבָנֶיךָ
אִתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא
תָמֻתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל
וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּלְהוֹרֹת
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחֻקִּים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵהֶם בְּיַד מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר
וְאֶל אִיתָמָר בָּנָיו הַנּוֹתָרִים קְחוּ
אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה
וְאִכְלוּהָ מַצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא וַאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חָקְךָ וְחֹק בָּנֶיךָ הִוא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי כֵן צֻוִּיתִי וְאֶת
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְשׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ
בְּמָקוֹם טָהוֹר אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבִתֶּךָ אִתָּךְ
כִּי חָקְךָ וְחֹק בָּנֶיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי
שַׁלְמֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹק הַתְּרוּמָה
וַחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים
יָבִיאוּ לְהָנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
וְהָיָה לְךָ וּלְבָנֶיךָ אִתָּךְ לְחָק עוֹלָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְאֵת שְׂעִיר
הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה
שָׂרֹף נִשְׂרָף וַיִּקְצֹף עַל אֶלְעָזָר
וְעַל אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִים
לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא אֲכַלְתֶּם אֶת
הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הִוא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לָשֵׂאת
אֶת עֲוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵהֶם לִפְנֵי
יְהוָה הֵן לֹא הוּבָא אֶת דָּמָהּ אֶל
הַקֹּדֶשׁ בַּיִת אָכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל
מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת חַטָּאתָם
וְאֶת עֹלָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַתִּקְרֶאנָה
אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם
הֲיִיטַב בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
וַיִּיטַב בְּעֵינָיו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲלֵהֶם דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ כֹּל מַפְרֻסַת
פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסוֹת מַעֲלַת
גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ אַךְ אֶת
זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי
הַפַּרְסָה אֶת הַגָּמָל כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וּפַרְסָה אֵינֶנּוּ מַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם
וְאֶת הַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפַרְסָה
לֹא יַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם וְאֶת הָאַרְנֶבֶת
כִּי מַעֲלַת גֵּרָה הִוא וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסָה
טְמֵאָה הִוא לָכֶם וְאֶת הַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס
פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה וְהוּא
גֵּרָה לֹא יִגָּר טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם
לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ טְמֵאִים
הֵם לָכֶם אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר
בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים אֹתָם תֹּאכֵלוּ
וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים מִכֹּל שֶׁרֶץ הַמָּיִם
וּמִכֹּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמָּיִם שֶׁקֶץ
הֵם לָכֶם וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם
לֹא תֹאכֵלוּ וְאֶת נִבְלָתָם תְּשַׁקֵּצוּ כֹּל
אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בַּמַּיִם
שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם וְזֶה לָכֶם יִשָּׁקְצוּ
בָּעוֹף לֹא יֵאָכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת הַנֶּשֶׁר
וְאֶת הַפֶּרֶס וְאֶת הָעָזְנִיָּה וְאֶת הָרָאָה
וְאֵת כָּל עֹרֵב לְמִינוֹ וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה
וְאֶת הַתַּחְמָס וְאֶת הַשָּׁחַף וְאֶת הַנֵּץ
לְמִינֵהוּ וְאֶת הַכּוס וְאֶת הַיַּנְשׁוּף וְאֶת
הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת הָרָחָם
וְאֶת הַשָּׁלָךְ וְאֶת הַחֲסִידָה לְמִינָהּ
וְאֶת הַדּוכִיפַת וְאֶת הָעֲטַלֵּף כָּל שֶׁרֶץ
הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא
לָכֶם אַךְ זֶה תֹּאכְלוּ מִכָּל שֶׁרֶץ הָעוֹף
הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע אֲשֶׁר לוֹ כְרָעַיִם
מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנַתֵּר בָּהֵן עַל הָאָרֶץ
אֹתָם מֵהֶם תֹּאכֵלוּ הָאַרְבֶּה לְמִינֵהוּ
וְאֶת הָסלְעָם לְמִינֵהוּ וְאֶת הַחַרְגֹּל
לְמִינֵהוּ וְאֶת הַחָגָב לְמִינֵהוּ וְכֹל שֶׁרֶץ
הָעוֹף אֲשֶׁר לָכֶם אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא
לָכֶם וּבְאֵלֶּה תִּטַּמְּאוּ כָּל הַנֹּגֵעַ
בְּנִבְלָתָם יְטַמָּא עַד הָעָרֶב וְכָל הַנֹּשֵׂא
מִנִּבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב כָּל הַנֹּפֵל מִנִּבְלָתָם עָלָיו
יִטְמָא כָּל כְּלִי עֵץ וּבֶגֶד וְעוֹר וְשָׂק
כָּל כְּלִי אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מְלָאכָה בָּהֶם
בַּמַּיִם יוּבָא וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְטָהֵר
וְכָל כְּלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל
תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֹתוֹ
תִּשְׁבֹּרוּ מִכָּל אֹכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר
יָבוֹא עָלָיו מַיִם יִטְמָא וְכָל מַשְׁקֶה
אֲשֶׁר יִשָּׁתֶה בְּכָל כְּלִי יִטְמָא וְכָל
אֲשֶׁר עַל מִפִּלָתָם יִטְמָא תַּנּוּר וְכִירַיִם
יֻתָּץ טְמֵאִים הֵם וְטְמֵאִים יִהְיוּ לָכֶם
אַךְ מַעְיָן וּבוֹר מִקְוֵה מָיִם יִהְיֶה טָהוֹר
וְהַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם טָמֵא יִהְיֶה וְכִי יִפֹּל
מִנִּבְלָתָם עַל כָּל זֶרַע זָרִיעַ אֲשֶׁר יִזָּרַע
טָהוֹר הוּא וְכִי יֻתַּן מַיִם עַל זֶרַע וְנָפַל
מִנִּבְלָתָם עָלָיו טָמֵא הוּא לָכֶם וְכִי
יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִוא לָכֶם
לְאָכְלָה הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד
הָעָרֶב וְהָאֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְהַנֹּשֵׂא אֶת נִבְלָתָהּ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְכָל
הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא
לֹא יֵאָכֵל וְכָל הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יִלֵּךְ עַל גָּחוֹן וַאֲשֶׁר יִלֵּךְ עַל אַרְבַּע
עַד כָּל מַרְבֵּה רַגְלַיִם לְכֹל הַשֹּׁרֵץ
הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּ אֹתָם כִּי
שֶׁקֶץ הֵם אַל תְּשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם
בְּכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם
וְנִטְמֵתֶם בָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ
אָנִי וְלֹא תְטַמְּאוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל
הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ כִּי אֲנִי יְהוָה
הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי
קָדוֹשׁ אָנִי זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף
וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת בַּמָּיִם וּלְכֹל
נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ לְהַבְדִּיל בֵּין
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֵּאֲכֶלֶת
וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֵאָכֵל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה
שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא
וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ
וְשִׁלֹּשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב
בִּדְמֵי טָהֳרָהּ בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל
הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבוֹא עַד מְלֹאת יְמֵי
טָהֳרָהּ וְאִם נְקֵבָה תֵּלֵד וְטָמְאָה
שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת
יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמֵי טָהֳרָהּ וְאֶל כָּל
קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבוֹא
עַד מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ וְאִם נְקֵבָה תֵּלֵד
וְטָמְאָה שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּ

בְּאַתְרָא דִּיכוּס יָת
עֲלָתָא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחַטָּאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל
קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ
אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
וְיִסַּב כָּהֲנָא מִדְּמָא
דְּחַטָּתָא בְּאֶצְבְּעֵיהּ
וְיִתֵּן עַל קַרְנָת מַדְבְּחָא
דְּעָלָתָא וְיָת כָּל דְּמָהּ
יִשְׁפּוֹךְ לִיסוֹרָא דְּמַדְבְּחָא׃
וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר
כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב הַכֶּשֶׂב
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה
עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
וְיָת כָּל תַּרְבֵּהּ יַעְדִּי
כְּמָא דְּמִתַּעְדָּא תַּרְבָּ
אִמַּר מִנְכַּסַּת קוּדְשַׁיָּא

וְיַסִּיק כָּהֲנָא יָתְהוֹן
לְמַדְבְּחָא עַל קוּרְבָּנַיָּא
דַּיְיָ וִיכַפַּר עֲלוֹהִי כָּהֲנָא
עַל חוֹבְתֵיהּ דְּחָב
וְיִשְׁתְּבֵיק לֵיהּ׃
וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה
קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד
אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם
לוֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
וְאֵינָשׁ אֲרֵי יְחוּב וְיִשְׁמַע
קָל מוֹמֵי וְהוּא סָהִיד
אוֹ חֲזָא אוֹ יָדַע אִם
לָא יְחַוִּי וִיקַבֵּיל חוֹבֵיהּ׃
אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע
בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ
בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת
שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
אוֹ אֵינָשׁ דִּיקְרַב בְּכָל
מִדְּעַם מִסָּאֵב אוֹ

בְּנִבְלַת חַיְתָא מְסָאֲבְתָא
אוֹ בְּנִבְלַת בְּעִירָא
מְסָאֲבָא אוֹ בְּנִבְלַת
רְחֵישׁ מְסָאֵב וִיהִי
מְכַסָּא מִינֵּיהּ וְהוּא
מְסָאֵב וְחָב׃ אוֹ כִּי יִגַּע
בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל
טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא
בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא
יָדַע וְאָשֵׁם׃ אוֹ אֲרֵי
יִקְרַב בְּסוֹאֲבַת אֱינָשָׁא
לְכֹל סְאוֹבְתֵיהּ דִּיסְתָּאֵב
בָּהּ וִיהִי מְכַסָּא מִנֵּיהּ
וְהוּא יָדַע וְחָב׃ אוֹ
נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בִּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ
לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃
אוֹ אֵינָשׁ אֲרֵי יְקַיֵּים
לְפָרָשָׁא בְּסִיפְוָן״

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0319
powered by DWork • Heidelberg University Library

האפה ב חס׳ וסימנהון ואם לא תשיג ידו לשתי תרים׳ זה קרבן אהרן ובנו אשר יקריבו לייי ס

לא באשא או לא יטבא
לכל דיפריש אינשא
בקיום ויהי מכסא מניה
והוא ידע וחב לחדא
מאלין והיה כי יאשם
לאחת מאלה והתודה
אשר חטא עליה׃
ויהי ארי יחוב לחדא
מאלין ויודי דחב עלה׃
והביא את אשמו ליהוה
על חטאתו אשר
חטא נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו
הכהן מחטאתו׃ וייתי
ית חובתיה לקדם ייי
על חובתיה דחב
נוקבא מן ענא אמרתא
או צפירת עזין לחטתא
ויכפר עלוהי כהנא
מחובתיה׃ ואם לא
תגיע ידו דישה והביא

את אשמו אשר חטא
שתי תרים או שני
בני יונה ליהוה אחד
לחטאת ואחד לעלה׃
ואם לא תמטי בידיה
כמיסת אמרא וייתי
ית חובתיה דחב תרין
שפנינין או תרין בני
יונה לקדם ייי חד
לחטתא וחד לעלתא׃
והביא אתם אל הכהן
והקריב את אשר
לחטאת ראשונה
ומלק את ראשו ממול
ערפו ולא יבדיל׃ וייתי
ית הון לות כהנא ויקריב
ית דל חטתא קדמותא
וימלוק ית רישיה מקביל
קדליה ולא יפריש׃
והזה מדם החטאת
על קיר המזבח והנשאר
בדם ימצה אל יסוד

המזבח חטאת הוא׃
וידי מדמא דחטתא
על כותל מדבחא
ודישתאר בדמא
יתמצי ליסודא
דמדבחא חטתא
הוא׃ ואת השני יעשה
עלה כמשפט וכפר
עליו הכהן מחטאתו
אשר חטא ונסלח לו׃
וית תנינא יעביד
עלתא כדחזי ויכפר
עלוהי כהנא מחובתיה
דחב וישתביק ליה׃
ואם לא תשיג ידו
לשתי תרים או לשני
בני יונה והביא את
קרבנו אשר חטא
עשירת האפה סלת
לחטאת לא ישים עליו
שמן ולא יתן עליה
לבנה כי חטאת הוא׃

ראשונה ו׳ מל׳ ושומן את אשר׳ כי הרגי׳ לעזרתו דשמואל׳ כי לכו עד אל מקומי׳ ושלמתי׳ וכו׳ ולא תהיה יהיה הערל ראישנה כת׳ ועולן ושל׳ כול ראשנה כת׳ לעיל ראשנה כראשנה ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0320
powered by DWork • Heidelberg University Library

160

ואם לא תדביק ידיה
לתרין שפנינין או לתרין
בני יונה ויתי ית קורבניה
דחב חד מן עשרה
כתלת סאין סולתא
לחטתא לא ישוי עלה
משחא ולא יתין עלה
לבונתא ארי חטתא
היא: והביאה אל הכהן
וקמץ הכהן ממנה
מלוא קמצו את
אזכרתה והקטיר
המזבחה על אשי
יהוה חטאת הוא:
ויתינה לות כהנא
ויקמוץ כהנא מינה
מליקומיניה ית אדכרתה
ויסיק למדבחא על
קורבניא דייי חטתא
היא: וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר
חטא מאחת מאלה

ונסלח לו והיתה לכהן
כמנחה: ויכפר עלוהי
כהנא על חובתיה
דחב מחדא מאלין
וישתביק ליה ותהי
לכהנא כמנחתא:
וידבר יהוה אל
משה לאמר: נפש
כי תמעל מעל וחטאה
בשגגה מקדשי יהוה
והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן
הצאן בערכך כסף
שקלים בשקל הקדש
לאשם: אינש ארי
ישקר שקר ויחוב
בשלו מקורשיא דייי
ויתי ית אשמיה לקדם
ייי דכר שלים מן עלא
בפורסניה כסף סילעין
בסילעי קודשא
לאשמא: ואת אשר

חטא מן הקדש ישלם
ואת חמישתו יוסף עליו
ונתן אתו לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשם
ונסלח לו: ויתי דחב
מן קודשא ישלים
ויתי חומשיה יוסף
עלוהי ויתין יתיה
לכהנא וכהנא יכפר
עלוהי בדכרא דאשמא
וישתביק ליה:
ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת
מכל מצות יהוה אשר
לא תעשינה ולא ידע
ואשם ונשא עונו: ואם
אינש ארי יחוב ויעביד
חד מכל פקודיא דייי
דלא כשרין לאתעבדא
ולא ידע וחב ויקביל
חוביה: והביא איל
תמים מן הצאן בערכך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0321
powered by DWork • Heidelberg University Library

אשם ב חד מל יחד חס וסימנהון אשם הוא אשם אשם חס ויאשמו אשום מל ——— ס אשם ב פת׳ וסימנהון אשם אשם ינתן לאשר אשם לו ——— ס

לאשם אל הכהן וכפר
עליו הכהן על שגגתו
אשר שגג והוא לא ידע
ונסלח לו׃ וייתי דכר
שלים מן ענא בפורסניה
לאשמא לות כהנא
ויכפר עלוהי כהנא
על שלותיה דאשתלי
והוא לא ידע וישתביק
ליה׃ אשם הוא אשם
אשם ליהוה׃ אשמא
הוא על חובתיה דהוא
חב אשמא יקריב קדם
ייי׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה
וכחש בעמיתו בפקדון
או בתשומת יד או
בגזל או עשק את
עמיתו׃ אינש ארי יחוב
וישקר שקר קדם ייי

ויכדיב בחבריה בפוקדנא
או בשותפות ידא או
בגזילא או עשק ית
חבריה׃ או מצא אבדה
וכחש בה ונשבע על
שקר על אחת מכל
אשר יעשה האדם
לחטא בהנה׃ או
אשכח אבידתא וכדיב
בה ואשתבע על
שקרא על חדא מכל
דיעביד אינשא למחב
בהין׃ והיה כי יחטא
ואשם והשיב את
הגזלה אשר גזל או
את הי עשק אשר
עשק או את הפקדון
אשר הפקד אתו או
את האבדה אשר
מצא׃ ויהי ארי יחטי
ויחוב ויתיב ית גזילא
דגזל או ית עושקא

דעשק או ית פוקדנא
דאתפקיד לותיה או
ית אבידתא דאשכח
או מכל אשר ישבע
עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתי
יסף עליו לאשר הוא
לו יתננו ביום אשמתו
או מכולא דאשתבע
עלוהי לשקרא וישלי
יתיה ברישיה וחומשי
יוסף עלוהי לדהוא
דיליה יתנניה ביומא
דחובתיה׃ ואת אשמו
יביא ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן׃
וית אשמיה ייתי
לקדם ייי דכר שלים
מן ענא בפורסניה
לאשמא לות כהנא׃
וכפר עליו הכהן לפני

על אחת ב׳ וסימנהון או מצא אבדה׃ וכפר עליו הכהן לפני יי׳ ונסלח לו ——— ס ושלם ג׳ וסימנהון ושלם אתו בראשו׃ ושלם את הביתי׃ ושלם נות צדקך ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0322
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־
אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה
לְאַשְׁמָה בָּהּ׃ וְיִכַּפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן חֵטְא קָרְבָּנוֹ יַיִן
וְיִשְׁתַּבֵּק לֵיהּ עַל חֵרְא
מִכָּל דְּיַעֲבִיד לְמֶחֱבָ
בָהּ׃
וְדִבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ צַו אֶת אַהֲרֹן
וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת
תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא׃
הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה
עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה
עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ
תּוּקַד בּוֹ׃ פְּקִיד יִת
אַהֲרֹן וְיָת בְּנָהִי לְמֵימַר
דָּא אוֹרַיְתָא דְּעֹלְתָא
הִיא עֹלְתָא דְּמִתּוּקְדָא
עַל מַדְבְּחָא כָּל לֵילְיָא
עַד צַפְרָא וְאִישְׁתָּא
דְּמַדְבְּחָא תְּהֵי יְקֵדָא
בֵּיהּ׃ וּלְבַשׁ כָּהֲנָא מִדּ

בַּד וּמִכְנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ
עַל בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת
הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל
הָאֵשׁ אֶת הָעֹלָה עַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְלָבַשׁ כָּהֲנָא
לְבוּשִׁין דְּבוּץ וּמִכְנְסִין
דְּבוּץ יִלְבַּשׁ עַל בְּסָרֵיהּ
וְיַפְרִישׁ יָת קִיטְמָא
דְּתֵיכוֹל אִשְׁתָּא יָת
עֹלְתָא עַל מַדְבְּחָא
וְיִשְׁוֵינֵיהּ בְּסִטַר מַדְבְּחָא׃
וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא
אֶת הַדֶּשֶׁן אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם
טָהוֹר׃ וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ
לְבוּשׁוֹהִי וְלָבַשׁ לְבוּשִׁין
אָחֳרָנִין וְיַפְקֵיק יָת
קִיטְמָא לְמִבְרָא
לְמִשְׁרְיָתָא לְאַתְרָ
דְּכִי׃ וְאִשָּׁא עַל מַדְבְּחָא

תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה
וּבָעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ
עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר
עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
הַמִּזְבֵּחַ תָּמִיד לֹא תִכְבֶּה׃
וְאִשְׁתָּא עַל מַדְבְּחָא
תְּהֵי יְקֵדָא בֵּיהּ לָא
תִּטְפֵּי וִיבָעַר עֲלֵהּ כָּהֲנָא
אָעִין בְּעִפָּרָא בְּעִפָּר
וְיסַדַּר עֲלָתָא
וְיַסִּיק עֲלֵהּ תַּרְבֵּי נִכְסַת
קוּדְשֵׁיָא׃ אֶשׁ תָּמִיד
תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ
לֹא תִכְבֶּה׃

וְזֹאת תּוֹרַת
הַמִּנְחָה הַקְּרֵב אֹתָהּ
בְּנֵי אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה
אֶל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְדָא
אוֹרַיְתָא דְּמִנְחָתָא
דְּיִקְרְבּוּן יָתָהּ בְּנֵי אַהֲרֹן

קדם ייי לקדם מדבחא׃
והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל הלבנה אשר
על המנחה והקטיר
המזבח ריח ניחח
אזכרתה ליהוה׃ ויפריש
מניה בקומציה מסולתא
דמנחתא וממשחה
ויתכל לבונתא דעל
מנחתא ויסיק למדבחא
לאתקבלא ברעוא
אדכרתה קדם ייי׃
והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל
במקום קדש בחצר
אהל מועד יאכלוה׃
ודישתאר מנה ייכלון
אהרן ובנוהי פטיר
תתאכיל באתר קדיש
בדרת משכן זימנא
ייכלונה׃ לא תאפה

חמץ חלקם נתתי אתה
מאשי קדש קדשים
הוא כחטאת וכאשם׃
לא תתאפי חמיע
חולקהון יהבית יתה
מקורבני קודש קודשין
היא כחטאתא וכאשמא׃
כל זכר בבני אהרן
יאכלנה חק עולם
לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם
יקדש׃ כל דכורא
בבני אהרן ייכלנה
קים עלם לדריכון
מקורבניא דייי כל
דיקרב בהון יתקדש׃

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ זה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו ליהוה
ביום המשח אתו
עשירת האפה סלת

מנחה תמיד מחציתה
בבקר ומחציתה בעת
דין קורבנא דאהרן
ודבנוהי דיקרבון קדם
ייי ביומא דירבון יתיה
חד מן עשרה בתלת
סאין סולתא מנחתא
תדירא פלגותה בצפרא
ופלגותה ברמשא׃
על מחבת בשמן
תעשה מרבכת
תבי אנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריח
ניחח ליהוה׃ על
מסריתא במשח
תתעביד רביכא
תיתינה תופיני מנחת
בצועין תקריב
לאתקבלא ברעוא
קדם ייי׃ והכהן המשיח
תחתיו מבניו יעשה
אתה חקעולם ליהוה

ג בלש
ז
ל דגש
ב פתות אתה פתים והרין
יג חס
ס ר פתו
ב חס ואם לאתשיג ידו והרין

תעשה ז וסימנ ועשית מנרת יששת ימים שלאלה קמות תינ דסיפ ושלתורת כהנים ואם מנחת מחשת על מחבת כל המנחה אשר תקריבו
מיראים אתנו ס ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0324
powered by DWork • Heidelberg University Library

כָּלִיל תַּקְטָר׃ וְכַהֲנָא
דִּיתְרַבָּא תְּחוֹתוֹהִי
מִבְּנוֹהִי יַעֲבִיד יָתָה
קְיָם עָלָם קֳדָם יְיָ
גְּמִיר תְּתַסֵּק׃ וְכָל מִנְחַת
כֹּהֵן כָּלִיל תְּהֵיה לָא
תֵּאָכֵל׃ וְכָל מִנְחָתָא
דְּכַהֲנָא גְּמִיר תְּהִי לָא
תִּתְאָכִיל׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן
וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת
תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה
תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי
יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
מְלִיל עִם אַהֲרֹן וְעִם
בְּנוֹהִי לְמִימַר דָּא
אוֹרִיתָא דְּחַטָּתָא
בְּאַתְרָא דִּתְתַּנְכִּיס
עֲלָתָא תִּתְנַכִּיס חַטָּתָא
קֳדָם יְיָ קוּדָשׁ קוּדְשִׁין

הִיא׃ הַכֹּהֵן הַמְחַטֵּא
אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ תֵּאָכֵל בַּחֲצַר
אֹהֶל מוֹעֵד׃ כַּהֲנָא
דִּמְכַפַּר בְּדָמָה יֵיכְלִנָּה
בְּאַתַר קַדִּישׁ תִּתְאֲכִיל
בְּדָרַת מִשְׁכַּן זִמְנָא׃
כָּל אֲשֶׁר יִגַּע בְּבְשָׂרָהּ
יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה
מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר
יִזֶּה עָלֶיהָ תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ׃ כָּל דְּיִקְרַב בְּבַסְרָה
יִתְקַדַּשׁ וּדְיַדִּי מִדְּמָהּ
עַל לְבוּשָׁא דְּיַדִּי עֲלָהּ
תְּחוּר בְּאַתַר קַדִּישׁ׃
וּכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל
בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם בִּכְלִי
נְחֹשֶׁת בֻּשָּׁלָה וּמֹרַק
וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם׃ וּמַן
דְּחַסַּף דְּתִתְבַּשַּׁל בֵּיהּ
יִתְבַּר וְאִם בִּמְנָא דְּנְחָשָׁא
תִּתְבַּשֵּׁל וְיִתְמְרֵיק

וְיִשְׁתְּטִיף בְּמַיָּא׃ כָּל
זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל
אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הִוא׃ כָּל דְּכוּרָא בְּכַהֲנַיָּא
יֵיכוֹל יָתָהּ קוּדֶשׁ קוּדְשִׁין
הִיא׃ וְכָל חַטָּאת אֲשֶׁר
יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃
וְכָל חַטָּתָא דִּיתְעַל
מִדְּמָהּ לְמִשְׁכַּן זִמְנָא
לְכַפְּרָא בְּקוּדְשָׁא לָא
תִּתְאֲכִיל בְּנוּרָא תִּתּוֹקַד׃

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הִוא׃ וְדָא
אוֹרַיְתָא דַּאֲשָׁמָא
קוּדֶשׁ קוּדְשִׁין הִוא׃
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ
אֶת הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת
הָאָשָׁם וְאֶת דָּמוֹ יִזְרֹק
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0325
powered by DWork • Heidelberg University Library

באתרא דיבסון ית
עלתא יכסון ית אשמא
ויתדמיה יזדריק על
מדבחא סחי סחי ואת
כל חלבו יקריב ממנו
את החלב ואת החלב
המכסה את הקרב׃
ויתכל תרביה יקריב
מניה ית אליתא ות
תרבא דחפי ית גוא׃
ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ ויתי
תרתין כולין ויתתרבא
דעליהין דעל גסיא
ויתחזרא דעל כבדא
על כוליתא יעריניה׃
והקטיר אתם הכהן
המזבחה אשה ליהוה
אשם הוא׃ וסיקיתהון

כהנא למדבחא קורבנא
קדם יי אשמא הוא׃
כל זכר בכהנים
יאכלנו במקום קדוש
יאכל קדש קדשים
הוא׃ כל דכורא
בכהנא ייכל ניח
באתר קדיש יתאכל
קודש קודשין הוא׃
כחטאת כאשם תורה
אחת להם הכהן
אשר יכפר בו
יהיה׃ כחטתא כן
אשמא אוריתא חדא
להון כהנא דמכפר
ביה דיליה יהי׃ והכהן
המקריב את עלת
איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה׃
וכל מנחה
עלת גבר משך עלתא
דיקריב לכהנא דיליה

יהי׃ וכל מנחה אשר
תאפה בתנור וכל
נעשה במרחשתו
מחבת לכהן המקר
אתה לו תהיה׃ וכל
מנחתא דתתאפ
בתנורא וכל דתתעב
ברדתא ועל מסרית
לכהנא דמקריב ית
דיליה תהי׃ וכל
מנחה בלולה בשמן
וחרבה לכל בני אהרן
תהיה איש כאחוי׃
וכל מנחתא דמיל
במשח ודלא פיל
לכל בני אהרן תהי
גבר כאחוהי׃
וזאת תורת זבח
השלמים אשר
יקריב ליהוה׃ ור
אוריתא דנכסת
קודשיא דיקריב

קדם יי׳ אם על תודה
יקריבנו והקריב על
זבח התודה חלות
מצות בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת מרבכת
חלת בלולת בשמן׃
אם על תודת
יקרבנה ויקריב על
נסת תודתו גריצן
משרן דפילן במשח
ואספוגין פטירין
דמשיחין במשח
וסלת ריבא גריצן
דפילן במשח׃ על
חלת לחם חמץ יקריב
קרבנו על זבח תודת
שלמיו׃ על גריצן
דלחים חמיע יקריב
קורבניה על נסת
תודת קודשוהי׃ והקריב
ממנו אחד מכל קרבן

תרומה ליהוה לכהן
הזורק את דם השלמים
לו יהיה ויקרב מניה
חד מכל קורבנא
אפרשותא קדם יי׳
לכהנא דיזרוק ית
דם נסת קודשיא
דיליה יהי׃ ובשר זבח
תודת שלמיו ביום
קרבנו יאכל לא ינייח
ממנו עד בקר׃ ובסר
נסת תודת קודשוהי
ביום קורבניה יתאכיל
לא ינטעמניה עד
צפרא׃ ואם נדר או
נדבה זבח קרבנו
ביום הקריבו את
זבחו יאכל וממחרת
והנותר ממנו יאכל׃
ואם נדרא או נדבתא
נסת קורבניה ביומא
דייכול מניה חוביה
יקביל׃ והבשר אשר

יתאכיל וביומא דבתרוהי
ודישתאר מניה יתאכיל׃
והנותר מבשר הזבח
ביום השלישי באש
ישרף׃ ודישתאר מבסר
נסת תאביומא תליתאה
בנורא יתוקד׃ ואם
האכל יאכל מבשר
זבח שלמיו ביום
השלישי לא ירעה
המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו
עונה תשא׃ ואם
את אכלא ותאכיל
מבסר נסת קודשוהי
ביומא תליתאה לא
יהי לרעוא דמקריב
יתיה לא יתחשיב ליה
מרחק יהי ואינש
דייכול מניה חוביה
יקביל׃ והבשר אשר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0327
powered by DWork • Heidelberg University Library

וכל דבר בקדיב וסימנהון · חקת עולם · לא תאכלו · וינוה המלך אחז ב בפסיקאס

יגע בכל טמא לא יאכל
באש ישרף והבשר
כל טהור יאכל בשר׃
ובסר קודשא דיקרב
בכל מסאב לא יתאכיל
בנורא יתוקד ובסר
קודשא כל דידכי
לקודשא ייכול בסר
קודשא והנפש אשר
תאכל בשר מזבח
השלמים אשר ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃
ואינש דייכול בסרא
מנכסת קודשיא דקדם
ייי וסאובתיה עלוהי
וישתיצי אינשא ההוא
מעמיה׃ ונפש כי תגע
בכל טמא בטמאת
אדם או בבהמה טמאה
או בכל שקץ טניא
ואכל מבשר זבח

השלמים אשר ליהוה
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה׃ ואינש ארי
יקרב בכל מסאב
בסואבת אינשא
או בבעירא מסאבא
או בכל שקיץ מסאב
וייכול מבסר נכסת
קודשיא דקדם ייי
וישתיצי אינשא
ההוא מעמיה׃

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר כל
חלב שור וכשב ועז
לא תאכלו׃ מליל עם
בני ישראל למימר
כל תרב תור ואימר
ועיז לא תיכלון׃
וחלב נבלה וחלב
טרפה יעשה לכל

מלאכה ואכל לא
תאכלהו׃ ותרב נבי
ותרב תבירא יתעבי
לכל עיבדתא ומיכ
לא תיכלניה׃ כי כל
אכל חלב מן הבהמ
אשר יקריב ממנה
אשה ליהוה ונכרתה
הנפש האכלת מעמי
ארי כל דייכול תרבא
מן בעירא דיקרבון
מינה קורבנא קדם
ייי וישתיצי אינשא
דייכול מעמיה׃
וכל דם לא תאכלו
בכל מושבתיכם
לעוף ולבהמה׃ וכל
דמא לא תיכלון בכ
מותבניכון דעופא
ורבעירא׃ כל נפש
אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0328
powered by DWork • Heidelberg University Library

מעמיה׃ כל אינש דייכול
כל דם וישתיצי אינשא
ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר המקריב
את זבח שלמיו ליהוה
יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו׃ מליל
עם בני ישר למימר
דמקריב ית נכסת
קדשוהי קדם ייי ייתי
ית קורבניה לקדם ייי
מנכסת קדשוהי׃ ידיו
תביאינה את אשי יהוה
את החלב על החזה
יביאנו את החזה
להניף אתו תנופה
לפני יהוה׃ ידוהי ייתין
ית קורבניא דייי ית
תרבא על חדיא ייתיניה
ית חדיא לארמא

יתיה ארמא קדם ייי׃
והקטיר הכהן את
החלב המזבחה והיה
החזה לאהרן ולבניו׃
ויסיק כהנא ית תרבא
למדבחא ויהי חדיא
לאהרן ולבנוהי׃ ואת
שוק הימין תתנו תרומה
לכהן מזבחי שלמיכם׃
וית שקא דימינא
תתנון אפרשותא
לכהנא מנכסת קדשיכון׃
המקריב את דם
השלמים ואת החלב
מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנדה׃
דמקריב ית דם נכסת
קודשיא וית תרבא
מבני אהרן דיליה
יהי שקא דימינא
לוחלק׃ כי את חזה
התנופה ואת שוק

התרומה לקחתי מאת
בני ישראל מזבחי
שלמיהם ואתן אתם
לאהרן הכהן ולבניו
לחקעולם מאת בני
ישראל׃ ארי ית חדיא
דארמותא וית שקא
דאפרשותא נסיבית
מן בני יש מנכסת
קודשיהון ויהבית
יתהון לאהרן כהנא
ולבנוהי לקים עלם
מן בני יש׃ זאת משחת
אהרן ומשחת בניו
מאשי יהוה ביום
הקריב אתם לכהן
ליהוה׃ דארבות אהרן
ורבות בנוהי מקורבניא
דייי ביומא דיקרבון
יתהון לשמשא קדם
ייי׃ אשר צוה יהוה
לתת להם ביום משחו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0329
powered by DWork • Heidelberg University Library

לעלה ה׳ וסימנהון ואת התורה · כל הבקר לעלה · ואת בעה שלחנות · וגם עולה לרב בדלבי השלמים · ויאמר אהרן אל הקטרת

אתם מאת בני ישראל
חקת עולם לדרתם:
דפקיד ייי למיתן להון
ביומא דירבון יתהון
מן בני יש קים עלם
לדריהון: זאת התורה
לעלה למנחה ולחטאת
ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים: דא
אוריתא לעלתא
למנחתא ולחטתא
ולאשמא ולקורבניא
ולנכסת קודשיא:
אשר צוה יהוה את
משה בהר סיני ביום
צותו את בני ישראל
להקריב את קרבניהם
ליהוה במדבר סיני:
דפקיד ייי ית משה
בטורא דסיני ביומא
דפקיד ית בני יש
לקרבא ית קורבניהון

קדם ייי במדברא
דסיני:
ויידבר יהוה אל משה
לאמר: קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת
הבגדים ואת שמן
המשחה ואת פר
החטאת ואת שני
האילים ואת סל
המצות: קריב ית
אהרן וית בנוהי עמיה
וית לבושיא וית
משחא דרבותא וית
תורא דחטתא וית
תרין דכרין וית
סלא דפטיריא:
ואת כל העדה הקהל
אל פתח אהל מועד:
וית כל כנשתא כנוש
לתרע משכן זימנא:
ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ותקהל

העדה אל פתח אהל
מועד: ועבד משה
כמא דפקיד ייי יתיה
ואת כנישת כנשתא
לתרע משכן זמנא:
ויאמר משה אל
העדה זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות:
ואמר משה לכנשתא
דין פתגמא דפקיד
ייי למעבד: ויקרב
משה את אהרן ואת
בניו וירחץ אתם במים
וקריב משה ית אהרן
וית בנוהי ואסחי יתהון
במיא: ויתן עליו את
הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו
את המעיל ויתן עליו
את האפד ויחגר
אתו בחשב האפד
ויאפד לו בו: ויהב

ואת שמן ז׳ וסימנהון ואת שמן המשחה · ואת מנחת המאור · ואת מזבח הזהב את המנורה הטהרה · ואת מזבח הקטרת · ואת אהרן · וישמע עליהם חזקיהו ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0330
powered by DWork • Heidelberg University Library

עלוהי ית פתונא וזריז
יתיה בהמינא ואלביש
יתיה ית מעילא ויהב
עלוהי ית איפודא
וזריז יתיה בחמין
איפודא ואתקין ליה
ביה וישם עלין את
חשן ויתן אל החשן
את האורים ואת
התמים ושוי עלוהי
ית חושנא ויהב בחושנא
ית אוריא ויית תומיא
וישם את המצנפת
על ראשו וישם על
המצנפת אל מול
פניו את ציץ הזהב
נזר הקדש כאשר
צוה יהוה את משה
ושוי ית מצנפתא על
ריש ושוי על
מצנפתא לקביל אפוהי
ית ציצא דדהבא נזרא

דקודשא כמא דפקיד
יי ית משה ויקח משה
את שמן המשחה וימשח
את המשכן ואת כל
אשר בו ויקדש אתם
ויסב משה ית משחא
דרבותא ורבי ית
משכנא וית כל דביה
וקדיש יתהון וית
ממנו על המזבח
שבע פעמים וימשח
את המזבח ואת כל
כליו את הכיר ואת
כנו לקדשם ואדי
מניה על מדבחא שבע
זמנין ורבי ית מדבחא
וית כל מעוהי וית
ביורא וית בסיסיה
לקדשותהון ויתק
משמן המשחה על
ראש אהרן וימשח
אתו לקדשו ואריק

ממשחא דרבותא על
ריש אהרן ורבי יתיה
לקדשותיה ויקרב
משה את בני אהרן
וילבשם כתנת ויחגר
אתם אבנט ויחבש
להם מגבעות כאשר
צוה יהוה את משה
וקריב משה ית בני
אהרן ואלבישנון
כתונין וזריז יתהון
המינין ואתקין להון
קובעין כמא דפקיד
יי ית משה ויגש את
פר החטאת ויסמך
אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר החטאת
וקריב ית תורא
דחטתא וסמך אהרן
ובנוהי ית ידיהון על
ריש תורא דחטתא
וישחט ויקח משה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0331
powered by DWork • Heidelberg University Library

קרבנות דמלבתו וסימנהון ונתן הכהן מן הדם · וישחט ויקח · ויקריבו · ויצא אל המזבח אשר לפני יי׳ ושארא דאוריתא כולהון חסירין

אֶת הַדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ
וַיִּחַטֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת
הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ
לְכַפֵּר עָלָיו׃ וַנְכַס
וַנְסֵיב מֹשֶׁה יָת דְּמָא
וִיהַב עַל קַרְנָת מַדְבְּחָא
סְחֹ סְחֹ בְּאֶצְבְּעֵיהּ
וְדַכִּי יָת מַדְבְּחָא וְיָת
דְּמָא אֲרִיק לִיסוֹדָא
דְּמַדְבְּחָא וְקַדְּשֵׁיהּ
לְכַפָּרָא עֲלוֹהִי׃ וַיִּקַּח
אֶת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל הַקֶּרֶב וְאֶת יֹתֶרֶת
הַכָּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר
מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃ וַנְסֵיב
יָת כָּל תַּרְבָּא דְּעַל גַּוָּא
וְיָת חֲצַר כַּבְדָּא וְיָת
תַּרְתֵּין כּוֹלְיָן וְיָת תַּרְבְּהֵין
וְאַסֵּיק מֹשֶׁה לְמַדְבְּחָא׃

וְאֶת הַפָּר וְאֶת עֹרוֹ
וְאֶת בְּשָׂרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ
שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וְיָת
תּוֹרָא וְיָת מַשְׁכֵּיהּ
וְיָת בִּסְרֵיהּ וְיָת אוּכְלֵיהּ
אוֹקֵיד בְּנוּרָא מִבָּרָא
לְמַשְׁרִיתָא כְּמָא
דִּפְקֵיד יְיָ יָת מֹשֶׁה׃
וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה
וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הָאָיִל׃ וְקָרֵיב יָת
דִּכְרָא דַּעֲלָתָא וּסְמָכוּ
אַהֲרֹן וּבְנוֹהִי יָת יְדֵיהוֹן
עַל דֵּישׁ דִּכְרָא׃ וַיִּשְׁחָט
וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וַנְכַס וּזְרַק מֹשֶׁה יָת
דְּמָא עַל מַדְבְּחָא סְחֹ
סְחֹ׃ וְאֶת הָאַיִל נִתַּח

לְנִתָּחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה
אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנְּתָחִים
וְאֶת הַפָּדֶר׃ וְיָת דִּכְרָא
פַּלִּיג לְאִבְרוֹהִי וְאַסֵּיק
מֹשֶׁה יָת רֵישָׁא וְיָת
אִבְרָיָא וְיָת תַּרְבָּא׃
וְאֶת הַקֶּרֶב וְאֶת
הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמָּיִם
וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת כָּל
הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה
הוּא לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה
הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
וְיָת גַּוָּא וְיָת כְּרָעַיָּא
חַלֵּיל בְּמַיָּא וְאַסֵּיק
מֹשֶׁה יָת כָּל דִּכְרָא
לְמַדְבְּחָא עֲלָתָא הוּא
לְאִתְקַבָּלָא בְּרָעוָא
קוּרְבָּנָא הוּא קֳדָם
יְיָ כְּמָא דִּפְקֵיד יְיָ
יָת מֹשֶׁה׃ וַיִּקְרַב אֶת
הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֵיל

ואת הבשר
ואת בשרו
ואת הראש
ואת חזה
ואת עץ
ואת קולו
ואת דאשם
ואת דמה
ואת עין
ואת החזות
ואת דבר

ה׳ מלבתו
ואת האיל
ה׳ וסימ׳
האחד
תנתח
נתח
ועשה
זבח
שלמים
וישחט
את השור
מתחלפ׳ ב׳
ואת
ה׳
וכל
הקטרה
הכהנים
את
הדם
דכו׳

ג׳ קמצ׳
ה׳ בק׳

המזבחה ה׳ וסי׳ והעלה הכהן · וישחטום הכהנים · וישחטו הבקר · ויקבלו הכהנים ג׳ בפשוקא · וכל הקטרה הכהנים את הדם דכו׳ וכל הקטרה המזבחה
דכו׳ בר מן ג׳ המזבחה · והרים ממנו בקמצו · ואת העלה המשאו · ויקרב את המנחה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0332
powered by DWork • Heidelberg University Library

המלאים וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על
ראש האיל וקריב
את בני אהרן ויהב
משה מן דמא על דום
קורבניא וסמכו אהרן
ובניהי ית ידיהון על
ריש דכרא וישחט
ויקח משה מן דמוי ויתן
על תנוך אזן אהרן
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו
הימנית ונגש ונסיב
משה מן דמיה ויהב על
רום אודנא דאהרן
דימינא ועל אליון
ידיה דימינא ועל
אליון רגליה דימינא
ויקרב את בני אהרן
ויתן משה מן דמא על
תנך אונם הימנית
ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית
וזרק משה את הדם
על המזבח סביב וקרינ
את בני אהרן ויהב
משה מן דמא על דום
אודנהון דימינא ועל
אליון ידהון דימינא
ועל אליון רגלהון
דימינא וזרק משה
ית דמא על מדבחא
סחס ויקח את
החלב ואת האליה
ואת כל החלב אשר
על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבהן ואת שוק
הימין ונסיב ית תנא
וית אליתא וית כל
תרבא דעל גוא וית
חצר כבדא ויתתרתין
כולין וית תרבהין ית
שקא דימינא ומשל
המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת
ורקיק אחד וישם על
החלבים ועל שוק
הימין ומסלא דפטדיא
דקדם ייי נסיב גרגתא
פטרתא חדא וגרגתא
דלחים משח חדא
ואספוג חד ושוי על
תרביא ועל שקא
דימינא ויתן את הכל
על כפי אהרן ועל כפי
בניו וניף אתם תנופה
לפני יהוה ויהב ית
כולא על ידי אהרן
ועל ידי בנוהי וארים
ית אליתא וית כל
תרבא דעל גואה וית
כבדא ויתתרתין
כולין וית תרבהין וית
שקא דימינא ומשל
המצות אשר לפני יהוה
ד בשש נקדות וכל דשמ׳ ללמ׳ בוצ׳

משה מן דמא ומן משחא ועל לקחת עמהם מיומי ואת הקריב ויקדש משה אותם והקריבתם אשרה וכל דשמ׳ ללמ׳ רבותהון אשה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0333
powered by DWork • Heidelberg University Library

ימלא כולהון באלף כתובי בר מן [illegible]

יתהון מעל ידיהון
ואסיק למדבחא על
עלתא קורבניא אינון
לאתקבלא ברעוא
קורבנא הוא קדם ייי׃
ויקח משה את החזה
וינפהו תנופה לפני
יהוה מאיל המלאים
למשה היה למנה
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ונסיב משה ית
חדיא וארימיה ארמא
קדם ייי מדכר קורבניא
למשה הוה לוחלק
כמא דפקיד ייי ית
משה׃ ויקח משה
משמן המשחה ומן
הדם אשר על המזבח
ויז על אהרן על בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת בניו

ואת בגדי בניו אתו׃
ונסיב משה ממשחא
דרבותא ומן דמא
דעל מדבחא ואדי
על אהרן על לבושוהי
ועל בנוהי ועל לבושי
בנוהי עמיה וקדיש ית
אהרן ית לבושוהי
וית בנוהי וית לבושי
בנוהי עמיה׃ ויאמר
משה אל אהרן ואל
בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם
תאכלו אתו ואת הלחם
אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו׃
ואמר משה לאהרן
ולבנוהי בשילו ית
בסרא בתרע משכן
זמנא ותמן תיכלון
יתיה וית לחמא דבסל

קורבניא כמא דפקידית
למימר אהרן ובנוהי
ייכלוניה׃ והנותר
בבשר ובלחם באש
תשרפו׃ ודישתאר
בכסרא ובלחמא
בנורא תוקדון׃ ומפתח
אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום
מלאת ימי מלאיכם
כי שבעת ימים ימלא
את ידכם׃ ומתרע
משכן זמנא לא תפקון
שבעה יומין עד יום
משלם יומי קורבניכון
ארי שבעה יומין
יתקרב קורבנכון׃
כאשר עשה ביום
הזה צוה יהוה לעשת
לכפר עליכם׃ כמא
דעבד ביומא הדין
פקיד ייי למעבד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0334
powered by DWork • Heidelberg University Library

לכפר עליכון ופתח
אהל מועד תשבו
יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את
משמרת יהוה ולא
תמותו כי כן צויתי:
ובתר עמשכן זמנא
תתבון יממ ולילי שבעה
יומין ותטרון ית מטרת
מימרא דיי ולא תמותון
ארי כן אתפקדית:
ויעש אהרן ובניו את
כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה:
ועבד אהרן ובנוהי
ית כל פתגמיא דפקיד
יי ביד משה:
ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל והוה
ביומא תמינאה קרא
משה לאהרן ולבנוהי

ולסבי ישראל ואמר אל
אהרן קח לך עגל בן
בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימם והקרב
לפני יהוה: ואמר
לאהרן סב לך עגל
בר תורי לחטתא
ודכר לעלתא שלמין
וקרב קרם יי ואל
בני ישראל תמלל
לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל
וכבש בני שנה תמימם
לעלה: ועם בני ישראל
תמליל למימר סבו
צפיר בר עזין לחטתא
ועגל ואימר בני שנא
שלמין לעלתא: ושור
ואיל לשלמים לזבחא
לפני יהוה ומנחה
בלולה בשמן ביהיון
יהוה נראה אליכם:

ותור ודכר לנכסת
קודשיא לדבחא קדם
יי ומנחתא דפילא
במשח אריו יומא דין
יקרא דיי מתגלי
לכון ויקחו את אשר
צוה משה אל פני
אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו
לפני יהוה: ויקריבו
ית דפקיד משה לקדם
משכן זמנא ויקריבו
כל כנשתא ויקמו
קדם יי: ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה
יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה:
ואמר משה דין פתגמא
דפקיד יי תעבדון
ויתגלי לכון יקרא דיי:
ויאמר משה אל אהרן
קרב אל המזבח

תמותו ז מל' ומימנהון ויאמרו דבריכם · ופתח אהל מועד · ולא תשאו עליו חטא · והעלתי · למ"ד ותמותו · ונתתה ידע תדעו · שובו מדרכיכם
הרעים · וכל תמותון תמותון כת' בפ"א מל' אכן כאים תמוותון ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0335
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְעָשָׂה אֶת חַטָּאתְךָ
וְאֶת עֹלָתֶךָ וְכַפֶּר
בַּעַדְךָ וּבְעַד חֵעֶם
וְעָשָׂה אֶת קָרְבַּן
הָעָם וְכַפֶּר בְּעַדָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְאֶמֶר
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן קְרַב
לַמִּזְבֵּחַ וְעֲשֵׂה אֶת
חַטָּאתְךָ וְאֶת עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר
עָלֶיךָ וְעַל עַמֶּךָ וְעֲשֵׂה
אֶת קָרְבַּן עַמָּם וְכַפֵּר
עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ׳
וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל
הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת
עֶגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לוֹ וַיַּקְרֵב אַהֲרֹן לַמִּזְבֵּחַ
וַיִּצְבֹּל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּם
וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ וְקִרְבּוֹ בְּנֵי
אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו
וְטָבַל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּם
וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד
לִיסוֹד דַּמִּזְבֵּחַ
וְאֶת הַחֵלֶב וְאֶת
הַכְּלָיֹת וְאֶת הַיֹּתֶרֶת
מִן הַכָּבֵד מִן הַחַטָּאת
הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וְאֶת הַבָּשָׂר וְאֶת
כּוֹלִיתָא וְאֶת חַרְצָא
מִן כַּבְדָא מִן חַטָּתָא
אַסִּיק לְמַדְבְּחָא כְּמָא
דְּפַקִּיד יְיָ׳ יָת מֹשֶׁה׃
וְאֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הָעוֹר
שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וַיִּתְּמֶשְׁבָּא אוֹקִיד
בְּנוּרָא מִבָּרָא לְמַשְׁרִיתָא׃
וַיִּשְׁחַט אֶת הָעֹלָה
וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו
אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנָכַס
יָת עֲלָתָא וְאַמְטִיאוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן לִיהּ יָת
דְּמָא וּזְרִיקִית עַל
מַדְבְּחָא סְחִ וְאָת
הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו
לְנַתְחֵיהּ וְאָת רֵאשׁ
וַיְקַטֵּר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃
וְיָת עֲלָתָא אַמְטִיאוּ
לִיהּ לְאַבְרָהָא וְיָת
רֵישָׁא וְאַסִּיק עַל
מַדְבְּחָא וְרַחֵץ אֶת
הַקֶּרֶב וְאֶת הַכְּרָעָיִם
וַיְקַטֵּר עַל הָעֹלָה
הַמִּזְבֵּחָה וְחַלִּיל יָת
גּוּאָ וְיָת כְּרֵעַיָּא וְאַסִּיק
עַל עֲלָתָא לְמַדְבְּחָא׃
וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם
וַיִּקַּח אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ
וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו
אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנָכַס
יָת עֲלָתָא וְאַמְטִיאוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן לִיהּ יָת
דְּמָא וּזְרִיקִית עַל
מַדְבְּחָא סְחִ וְאָת
הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו
לְנַתְחֵיהּ וְאָת רֵאשׁ
וַיְקַטֵּר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃
וְיָת עֲלָתָא אַמְטִיאוּ
לִיהּ לְאַבְרָהָא וְיָת
רֵישָׁא וְאַסִּיק עַל
מַדְבְּחָא וְרַחֵץ אֶת
הַקֶּרֶב וְאֶת הַכְּרָעָיִם
וַיְקַטֵּר עַל הָעֹלָה
הַמִּזְבֵּחָה וְחַלִּיל יָת
גּוּאָ וְיָת כְּרֵעַיָּא וְאַסִּיק
עַל עֲלָתָא לְמַדְבְּחָא׃
וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם
וַיִּקַּח אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0336
powered by DWork • Heidelberg University Library

וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן׃ וְקָרֵיב יָת קוּרְבָּנָן עַמָּא וְנָסֵיב יָת עֻפְרָא דְּחַטָּתָא דִּלְעַמָּא וְנָכֵיסָה וְכַפַּר בְּדָמֵיהּ כִּקְדָמָאָה וַיְקָרֵב אֶת הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃ וְקָרֵיב יָת עֲלָתָא וְעָבְדָהּ כְּדֵחֲזֵי וְקָרֵב אֶת הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר וְקָרֵיב יָת מִנְחְתָּא וּמְלָא יְדֵיהּ מִינַהּ וְאַקְטַר עַל מַדְבְּחָא בַּר מֵעֲלַת עֲפַרְאָ וְיָשַׁחַט אֶת הַשּׁוֹר וְאֶת הָאַיִל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְנִכְסַ יָת תּוֹרָא וְיָת דְּכַרָּא לְנִכְסַת קוּרְשַׁיָּא דִּלְעַמָּא וְאַמְטִיאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן יָת דַּמָּא עֲלֵיהּ וְזָרְקֵיהּ עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר׃ וְיָת חֲדוֹתָא וְיָת שָׁקָא דִּימִינָא אָרִים אַהֲרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשֹׂת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ וַאֲרִים אַהֲרֹן יָת יְדוֹהִי לְעַמָּא וּבָרִיכִנּוּן וְנָחַת מִלְּמֶעְבַּד חַטָּתָא וְעֹלְתָא וְנִכְסַת קוּרְשַׁיָּא׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם׃ וְעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְמִשְׁכַּן זִמְנָא וּנְפָקוּ וּבָרִיכוּ יָת עַמָּא וְאִתְגְּלִי יְקָרָא דַייָ לְכָל עַמָּא׃ וְתָנָא אֶשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים

וירא כל העם וירננו
ויפלו על פניהם ונפקת
אישתא מן קדם יי
ואכלת על מדבחא
ית עלתא ויית תרבי
וחוא כל עמא ושבחו
ונפלו על אפיהון
ויקחו בני אהרן נדב
ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישימו
עליה קטרת ויקריבו
לפני יהוה אש זרה
אשר לא ענוה אתם
ונסיבו בני אהרן נדב
ואביהוא גבר מחתיתה
ויהבו בהין אישתא
ושויאו עלה קטורת
בוסמין וקריבו קדם
יי אישתא נוכריתא
דלא פקיד אתחון
ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל אותם וימתו

לפני יהוה ונפקת
אישתא מן קדם יי
ואכלת יתהון וימיתו
קדם יי ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקריבי
אקדש ועל פני כל
העם אכבד וידם אהרן
ואמר משה לאהרן
חוא דמליל יי למימר
בקריבי אתקדשו על
אפי כל עמא אתיקר
ושתיק אהרן ויקרא
משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל
דד אהרן ואמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם
מאת פני הקדש אל
מחוץ למחנה וקרא
משה למישאל ולאלצפן
בני עזיאל אחבוהי
דאהרן ואמר להון

קרבו טולו ית אחונון
מן קדם קודשא
למברא למשריתא
ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מחוץ למחנה
כאשר דבר משה
וקריבו ונטלונון
בכתונייחון למברא
למשריתא כמא
דמליל משה ויאמר
משה אל אהרן
ולאלעזר ולאיתמר
בניו ראשיכם אל
תפרעו ובגדיכם לא
תפרמו ולא תמותו
ועל כל העדה יקצף
ואחיכם כל בית
ישראל יבכו את
השרפה אשר שרף
יהוה ואמר משה
לאהרן ולאלעזר
ולאיתמר בנוהי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0338
powered by DWork • Heidelberg University Library

רישיכון לא תרבון
פירוע ולבושיכון
לא תבזעון ולא
תמותון ועל כל
כנשתא יהי רוגזא
ואחיכון כל בית יש
יבכון ית יקידתא
דאוקיד יי׳ ומפתח
אהל מועד לא תנאו
פותמיתו כי שמן
משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה׃
ומתרע משכן זמנא
לא תפקון דלמא
תמותון ארי משח
רבותא דיי עליכון
ועבדו כפתגמא דמשה׃

וידבר יהוה אל אהרן
לאמר׃ ומלי יי׳ לאהרן
למימר׃ יין ושכר
אל תשת אתה ובניך

אתך בבאכם אל
אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדרתיכם׃
חמר ומדי לאתשתי
את ובנך עמך במעלכון
למשכן זמנא ולא
תמותון קים עלם
לדריכון׃ ולחבדיל
בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהור׃
ולאפרשא בין קורשא
ובין חולא ובין מסאבא
ובין דכיא׃ ולהורת את
בני ישראל את כל
החקים אשר דבר
יהוה אליהם ביד
משה׃ ולאלפא ית
בני ישראל כל קימיא
דמליל יי׳ להון בידא
דמשה׃
וידבר משה אל אהרן
ואל אלעזר ואל

איתמר בני הנותרים
קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה
ואכלוה מצות אצל
המזבח כי קדש
קדשים הוא׃ ומליל
משה עם אהרן ועם
אלעזר ועם איתמר
בנוהי דאשתארו סבו
ית מנחתא דאשתארת
מקורבניא דיי ואכלוה
פטיר בסטר מדבחא
ארי קורש קורשין
היא׃ ואכלתם אתה
במקום קדש כי חקך
וחק בניך הוא מאשי
יהוה כי כן צויתי׃
ותיכלון יתה באתר
קדיש ארי חולקך
וחולק בנך היא
מקורבניא דיי ארי
כין אתפקדית׃ ואת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0339
powered by DWork • Heidelberg University Library

חזה התנופה ואת שוק
התרומה תאכלו במקום
טהור אתה ובניך
ובנתיך אתך כי חקך
וחק בניך נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל׃
ויתן חדיא דארמותא
ויתן שקא דאפרשותא
תיכלון באתר דכי את
ובנך ובנתך עמך ארי
חולקך וחולק בנך
אתיהיבו מנכסת
קודשיא דבני יש׳ שוק
התרומה וחזה התנופה
על אשי החלבים ״
יביאו לחניף תנופה
לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק
עולם כאשר צוה יהוה׃
שקא דאפרשותא
וחדיא דארמותא על
קורבני תרביא יתיתון

לארמא ארמא קדם
ייי ויהי לך ולבנך
עמך לקים עלם כמא
דפקיד ייי ואת שעיר
החטאת דרש דרש
משה והנה שרף ויקצף
על אלעזר ועל איתמר
בני אהרן הנותרם
לאמר ויתן צפירא
דחטתא מתבע
תבעיה משה והא
אתוקד ורגיז על
אלעזר ועל איתמר
בני אהרן דאשתארו
למימר מדוע לא
אכלתם את החטאת
במקום הקדש כי
קדש קדשים הוא
ואתה נתן לכם לשאת
את עון העדה לכפר
עליהם לפני יהוה׃
מדין לא אכלתון ית

חטתא באתר קדיש
ארי קודש קודשין
היא ויתה יהב לכון
לסלחא על חובי
כנשתא לכפרא ״
עליהון קדם ייי הן
לא הובא אתדמה
אל הקדש פנימה
אכול תאכלו אתה
בקדש כאשר צויתי׃
הא לא אתעל מדמה
לבית קודשא גואה
מיכל תיכלון יתה
בקודשא כמא
דפקידית׃ וידבר
אהרן אל משה הן
היום הקריבו את
חטאתם ואת עלתם
לפני יהוה ותקראנה
אתי כאלה ואכלתי
חטאת היום הייטב
בעיני יהוה׃ ומליל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0340
powered by DWork • Heidelberg University Library

אהרן עם משה הא
יומא דין קריבו ית
חטותהון ויתעלותהון
קדם ייי וערעא יתי
עקן כאילין אילו פון
אכלית חטתא יומא
דין התקין קדם ייי:
וישמע משה וייטב
בעיניו ושמע משה
ושפר בעינוהי:

ס ד

וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר אלהם:
ומליל ייי עם משה
ולאהרן למימר להון:
דברו אל בני ישראל
לאמר זאת החיה
אשר תאכלו מכל
הבהמה אשר על
הארץ מלילו עם בני
יש למימר דא חיתא
תיכלון מכל בעירא

דעל ארעא כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע
פרסת מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו:
כל דסדיקא פרסתה
ומטלפן טלפין פרסתה
מסקא פשרא בבעירא
יתה תיכלון: אך את
זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפריסי הפרסה
את הגמל כי מעלה
גרה הוא ופרסה
אינו מפריס טמא
הוא לכם: ברם ית
דין לא תיכלון ממסקי
פשרא ומסדיקי פרסתא
ית גמלא ארי מסיק
פשרא הוא ופרסתיה
לא סדיקא מסאב הוא
לכון: ואת השפן כי
מעלה גרה הוא ופרסה
לא יפריס טמא הוא

לכם: ויתטבזא ארי
מסיק פשרא הוא
ופרסתיה לא סדיקא
מסאב הוא לכון: ואת
הארנבת כי מעלת
גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא
לכם: ויתארנבא ארי
מסקא פשרא היא
ופרסתה לא סדיקא
מסאבא היא לכון:
ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא ושסע
שסע פרסה והוא
גרה לא יגר טמא הוא
לכם: ויתחזירא ארי
סדיק פרסתא הוא
ומטלפן טלפין פרסתיה
והוא פשרא לא פשר
מסאב הוא לכון:
מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0341
powered by DWork • Heidelberg University Library

שקצים ג ורמשים הרומשים על הארץ ׃ ואת אלה תשקצו מן העוף ׀ כל הולך על גחון כל הולך על ארבע ׃

טמאים הם לכם ׃ ומכל נפש חיתא דטמיא תשקצון אנון לכון ׃ ועוזיא ואת הדאה ואת האיה למינה ׃ ואת הראה
מבסרהון לא תיכלון ׃ ובגבלתהון לא תקרבון ׃ מסאבין אנון לכון ׃ את זה תאכלו ׃ מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר ׃ וקשקשת במים ׃ בימים ובנחלים אתם ׃ תאכלו ׃ ית דין תיכלון ׃ מכל דבמיא כל דליה
צינין וקלפין במיא ׃ בימיא ובנחליא יתהון ׃ תיכלון וכל אשר ׃ אין לו סנפיר וקשקשת ׃ בימים ובנחלים מכל
שרץ המים ומכל ׃ נפש החיה אשר במים ׃ שקץ הם לכם וכל ׃ דלית ליה צינין וקלפין בימיא ובנחליא ׃
מבסרהון לא תיכלון ׃ ובגבלתהון לא תקרבון ׃ מסאבין אנון לכון ׃ את זה תאכלו ׃ מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר ׃ וקשקשת במים ׃ בימים ובנחלים אתם ׃ תאכלו ׃ ית דין תיכלון ׃ מכל דבמיא כל דליה
צינין וקלפין במיא ׃ בימיא ובנחליא יתהון ׃ תיכלון וכל אשר ׃ אין לו סנפיר וקשקשת ׃ בימים ובנחלים מכל
שרץ המים ומכל ׃ נפש החיה אשר במים ׃ שקץ הם לכם וכל ׃ דלית ליה צינין וקלפין בימיא ובנחליא ׃
תשקצון כל אשר ׃ אין לו סנפיר וקשקשת ׃ במים שקץ הוא לכם ׃ ומכל דבמיא כל דליה צינין וקלפין במיא שקצא
חוא לכון ׃ ואת אלה תשקצו ׃ מן העוף לא יאכלו ׃ שקצין הם את הנשר ׃ ואת הפרס ואת ׃ העזניה ית אלין ׃
תשקצון מן עופא ׃ לא יתאכלון שקצא ׃ אנון נשרא ועזר ׃ ועוזיא ואת הדאה ׃ ואת האיה למינה ׃ ואת הראה
ואת בת היענה ׃ ואת התחמס ואת ׃ השחף ואת הנץ ׃ למינהו ואת בת נעמיתא ׃ ואת ׃ ואת הכוס ואת השלך ׃
ואת התנשמת ואת ׃ הקאת ואת הרחם ׃ ובותא וקתא וירקריקא ׃ ואת החסידה האנפה ׃ למינה ואת הדוכיפת ׃
וחוריתא ׃ ואת העטלף ׃ ואיבו לזנה ונגר ׃ טורא ועטליפא ׃

שיתה זונין דמייץ כל חד מחלף לחבריהי חד בסארכה וחד בשישלוד ואבריהם הין ויהיד כי יהיד שלום ואמית ׃ לא תחיה משפלהי לו תהיה שוק היתין
כל אשר אין לו ׀ וכל אשר אין לו רמשנה תורה ׃ כי לא יוכלו ׃ כי לא יוכלו כל אשר תמצא ידך תלי נא ידך הפך ידך ׃

כל שרץ העוף ההלך
על ארבע שקץ הוא
לכם כל רחשא דעופא
דמהלך על ארבע
שקצא הוא לכון׃
אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף ההלך
על ארבע אשר לא
כרעים ממעל לרגליו
לנתר בהן על הארץ׃
ברם ית דין תיכלון
מכל רחשא דעופא
דמהלך על ארבע
דליה קרסולין מעלוי
רגלוהי לקפצא בהון
על ארעא׃ את אלה
מהם תאכלו את
הארבה למינו ואת
הסלעם למינהו ואת
החרגל למינהו ואת
החגב למינהו׃ ית
אלין מנהון תיכלון

ית גובא לזניה וית
רשונא לזניהי וית
חרגלא לזנוהי וית
חגבא לזנוהי׃ וכל
שרץ העוף אשר לו
ארבע רגלים שקץ
הוא לכם וכל רחשא
דעופא דליה ארבע
רגלין שקצא הוא
לכון׃ ולאלה
תטמאו כל הנגע
בנבלתם יטמא עד
הערב׃ ולאילין
תסתאבון כל
דיקרב בנבלתהון
יהי מסאב עד רמשא׃
וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדין וטמא
עד חערב וכל דיטול
מנבלתהון יצבע
לבושוהי ויהי מסאב
עד רמשא׃ לכל

הבהמה אשר הוא
מפרסת פרסה ושסע
איננה שסעת וגרה
איננה מעלה טמאים
הם לכם כל הנגע
בהם יטמא׃ לכל
בעירא דהיא סדיקא
פרסתה וטלפין ליתהא
מטלפא ופשרא ליתהא
מסקא מסאבין אנין
לכון כל דיקרב בהון
יהי מסאב וכל הולך
על כפיו בכל החיה
ההלכת על ארבע
טמאים הם לכם כל
הנגע בנבלתם יטמא
עד הערב וכל דמהלין
על ידוהי בכל חיתא
דמהלכא על ארבע
מסאבין אנון לכון
כל דיקרב בנבלתהון
יהי מסאב עד רמשא׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0343
powered by DWork • Heidelberg University Library

במתם כולהון חסידין ברמן ב׳ מליין וסימנהון ובמותם לא נפרדו כי אין חרצבות למותם ובריא אולם

והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא
עד הערב טמאים המה
לכם ודיטול יתנבלתהון
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא
מסאבין אנון לכון׃
וזה לכם הטמא
בשרץ השרץ על
הארץ החלד והעכבר
והצב למינהו׃ ודין
לכון דמסאב ברחשא
דרחיש על ארעא
חולדא ועכברא וצבא
לזנוהי והאנקה והכח
והלטאה והחמט
והתנשמת׃ וילא וכוחא
והלטתא וחומטא
ואשותא׃ אלה הטמאים
לכם בכל השרץ כל
הנגע בהם במתם יטמא
עד הערב׃ אילין

דמסאבין לכון בכל
רחשא כל דיקרב
בהון במותהון יהי
מסאב עד רמשא׃
וכל אשר יפל עליו
מהם במתם יטמא
מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל
כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב
וטהר׃ וכל דיפיל
עלוהי מנהון במותהון
יהי מסאב מכל מן
דאע או לבוש או
משך או שק כל מן
דתתעביד עיבדתא
בהון במיא יתעל ויהי
מסאב עד רמשא
וידכי׃ וכל כלי חרש
אשר יפל מהם אל
תוכו כל אשר בתוכו

יטמא ואתו תשברו׃
וכל מן דחסף דיפיל
מנהון לגויה כל
דבגויה יסתאב ויתיה
תתברון׃ מכל האכל
אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל
משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמא׃ מכל
מיכל דמתאכיל דיעלון
עלוהי מיא יהי מסאב
וכל משקיא דישתתי
בכל מן יהי מסאב׃
וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים
הם וטמאים יהיו לכם׃
וכל דיפיל מנבלתהון
עלוהי יהי מסאב תנור
וכירים יתרעון מסאבין
אנון ומסאבין יהון
לכון׃ אך מעין ובור

ובוא ז׳ מל בתו וסימנהון אם יבוא עשו׃ פן יבוא הכנו׃ מכל האכל אשר יאכל׃ וכבס המטהר׃ והמשלח את השעיר׃ והשרף אותם׃ זאת אשר ללוים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0344
powered by DWork • Heidelberg University Library

זרוע ל ומל וחד אור זרוע לצדיק וחד וכגנה זרועה תצמיח ○ יזרע ב וסימנהון וכי יפל מנבלתם אשר לא יעבר בו ולא ○

מקוה מים יהיה טהור
ונגע בנבלתם יטמא׃
ברם מעין וגוב בית
כנישת מיא יהי דכי
ודיקרב בנבלתהון
יהי מסאב׃ וכי יפל
מנבלתם על כל זרע
זרוע אשר יזרע טהור
הוא׃ וארי יפיל
מנבלתהון על כל
בר זרע זרוע דיזדרע
דכי הוא׃ וכי יתן מים
על זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם׃
וארי יתיהבון מיא
על בר זרעא ויפיל
מנבלתהון עלוהי
מסאב הוא לכון׃
וכי ימות מן
הבהמה אשר היא
לכם לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא עד

הערב׃ וארי ימות
מן בעירא דהיא לכון
למיכל דיקרב בנבלתה
יהי מסאב עד רמשא׃
והאכל מנבלתה
יכבס בגדיו וטמא
עד הערב והנשא
את נבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב׃
ודייכול מנבלתה
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא׃
ודיטול ית נבלתה
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא׃
וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא
לא יאכל׃ וכל רחשא
דרחיש על ארעא
שקצא הוא לא יתאכיל׃
כל הולך על גחון וכל
הולך על ארבע עד

כל מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ על
הארץ לא תאכלום
כי שקץ הם׃ כל דמהליך
על מעוהי וכל דמהליך
על ארבע עד כל
סגיות רגלין לכל
רחשא דרחיש על
ארעא לא תיכלונונון
ארי שקצא אנון׃
אל תשקצו את נפשתיכם
בכל השרץ השרץ ולא
תטמאו בהם ונטמתם
בם׃ לא תשקצון ית
נפשתכון בכל רחשא
דרחיש ולא תסתאבון
בהון ותסתאבון פון
בהון׃ כי אני יהוה
אלהיכם והתקדשתם
והייתם קדשים כי
קדוש אני ולא תטמאו
את נפשתיכם בכל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0345
powered by DWork • Heidelberg University Library

להית ה׳ חס׳ וסימנהון לא תשא שמע שוא׳ וידבסו את החשן׳ לחבר את האהל׳ להית להם משחתם׳ המעלה אתכם מארץ

השרץ הרמש על
הארץ׳ ארי אנא ייי
אלהכון ותתקדשון
ותהון קדישין ארי
קדיש אנא ולא תסאבון
ית נפשתכון בכל
רחשא דרחיש על
ארעא׳ כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ
מצרים להית לכם
לאלהים והייתם
קדשים כי קדוש אני׳
ארי אנא ייי דאסיק
יתכון מארעא דמצ
למהוי לכון לאלה
ותהון קדישין ארי
קדיש אנא׳ זאת
תורת הבהמה והעוף
וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל נפש
השרצת על הארץ׳
רא אוריתא דבעירא

ודעופא ודכל נפשא
חיתא דרחשא במיא
ודכל נפשא דרחשא
על ארעא׳ להבדיל
בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה
הנאכלת ובין החיה
אשר לא׳ תאכל׳
לאפרשא בין מסאבא
ובין דכיא ובין חיתא
דמתאכלא ובין
חיתא דלא מתאכלא׳
וידבר יהוה אל
משה לאמר׳ דבר
אל בני ישראל לאמר
אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדת דותה
תטמא׳ מליל עם
בני יש למימר אתתא
ארי תעדי ותליד דכר
ותהי מסאבא שבעה

יומין כיומי ריחוק
סאובתה תהי מסאבא׳
וביום השמיני ימול
בשר ערלתו׳ וביומא
תמינאה יתגזר בסרא
דערלתיה׳ ושלשים
יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא תגע
ואל המקדש לא
תבא עד מלאת ימי
טהרה׳ ותלתין ותלתה
יומין תתיב בדם דכו
בכל קודשא לא
תקרב ולמקדשא
לא תיעול עד משלם
יומי דכותה׳ ואם
נקבה תלד וטמאה
שבעים כנדתה
וששים יום וששת
ימים תשב על דמי
טהרה׳ ואם נוקבתא

תאכל ט׳ וסימנ׳ מצות תאכל׳ וכל מנחת כהן׳ לכן חכולי׳ הכהן המחטא׳ וכל חטאת׳ להבדיל בין הטמא׳ הנהארני יורשנה׳ ונתתי
קנאתי בך׳ גם כספם גם זהבם לא יוכלו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0346
powered by DWork • Heidelberg University Library

תליד ותהי מסאבא
ארבעת עשר כריחוקה
ושיתין ושיתה יומין
תתיב על דם דכו׳
ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא
כבש בן שנתו לעלה
ובן יונה או תר לחטאת
אל פתח אהל מועד
אל הכהן ובמשלם
יומי דכותה לברא
או לברתא תיתי אימר
ברשתיה לעלתא
ובר יונה או שפנינא
לחטתא לתרעמשכן
זמנא לות כהנא וחקריבו
קדם יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקור דמיה
זאת תורת הילדת
לזכר או לנקבה׃
ויקרבינה קדם יי
ויכפר עלה ותדכי

מסאבת דמהאדא
אוריתא דילידתא
לדכר או לנוקבא׃
ואם לא תמצא ידה
דישה ולקחה שתי
תרים או שני בני יונה
אחד לעלה ואחד
לחטאת וכפר עליה
הכהן וטהרה׃ ואם
לא תשכח ידה כמיסת
אימרא ותיסב תרין
שפנינין או תרין בני
יונה חד לעלתא
וחד לחטתא ויכפר
עלה כהנא ותדכי׃
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר׃
ומליל יי עם משה
ולאהרן למימר אדם
כי יהיה בעור בשרו
שאת או ספחת או
בהרת והיה בעור

בשרו לנגע צרעת
והובא אל אהרן הכהן
או אל אחד מבניו
הכהנים איש ארי
יהי במשך בסריה
עמקא או יעריא או
בהרא ויהי במשך
בסריה למכתש סגירו
ויתיתי לות אהרן
כהנא או לות חד
מבנוהי כהניא ודאה
הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בנגע
הפך לבן ומראה
הנגע עמק מעור
בשרו נגע צרעת
הוא וראהו הכהן
וטמא אתו ויחזי
כהנא ית מכתשא
במשך בסרא וסערא
במכתשא אתהפך
למחוור וכחזי מכתשא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0347
powered by DWork • Heidelberg University Library

[illegible]

עמיק ממשך בסריה
מכתש סגירותא הוא
ויחזיניה כהנא ויסאיב
יתיה ואם בהרת לבנה
הוא בעור בשרו ועמק
אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע
שבעת ימים ואם
בהרא חורא היא
במשך בסריה ועמיק
לית מחזהא מן משכא
וסערה לא אתהפך
למחור ויסגר כהנא
ית מכתשא שבעה
יומין וראהו הכהן
ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעיניו
לא פשה הנגע בעור
והסגירו הכהן שבעת
ימים שנית ויחזיניה
כהנא ביומא שביעאה

והא מכתשא קם כד
הוה לא אוסיף מכתשא
במשכא ויסגרניה
כהנא שבעה יומין
תנינות וראה הכהן
אתו ביום השביעי
שנית והנה כהה הנגע
ולא פשה הנגע בעור
וטהרו הכהן מספחת
הוא וכבס בגדיו וטהר
ויחזי כהנא יתיה
ביומא שביעאה תנינות
והא עמא מכתשא
ולא אוסיף מכתשא
במשכא וידכיניה
כהנא עדיתא היא
ויצבע לבושוהי וידכי
ואם פשה תפשה
המספחת בעור
אחרי הראתו אל
הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן ואם

אוספא תוסיף עדיתא
במשכא בתר דיתחזי
לכהנא לדכותיה ויתחזי
תנינות לכהנא וראה
הכהן והנה פשתה
המספחת בעור
וטמאו הכהן צרעת
הוא ויחזי כהנא
והא אוסיפת עדיתא
במשכא ויסאבניה
כהנא סגירותא היא

נגע צרעת כי תהיה
באדם והובא אל
הכהן מכתש סגירו
ארי תהי באינשא
ויתיתי לות כהנא
וראה הכהן והנה
שאת לבנה בעור
והיא הפכה שער
לבן ומחית בשר
חי בשאת ויחזי

[illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0348
powered by DWork • Heidelberg University Library

כהנא והא עמיקא חוורא
במשכא והיא הפכת
סערא למחור ורושם
בסר חי בעמקתא
ערעת נשנת הוא
בעור בשרו וטמאו
הכהן לא יסגרנו כי
טמא הוא סגירות
עתיקא היא במשך
ביתיה ויסאבנניה כהנא
לא יסגרניה ארי מסאב
הוא ואם פרוח תפרח
הי ערעת בעור וכסתה
הי ערעת את כל עורו
חגגע מראשו ועד
רגליו לכל מראה
עיני הכהן ואם מסגא
ותסגי סגירותא במשכא
ותחמי סגירותא ית
כל משך מכתשא
מרשיתה ועד דגלוחי
לכל חיזו עיני כהנא

וראה הכהן והנה כסתה
הי ערעת את כל בשרו
וטהר את הנגע כלו
הפך לבן טהור הוא
ויחזי כהנא והא אחפת
סגירותא ית כל בסריה
וידכי ית מכתשא מנוליה
את תהפיך למחור ידכי
הוא וביום הראותו
בשר חי יטמא ובויטא
דיתחזי ביה בסרא
חויא יהי מסאב וראה
הכהן את הבשר החי
וטמאו הבשר החי
טמא הוא ערעת הוא
ויחזי כהנא ית בסרא
חויא ויסאבניה בסרא
חויא מסאב הוא

חויא ויתהפיך למחור
ויחזי לות כהנא וראה
הכהן והנה נהפך
הנגע ללבן וטהר הכהן
את הנגע טהור הוא
ויחזי ניה כהנא והא
את תהפיך מכתשא
למחור וידכי כהנא
ית מכתשא די הוא

ובשר כיומא דחבובעי
שחין ונרפא ואתעקר
בתרוי אתר שחינא ותמי והלה
במקום השחין שאת
לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל
הכהן ויחזי באתר
שתינא עמיקא חוורא
או בהרא חוורא אסמקא
ויתחמי לכהנא וראה
הכהן והנה מראה שפל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0349
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן מן ראשיה דסיפרא עד ואם בהרת לבנה כולהון הוא ומן ואם בהרת לבנה עד לא יסגירנו הוא ומן לא יסגירנו עד ובשר כי יהיה הוא ומן ובשר כי

מן העור ושערה הפך
לבן וטמאו הכהן נגע
צרעת הוא בשחין
פרחה: ויחזי כהנא
והא מחזהא מכיך
מן משכא וסערה
אתהפיך למיחור
ויסאבניה כהנא
מכתש סגירותא היא
בשחנא סגיאת: ואם
יראנה הכהן והנה אין
בה שער לבן ושפלה
איננה מן העור והיא
כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים: ואם
יחזינה כהנא והא
לית בה סער חיור
ומכיכא ליתהא מן
משכא והיא עמיא
ויסגרניה כהנא שבעה
יומין: ואם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן

ל
מפיק
הי
וחד
לא
ל
מפק
הי

אתו נגע הוא: ואם
אוספא תוסיף במשכא
ויסאיב כהנא יתיה
מכתשא היא: ואם
תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה צרבת השחין
הוא וטהרו הכהן:
ואם באתרה קמת
בהרתא לא אוסיפת
רושם שחנא היא
וידכניה כהנא: או
בשר כי יהיה בערו
מכות אש והיתה
מחית המכוה בהרת
לבנה אדמדמת או
לבנה: או אינש ארי
יהי במשכיה כואה
דנור ויהי רושם כואה
בהרא חורא סמקא
או חורא: וראה אתה
הכהן והנה נהפך שער
לבן בבהרת ומראה

כול
חס
בר
מן
ב
מל
סלו
עמוק
לסלו
קלו

עמק מן העור צרעת
הוא במכוה פרחה
וטמא אתו הכהן
נגע צרעת הוא: ויחזי
יתה כהנא והא אתהפיך
סערא למחור בבהרתא
ומחזהא עמיק מן
משכא סגירותא היא
בכואה סגיאת ויסאיב
יתיה כהנא מכתש
סגירותא היא: ואם
יראנה הכהן והנה
אין בבהרת שער
לבן ושפלה איננה
מן העור והוא כהה
והסגירו הכהן שבעת
ימים: ואם יחזינה
כהנא והא לית בבהרתא
סער חור ומכיכא
ליתהא מן משכא
והיא עמיא ויסגרניה
כהנא שבעה יומין

סימן
יא
בת
ביוד
באור

פרחת פחתת ממארת ממארת טמאתו ישבת טמאוד שבת שבתון קדמא בדם קדמא רמו בתרא ערותא כולהון ט פסוקין הוא תועבה
שפחה תראה זמה גלתו נדה מחללת בתרומת שבת עצרת יובל שלשה בו אחזתם נקבה ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0350
powered by DWork • Heidelberg University Library

שחר שחרים שחרות כול חס בר מן ב חס בליש וסימנהון שחורה אני ונאוה בנות ירושלם · חשך משחור תארם לא נכרו

וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי אִם פָּשָׂה
תִּפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא
הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת
הִוא׃ וְיִחְזֵיהּ כָּהֲנָא
בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה אִם
אוֹ סָפָא תּוֹסֵף בְּמַשְׁכָּא
וִיסַאֵיב כָּהֲנָא יָתֵיהּ
מַכְתָּשׁ סְגִירוּתָא הִיא׃
וְאִם תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד
הַבַּהֶרֶת לֹא פָשְׂתָה
בָּעוֹר וְהִוא כֵּהָה שְׂאֵת
הַמִּכְוָה הִוא וְטִהֲרוֹ
הַכֹּהֵן כִּי צָרֶבֶת הַמִּכְוָה
הִוא׃ וְאִם בְּאֹתְרָהּ
קָמַת בַּהַרְתָּא לָא
אוֹסִיפַת בְּמַשְׁכָּא
וְהִיא עָמְיָא עֲמִיק
כְּוָאָה הִיא וִידַכְּנֵיהּ
כָּהֲנָא אֲרִי רוּשַׁם כְּוָאָה
הִיא׃
וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה

בּוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁ אוֹ
בְּזָקָן וּגְבַר אוֹ אִיתָּא
אֲרֵי יְהֵי בֵּיהּ מַכְתָּשָׁא
בְּרֵישׁ אוֹ בִּדְקָן וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה
מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן
הָעוֹר וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב
דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נֶתֶק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ
אוֹ הַזָּקָן הוּא׃ וְיִחְזֵי
כָּהֲנָא יָתֵ מַכְתָּשָׁא וְהָא
מִחְזוֹהִי עַמִּיק מִן
מַשְׁכָּא וּבֵיהּ סְעַר
סוּמָק דַּעְדָּק וִיסַאֵיב
יָתֵיהּ כָּהֲנָא נִתְקָא
הוּא סְגִירוּת רֵישָׁא
אוֹ דִּקְנָא הוּא׃ וְכִי
יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת נֶגַע
הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין מַרְאֵהוּ
עָמֹק מִן הָעוֹר וְשֵׂעָר
שָׁחֹר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר
הַכֹּהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק

שִׁבְעַת יָמִים׃ וְאֲרֵי
יִחְזֵי כָּהֲנָא יָתֵ מַכְתָּשׁ
נִתְקָא וְהָא לֵית מִחְזוֹהִי
עַמִּיק מִן מַשְׁכָּא וּסְעַר
אוּכָם לֵית בֵּיהּ וִיסְגַּר
כָּהֲנָא יָתֵ מַכְתָּשׁ נִתְקָא
שִׁבְעָה יוֹמִין׃ וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא
פָּשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא הָיָה
בּוֹ שֵׂעָר צָהֹב וּמַרְאֵה
הַנֶּתֶק אֵין עָמֹק מִן
הָעוֹר׃ וְיִחְזֵי כָּהֲנָא
יָתֵ מַכְתָּשָׁא בְּיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה וְהָא לָא
אוֹסֵיף נִתְקָא וְלָא
הֲוָה בֵּיהּ סְעַר סוּמָק
וּמִחְזֵי נִתְקָא לֵית עַמִּיק
מִן מַשְׁכָּא׃ וְהִתְגַּלָּח
וְאֶת הַנֶּתֶק לֹא יְגַלָּח
וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת
הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים

כול חס בר מן ב מל ואינון גברי׃

כול לשנ חס בר מן ב מל

ומראה ז וסימנהון ומראה בבוד ייי הנגע · ומראה הנתק · יכסנו האופנים · ומראה הילדיבר ומראה הערב והבק

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0351
powered by DWork • Heidelberg University Library

נגעי ב׳ וסימנהון בראשו נגעו׳ איש נגעו ומבאובו׳ ס—ס פרוע ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנהון כי פרעה אהרן חס׳ בגדיו והוו פרמים מל׳ ס
טמא ב׳ וסימנהון איש צרוע הוא׳ למען טמא אתו׳ ס—ס

שֵׁנִית׳ וִיגַלַּח סַחֲרָנִי
נִתְקָא וּדְעִם נִתְקָא
לָא יְגַלַּח וְיַסְגַּר כָּהֲנָא
יָת נִתְקָא שִׁבְעָה יוֹמִין
תִּנְיָנוּת׳ וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְהִנֵּה לֹא פָשָׂה הַנֶּתֶק
בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ
עָמֹק מִן הָעוֹר וְטִהַר
אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֵּס בְּגָדָיו
וְטָהֵר׳ וְיִחְזֵי כָּהֲנָא יָת
נִתְקָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה
וְהָא לָא אוֹסִיף נִתְקָא
בְּמַשְׁכָּא וּמִחְזוֹהִי לָיְתוֹהִי
עַמִּיק מִן מַשְׁכָּא וִידַכֵּי
יָתֵיהּ כָּהֲנָא וִיצַבַּע
לְבוּשׁוֹהִי וְיִדְכֵּי׳ וְאִם
פָּשֹׂה יִפְשֶׂה הַנֶּתֶק
בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׳
וְאִם אוֹסָפָא יוֹסִיף
נִתְקָא בְּמַשְׁכָּא בָּתַר
דְּכוּתֵיהּ׳ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן

וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר
לֹא יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר
הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׳
וְיִחְזֵינֵיהּ כָּהֲנָא וְהָא
אוֹסִיף נִתְקָא בְּמַשְׁכָּא
לָא יְבַקֵּר כָּהֲנָא לְסַעַר
סוּמָק מְסָאֵב הוּא׳ וְאִם
בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק
וְשֵׂעָר שָׁחֹר צָמַח בּוֹ
נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר
הוּא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׳
וְאִם כְּדָהֲוָה קָם נִתְקָא
וּסְעַר אוּכָם צְמַח בֵּיהּ
אִתַּסִּי נִתְקָא דְּכֵי הוּא
וִידַכֵּנֵיהּ כָּהֲנָא׳
וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה
בְּעוֹר בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת
בֶּהָרֹת לְבָנֹת׳ וּגְבַר
אוֹ אִיתָּא אֲרֵי יְהֵי
בְּמַשְׁךָ בְּסַרְהוֹן בַּהֲרָן
בַּהֲרָן חָוְרָן׳ וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְּעוֹר

בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת כֵּהוֹת
לְבָנֹת בֹּהַק הוּא פָּרַח
בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׳
וְיִחְזֵי כָּהֲנָא וְהָא
בְּמַשְׁךָ בְּסַרְהוֹן בַּהֲרָן
עָמִין חָוְרָן בּוּהְקָא
הוּא סְגִי בְּמַשְׁכָּא
דְּכֵי הוּא׳ וְאִישׁ
כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ
הוּא טָהוֹר הוּא׳ וּגְבַר
אֲרֵי יִתַּר סְעַר רֵישֵׁיהּ
קֵרֵחַ הוּא דְּכֵי הוּא׳
וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו
יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ גִּבֵּחַ
הוּא טָהוֹר הוּא׳ וְאִם
מִקְּבֵיל אַפּוֹהִי יִתַּר
סְעַר רֵישֵׁיהּ גְּלוּשׁ
הוּא דְּכֵי הוּא׳ וְכִי
יִהְיֶה בַּקָּרַחַת אוֹ
בַּגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן
אֲדַמְדָּם צָרַעַת פֹּרַחַת
הוּא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ

ב׳ ומל׳ כול׳ עינ׳ חס׳ כול׳ מל׳ בד׳ מן׳ ח׳ חס׳ כול׳ מל׳ ל׳ דגש׳ ל׳ סה׳ כול׳ חס׳ כול׳ חס׳ כול׳ חס׳ כול׳ מל׳ בד׳ מן׳ ז׳ אם׳ ה׳ ב׳ סה׳ ותרו׳ בעינ׳ ב׳ כול׳ חס׳

השביעי כול׳ מל׳ בד׳ מן׳ ח׳ חס׳ וסימנהון שבעת ימים מעות תאכלו׳ השבתו העם׳ והעברת שופר תרועה׳ ויד השבעי׳ אליאל השבעי׳ להקדיץ
השבעו׳ ויקהלו דרב׳ הימינו׳ השבעי ישראלה׳ ס—ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0352
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּנַבַּחְתּוֹ וְאֵרִי יְהִי
בִּקְרְחוֹתָא אוֹ בְּגַלְוְשׁוֹתָא
מַכְתֹּשׁ חָוַר סְמוּק
סַגִּירוּת סַגְיָא הִיא
בִּקְרְחוֹתֵיהּ אוֹ בְּגַלְוְשׁוֹתֵיהּ׃
וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
שְׂאֵת הַנָּגַע לְבָנָה
אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרְחָתוֹ
אוֹ בְּגַבַּחְתּוֹ כְּמַרְאֵה
צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃
וְיִחְזֵי יָתֵיהּ כָּהֲנָא
וְהָא עֲמִיק מַכְתְּשָׁא
חָוַר סְמוּק בְּקָרְחוֹתֵיהּ
אוֹ בְּגַלְוְשׁוֹתֵיהּ כְּמִחְזֵי
סַגִּירוּת מֶשֶׁךְ בִּסְרָא׃
אִישׁ צָרוּעַ הוּא טְמֵא
הוּא טְמֵא יְטַמְּאֶנּוּ
הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃
נַבַּחְתֵּיהּ סַגִּיר הוּא מְסָאַב
הוּא סָאַב יְסָאֲבִנֵּיהּ
כֻּתָּנֶת בְּגָדִים פְּשָׁתִּים
וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע

בְּגַלְוְשׁוֹתָא יְהֵי פַּרְמִיט
וְרֵאשׁוֹ יְהֵא פָּרוּעַ
וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא
טְמֵא יְקָרֵא וְסַגִּירָא
דְּבֵיהּ מַכְתְּשָׁא לְבוּשׁוֹהִי
יְהוֹן מְבַזְּעִין וְרֵישֵׁיהּ
יְהֵי פָרִיעַ וְעַל סָפָם
בַּאֲבֵילָא יִתְעַטַּף וְלָא
תִּסְתָּאֲבוּן וְלָא תִּסְתָּאֲבוּ
יְקָרֵי כָּל יְמֵי אֲשֶׁר
הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא
הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ
לְמַחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ כָּל
יוֹמִין דְּמַכְתְּשָׁא בֵּיהּ
יְהֵי מְסָאַב מְסָאַב
חִוָּא בְּלָחוֹדוֹהִי יִתֵּיב
מִבָּרָא לְמַשְׁרִיתָא
מְוָתְבֵיהּ וְהֶלְבֵּשׁ

בְּלָבוּשׁ עַמַּר אוֹ
בִּלְבוּשׁ כִּתָּן אוֹ בְּשָׁתִי
אוֹ בְּעֵרֶב לַפְּשָׁתִּים
וְלַעֲמֶר אוֹ בְּעוֹר אוֹ
בְּכָל מַלְאֲכֶת עוֹר׃
אוֹ בְּשָׁתָא אוֹ בְּעַרְבָּא
לְכִתָּנָא וּלְעַמְרָא אוֹ
בְּמִשְׁכָּא אוֹ בְּכֹל
עֲבִידַת מְשַׁךְ וְהֵיכָה
הַנֶּגַע יְרַקְרַק אוֹ
אַדְמְדַם בְּבִגְדָּא אוֹ
בַּעוֹר אוֹ בְּשָׁתִי אוֹ
בְּעֵרֶב אוֹ בְּכָל כְּלִי
עוֹר נֶגַע צָרַעַת הִוא
וְהֶרְאָה אֶת הַכֹּהֵן׃
וְיֶחֱזֵי מַכְתְּשָׁא בֵּיהּ
וְיֵיחֵי מַכְתְּשָׁא יְרוֹק
אוֹ סְמוֹק בִּלְבוּשָׁא
אוֹ בְּמִשְׁכָּא אוֹ בְּשָׁתָא
אוֹ בְּעַרְבָּא אוֹ בְּכֹל
מִן דְּמִשְׁךְ מַכְתְּשָׁא
סַגִּירוּתָא הִוא וְיִתְחֲזֵי
לְכָהֲנָא וְיֶרְאֶה הַכֹּהֵן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0353
powered by DWork • Heidelberg University Library

יעשה לו בקר וסימנהון כן במקומט ויתעצבו האנשים ותתצב אחתו כל מלאכה לא יעשה בהם ב בו או בן יגח ששת ימים והבאת את המנחה

את הנגע והסגיר
את הנגע שבעת ימים
ויחזי כהנא ית מכתשא
ויסגר ית מכתשא
שבעה יומין וראה
את הנגע ביום
השביעי כי פשה
הנגע בבגד או בשתי
או בערב או בעור
לכל אשר יעשה העור
למלאכה צרעת
ממארת הנגע טמא
הוא ויחזי ית מכתשא
ביומא שביעאה ארי
אוסיף מכתשא
בלבושא או בשתיא
או בערבא או במשכא
לכל ד ית עביד משכא
לעיברתא סגירות
מחסרא מכתשא
מסאב הוא ושרף את
הבגד או את השתי

או את הערב בצמר
או בפשתים או את
כל כלי העור אשר
יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש
תשרף ויוקיד ית
לבושא או ית שיתיא
או ית ערבא בעמרא
או בכתנא או ית כל
מן דמשך דיהי ביה
מכתשא ארי סגירות
מחסרא היא בנורא
תתוקד ואם יראה
הכהן והנה לא פשה
הנגע בבגד או בשתי
או בערב או בכל כלי
עור ואם יחזי כהנא
והא לא אוסיף מכתשא
בלבושא או בשתיא
או בערבא או בכל
מן דמשך וצוה הכהן
וכבסו את אשר בו

הנגע והסגירו שבעת
ימים שנית ויפקיד
כהנא ויחורון ית דביה
מכתשא ויסגרניה
שבעה יומין תנינות
וראה הכהן אחרי
הכבס את הנגע
והנה לא הפך הנגע
את עינו והנגע לא
פשה טמא הוא באש
תשרפנו פחתת הוא
בקרחתו או בגבחתו
ויחזי כהנא בתר
דחורו ית מכתשא
והא לא שנא מכתשא
מן כדהוה ומכתשא
לא אוסיף מסאב
הוא בנורא תוקדניה
תברא היא בשחיקותיה
או בחדתותיה ואם
ראה הכהן והנה
כהה הנגע אחרי

לו
ל
וכל
יחזקאל
דכות

כאלה תעשו ליום ונגשה יבוה
ושרתו קרוב יום מרד
הרפה ממני ויקוז צמד בקר אל האנשים לו העם אל אחי ספות כי גמול כי תרבו אני מיפתכם בהיות
מתהלך ינתון הלבוש ויקח המן ועתה נכרת ברית

תראה ב׳ וחד ותראה וסימנהון ואם תראה עוד בבגד או בשתי תגל ערותך ויאמר ל׳ים יקוו המים מתחת השמים

הכבס אתו וקרע
אתו מן הבגד או מן
העור או מן השתי
או מן הערב׃ ואם
חזא כהנא והא עמא
מכתשא בתר דחורו
יתיה ויבזע יתיה מן
לבושא או מן משכא
או מן שיתיא או מן
עירבא ואם תראה
עוד בבגד או בשתי
או בערב או בכל כלי
עור פרחת הוא
באש תשרפנו את
אשר בו הנגע׃ ואם
תתחזי עוד בלבושא
או בשיתיא או
בעירבא או בכל מן
דמשך סגיא היא
בנורא תוקדניה ית
דביה מכתשא והבגד
או השתי או הערב

ב׳ ב׳ במים והדין ב׳ כול ל׳ פסו דאור זאת בר מן יב׳ וזאת

ב׳ כול מל׳ ג׳ בלוש כול מל׳ כול ליש חס׳ במא מל׳ נגע

או כל כלי העור אשר
תכבס וסר מהם הנגע
וכבס שנית וטהר׃
ולבושא או שיתיא
או עירבא או כל מן
דמשך דתחור ויעדי
מנהון מכתשא ויצבע
תנינות וידכי׃ זאת
תורת נגע צרעת בגד
הצמר או הפשתים
או השתי או הערב
או כל כלי עור לטהרו
או לטמאו׃ דא אוריתא
דמכתש סגירו לבוש
עמר או כתנא או
שיתיא או עירבא או
כל מן דמשך לדכאותיה
או לסאבותיה׃

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ זאת תהיה
תורת המצרע ביום

כול מל׳ ב׳ מל׳ בפרש

טהרתו והובא אל
הכהן׃ דא תהי אוריתא
דסגירא ביומא דדכותיה
ויתיתי לות כהנא׃ ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה נרפא
נגע הצרעת מן הצרוע׃
ויפוק כהנא למברא
למשריתא ויחזי
כהנא והא אתסי
מכתש סגירותא מן
סגירא׃ וצוה הכהן
ולקח למטהר שתי
צפרים חיות טהרות
ועץ ארז ושני תולעת
ואזב׃ ויפקיד כהנא
ויסב לדמרכי תרתין
צפרין חין דכין ואעא
דארזא וצבע זהורי
ואזובא׃ וצוה הכהן
ושחט את הצפור
האחת אל כלי חרש

נגע הצרעת ג׳ וסימנהון והנה נרפא הצרעת זאת התורה לכל נגע הצרעת׃ השמר בנגע הצרעת
הצפור ב׳ מל׳ בפרש׳ וסימנ׳ וצוה הכהן ושחט׃ וחטא את הבית

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0355
powered by DWork • Heidelberg University Library

השחטה ב׳ חד מל וחד חס׳ וסימנ׳ הון את הצפור החיה יקח אתה ולקח את עץ הארז ואת האזוב קדמאה חס׳ בתרא׳ מל׳ ——— ס

על מים חיים׳ ויפקיד
בהנא ויכוס ית צפרא
חדא למן דחסף על
מי מבוע׳ את הצפר
החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני
התולעת ואת האזב
וטבל אותם ואת הצפר
החיה בדם הצפר
השחטה על המים
החיים׳ ית צפרא חיתא
יסב יתה וית אעא
דארזא וית צבע זהורי
וית איזובא׳ ויטבול
יתהון וית צפרא חיתא
בדמא דצפרא דנכיסא
על מי מבוע׳ והזה
על המטהר מן הצרעת
שבע פעמים וטהרו
ושלח את הצפר החיה
על פני השדה׳ וידי
על דמדכי מן סגרתא

שבע זמנין וידכניה
וישלח ית צפרא חיתא
על אפי חקלא׳ וכבס
המטהר את בגדיו
וגלח את כל שערו
ורחץ במים וטהר
ואחר יבוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהלו
שבעת ימים׳ ויצבע
דמדכי ית לבושוהי
ויגלח ית כל סעריה
ויסחי במיא וידכי
ובתר כן ייעול למשריתא
ויתיב מברא למשכניה
שבעה יומין׳ והיה
ביום השביעי יגלח
את כל שערו את
ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו ואת כל
שערו יגלח וכבס
את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר׳

ויהי ביומא שביעאה
יגלח ית כל סעריה
ית דישיה וית דקניה׳
וית גביני עינוהי וית
כל סעריה יגלח ויצבע
ית לבושוהי ויסחי ית
בסריה במיא וידכי׳
וביום השמיני יקח
שני כבשים תמימם
וכבשה אחת בת
שנתה תמימה ושלשה
עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ולג
אחד שמן׳ וביומא
תמינאה יסב תרין
אמרין שלמין ואמרתא
חדה בת שתה שלמתא
ותלתה עסרונין סולתא
מנחתא דפילא במשח
ולוגא חד דמשחא׳
והעמיד הכהן המטהר
את האיש המטהר

ז מל בתו
ב
כול חס
ב חס בליש
ל

לט ג מל בתו
ב׳ חד חס׳ וחד מל
ד׳ וכל תהלים ויכות
כול חדין פרש חס׳ במב מל

על מים ז׳ וסימנ׳ הון אלבל חרש ומומיד והיה כעץ שתול על מים קח שבטה אמר כנפן׳ קול יי׳ על מים רבים ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0356
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְאַתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְיקִים כָּהֲנָא דְמַדְכֵי
יָתְגַּרָא דְמִדְכֵי
וְיִתְהֵון קָרְבַּיָּא בְּתַרְעָא
מַשְׁכַּן זִמְנָא׃ וְלָקַח
הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּפֶשׁ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אֹתָו לְאַשֵּׁם
וְאֶת לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
וְיִסַּב כָּהֲנָא יָת אִמְּרָא
חַד וְיִקְרֵיב יָתֵיהּ לַאֲשָׁמָא
וְיָת לוֹגָא דְמִשְׁחָא וְיִרִים
יָתְהוֹן אַרְמָא קֳדָם יְיָ׃
וְשָׁחַט אֶת הַכֶּבֶשׂ
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט
אֶת הַחַטָּאת וְאֶת
הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ
כִּי כַחַטָּאת הָאָשָׁם
הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃
וְיִסַּב כָּהֲנָא מִדְּמָא
דְאַשְׁמָא וְיִתֵּין
עַל דְּרָא דְאֻדְנָא

חַטָּאתוֹ עַל עֲלָתָה בַּאֲתָר
קָדִישׁ אָרֵי כְּחַטָּתָא
אַשְׁמָא הוּא לְכָהֲנָא
קוּדָשׁ קוּדָשִׁין הוּא׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם
הָאָשָׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל
תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַהֵר
הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדוֹ
הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ וְיִסַּב כָּהֲנָא
מִדְּמָא דְאַשְׁמָא וְיִתֵּין
כָּהֲנָא עַל רוּם אָדְנָא
דְמִדְכֵי דִימִינָא וְעַל
אֱלִיוֹן יְדֵיהּ דִימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן רַגְלֵיהּ דִימִינָא
דַּם הָאָשָׁם׃ וּמִשְׁאָר
מִשְׁחָא דְעַל יְדֵיהּ
יִתֵּין כָּהֲנָא עַל רוּם
אֻדְנָא דְמִדְכֵי דִימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן יְדֵיהּ דִימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן רַגְלֵיהּ דִימִינָא
עַל דְּמָא דְאַשְׁמָא׃

הַיְמָנִית מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר
עַל כַּף הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה
מִן הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃
וְיִטְבּוֹל כֹּהֵן יָת
אֶצְבְּעֵיהּ דִימִינָא מִן
מִשְׁחָא דְעַל יְדֵיהּ
דְּסַמָּלָא וְיִדֵּי מִן מִשְׁחָא
בְּאֶצְבְּעֵיהּ שְׁבַע זִמְנִין
קֳדָם יְיָ׃ וּמִיתַּר הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל כַּפּוֹ יִתֵּן
הַכֹּהֵן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַהֵר הַיְמָנִית וְעַל
בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל
בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל
דַּם הָאָשָׁם׃ וּמִשְׁאָר
מִשְׁחָא דְעַל יְדֵיהּ
יִתֵּין כָּהֲנָא עַל רוּם
אֻדְנָא דְמִדְכֵי דִימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן יְדֵיהּ דִימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן רַגְלֵיהּ דִימִינָא
עַל דְּמָא דְאַשְׁמָא׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0357
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת המנחה ח׳ ושימנהון ואת מזבח העלה שם והעלה הכהן ויקח מנוח את גדי העיים ביום ההוא קרם המלך בבו יעשו את הכבש
ועל הנשיא יהיה ויקדש המלך דדב׳

וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל סכו וְיִדְכֵי׃ וְאִם דַּל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל רֹאשׁ ל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת לִפְנֵי יְהוָה׃ וְיַיְתֵי יָתְהוֹן
הַמִּטַּהֵר וְכַפֶּר עָלָיו וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה לִדְכוּתֵיהּ
הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה׃ וְדִישְׁתְּאֹר ל לְתַנּוּפָה לְכַפֶּר עָלָיו לְוָת כָּהֲנָא לְתַרְעַ מִשְׁכַּן
בְּמִשְׁחָא דִּעַל יְדָא וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד זִמְנָא לְקֻדָּם יְיָי׃ וְלָקַח
דְּכָהֲנָא יִתֵּין עַל רֵישָׁא בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה הַכֹּהֵן אֶת כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם
דְּמִידְכֵי וִיכַפֶּר עֲלוֹהִי כול וְלֹג שֶׁמֶן׃ וְאִם מִסְכֵּין כול וְאֶת לֹג הַשֶּׁמֶן וְהֵנִיף
כָּהֲנָא קֳדָם יְיָי׃ וְעָשָׂה לוש הוּא וְלֵית יְדֵיהּ מַדְבְּקָא חס אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה
הַכֹּהֵן אֶת הַחַטָּאת חס וְיִסַּב אִימַּר חַד אַשְׁמָא לִפְנֵי יְהוָה׃ וְיִסַּב כָּהֲנָא
וְכַפֶּר עַל הַמִּטַּהֵר לְאַרְמָא לְכַפְּרָא עֲלוֹהִי יָת אִימְרָא דַּאֲשָׁמָא
מִטְּמָאתוֹ וְאַחַר וְעִסְרוֹנָא סוּלְתָא חַד וְיָת לוּגָא דְּמִשְׁחָא
יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה׃ דְּפִיל בְּמִשְׁחָא לְמִנְחָתָא וִירִים יָתְהוֹן כָּהֲנָא
וַיַּעֲבִיר כָּהֲנָא יָת וְלוּגָא דְּמִשְׁחָא׃ וּשְׁתֵּי אַרְמָא קֳדָם יְיָי׃ וְשָׁחַט
חַטָּתָא וִיכַפֶּר עַל תְּרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶת כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח
דְּמִידְכֵי מִסְאוֹבְתֵיהּ אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן
וּבָתַר כֵּין יִכּוֹס יָת עַלְתָא׃ אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד כול עַל תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר
וְהֶעֱלָה הַכֹּהֵן אֶת הָעֹלָה כול עֹלָה׃ וּתְרֵין שַׁפְנִינִין מל הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדוֹ
וְאֶת הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה אוד׳ אוֹ תְרֵין בְּנֵי יוֹנָה דְּתַדְבִּיק הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן רַגְלוֹ
וְכַפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהֵר׃ חס יְדֵיהּ וִיהֵי חַד חַטָּתָא כול הַיְמָנִית׃ וְיִכּוֹס יָת
וְיַסִּיק כָּהֲנָא יָת עַלְתָא מל וְחַד עַלְתָא׃ וְהַבִּיא מל אִימְרָא דַּאֲשָׁמָא וְיִסַּב
וְיָת מִנְחָתָא לְמַדְבְּחָא אֹתָם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי כָּהֲנָא מִדְּמָא דַּאֲשָׁמָא
וִיכַפֶּר עֲלוֹהִי כָּהֲנָא לְטָהֳרָתוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְיִתֵּין עַל רוּם אוּדְנָא

עלמקום ג׳ בקריה ושימנהון ונתן הכהן מן השמן׃ כי הכרבים פרשים כנפים׃ ושם מעלות לכסא תרויהון דדב׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0358
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת האחד ד׳ וסימנהון את אשר תשיג ידו׳ ועשה׳ הכהן את האחד חטאת והלוים יסמכו את ידיהם תינוקי׳ וישחט את האחד בבית
אלף — ב

דְּמִירְכִי דִּימִינָאוְעַל
אֱלִיוֹן יְדֵיהּ דִּימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן רַגְלֵיהּ
דִּימִינָא וּמִן הַשְּׁמֵן
יְעַךְ הַכֹּהֵן עַל כַּף
הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃
וּמִן מִשְׁחָא יְדִיק בְּאֶצְבְּעֵהּ
עַל יְדָא דְּכָהֲנָא
דְּסַמְלָא וְהַזֶּה הַכֹּהֵן
בְּאֶצְבְּעוֹ הַיְמָנִית מִן
הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפּוֹ
הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וּדְיִשְׁתְּאַר
כָּהֲנָא בְּאֶצְבְּעֵהּ דִּימִינָא
מִן מִשְׁחָא דְּעַל יְדֵיהּ
דְּסַמְלָא שֶׁבַע זִמְנִין
קֳדָם יְיָ׃ וְיִתֵּן הַכֹּהֵן
מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל
כַּפּוֹ עַל תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל
בְּהֹן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל
בְּהֹן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל

מִקּוֹם דַּם הָאָשָׁם יִוִּיתִּין
כָּהֲנָא מִן מִשְׁחָא דְּעַל
יְדֵיהּ עַל רוּם אוּדְנָא
דִּמִירְכִי דִּימִינָאוְעַל
אֱלִיוֹן יְדֵיהּ דִּימִינָא
וְעַל אֱלִיוֹן רַגְלֵיהּ
דִּימִינָא עַל אַתַּר
דְּמָא דְּאָשְׁמָא וְהַנּוֹתָר
מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל רֹאשׁ
הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר עָלָיו
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְדִישְׁתְּאַר
מִן מִשְׁחָא דְּעַל יְדָא
דְּסַמְלָא שֶׁבַע זִמְנִין
קֳדָם יְיָ׃ וְיַעַשׂ הַכֹּהֵן
אֶת הַחַטָּאת וְיְכַפֵּר עַל
הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ
עַל כֵּן יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה
וְהַמִּנְחָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
וְטָהֵר׃ זֹאת תּוֹרַת
אֲשֶׁר בּוֹ נֶגַע צָרָעַת
אֲשֶׁר לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ
בְּטָהֳרָתוֹ דְּאוֹרַיְתָא
דִּבְיוֹם מַכְתֶּשׁ סְגִירוּ דְּלָא
תַּדְבִּיק יְדֵיהּ בִּדְכוּתֵיהּ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי
תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה
וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת

מן בני ד׳ וסימנהון ואם מן העוף · ועשה את האחד · ויאמר יי׳ אל בני ישר׳ הלא ממצרים · הנפן הבישה וכל דברי הימים כות׳ מן בני ומן
בני בר מן ז׳ מבני ומבני ויחי בני אולם · ואלה העמודים · אלה מבני צר ומבני ישכר · ויחלקום בגורלות · גם אותם הקדיש · כל אלה מבני
עשרי אלם ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0359
powered by DWork • Heidelberg University Library

נראה לי ב׳ דסמיך וסימנהון כנגע נראה לי בבית · מרחוק ווי נראה לי ואהבת עולם אהבתיך ◦ כנגע לית כות וחד בנגע ◦

בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃
אֲרֵי תֵיעָלוּן לְאַרְעָא
דְּכְנַעַן דַּאֲנָא יָהֵיב
לְכוֹן לְאַחְסָנָא וְאִתֵּין
מַכְתָּשׁ סְגִירוּ בְּבֵית
אֲרַע אַחְסָנַתְכוֹן וּבָא
אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד
לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע
נִרְאָה לִי בַּבָּיִת וְיֵיתֵי
דְּדִילֵיהּ בֵּיתָא וִיחַוֵּי
לְכָהֲנָא לְמֵימַר כְּמַכְתָּשָׁא
אִתְחֲזִי לִי בְּבֵיתָא׃
וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת
הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא
הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת
הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל
אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן
יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת
הַבָּיִת וְיַפְקִיד כָּהֲנָא
וְיַפְנוּן יָת בֵּיתָא עַד
לָא יֵיעוֹל כָּהֲנָא לְמִחְזֵי
יָת מַכְתָּשָׁא וְלָא יִסְתָּאֵב

כָּל דְּבְבֵיתָא וּבָתַר כֵּין
יֵיעוֹל כָּהֲנָא לְמִחְזֵי
יָת בֵּיתָא וְרָאָה אֶת
הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע
בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת
יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת
וּמַרְאֵיהֶן שָׁפָל מִן הַקִּיר׃
וְיִחְזֵי יָת מַכְתָּשָׁא וְהָא
מַכְתָּשָׁא בְּכוֹתְלֵי בֵיתָא
פַּסְתִּין יַרְקָן אוֹ סָמְקָן
וּמִחְזֵיהֵין מַכִּיךְ מִן
כּוֹתְלָא וְיָצָא הַכֹּהֵן
מִן הַבַּיִת אֶל פֶּתַח
הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת
הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃
וְיִפּוֹק כָּהֲנָא מִן בֵּיתָא
לְתַרְעַ בֵּיתָא וְיַסְגַּר
יָת בֵּיתָא שִׁבְעָה יוֹמִין׃
וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה
פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת
הַבָּיִת וְיִתּוּב כָּהֲנָא

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְיִחְזֵי
וְהָא אוֹסִיף מַכְתָּשָׁא
בְּכוֹתְלֵי בֵיתָא וְצִוָּה
הַכֹּהֵן וְחִלְּצוּ אֶת
הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן
הַנֶּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֶתְהֶן
אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל
מָקוֹם טָמֵא׃ וְיַפְקִיד
כָּהֲנָא וְיִשְׁלְפוּן יָת
אַבְנַיָּא דְּבָהֵין מַכְתָּשָׁא
וְיִרְמוּן יָתְהוֹן לְמַבְרָא
לְקַרְתָּא לַאֲתַר מְסָאֵב׃
וְאֶת הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת
סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת
הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ
אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל
מָקוֹם טָמֵא׃ וְיָת
בֵּיתָא יְקַלְפוּן מִגָּיו
סְחוֹסְחוֹ וְיִרְמוּן יָת
עָפְרָא דְּקַלִּיפוּ לְמַבְרָא
לְקַרְתָּא לַאֲתַר מְסָאֵב׃
וְלָקְחוּ אַבְנִים אֲחֵרוֹת

ואוז הבית ה׳ וסימנהון יקצע מבית שבע · והסרוש את ישרץ ומלכו ונתשתים מעל אדמתי דיב · ויאמר יהוה אל אהרן ואל אלעזר ואל תשרת
הגדול ◦ ——— ◦

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0360
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְהֵבִיאוּ אֶל תַּחַת הָאֲבָנִים
וְעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָח
אֶת הַבַּיִת וְיִסְבֹּן אֲבָנָיו
אֲחֵרֵנָה וְיָעֹל וְבָאֲתָר
אֲבָנָיו וְעָפָר אֲחֵרָן
יִסְבֹּו וְיָשׁוּעַ אֶת בֵּיתָא׃
וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח
בַּבַּיִת אַחַר חֲלַץ אֶת
הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְצוֹת
אֶת הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטְוֹחַ׃
וְאִם יִתְּבַ מִכְתְּשָׁא וְיִסְגֵּ
בְּבֵיתָא אֲתַר דְּשַׁלִּיפוּ
יָת אַבְנַיָּא וּבַתַר דְּקַלִּיפוּ
יָת בֵּיתָא וּבָתַר דְּאִתְּשַׁע׃
וּבָא וְכָהֲנָא וְחָזֵי וְהָנֵה
נֶשַׂת הַנֶּגַע בְּבֵית עָרַעַת
מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת
טְמֵאָה הִוא וַיִּיעֹל נַהֲנָא
וְיֶחֱזֵי וְהָא אוֹסִיף
מִכְתְּשָׁא בְּבֵיתָא טַגְרִיוֹת
מְחַסְּרָא דְּיָא בְּבֵיתָא
מְסָאֲבָא הִוא וְנַתַּץ

אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו
וְאֶת עֵצָיו וְאֶת כָּל
עֲפַר הַבַּיִת וְהוֹצִיא
אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל
מָקוֹם טָמֵא׃ וַיִּתֶּרַע
יָת בֵּיתָא יָת אֲבָנוֹהִי
וְיָת אָעֵוֹהִי וְיָת כָּל
עַפְרָ בֵּיתָא וִיפֵיק
לְמִבְרָא לְקִרְתָּא
לַאֲתַר מְסָאֲבָ וְהָבָא
אֶל הַבַּיִת כָּל יוֹמֵי הִסְגִּיר
אֹתוֹ וְטָמֵא עַד
הָעֶרֶב וְדַיִּיעֹל לְבֵיתָא
כָּל יוֹמִין דְּיַסְגֵּר יָתֵיהּ
וְהֵי מְסָאֲבָ עַד דְּמָשָׁא׃
וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת יְכַבֵּס
אֶת בְּגָדָיו וְהָאֹכֵל
בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בִּגְדָיו׃
וְדַיִּשְׁכּוֹב בְּבֵיתָא
יְצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי
וְדַיִּכוֹל בְּבֵיתָא יְצַבַּע
יָת לְבוּשׁוֹהִי וְאִסְתָּבָא

וּבָא כָּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה
לֹא פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת
אַחֲרֵי הָטַח אֶת הַבַּיִת
וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת הַבַּיִת
כְּי נִרְפָּא הַנָּגַע׃ וְאִם
מִיעַל וְיֵעוֹל וְהָנָא
וְיֶחֱזֵי וְהָא לָא פְשַׂח
מַכְתְּשָׁא בְּבֵיתָא בָּתַר
דְּאִתְּשַׁע בֵּיתָא וִידַכֵּי
כָּהֲנָא יָת בֵּיתָא אֲרֵי
אִתְּפִי מַכְתְּשָׁא׃ וְלָקַח
לְחַטָּא אֶת הַבַּיִת שְׁתֵּי
עֲפָרִים וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי
תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְיִסְבֹּ
לְדַכָּאָה יָת בֵּיתָא תַּרְתֵּין
עָפְרִין וַאֲעָא דְּאַרְזָא
וְעַבְּעָא וְהוּרְמָנִי וְאוֹבָא׃
וְיִשְׁחַט אֶת הַצִּפֹּר
הָאֶחָת אֶל כְּלִי חָרֶשׂ
עַל מַיִם חַיִּים׃ וְיִכּוֹס
יָת צִפְּרָא חֲדָא לְמָן
דְּחִסְּפָא עַל מַיָּ מַבּוּעָא׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0361
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואמרתם אלהם ב׳ וסימנהון דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם׳ ואמרתם אלהם עבדיכם אנחנו

ולקח את עץ הארז
ואת האזב ואת שני
ג׳ התולעת ואת הצפר
החיה וטבל אתם
ב׳ בדם הצפר השחוטה
חד ובמים החיים והזה
חס׳ אל הבית שבע פעמים׳
וחד ויסב ית אעא דארזא
מל׳ וית איזובא וית צבע
ג׳ זהורי וית צפרא חיתא
ל׳ ויטבול יתהון בדמא
צפרא נכיסתא ובמי
מבוע וידי לביתא שבע
ל׳ זמנין׳ וחטא את הבית
ב׳ בדם הצפור ובמים
מל׳ החיים ובצפר החיה
בפרש׳ ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת׳ וידכי
ית ביתא בדמא דצפרא
ובמי מבוע ובצפרא
ה׳ חיתא ובאעא דארזא
חס׳ ובאיזובא ובצבע
בלוש׳

זהורי׳ ושלח את
הצפר החיה אל
ג׳ מחוץ לעיר אל פני
השדה וכפר על
הבית וטהר׳ וישלח
ית ציפרא חיתא
למברא לקרתא לאפי
חקלא ויכפר על
ביתא וידכי׳ זאת
ג׳ התורה לכל נגע
ל׳ הצרעת ולנתק׳ דא
אוריתא לכל מכתש
סגירותא ולנתקא׳
ל׳ ולצרעת הבגד ולבית׳
ולסגירות לבושא
ל׳ ולביתא׳ ולשאת
ל׳ ל׳ ולספחת ולבהרת׳
ולעמקא ולעדיא
ולבהרא׳ להורת
ביום הטמא וביום
ה׳ הטהר זאת תורת
חס׳ הצרעת׳ לאלפא
בלוש׳

ביום מסאבא וביום
דכיא דא אוריתא
פרש׳ דסגירותא׳
יא׳ וידבר יהוה אל משה
וכול׳ ואל אהרן לאמר׳
באור׳ ומליל ייי עם משה
סיב׳ ולאהרן למימר׳ דברו
ב׳ אל בני ישראל ואמרתם
אלהם איש איש כי
יהיה זב מבשרו זובו
טמא הוא׳ מלילו עם
בני יש ותימרון להון
גבר גבר ארי יהי
דאיב מבסריה דוביה
יב׳ מסאב הוא׳ וזאת
רש׳ תהיה טמאתו בזובו
פסו׳ ל׳ רר בשרו את זובו
בתו׳ ל׳ או החתים בשרו
מזובו טמאתו הוא׳
ודא תהי סאובתיה
בדוביה ריר בסריה
ית דוביה או חתים

אל פני השדה ג׳ וסימנהון ושלח את הצפר החיה׳ ותשלימנו אל פני אטיל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0362
powered by DWork • Heidelberg University Library

בַּסְרִיָּה מְדוֹבְיָה סְאוּבָתִיָּה
הִיא כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב וְטָמֵא
וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב
עָלָיו וְטָמֵא כָּל
מִשְׁכָּבָא דְּיִשְׁכּוֹב
עֲלוֹהִי דּוֹבָנָא יְהֵי
מְסָאֵב וְכָל מָנָא דְּיִתֵּיב
עֲלוֹהִי יְהֵי מְסָאֵב׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב׃ וְגַבַּר דְּיִקְרַב
בְּמִשְׁכְּבִיהּ יְעַבַּע
לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא
וִיהֵי מְסָאֵב עַד רְמְשָׁא׃
וְהַיּשֵׁב עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר
יֵשֵׁב עָלָיו הַזָּב יְטַמָּא׃
וְכָל הַמַּרְכַּב אֲשֶׁר
יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יְטַמָּא׃
וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל
אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו
יְטַמָּא עַד הָעָרֶב

לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא
וִיהֵי מְסָאֵב עַד רְמְשָׁא׃
וְהַנֹּגַע בְּבָשָׂר הַזָּב
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
דְּיִקְרַב בְּכָל דְּיֵהֵי
תַּחְוָתּוֹהִי יְהֵי מְסָאֵב
עַד רְמְשָׁא וְדִיטוֹל
יַתְהוֹן יַעֲבַע לְבוּשׁוֹהִי
וְיִסְחֵי בְּמַיָּא וִיהֵי מְסָאֵב
עַד רְמְשָׁא׃ וְכָל אֲשֶׁר
יִגַּע בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו לֹא
שָׁטַף בַּמַּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב׃ וְגַבַּר דְּיִקְרַב
לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא
וִיהֵי מְסָאֵב עַד רְמְשָׁא׃
וְכָל הַמֶּרְכָּב אֲשֶׁר
יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יְטַמָּא׃
וְכָל מַרְכְּבָא דְּיִרְכּוֹב
עֲלוֹהִי דּוֹבָנָא יְהֵי
מְסָאֵב וְכָל הַנֹּגַע בְּכָל
אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְוָתּוֹ

וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְכָל
דְּיִקְרַב בְּכָל דְּיֵהֵי
תַּחְוָתּוֹהִי יְהֵי מְסָאֵב
עַד רְמְשָׁא וְדִיטוֹל
יַתְהוֹן יַעֲבַע לְבוּשׁוֹהִי
וְיִסְחֵי בְּמַיָּא וִיהֵי מְסָאֵב
עַד רְמְשָׁא׃ וְכָל אֲשֶׁר
יִגַּע בְּבֶטֶן הַזָּב וְיָדָיו לֹא
שָׁטַף בַּמַּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב׃ וְגַבַּר דְּיִקְרַב
דּוֹבָנָא בִּדְכִיָּא וְיַעֲבַע
לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא
וִיהֵי מְסָאֵב עַד רְמְשָׁא׃
וְכָל דְּיִקְרַב
בֵּיהּ דּוֹבָנָא וִידוֹהִי
לָא שְׁטַף בְּמַיָּא וְיַעֲבַע
לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא
וִיהֵי מְסָאֵב עַד רְמְשָׁא׃
וְכָל הַמִּרְכָּב אֲשֶׁר
יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יְטַמָּא׃
וְכָל מַרְכְּבָא דְּיִרְכּוֹב
עֲלוֹהִי דּוֹבָנָא יְהֵי
מְסָאֵב וְכָל הַנֹּגַע בְּכָל
אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְוָתּוֹ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0363
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּרֵיחוּקָה יְהֵי מְסַאֲבָ
וְכָל דְּתַתִּיב עֲלוֹהִי
יְהֵי מְסַאֲבָ וְכָל הַנּוֹגֵעַ
בְּמִשְׁכְּבָה יְכַבֵּס בְּגָרְמֵיהּ
וְרָחֵץ בְּמַיִם וְטָמֵא
עַד הַעֲרֵב וְכָל דְּיִקְרַב
בְּמִשְׁכְּבָה יִטְבַּע
לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא
וְיְהֵי מְסַאֲבָ עַד רְמָשָׁא
וְכָל הַנּוֹגֵעַ בְּכָל כְּלִי
אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהוּ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחֵץ
בְּמַיִם וְטָמֵא עַד
הַעֲרֵב וְכָל דְּיִקְרַב
בְּכָל מָנָא דְּתַתִּיב
עֲלוֹהִי יִטְבַּע לְבוּשׁוֹהִי
וְיִסְחֵי בְּמַיָּא וְיְהֵי
מְסַאֲבָ עַד רְמָשָׁא
וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב
הוּא אוֹ עַל הַכְּלִי
אֲשֶׁר הוּא יֹשֶׁבֶת עֲלֵיהוּ
בְּנָגְעוֹ בּוֹ יִטְמָא עַד

הָעֶרֶב וְאִם עַל מִשְׁכְּבָא
הוּא אוֹ עַל מָנָא דְּהִיא
יָתְבָא עֲלוֹהִי בְּמִקְרְבֵיהּ
בֵּיהּ יְהֵי מְסַאֲבָ עַד
רְמָשָׁא וְאִם שְׁכִיב
יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ וּתְהֵי
נִדָּתָהּ עֲלוֹהִי וְטָמֵא
שִׁבְעַת יָמִים וְכָל
הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
עָלָיו יִטְמָא וְאִם
מִשְׁכַּב שִׁכּוּב גַּבְרָ
יָתָהּ וְיְהֵי רִיחוּקָהּ
עֲלוֹהִי וְיְהֵי מְסַאֲבָ
שִׁבְעָה יוֹמִין וְכָל
מִשְׁכְּבָא דִּישְׁכּוֹב
עֲלוֹהִי יְהֵי מְסַאֲבָ
וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב
זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים
בְּלֹא עֶת נִדָּתָהּ אוֹ
כִּי תָזוּב עַל נִדָּתָהּ כָּל
יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי
נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה

הוּא וְאִתְתָּא אָרֵי
יְדוֹב דּוֹבְדְּמָהּ יוֹמִין
סַגִּיאִין בְּלָא עִדָּן
רִיחוּקָה אַרְאֲרֵי תְּדוֹב
עַל רִיחוּקָהּ כָּל יוֹמֵי
דּוֹב סְאוּבְתָּהּ כְּיוֹמֵי
רִיחוּקָהּ תְּהֵי מְסַאֲבָא
חֵיא כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר
תִּשְׁכַּב עֲלָיו כָּל יוֹמֵי
זוּבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ
יְהֵיהּ לָהּ וְכָל הַכְּלִי
אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלָיו
טְמֵא יְהֵיהּ כְּטָמְאַת
נִדָּתָהּ כָּל מִשְׁכְּבָא
דְּתִשְׁכּוֹב עֲלוֹהִי כָּל
יוֹמֵי דּוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב
רִיחוּקָהּ יְהֵי לָהּ וְכָל
מָנָא דְּתַתִּיב עֲלוֹהִי
מְסַאֲבָ יְהֵי כִּסְאוּבַת
רִיחוּקָהּ וְכָל הַנּוֹגֵעַ
הוּא אוֹ עַל הַכְּלִי
וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0365
powered by DWork • Heidelberg University Library

הביאה ג׳ וחד והביאה וסימנהון ויקח חוד מידה את אשר הביאה והמלך שלמה נתן למלכת שבא הרב הימים ויאמר המן אף לא הביאה אסתר
וביום השמיני תקח לה שתי תרים

עד הערב וכל דיקרב
בהון יהי מסאב ויצבע
לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא
ואם טהרה מזובה
וספרה לה שבעת
ימים ואחר תטהר
ואם דכיאת מדובה
ותמני לה שבעה יומין
ובתר כין תדכי וביום
השמיני תקח לה
שתי תרים או שני
בני יונה והביאה אותם
אל הכהן אל פתח
אהל מועד וביומא
תמינאה תסב לה
תרין שפנינין או
תרין בני יונה ותיתי
יתהון לות כהנא לתרע
משכן זמנא ועשה
הכהן את האחד
חטאת ואת האחד

עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב
טמאתה ויעביד
כהנא יתחד חטתא
ויתחד עלתא ויכפר
עלה כהנא קדם ייי
מדוב סאובתה
והזרתם את בני
ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני
אשר בתוכם ותפרשון
ית בני יש מסואבתהון
ולא ימותון בסואבתהון
בסאוביהון ית משכני
דביניהון זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו
שכבת זרע לטמאה
בה דא אוריתא
דדובנא ורתפוק
מניה שוכבת זרעא
לאסתאבא בה והדוה

בנדתה והזב את זובו
לזכר ולנקבה ולאיש
אשר ישכב עם טמאה
ולדסאובתה בריחוקה
ולדראיב ית דוביה
לדכר ולנקבא ולגבר
דישכוב עם מסאבתא
וידבר יהוה
אל משה אחרי מות
שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימתו
ומליל ייי עם משה
בתר דמיתו תרין
בני אהרן בקרוביהון
אישתא נוכריתא קדם
ייי ומיתו ויאמר יהוה
אל משה דבר אל
אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת
אל פני הכפרת אשר
על הארן ולא ימות

משכני ג׳ וסימנהון והזרתם את בני ישראל ונתתי משכני בתוכם ולא ויהי משכני עליהם דיחזקאל
ולאיש ב׳ וסימנהון לזכר ולנקבה ותחת לרבוע

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0366
powered by DWork • Heidelberg University Library

כִּי בֶעָנָן אֵרָאֶה עַל
הַכַּפֹּרֶת וְאָמַר יְיָ
לְמֹשֶׁה מַלֵּיל עִם אַהֲרֹן
אָחִיךָ וְלָא יֵיהֵי עָלִיל
בְּכָל עִידָן לְקוּדְשָׁא
מִגָּיו לְפָרוֹכְתָא לְקֳדָם
כַּפֻּרְתָּא דְעַל אֲרוֹנָא
וְלָא יְמוּת אֲרֵי בֶעָנָנָא
אֶנָא מִתְגְּלֵי עַל בֵּית
כַּפּוּרֵי בְּזֹאת יָבֹא
אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפַר
בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת
וְאַיִל לְעֹלָה בְּדָא
יֵיהֵי עָלִיל אַהֲרֹן
לְקוּדְשָׁא בְּתוֹר בַּר
תּוֹרֵי לְחַטָּאתָא וְדַכַּר
לְעֹלָתָא כְּתִנַּת בַּד
קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי
בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ
וּבְאַבְנָט בַּד יַחְגֹּר
וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף
בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ

בְּמַיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וְלָבְשָׁם
כְּתוּנָא דְּבוּצָא דְּקוּדְשָׁא
יִלְבַּשׁ וּמִכְנְסִין דְּבוּץ
יְהוֹן עַל בִּסְרֵיהּ וְחִמְיָנָא
דְּבוּצָא יְיסַר וּמִצְנְפְּתָא
דְּבוּצָא יְחִית בְּרִישֵׁיהּ
לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא אִנּוּן
וְיִסְחֵי בְּמַיָּא יָת בִּסְרֵיהּ
וְלִבְשִׁנּוּן וּמֵאִתְעַתַּד
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי
שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת
וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃
וּמִן כְּנִשְׁתָּא דִּבְנֵי יִשְׂ
יְסַב תְּרֵין עַנְפִּירֵי עִזֵּי
לְחַטָּתָא וּדְכַר חַד
לְעֹלְתָא וְיִקְרֵיב
אַהֲרֹן אָת פַּר חַטָּאת
אֲשֶׁר לוֹ וְכַפֵּר בְּעַדּוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ וְיִקְרֵיב
אַהֲרֹן יָת תּוֹרָא דְּחַטָּתָא
דִּילֵיהּ וִיכַפֵּר עֲלוֹהִי
וְעַל אֱנַשׁ בֵּיתֵיהּ וְלִיקַּח

אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהַעֲמִיד
אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְיַסֵּב יָת
תְּרֵין עַנְפִּירִין וְיִקְיְם
יָתְהוֹן קֳדָם יְיָ בְּתָרַע
מַשְׁכַּן זִמְנָא וְיִתֵּן אַהֲרֹן
עַל שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם
גְּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד
לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד
לַעֲזָאזֵל וְיִתֵּן אַהֲרֹן
עַל תְּרֵין עַנְפִּירִין עַבְדִּין
עֲדְבָּא חַד לְשָׁמָא דַייָ
וְעַדְבָּא חַד לַעֲזָאזֵל׃
וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת
הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה
עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה
וְיַעֲבְדִנֵּיהּ חַטָּתָא׃
וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה
עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0367
powered by DWork • Heidelberg University Library

ל

וַיַּעֲמֹד חֲצִי לִפְנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ
לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃
וְיַפֵּיר אַדְסַלִּיק עֲלוֹהִי
עַדְבָּא לַעֲזָזִיל יִתְקָם
כַּד חֲיִקְרֵם יְיָ לְכַפָּרָא
עֲלוֹהִי לְשַׁלְחָא לְיַתֵּיהּ
לַעֲזָזִיל לְמַדְבְּרָא׃
וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת
פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת פַּר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לוֹ׃ וְקִרִיב אַהֲרֹן
יָת תּוֹרָא דְּחַטָּאתָא דִּילֵיהּ
וִיכַפַּר עֲלוֹהִי וְעַל אֱנָשׁ
בֵּיתֵיהּ וְיִכּוֹס יָת תּוֹרָא
דְּחַטָּאתָא דִּילֵיהּ וְלָקַח
מְלֹא הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי
אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו
קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה
וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃

ב

וְיֵסֵב מְלֵי מַחְתְּתָא
גּוּמְרִין דְּאִשָּׁא מֵעִלּוֹי
מִדְּבְחָא מִן קֳדָם יְיָ
וּמְלֵי חָפְנוֹהִי קְטוֹרֶת
בּוּסְמִין דַּקִּיקִין וְיָעֵל
מָגִּו לְפָרוֹכְתָּא׃ וְיִתֵּן
אֶת הַקְּטֹרֶת עַל
הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה
עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת
כַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל
הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃
וְיִתֵּן מִדַּם הַפָּר
עַל אִשְׁתָּא קֳדָם יְיָ
וְיִתְחֵי עֲנַן קְטוֹרְתָא
יָת כַּפּוֹרְתָּא דְּעַל
סְהִדוּתָא וְלָא יְמוּת׃
וְלָקַח מִדַּם הַפָּר
וְזָה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל
פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה
וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יִזֶּה שֶׁבַע

ג

כן יזה עניים הגיס וידיו

וְיַד יְמִינֵיהּ מִן בָּרֵי וְטָרִירָת עַב׳ וְעָנָן יְיָ עֲלֵיהֶם יוֹמָא

חטאתם כול כת כן בר מן ג מל חטאותם כת וסימנהון יזכור עונם יזכור עונם ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך

יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ
טִמְאֹתָם׃ וִיכַפֵּר עַל
קוּדְשָׁא מִסּוֹאֲבַת
בְּנֵי יִשְׂ וּמִמֵּרְדֵיהוֹן
לְכָל חֲטָאֵיהוֹן וְכֵין
יַעֲבִיד לְמִשְׁכַּן זִמְנָא
דִּשְׁרֵי עִמְּהוֹן בְּגוֹ
סוֹאֲבָתְהוֹן׃ וְכָל אָדָם
לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל
קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל
אֵינָשׁ לֹא יְהִי בְּמִשְׁכַּן
זִמְנָא בְּמֵעֲלֵיהּ לְכַפָּרָא
בְּקוּדְשָׁא עַד מִפְּקֵיהּ
וִיכַפֵּר עֲלוֹהִי וְעַל
אֵינָשׁ בֵּיתֵיהּ וְעַל כָּל
קְהָלָא דְיִשְׂ׃ וְיָצָא אֶל
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח

מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם
הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְיִפּוֹק
לְמַדְבְּחָא דִּקְדָם יְיָ
וִיכַפֵּר עֲלוֹהִי וְיִסַּב
מִדְּמָא דְתוֹרָא וּמִדְּמָא
דִּצְפִּירָא וְיִתֵּין עַל קַרְנָת
מַדְבְּחָא סְחֹסְחֹ׃ וְהִזָּה
עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ
וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְיַדֵּי עֲלוֹהִי
מִן דְּמָא בְּאֶצְבְּעֵיהּ
שְׁבַע זִמְנִין וִידַכְּנֵיהּ
וִיקַדְּשִׁנֵּיהּ מִסּוֹאֲבַת
בְּנֵי יִשְׂ׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר
אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת הַשָּׂעִיר
הֶחָי׃ וְיִשְׁיַצֵּל מִלְּכַפָּרָא
עַל קוּדְשָׁא וְעַל מִשְׁכַּן
זִמְנָא וְעַל מַדְבְּחָא

וִיקָרִיב יָת צְפִירָא חַיָּא׃
וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת שְׁתֵּי
יָדָו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת
כָּל עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל
חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם
עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי
הַמִּדְבָּרָה׃ וְיִסְמוֹךְ
אַהֲרֹן יָת תַּרְתֵּין יְדוֹהִי
עַל רֵישׁ צְפִירָא חַיָּא
וִיוַדֵּי עֲלוֹהִי יָת כָּל
עֲוִיָּת בְּנֵי יִשְׂ וְיָת כָּל
מֵרְדֵיהוֹן לְכָל חֲטָאֵיהוֹן
וְיִתֵּין יָתְהוֹן עַל רֵישׁ
צְפִירָא וִישַׁלַּח בְּיַד
גְּבַר דִּזְמִין לְמַהֲךָ
לְמַדְבְּרָא׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר
עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם
אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח
אֶת הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃

ואת אהל ה׳ וסימנהון וכלה מכפר את הקדש וכפר את מקדש הקדש ויעלו את אדון ויעלו את האדון דרבריהימים ונשאו את ירעות

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0369
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת שעיר החטאת ב׳ רש׳ וסימנהון · ואת פר החטאת ואת שעיר · ירש דרש משה והנה ○ וכל מלאכה ג׳ וסימנהון והיתה לכם לחקת
עולם · כי יום כפורים הוא · ולא תוציאו משא ○

ויטול צפירא עלוהי
ית כל חוביהון לארע
לא ית כא וישלח ית
צפירא במדברא ובא
אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל
הקדש והניחם שם
וייעול אהרן למשכן
זמנא וישלח ית לבושי
בוצא דלבש במעליה
לקודשא ויצנענון
תמן ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש
ולבש את בגדיו ויצא
ועשה את עלתו ואת
עלת העם וכפר בערו
ובעד העם ויסחי
ית בסריה במיא
באתר קדיש וילבש
ית לבושוהי ויפוק
ויעביד ית עלתיה וית

עלת עמא ויכפר
עלוהי ועל עמא
ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה
וית תרבי חטותא
יסיק למדבחא והמשלח
את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואחרי
כן יבוא אל המחנה
ודמוביל ית צפירא
לעזזיל יצבע לבושוהי
ויסחי ית בסריה במיא
ובתר כן ייעול למשריתא
ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר
הובא את דמם לכפר
בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו
באש את ערתם ואת
בשרם ואת פרשם
וית תורא דחטתא

וית צפירא דחטתא
דאתעל מדמהון
לכפרא בקודשא
יתפקון למברא
למשריתא ויוקדון
בנורא ית משכיהון
וית בסרהון וית
אוכלהון והשרף
אתם יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבוא אל
המחנה ודמוקיד
יתהון יצבע לבושוהי
ויסחי ית בסריה
במיא ובתר כן ייעול
למשריתא והיתה
לכם לחקת עולם
בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו
את נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר

ואת פר החטאת ב׳ רש׳ וסימנהון ואת שעיר החטאת כ׳ קח את אהרן ○ בבאו כול חס בר מן מל ויהי בבאו ויתקע בשופר
ומי מבלבל את יום כואו ומי העמד ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0370
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּתוֹכְכֶם וּתְהִי לָכֶן
לְקַיֵּם עֲלֵם בִּירִחָא
שְׁבִיעָאָה בְּעַשְׂרָה
לִירְחָא תְּעַנּוֹן יָת
נַפְשָׁתְכוֹן וְכָל עֲבִידָא
לָא תַּעְבְּדוּן יְצִיבְיָא
וְגִיּוֹרְיָא דְּיִתְגַּיְּרוּן בֵּינֵיכוֹן
כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי
יְהוָה תִּטְהָרוּ: אַרְיֵ
בְּיוֹמָא הָדֵין יְכַפַּר
עֲלֵיכוֹן לְדַכָּאָה יָתְכוֹן
מִכֹּל חוֹבֵיכוֹן קֳדָם
יְיָ תִּדְכּוֹן: שַׁבַּתשַׁבָּתוֹן
הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם
אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם: שַׁבָּא שַׁבָּתָא
הִיא לְכוֹן וְתַעֲנוֹן יָת
נַפְשָׁתְכוֹן קְיָם עָלָם:
וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר

יְמַלֵּא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן
תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ
אֶת בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ: וְכִפֶּר אֶת מִקְדַּשׁ
דְּאִתְרְבֵי יָתֵיהּ וְדִיקְרֵיב
יָת קוּרְבָּנֵיהּ לְשַׁמְשָׁא
תְּחוֹת אֲבוֹהִי וְיִלְבַּשׁ
יָת לְבוּשֵׁי בוּצָא לְבוּשֵׁי
קוּדְשָׁא: וִיכַפֵּר אֶת
מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ
יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל
כָּל עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר:
וְיִכְפַּר עַל מִקְדַּשׁ קוּדְשָׁא
וְעַל מַשְׁכַּן זִמְנָא וְעַל
מַדְבְּחָא יְכַפַּר וְעַל
כָּהֲנַיָּא וְעַל כָּל עַמָּא
דִּקְהָלָא יְכַפַּר: וְהָיְתָה
זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת
בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר

וְיָהָב יְיָ יָת מֹשֶׁה:
וּתְהִי דָּא לְכוֹן לְקְיָם
עָלָם לְכַפָּרָא עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִכָּל חוֹבֵיהוֹן חַדָּא
בְּשַׁתָּא וְעָבַד כְּמָא
דְּפַקִּיד יְיָ יָת מֹשֶׁה:
וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה
מִן בָּתַר תְּבָרָא דְּאַהֲרֹן וּבְנוֹהִי
וְאָמַר לֵיהּ מַלֵּיל עִם
אַהֲרֹן אָחָךְ וְלָא יֵעֹל כָּל זִמְנָא
לְגוֹ פָּרְסָא לִקְדָם כַּפֻּרְתָּא
דְּעַל אֲרוֹנָא וְלָא יְמוּת
אֲרֵי בַּעֲנָנָא אֶתְחֲזֵי
עַל כַּפֻּרְתָּא: בְּדָא
יֵעוֹל אַהֲרֹן לְאַתְרָא קַדִּישָׁא
בְּתוֹר בַּר תּוֹרֵי לְחַטָּאתָא
וְדִכְרָא לְעָלָתָא
לְבוּשׁ בּוּצָא קַדִּישָׁא
יִלְבַּשׁ וְסִירְקָא בּוּצָא
יְהֵי עַל בִּסְרֵיהּ וּבְבוּצָא
יִתְחְגַּר וּבְמִצְנְפְתָּא
בּוּצָא יִצְנֹף לְבוּשֵׁי
קוּדְשָׁא אִנּוּן וְיִסְחֵי
בְּמַיָּא יָת בִּסְרֵיהּ
וְיִלְבְּשִׁנּוּן: וּמִן קֳדָם
כְּנִשְׁתָּא דִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יִסַּב תְּרֵין צְפִירֵי עִזֵּי
לְחַטָּאתָא וְדִכְרָא חַד
לְעָלָתָא: וְיַקְרֵיב אַהֲרֹן
יָת תּוֹרָא דְּחַטָּאתָא
דִּילֵיהּ וִיכַפַּר בְּעַד
נַפְשֵׁיהּ וּבְעַד בָּתֵּיהּ
וְיִסַּב יָת תְּרֵין צְפִירַיָּא
וְיָקֵים יָתְהוֹן קֳדָם
יְיָ בִּתְרַע מַשְׁכַּן זִמְנָא:
וְיִתֵּן אַהֲרֹן עַל תַּרְתֵּין
צְפִירַיָּא גּוֹרָלִין גּוֹרָלָא
חַד לְשׁוּם יְיָ וְגוֹרָלָא
חַד לְשׁוּם עֵזָאזֵל:
וְיַקְרֵיב אַהֲרֹן יָת
תּוֹרָא דְּחַטָּאתָא דִּילֵיהּ
וִיכַפַּר בְּעַד נַפְשֵׁיהּ
וּבְעַד בָּתֵּיהּ וְיִכּוֹס
יָת תּוֹרָא דְּחַטָּאתָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0371
powered by DWork • Heidelberg University Library

הביאו ב׳ וסימנהון ואל פתח · מאחר עלות הביאו ——— ס והביאום ג׳ חד חס׳ וב׳ מל׳ וסימנהון · והביאם לוי׳ · בבלה אל מקומם · קדמ׳ חס׳
תרין בתרא׳ מל׳ ——— ס

או אימר או עיז
במשריתא או דיכוס
מכרא למשריתא ואל
פתח אהל מועד לא
הביאו להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא
דם שפך ונכרת האיש
ההוא מקרב עמו׳ ״
ולתרע משכן זמנא
לא איתייה לקרבא
קורבנא קדם ייי קדם
משכנא דייי דמא
יתחשיב לגברא ההוא
דמא אשד וישתיצי
אינשא ההוא מגו
עמיה למען אשר
יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר
הם זבחים על פני
השדה והביאם ליהוה
אל פתח אהל מועד

אל הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה אותם׳
בדיל דייתון בני יש
ית דבחיהון דאנון
דבחין על אפי חקלא
וייתנון לקדם ייי לתרע
משכן זמנא לות כהנא
ויכסון נכסת קודשין
קדם ייי יתהון וזרק
הכהן את הדם על
מזבח יהוה פתח
אהל מועד והקטיר
החלב לריח ניחח
ליהוה ויזרוק כהנא
ית דמא על מדבחא
דייי בתרע משכן
זמנא ויסיק תרבא
לאתקבלא ברעוא
קדם ייי ולא יזבחו
עוד את זבחיהם
לשעירים אשר הם
זנים אחריהם חקת

עולם תהיה זאת להם
לדרתם ולא ידבחון
עוד ית דבחיהון לשידין
דאנון טען בתריהון
קים עלם תהי דא
להון לדריהון ואלהם
תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר
יגור בתוכם אשר
יעלה עלה או זבח׳
ולהון תימר גבר גבר
מבית יש ומן גיוריא
דיתגירון ביניהון
דיסיק עלתא או
נכסת קודשיא ואל
פתח אהל מועד לא
יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש
ההוא מעמיו ולתרע
משכן זמנא לא ייתניה
למעבד יתיה קדם ייי
וישתיצי אינשא ההוא

שפך ב׳ קמ׳ ז׳ק וסימנ׳ ואל פתח אהל מועד · ונכרת הנקי ס ——— ס מקרב עמו ג׳ וסימנ׳ ——— דם יחשב לאיש · ואם אל
את פני · והנפש אשר ונפנה ס ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0372
powered by DWork • Heidelberg University Library

וכל נפש ג׳ וסימנהון אשר תאכל וטרפה באזרח׳ זארב תורת הבהמה׳ כי הקורבו נפש עופה

מעמיה׳ ואיש איש
מבית ישראל ומן
הגר הגר בתוכם אשר
יאכל כל דם ונתתי
פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה
מקרב עמה׳ וגבר גבר
מבית יש ומן גיוריא
דיתגירון ביניהון דייכול
כל דם ואתין רוגזי
באינשא דייכול יח
דמא ואשיצי יתיה
מגו עמיה׳ כי נפש
הבשר בדם הוא
ואני נתתיו לכם על
המזבח לכפר על
נפשתיכם כי הדם
הוא בנפש יכפר׳ ארי
נפש בסרא בדמא היא
ואנא יהבתיה לכון
על מדבחא לכפרא
על נפשתכון ארי

דמא הוא על נפשא
מכפר׳ על כן אמרתי
לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם
והגר הגר בתוככם לא
יאכל דם׳ על כין
אמרית לבני יש כל
אינש מנכון לא ייכול
דם וגיוריא דיתגירון
בעיכון לא ייכלון
דם׳ ואיש איש
מבני ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יצוד
ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר׳
וגבר גבר מבני ישר
ומן גיוריא דיתגירון
ביניהון דיצוד צידא חיתא
או עופא דמתאכיל
ויישוד יתדמיה ויכסניה
בעפרא׳ כי נפש כל
בשר דמו בנפשו הוא

ואמר לבני ישראל דם
כל בשר לא תאכלו כי
נפש כל בשר דמו
הוא כל אכליו יכרת׳
ארי נפש כל בסרא
דמיה בנפשיה הוא
ואמרת לבני יש דם
כל בסרא לא תיכלון
ארי נפש כל בסרא
דמיה היא כל דייכלניה
ישתיצי׳ וכל נפש
אשר תאכל נבלה
וטרפה באזרח
וכגר וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא
עד הערב וטהר׳
וכל אינש דייכול
נבילה ותבירא ביציביא
וכגיוריא ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב
עד דמשא וידכי׳ ואם
לא יכבס ובשרו לא

אית דאמ׳ כל אכליו

סימן בדם דמו היא הדם בנפשו הוא

קרבן ה קמץ וסימנהון כי יקריב׳ והקריב׳ להקריב׳ ואם בהמה׳ ואם כל בהמה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0373
powered by DWork • Heidelberg University Library

את משפטי ג׳ וסימנהון את משפטי תעשו · ואם בחקתי תמאסו · ותמר את משפטי

ירחץ ונשא עונו ואם
לא יצבע ובסריה לא
יסחי ויקביל חוביה׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם אני יהוה אלהיכם׃
מליל עם בני יש ותימר
להון אנא ייי אלהכון׃
כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ
כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו׃
כעובדי עמא דארעא
דמצ דיתיבתון בה
לא תעבדון וכעובדי
עמא דארעא דכנען
דאנא מעיל יתכון
לתמן לא תעבדון
ובנימוסיהון לא תהכון׃

ג׳ את משפטי תעשו
ה׳ ואת חקתי תשמרו
ללכת בהם אני יהוה
כב׳ אלהיכם׃ ית דיני
בסו׳ תעבדון וית קימי
פסו׳ תטרון להלכא בהון
ס׳ אנא ייי אלהכון׃ ושמרתם
את חקתי ואת משפטי
אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם אני
יהוה׃ ותטרון ית קימי
וית דיני דאם יעביד
יתהון אינשא ייחי
בהון בחיי עלמא אנא
סתו׳ ייי׃ איש איש
כול׳ אל כל שאר בשרו לא
כת׳ תקרבו לגלות ערוה
כן׳ אני יהוה׃ גבר גבר לכל
קריב בסריה לא
תקרבון לגלאה עריא
ס׳ אנא ייי׃ ערות
ג׳ אביך וערות אמך
וחד
וערות

לא תגלה אמך הוא
לא תגלה ערותה׃
ערית אבוך וערית
אמך לא תגלי אמך
היא לא תגלי עריתה׃
ס׳ ערות אשת אביך
לא תגלה ערות אביך
הוא׃ ערית אית
אבוך לא תגלי עריתא
דאבוך היא׃
ס׳ ערות אחותך
בת אביך או בת אמך
כל׳ מולדת בית או מולדת
מל׳ חוץ לא תגלה ערותן׃
ב׳ ערית אחתך בת
אבוך או בת אמך
דילידא מן אבוך מן
איתא אוחרי או מן
אמך מן גבר אוחרן
לא תגלי עריתהין׃
ס׳ ערות בת בנך
או בת בתך לא תגלה

ועדות ג׳ וסימנהון וערות אביהם לא ראו · וערות אמך לא תגלה · וערות אחות אמך · ראשיה דפסו וחד וערות מלכא

פתו
סוט
כב
בסו
פסו
אע
וכמעשה
נפ
וכמעשה
ל
כת
כן
סימן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0374
powered by DWork • Heidelberg University Library

בחייה ויחיה חייה ג׳ וסימנדהון ואשה אל אחותה · ולדש אין כל · גמלתהו טוב ולא רע · דשמואל ויחיה כת׳

ערותן כי ערותך
הנה׳ ערית בת ברך
או בת ברתך לא תגלי
עריתהין ארי עריתך
ס׳ אנין׳ ערות בת
אשת אביך מולדת
אביך אחותך הוא
לא תגלה ערותה׳
ערית בת איתת אבוך
דיליד א מן אבוך אחתך
היא לא תגלי עיריתה׳
ס׳ ערות אחות
אביך לא תגלה שאר
אביך הוא׳ ערית אחת
אבוך לא תגלי קריבת
ס׳ אבוך היא׳ ערות
אחות אמך לא תגלה
כי שאר אמך היא׳
ערית אחת אמך לא
תגלי ארי קריבת אמך
ס׳ היא׳ ערות
אחי אביך לא תגלה

אל אשתו לא תקרב
דרתך היא׳ ערית
אחבוך לא תגלי
לא תתיה לא תקרב
איתת אחבוך היא׳
ס׳ ערות כלתך לא
תגלה אשת בנך הוא
לא תגלה ערותה׳
ערית כלתך לא תגלי
איתת ברך היא לא
תגלי עיריתה׳
ס׳ ערות אשת אחיך
לא תגלה ערות אחיך
הוא׳ ערית איתת אחוך
לא תגלי עיריתא
דאחוך היא׳ ערות
ס׳ אשה ובתה לא תגלה
את בת בנה ואת בת
בתה לא תקח לגלות
ערותה שארה הנה
זמה הוא׳ ערית איתתא
וברתה לא תגלי ית

בת ברה וית בת ברתה
לא תיסב לגלאה עיריתה
קריבן אנין עצת חטאין
היא׳ ואשה אל אחתה
לא תקח לצרר לגלות
ערותה עליה בחייה׳
ואיתתא עם אחתה
לא תיסב לאעקא לה
לגלאה עיריתה עלה
בחיהא׳ ואל אשה
בנדת טמאתה לא
תקרב לגלות ערותה׳
ולאיתתא ברי חוק
סאובתה לא תקרב
לגלאה עיריתה׳ ואל
אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה׳ ובאיתת
חברך לא תתין שכובתך
לזרעא לאסתאבא
בה׳ ומזרעך לא תתן
להעביר למלך ולא

ואת בת ה׳ וסימנדהון היענה דתורת כהנים · היענה דמשנה תורה · והמלך שלמה אהב נשים · ואת בת פרעה העלה · ערות אשה ובתה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0375
powered by DWork • Heidelberg University Library

תחלל את שם אלהיך
אני יהוה ומזרעך לא
תתין לאעברא למולך
ולא תחלל את שמא
דאלהך אנא ייי׳ ואת
זכר לא תשגב משכבי
אשה תועבה הוא ות
דכורא לא תשגב
משכבי איתא תועבא
היא ובכל בהמה לא
תתן שכבתך לטמאה
בה ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה
תבל הוא ובכל בעירא
לא תתין שכובתך
לאסתאבא בה ואיתתא
לא תקום קדם בעירא
למשלט בה תבלא
הוא׳ אל תטמאו בכל
אלה כי בכל אלה
נטמאו הגוים אשר

לא תסתאבון בכל
אלין ארי בכל אלין
אסתאבו עממיא
דאנא מגלי מן קדמיכון
ותטמא הארן ואפקד
עונה עליה ותקיא
הארן את ישביה
ואסתאבת ארעא
ואסעירית חובה עלה
ורוקינת ארעא ית
יתבהא ושמרתם אתם
את חקתי ואת משפטי
ולא תעשו מכל התועבת
האלה האזרח והגר
הגר בתוככם ותטרון
את חקתי ותקימו ותדעי
ולא תעבדון מכל
תועבתא האלין
דעבדו אינשי
דארעא דקדמיכון

לפניכם ותטמא הארץ
ארי יתכל תועבתא
האלין עבדו אינשי
ארעא דקדמיכון
ואסתאבת ארעא
ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה
את הגוי אשר לפניכם
ולא תרוקין ארעא
יתכון בסאובינון יתה
כמא דרוקינת ית
עממיא דקדמיכון
כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה
ונערתי הנפשות העשת
מקרב עמם ארי כל
דיעביד מכל תועבתא
האלין ושותצין נפשתא
דיעבדן מן עמהין
ושמרתם את משמרתי
לבלתי עשות מחקות

הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ
לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ
בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי
בְּדִיל דְּלָא לְמֶעְבַּד
מִנִּימוֹסֵי תּוֹעֲבָתָא
דְּאִתְעֲבִידָא קַדְמֵיכוֹן
וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָהֶן
אֲנָא יְיָ אֱלָהְכוֹן׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים
תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְּלִיל
עִם כָּל נְשָׁמָא דִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְתֵימַר לְהוֹן קַדִּישִׁין
תְּהוֹן אֲרֵי קַדִּישׁ אֲנָא
יְיָ אֱלָהְכוֹן אֵישׁ אִמּוֹ
וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת
שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ גִּבֶּר
מִן אִמֵּיהּ וּמִן אֲבוּהִי
תְּהוֹן דַּחֲלִין וְיָת יוֹמֵי
שַׁבַּיָּא דִּילִי תִּטְּרוּן
אֲנָא יְיָ אֱלָהְכוֹן׃ אַל
תְּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִם
וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא
תַּעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ לָא תִתְפְּנוּן
בְּחָרְטָנָן וְדַחֲלָן
דְּמַתְכָּא לָא תַּעְבְּדוּן
לְכוֹן אֲנָא יְיָ אֱלָהְכוֹן׃
וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שַׁלְמִים
לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבְּחֻהוּ׃
בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל
וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד
יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ
יִשָּׂרֵף׃ בְּיוֹמָא דִּיתְנְכֵיס
וּתְאֻכַּל וּבְיוֹמָא דְּבָתְרוֹהִי

וּדְיִשְׁתְּאַר עַד יוֹמָא
תְּלִיתָאָה בְּנוּרָא יִתּוֹקַד׃
וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא
לֹא יֵרָצֶה׃ וְאָכְלָיו אֲנָא יְיָ אֱלָהְכוֹן
יִתְאַכַּל בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה
מְרַחַק הוּא לָא יְהֵי
לְרַעֲוָא׃ וְאָכְלָיו עֲוֹנָן
יִשָּׂא כְּאִתְקַדָּשׁ יְהוָה
חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מֵעַמֶּיהָ׃ וְדִיכְלִינַּהּ
חוֹבֵיהּ יְקַבֵּיל אֲרֵי יָת
קוּדְשָׁא דַּייָ אֲחִיל
וְיִשְׁתֵּיצֵי אִינַּשׁ אַהוּא
מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֵיעַכֶם אֶת
קְצִיר אַרְעֲכֶם לֹא
תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ
לְקֹצֶר וְלֶקֶט קְצִירְךָ
לֹא תְלַקֵּט׃ וּבְמִחְצַדְכוֹן
יָת מִחְצַד אַרְעֲכוֹן
לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0377
powered by DWork • Heidelberg University Library

לא תלקיט וכרמך
לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם וכרמך לא
תעלל ונתרא דכרמך
לא תלקיט לעניי
ולגיורי תשבוק יתהון
אנא ייי אלהכון לא
תגנבו ולא תכחשו ולא
תשקרו איש בעמיתו
לא תגנבון ולא תכחשון
ולא תשקרון אינש
בחבריה ולא תשבעו
בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני
יהוה ולא תשתבעון
בשמי לשקרא ותחיל
ית שמא דאלהך אנא
ייי לא תעשק את
רעך ולא תגזל לא
תלין פעלת שכיר

אתך עד בקר לא
תעשוק ית חברך ולא
תגזול לא תלין פעלת
אגרא דאגירא לותך
עד צפרא לא תקלל
חרש ולפני עור לא
תתן מכשל ויראת
מאלהיך אני יהוה
לא תלוט דלא אשמע
וקדם דלא חזי לא
תשים תקלא ותדחל
מאלהך אנא ייי לא
תעשו עול במשפט
לא תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול בצדק
תשפט עמיתך לא
תעבדון שקר בדין
לא תסב אפי מסכינא
ולא תהדר אפי רבא
בקושטא תדין ית
לחברך לא תלך רכיל
בעמיך לא תעמד

על דם רעך אני יהוה
לא תיכול קיצין
בעמך לא תקום על
דמא דחברך אנא
ייי לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח
תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא
לא תסנית את אחוך
בלבך אוכחא תוכח
ית חברך ולא תקבל
על דיליה חובא
לא תקום ולא תטור
את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה
לא תקום ולא תטור
דבבו לבני עמך
ותרחמיה לחברך
כותך אנא ייי את
חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים
שדך לא תזרע כלאים

מז פסוק דאית בהון מן גג לא אלא וסימנהון ויאמר אבימלך לא ידעתי כמעשה ארץ מצרים ובגד כלאים לעיקר חקוקתה לא תעשו שלש מיין ושכרי ובזיתים מלקים

וּבְגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז
לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ ית
קְיָמֵי תִּטְרוֹן בְּעִירָךְ
לָא תַרְכִּיב עִירוֹבִין
חֻקָּלָךְ לָא תִזְרַע עִירוֹבִין
וּלְבוּשׁ עִירוֹבִין שַׁעַטְנֵז
לָא יִסַּק עָלָךְ׃ ואיש
כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה
שִׁכְבַת זֶרַע וְהוּא
שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ
וְהַפְדֹה לֹא נִפְדְּתָה
אוֹ חֻפָּשָׁה לֹא נִתַּן
לָהּ בְּקֹרֶת תִּהְיֶה לֹא
יוּמָתוּ כִּי לֹא חֻפָּשָׁה׃
וְגֶבֶר אֲרִי יִשְׁכּוֹב עִית
אִיתְּתָא שׁוֹכְבַת זַרְעָא
וְהִיא אֲמָא אֲחִידָא
לְגֶבֶר וְאִתְּפָרְקָא לָא
אִתְּפְרִיקַת בְּכַסְפָּא
אוֹ חֵרוּתָא לָא
אִתְיְהִיבַת לַהּ בְּשִׁטָר
בְּקוּרְתָּא תְּהֵי בַּהּ

לֹא יִמּוֹתוּן אֲרֵי לָא
אִתְחֲרַדְתְּ וְהֵבֵיא אֶת
אֲשְׁמוֹ לַיהוָה אֶל פֶּתַח
אָהֶל מוֹעֵד אֵיל אֲשָׁם׃
וְיֵיתֵי יָת אֲשְׁמֵיהּ לְקֳדָם
יְיָ לְתַרְעָא מַשְׁכַּן זִמְנָא
דִּכְרָא לַאֲשָׁמָא וְכַפַּר׃ ב
עֲלוֹהִי כָּהֲנָא בְּאֵילָא דַּאֲשָׁמָא
לַיהוָה וּבְשַׁתָּא וְעִתָּא
יְהֵי כָּל אֲבֵיהּ קוֹדֶשׁ
תּוּשְׁבְּחָן קֳדָם יְיָ׃ ה
וּבְשַׁתָּא הַחֲמִישִׁת תּוֹסִיף
עֶלָּהּ וְתִתֵּן לַכֹּהֵן
וְכַפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאָשָׁם
וְנִסְלַח לוֹ
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃
וְיִכְפַּר עֲלוֹהִי כָּהֲנָא
בִּדְכַר דַּאֲשָׁמָא קֳדָם
יְיָ עַל חוֹבְתֵיהּ דְּחָב
וְיִשְׁתְּבֵק לֵיהּ מֵחוֹבְתֵיהּ
דְּחָב׃ מה
וְכִי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה ב
מִכָּל מִצְוֹת יְיָ
וְנִסְתְּרַת כַּלְעֵין מִנֵּיהּ
וְעַרְלְתָּהּ עֲרַלְתָּ אֶת
פְּרִי שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה
לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל׃
וּבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת יִהְיֶה כָּל
פִּרְיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים
לַיהוָה׃ וּבַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ
אֶת פִּרְיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם
תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וּבַשָּׁנָה
חֲמִישִׁתָא תֵּיכְלוּן
יָת אִבְּיהּ לְאוֹסָפָא
לְכוֹן עֲלַלְתֵּיהּ אֲנָא
יְיָ אֱלָהְכוֹן׃ לֹא תֹאכְלוּ
עַל הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ
וְלֹא תְעוֹנְנוּ׃ לֹא תֹאכְלוּ
עַל דָּמָא לָא תְנַחְשׁוּן
וְלָא תְעוֹנְנוּן׃ לָא תִקְּפוּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0379
powered by DWork • Heidelberg University Library

פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת
זקנך׳ לא תקפון פתא
דרישכון ולא תחביל
ית פתא דדקנך׳ ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה׳ וחבול
על מית לא תתנון
בבסרכון ורושמין
חדיתין לא תתנון בכון
אנא ייי׳ אל תחלל
את בתך להזנותה
ולא תזנה הארץ ומלאה
הארץ זמה׳ לא תחיל
ית ברתך לאטעיותה
ולא תטעי ארעא
ותתמלי ארעא עצת
חטאין׳ את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׳ ית יומי
שביא׳ לי תטרון

ולבית מקדשי תהון
דחלין אנא ייי׳ אל
תפנו אל האבת ואל
הידענים אל תבקשו
לטמאה בהם אני
יהוה אלהיכם׳ לא
תתפנון בתר בדין
וזכורו לא תתבעון
לאסתאבא בהון אנא
ייי אלהכון׳ מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן
וירא ת מאלהיך אני
יהוה׳ מזקדם דסבר
באוריתא תקום
ותהדר אפי סבא
ותדחל מאלהך אנא
ייי׳ וכי יגיר אתך
גר בארצכם לא תונו
אתו׳ ואדי יתגיר עמכון
גיורא בארעכון לא
תונון יתיה׳ כאזרח מכם
יהיה לכם הגר׳ הגר

אתכם ואהבת לו
כמוך כי גרים הייתם
בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם׳ כי ניבא
מנכון יהי לכון גיורא
דית גיר עמכון ותרחם
ליה כותך ארי דירין
הויתון בארעא דמצ
אנא ייי אלהכון׳ לא
תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה
לא תעבדון שקר בדין
במשחתא במתקלא
ובמכילתא׳ מאזני
צדק אבני צדק איפת
צדק והין צדק יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים׳ מוזנין
דקשוט מתקלין
דקשוט מכילן דקשוט
והיעק דקשוט יהון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0380
powered by DWork • Heidelberg University Library

לכן אנא יי אלהכון
דאפיקת יתכון מארעא
דמצ׳ ושמרתם את
כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם יי
אתם אני יהוה ותטרון
ית כל קימי ויתכל דיני
ותעבדון יתהון אנא יי׃

וידבר יחוה אל משה
לאמר ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני
ישראל ומן גיורא תגר
בישראל אשר יתן
מזרעו למלך מות
יומת עם הארץ ירגמנו
באבן ולבני ש תימר
גבר גבר מבני ש ומן
גיורא דיתגיירון בישׂ
דיתן מזרעה למולך
אתקטלא יתקטיל
עמא בית ש ירגמונה

באבנא ואני אתן את
פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא
את מקדשי ולחלל
את שם קדשי ואנא
אתין ית דוגוי בגברא
ההוא ואשיצי יתיה
מן עמיה ארי מזרעיה
יהב למולך בדיל
לסאבא ית מקדשי
ולאחלא ית שמא
דקודשי ואם העלם
יעלימו עם הארץ
את עיניהם מן האיש
ההוא בתתו מזרעו
למלך לבלתי המית
אתו ואם מבעש
יבעשו עמא בית
ש את עיניהון מן
גברא ההוא בית
מזרעיה למולך בדיל

דלא למקטל יתיה׃
ושמתי אני את פני
באיש ההוא ומשפחתו
והכרתי אתו ואת כל
הזנים אחריו לזנות
אחרי המלך מקרב
עמם ואשוי אנא ית
דוגוי בגברא ההוא
ובסעדוהי ואשיצי
יתיה ויתכל דטעין
בתרוהי למטעי בתר
מולך מן עמהון
והנפש אשר תפנה
אל האבת ואל
הידענים לזנת
אחריהם ונתתי את
פני בנפש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו
ואנש דיתפני בתר
בדין וזכרו למטעי
בתרהון ואתין ית
דינהון בנפש ההוא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0381
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה מְגֹרָ֣ה
עֲמִיתֹ֔ו וְהִתְקַדִּשְׁתֶּ֖ם
וִהְיִיתֶ֣ם קְדֹשִׁ֔ים כִּ֥י אֲנִ֖י
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃ וְתִשְׁמְר֥וּ
וְתַעֲשִׂ֖ים אֹתָ֑ם אֲנִ֖י
יְהוָ֥ה מְקַדִּשְׁכֶֽם׃ וְתַעֲשִׂ֖ים
יִתְקְמֵ֣ימוּ וְתַעֲבַדְתֶּ֑ם וְתָהִ֥ון
אֲנָ֖א יְיָ֥ מְקַדִּשְׁכֽוֹן׃ כִּי
אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ אֲשֶׁר־יְקַלֵּ֣ל
אֶת־אָבִ֔יו וְאֶת־אִמֹּ֖ו
מֹ֣ות יוּמַ֔ת אָבִ֥יו וְאִמֹּ֖ו
קִלֵּ֣ל דָּמָ֑יו בּ֖וֹ אֲרֵ֥י
וְגֶ֛בֶר דְּיִלּ֥וֹט יָת֖
אֲבוֹהִ֣י וְיָת֣ אִמֵּ֔יהּ
אִתְקְטָלָ֣א יִתְקְטֵ֔יל
אֲבוֹהִ֣י וְאִמֵּ֔יהּ לָ֖ט
קְטָלָ֣א חַיָּבִ֑ין וְאִ֖ישׁ
אֲשֶׁר־יִנְאַ֥ף אֶת־אֵ֖שֶׁת

אֶשֶׁת־רֵעֵ֛הוּ מֹ֥ות יוּמַ֖ת
הַנֹּאֵ֣ף וְהַנֹּאֶ֑פֶת וְגֶ֛בֶר
דְּיִגּ֥וֹף יָת֖ אִיתַּ֣ת גְּבַ֑ר
דְּיִגּ֥וֹף יָת֖ אִיתַּ֣ת חַבְרֵ֑יהּ
אִתְקְטָלָ֣א יִתְקְטֵ֔יל
וְגֶ֛בֶר דְּיִשְׁכּ֥וֹב יָת֖
אִתְקְטָלָ֣א חַיָּבִ֑ין וְאִ֖ישׁ
גַּיְפָּ֣א וְגַיְפְּתָ֑א וְאִ֖ישׁ
אֲשֶׁר־יִשְׁכַּ֣ב אֶת־אֵ֖שֶׁת
אֲבִ֥יו עֶרְוַ֖ת אָבִ֣יו גָּלָ֑ה
מֹ֥ות יוּמְת֖וּ שְׁנֵיהֶ֑ם
דְּמֵיהֹ֥ון בְּהֹ֖ון וְגֶ֛בֶר
דְּיִשְׁכּ֥וֹב יָת֖ אִיתַּ֣ת
אִמֵּ֑יהּ וְאִ֖ישׁ אֲשֶׁר־יִקַּ֣ח אֶת־אִשָּׁ֔ה
וְאֶת־אִמָּ֖הּ זִמָּ֣ה הִ֑וא
בָּאֵ֣שׁ יִשְׂרְפ֥וּ אֹתֹ֖ו
וְאִתְּהֶ֔ן וְלֹא־תִהְיֶ֥ה
זִמָּ֖ה בְּתֹוכְכֶ֑ם וְגֶ֛בֶר
תַּרְוֵיהֹ֥ון קְטָלָ֣א חַיָּבִ֑ין
וְאִ֖ישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּ֣ב אֶת־
כַּלָּתֹ֖ו מֹ֣ות יוּמָ֑תוּ
שְׁנֵיהֶ֖ם תֶּבֶל֙ עָשׂ֣וּ
דְּמֵיהֹ֥ון בְּהֹ֖ון וְגֶ֛בֶר
דְּיִשְׁכּ֥וֹב יָת֖ כַּלָּתֵ֑יהּ
אִתְקְטָלָ֣א יִתְקְטֵ֔ון
תַּרְוֵיהֹ֥ון תֶּבֶל֙ עֲבַ֣דוּ
קְטָלָ֣א חַיָּבִ֑ין וְאִ֖ישׁ

אֲשֶׁר־יִשְׁכַּ֣ב אֶת־זָכָ֔ר
מִשְׁכְּבֵ֥י אִשָּׁ֖ה תֹּועֵבָ֣ה
עָשׂ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם מֹ֣ות
יוּמָתוּ֙ דְּמֵיהֶ֣ם בָּ֔ם׃
דְּיִשְׁכּ֥וֹב יָת֖
וְגֶ֛בֶר דְּיִשְׁכּ֥וֹב יָת֖
דְּכוֹרָ֣א מִשְׁכְּבֵ֥י אִתְּ֖א
תּוֹעֲבָ֣א עֲבַ֑דוּ תַּרְוֵיהֹ֥ון
אִתְקְטָלָ֣א יִתְקְטְל֔וּן
קְטָלָ֣א חַיָּבִ֑ין וְאִ֖ישׁ
אֲשֶׁר־יִקַּ֣ח אֶת־אִשָּׁ֔ה
וְאֶת־אִמָּ֖הּ זִמָּ֣ה הִ֑וא
בְּאֵ֣שׁ יִשְׂרְפ֥וּ אֹתֹ֖ו
וְאִתְּהֶ֔ן וְלֹא־תִהְיֶ֥ה
זִמָּ֖ה בְּתֹוכְכֶ֑ם וְגֶ֛בֶר
דְּיִסַּ֥ב יָת֖ אִיתַּ֣ת
אִמָּ֑הּ עֶרְיַ֣ת חַטָּאִ֔ין
הִיא֙ בְּנָרָ֣א יוֹקְד֔וּן
יַתְּהִ֥ין וְלָ֖א
תְּהֵ֣י עֶרְיַ֣ת חַטָּאִ֑ין
בֵּינֵיכ֔וֹן וְאִ֖ישׁ אֲשֶׁר
יִתֵּ֣ן שְׁכָבְתֹּ֔ו בִּבְהֵמָ֖ה
מֹ֣ות יוּמָ֑ת וְאֶת־הַבְּהֵמָ֖ה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0382
powered by DWork • Heidelberg University Library

חד מן יא זוגין מן חד חד הי בסוף תיבותא חד מנהון מפיק הי וחד לא מפיק הי וסימנהון לרבעה לרבעה מכרה מכרה ישערה ישערה מעונה נצה נצה

תהרגו׳ וגבר דיתין
שכובתיה בבעירא
אתקטלא יתקטיל
ויתבעירא תקטלון׳
ואשה אשר תקרב
אל כל בהמה לרבעה
אתה והרגת את
האשה ואת הבהמה
מות יומתו דמיהם
בם׳ ואיתתא דתקרב
לות בעירא למשלט
בה ותקטול ית
איתתא ויתבעירא
אתקטלא יתקטלון
קטלא חיבין׳ ואיש
אשר יקח את אחתו
בת אביו או בת אמו׳
וראה את ערותה
והיא תראה את
ערותו חסד הוא
ונכרתו לעיני בני
עמם ערות אחתו

גלה עונו ישא׳ וגבר
דיסב ית אחתיה בת
אבוהי או בת אמיה
ויחזי ית עירייתה
והיא תחזי ית עירייתיה
קלנא הוא וישתיצון
לעיני בני עמהון
עירייתא דאחתיה
גלי חוביה יקביל׳
ואיש אשר ישכב
את אשה דוה וגלה
את ערותה את
מקרה הערה והוא
גלתה את מקור דמיה
ונכרתו שניהם מקרב
עמם׳ וגבר דישכוב
ית איתא טומאה
ויגלי ית עירייתה ית
קלנה גלי והיא תגלי
ית סואבת דמהא
וישתיצון תרויהון
מגו עמהון׳ וערות

אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את
שארו הערה עונם
ישאו׳ וערית אחת
אמך ואחת אבוך לא
תגלי ארי ית קרבתיה
גלי חובהון יקבלון׳
ואיש אשר ישכב
את דדתו ערות דדו
גלה חטאם ישאו
ערירים ימתו׳ וגבר
דישכוב ית איתת
אחבוהי עירייתא
דאחבוהי גלי חובהון
יקבלון דלא ולד
ימותון׳ ואיש אשר
יקח את אשת אחיו
נדה הוא ערות אחיו
גלה ערירים יהיו׳
וגבר דיסב ית איתת
אחוהי מרחקא היא
עירייתא דאחוהי גלי

דוה ג׳ וסימנהון ואיש אשר ישכב את אשה דוה תזרם כמו דוה כל היום דוה ○ —— ○ —— ○ גלתה ל׳ וחד וגלתה האדין ○ —— ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0383
powered by DWork • Heidelberg University Library

דלא אזלד יחון ושמרתם
אתי כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם
אתם ולא תקיא יתכם
הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה לשבת
בה ותטרון ית כל
קימי ות כל דיני
ותעבדון יתהון ולא
תרוקון יתכון ארעא
דאנא מעיל יתכון
תמן למתבה ולא
תהלכו בחקת הגוי
אשר אני משלח
מן קדמיכם כי את כל
אלה עשו ואקוץ בם
ולא רוחכון בנימוסי
עממיא דאנא גלי
מן קדמיכון ארית
אלין עבדו ורחיץ
מימרי יתהון ואמר
לכם אנא דיי אלהכון

אדמתם ואני אתעה
לכם לרשת אתה
ארץ זבת חלב ודבש
אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלתי אתכם
מן העמים ואמרית
לכון אתון תירתון
ית ארעהון ואנא
איתנה לכון למירת
יתה ארע עבדא
חלב ודבש אנא יי
אלהכון דאפרישית
יתכון מן עממיא
והבדלתם בין
הבהמה הטהרה
לטמאה ובין העוף
הטמא לטהר ולא
תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף
ובכל דתרחיש ארעא
דאפרישית לכון
לסאבא וחייתם לי
קדישים כי קדוש
אני יהוה ואבדל
אתכם מן העמים
להוית לי ותהון
קדמי קדישין ארי
קדיש אנא יי
ואפרישית יתכון
מן עממיא למהוי
לי דכורין קדמי ואיש
או אישה כי תהוין
בהם או יעבדון
מהון ית כל
יתהון ויהון

בין בעירא דכיא
למסאבא ובין עופא
מסאבא לדכיא ולא
תשקצון ית נפשתכון
בבעירא ובעופא
ובכל דתרחיש ארעא
דאפרישית לכון
לסאבא וחייתם לי
קדישים כי קדוש
אני יהוה ואבדל
אתכם מן העמים
להוית לי ותהון
קדמי קדישין ארי
קדיש אנא יי
ואפרישית יתכון
מן עממיא למהוי
לי דכורין קדמי ואיש
או אישה כי תהוין
בהם או יעבדון
מהון ית כל
יתהון ויהון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0384
powered by DWork • Heidelberg University Library

אֲרִיתִי בַּחוֹן בִּידִין
אוֹ זְנוּרוֹן אִתְקְטָלָא
יִתְקְטְלוּן בְּאַבְנָא
יִרְגְּמוּן יַתְהוֹן קְטָלָא
תַּיְבִין׃ ס״ת ס״ת ס״ת
שׁוֹיְאָמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל כָּהֲנִים בְּנֵי
אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃
וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֱמַר
לְכָהֲנַיָּא בְּנֵי אַהֲרֹן
וְתֵימַר לְהוֹן עַל מֵית
לָא יִסְתָּאַב בְּעַמֵּיהּ׃
בְּי אִם לִשְׁאָרוֹ הַקָּרֹב
אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו
וּלְבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
וְאֶחָיו לְקָרִיבֵי זְקָרִיב
לֵיהּ לְאִמֵּיהּ וּלְאָבוּהִי
וּלְבַרְיֵהּ וּלְבַרְתֵּיהּ
וּלְאֲחוּהִי וְלַאֲחָתֵּהּ
דְּלָא הֲוָת לְגַבְרָא לֵהּ יִסְתָּאַב׃
לֹא יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו
לְהֻחֳלוֹ לֹא יִסְתָּאָב
בְּרַבָּה בְּעַמֵּיהּ לְאַחֲלוּתֵיהּ׃
לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה
בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם
לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם
לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃
לֹא יִמְרְטוּן מָרָט
בְּרֵישְׁהוֹן וּפַרְעָא
דְּדִיקְנְהוֹן לָא יְגַלְּחוּן
וּבְסַרְחוֹן לָא יְזַעְזְעוּן
קְדִשִׁים יִהְיוּ
לֵאלָהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ
שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת
אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם
אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדִישִׁין
יְהוֹן קֳדָם אֱלָהֲהוֹן

וְלָא יְחַלְּלוּן שְׁמָא
דְּאֱלָהֲהוֹן אֲרֵי יָת
קוּרְבְּנַיָּא דַייְ קוּרְבַּן
אֱלָהֲהוֹן אֲנוּן מְקָרְבִין
וִיהוֹן קַדִּישִׁין׃ אִשָּׁה
זָנָה וַחֲלָלָה לָא יִקָּחוּ
וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ
לָא יִקָּחוּ כֵּי קַדִּישׁ הוּא
לֵאלָהֵיהּ׃ אִיתְתָא
מְטַעְיָא וּמַחֲלָא לָא
יְסָבוּן וְאִיתְתָא דְּמִתְרְמָא
מִבַּעְלָהּ לָא יְסָבוּן
אֲרֵי קַדִּישׁ הוּא קֳדָם
אֱלָהֵיהּ׃ וְקַדִּשְׁתּוּנֵיהּ
אֵת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא
מַקְרִיב קֻדָּשׁ יִהְיֶה
לָךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
וְתַקְדִּשְׁנֵיהּ אֲרֵי יָת
קוּרְבַּן אֱלָהָךְ הוּא
מְקָרֵיב קַדִּישׁ יְהֵי
לָךְ אֲרֵי קַדִּישׁ אֲנָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0385
powered by DWork • Heidelberg University Library

יי מקדשכון׃ ובת
איש כהן כי תחל
לזנות את אביה היא
מחללת באש תשרף׃
ובת גבר כהן ארי
תיתחל למטעי ״
מקדושת אבוהא
היא מתחלא בנורא
תתוקד׃ והכהן
הגדול מאחיו אשר
יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא את
ידו ללבש את הבגדים
את ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם׃
ובכל נפש מת לא יבא לאביו
ולאמו לא יטמא׃
ועל כל נפשת מיתא
לא ייעול לאבוהי
ולאמיה לא יסתאב׃
ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש
אלהיו כי נזר שמן
משחת אלהיו עליו
אני יהוה ומקדשא
לא יפוק ולא יחיל
את מקדש דאלהיה
אלי כלי משח רבותא
דאלהיה עלוהי אנא
יי׃ והוא אשה בבתולהא יסב אלמנה
יקח׃ והוא איתתא
בבתולהא יסב אלמנה
וגרושה וחללה זנה
את אלה לא יקח
כי אם בתולה מעמיו
יקח אשה׃ ארמלא
ומתרכא וחלילא
מטעיא ית אלין לא
יסב אלהין בתולתא
מעמיה יסב איתתא׃
ולא יחלל זרעו
בעמיו כי אני יהוה
מקדשו׃ ולא יחיל
זרעיה בעמיה ארי
אנא יי מקדשיה׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום
לא יקרב להקריב
לחם אלהיו׃ מליל
עם אהרן למימר
גבר מבנך לדריהון
דיהי ביה מומא לא
יקרב לקרבא קורבנא
קדם אלהיה׃ כי כל
איש אשר בו מום

אלין לית כותהון פת׳ מקדשי כאזרח עשן בעיר תושב שופר גבר הצר חכמת מוצק יצחק חכם שכל פת׳ ה

לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או
שרוע׳ ארי כל גבר
דביה מומא לא
יקרב גבר עויר או
חגיר או חרים או
שריע׳ או איש אשר
יהיה בו שבר רגל
או שבר יד׳ או גבר
דיהי ביה תבר רגלא
או תבר ידא׳ או גבן
או דק או תבלל
בעינו או גרב או
ילפת או מרוח אשך׳
או גבין או דוקא או
חילין בעינוהי או
גרבן או חזזן או
מריס פחתין׳ כל
איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן
לא יגש להקריב את
אשי יהוה מום בו

את לחם אלהיו לא
יגש להקריב׳ כל גבר
דביה מומא מזרעא
דאהרן כהנא לא
יקרב לקרבא ית
קורבניא דייי מומא
ביה ית קורבן אלהיה
לא יקרב לקרבא׳
לחם אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים
יאכל׳ קורבן אלהיה
מקודשי קודשיא ומן
קודשיא ייכול׳ אך
אל הפרכת לא יבא
ואל המזבח לא יגש
כי מום בו ולא יחלל
את מקדשי כי אני
יהוה מקדשם׳ ברם
לפרוכתא לא ייעול
ולמדבחא לא יקרב
ארי מומא ביה ולא
יחיל ית מקדשי ארי

אנא ייי מקדשהון׳
וידבר משה אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני
ישראל׳ ומליל משה
עם אהרן ועם בנוהי
ועם כל בני יש׳
וידבר יהוה אל משה
לאמר׳ דבר אל אהרן
ואל בניו וינזרו מקדשי
בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר
הם מקדשים לי
אני יהוה׳ מליל עם
אהרן ועם בנוהי
ויפרשון מקודשיא
דבני יש ולא יחלון
ית שמא דקודשי
דאנון מקדשין קדמי
אנא ייי׳ אמר אלהם
לדרתיכם כל איש
אשר יקרב מכל
זרעכם אל הקדשים

יאכל יג׳ וסימנהון לחם אלהיו׳ מחרצנים ועד זג׳ מיין ושכר יזיר׳ מתת לאחר מהם׳ חמאה ורבש והיון מרב עשות חלב חציו שרף במו אש׳
לא יבנו ואחר ישב׳ אזדעה ואחר יאכל׳ אשר קצירו׳ הנה נא בהמות׳ גם כל ימיו בחשך׳ מתוקה ה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0387
powered by DWork • Heidelberg University Library

אשר יקדישו בני ישראל
ליהוה וטמאתו עליו
והכרתה הנפש ההוא
מלפני אני יהוה: אמר
יהוה אל אהרן לאמר
איש איש מזרע אהרן והוא
מצרע או זב בקדשים לא יאכל
עד אשר יטהר והנוגע
בכל טמא נפש או
איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע: וכל אדם אשר
יגע בכל רמש אשר
יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאתו: או
נפש אשר תגע בו
וטמאה עד הערב
ולא יאכל מן הקדשים
כי אם רחץ בשרו
במים: ובא השמש וטהר
ואחר יאכל מן הקדשים
כי לחמו הוא: נבלה וטרפה לא
יאכל לטמאה בה
אני יהוה: ובילא
ותבירא לא ייכול
לאסתאבא בה אנא
יי: ושמרו את
משמרתי ולא ישאו
עליו חטא ומתו
בו כי יחללהו אני
יהוה מקדשם: ׳׳
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה
לעלה: לרצנכם זכר תמים
בבקר בכשבים ובעזים: ואת
אשר יהיה בו מום כל לא תקריבו
כי לא לרצון יהיה לכם: ואיש
כי יקריב זבח שלמים ליהוה
לפלא נדר או בנדבה בבקר או
בצאן תמים יהיה לרצון כל מום
לא יהיה בו: עורים או שבור או
חרוץ או יבלת או גרב או ילפת
לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תתנו מהם על המזבח ליהוה:
ושור או כשב שרוע וקלוט
נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה:
וכל אשר יהיה בו מרוח או כרות
או יתוק או גלף לא תקריבו ליהוה
ובארצכם לא תעשו: ומיד בן נכר
לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחתם בהם מום בהם
לא ירצו לכם: ׳׳ וידבר יהוה
אל משה לאמר שור או כשב או עז
כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן
אשה ליהוה: ושור או שה אתו
ואת בנו לא תשחטו ביום אחד:
וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו: ביום ההוא יאכל
לא תותירו ממנו עד בקר אני
יהוה: ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אני יהוה: ולא תחללו את
שם קדשי ונקדשתי בתוך
בני ישראל אני יהוה מקדשכם:
המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה: ׳׳
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:
ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת היא
ליהוה בכל מושבתיכם: אלה
מועדי יהוה מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדם: בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח ליהוה:
ובחמשה עשר יום לחדש הזה
חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו: ביום הראשון
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים ביום
השביעי מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו: ׳׳ וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו
אל הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:
והניף את העמר לפני יהוה
לרצנכם ממחרת השבת יניפנו
הכהן: ועשיתם ביום הניפכם
את העמר כבש תמים בן שנתו
לעלה ליהוה: ומנחתו שני עשרנים
סלת בלולה בשמן אשה ליהוה
ריח ניחח ונסכו יין רביעית
ההין: ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם:
וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה:
עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה: ממושבתיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני
עשרנים סלת תהיינה חמץ
תאפינה בכורים ליהוה: ועל
הלחם הקריב על שבעת הכבשים
תמימם בני שנה ופר בן בקר
אחד ושני אילם יהיו עלה
ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה
ריח ניחח ליהוה: ועשיתם
שעיר עזים אחד לחטאת ושני
כבשים בני שנה אחד לזבח שלמים:
והניף הכהן אתם על לחם
הבכורים תנופה לפני יהוה על
שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן: והקריב הכהן אתם על
לחם הבכורים תנופה לפני יהוה
על שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן: והקריב הכהן אתם על
לחם הבכורים תנופה לפני יהוה
על שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן: והקריב הכהן אתם על

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0388
powered by DWork • Heidelberg University Library

תוֹתַבְאַדְכָהנָאוְאַגְרָא
לָאיִכּוֹל קוֹדֶשׁ׃ ס
וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ
קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל
בֶּן וְיִלִיד בֵּיתוֹ הֵם
יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ וְכֹהֵן
אֲרִי יִקְנֵי נַפְשׁ קִנְיַן
כַּסְפֵּיהּ הוּא יֵיכוֹל
בֵּיהּ וִילִידֵי בֵּיתֵיהּ
אִינוּן יֵיכְלוּן בְּלַחְמֵיהּ׃
וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה
לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת
הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃
כֹּהֵין אֲרִי תְהֵי לְגֻבַר
חִלּוֹנָי הִיא בְּאַפְרָשׁוּת
קוּדְשַׁיָּא לָא תֵיכוֹל׃
וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה
אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע
אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל
בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ
מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל
וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃

וּבַת כָּהֲנָא אֲרִי תְהֵי
אַרְמְלָא וּמִתְרָכָא
וּבַר לֵית לַהּ וְתָתוּב
לְבֵית אֲבוּהָא כְּרַבְיוּתָהּ
מִלְּחֶמָא דַּאֲבוּהָא
תֵּיכוֹל וְכָל חִלּוֹנָי לָא
יֵיכוֹל בֵּיהּ׃
וְאִישׁ כִּי יֹאכַל
קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף
חֲמִשִׁתּוֹ עָלָיו וְנָתַן
לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ׃
וְלָא כָהֲנָא אֲרִי יֵיכוֹל
וְגֻבַר אֲרִי יֵיכוֹל
קוּדְשַׁיָּא בִּשְׁלוּ וְיוֹסֵף
חוּמְשׁוֹהִי עֲלוֹהִי וְיִתֵּין
לְכָהֲנָא יָת קוּדְשַׁיָּא׃
וְלָא יְחַלְּלוּ אֶת קָדְשֵׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָרִימוּ לַיהוָה׃ וְלָא
יְחַלּוּן יָת קוּדְשֵׁיהוֹן
דִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל דִּי יְפָרְשׁוּן
קֳדָם יְיָ׃ וְהַשְׂאוֹ אוֹתָם
עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם

וְאָת קַדֵּשׁ שִׁיהֵם כִּי אֲנִי
יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וִיקַבְּלוּן
עֲלֵיהוֹן עֲוֹיִן וְחוֹבִין
בְּמֵיכְלֵהוֹן בְּסוֹבָא
יָת קוּדְשֵׁיהוֹן אֲרֵי
אֲנָא יְיָ מְקַדְּשָׁהוֹן׃
וִידַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר
אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו
וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ
אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנָם
לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל
נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ
לַיהוָה לְעֹלָה׃ מְלֵיל
עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנוֹהִי
וְעִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְתֵימַר לְהוֹן גְּבַר גְּבַר
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן
גִּיּוֹרַיָּא בְּיִשְׂרָאֵל דְּיַקְרִיב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0389
powered by DWork • Heidelberg University Library

משחתם ב׳ ואינון בתרין לישנין וסימנהון והיתה להיות להם משחתם כי משחתם בהם מום בם

קורבניה לכל נדריהון
ולכל נדבתהון דיקרבון
קדם ייי לעלתא׃
לרצנכם תמים זכר
בבקר בכשבים ובעזים׃
לרעוא לכון שלים דכר
בתוריא באימריא
ובעזיא׃ כל אשר בו
מום לא תקריבו כי
לא לרצון יהיה לכם׃
כל דבוה מומא לא
תקרבון ארי לא לרעוא
יהי לכון׃ ואיש כי
יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר
או לנדבה בבקר או
בצאן תמים יהיה
לרצון כל מום לא
יהיה בו׃ וגבר ארי
יקריב ניכסת קורשיא
קדם ייי לפרשא נדרא
או לנדבתא בתורי

או בענא שלים יהי
לרעוא כל מומא
לא יהי ביה׃ עורת
או שבור או חרוץ
או יבלת או גרב או
ילפת לא תקריבו
אלה ליהוה ואשה
לא תתנו מהם על
המזבח ליהוה׃ עויר
או תביר או פסיק
או יבלן או גרבן או
חזזן לא תקרבון אלין
קדם ייי וקורבנא לא
תתנון מנהון על
מדבחא קדם ייי׃
ושור ושה שרוע
וקלוט נדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה׃
ותור ואימר יתיר
וחסיר נדבתא תעביד
יתיה ולנדרא לא
יתרעי׃ ומעוך וכתות

ונתוק וכרות לא תקריבו
ליהוה ובארצכם לא
תעשו׃ ודמריס
ודרסיס ודשליף
ודגזיר לא תקרבון
קדם ייי ובארעכון
לא תעבדון׃ ומיד
בן נכר לא תקריבו
את לחם אלהיכם
מכל אלה כי משחתם
בהם מום בם לא
ירצו לכם׃ ומיד בר
עממין לא תקרבון
יתקורבן אלהכון
מכל אלין ארי
חבולהון בהון מומא
בהון לא לרעוא יהון לכון׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ שור
או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו ומיום

נדר ונדר ולנדר ה׳ קמ׳ בלש׳ וסימנהון ונדר אלמנה וגרושה׃ כל נדר וכל שבעת אסר׃ כי נדר נדר עברך׃ ולנדר לא ירצה׃ ונדרו נדר ליי׳
ושאר קריה כול נדר פת׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0390
powered by DWork • Heidelberg University Library

הַשְׁמִינִי וְהַלָּאָה יֵרָצֶה
לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃
תּוֹר אוֹ אַיִל אוֹ עֵז
אֲרִי יִתְלַד וְיִהְיֶה שְׁבָעָה
יָמִין בַּתַּר אִמֵּיהוּמִיּוֹמָא
תְּמִינָאָה וּלְהַלְאָה יִתְרְעֵי
לְקָרְבָּא קָרְבְּנָא קֳדָם
יְיָ׃ וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ
וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ
בְּיוֹם אֶחָד׃ וְתוֹרָתָא
אוֹ סִיְתָאָה וּלְבַרְתָּה
לָא תִכְסוּן בְּיוֹמָא חַד׃
וְכֵיתָזְבְּחוּ זִבְחַתּוֹדָה
לַיהוָה לִרְעוּתְכֶם תִּזְבָּחוּ׃
וְאֵרִיתִכְסוּן נִכְסַת תּוֹרְתָא
קֳדָם יְיָ לְרַעְוָא לְכוֹן
תִּכְסוּן בְּיוֹם הַהוּא
יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃
בְּיוֹמָא הַהוּא יִתְאֲכִיל
לָא תְשָׁאֲרוּן מִנֵּיהּ עַד
צַפְרָא אֲנָא יְיָ׃

וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
יְהוָה׃ וְתִטְרוֹן פִּקּוּדַי
וְתַעְבְּדוּן יָתְהוֹן אֲנָא
יְיָ׃ וְלָא תְחַלְּלוּ אֶת
שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וְלָא
תְחַלְּלוּן יָתִי שְׁמָא דְקוּדְשִׁי
וְאִתְקַדַּשׁ בְּגוֹ בְנֵי יִשְׂ
אֲנָא יְיָ מְקַדִּשְׁכוֹן׃
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃
דְאַפֵּיק יָתְכוֹן מֵאַרְעָא
דְמִצְרַיִם לְמִהְוֵי לְכוֹן לֵאלָהּ
אֲנָא יְיָ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי

קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃
מַלֵּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְתֵימַר לְהוֹן מוֹעֲדַיָּא
דְיְיָ דְתַעְרְעוּן יָתְהוֹן
מְעָרְעֲקְדִישׁ אִלֵּין
אֲנוּן מוֹעֲדַי׃ שֵׁשֶׁת
יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
כָּל מְלֶאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הוּא לַיהוָה בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ שִׁיתָּה
יוֹמִין תִּתְעֲבִיד עֲבִידָא
וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבָּא
שַׁבְּתָא מְעָרְעֲקְדִישׁ
כָּל עֲבִידָא לָא תַעְבְּדוּן
שַׁבְּתָא הִיא קֳדָם יְיָ
בְּכָל מוֹתְבָנֵיכוֹן׃

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0391
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלין מועדיא דיי
מערע קדיש דתערעון
יתהון בזמניהון בחדש
הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים
פסח ליהוה בירחא
קדמאה בארבעת
עשרה לירחא בין
שמשיא פסחא קדם
ייי ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג
המצות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו
ובחמשת עשרה יומא
לירחא חדין חגא
דפטירי קדם ייי
שבעה יומין פטירא
תיכלון ביום הראשון
מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה
לא תעשו ביומא
קדמאה מערע קדיש

יהי לכון כל עבידת
פולחן לא תעבדון
והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום
השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבדה
לא תעשו ותקרבון
קורבנא קדם ייי
שבעה יומין ביומא
שביעאה מערע
קדיש כל עבידת
פולחן לא תעבדון
וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל
הארץ אשר אנה נתן
לכם וקצרתם את
קצירה ובאתם את
עמר ראשית קצירכם
אל הכהן והניל את
העמר לפני יהוה לרעוא לכם
ממחרת השבת ינופנו
הכהן וירים ית עומרא
קדם ייי לרעוא לכון
מבתר יומא טבא
דימעוה כהנא
ועשיתם ביום הניפכם
את העמר כבש תמים
בן שנתו לעלה ליהוה
ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה
ריח ניחוח ונסכה יין

ארי תיעלון לארעא
דאנא יהיב לכון
ותחצדון ית חצדה
ותיתון ית עמר רישית
חצדכון לות כהנא
והניף את העמר
לפני יהוה לרעותכם
ממחרת שבתא ינופנה
כהנא וירים ית עומרא
קדם ייי לרעוא לכון
מבתר יומא טבא
דימעוה כהנא
ועשיתון ביום מנפכון
ית עומרא אמר שלים
תהי קורבנכון קדם ייי
ומנחתה תרין עשרונין סולת
מבוללא בזיתא
קדם ייי אשה לאתקבלא
ניחוחא ונסכה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0392
powered by DWork • Heidelberg University Library

וספרתם לכם ממחרת מפושבות כם · והקריבתם לכם · והערים אשר תתנו · את שש הערים תתנו · לבני ישראל · ולגר · והיו לאחד מבני שבטו · ונספה נחלתן לטוב ב

רביעת החין ומנחתה
תרין עשרונין סולתא
דפילא במשח קורבנא
קדם יי לאתקבלא
ברעוא ונסכיהון חמרא
רבעות הינא · ולחם
וקלי וברמל לא
תאכלו · עד עצם יומא
הזה עד הביאכם את
קורבן אלהיכם חקות
עולם לדריתיכם בכל
משבתתיכם · ולחים
וקליהון פירונין לא
תיכלון עד כרן יומא
הדין · עד אייתואכון
ית קורבנא דאלהנון
קים עלם לדריכון
בכל מותבניכון ·
וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם
את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת

תהיינה · תמנון לכון
מבתר יומא טבא
מיום אייתואכון ית
עומרא דארמותא
שבע שבועין שלמן
יחזין · עד ממחרת
• השבת השביעית
תספרו חמשין יום
והקרבתם מנחה
חדתה ליחוה · עד
מתר שבועתא
שביעתא תמנון
חמשין יומין · ותקרבון
מנחתא חדתא קדם
יי · ממשבותיכם ״
תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרונים
סלת תהיינה חמין
תאפין חמיר ליחוה ·
ממותבניכון תיתיון
לחים ארמותא תרין
גריונות תרין עשרונין

סולתא יחזון חמיע
יתאפין בכורין קדם
יי · והקרבתם על
הלחם שבעת כבשים
תמימים בני שנה
ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהון
עלה ליחוה ומנחתם
ונסכיהם אשה ריח
ניחח ליחוה · ותקרבון
על לחמא שבעה
אמרין שלמין בני
שנה ותור בר תורי
חד ודכרין תרין
יחון עלתא קדם יי
ומנחתהון ונסכיהון
קורבן דמתקבל ״
ברעוא קדם יי ·
ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים · ותעברון

על הלחם ב ושיפגרון והקרבתכו על הלחם שבעת · כו לא על הלחים ידרי יחזו הארם ·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0393
powered by DWork • Heidelberg University Library

עֲפִיר בַּר עִזִּין חַד
לְחַטָּאתָא וְתַרְיָן אִמְּרִין
בְּנֵי שְׁנָה לְנִכְסַת קוּדְשָׁא
וְחַנָּךְ הַכְּחָנָא אִתְּהֹם עַל
לֶחֶם הַבְּכוּרִים תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְיָ עַל שְׁנֵי
כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
לַיְיָ וְיִרִיסֵם
כַּהֲנָא יַתְּהוֹן עַל לַחְמָא
דְּבִכּוּרַיָּא אֲרֵמָא קֳדָם
יְיָ עַל תַּרְיִן אִמְּרִין
קוּדְשָׁא יִהְוֹן קֳדָם יְיָ
לְכַהֲנָא וְקָרָא תְּהוֹם בְּעִדָּנְהוֹן
הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
וּתְעָרְעוּן בְּכַרְנִין יוֹמָא
דֵּין מֵעֲרַע קַדִּישׁ
יְהֵי לְכוֹן כָּל עֲבִידַת
פּוּלְחָן לָא תַעֲבְדוּן

קְיָם עָלַם בְּכָל מוֹתְבָנָתוֹן
לְדָרֵיכוֹן וּבְקִנְעַנְכֶם
אֶת קִנְיַן אַרְעֲכֶם
לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ
בְּקִנְצְרָךְ וְלָקֹט קְצִירְךָ
לֹא תְלַקֵּט לַעֲנִי
וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ס
וּבְמַחֲצַדְכוֹן יָת
חֲצַדָּא דְּאַרְעֲכוֹן
לָא תְשֵׁיצֵי פְּאַת
דְּחָקְלָךְ בַּחֲצָדָךְ
וְלָקְטָא דְּחָצָדָךְ לָא
תְלַקֵּיט לַעֲנִיָּא וְלִגְיוֹרָא
תַּשְׁבּוֹק יָתְהוֹן אֲנָא
יְיָ אֱלָהָכוֹן׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן
זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא

קֹדֶשׁ מַלְיָל עִם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמֵימַר בְּיַרְחָא
שְׁבִיעָאָה בְּחַד לְיַרְחָא
יְהֵי לְכוֹן נַיָּח דּוּכְרָן
בְּבָא מֵעֲרַע קְדִישׁ
כָּל מַלְאֲכַת עַבְדָּה
לָא תַעְבְּדוּ וְקָרְבַּתְהוֹן
אִשֶּׁה לַיְיָ׃ כָּל
עֲבִידַת פּוּלְחָן לָא
תַּעְבְּדוּן וְתַקְרְבוּן
קוּרְבָּנָא קֳדָם יְיָ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אַךְ
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת
נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיְיָ׃ כָּל
בְּיַרְחָא
שְׁבִיעָאָה חַדְיָן
יוֹמָא דְּכִפּוּרַיָּא הוּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0394
powered by DWork • Heidelberg University Library

מערע קדיש יהי לכון
ותענון ית נפשתכון
ותקרבון קורבנא קדם
ייי וכל מלאכה לא
תעשו בעמם היום
הוה כי יום כפרים
הוא לכפר עליכם
לפני יהוה אלהיכם
וכל עבידא לא
תעברון בכרן יומא
הדין ארי יומא דכפוריא
הוא לכפרא עליכון
קדם ייי אלהכון כי
כל הנפש אשר לא
תעה בעמם היום
והזה ונכרתה מעמיה
ארי כל אנש דלא
יתעני בכרן יומא
הדין וישתיצי מעמיה
וכל הנפש אשר תעשה
כל מלאכה בעצם
היום הזה והאבדתי

את הנפש ההוא מקרב
עמה וכל אנש דיעבד
כל עבידא בכרן
יומא הדין ואובד
את האנש ההוא מגו
עמיה כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל
משבתתיכם כל עבידא
לא תעבדון קים עלם
לדריכון בכל מותבנכון
שבת שבתון הוא
לכם ועניתם את
נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב
עד ערב תשבתו
שבתכם שבאשבתא
הוא לכון ותענון ית
נפשתכון בתשעה
לירחא ברמשא
מרמשא עד רמשא
תנוחון ניחכון

וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר
בחמשה עשר יום
לחדש השביעי הזה
חג הסכת שבעת
ימים ליהוה מליל
עם בני יש למימר
בחמשת עשרה
יומא לירחא שביעאה
הדין חגא דמטליא
שבעה יומין קדם
ייי ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשון
ביומא קדמאה מערע
קדיש כל עבידת
פולחן לא תעברון
שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום
השמיני מקרא קדש

כל אשה דשמיד ללמד בשלש עקדות ואילין ד דלא סמיך להון למד ואינון בג נזידתי ולמחק אותבו מירכו ואת הקרבו ויחון משני אנפי והקרבו

מתנותיכם ד׳ מנחון ב׳ מל׳ ומנחון ב׳ חס׳ וסימנהון מלבד שבתות ייי׳ ואתם בית ישר׳ מליין׳ מכל מתנתיכם׳ ובשאת מתנתיכם חסידין

יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת
הוא כל מלאכת עבדה
לא תעשו׳ שבעה
יומין תקרבון קורבנא
קדם ייי ביומא תמינאה
מערע קדיש יהי לכון
ותקרבון קורבנא קדם
ייי כנישין תהון כל
עיבידת פולחן לא
תעבדון׳ אלה מועדי
יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה
עלה ומנחה זבח
ונסכים דבר יום
ביומו׳ אלין מועדיא
דייי דתערעון יתהון
מערע קדיש לקרבא
קורבנא קדם ייי עלתא
ומנחתא נכסת קורשין
ונסוכין פתגם יום

ביומיה׳ מלבד שבתת
יהוה ומלבד מתנותיכם
ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה׳
בר משביא דייי ובר
ממתנתכון ובר מכל
נדריכון ובר מכל
נדבתכון דתתנון
קדם ייי׳ אך בחמשה
עשר יום לחדש
השביעי באספכם
את תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה
שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון׳ ברם
בחמשת עשרה יומא
לירחא שכיעאה
במכנשכון ית עללתא
דארעא תיחגון ית
חגא קדם ייי שבעה

יומין ביומא קדמאה
נייחא וביומא תמינאה
נייחא׳ ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי
עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת
ימים׳ ותסכון לכון
ביומא קדמאה פירי
אילנא אתרוגין לולבין
והדסין וערבין דנחל
ותחדון קדם ייי אלהכון
שבעה יומין׳ והגתם
אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו׳
ותחגון יתיה חגא קדם
ייי שבעה יומין בשתא
קים עלם לדריכון
בירחא שכיעאה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0396
powered by DWork • Heidelberg University Library

סכות ד׳ מל בלוש וסימנהון על פן קרא שם המקום סכות · כי בסכות הושבתי · וכוליה נכיי וכוליה כתובי · ושארא דאוריתא כול חד הסכת
לעשות סכת חס׳ בעיג׳

תחנון יתיה בסכת
תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל
ישבו בסכת במטליא
תתבון שבעה יומין
כל יציבא בישראל
יתכון במטליא למען
ידעו דרתיכם כי
בסכות הושבתי את
בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם בדיל
דידעון דריכון ארי
במטלת ענני אותיבת
יתבני יש באפקותי
יתחון מארעא דמצ
אנא ייי אלהכון וידבר
משה את מעדי יהוה
אל בני ישראל ומליל
משה יתסדר מועדיא
דייי ואלפנון לבני יש׳
וידבר יהוה

סאכ

אל משה לאמר׳ צו
את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת
נר תמיד׳ פקיד ית
בני יש ויסבון לך משח
זיתא דכיא כתישא
לאנהרא לאדלקא
בוציניא תדירא׳ מחוץ
לפרכת העדת באהל
מועד יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני
יהוה תמיד חקת
עולם לדרתיכם׳
מברא לפרוכתא
דסהדותא במשכן
זמנא יסדר יתיה
אהרן מרמשא עד
צפרא קדם ייי תדירא
קים עלם לדריכון׳
על המנרה הטהרה
יערך את הנרות לפני

יהוה תמיד׳ על
מנרתא דכיתא יסדר
יתבוציניא קדם ייי
תדירא׳
ולקחת סלת ואפית
אתה שתים עשרה
חלות שני עשרנים
יהיה החלה האחת׳
ותיסב סולתא ותיפי
יתה תרתא עסרי גריצן
תרין עסרונין תהי הויא
גרצתא חדא׳ ושמת
אותם שתים מערכות
ששה המערכת על
השלחן הטהר לפני
יהוה׳ ותשוי יתחין
תרין סדרין שית
סידרא על פתורא
דכיא קדם ייי׳ ונתת
על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם
לאזכרה אשה ליהוה׳

ידעו יב׳ וסימנהון ידעו דרתיכם · קומי נא והשתנית · יצרי פסל כלם · למען ידעו ממזרח שמש · ולא ילמדו עוד · ואטמא אתם במתנותם · באו ימי הפקדה ·
כל תפלה כל תחנה · דרב הימ׳ ואתה תשמע מן השמים דרב הימים · שיתח ווי מורה · למען ידעו דור אחרון · ויאמרו צרינו לא ידעו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0397
powered by DWork • Heidelberg University Library

וינצו ב׳ וסימנהון ויינצו במחנה בן הישראלית שניהם בשרה ○ ויקב ב׳ בתרין לוש וסימנהון בן האשה הישראל ויקב חד בדלתו ○

ותתין על סידריא
לבונתא דכיתא ותהי
ללחים לאדכרא
קורבנא קדם ייי׃
ביום חשבת ביום
השבת יערכנו לפני
יהוה תמיד מאת בני
ישראל ברית עולם׃
ביומא דשבתא ביומא
דשבתא יסדרניה ״
קדם ייי תדירא מן
בני ישראל קים
עלם׃ והיתה לאהרן
ולבניו ואכלהו במקום
קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה
חק עולם׃ ותהי לאהרן
ולבנוהי וייכלו ניה
באתר קדיש ארי
קודש קודשין הוא
ליה מקורבניא דייי
קים עלם׃

ויצא בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי
בתוך בני ישראל
וינצו במחנה בן
הישראלית ואיש
הישראלי׃ ונפק בר
איתתא בת ישראל
והוא בר גבר מצרי
בגו בני יש ואתנציאו
במשריתא בר איתתא
בת יש וגברא בר יש׃
ויקב בן האשה הישראלית
את השם ויקלל ויביאו
אתו אל משה ושם
אמו שלמית בת
דברי למטה דן׃
ופריש בר איתתא
בת יש יתשמא וארגיז
ואיתיאו יתיה לות
משה ושום אמיה ״
שלמית בת דברי
לשבטא דדן ויניחהו

במשמר לפרש להם
על פי יהוה ואסרוהי
בבית מטרא עד
דיתפריש להון על
גזירת מימרא דייי׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ הוצא
את המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל
השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו
כל העדה׃ אפיק
ית דארגיז למיברא
למשריתא ויסמכון
כל דשמעו ית ידיהון
על רישיה וירגמון
יתיה כל כנשתא׃
ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא
חטאו׃ ועם בני ישר
תמליל למימר גבר

הוצא ה׳ וחד והוצא וסימנהון ויאמרו האנשים אל לוט׃ הוצא את המקלל׃ ויאמרו אנשי העיר אל יואש׃ המה מיטיבים את לבם׃ ויאמר לאשה על המלתחה׃ ועתה לכה ואשלחך אל פי עתה ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0398
powered by DWork • Heidelberg University Library

כגר כאזרח ג׳ ושומנהון ונקב שם ייי מות יומת׳ משפט אחד יהיה לכם׳ וכל ישראל וזקניו ושפ׳ ושטריו

גבר ארי ירגיז קדם
אלהיה ויקבי לחוביה׳
ונקב שם יהוה מות
יומת רגום ירגמו בו
כל העדה כגר כאזרח
בנקבו שם יומת׳
וד יפריש שמא דייי
אתקטלא יתקטיל
מרגם ירגמון ביה כל
כנשתא גיורא כיציבא
בפרשותיה שמא
יתקטיל ואיש כי
יכה כל נפש אדם
מות יומת׳ וגבר ארי
יקטול כל נפשא
דאינשא אתקטלא
יתקטיל ומכה נפש
בהמה ישלמנה נפש
תחת נפש׳ ודיקטול
נפש בעירא ישלמנה
נפשא חלף נפשא׳
ואיש כי יתן מום

בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו׳ וגבר ארי
יתן מומא בחבריה
כמא דעבד כין
יתעביד ליה׳ שבר
תחת שבר עין תחת
עין שן תחת שן כאשר
יתן מום באדם כן ינתן
בו׳ תברא חלף תברא
עינא חלף עינא שנא
חלף שנא כמא דיהב
מומא באינשא כן
יתיהיב ביה׳ ומכה
בהמה ישלמנה ומכה
אדם יומת׳ ודיקטול
בעירא ישלמנה
ודיקטול אינשא
יתקטיל׳ משפט
אחד יהיה לכם כגר
כאזרח יהיה כי אני
יהוה אלהיכם׳ דינא
חד יהי לכון גיורא

כיציבא יהי ארי אנא
ייי אלהכון׳ וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו
את המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו
אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את
משה׳ ומליל משה
עם בני יש ואפיקו ית
דארגיז למברא
למשריתא ורגמו
יתיה באבנא ובני יש
עבדו כמא דפקיד ייי
ית משה׳
וידבר יהוה אל משה
בהר סיני לאמר׳ ומליל
ייי עם משה בטורא
דסיני למימר׳ דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל
הארץ אשר אני נתן
לכם ושבתה הארץ

ויוציאו יב׳ וסי׳ את המקלל׳ דבת הארץ׳ אתו כל העדה׳ ויבאו הנערים המרגלים׳ אליו את המשתי׳ כאשר בא יעקב׳ ויוציאו את מעבות׳ את אוריהו
וירא איש כי נגפו דדב׳ ויבאו הכהנים׳ לפנימה׳ את בן המלך דדב׳ הימ׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0399
powered by DWork • Heidelberg University Library

תזרע ב׳ זק קמ׳ ושמטהון פזתקדש המלאה הזרע שדך לא תזרע ס — תקצור ב׳ מל׳ ושמטהון את ספיח קצירך אתה תזרע ולא תקצור ⊙

שבת ליהוה מלילעם
בני ישׂ ותימר להון ארי
תיעלון לארעא דאנא
יהיב לכון ותשמיט
ארעא שמטתא קדם
ייי שש שנים תזרע
שדך ושש שנים תזמר
כרמך ואספת את
תבואתה שית שנין
תזרע חקלך ושית
שנין תכסח כרמך
ותכנוש ית עללתה
ובשנה השביעית שבת
שבתון יהיה לארץ
שבת ליהוה שדך
לא תזרע וכרמך לא
תזמר ובשתא שביעיתא
ניח שמטתא יהי
לארעא דתשמיט
קדם ייי חקלך לא
תזרע וכרמך לא
תכסח את ספיח

קצירך לא תקצור
ואת ענבי נזירך לא
תבצר שנת שבתון
יהיה לארץ ית כתי
חצדך לא תחצוד
וית ענבי שבקך לא
תקטוף שנת שמטתא
יהי לארעא והיתה
שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך
ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הגרים עמך
ותהי שמטת ארעא
לכון למיכל לך ולעבדך
ולאמתך ולאגירך
ולתותבך דדירין עמך
ולבהמתך ולחיה
אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל
ולבעירך ולחיתא
דבארעך תהי כל
עלל תהי למיכל

וספרת לך שבע
שבתת שנים שבע
שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע
שבתת השנים תשע
וארבעים שנה ותמני
לך שבע שמטן דשנין
שבע שנין שבע זמנין
ויהון לך יומי שבע
שמיטן דשנין ארבעין
ותישע שנין והעברת
שופר תרועה בחדש
השבעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו
שופר בכל ארצכם
ותעבר שופר יבבא
בירחא שביעאה
בעשרה לירחא
מיומא דכפוריא
תעברון שופרא
בכל ארעכון וקדשתם
את שנת החמשים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0400
powered by DWork • Heidelberg University Library

ספיחיה ב׳ ומל וסימנהון ולא תקצרו את ספיחיה ולא תשטף ספיחיה

שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה
יובל הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחזתו
ואיש אל משפחתו
תשבו ותקדשון ית
שנת חמשין שנין
ותקרון חירותא בארעא
לכל יתבהא יובילא
היא תהי לכון ותתובון
גבר לאחסנתיה וגבר
לזרעיתיה תתובון
יובל הוא שנת החמשים
שנה תהיה לכם לא
תזרעו ולא תקצרו
את ספיחיה ולא
תבצרו את נזריה
יובילא היא שנת
חמשין שנין תהי
לכון לא תזרעון ולא
תחצדון ית כתהא ולא
תקטפון ית שבקהא

כי יובל הוא קדש
תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה
ארי יובילא היא קודשא
תהי לכון מן חקלא
תיכלון ית עללתה
בשנת היובל הזאת
תשבו איש אל אחזתו
בשתא דיובילא הדא
תתובון גבר לאחסנתיה
וכי תמכרו ממכר
לעמיתך או קנה
מיד עמיתך אל תונו
איש את אחיו וארי
תזבין זבינין לחברך
או תזבון מן יד חברך
לא תונון גבר ית אחוהי
במספר שנים אחר
היובל תקנה מאת
עמיתך במספר שני
תבואת ימכר לך
במנין שניא בחר

יובילא תזבון מן חברך
במנין שני עללתא
יזבין לך לפי רב
השנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים
תמעיט מקנתו כי
מספר תבואת הוא
מכר לך לפום סגיאות
שניא תסגי זבינוהי
ולפום זעירות שניא
תזער זבינוהי ארי
מנין עללתא הוא
מזבין לך ולא תונו
איש את עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם ולא תונון
גבר ית חבריה ותדחל
מאלהך ארי אנא ייי
אלהכון ועשיתם את
חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם
וישבתם על הארץ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0401
powered by DWork • Heidelberg University Library

ותושבים כול לשנ׳ מל ברמן ב׳ חס׳ וסימנ׳ הון מתשבי גלעד׳ ותשיבו נשים נכריו ו׳ ס׳ ס׳ ס׳

לבטח׳ ותעבדון ית
קימי וית דיני תטרון
ותעבדון יתהון ותתבון
על ארעא לרוחצן׳
ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע ״
וישבתם לבטח עליה׳
ותתין ארעא איבה
ותיכלון למסבע ״
ותתבון לרוחצן עלה׳
וכי תאמרו מה נאכל
בשנה השביעת הן
לא נזרע ולא נאסף
את תבואתנו׳ וארי
תימרון מא ניכול
בשתא שביעיתא
הא לא נזרע ולא
נכנוש ית עללתנא׳
וצויתי את ברכתי לכם
בשנה הששית ועשת
את התבואה לשלש
השנים׳ ואפקיד ית

ברכתי לכון בשתא
שתיתיתא ותעביד
ית עללתא לתלת
שנין׳ וזרעתם את
השנה השמינת ״
ואכלתם מן התבואה
ישן עד השנה התשיעת
ערבוא תבואתה תאכלו
ישן׳ ותזרעון ית שתא
תמיניתא ותיכלון מן
עללתא עתיקא עד
שתא תשיעיתא עד
מיעל עללתה תיכלון
עתיקא׳ והארץ לא
תמכר לצמתת כילי
הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי׳ וארעא
לא תזדבן לחלוטין
ארי דילי ארעא ארי
דירין ותותבין אתון
קדמי׳ ובכל ארץ
אחזתכם גאלה תתנו

לארץ׳ ובכל ארע
אחסנתכון פורקנא
תתנון לארעא׳ כי
ימוך אחיך ומכר
מאחזתו ובא גאלו
הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו׳ ארי
יתמסכן אחוך ויזבין
מאחסנתיה ויתי
פרקיה דקריב ליה
ויפרוק ית זביני
דאחוהי׳ ואיש כי
לא יהיה לו גאל
והשיגה ידו ומצא
כדי גאלתו׳ וגבר ארי
לא יהי ליה פריק
ותדביק ידיה וישכח
כמסת פורקניה׳
וחשב את שני ממכרו
והשיב את הערף
לאיש אשר מכר לו
ושב לאחזתו׳ ויחשיב

ל
כת
כן
יח
מל
ח
רש
פסו רפ
וחד
הארץ
אשר
הכה
ג
וחד
וברכתי
על
צאצאיך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0402
powered by DWork • Heidelberg University Library

חמה ג חס בתו וסימנ והמים להם חמה וקם הבית אשר בעיר ובתי החצרים וכל מלכי כות בלשנ מל ותפל החומה על ששים עדים בעורות

יתשני וביעוהי ויתיב
יתמותרא לגבר דזבין
ליה ויתוב לאחסנתיה
ואם לא מצאה ידו
דיחשיב לו וחזיד
ממכרו ביד חקנה
אתו עד שנת היובל
ויצא ביובל ושב
לאחזתו ואם לא
אשתכחת ידיה כמסת
דיתיב ליה ויהון זביניהי
ביד דזבן יתיה עד
שתא דיובילא ויפוק
ביובילא ויתוב
לאחסנתיה
ואושכי ימכר בית
מושב עיר חומה
והיתה גאלתו עד
תם שנת ממכרו ימים
תהיה גאלתו וגבר
ארי יזבן בית מותב
קרתא נקנא שוב

ויחי פורקניה עד
משלם שתא דזבינוהי
עידן בעידן יחי
פורקניה ואם לא
יגאל עד מלאת לו
שנה תמימה וקם
הבית אשר בעיר
אשר לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו
לא יצא ביובל ואם
לא יתפריק עד
משלם ליה שתא
שלמתא ויקום ביתא
דבקרתא דליה שוא
לחלוטין לדזבן
יתיה לדרוהי לא
יפוק ביובילא ובתי
החצרים אשר אין
להם חמה סביב על
שדה הארץ יחשב
גאלה תהיה לו וביובל
יצא ובתי פנחיא

דליתת להון שור מקף
סח סח על חקל ארעא
יתחשבון פורקנא
יהי להון וביובילא
יפקון וערי הלוים
בתי ערי אחזתם
גאלת עולם תהיה
ללוים וקרוי ליואי
בתי קרוי אחסנתהון
פורקן עלם יהי ללואי
ואשר יגאל מן הלוים
ויצא ממכר בית ועיר
אחזתו ביובל כי בתי
ערי הלוים הוא
אחזתם בתוך בני
ישראל ודיפרוק מן
ליואי ויפקון זביני
ביתא וקרוי אחסנתיה
ביובילא ארי בתי
קרוי ליואי היא
אחסנתהון בגו בני
ישר׳ ושדה מגרש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0403
powered by DWork • Heidelberg University Library

דדו כול חס בר מן ה מל וסימנהון תולע בדפשה בן ב דודו ואמר שאול אל דודו ונשאו דודו ומסרפו ואחריו ונבורי החילים דדבריהימים

מהם תקנו עבד ואמה׃
ועבדך ואמתך דיהון
לך מן עממיא דבקרוי
סחרניכון מנהון תקנון
עבדין ואמהן׃ וגם
מבני התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו
בארעכם והיו לכם
לאחזה׃ ואף מבני
תותב יא ערל יא דדירין
עמכון מנהון תקנון
ומזרעיתהון דעמכון
דאתילדו בארעכון
ויהון לכון לאחסנא׃
והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם
בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך׃

ותחסנון יתהון לבניכון
בתריכון לירותת
אחסנא לעלם בהון
תפלחון ובאחיכון בני
יש גבר באחוהי לא
תפלח ביה בקשיו׃
וכי תשיג יד
גר ותושב עמך ומך
אחיך עמו ונמכר לגר
תושב עמך או לעקר
משפחת גר׃ וארי
תדביק יד ערל ותותב
עמך ויתמסכן אחוך
עמיה ויזדבן לערל
תותב דעמך או לארמי
מזרעית גיורא׃ אחרי
נמכר גאלה תהיה
לו אחד מאחיו יגאלנו׃
בתר דאזדבן פורקנא
יהי ליה חד מאחוהי
יפרקניה׃ אודדו או
בן דדו יגאלנו או

משאר בשרו ממשפחתו
יגאלנו או השיגה ידו
ונגאל׃ או אחבוהי או
בר אחבוהי יפרקניה
או מקריב בסריה
מזרעיתיה יפרקניה
או דתדביק ידיה
ויתפריק׃ וחשב עם
קנהו משנת המכרו
לו עד שנת היבל
והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי
שכיר יהיה עמו׃
ויחשיב עם זבניה
משתא דאזדבן ליה
עד שתא דיובילא
ויהי כסף זבינוהי
במנין שניא כיומי
אגירא יהי עמיה׃
אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו
מכסף מקנתו׃ אם

אם ו ר פסו בסיפ וסימנ אם עלה קרבנו אם כשב הכהן המשיח על תורה אם בחק רבי אם עוד רבות בשנים אם משנת היובל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0405
powered by DWork • Heidelberg University Library

עוד סגי אות בשניא
לפומהין יתיב פורקניה
מכסף וזבינוהי ואם
מעט נשאר בשנים
עד שנת היבל וחשב
לון כפי שנוי ישיב את
גאלתו ואם זעיר
אשתאר בשניא עד
שתא דיובילאויחשיב
ליה כפום שנוהי יתיב
ית פורקניה כשכיר
שנה בשנה יהיה עמו
לאירדנו במרך לעינך
כאגיר שנא בשניא יהי
עמיה לאנפלח ביה
בקשיו לעינך ואם
לא יגאל באלה ויצא
בשנת היבל הוא
ובניו עמו ואם לא
יתפריק באלין ויפוק
בשתא דיובילאהוא
ובניהי עמיה כי לי

בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
ארי דילי בני ישרי
עבדין עבדי אנון
דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים אנא
יהוה אלהכון לא
תעשו לכם אלילם
ופסל ומצבה לא
תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו
בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה
אלהיכם לאתעבדון
לכון טעון וצילם
וקמא לאתקימון לכון
ואבן סגדא לאתתנון
בארעכון למסגד
עלה ארי אנא ייי
אלהכון את שבתתי

תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה את יומי שניא
דילית תטרון ולבית
מקדשי תהון דחלין
אנא ייי
אם בחקתי תלכו ואת
מצותי תשמרו ועשיתם
אתם אם בקימי תהכון
ויתפקודי תטרון
ותעבדון יתהון ואתתי
גשמיכם בעתם ועתה
הארץ יבולה ועץ
השדה יתן פריו
ואתין מטרינון בעדנהון
ותתין ארעא עלתה
ואילן חקלא יתין
אביה והשיג לכם
דיש את בציר ובציר
ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע ושבתם
לבטח בארצכם
ויער לכון דישא

לקטפא וקטפא
יערעל אפוקי בר
זרעא ותיכלון לחמכון
למסבע ותתבעון
לרוחצן בארעכון
ועתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם
ואתין שלמא בארעא
ותשרון ולית דמניד
ואבטיל חיתא בישתא
מן ארעא ודקטלין
בחרבא לא יעברון
בארעכון ורדפתם
את איביכם ונפלו
לפניכם לחרב ורדפין
יתבעלי דבביכון ויפלון
קדמיכון לחרבא ורדפו
מנכם חמשה מאה
ומאה מנכון לרבותא
יערקון ויפלון בעלי
דבביכון קדמיכון
וחפרתי אתכם והרביתי
אתכם והקימתי את
בריתי אתכם ואתפנה
במימרי לאיטבאלכון
ואפיש יתכון ואסגי
יתכון ואקים יתקימי
עמכון ואכלתם ישן
נושן וישן מפני חדש
תוציאו ותיכלון עתיקא
דעתוק ועתיקא מן
קדם חדתא תפנון
ועתתי משכני בתוככם
ולא תגעל נפשי אתכם
ואתין משכני בינכון
ולא ירחיק מימרי

יתכון והתהלכתי בתוכם
והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיולי לעם
ואשרי שכנתי בינכון
ואהוי לכון לאלה ואתון
תהון קדמי לעם אני
יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מחית להם
עבדים ואשבר מטות
עלכם ואולך אתכם
קוממיות אנא ייי
אלהכון דאפיקית
יתכון מארעא דמצ
בחרבא לא יעברון
מלמחוי להון עבדין
ותבריתי עמכון
מנכון ודבריתי יתכון
בחירותא
ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל
המצות האלה ואם
לא תקבלון למימרי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0407
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולא תעבדון את כל
פקודיא אלין ואם
בחקתי תמאסו ואם
את משפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות
את כל מצותי להפרכם
את בריתי ואם בקיני
תקוצו ואם את דיני
תרחיק נפשכון בדיל
דלא למעבד ית כל
פקודי לאשניותכון
ית קיומי את אני
אעשה זאת לכם
והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת
הקדחת מכלות עינים
ומדיבת נפש וזרעתם
לריק זרעכם ואכלהו
אויביכם צוף אנא
אעביד דא לכון ואסיר
עליכון ביהולתא
שחפתא וקדחתא
מחשכן עינון ומפחן
נפש ותזרעון לריקנו
ורעכון ויכלונה סנאיכון
ונתתי פניי בכם ונגפתם
לפני אויביכם ורדו
בכם שנאיכם ונסתם
ואוף דא לכון
ואתין רוגזי בכון
ותתברון קדם בעלי
דבביכון וירדון בכון
סנאיכון ותערקון ולית
דרדף יתכון
ואם עד אלה לא תשמעו
לי ויספתי ליסרכם
אתכם שבע על
חטאתיכם ואסיר
אלין לא תקבלון למימרי
ואוסיף למרדי יתכון
שבע על חוביכון
ושברתי את גאון
עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת
ארעכם כנחשה
ואתבר ית תקוף תקפכון
ואתין ית שמיא דעליכון
תקיפין כנבזרן לא מלאחתא
מטרא וארעא תחותיכון
חסינא כנחשא
מלמעבד פירין
ותם לריק נחשכם
ולא תתן ארעכם
את יבולה ועץ הארץ
לא יתן פריו ויסוף
לריקנו חילכון ולא
תתן ארעכון ית
עלתה ואילן ארעא
לא יתין איביה ואם
תלכו עמי קרי ולא
תאבו לשמע לי ויספתי
עליכם מכה שבע
כחטאתיכם ואם
תהכון קדמי בקשיו
ולא תיבון לקבלא
שחפתא וקדחתא
ארעכם נחשה
ואתבר ית תקפכון
ואתין ית שמיא דעליכון
תקיפין כנבזרן לא מלאחתא
מטרא וארעא תחותיכון
חסינא כנחשא
מלמעבד פירין
ותם לריק נחשכם
ולא תתן ארעכם
את יבולה ועץ הארץ
לא יתן פריו ויסוף
לריקנו חילכון ולא
תתן ארעכון ית
עלתה ואילן ארעא
לא יתין איביה ואם
תלכו עמי קרי ולא
תאבו לשמע לי ויספתי
עליכם מכה שבע
כחטאתיכם ואם
תהכון קדמי בקשיו
ולא תיבון לקבלא
שחפתא וקדחתא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0408
powered by DWork • Heidelberg University Library

לא יתאה עליכון מחא
שבע בחוביכון והשלחתי
בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והכריתה
את בהמתכם והמעטה
את כם ונשמו דרכיכם׃
ואי גלי בכון ית חית
ברא ותתכיל יתכון
ותשיצי ית בעירכון
ותזער יתכון ויצדין
אורחתכון׃
ואם באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי׃
ואסבאלין לא תיתרעון
למימרי ותהכון קדמי
בקשיו והלכתי אף־
אני עמכם בקרי והכיתי
אתכם גם אני שבע
על חטאתיכם ואיתך
אף אנא עמכון בקשיו
ואלקי יתכון אף אנא
שבע על חוביכון׃

והבאתי עליכם חרב
נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויב׃
ואיתי עליכון דקטלין
בחרבא ויתפרעון
מנכון פרעונתא על
דעברתון על אוריתא
ותתכנשון לקרויכון
ואיגרי מותנא בינכון
ותתמסרון בידסנאה׃
בשברי לכם מטה
לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו׃
בדאתבר לכון סעד
מיכל ואיפין עשר
נשין לחמכון בתנורא
חד ויתיבן לחמכון
במותקלא ותיכלון

ולא תסבעון׃
ואם בזאת לא
תשמעו לי והלכתם
עמי בקרי׃ ואם בדא
לא תקבלון למימרי
ותהכון קדמי בקשיו׃
והלכתי עמכם בחמת
קרי ויסרתי אתכם
אף אני שבע על
חטאתיכם׃ ואיהך
עמכון בתקוף רגז
ואירדי יתכון אף אנא
שבע על חוביכון׃
ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו׃
ותיכלון בסר בניכון
ובסר בנתכון תיכלון׃
והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם
על פגרי גלוליכם
ונעלה נפשי אתכם׃

והשמותי ב׳ מל׳ בואו ושימנהון ונתתי את עלכם חרבה והשמותי והשמותי עליך ——— והריקתי ב׳ כת׳ כן ושימנהון אחריכם
חרב׳ לכם ברכה עד בלודו ———

ואישיצי ית במתכון
ואקציץ ית חניסנסיכון
ואתין ית פגריכון על
פיגור טעותכון וירחיק
מימרי יתכון׳ ונתתי
את עריכם חרבה
והשמותי את
מקדשיכם ולא
אריח בריח ניחחכם׳
ואתין ית קרויכון
חרבא ואצדי ית
מקדשיכון ולא
איקביל ברעוא קורבן
כנישתכון׳ והשמתי
אני את הארץ ושממו
עליה איביכם הישבים
בה׳ ואצדי אנא ית
ארעא ויצדון עלה
בעלי דבביכון דיתבין
בה׳ ואתכם אזרה
בגוים והריקתי אחריכם
חרב והיתה ארצכם

שממה ועריכם יהיו
חרבה׳ ויתכון איבדר
ביני עממיא ואיגרי
בתריכון דקטלין
בחרבא ותהי ארעכון
צדיא וקרויכון יהוין
חרבא׳ אז תרצה
הארץ את שבתתיה
כל ימי השמה ואתם
בארץ איביכם אז
תשבת הארץ והרצת
את שבתתיה׳ בכין
תרעי ארעא ית
שמטהא כל יומין
דצדיאת ואתון
בארע בעלי דבביכון
בכין תשמיט ארעא
ותרעי ית שמטהא׳
כל ימי השמה תשבת
את אשר לא שבתה
בשבתתיכם בשבתכם
עליה׳ כל יומין

דצדיאת תשמיט
ית דלא שמטת
בשמטיכון כד הויתון
יתבין עלה׳ והנשארים
בכם והבאתי מרך
בלבבם בארצת
איביהם ורדף אתם
קול עלה נדף ונסו
מנסת חרב ונפלו
ואין רדף׳ ודישתאר
בכון ואעיל תברא
בלבהון בארעתא
דסנאיהון וירדוף
יתהון קל טרפא
דשקיף ויערקון
מערק כד מן קדם
דקטלין בחרבא
ויפלון ולית דרדיף
וכשלו איש באחיו
כמפני חרב ורדף
אין ולא תהיה לכם
תקומה לפני איביכם

מנסת ד׳ חס בליש וסימנהון ונסו מנסת חרב ויפלו משנאיך מפניך דויתי בנסע הארץ ויהי בנסע מפני ישראל נסך לפני צריך
אלף אחד מפני וכול נסו הלין ✠ חסרים ———

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0410
powered by DWork • Heidelberg University Library

96.

והתודו ב׳ וסימנהון את חטאתם׳ את עונם ואת עון אבתם ס׳ ——— ס׳ איביהם ג׳ בעינ׳ וסימנהון והבאתי מרך׳ או אז יכנע׳ ואף גם
את בהיותם בארץ איביהם ——— ס׳

ויתקלון גבר באחוהי
כדמן קדם דקטלין
בחרבא ורדיף לית
ולא תהי לכון תקומה
קדם בעלי דבביכון׃
ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ איביכם׃
ותיבדון ביני עממיא
ותגמר יתכון ארע
בעלי דבביכון׃ ״
והנשארים בכם
ימקו בעונם בארצת
איביכם ואף בעונת
אבתם אתם ימקו׃
ודישתארון בכון
יתמסון בחוביהון
בארעתא דסנאיכון
ואף בחובי אבהתהון
בישיא דאחידין ״
בידהון יתמסון והתודו
את עונם ואת עון
אבתם במעלם אשר

מעלו בי ואף אשר
הלכו עמי בקרי׃
ויודון יתחוביהון
ויתחובי אבהתהון
בשקרהון דשקרו
קדמי ואף דהליכו
קדמי בקשיו׃ אף
אני אלך עמם בקרי
והבאתי אתם בארץ
איביהם או אז יכנע
לבבם הערל ואז
ירצו את עונם׃ אף
אנא איהך עמהון
בקשיו ואעיל יתהון
בארע בעלי דבביהון
או בכין יתבר לבהון
טפשא ובכין ירעון
יתחוביהון וזכרתי
את בריתי יעקוב
ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי
אברהם אזכר

והארץ אזכר׃ ודכירנא
יתקימי דעם יעקב
ואף יתקימי דעם יצ׳
ואף יתקימי דעם אב׳
אנא דכיר וארעא
אנא דכיר׃ והארץ
תעזב מהם ותרץ
את שבתתיה בחשמה
מהם וחס ירצו את
עונם יען וביען במשפטי
מאסו ואת חקתי געלה
נפשם׃ וארעא תתרטיש
מנהון ותרעי ית
שמטהא בדצדיאת
מנהון ואנון ירעון
יתחוביהון לוטין
חלף ברכן איתי
עליהון דבדיני קצו
ויתקימי רחיקת
נפשהון׃ ואף גם
זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים

ואת חקתי ה׳ וסימנהון את משפטי תעשו׳ והארץ תעזב מהם׳ יען במשפטי ועל ריב המה יעמדו למשפט׳ את משפטי ——— ס׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0411
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְלֹא גַעֲלֹתִים לְכַלֹּתָם
לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
וְאֶזְכֹּר לָהֶם בְּרִית
רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה
וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת
סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי
אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃
וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם
וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃
וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב
וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה
אֲנִי יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ בֹּא דַבֵּר אֶל
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וִישַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ
יִשְׁמָעֵנִי פַרְעֹה וַאֲנִי
עֲרַל שְׂפָתָיִם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃
אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם
בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן
וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
רְאוּבֵן׃
וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל
וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין
וְזֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי
לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וְקְהָת
וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
שָׁנָה׃
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר
וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי
חַיֵּי קְהָת מְאַת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת לֵוִי
לְתֹלְדֹתָם׃
וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת יוֹכֶבֶד
דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה
וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם מְאַת
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃
וּבְנֵי יִצְהָר נֶפֶג וְזִכְרִי
וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל
וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי׃
וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע
בַּת עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן
לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת
נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת
אֶלְעָזָר וְאֶת אִיתָמָר׃
וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה
וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הַקָּרְחִי׃
וְאֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן לָקַח
לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת
פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל צִבְאֹתָם׃
הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר
אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר
אֵלֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם
וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃
רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם
בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן
וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
רְאוּבֵן׃
וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל
וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין
וְזֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי
לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וְקְהָת
וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
שָׁנָה׃
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר
וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי
חַיֵּי קְהָת מְאַת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת לֵוִי
לְתֹלְדֹתָם׃
וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת יוֹכֶבֶד
דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה
וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם מְאַת
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃
וּבְנֵי יִצְהָר נֶפֶג וְזִכְרִי
וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל
וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי׃
וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע
בַּת עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן
לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת
נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת
אֶלְעָזָר וְאֶת אִיתָמָר׃
וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה
וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הַקָּרְחִי׃
וְאֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן לָקַח
לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת
פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל צִבְאֹתָם׃
הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר
אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר
אֵלֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם
וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0412
powered by DWork • Heidelberg University Library

שלשת שקלים בכסף׃
ואם מבן ירחו ועד
בן חמש שנין ויהי
פורסניה דדיכרא
חמש סילעין דכספא
ולנוקבתא פורסנה
תלת סילעין דכספא׃
ואם מבן שש שנה
ומעלה אם זכר והיה
ערכך חמשה עשר
שקל ולנקבה עשרה
שקלים ואם מבר
שתין שנין ולעלא
אסדיכרא ויהי
פורסניה חמש עשר
סלעין ולנוקבתא עשר
סלעין ואם מך הוא
מערכך והעמידו
לפני הכהן והעריך
אתו הכהן על פי
אשר תשיג יד הנדר
יעריכנו הכהן ואם

מסכין הוא מפורסניה
ויקימניה קדם כהנא
ויפרוס יתיה כהנא
על פום דתרביק יד
עדרא יפרסניה כהנא׃ ד
ואם בהמה סה
אשר יקריבו ממנה
קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה
קדש ואם בעירא
דיקרבון מנה קורבנא
קדם יי כל דיתין
מניה קדם יי יהי
קודשא לא יחלפנו
ולא ימיר אתו טוב
ברע או רע בטוב ט
ואם המר וימיר בהמה וכל
בהמה והיה הוא אמירה
ותמורתו יהיה קדש׃ ושמיה
לא יחלפנה ולא יעבר ויעד
יתיה טוב בביש או ולשון
ביש בטב ואם חלפא בית
יחליף בעירא בבעירא
ויהיה הוא וחלופיה יהי
קודשא ואם כל בהמה
טמאה אשר לא יקריבו
ממנה קרבן ליהוה ד
והעמיד את הבהמה
לפני הכהן ואם כל
בעירא מסאנא דלא
יקרבון מנה קורבנא
קדם יי ויקים ית בעירא
קדם כהנא והעריך
הכהן את בין טוב
ובין רע כערכך הכהן ב
כן יהיה ויפרוס כהנא וסימן
יתה בין טב ובין ביש כערכך
כפורסן כהנא כן יהי׃ הכהן
ואם גאל יגאלנה ג כערכך
ויסף חמישתו על יקום׃
ערכך ואם מפרק
יפרקנה ויוסף חומשיה
על פורסניה ואיש כי
יקדש את ביתו קדש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0413
powered by DWork • Heidelberg University Library

לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוֹ הַכֹּהֵן
בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כַּאֲשֶׁר
יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן
יָקוּם וְגֹאֵל אַרְיַקְדִּישׁ
יַתְבִּיתֵיהּ קוּרְשָׁא קֳדָם
יְיָ וִיפַרְסַנְיָה בָּהֲנָא
בֵּין טָב וּבֵין בֵּישׁ נַמָּא
דִּיפָרוֹס יְתֵיהּ בָּהֲנָא
כֵּן יָקוּם וְאִם הַמַּקְדִּישׁ
יִגְאַל אֶת בֵּיתוֹ וְיֹסֶף
חֲמִישִׁית כֶּסֶף עֶרְכְּךָ
עָלָיו וְהָיָה לוֹ וְאִם
יַתְחִקְלָא דְאַקְדִּישׁ יְפָרוֹק יָת
בֵּיתֵיהּ וְיוֹסֵף חוּמֶשׁ
כְּסַף פּוּרְסָנְיָה עֲלוֹהִי
וְיִקּוֹם לֵיהּ וְאִם לָא
יִגְאַל אֶת הַשָּׂדֶה וְאִם
מַכֹּר יִמְכֹּר אֶת הַשָּׂדֶה
לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִגָּאֵל
עוֹד וְאִם לֹא יִפְרוֹק
יָת חַקְלָא וְאִם מִזְּבִּין
יָת חַקְלָא לְגַבַּר אָחֳרָן
לָא יִתְפְּרִיק עוֹד
וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ
בַּיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה
כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן
תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ וְיהִי
חַקְלָא בְּמִפְקֵיהּ בְּיוֹבִילָא
קוּדְשָׁא קֳדָם יְיָ
כְּחַקְלָא חֲרָמָא לְכָהֲנָא
תְּהִי אֲחֻסְנָתֵיהּ וְאִם

גֶּבֶר קֹדֶם יְיָ וְיִהְיוּ
פּוּרְסָנְיָה לְפוּם זַרְעֵיהּ
בֵּית זַרְעֲוַר סַעֲרִין
בְּחַמְשִׁין סֶלַעִין דְּכֶסֶף
אִם מִשְׁנַת הַיֹּבֵל יְקַדֵּישׁ
שָׁרְחוּ נֶעֶרְכְּךָ יָקוּם
אִם מִשְׁתָּא דְּיוֹבִילָא
יְקַדֵּישׁ חַקְלֵיהּ כְּפוּרְסָנְיָה
יְקוּם וְאִם אַחַר הַיֹּבֵל
יְקַדֵּישׁ שָׁרְחוּ וְחָשַׁב
לוֹ הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּסֶף
עַל פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת
עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע
מֵעֶרְכֶּךָ וְאִם בָּתַר
יוֹבִילָא יְקַדֵּישׁ חַקְלֵיהּ
וְיִחְשֹׁב לֵיהּ כָּהֲנָא
יָת כַּסְפָּא עַל פּוּם
שְׁנַיָּא דְּאִשְׁתָּאֲרָא
עַד שַׁתָּא דְּיוֹבִילָא
וְיִתְמְנַע מִפּוּרְסָנְיָה
וְאִם גָּאֹל יִגְאַל אֶת
הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ

וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף
עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ
וְאִם מִפְּרַק יִפְרוֹק
יָת חַקְלָא דְאַקְדִּישׁ
יְתֵיהּ וְיוֹסֵף חוּמֶשׁ
כְּסַף פּוּרְסָנְיָה עֲלוֹהִי
וְיִקּוֹם לֵיהּ וְאִם לָא
יִגְאַל אֶת חַקְלָא וְאִם
מְזַבַּן יָת חַקְלָא
לְגַבַּר אָחֳרָן לָא
יִתְפְּרִיק עוֹד
וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ
בַּיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה
כִּשְׂדֵה חֶרֶם לַכֹּהֵן
אֲחֻזָּתוֹ יִהְיֶה
שְׁנַיָּא דְּאִשְׁתָּאֲרָא
עַד שַׁתָּא דְּיוֹבִילָא
חַקְלָא בְּמִפְקֵיהּ בְּיוֹבִילָא
קוּדְשָׁא קֳדָם יְיָ
כְּחַקְלָא חֲרָמָא לְכָהֲנָא
תְּהִי אֲחֻסְנָתֵיהּ וְאִם

ג מל וג החמישית מל

שערים כל חס ואו בר מזב מל וסימנהון ותהי חלקות השדה מלאה דברי הימים והוא עלח ס
הנותרות ג מ"נ חד חס וג בתרי וב מל בתרי ווי וסימנהון את צאן לבן על פי השנים כי הנה נשארו ס

98.

יחרם ב׳ פתח׳ וסימנהון אך כל חרם אשר יחרם מן האדם׳ יחרם כל רכושו ׳ — יחרם ל׳ חס׳ יחד החרם דמקדה ׳

את שדה מקנתו אשר
לא משדה אחזתו
יקדיש ליהוה׳ ואם
יתחקל זבינוהי דלא
מחקל אחסנתיה ״
יקדיש קדם ייי׳ וחשב
לו הכהן את מכסת
הערכך עד שנת
היבל ונתן את הערכך
ביום ההוא קדש ליהוה׳
ויחשיב ליה כהנא
ית נסיב פורסניה עד
שתא דיובילא ויתין
ית פורסניה ביומא
ההוא קודשא קדם
ייי׳ בשנת היובל
ישוב השדה לאשר
קנהו מאתו לאשר
לו אחזת הארץ׳ בשתא
דיובילא יתוב חקלא
לדזבניה מניה לדדיליה
אחסנת ארעא׳ וכל

ערכך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה
יהיה השקל׳ וכל
פורסניה יהי בסלעי
קודשא עשרין מעין
הויא סלעא׳
אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא
יקדיש איש אתו אם
שור אם שה ליהוה
הוא׳ ברם בוכרא דיתבכר
קדם ייי בבעירא לא
יקדיש גבר יתיה אם
תור אם אימר דייי
הוא׳ ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערכך
ויסף חמשתו עליו
ואם לא יגאל ונמכר
בערכך׳ ואם בבעירא
מסאבא ויפרוק בפורסניה
ויוסף חומשיה עלוהי
ואם לא יתפריק ויזדבן

בפורסניה׳ אך כל
חרם אשר יחרם איש
ליהוה מכל אשר לו
מאדם ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא
יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא ליהוה׳
ברם כל חרמא דיחרים
גבר קדם ייי מכל דליה
מאינשא ובעירא
ומחקל אחסנתיה
לא יזדבן ולא יתפריק
כל חרמא קודש קודשין
הוא קדם ייי׳ כל חרם
אשר יחרם מן האדם
לא יפדה מות יומת׳
כל חרמא דיתחרם
מן אינשא לא יתפריק
אתקטלא יתקטיל׳
וכל מעשר הארץ
מזרע הארץ מפרי
העץ ליהוה הוא קדש

קדש קדשים הוא ו׳ וסימנהון וכפר אהרן ואת תורת האשם כל זכר בכהנים יאכלנו ושחט את הכבש והיתה לאהרן ולבניו
אך כל חרם ׳ — ׳ — ׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0415
powered by DWork • Heidelberg University Library

לַיהוָה וְכָל מַעֲשֵׂר
אֶרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ
מִפְּרִי הָאִילָן לַיהוָה
הוּא קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה׃
וְאִם גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ
מַעֲשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ
יֹסֵף עָלָיו וְאִם מִפְרֹק
יִפְרוֹק גֶּבֶר מַעֲשְׂרֵיהּ
חוּמְשֵׁיהּ יוֹסֵף עֲלוֹהִי׃
וְכָל מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן
כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת
הַשֵּׁבֶט הַעֲשִׂרִי יִהְיֶה
קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ לֹא יְבַקֵּר
בֵּין טוֹב לְרָע וְלֹא יְמִירֶנּוּ וְאִם הָמֵר
יְמִירֶנּוּ וְהָיָה הוּא
וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ
לֹא יִגָּאֵל׃ אֵלֶּה
בֵּין טוֹב לְבֵישׁ וְלֹא

יַחֲלִפֶנּוּ וְאִם חָלֵף
יַחֲלִפֶנָּה וְהָיִי הוּא
וְחִלּוּפֵיהּ יִהְיֶי קוֹדֶשׁ
לֹא יִתְפְּרֵק׃ אֵלֶּה
הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי׃
אִלֵּין פִּקּוּדַיָּא דִּפַקִּיד
יְיָ יָת מֹשֶׁה לְוָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּטוּרָא דְּסִינָי׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר׃ וּמַלֵּל עִמָּם
מֹשֶׁה בְּמֵימְרָא דְּיְיָ
בְּמַשְׁכַּן זִמְנָא בְּחַד

לִירֹחַ תְּנַיָּא בְּשַׁתָּא
תִּנְיָתָא לְמִפְקְהוֹן
מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם׃
שְׁאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
כָּל זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃
קְבִילוּ יָת חוּשְׁבַּן כָּל
כְּנִשְׁתָּא דִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְזַרְעִיָּתְהוֹן לְבֵית
אֲבָהָתְהוֹן בְּמִנְיַן
שְׁמָהָן כָּל דְּכוּרָא
לְגֻלְגְּלֹתְהוֹן מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל יָצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל
תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם
אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ וְעִמָּכֶם
עֶשְׂרִין שְׁנִין וְלָעֵלָּא
כָּל נָפִיק חֵילָא בְּיִשְׂ
תִּמְנוֹן יָתְהוֹן לְחֵילֵיהוֹן
אַתְּ וְאַהֲרֹן וְאִתְּכוֹן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0416
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלין לית כותהון הקהילו הקהילו בבהילו הפפילו שכלילו תולילו ותגדילו לית כותהון

יהיו איש איש למטה
איש ראש לבית אבתיו
הוא ועמכון יהון
גברא גברא לשבטא
גבר רישׁ לבית אבהתוהי
הוא ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן
שדיאור ואלין שמהת
גבריא דיקומון עמכון
לראובן אליצור בר
שדיאור לשמעון
שלמיאל בן צורישדי
ליהודה נחשון בן
עמינדב לישׁשכר
נתנאל בן צוער לזבולן
אליאב בן חלן לבני
יוסף לאפרים אלישמע
בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור
לבנימן אבידן בן
גדעני לדן אחיעזר

בן עמישדי לאשר
פגעיאל בן עכרן לגד
אליסף בן דעואל
לנפתלי אחירע בן
עינן אלה קריאי
העדה נשיאי מטות
אבותם ראשי אלפי
ישראל הם אלין
מערעי כנשתא רברבי
שבטי אבהתהון רישי
אלפיא דיש אנון
ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה
אשר נקבו בשמת
ודבר משה ואהרן
ית גבריא האלין
דאתפרשו בשמהן
ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים

שנה ומעלה לגלגלתם
וית כל כנשתא כנשו
בחד לירחא תנינא
ואתיחסו על זרעיתהון
לבית אבהתהון במנין
שמהן מבר עשרין
שנין ולעילא לגולגלתהון
כאשר צוה ידוה את
משה ויפקדם במדבר
סיני כמא דפקיד יי
ית משה ומנון במדברא
דסיני
ויהיו בני דאובן
בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא
והוו בני דאובן בוכריה
דיש תולדתהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון במנין
שמהן לגולגלתהון כל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0417
powered by DWork • Heidelberg University Library

מאות כול מל בר מן ג חס וסימנהון שמנה מאות שנה שבארם חס חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה שבויחי למך ארץ ארבע מאת שקל כסף שבעפרון

דכורא מבר עשרין
שנין ולעילא כל נפיק
חילא פקדיהם למטה
ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות
מניניהון לשבטא
דראובן ארבעין ושיתה
אלפין וחמש מאה
לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר
שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא
לבני שמעון תולדתהון
לזרעיתהון לבית
אבהתהון מנינוהי
במנין שמהן לגולגלתהון
כל דכורא מבר עסרין
שנין ולעילא כל נפיק
חילא פקדיהם למטה
שמעון תשעה וחמשים

אלף ושלש מאות
מניניהון לשבטא
דשמעון חמשין
ותשעה אלפין ותלת
מאה לבני
גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה
גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות
וחמשים ארבעין
וחמשה אלפין ושית
מאה וחמשין
לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה יהודה
ארבעה ושבעים אלף

ושש מאות שבעין
וארבעה אלפין
ושית מאה
לבני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה
יששכר ארבעה
וחמשים אלף וארבע
מאות חמשין וארבעה
אלפין וארבע מאה
לבני זבולן
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים
אלף וארבע מאות
חמשין ושבעה אלפין

זבולן כול אורי כת כן בר מן ג זבולן כת וסימנהון זבד ישט אתי בני לאה בטור יעקב ובני זבולן סרד ואלון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0418
powered by DWork • Heidelberg University Library

וארבעמאה׃
לבני יוסף לבני אפרים
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה
אפרים ארבעים אלף
וחמש מאות׃ ארבעין
אלפין וחמש מאה׃
לבני מנשה
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה
דן שנים וששים אלף
ושבע מאות׃ שתין
ותרין אלפין ושבע
מאה׃ לבני אשר
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה
אשר אחד וארבעים
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה נפתלי
חמשה ושלשים אלף
ואربע מאות׃ תלתין
וחמשה אלפין וארבע
מאה׃ לבני דן
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה
דן שנים וששים אלף
ושבע מאות׃ שתין
ותרין אלפין ושבע
מאה׃ לבני אשר
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה
בני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה נפתלי
שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ חמשין
ותלתה אלפין וארבע
מאה׃
אלה הפקדים אשר
פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל שנים
עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו אלין
מנייא דמנא משה
ואהרן ורברבי ישר
תרי עשר גברין גברא
חד לבית אבהתוהי הון

וְיִהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיוּ כָּל
מִנְיָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית
אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנִים וְלִמְעָלָה לְכָל
חֵילָא בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיוּ כָּל
הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם
לֹא הָתְפְּקְדוּ בְּתוֹכָם׃
וַיְלִיוֵּאי לִשְׁבָטָא
דַּאֲבָהָתְהוֹן לָא אִתְמְנִיאוּ
בֵּינֵיהוֹן׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ אַךְ אֶת מַטֵּה

לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת
רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
בְּרֵם יָתְהוֹן תְּשַׁבְטָא דְּלֵוִי
לָא תִמְנֵי וְיָתְהוֹן תְּחוֹשְׁבַנְהוֹן
לָא תְקַבֵּיל בְּגוֹ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת
הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
וְעַל כָּל כֵּלָיו וְעַל כָּל
אֲשֶׁר לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ
אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל
כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ
וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃
וְאֶת מַנְיָנַיָּת לֵיוָאֵי עַל
מִשְׁכְּנָא דְּסָהֲדוּתָא
וְעַל כָּל מָנוֹהִי וְעַל כָּל
דְּלִיהּ אִנּוּן יְטוֹלוּן יָת
מִשְׁכְּנָא וְיָת כָּל מָנוֹהִי
וְאִנּוּן יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ וְסָחְ
סָחְ לְמִשְׁכְּנָא יִשְׂרוֹן
וּבְנֵי קְהָת יוֹרִידוּ

הַמִּשְׁכָּן וְקִימוּ אֹתוֹ
הַלְוִיִּם וְהַזָּר הַקָּרֵב
יוּמָת׃ וּבְמַיְטַל מִשְׁכְּנָא
יִפְרְקוּן יָתֵיהּ לֵיוָאֵי
וּבְמִשְׁרֵי מִשְׁכְּנָא יְקִימוּן
יָתֵיהּ לֵיוָאֵי וְחִלּוֹנֵי
דְּיִקְרֵב יִתְקְטֵיל וְיֵחָנוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵישׁ עַל
מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ
לְגַבְאָתָם וְיִשְׂרוֹן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל מִשְׁרוֹהִי
וְגַבַּר עַל טִקְסֵיהּ
לְחֵילֵיהוֹן וְהַלְוִיִּם
יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן
הָעֵדֻת וְלֹא יְהִיֶה קֶצֶף
עַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0420
powered by DWork • Heidelberg University Library

והחנים כול כתבי מן בר מן ב׳ וסימנהון והחונים דשמעון והחונים כת׳ חס׳ יוד׳ החונים בגדרות מל׳ ושארי׳ כולהון החנים כת׳

ויטרון ליואי ית מטרת
משכנא דסהדותא׃
ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו׃
ועבדו בני יש ככל
דפקיד ייי ית משה כן
עבדו׃
וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר ומליל
ייי עם משה ולאהרן
למימר׃ איש על דגלו
באתת לבית אבתם
יחנו בני ישראל מנגד
סביב לאהל מועד
יחנו׃ גבר על טקסיה
באתון לבית אבהתהון
ישרון בני יש מקביל
סח סוח למשכן זמנא
ישרון׃ והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא

לבני יהודה נחשון
בן עמינדב׃ ודשרן
קדומא מדנחא טיקס
משרית יהודה לחיליהון
ורבה לבני יהודה נח
בר עמינדב׃ וצבאו
ופקדיהם ארבעה
ושבעים אלף ושש
מאות׃ וחיליה ומניניהון
שבעין וארבעה אלפין
ושית מאה׃ והחנים
עליו מטה יששכר
ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער׃
ודשרן סמיכין עלוהי
שבטא דישש ורבה
לבני ישש נתנאל
בר צוער׃ וצבאו
ופקדיו ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות׃
וחיליה ומניניהו
חמשין וארבעה אלפין

ב׳ רל׳ פסו׳
כול׳ חס׳ בר מן חד מל׳
כול׳ כת׳ כן בר׳ מן ב׳
כול׳ אורי׳ חס׳ בר מן ב׳ ראשונה כת׳
כול׳ כת׳ כן בר מן ג׳ חס׳
טת׳

וארבע מאה׃ מטה
זבולן ונשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן׃ שבטא
דזבולן ורבה לבני
זבולן אליאב בר חלן׃
וצבאו ופקדיו שבעה
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ וחיליה ומניניהו
חמשין ושבעה אלפין
וארבע מאה׃ כל
הפקדים למחנה
יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת
אלפים וארבע מאות
לצבאתם ראשנה
יסעו׃ כל מניניא
למשרית יהודה
מאה ותמנן ושיתה
אלפין וארבע מאה
לחיליהון בקדמיתא
נטלין׃ דגל
מחנה ראובן תימנה

מטה ב׳ רל׳ פסו׳ וסימנהון מטה זבלון׃ מטה עזר ישלח יוד׳ מציון ○ כל הפקדים ג׳ בטע׳ וסימנהון למחנה יהודה׃ למחנה ראו
למחנה אפרים ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0421
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלין לית כותהון שנים ושנים שתי ושתי שפך ושפך קשר משי ומשי נתשי חדשי לושי ודושי קישי לית כות

לצבאתם ונשיא לבני
ראובן אליצור בן
שדיאור׃ טיקס משרית
ראובן דרומא לחיליהון
ורבה לבני ראובן
אליצור בר שדיאור׃
וצבאו ופקדיו ששה
וארבעים אלף וחמש
מאות׃ וחיליה ומנינוהי
ארבעין ושיתה אלפין
וחמש מאה׃ והחונם
עליו מטה שמעון
ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורישדי׃
ודשרן סמיכין עלוהי
שבטא דשמעון ורבא
לבני שמעון שלמיאל
בר צורישדי׃ וצבאו
ופקדיהם תשעה
וחמשים אלף ושלש
מאות׃ וחיליה ומניניהון
חמשין ותשעה אלפין

ותלת מאה׃ ומטה גד
ונשיא לבני גד אליסף
בן רעואל׃ ושבטא
דגד ורבא לבני גד
אליסף בר רעואל׃
וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושש
מאות וחמשים׃ וחיליה
ומניניהון ארבעין
וחמשה אלפין ושית
מאה וחמשין׃ כל
הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף
ואחד וחמשים אלף
וארבע מאות וחמשים
לצבאתם ושנים יסעו׃
כל מניניא למשרית
ראובן מאה וחמשין
וחד אלפין וארבע
מאה וחמשין לחיליהון
בתנייתא נטלין׃
ונסע אהל מועד

מחנה הלוים בתוך
המחנת כאשר יחנו
כן יסעו איש על ידו
לדגליהם׃ ונטיל
משכן זמנא משרית
ליואי בגו משריתא
כמא דשרן כן נטלין
גבר על אתריה
לטקסיהון׃
דגל מחנה אפרים
לצבאתם ימה ונשיא
לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד׃ טיקס
משרית אפרים
לחיליהון מערבא
ורבא לבני אפרים
אלישמע בר עמיהוד׃
וצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמש
מאות׃ וחיליה ומניניהון
ארבעין אלפין וחמש
מאה׃ ועליו מטה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0422
powered by DWork • Heidelberg University Library

מנשה ונשיא לבני
מנשה גמליאל בן
פדהצור ׃ ודסמיכין
עלוהי שבטא דמנשה
ורבה לבני מנשה
גמליאל בר פדהצור ׃
וצבאו ופקדיהם שנים
ושלשים אלף ומאתים ׃
וחיליה ומניניהון תלתין
ותרין אלפין ומתן ׃
ומטה בנימן ונשיא
לבני בנימן אבידן בן
גדעני ׃ ושבטא דבנימן
ורבה לבני בנימן
אבידן בר גדעוני ׃
וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות ׃ וחיליה
ומניניהון תלתין וחמשה
אלפין וארבע מאה ׃
כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף

ושמנת אלפים ומאה
לצבאתם ושלשים
יסעו ׃ כל מניניא
למשרית אפרים
מאה ותמניה אלפין
ומאה לחיליהון
בתליתיתא נטלין ׃
דגל מחנה דן
צפנה לצבאתם ונשיא
לבני דן אחיעזר בן
עמישדי ׃ טיקס
משרית דן צפונא
לחיליהון ורבה לבני
דן אחיעזר בר עמיש ׃
וצבאו ופקדיהם שנים
וששים אלף ושבע
מאות ׃ וחיליה ומניניהון
שתין ותרין אלפין
ושבע מאה ׃ והחנים
עליו מטה אשר
ונשיא לבני אשר
פגעיאל בן עכרן ׃

ודשרן סמיכין עלוהי
שבטא דאשר ורבה
לבני אשר פגעיאל
בר עכרן ׃ וצבאו
ופקדיהם אחד
וארבעים אלף וחמש
מאות ׃ וחיליה ומניניהון
ארבעין וחד אלפין
וחמש מאה ׃ ומטה
נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחירע בן
עינן ׃ ושבטא דנפתלי
ורבה לבני נפתלי
אחירע בר עינן ׃
וצבאו ופקדיהם
שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות ׃ וחיליה
ומניניהון חמשין
ותלתה אלפין וארבע
מאה ׃ כל הפקדים
למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף

כל הפקדים ג בטע וסימנהון כל הפקדים למחנה יהודה · כל הפקדים למחנה ראובן · כל הפקדים למחנה אפרים ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0423
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְשֵׁשׁ מְאוֹת לָאַחֲרֹנָה
יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם כָּל
מְנִינָיו לְמִשְׁרִית דָּן
מֵאָה וְחֲמִשִּׁין וְשִׁבְעָה
אַלְפִין וּשְׁית מְאָה
בְּבַתְרֵיתָא נָטִלִין
לְטַקְסֵיהוֹן׃
אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבָתָם כָּל פְּקוּדֵי
הַמַּחֲנֹת לְעִבְאָתָם
שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מְאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִלֵּין
מְנִינֵי בְּמֵימְרָא לְבֵית
אֲבָהָתְהוֹן כָּל מְנִינֵי
מַשְׁרִיתָא לְחֵילֵיהוֹן
שִׁיתִּמְאָה וְתִלְתָּה
אַלְפִין וְחַמֵּשׁ מְאָה
וְחַמְשִׁין וְחַלּוֹם לָא
הִתְפְּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ אֶת מֹשֶׁה וְכֵן עָשׂוּ׃

לֹא אִתְמְנִיאוּ בְּגַוֵּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּמָא דְּפַקִּיד יְיָ
אִתְּמֹשֶׁה וְיַעְשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה
כֵּן חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן
נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו
עַל בֵּית אֲבֹתָיו וְעַבְדוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל דְּפַקִּיד
יְיָ אִתְּמֹשֶׁה כֵּן שָׁרוֹן
לְטַקְסֵיהוֹן וְכֵן נָטְלִין
גַּבַּר לְוַת עִיתֵיהּ עַל
בֵּית אֲבָהָתְהוֹהִי׃
וְאִלֵּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן
וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יְיָ
אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃
וְאִלֵּין תּוֹלְדַת אַהֲרֹן
וּמֹשֶׁה בְּיוֹמָא דְּמַלֵּיל
יְיָ עִם מֹשֶׁה בְּטוּרָא
דְּסִינָי׃ וְאִלֵּה שְׁמוֹת
בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּכֹר נָדָב
וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר

וְאִיתָמָר׃ וְאִלֵּין שְׁמָהָת
בְּנֵי אַהֲרֹן כָּהֲנַיָּא
וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר׃ אִלֵּה שְׁמוֹת
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר
מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן אִלֵּין
שְׁמָהָת בְּנֵי אַהֲרֹן
כַּהֲנַיָּא דְּאִתְרַבִּיאוּ
דְּאִתְקְרֵב קוּרְבָּנָהוֹן
לְשַׁמָּשָׁא וְמָתוּ נָדָב
וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה
בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה
לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר
סִינָי וּבָנִים לֹא הָיוּ
לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי
אַהֲרֹן אֲבִיהֶם וַיָּמֶת
נָדָב וַאֲבִיהוּא קֳדָם
יְיָ בְּקָרְבֵיהוֹן אֲשָׁתָא
עְנָרִיתָא קֳדָם יְיָ
בְּמַדְבְּרָא דְּסִינָי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0424
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובניו לא תצאו לחון
ושמיש אלעזר ואיתמר
על אפי אהרן אבוהון׃

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ הקרב את
מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו׃ קריב
ית שבטא דלוי ותקים
ית יה קדם אהרן
כהנא ושמשון יתיה׃
ושמרו את משמרתו
ואת משמרת כל
העדה לפני אהל
מועד לעבד את
עבדת המשכן ויטרון
ית מטרתיה ויית
מטרת כל כנשתא
קדם משכן זמנא
למפלח ית פולחן
משכנא׃ ושמרו את

ואת כל כלי אהל מועד
ואת משמרת בני
ישראל לעבד את
עבדת המשכן ויטרון
ית כל מני משכן
זמנא ויית מטרת בני
יש למפלח ית פולחן
משכנא׃ ונתתה את
הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה
לו מאת בני ישראל׃
ואת תתין ית ליואי לאהרן
ולבניה מסירין יהבין
אינון ליה מן בני יש׃
ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את
כנהנתם והזר הקרב
יומת׃ ויאמר יהוה אל אהרן ויית
בנוהי תמני ויטרון
ית נטרת כהונתהון וחלוני
דיקרב יתקטיל׃
וידבר יהוה אל משה

לאמר׃ ואני הנה
לקחתי את הלוים
מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר
רחם מבני ישראל
והיו לי הלוים׃ ואני
הא קריבית ית ליואי
מגו בני יש חלף כל
בוכרא פתח ולדיא
מבני ישר ויהון
משמשין קדמי ליואי׃
כי לי כל בכור ביום
הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי לי
כל בכור בישראל
מאדם עד בהמה לי
יהיו אני יהוה׃ ארי
דילי כל בוכרא
ביומא דקטלית כל
בוכרא בארעא דמצ
אקדישית קדמי כל
בוכרא בישר מאנשא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0425
powered by DWork • Heidelberg University Library

עַד בְּעָרְאָ דִילִי יְהוֹן
אֲנָא יְיָ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי בִּשְׁמוֹתָם גֵּרְשׁוֹן
וְקְהָת וּמְרָרִי׃ וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
לִמְשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי
וְשִׁמְעִי׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְזַרְעֹתָהֶן
לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ וּבְנֵי
קְהָת לִמְשְׁפְּחֹתָם
עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל׃ וּבְנֵי קְהָת
לְזַרְעֹתָהֶן עַמְרָם
וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
וּבְנֵי מְרָרִי לִמְשְׁפְּחֹתָם
מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה
הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי
לְבֵית אֲבֹתָם׃ וּבְנֵי
מְרָרִי לְזַרְעֹתָהֶן
מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֹׁנִי׃ לְגֵרְשׁוֹן
זַרְעִית לִבְנִי וְזַרְעִית
שִׁמְעִי אֵלִין אִנּוּן
זַרְעִית גֵּרְשׁוֹן פְּקִדֵיהוֹן
בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר
מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה
פְּקִדֵיהֶם שִׁבְעַת
אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מְאוֹת׃
מַנְיָנֵיהוֹן בְּמִנְיַן כָּל
דְּכוֹרָא מִבַּר יַרְחָא
וּלְעֵלָא מַנְיָנֵיהוֹן
שִׁבְעָה אַלְפִין וְחַמֵשׁ
מְאָה מִשְׁפְּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי
אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ
יָמָּה זַרְעִית גֵּרְשׁוֹן
אֲחוֹרֵי מִשְׁכָּנָא יִשְׁרוֹן
מַעַרְבָּא׃ וְנִשְׂיָא בֵּית
אָב לְגֵרְשָׁנִי אֶלְיָסָף
בֶּן לָאֵל׃ וְרַב בֵּית אָבָא
לְבֵית גֵּרְשׁוֹן אֶלְיָסָף
בַּר לָאֵל׃ וּמִשְׁמֶרֶת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0426
powered by DWork • Heidelberg University Library

בני גרשון באהל מועד
המשכן והאהל מכסהו
ומסך פתח אהל
מועד ומטרת בני
גרשון במשכן זמנא
משכנא ופרסא
חופאיה ופרסא
דתרע משכן זמנא
וקלעי החצר ואת
מסך פתח החצר
אשר על המשכן
ועל המזבח סביב
ואת מיתריו לכל
עבדתו וסרדי
דרתא וית פרסא
דתרע דרתא דעל
משכנא ועל מדבחא
סחסח וית אטנוהי
לכל פולחניה
ולקהת משפחת
העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת

החברני ומשפחת
העזיאלי אלה הם
משפחת הקהתי
ולקהת זרעית עמרם
וזרעית יצהר וזרעית
חברון וזרעית עזיאל
אלין אנון זרעית
קהת במספר כל
זכר מבן חדש ומעלה
שמנת אלפים ושש
מאות שמרי משמרת
הקדש במנין כל
דכורא מבר ירחא
ולעילא תמניה
אלפין ושית מאה
נטרי מטרתא
דקודשא משפחת
בני קהת יחנו על
ירך המשכן תימנה
זרעית בני קהת
ישרון על שידא
דמשכנא דרומא

ונשיא בית אב למשפחת
הקהתי אלי צפן בן
עזיאל ורב בית בא
לזרעית קהת אלי צפן
בר עזיאל ומשמרתם
הארן והשלחן והמנרה
והמזבחת וכלי הקדש
אשר ישרתו בהם
והמסך וכל עבדתו
ומטרתהון ארונא
ופתורא ומנרתא
ומדבחיא ומני
קודשא דישמשון
בהון ופרסא וכל
פולחניה ונשיא
נשיאי הלוי אלעזר
בן אהרן הכהן פקדת
שמרי משמרת
הקדש ואמרכלא
דממנא על רברבי
ליואי אלעזר בר אהרן
כהנא דמתחות ידוהי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0427
powered by DWork • Heidelberg University Library

ממנן נטרי מטרתא
דקודשא למררי
משפחת המחלי
ומשפחת המושי
אלה הם משפחת
מררי למררי זרעית
מחלי וזרעית מושי
אלין אנון זרעית
מררי ופקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש
ומעלה ששת אלפים
ומאתים ומניניהון
במנין כל דכורא
מבר ירחא ולעילא
שיתא אלפין ומתן
ונשיא בית אב
למשפחת מררי
צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן יחנו
צפונה ורב בית בא
לזרעית מררי צוריאל
בר אביחיל על

שידא דמשכנא
ישרון צפונא ופקדת
משמרת בני מררי
קרשי המשכן וברייחיו
ועמדיו ואדניו וכל
כליו וכל עבדתו
ודמסיר למיטר לבני
מררי דפי משכנא
ועברוהי ועמורוהי
וסמכוהי וכל מנוהי
וכל פולחניה ועמדי
החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם
ועמודי דרתא סח
סח וסמכיהון וסכיהון
ואטוניהון והחנים
לפני המשכן קדמה
לפני אהל מועד
מזרחה משה ואהרן
ובני שמרים משמרת
המקדש למשמרת
בני ישראל והזר

הקרב יומת ורשרן
קדם משכנא קדומא
קדם משכן זמנא
מדנחא משה ואהרן
ובנוהי נטרין מטרת
מקדשא למטרת
בני יש וחלוני דיקרב
יתקטיל כל פקודי
הלוים אשר פקד
משה ואהרן על פי
יהוה למשפחתם
כל זכר מבן חדש
ומעלה שנים ועשרים
אלף כל מניני ליואי
דמנא משה ואהרן
על מימרא דייי
לזרעיתהון כל דכורא
מבר ירחא ולעילא
עשרין ותרין אלפין
ויאמר יהוה
אל משה פקד כל
בכר זכר לבני ישראל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0428
powered by DWork • Heidelberg University Library

מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃
וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה מִנִּי
כָּל בּוּכְרָא דִּכְרִיא
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבַּר יַרְחָא
וּלְעִלָּא וְקַבֵּיל יָתְהוֹן׃
חוּשְׁבַּן שְׁמָהָתְהוֹן
וְלָקַחְתָּ אֶת הַלְוִיִּם
לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל
בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם
תַּחַת כָּל בְּכוֹר
בִּבְהֵמֹתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וּתְקָרֵיבִית לְיוֹאִי
קְדָמַי אֲנָא יְיָ חֻלָּף
כָּל בּוּכְרָא בִּבְנֵי יִשְׂ
וְיָת בְּעִירָא דְּלְיוֹאִי
חֻלָּף כָּל בּוּכְרָא בִּבְעִירָא
דִּבְנֵי יִשְׂ וּמְנָא מֹשֶׁה
כְּמָא דְּפַקֵּיד יְיָ יָתֵיהּ
יָת כָּל בּוּכְרָא בִּבְנֵי
יִשְׂ וַיְהִי כָּל בְּכוֹר
זָכָר בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
לִפְקוּדֵיהֶם שְׁנַיִם
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שִׁלְשָׁה
וְשִׁבְעִים וּמָאתַיִם׃
וְהַוּוֹ כָּל בּוּכְרַיָּא
דִּכְרִיא בְּמִנְיַן שְׁמָהָן
מִבַּר יַרְחָא וּלְעִלָּא
לִמְנִינֵיהוֹן עֶשְׂרִין
וְתַרְעִין אַלְפִין מָאתָן
וְשִׁבְעִין וְתַלָּתָה׃
וּמַלֵּל יְיָ
אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר׃
אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל
בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם
תַּחַת בְּהֵמָתָם וְהָיוּ
לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה׃
קְרֵיבִית יָת לְיוֹאִי חֻלָּף
כָּל בּוּכְרָא בִּבְנֵי יִשְׂ
וְיָת בְּעִירָא דְּלְיוֹאִי
חֻלָּף כָּל בּוּכְרָא בִּבְעִירֵיהוֹן
דִּבְנֵי יִשְׂ וּמְנָא מֹשֶׁה
כְּמָא דְּפַקֵּיד יְיָ יָתֵיהּ
כָּל בּוּכְרָא בִּבְנֵי יִשְׂ
וְיָת בְּעִירָא דְּלְיוֹאִי
חֻלָּף בְּעִירֵיהוֹן וִיהוֹן
מְשַׁמְּשִׁין קֳדָמַי לְיוֹאִי
אֲנָא יְיָ וְאֶת פְּדוּיֵי
הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים
וְהַמָּאתַיִם הָעֹדְפִים
עַל הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְיָת
פּוּרְקָן מְתַן שְׁבְעִין
וְתַלָּתָה דִּיתִירִין עַל
לְיוֹאִי מִבּוּכְרַיָּא דִּבְנֵי
יִשְׂ׃ וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת
חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח
עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל׃
וְתִיסַּב חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ
סְלָעִין לְגוּלְגּוֹלְתָּא
בְּסֶלַע קוּדְשָׁא תִּיסַּב
עֶשְׂרִין מַעִין סֶלַע׃
וְתִתֵּן הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן
וְלִבְנָיו פִּדְיוֹנֵי הָעֹדְפִים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0429
powered by DWork • Heidelberg University Library

בהם׃ ותתין כספא
לאהרן ולבנוהי פורקן
דיתירין בחון ויקח
משה את כסף הפדיום
מאת העדפים על
פדויי הלוים ונסיב
משה ית כספא פורקנהון
מן דיתירין על פריקי
ליואי מאת בכור
בני ישראל לקח את
הכסף חמשה וששים
ושלש מאות ואלף
בשקל הקדש מן
בוכריא דבני יש נסיב
ית כספא אלפוותלת
מאה ושתין וחמיש
סלעין בסלע קודשא׃
ויתן משה את כסף
הפדים לאהרן ולבנו
על פי יהוה כאשר
ענה יהוה את משה׃
ויהב משה ית כספ

פריקיא לאהרן
ולבנוהי על מימרא
דייי כמא דפקיד ייי
ית משה׃
וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר׃
ומליל ייי עם משה
ולאהרן למימר נשא
את ראש בני קהת
מתון בני לוי למשפחתם
לבית אבתם קבילו
ית חושבן בני קהת
מגו בני לוי לזרעיתהון
לבית אבהתהון מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל בא לעבא לעשות
מלאכה באהל מועד׃
מיבר תלתין שנין
ולעילא ועד בר חמשין
שנין כל דאתי לחילא
למעבד עיבידתא

במשכן זמנא זאת
עבדת בני קהת
באהל מועד קדש
חקדשים דין פולחן
בני קהת במשכן
זמנא קודש קודשיא׃
ובא אהרן ובניו בנסע
המחנה והורדו את
פרכת המסך וכסו
בה את ארן העדת׃
ויעול אהרן ובנוהי
במיטל משריתא
ויפרקון ית פרוכתא
דפרסא ויכסון בה
ית ארונא דסהדותא׃
ותתנו עליו כסוי עור
תחש ופרשו בגד
כליל תכלת מלמעלה
ושמו בדיו׃ ויתנון
עלוהי חופאה דמשך
סס גונא ופרסון לבוש
גמיר תכלא מלעילא

אית דאף יתירא דבחון ל
ופל
וחד
דין
נפשו
חס
וחד
פדיון
נפשה
על
כת
כן
ב
בד
מן
ב
על
ב
ותרוי
בעינ
ל
וחס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0430
powered by DWork • Heidelberg University Library

אותם יא מל בסיפר וסימנהון ולקחו את כל כלי השרת בגשתם את קדש הקדשים מבן שלשים שנה ומעלה דנשא את ראש בני גרשון עלפי ... פקד אותם ביד

וישוון אריחוהי ועל
שלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת ונתנו עליו
את הקערת ואת
הכפת ואת המנקית
ואת קשות הנסך
ולחם התמיד עליו
יהיה ועל פתורא
דלחים אפיא יפרסון
לבוש תכלא ויתנון
עלוהי ית מגיסיא וית
בזיכיא וית מכילתא
וית קסות ניסוכא
ולחמא תדירא עלוהי
יהי ופרשו עליהם
בגד תולעת שני
וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את
בדיו ויפרסון עליהון
לבוש צבע זהורי
ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא וישוון

ית אריחוהי ולקחו
בגד תכלת וכסו
את מנרת המאור
ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה
ואת כל כלי שמנה
אשר ישרתו לה בהם
ויסבון לבוש תכלא
ויכסון ית מנרתא
דאנהורי וית בוצינהא
וית צבתהא וית
מחתיתהא וית כל
מני שמושה דישמשון
לה בהון ונתנו אתה
ואת כל כליה אל
מכסה עור תחש
ונתנו על המוט ויתנון
יתה וית כל מנהא
לחופאה דמשך ססגונא
ויתנון על אריחא
ועל מזבח הזהב
יפרשו בגד תכלת

וכסו אתו במכסה עור
תחש ושמו את בדיו
ועל מדבחא דדהבא
יפרסון לבוש תכלא
ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא וישוון
ית אריחוהי ולקחו
את כל כלי השרת
אשר ישרתו בם
בקדש ונתנו אל
בגד תכלת וכסו
אותם במכסה עור
תחש ונתנו על המוט
ויסבון ית כל מני
שמושא דישמשון
בהון בקורשא ויתנון
ללבוש תכלא ויכסון
יתהון בחופאה דמשך
ססגונא ויתנון על
אריחא ודשנו את
המזבח ופרשו עליו
בגד ארגמן ויספון

כול
ליש
כת
בשין
בר
מן
ב
בסמך

כול
אורי
חס
בס
מל
ואת
הספים
דירמ
מל
המנקיות
כת

יא
מל
בסי

כול
ליש
כת
בשין
בר
מן ב כת בסמך

כול
ליש
כת
בשין
בר מן ב כת בסמך

כימן דהדין עינן קדמא ובתרא ושמו בדיו ב מציעאדך ושמו את בדיו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0431
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויהיו ב׳ וסימנהון וזאת עשו להם ויהיו ולא ימתו ויהיו את בנהם ויהי חיו מן האנשים ההם

יַת קִטְמָא דְמַדְבְּחָא
וְיִפְרְסוּן עֲלוֹהִי לְבוּשׁ
אַרְגְּוָן וְנַתְּנוּ עָלָיו
אֶת כָּל כֵּלָיו אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם
אֶת הַמַּחְתֹּת אֶת
הַמִּזְלָגֹת וְאֶת הַיָּעִים
וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת כֹּל
כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ
עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ
וְשָׂמוּ בַּדָּיו וְיִתְּנוּן
עֲלוֹהִי יַת כָּל מָנוֹהִי
דִּי שַׁמְשׁוּן עֲלוֹהִי בְּהוֹן
יַת מַחְתְּיָתָא וְיַת
צְנוֹרְיָתָא וְיַת מַגְרוֹפְיָתָא
וְיַת מִזְיַרְקְיָא כָּל מָנֵי
מַדְבְּחָא וְיִפְרְסוּן עֲלוֹהִי
חֲוָפָאָה דִּמְשַׁךְ סַסְגּוֹנָא
וִישׁוּן אֲרִיחוֹהִי וְכֻלָּה
אַהֲרֹן וּבָנָיו לְכַסֹּת
אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל
כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בִּנְסֹעַ

הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי כֵן
יָבֹאוּ בְּנֵי קְהָת לָשֵׂאת
וְלֹא יִגְּעוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ
וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְּנֵי
קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
וִישֵׁיצֵי אַהֲרֹן וּבְנוֹהִי
לְכַסָּאָה יַת קוּדְשָׁא
וְיַת כָּל מָנֵי קוּדְשָׁא
בְּמִיטַל מַשְׁרִיתָא
וּבָתַר כֵּן יֵיעֲלוּן בְּנֵי
קְהָת לְמִיטַל וְלָא
יִקְרְבוּן לְקוּדְשָׁא וְלָא
יְמוּתוּן דֵּין מַטּוּל בְּנֵי
קְהָת בְּמִשְׁכָּן זִמְנָא׃
וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן
הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים
וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל
הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר
בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

בַּר אַהֲרֹן כָּהֲנָא
מִשְׁחָא דְאַנְהָרוּתָא
וּקְטוֹרֶת בּוּסְמַיָּא
וּמִנְחָתָא תְּדִירָא
וּמִשְׁחָא דְרָבוּתָא
מַסְרַת כָּל מִשְׁכְּנָא
וְכָל דְּבֵיהּ בְּקוּדְשָׁא
וּבְמָנוֹהִי׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
וּמִלֵּיל יְיָי עִם מֹשֶׁה
וְלֶאַהֲרֹן לְמֵימַר׃ אַל
תַּכְרִיתוּ אֶת שֵׁבֶט
מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי
מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ לֹא
תְּשֵׁיצוּן יַת שֵׁבֶט
זַרְעֵית קְהָת מִגּוֹ
לֵיוָאֵי וְזֹאת עֲשׂוּ
לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֹתוּ
בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ
הַקְּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו
יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0432
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילון לית כותהון כבלע בבלע כאיוב באיוב כגלגל בגלגל כדרכם בדרכם כהגלות בהגלות וכמראה ובמראה כזרע בזרע

איש איש על עבדתו
ואל משאו ודא
עיבידו להון וייחון
ולא ימותון במקרבהון
לקודש קודשיא אהרן
ובנוהי ייעלון וימנון
יתהון גבר גבר על
פולחניה ועל מטוליה
ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש
ומתו ולא ייעלון
למחזי כד מכסן ית
מני קודשא ולא
ימותון
וידבר יהוה אל משה
לאמר נשא את ראש
בני גרשון גם הם לבית
אבתם למשפחתם
קביל ית חושבן בני
גרשון אף אנון לבית
אבהתהון לזרעיתהון
מבן שלשים שנה

ומעלה עד בן חמשים
שנה תפקד אותם כל
הבא לצבא צבא לעבד
עבדה באהל מועד
מיבר תלתין שנין
ולעילא עד בר חמשין
שנין תמני יתהון כל
דאתי לחילא חילא
למפלח פולחנא במשכן
זמנא זאת עבדת
משפחות הגרשני
לעבד ולמשא דין
פולחן זרעית גרשון
למפלח ולמטל ונשאו
את יריעת המשכן
ואת אהל מועד מכסהו
ומכסה התחש אשר
עליו מלמעלה ואת
מסך פתח אהל
מועד ויטלון ית
יריעת משכנא ויתן
משכן זמנא חופאיה

וחופאה דסס גונא
דעלוהי מלעילא ויתן
פרסא דתרע משכן
זמנא ואת קלעי
החצר ואת מסך פתח
שער החצר אשר
על המשכן ועל
המזבח סביב ואת
מיתריהם ואת כל
כלי עבדתם ואת
כל אשר יעשה להם
ועבדו ויתן סרדי דרתא
ויתן פרסא דמעלנא
דתרע דרתא דעל
משכנא ועל מדבחא
סחסח ויתן אטוניהון
ויתן כל מני פולחנהון
ויתן כל דיתמסר להון
ויפלחון על פי אהרן
ובניו תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משאם
ולכל עבדתם ופקדתם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0433
powered by DWork • Heidelberg University Library

למשפחתם ולבית אבתם ג׳ וסימנהון ויפקד משה ואהרן ופקודי בני גרשון · כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן קרטאה

עלהם במשמרת את
כל משאם על מימר
אהרן ובנוהי יהי כל
פולחן בני גרשון לכל
מטולהון ולכל
פולחנהון ותמנון
עליהון במטרא ית
כל מטולהון זאת
עבדת משפחת בני
הגרשני באהל מועד
ומשמרתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן
דין פולחן זרעית
בני גרשון במשכן
זמנא ומטרתהון בידא
דאיתמר בר אהרן
כהנא בני
מררי למשפחתם
לבית אבתם תפקד
אתם בני מררי
לזרעיתהון לבית
אבהתהון תמני יתהון

מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן
חמשים שנה תפקדם
כל הבא לצבא לעבד
את עבדת אהל
מועד מבר תלתין
שנין ולעילא ועד
בר חמשין שנין תמנון
כל דאתי לחילא
למפלח ית פולחן
משכן זמנא וזאת
משמרת משאם לכל
עבדתם באהל מועד
קרשי המשכן וברייחיו
ועמודיו ואדניו ודא
מטרת מטולהון לכל
פולחנהון במשכן
זמנא דפי משכנא
ועברוהי ועמודוהי
וסמכוהי ועמודי
החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם

לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמת תפקדו
את כלי משמרת
משאם ועמודי דרתא
סח סח וסמכיהון
וסכיהון ואטוניהון
לכל מניהון ולכל
פולחנהון ובשמהן
תמנון ית מני מטרת
מטולהון זאת עבדת
משפחת בני מררי
לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר
בן אהרן הכהן דין
פולחן זרעית בני
מררי לכל פולחנהון
במשכן זמנא בידא
דאיתמר בר אהרן
כהנא ויפקד משה
ואהרן ונשיאי העדה
את בני הקהתי
למשפחתם ולבית

עלהם יג׳ חס׳ וסי׳ ויגשן לכל אחיו · ויקן יוסף · ויכו שטרי · ועתה שלח העז · כי באקוס פרעה · וירם תולעים · ואתה תחזה · וביום פקדי · ועשה לפר · עלפי אהרן
ולבני קהת · וישאדי שני אנשים · ועננך · הלין יג׳ חס׳ וכול באוריתא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0434
powered by DWork • Heidelberg University Library

אבתם ומנא משה
ואהרן ורברבי כנשתא
את בני קהת לזרעיתהון
ולבית אבהתהון ׃
מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לעבא
לעברה באהל מועד ׃
מבר תלתין שנין
ולעילא ועד בר
חמשין שנין כל דאתי
לחילא לפולחנא
במשכן זמנא ויהיו
פקדיהם למשפחתם
אלפים שבע מאות
וחמשים והוו מניניהון
לזרעיתהון תרין
אלפין ושבע מאה
וחמשין אלה פקודי
משפחת הקהתי כל
העבד באהל מועד
אשר פקד משה

ואהרן על פי יהוה
ביד משה אלין מניני
זרעית קהת כל דפלח
במשכן זמנא דמנא
משה ואהרן על מימרא
דיי בידא דמשה ׃
ופקודי בני גרשון
למשפחותם ולבית
אבתם ומניני בני
גרשון לזרעיתהון
ולבית אבהתהון מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לעבא לעברה
באהל מועד ׃ מבר
תלתין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא
לפולחנא במשכן
זמנא ויהיו פקדיהם
למשפחתם
ובית אבהתהון
שנים ושלשים מאה
ושבע מאות וחמשים
ותלתין אלה פקודי
משפחת בני גרשון
כל העבד באהל
מועד אשר פקד
משה ואהרן על מימרא
דיי ׃ ופקודי
משפחת בני מררי
למשפחתם לבית
אבתם ומניני זרעית
בני מררי לזרעיתהון
לבית אבהתהון מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0435
powered by DWork • Heidelberg University Library

כָּל הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מִבֶּן
תְּלָתִין שְׁנִין וְלְעִלָּא
וְעַד בַּר חַמְשִׁין שְׁנִין
כָּל דְּאָתֵי לְחֵילָא
לְפוּלְחָנָא בְּמַשְׁכַּן זִמְנָא׃
וִיהוֹן פְּקֻדֵיהֹם לְמִשְׁפְּחָתָם כול חס
שֵׁשׁ אֲלָפִים וּמָאתַיִם׃ בר
וְהוֹו מְנָיְנֵיהוֹן לְזַרְעִיָתְהוֹן מן ג
תְּלָתָה אַלְפִין וּמָתָן׃ על
אֱלֶה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת כולה
בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פְּקֻד כל וכל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי אלה
יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אִלֵּין ואלה
מְנָיְנֵי זַרְעִיָת בְּנֵי מְרָרִי בני
דְּמָנָא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ובנ
עַל מֵימְרָא דַּייָ בִּידָא משפחת
דְּמֹשֶׁה כָּל הַפְּקֻדִים לא מפסיק
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל לט על
אֶת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם בתו
וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ כָּל

מְנַנְיָא דְּמָנָא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְרַבְרְבֵי יִשְׂ
יָתְלְיוֹאִי לְזַרְעִיָתְהוֹן
וְלְבֵית אֲבָהָתְהוֹן מִבַּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמַעְלָה
וְעַד בַּר חַמְשִׁין שְׁנִין
כָּל דְּאָתֵי לְחֵילָא
לְפוּלְחָנָא בְּמַשְׁכַּן זִמְנָא׃
וַהֲווֹ מְנָיְנֵיהוֹן כְּגֻבְרֵיהוֹן כול חס
שִׁית אַלְפִין וּמָאתַיִם׃ בר
תְּלָתָה אַלְפִין וּמָתָן׃ מן ג
אִלֵּין מְנָיְנֵי זַרְעִיָתְהוֹן על
דְּמָנָא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עַל מֵימְרָא דַּייָ בִּידָא
דְּמֹשֶׁה כָּל דְּכַר
מִבַּן תְּלָתִין שְׁנִין וְלְעִלָּא
וְעַד בַּר חַמְשִׁין שְׁנִין
כָּל דְּאָתֵי לְמִפְלַח
פּוּלְחָן פּוּלְחָנָא וּפוּלְחָן
מַטּוֹל בְּמַשְׁכַּן זִמְנָא׃
וַהֲווֹ פְּקֻדֵיהֹם שְׁמַנְיָת כול חס
אַלְפִין וְחַמֵּשׁ מְאוֹת בר
וּשְׁמָנִים׃ וַהֲווֹ מְנָיְנֵיהוֹן מן חד
תְּמָנְיָא אַלְפִין וְחַמֵּשׁ בסו
מְאָה וְתַמְנָן׃ עַל פִּי ל ב ומל
יְהוָה פְּקַד יָתְהֹם׃ לט
בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אְמַ בתו
עַל עֲבוֹדְתֵּהּ וְעַל

מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר כל
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ ציוו
עַל מֵימְרָא דַּייָ מְנָא את
יָתְהוֹן בִּידָא דְּמֹשֶׁה משה
וְלְבֵית אֲבָהָתְהוֹן מִבַּן בר
גְּבַר גְּבַר עַל פּוּלְחָנֵיהּ מן
וְעַל מְטוּלֵיהּ וּמְנָוֵהִי חד
לְפוּלְחָנָא בְּמַשְׁכַּן זִמְנָא׃ אל
וִיהוֹן פְּקֻדֵיהֹם לְמִשְׁפְּחָתָם כול משה
כָּל הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת חס
עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בר
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מִבֶּן כתו
תְּלָתִין שְׁנִין וְלְעִלָּא
וְעַד בַּר חַמְשִׁין שְׁנִין
כָּל דְּאָתֵי לְמִפְלַח
פּוּלְחָן פּוּלְחָנָא וּפוּלְחָן
מַטּוֹל בְּמַשְׁכַּן זִמְנָא׃
וִיהוֹן פְּקֻדֵיהֹם שְׁמַנְיָת כול חס
אַלְפִין וְחַמֵּשׁ מְאוֹת בר
וּשְׁמָנִים׃ וַהֲווֹ מְנָיְנֵיהוֹן מן חד
תְּמָנְיָא אַלְפִין וְחַמֵּשׁ בסו
מְאָה וְתַמְנָן׃ עַל פִּי ל ב ומל
יְהוָה פְּקַד יָתְהֹם׃ לט
בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אְמַ בתו
עַל עֲבוֹדְתֵּהּ וְעַל

וְדַבֶּר יְהוָה כתו
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ ינו
צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיְשַׁלְּחוּ
מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ
וְכָל זָב וְכָל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ ל
תְּשַׁלְּחוּ זָכָר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ
אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לא
וְלֹא יְטַמְּאוּ ל ב
אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר
אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם מרדי
עַד נוקבא תְּשַׁלְּחוּן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0436
powered by DWork • Heidelberg University Library

קדשיו ג וסימנהון ואיש את קדשיו לו יהיו ויקח יואש דמלכים · ויבא את קדשי אביו דדברי הימים

למברא למשריתא
תשלחונונון ולא
יסאבון ית משריתהון
דשכנתי שריא ביניהון
ויעשו כן בני ישראל
וישלחו אותם אל
מחוץ למחנה כאשר
דבר יהוה אל משה
כן עשו בני ישראל
ועבדו כן בני ישר
ושלחו יתהון למיברא
למשריתא כמא דמליל
ייי עם משה כן עבדו
בני יש׃
ויד̇בר יהוה אל משה
לאמר דבר אל בני
ישראל איש או אשה
כי יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל
ביהוה ואשמה הנפש
ההוא מליל עם בני
יש גבר או איתא ארי

יעבדון מכל חובי
אינשא לשקרא שקר
קדם ייי ויחוב אינשא
ההוא והתודו את
חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו
בראשו וחמשיתו
יסף עליו ונתן לאשר
אשם לו ויודון ית
חוביהון דעבדו ויתיב
ית חובתיה ברישיה
וחומשיה יוסף עלוהי
ויתין לדחיב ליה׃
ואם אין לאיש גאל
להשיב האשם אליו
האשם המושב ליהוה
לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר
בו עליו ואם לית
לגבר פריק לאתבא
חובתא ליה חובתא
דמתיב קדם ייי לכהנא

בר מדבר כפוריא
דיכפר ביה עלוהי
וכל תרומה לכל
קדשי בני ישראל
אשר יקריבו לכהן
לו יהיה וכל אפרשותא
לכל קודשיא דבני יש
דיקרבון לכהנא דיליה
יהי ואיש את קדשיו
לו יהיו איש אשר
יתן לכהן לו יהיה׃
וגבר ית מעסר קודשוהי
דיליה יהון גבר דיתין
לכהנא דיליה יהי׃

ויד̇בר יהוה אל משה
לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת
אלהם איש איש כי
תשטה אשתו ומעלה
בו מעל מליל עם בני
יש ותימר להון גבר

חטאת ו חס וסי איש או אשה כי יעשו חטאת מחטאת דיהוא חו בחטאת מנשה יבקש את חטארב · והנה הוליד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0437
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולא ירגן ג׳ וסימנהון ועבר ייי לנקף ארץ מצרים ואם לא תשיג ידו והביא האיש את אשתו אל הכהן

גבר ארי תסטי אתתיה
ותשקר ביה שקר׃
ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם
מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד
אין בה והוא לא נתפשה׃
וישכוב גבר יתה שוכבת
זרעא ויהי מכסא מעיני
בעלה ומטמרא והיא
מסאבא וסהיד לית
בה והיא לא אתחדת׃
ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את
אשתו והוא נטמאה
או עבר עליו רוח
קנאה וקנא את
אשתו והיא לא
נטמאה׃ ויעבר
עלוהי רוח קנאה
ויקני ית איתתיה
והיא מסאבא או

עבר עלוהי רוח
קנאה וקני ית
אתתיה והיא לא
מסאבא׃ והביא
האיש את אשתו אל
הכהן והביא את
קרבנה עליה עשירת
האיפה קמח שערים
לא יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה
כי מנחת קנאת הוא
מנחת זכרון מזכרת
עון׃ וייתי גברא ית
אתתיה לות כהנא
וייתי ית קורבנה עלה
חד מן עשרה בתלת
סאין קמח סערין
לא יריק עלוהי
משחא ולא יתין
עלוהי לבונתא ארי
מנחת קנאתא הוא
מנחת דוכרנא מדכרת

חובין׃ והקריב אתה
הכהן והעמדה לפני
יהוה׃ ויקריב יתה
כהנא ויקימנה קדם
ייי׃ ולקח הכהן מים
קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה
בקרקע המשכן
יקח הכהן ונתן אל
המים׃ ויסב כהנא
מי כיור במן דחסף
ומן עפרא דיהי
באיסודי משכנא
יסב כהנא ויתין
למיא׃ והעמיד הכהן
את האשה לפני יהוה
ופרע את ראש
האשה ונתן על כפיה
את מנחת הזכרון
מנחת קנאת הוא
וביד הכהן יהיו מי
המרים המאררים׃

והעמדה ה׳ חס׳ בלוש והעמדה לפני ייי׳ ותעמדני על רגלי׳ ודומיה׳ ואעמדם על עמדם׳ וכול ויעמדהו חס׳ בעינינא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0438
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויקים כהנא ית אתתא
קדם ייי ויפרע ית
רישא דאיתתא ויתין
על ידהא ית מנחת
דוכרנא מנחת קנאתא
היא ובידא דכהנא
יהון מיא מרירייא
מלטטיא׃ והשביע
אתה הכהן ואמר אל
האשה אם לא שכב
איש אתך ואם לא
שטית טמאה תחת
אישך הנקי ממי
המרים המאררים
האלה׃ ויומי יתה
כהנא ויימר לאיתתא
אם לא שכיב גבר
יתיך ואם לא סטית
לאסתאבא בר
מבעליך הזאי זכאה
ממיא מרירייא מלטטיא
האלין׃ ואת כי שטית

תחת אישך וכי
נטמאת ויתן איש
בך את שכבתו
מבלעדי אישך׃ ואת
ארי סטית בר מבעליך
וארי אסתאבת ויהב
גבר ביך ית שכובתיה
בר מבעליך׃ והשביע
הכהן את האשה
בשבעת האלה
ואמר הכהן לאשה
יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך
בתת יהוה את ירכך
נפלת ואת בטנך
צבה׃ ויומי כהנא ית
איתתא במומתא
דלוטא ויימר כהנא
לאיתתא יתין ייי
יתיך ללוט ולמומי
בגו עמיך בדיתין
ייי ית ירכיך מסיא

וית מעכי נפיחין׃
ובאו המים המאררים
האלה במעיך לצבות
בטן ולנפל ירך ואמרה
האשה אמן אמן׃
וייעלון מיא מלטטיא
האלין במעכי לאפחא
מעין ולאמסאה ירך
ותימר איתתא אמן
אמן׃ וכתב את האלת
האלה הכהן בספר
[illegible] ומחה אל מי
המרים׃ ויכתוב ית
לוטיא האלין כהנא
בספרא וימחוק למיא
מרירייא׃ והשקה
את האשה את מי
המרים המאררים
ובאו בה המים
המאררים למרים׃
וישקי ית איתתא ית
מיא מרירייא מלטטיא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0439
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְיַעֲלוֹן בָּהּ מַיָּא מַלְטְטַיָּא לְלוֹט וְלִקְחָה הַכֹּהֶן מִיָּד הָאִשָּׁה אֶת מַעֲרֶת הַקְּנָאֹת וְהֵנִיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְיִסַּב כָּהֲנָא מִידָּא דְּאִיתְּתָא מִנְחָתָא דְּקִנְאָתָא וְיֵרִים יָת מִנְחָתָא קֳדָם יְיָ וְיִקְרִיב יָתָהּ לְמַדְבְּחָא וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמָּיִם וְיַקְמִין כָּהֲנָא מִן מַעֲרְתָּא יָת אַדְכָּרְתָּהּ וְיַסִּיק לְמַדְבְּחָא וּבָתַר כֵּן יַשְׁקֵי יָת אִיתְּתָא יָת מַיָּא וִיהֵי אִם נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְעָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ וְיַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה וְטָמְאָה וְתִמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְעָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ וְיַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה זָרַע וְאִם לֹא אִסְתָּאֲבַת וְלָא אִסְתָּאֲבַת אִיתְּתָא וְדָכְיָא הִיא וְתִפְקֹד זַכָּאָה וְתֵעֵדִי עֲיִי וְיִי יָת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׁטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ וְנִטְמְאָה דְּאָזְרִיתָא וְדִקְנָאתָא דְּתִסְטֵי אִיתְּתָא בַּר מִבַּעְלָהּ וְתִסְתָּאֲבְ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אוֹ גְבַר דְּתַעְבַּר עֲלוֹהִי רוּחַ קִנְאָה וְיִקְנֵי יָת אִיתְּתֵיהּ וְיָקֵים יָת אִיתְּתָא קֳדָם יְיָ וְיַעְבֵּיד לָהּ כָּהֲנָא יָת כָּל אוֹרָיְתָא הָדָא וְנָקָה הָאִישׁ מֵעָוֹן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנָהּ׃ וְיִהֵי זָכָא גְּבַר מֵחוֹבִין וְאִיתְּתָא הָהִיא תְּקַבֵּיל יָת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0440
powered by DWork • Heidelberg University Library

חוּבָה׃ ס׳ ו׳ יִכּוֹל כָּל יְמֵי נִזְרוֹ כָּל יוֹמִין דִּינְזִיר קָדָם
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְיָ עַל נַפְשָׁא דְּמִיתָּא
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי מִגֻּפּוֹ הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹעֵל לַאֲבִיו
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעַרְזֶל לֹא יֹאכַל כָּל וְלֶאֱמוֹ לַאֲחוֹהִי וְלַאֲחָתּוֹ
אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַפְלִא יוֹמֵי נִזְרֵיהּ מִכֹּל לֹא יִסְתָּאֲבוּן לְהוֹן בְּמֵתָּם
לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר דְּמִתְעַבֵּיד מִגּוֹפָנָא כְּנִי נָזִר אֱלָהֵיהּ עַל רֵאשֵׁהּ׃
לַיהוָה מִלֵּיל עִם בְּנֵי דְּחַמְרָא מִפּוּרְעָנִין לֶאֱבוֹהִי וּלְאִמֵּיהּ
יַיִן וְתֵימַר לְהוֹן גְּבַר לַאֲחוֹהִי וְלַאֲחָתֵיהּ
וְשֵׁכָר יַיִן וְחֹמֶץ וְעַד עֵיצְרִין לָא לָא יִסְתָּאֲבוּן לְחוֹן
וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה יְכוֹל כָּל יְמֵי נִדְרֵיהּ בְּמוֹתְהוֹן אֲרֵי נְזִירָא
וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים עַל רֵאשֵׁהּ עַד מַלֹּאת דֵּאֱלָהֵיהּ עַל דִּישֵׁיהּ׃
לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים חַיְמָם אֲשֶׁר יַזִּיר כָּל יְמֵי נְזִרוֹ קָדֵשׁ
לַחִים וִיבָשִׁים לֹא לַיהוָה קָדֶשׁ יִהְיֶה הוּא לַיהוָה כָּל יוֹמֵי
כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל עֹשֶׂה גֻּלְגֹּל מֵרֹאשׁ רֵאשׁוֹ נְזִירֵיהּ קַדִּישׁ הוּא
עַד מְלֹאת יְמֵי הִזָּרוֹ קָדֶשׁ יִגְדַּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ קָדָם יְיָ וְכִי יָמוּת
עַל מֵת לֹא יָבוֹא בְּמֵת עָלָיו לְאָבִיו וְלֶאֱמוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם
כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ׃ וְטָמָא רֹאשׁ נִזְרוֹ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בְּיוֹם וְיָ קַדִּישׁ יְהֵי רְבִי יְגַלְּחֵנּוּ וְאַרְבִּי יְמוֹת
הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי פֵּרוּעַ שַׂעַר רֵאשֵׁהּ כָּל יְמֵי הִזּוֹרֵיהּ לַיהוָה
יָבִיא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה מֵיתֵי עֲלוֹהִי הִתְנַדַּף
אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעוֹלָה
וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַנָּפֶשׁ הַמֵּת עָלָיו וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם
וְהָיָה הַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפֹּלוּ כִּי טָמְאָה נִזְרוֹ׃ וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעוֹלָה וְכַבְשָׂה בַּת שְׁנָתָהּ תְּלִיתָאָה
וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלּוֹת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן
וְרִקִּיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְיָ וְעָשָׂה אֶת חַטָּאתוֹ וְאֶת עוֹלָתוֹ׃ וְאֶת הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים
לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ׃
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל יְדֵי
הַכֹּהֵן׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת
מִן הַסַּל וְרָקִיק מַצָּה אֶחָד וְשָׂם עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ
אֶת נִזְרוֹ׃ וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר תַּשִּׂיג
יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ׃

בפ׳ ב ומיכנ׳ון ופי׳ מת עליו בפת׳ פתאם ואם בפת׳ בלא איברים דיקו׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0441
powered by DWork • Heidelberg University Library

נזריה ויגלח ראשיה
ביומא דדכותיה
ביומא שביעאה
יגלחניה׳ וביום
השמיני יבא שתי
תרים או שני בני
יונה אל הכהן אל
פתח אהל מועד׳
וביומא תמינאה ייתי
תרין שפנינין או
תרין בני יונה לות
כהנא לתרע משכן
זמנא׳ ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו
מאשר חטא על
הנפש וקדש את
ראשו ביום החוא׳
ויעביד כהנא חד
לחטתא וחד
לעלתא ויכפר
עלוהי מדחב על

מיתא ויקדיש ית
רישיה ביומא החוא׳
והזיר ליהוה את
ימי נזרו והביא כבש
בן שנתו לאשם
והימים הראשנים
יפלו כי טמא נזרו׳
ויזר קדם ייי ית יומי
נזריה וייתי אימר
בר שתיה לאשמא
ויומיא קדמאי יבטלון
ארי אסתאב נזריה׳
וזאת תורת
הנזיר ביום מלאת
ימי נזרו יביא אתו
אל פתח אהל מועד׳
ודא אוריתא דנזירא
ביום משלם יומי
נזריה ייתי יתיה
לתרע משכן זמנא׳
והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו

תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתי
התמימה לחטאת
ואיל אחד תמים
לשלמים׳ ויקריב
ית קורבניה קדם ייי
אימר בר שתיה שלים
חד לעלתא ואמרתא
חרא בת שתיה שלמת
לחטתא ודכר חד
שלים לנכסת קורשיא
וסל מצות סלת חלת
בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן
ומנחתם ונסכיהם׳
וסל פטיר סולתא
גריצן דפילן במשח
ואספוגין פטירין
דמשיחין במשח
ומנחתהון ונסכיהון׳
והקריב הכהן לפני
יהוה ועשה את

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0442
powered by DWork • Heidelberg University Library

אמור ג מל וסימנהון כה תברכו את בני ישראל אמור · אמור אמרתי בירכך · אמרים אמור למנאצי

חטאתו ואת עלתו׃
ויקריב כהנא קדם
ייי ויעביד ית חטתיה
וית עלתיה׃ ואת האיל
יעשה זבח שלמים
ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את
מנחתו ואת נסכו׃
ויתדכרא יעביד
נכסת קודשיא קדם
ייי על סלא דפטיריא
ויעביד כהנא ית
מנחתיה וית נסכיה׃
וגלח הנזיר פתח
אהל מועד את
ראש נזרו ולקח את
שער ראש נזרו ונתן
על האש אשר תחת
זבח השלמים׃ ויגלח
נזירא בתרע משכן
זמנא ית ריש נזריה
ויסב ית סער ריש

נזריה ויתין על אישתא
דתחות דודא דנכסת
קודשיא׃ ולקח הכהן
את הזרע בשלה
מן האיל וחלת מצה
אחת מן הסל ורקיק
מצה אחד ונתן על
כפי הנזיר אחר התגלחו
את נזרו׃ ויסב כהנא
ית דרעא בשילא
מן דכרא וגרצתא
פטרתא חדא מן
סלא ואספוג פטיר
חד ויתין על ידי
נזירא בתר דיגלח
ית נזריה׃ והניף
אותם הכהן תנופה
לפני יהוה קדש הוא
לכהן על חזה התנופה
ועל שוק התרומה
ואחר ישתה הנזיר
יין׃ וירים ית הון כהנא

ארמא קדם ייי קודשא
הוא לכהנא על חדיא
דארמותא ועל שקא
דאפרשותא ובתר
כן ישתי נזירא חמרא׃
זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד
אשר תשיג ידו כפי
נדרו אשר ידר כן
יעשה על תורת נזרו׃
דא אוריתא דנזירא
דידר קורבניה קדם
ייי על נזריה בר
מדתדביק ידיה כפום
נדריה דידר כן יעביד
על אוריתא דנזריה׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני
ישראל אמור להם׃

ואת האיל ה׳ וסימנהון האחד ונגרמה · נתח · ואת האיל יעשה זבח שלמים · וישחטו את השי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0443
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית בותהון אברכם ואברכם אחזה ואחזה אתה ואתה ל—ס יאר ב יי פניו יאר פניו אתנו סלה ט

מליל עם אהרן ועם
בנוהי למימר כדין
תברכון ית בני יש כד
יימרון להון׃
יברכך יהוה וישמרך׃ סתו
יאר יהוה פניו פס סתו
אליך ויחנך׃ ישא סתו
יהוה פניו אליך וישם פס
לך שלום׃
ושמו את שמי על סתו
בני ישראל ואני
אברכם׃ וישוון ית ל
ברכת שמי על בני וחד
ישראל ואנא ואברכם
אבריכנון׃ ויהי
ביום כלות משה סתו
להקים את המשכן
וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת
המזבח ואת כל כליו
וימשחם ויקדש אתם׃
והוה ביומא דשיני

משה לאקמא ית
משכנא ורבי ית יה
וקדיש ית יה וית כל
מנוהי וית מדבחא
ויתכל מנוהי ורבנון
וקדיש ית הון׃ ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי
בית אבתם הם נשיאי
המטת הם העמדים ג ל
על הפקדים׃ וקריבו חש
רברבי יש רישי בית לט
אבהתהון אנון רברבי מל
שבטיא אנון רקימין בתו
על מניניא׃ ויביאו את לו
קרבנם לפני יהוה שש ב
עגלת צב ושני עשר מיג
בקר עגלה על שני רגש ג
הנשאים ושור לאחד חש
ויקריבו אותם לפני לט
המשכן׃ ואיתיאו ית מל
קורבנהון לקדם ייי בתו
שית עגלן כד מחפין

ותרי עשר תורין
עגלתא על תרין
רברביא ותורא לחד
וקריבו ית הון לקדם
משכנא׃ ויאמר יהוה
אל משה לאמר׃ ואמר
ייי למשה למימר׃ קח
מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל
מועד ונתתה אותם
אל הלוים איש כפי
עבדתו׃ סב מנהון
ויהון למפלח ית
פולחן משכן זמנא
ותתין ית הון לליואי
גבר כמסת פולחניה׃
ויקח משה את
העגלת ואת הבקר ג
ויתן אותם אל הלוים׃ חש
ונסיב משה ית עגלתא לכן
ויתתורי ויהב ית הון מל
לליואי׃ את שתי בתו

על בני ישראל ז ופיומנהון ושמו את׃ והיתה זאת לכם׃ והיתה לו ולזרעו׃ ואת נה את הלוים׃ ושמדתם את משמרת׃ לכן ויתנם
תהי נא אזנך קשבת ס—ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0444
powered by DWork • Heidelberg University Library

ליום כ׳ דג״ש וסי׳ והיו נכנים ופר חטאת וזה׳ נשיא אחד ב׳ בפסו זה האשה׳ כאלה יעשו׳ ויניה המלך ינדקוהו ומאכלך אסה [illegible]

הָעַגָּלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת
הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן
כְּפִי עֲבֹדָתָם יָת תַּרְתֵּין
עֶגְלָן וְיָת אַרְבְּעָה תּוֹרִין
יְהַב לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּמִסַּת
פּוּלְחָנְהוֹן וְאֵת אַרְבַּע
הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת
הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי
כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
וְיָת אַרְבַּע עֶגְלָן וְיָת
תְּמַנְיָה תּוֹרִין יְהַב
לִבְנֵי מְרָרִי כְּמִיסַּת
פּוּלְחָנְהוֹן בִּידָא
דְּאִיתָמָר בַּר אַהֲרֹן
כָּהֲנָא׃ וְלִבְנֵי קְהָת
לָא נָתַן כִּי עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף
יִשָּׂאוּ׃ וְלִבְנֵי קְהָת לָא
יְהַב אֲרֵי פּוּלְחָן
קוּדְשָׁא עֲלֵיהוֹן
בְּכַתְפָּא נָטְלִין׃

וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם
אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקָרִיבוּ
רַבְרְבַיָּא יָת חֲנֻכַּת
מַדְבְּחָא בְּיוֹמָא דְּרַבִּיו
יָתֵיהּ וְקָרִיבוּ רַבְרְבַיָּא
יָת קוּרְבָּנְהוֹן לִקְדָם
מַדְבְּחָא׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד
לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
יַקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם
לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ וַאֲמַר
יְיָי לְמֹשֶׁה רַבָּה חַד
לְיוֹמָא רַבָּה חַד לְיוֹמָא
יְקָרְבוּן יָת קוּרְבָּנְהוֹן
לַחֲנֻכַּת מַדְבְּחָא׃
וַיְהִי הַמַּקְרִיב
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת
קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן

עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃
וְהַוָּה דְּקָרֵיב בְּיוֹמָא
קַדְמָאָה יָת קוּרְבָּנֵיהּ
נַחְשׁוֹן בַּר עַמִּינָדָב
לְשִׁבְטָא דִּיהוּדָה׃
וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ וְקוּרְבָּנֵיהּ
מְגִיסְתָּא דְּכַסְפָּא חֲדָה
מְאָה וּתְלָתִין סַלְעִין
הָוִי מַתְקָלָהּ מִזְרְקָא
חַד דְּכַסְפָּא מַתְקָלֵיהּ
שִׁבְעִין סַלְעִין בְּסַלְעֵי
קוּדְשָׁא תַּרְוֵיהוֹן מְלַן
סוּלְתָא דְּפִילָא בְּמִשְׁחָ
לְמִנְחָתָא׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ בְּזִיכָא חֲדָא

כ״א פסו בק׳ דלית בהון לא ו׳ ולא י׳ וסי׳ לא תקטל עברא בשם בר נח יהב להון עשרה מן תרי עשר ותלתה מלכין באדעהון דמנעאי פ ←

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0445
powered by DWork • Heidelberg University Library

מתקלה עשר סלעין
היא דדהב מליא
קטורת בוסמיא
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה תור
חד בר תורי דכר
חד אימר חד בר
שתיה לעלתא שעיר
עזים אחד לחטאת
ענפיר בר עיזין חד
לחטתא ולזבח
חשלמים בקר שנים
אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
נחשון בן עמינדב
ולנכסת קורשיא
תורי תרין דכרי חמשה
גדי חמשה אימרין
בנישנה חמשה דין
קורבנא דנחשון בר

עמינדב
ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער נשיא
יששכר ביומא תניינא
קריב נתנאל בר
צוער רב שיבטא
דישש הקרב את
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה קריב
יתקורבניה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד
השלמים בקר שנים

אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער
ביום השלישי נשיא
לבני זבולן אליאב
בן חלן קרבנו קערת
כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר
אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0446
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן
בַּיּוֹם הָרְבִיעִי
נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן
אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
קָרְבָּנוֹ קְעָרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אָיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שָׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן
שְׁדֵיאוּר׃
בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ
קְעָרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן
בָּקָר אַיִל אֶחָד כָּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
שָׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וְלִזְבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נְתַנְאֵל
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר צוּעַר
בֶּן־יְתַנְאֵל קָרְבָּנוֹ קְעָרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמְאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שָׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0447
powered by DWork • Heidelberg University Library

ביום השמיני ג' בר' פסוק וסימנהון ביום השמיני נשיא · ביום השמיני עצרת תהיה לכם · ביום השמיני שלח את העם

נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד׃
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף
אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר
אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן
עמיהוד׃
ביום השמיני נשיא

לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור׃ קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף
אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר
אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן
פדה צור׃
ביום התשיעי נשיא

לבני בנימן אבידן
בן גדעני׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר
אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן אבידן בן גדעני׃
ביום העשירי נשיא
לבני דן אחיעזר בן
עמישדי׃ קרבנו

התשיעי כול מל בר מן ג' חס וסימנהון דקראו צום התשעי דכסלו לישוע התשעי לשכניהו העשירי בדברו הימים

כול למנחה רפיין דר מקב דגשין וסימנהין זאת התורה לעלה למנחה · והמורגם לעעיס · והחניות למנחה ·

קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת פֶּרֶ
אֶחָד בֶּן בָּקָר אָיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שָׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת
וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן
עַמִּישַׁדָּי
בְּיוֹם עַשְׂתִּי עָשָׂר יוֹם
נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר
פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן

בְּיוֹם חַד עַשַׂר יוֹמִין
קָרְבַּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלַהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת פֶּרֶ
אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה שָׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת
וְלִזְבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן
עָכְרָן
בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם
נְשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי

אַחִירַע בֶּן עֵינָן בְּיוֹם
תְּרֵי עַשַׂר יוֹמִין קָרְבַּנוֹ
קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלַהּ
מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת פֶּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה שָׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אַחִירַע בֶּן עֵינָן
וְאֵת מִנְחַת הַמּוּבָח
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ

כול קדבשמן רגש בר מן ורפ וסימנ ועשרין פרט בכול בשמן כתית ועשירית תמנה · וכלה העיר · מיאתי דוד עמי · ותרים כראש · ששה חומשים ·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0449
powered by DWork • Heidelberg University Library

מאת נשיאי ישראל
קערת כסף שתים
עשרה מזרקי כסף
שנים עשר כפות
זהב שתים עשרה
הכף בשקל הקדש
כל זהב הכפות עשרים
ביומא דרבין יתיה
מן רברבי שמגיסי
כספא תרתא עסרי
מזרקי כספא תרי
עשר בזיכי דרהבא
תרתא עסרי שלשים
ומאה הקערה האחת
כסף ושבעים המזרק
האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבעמאות
בשקלה הקדש מאה
ותלתין סלעין הוו
מתקלה דמגיסתא
חדא דכספא ושבעין
דמזרקא חד כל כסף
מנא תרין אלפין
וארבעמאה בסלעי
קודשא בפות זהב
שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה
הכף בשקל הקדש
כל זהב הכפות עשרים
ומאה בזיכי דרהבא
תרתא עסרי מלין
קטורת בוסמיא.
מתקל עשר סילעין
הוי מתקלה דבזיכא
בסלעי קודשא כל
דהב בזיכיא מאה
ועשרין כל הבקר
לעלה שנים עשר
פרינו אילם שנים
עשר כבשים בני
שנה שתין דא חנכת
מדבחא בתר דרבין
ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת
כל תורי לעלתא תרי
עסר ועדין דכרין
ארבעמאה בסלעי
תרי עשר אימרין
בני שנה תרי עשר
ומעתהון וצפירי
בני עזי תרי עשר
לחטתא וכל בקר
זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם
ששים עתודים ששים
כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת
המזבח אחרי המשח
אתו וכל תורי לנסת
קודשיא עשרין
וארבעה תורין
דכרי שתין גדי
שתין אמרין בני
שנה שתין דא חנכת
מדבחא בתר דרבין
יתיה ובבא משה אל
אהל מועד לדבר
אתו וישמע את
הקול מדבר אליו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0450
powered by DWork • Heidelberg University Library

מעל הכפרת אשר
על ארן העדת מבין
שני הכרבים וידבר
אליו׃ וכד עליל משה
למשכן זמנא למללא
עמיה ושמע ית קלא
דמתמלל עמיה
מעלוי כפורתא דעל
ארונא דסהדותא
מבין תרין כרוביא
ומתמלל עמיה׃
ט וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל
אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרת
אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות׃
מליל עם אהרן
ותימר ליה באדלקותך
ית בוצינא לקביל
אפי מנרתא יהון
מנהרין שבעה בוצינא׃

ויעש כן אהרן אל
מול פני המנורה
העלה נרתיה כאשר
צוה יהוה את משה׃
ועבד כן אהרן לקביל
אפי מנרתא אדליק
בוצינהא כמא דפקיד
ייי ית משה׃ וזה מעשה
המנרה מקשה זהב
עד ירכה עד פרחה
מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה
את משה כן עשה
את המנרה׃ ודין
עובד מנרתא נגידא
דהב עד שידה עד
שושנה נגידא היא
כחזוא דאחזי ייי
ית משה כן עבד ית
מנרתא׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ קח את הלוים

מתוך בני ישראל
וטהרת אתם׃ קריב
ית ליואי מגו בני יש
ותדכי יתהון׃ וכה
תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על
כל בשרם וכבסו
בגדיהם והטהרו׃
וכדין תעביד להון
לדכואיהון אדי
עליהון מיא דחטתא
ויעברון מספר על
כל בסרהון ויחורון
לבושיהון וידכון׃
ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן
בקר תקח לחטאת׃
ויסבון תור ברתורי
ומנחתיה סולתא
דפילא במשח ותור

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0451
powered by DWork • Heidelberg University Library

תְּנִין בַּר תּוֹרִי תִּסַּב
לְחַטָּאת וְהַקְרֵבַת
אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת
כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְתַקְרִיב אֶת לְוִיִּם
קֻדָּם מִשְׁכַּן זְמָנָא
וְתַכְנוֹשׁ יָת כָּל כְּנִשְׁתָּא
דִּבְנֵי יִשְׂ וְהִקְרַבְתָּ אֶת
הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה
וְסָמְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם׃
וְתַקְרֵיב יָת לְוָאֵי
קֳדָם יְיָ וְיִסְמְכוּן בְּנֵי
יִשְׂ יָת יְדֵיהוֹן עַל
לְוָאֵי וְהֵנִיף אַהֲרֹן
אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד
אֶת עֲבֹדַת יְהוָה׃
וְרִים אַהֲרֹן יָת
לְוָאֵי אַרְמָא קֳדָם

יְיָ מִן בְּנֵי יִשְׂ וְיֵהוֹן
לְמִפְלַח יָת פּוּלְחָנָא
דַיְיָ וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּן
אֶת יְדֵיהֶם עַל רָאשׁ
וְיָהוֹן מְשַׁמְּשִׁין קֳדָמַי
הַפָּרִים וְעֲשֵׂה אֶת
הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת
הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה
לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם׃
וְלוָאֵי יִסְמְכוּן יָת
יְדֵיהוֹן עַל רֵישׁ תּוֹרֵי
וְעֲבֵיד יָת חַד חַטָּאתָא
וְיָת חַד עֲלָתָא קֳדָם
יְיָ לְכַפָּרָא עַל לְוָאֵי׃
וְהַעֲמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם
לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו
וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה
לַיהוָה וְתָקִים יָת
קֳדָם יְיָ לְוָאֵי קֻדָּם אַהֲרֹן
וְיָת בְּנוֹהִי וְתָרִים
יָתְהוֹן אַרְמָא קֻדָּם
יְיָ וְהֵבֵדְלַת יָת
לְוָאֵי מִגּוֹ בְּנֵי

על בני ישראל ז׳ וסימנהון ושמו את שמי · והיתה זאת לכם · והיתה לו׳ ואתנה את הלוים · ושמרתם את משמרת · לכן יתנם · תהיו אזכר ס

כולא מבני יש קריבית ג ז
יתהון לקדמי כי לי
כל בכור בבני ישראל ה
באדם ובבהמה ביום
הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי אתם
לי ארי דילי כל בוכרא
בבני ישר באינשא
ובבעירא ביומא
דקטלית כל בוכרא
בארעא דמצרים
אקדישית יתהון
קדמי ואקח את
הלוים תחת כל בכור ג
בבני ישראל וקריבית דס
ית ליואי חלף כל
בוכרא בבני ישר׳
ואתנה את הלוים
נתנים לאהרן ולבניו
מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד

ולכפר על בני ישראל ל
ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש ויהבית
ית ליואי יהיבין לאהרן ב
ולבנוהי מגו בני ישר
למפלח ית פולחן בני
יש במשכן זמנא
ולכפרא על בני יש
ולא יהי בבני ישר
מותא במקרב בני
יש לקודשא ויעש
משה ואהרן וכל
עדת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה
יהוה את משה ללוים
כן עשו להם בני ישראל
ועבד משה ואהרן וכל
כנשתא דבני ישר
לליואי ככל דפקיד
ייי ית משה לליואי
כן עבדו להון בני יש

ויתחטאו הלוים
ויכבסו בגדיהם וינף
אהרן אתם תנופה
לפני יהוה ויכפר
עליהם אהרן לטהרם
ואדכיאו ליואי
וחורו לבושיהון
ואדים אהרן יתהון
ארמא קדם ייי וכפר
עליהון אהרן לדכואיהון
ואחרי כן באו הלוים
לעבד את עבדתם
באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כאשר
צוה יהוה את משה
על הלוים כן עשו
להם ובתר כן עלו
ליואי למפלח ית
פולחנהון במשכן
זמנא קדם אהרן וקדם
בנוהי כמא דפקיד
ייי ית משה על ליואי

אילין לית כות ויתחטאו ויחטאו וחטאו חטאו תתחטאו דכאו יתחבאו ויצאו ויצאו ויצאו ויחפאו ויצמאו קפאו חבאו ראו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0453
powered by DWork • Heidelberg University Library

במועדו ב׳ מל׳ בתורה וסימנהון ויעשו בני ישראל את הפסח · צו דקרבני לחמש · שארא דאורית ויחמש כנסכו שחת מעדו [illegible]

כן עבדו להון׃
ויְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ זֹאת אֲשֶׁר
לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא
בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃
דָּא דִּלְלֵיוָאֵי מִבַּר
עֶשְׂרִין וְחַמֵּשׁ שְׁנִין
וּלְעֵילָא יֵיתֵי לְחֵילָא
חֵילָא בְּפוּלְחַן מִשְׁכָּן
זִמְנָא׃ וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים
שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא
הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד
עוֹד׃ וּמִבַּר חַמְשִׁין
שְׁנִין יְתוּב מֵחֵיל
פּוּלְחָנָא וְלָא יִפְלַח
עוֹד׃ וְשֵׁרֵת אֶת אֶחָיו
בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר
מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא
יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה
לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרָתָם׃

וִישַׁמֵּישׁ עִם אֲחוֹהִי
בְּמִשְׁכַּן זִמְנָא לְמִטַּר
מַטְרָא וּפוּלְחָנָא לָא
יִפְלַח כְּדֵין תַּעֲבִיד
לְלֵיוָאֵי בְּמִטְרַתְהוֹן׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר
סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃
וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה
בְּמִדְבְּרָא דְסִינַי
בְּשַׁתָּא תִּנְיֵיתָא
לְמִפַּקְהוֹן מֵאַרְעָא
דְמִצְ בְּיַרְחָא קַדְמָאָה
לְמֵימַר׃ וְיַעֲשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַפָּסַח
בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְיַעֲבְדוּן
בְּנֵי יִשְׂרָ יָת פִּסְחָא
בְּזִמְנֵיהּ׃ בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה
בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ

אֹתוֹ בְּמֹעֲדוֹ כְּכָל
חֻקֹּתָיו וּכְכָל מִשְׁפָּטָיו
תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ בְּאַרְבָּעַת
עַשְׂרָה יוֹמָא בְּיַרְחָא
הָדֵין בֵּין שִׁמְשַׁיָּא
תַּעֲבְדוּן יָתֵיהּ בְּזִמְנֵיהּ
כְּכָל גְּזֵירָתֵיהּ וּכְכָל
דַּחֲזֵי לֵיהּ תַּעֲבְדוּן
יָתֵיהּ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַעֲשֹׂת הַפָּסַח׃
וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עִם
בְּנֵי יִשְׂ לְמַעְבַּד
פִּסְחָא׃ וַיַּעֲשׂוּ אֶת
הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן׃
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם
בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכָל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַעֲבְדוּ יָת
פִּיסְחָא בְּנִיסָן

ויעשו ג׳ רפיין וסימנהון תקבד העבדה · וכל חכם לב בכם · בני ישראל וב׳ ויעש וסימנהון ויאמר ארנן דדב׳ ויעש הבא אליו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0454
powered by DWork • Heidelberg University Library

יעכלהו ד׳ וחמ׳ ושיעתהון ואכלו את הבשר בלילה הזה׳ בחדש השני בארבעה עשר יום בשלו את הבשר ׳ כי מאספו יאכלהו׳

בְּאַרְבְּעַת עָשָׂר הקריב את קרבן לכם או לדרתיכם
יוֹם לְיַרְחָא בֵּין ויחוה במעדו בתוך ועשה פסח ליחוה׳
שְׁמָשַׁיָּא בְּמַדְבְּרָא בני ישראל ואמרו מליל עם בני ישר׳
דְּסִינַי כְּכֹל דְּפָקִיד יְיָ גבריא האנון ליה למימר גבר גבר ארי
יָתְמִשֶׁה כֵּן עַבְדוּ אנחנא מסאבין לטמי יהי מסאב לטמיי נפשא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיהִי אֲנָשִׁים נפשא דאינשא למא דאינשא או באורח
אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים נתמנע בריל דלא רחיקא לכון ולדרינון
לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לקרבא את קורבנא ויעביד פסחא קדם
לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם דיי בזמנה בגו בני יי בחדש השני
הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי יש ויאמר אלהם בארבעה עשר יום
מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן משה עמדו ואשמעה בין הערבים יעשו
בַּיּוֹם הַהוּא׳ וחוו מה יגזר יהוה לכם׳ אתו על מצות ומרורים
גְּבְרַיָּא דְּהוּו מְסָאֲבִין ואמר להון משה יאכלהו בירחא תניינא
לְטָמֵי נַפְשָׁא דַּאֲנָשָׁא אוריכו עד דאשמע בארבעת עשר יום
וְלֹא יָכְלוּ לַעֲבֹד מא דיתפקד מן בין שמשיא יעבדון
פֶּסַח בְּיוֹמָא הַהוּא קדם יי על דילכון׳ יתיה על מצה ומרורין
וַיִּקְרְבוּ קֳדָם מֹשֶׁה לא ישאירו ייבלוניה׳ לא ישברו
וְקֳדָם אַהֲרֹן בְּיוֹמָא ממנו עד בקר ועצם
הַהוּא׳ וְאָמְרוּ הָאֲנָשִׁים וידבר יהוה אל משה לא ישברו בו כל
הָהֵמָּה אֲלֵיהוּ אֲנַחְנָא לאמר דבר אל בני חקת הפסח יעשו
טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם איש כי יהיה טמא אתו לא ישארון מניה
לָמָּה נִגָּרַע לבלתי לנפש או בדרך רחקה עד צפרא וגרמא לא

הממה יב ושימ ויאמרו האנשים הוא השיור את הבמות׳ והיה כי תריבו בימים הרים בימים הרים ׳ בימים ההמה ׳ בימים ההמה בימים ההמה׳ בימים
לכן כה אמר יי׳ וגם על העברים כי הנה בימים הרשה אשר יחזיו ׳ וכן תהיה בימים ההמה דעתיו ביהוה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0455
powered by DWork • Heidelberg University Library

וחדל ב׳ ומימנהון וחדל לעשות הפסח ׃ ויקר פריון נפשם ׃

יתברון ביה ככל גזירת
פסחא יעבדון יתיה׃
והאיש אשר הוא טהור
ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה
כי קרבן יהוה לא
הקריב במעדו חטאו
ישא האיש ההוא׃
וגברא דהוא דכי
ובאורח לא הוה
ויתמנע מלמעבד
פסחא וישתיצי אינשא
ההוא מעמיה ארי
קורבנא דייי לא קריב
בזמניה חוביה יקביל
גברא ההוא׃ וכי יגור
אתכם גר ועשה פסח
ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם
ויגר ולאזרח הארץ׃

וארי יתגיר עמכון
גיורא ויעביד פסחא
קדם ייי כגזירת פסחא
וכדחזי ליה כן יעביד
קימא חד יהי לכון
ולגיוריא ולי ציביא
דארעא׃
וביום הקים את
המשכן כסה הענן
את המשכן לאהל
העדת ובערב יהיה
על המשכן כמראה
אש עד בקר׃ וביומא
דאתקם משכנא
חפא עננא יתמשכנא
למשכנא דסהדותא
וברמשא הוי על
משכנא כחיזו אישתא
עד צפרא׃ כן יהיה
תמיד הענן יכסנו
ומראה אש לילה׃
כן הוי תדירא עננא

חפי ליה וחיזו אישתא
בליליא׃ ולפי העלות
הענן מעל האהל ואחר
כן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן
שם הענן שם יחנו
בני ישראל׃ ולפום
אסתלקות עננא
מעלוי משכנא ובתר
כן נטלין בני ישר
ובאתרא דשרי תמן
עננא תמן שרן בני
יש׃ על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל פי
יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן
על המשכן יחנו׃ על
מימרא דייי נטלין
בני יש ועל מימרא
דייי שרן כל יומין
דשרי עננא על
משכנא שרן׃

חקה ב׳ ומימנהון כחקת הפסח ׃ הקהל חקה אחת ׃ העלות ב׳ ומל ומימנהון ולפי העלות הענן ׃ עם העלות דעזרא ׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0456
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלין לות כותהון בהאריך ל ובהאריך ל בחמיך ל ובחמיך ל מיבדו ל מבדו ל תרומת ל ובתרומת לתרומת ש

ובהאריך העגן על
המשכן ימים רבים
ושמרו בני ישראל
את משמרת יהוה ולא
יסעו ובאורכות ענגא
על משכנא יומין
סגיאין ונטרין בני יש
ית מטרת מימרא דיי
ולא נטלין ווש אשר
יהיה העגן ימים
מספר על המשכן
על פי יהוה יחנו ועל
פי יהוה יסעו ואית
דחוי ענגא יומין
דמנין על משכנא
על מימרא דייי ישרן
ועל מימרא דייי
נטלין ויש אשר יהיה
העגן מערב עד בקר
ונעלה העגן בבקר
ונסעו או יומם ולילה
ונעלה העגן ונסעו
ואית דחוי ענגא
מרמשא עד צפרא
ומסתלק ענגא בצפרא
ונטלין או יומם ולילי
ומסתלק ענגא ונטלין
או יומים או ירחש או
ימים בהאריך העגן
על המשכן לשכן
עליו יחנו בני ישראל
ולא יסעו ובהעלתו
יסעו או תרין יומין
או ירחא או עידן
בעידן באורכות ענגא
על משכנא למשרי
עלוהי שרן בני ישר
ולא נטלין ובאסתלקותיה
נטלין על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה
יסעו את משמרת
יהוה שמרו על פי
יהוה ביד משה על
מימרא דייי שרן

ועל מימרא דייי נטלין
ית מטרת מימרא דייי
נטרין על מימרא דייי
בידא דמשה
וידבר יהוה אל משה
לאמר עשה לך שתי
חצוצרת כסף מקשה
תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע
את המחנות עביד
לך תרתין חצוצרן
דכסף נגיד תעביד
יתהון ויהוין לך
לערעא כנשתא
ולאטלא ית משריתא
ותקעו בהן ונועדו
אליך כל העדה אל
פתח אהל מועד
ויתקעון בהון וידמנון
לותך כל כנשתא לתרע
משכן זמנא ואם באחת
יתקעו ונועדו אליך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0457
powered by DWork • Heidelberg University Library

הנשיאים ראשי אלפי
ישראל ואם בחרא
יתקעון ויזדמנון לותך
רברבי ארישי אלפיא
דישׂ ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים
קדמה ותתקעון יבבתא
ויטלן משריתא דשרין
קדומא ותקעתם
תרועה שנית ונסעו
המחנות החנים תימנה
תרועה יתקעו למסעיהם
ותתקעון יבבתא
תנינות ויטלן משריתא
דשרין דרומא יבבתא
יתקעון למטלניהון
ובהקהיל את הקהל
תתקעו ולא תריעו
ובמכנש ית קהלא
תתקעון ולא תיבבון
ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצוצרות

והיו לכם לחקת עולם
לדרתיכם ובני אהרן
כהניא יתקעון
בחצוצרתא ויהוין
לכון לקים עלם
לדריכון וכיתבאו
מלחמה בארעכם
על הצר הצרר אתכם
והרעתם בחצוצרת
ונזכרתם לפני יהוה
אלהיכם ונושעתם
מאיביכם וארי
תיעלון לאגחא קרבא
בארעכון על מיעיקי
דמעיקין לכון ותיבבון
בחצוצרתא ויעול
דוכרנכון לטבא
קדם יי אלהכון
ותתפרקון מסנאיכון
וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם

בחצוצרת על עלתיכ
ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם אני
יהוה אלהיכם וביום
חדותכון ובמועדיכו
וברישי ירחיכון ותתק
בחצוצרתא על
עלותכון ועל נכסת
קודשיכון ויהון לכון
לדוכרנא קדם אלהכון
אנא יי אלהכון
ויהי בשנה השנית
בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן
מעל משכן העדת
והוה בשתא תנייתא
בירחא תנינא בעשרין
בירחא אסתלק
ענגא מעלוי משכנא
דסהדותא ויסעו
בני ישראל למסעיהם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0458
powered by DWork • Heidelberg University Library

ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן
ונטלו בני יש למטלניהון
ממדברא דסיני ושרא
ענגא במדברא דפארן
ויסעו בראשנה על
פי יהוה ביד משה
ונטלו בקדמיתא
על מימרא דיי ביה
דמשה ויסע דגל
מחנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן
עמינדב ונטול טיקס
משרית בני יהודה
בקדמיתא לחיליהון
ועל חיליה נחשון
בר עמינדב ועל
צבא מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער ועל
חילא דשבטא דבני
ישש נתנאל בר צוער

ועל צבא מטה בני
זבולן אליאב בוחלן
ועל חילא דשבטא
דבני זבולן אליאב
בר חלן והורד המשכן
ונסעו בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן
ומתפרק משכנא
ונטלין בני גרשון
ובני מררי נטלי
משכנא ונסע דגל
מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליעזר בן
שדיאור ונטול טיקס
משרית תראובן לחיליהון
ועל חיליה אליעזר
בר שדיאור ועל
צבא מטה בני שמעון
שלמיאל בן צורישדי
ועל חילא דשבטא
דבני שמעון שלמיאל
בר צורישדי ועל

צבא מטה בני גד
אליסף בן דעואל
ועל חילא דשבטא
דבני גד אליסף בר
דעואל ונסעו החתים
נשאי המקדש והקימו
את המשכן עד באם
ונטלין בני קהת נטלי
מקדשא ומקימין ית
משכנא עד מיתיהון
ונסע דגל מחנה
בני אפרים לצבאתם
ועל צבאו אלישמע
בן עמיהוד ונטיל
טיקס משרית בני
אפרים לחיליהון
ועל חיליה אלישמע
בר עמיהוד ועל צבא
מטה בני מנשה גמליאל
בן פדהצור ועל
חילא דשבטא דבני
מנשה גמליאל בר

ויסעו ב׳ חד ריש פסו וחד סוף פסו וסימניהון ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים · אלה מסעי בני ישראל לצבאתם

פדה צור ׃ ועל צבא
מטה בני בנימן אבידן
בן גדעוני ׃ ועל חילא
דשבטא דבני בנימן
אבידן בר גדעוני ׃
ונסע דגל מחנה בני
דן מאסף לכל המחנת
לצבאתם ועל צבאו
אחיעזר בן עמישדי ׃
ונטיל טיקס משרית
בני דן מכניש לכל
משריתא לחיליהון
ועל חיליה אחיעזר
בר עמישדי ׃ ועל
צבא מטה בני אשר
פגעיאל בן עכרן ׃
ועל חילא דשבטא
דבני אשר פגעיאל
בר עכרן ׃ ועל צבא
מטה בני נפתלי
אחירע בן עינן ׃ ועל
חילא דשבטא דבני

נפתלי אחירע בר
עינן ׃ אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם
ויסעו ׃ אלין מטלני
בני יש לחיליהון ונטלו ׃
ויאמר משה
לחבב בן רעואל
המדיני חתן משה
נסעים אנחנו אל
המקום אשר אמר
יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו
לך כי יהוה דבר טוב
על ישראל ׃ ואמר
משה לחבב בר
רעואל מדינאה
חמוהי דמשה נטלין
אנחנא לאתרא
דאמר ייי יתיה אתין
לכון איתא עמנא
ונוטיב לך ארי ייי
מליל לאיתא הטבתא

על יש ׃ ויאמר אליו
לא אלך כי אם אל
ארצי ואל מולדתי
אלך ׃ ואמר ליה לא
איזיל אלהין לארעי
ולילדותי איזיל ׃
ויאמר אל נא תעזב
אתנו כי על כן
ידעת חנתנו במדבר
והיית לנו לעינים ׃
ואמר לא כען תשבוק
יתנא ארי על כן
ידעתא כדהוינא שרן
במדברא וגבורן
דאתעבידא לנא
חזיתא בעינך ׃ והיה
כי תלך עמנו והיה
הטוב ההוא אשר
ייטב יהוה עמנו
והטבנו לך ׃ ויהי ארי
תיזיל עמנא ויהי
טבא ההוא דיוטיב

לכה ווריה ד׳ וסימניהון ולכה אפיא מה אעשה בני · אין בשורה מצאת שמלה לכה · ולכה לשושתה לנו · וכל לשון הליכה רכו במ׳ ג׳
חס לך נא אתי רבלך · ונקיבה נתראה פניכו דייב ׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0460
powered by DWork • Heidelberg University Library

ייי׳ עמנו אובך ויפיגו כח חם ויחר מל׳ ויקומו ב׳ חד חם וחד מל׳ ויקומו ויהי שניהם המלכים.
יקום שהים מל׳

ייי׳ עמנו אובך ויפיגו כח חם ויחר מל׳ ויקומו ב׳ חד חם וחד מל׳ ויקומו ויהי שניהם המלכים.
יקום שהים מל׳

וַיְיַעֲנֵנוּ וְטוֹב לָךְ׃
וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה׃
וְעַטְלוּ מְטוּרָא דְאִתְגְּלִי
עֲלוֹהִי שְׁכִינְתָא דַייָ
מַהֲלַךְ תְּלָתָה יוֹמִין
וַאֲרוֹן קְיָמָא דַייָ נָטִיל
קֳדָמֵיהוֹן מַהֲלַךְ תְּלָתָה
יוֹמִין לְאַתְקָנָא לְהוֹן
אוֹרַח בֵּית מַשְׁרִיתְהוֹן׃
וְעַנְנָא דַייָ שַׁרְיָא עֲלֵיהֶם יוֹמָם
בְּנָסְעָם מִן הַמַּחֲנֶה׃
וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה
וְיָפֻצוּ אוֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ
מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ וְהוּא
בְּמֵטַל אַרְנָא וְאָמַר
מֹשֶׁה אִתְגְּלִי יְיָ
וְיִתְבַּדְּרוּן סַנְאָךְ
וְיֵעְרְקוּן בַּעֲלֵי דְבָבָךְ
מִן קֳדָמָךְ׃ וּבְנֻחָה
יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה
רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃
וּבְמִשְׁרוֹהִי יֹאמַר
תּוּבָה יְיָ שְׁרִי בֵּיקָרָךְ
בְּגוֹ רִבְבוֹת אַלְפֵי דִישְׂ׃
וַיְהִי הָעָם
כְּמִתְאֲנְנִים רַע בְּאָזְנֵי
יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה
וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר
בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃ וַיִּזְעַק
הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע
הָאֵשׁ׃ וַיִּקְרָא שֵׁם
עַל מֹשֶׁה וְעַל מֹשֶׁה
קֳדָם יְיָ וְאִשְׁתְּקַעַת
אִשָּׁתָא׃ וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה
כִּי בָעֲרָה בָם אֵשׁ
יְהוָה׃ וְקָרָא שְׁמִיהּ
דְאַתְרָא הַהוּא דְלִיקְתָא
אֲרֵי דְלִיקַת בְּהוֹן
אֵישָׁתָא מִן קֳדָם יְיָ׃
וְהָאֲסַפְסֹף אֲשֶׁר
בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה
וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ זָכַרְנוּ
דְּבִינֵיהוֹן שַׁאֲלוּ שְׁאֵלָתָא
וְתָבוּ וּבְכוּ אַף בְּנֵי יִשְׂ
וַאֲמָרוּ מַן יְכִילְנָנָא

בְּסִיפֵי מִשְׁרִיתָא׃
וַיִּנָּעֵק הָעָם אֶל
מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה
אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע
הָאֵשׁ׃ וַיִּנָּח עָמֹא
עַל מֹשֶׁה וְעַל מֹשֶׁה
קֳדָם יְיָ וְאִשְׁתְּקַעַת
אִשָּׁתָא׃ וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה
כִּי בָעֲרָה בָם אֵשׁ
יְהוָה׃ וְקָרָא שְׁמִיהּ
דְאַתְרָא הַהוּא דְלִיקְתָא
אֲרֵי דְלִיקַת בְּהוֹן
אֵישָׁתָא מִן קֳדָם יְיָ׃
וְהָאֲסַפְסֹף אֲשֶׁר
בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה
וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ זָכַרְנוּ
דְּבִינֵיהוֹן שַׁאֲלוּ שְׁאֵלָתָא
וְתָבוּ וּבְכוּ אַף בְּנֵי יִשְׂ
וַאֲמָרוּ מַן יְכִילְנָנָא

ויהי יט בניסן ושמונים פתר הארן המכס וצמו וזיזותם אמרים ירושלם השביעית ויולכו הנחל החמישית כראית כיוני ויחי וחברו
גדליה בעשות צבאות וחברון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0461
powered by DWork • Heidelberg University Library

בסרא וזרנו את
הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את
הקשאים ואת האבטחים
ואת החציר ואת
הבצלים ואת השומים
דכירין אנחנא ית
נוניא דהוינא אכלין
במצרים מגן ית בוצינייא
ית אבטיחיא וכרתי
ובוצלי ותומי ועתה
נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו
וכען נפשנא תאיבא
ליתכל מדעם אלהין
למנא עינינא והמן
כזרע גד הוא ועינו
כעין הבדלח ומנא
כבר זרע גדא הוא
וחזויה כחיזו ברולחא
שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או
דכו במרבה ובשלו
בפרור ועשו אתו
עגות והיה טעמו
כטעם לשד השמן
נפקין עמא ולקטין
דעבי טחין ברחיא
ודעבי דאיך במדוכתא
ומבשלין ליה בקדרא
ועברין יתיה גריצן
והוי טעמיה כטעם
דליש במשחא וברדת
הטל על המחנה
לילה ירד המן
עליו וכד נחית
טלא על משריתא
בלילא נחית מנא
עלוהי ושמע משה
את העם בכה
למשפחתין איש
לפתח אהלו ויחר
אף יהוה מאד ובעיני
משה רע ושמע
משה את עמא בכן
לזרעיתהון גבר
בתרעא משכניה ותקף
רוגזא דיי לחדא
ובעיני משה בישׁ
ואמר משה אל
יהוה למה הרעת
לעבדך ולמה לא
מצית חן בעינך
לשום את משא
כל העם הזה עלי
ואמר משה קדם
ויי למא אבאישת
לעבדך ולמא לא
אשכחית רחמין
קדמך לשואה
ית מטול כל עמא
הרין עלי האנכי
הריתי את כל העם
הזה אם אנכי ילדתיהו
כי תאמר אלי שאהו
בחיקך כאשר ישא

אתה ג׳ לשון זכר וסימנהון ואם כבה את עשה לי ואת תהפר אלינו את את כרגב ממשר [illegible] ואם כבה כי הרג

הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנֵק עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתָיו׃ הָאֵב אֲנָא
לְכָל עַמָּא הָדֵין אִם
בְּנֵי אִינּוּן דְּאָמְרַת לִי
סוֹבַרְהִי בְּתוּקְפָּךְ
כְּמָא דְּמִסוֹבַר תּוּרְבִינָא
יָתְיַנְקָא עַל אַרְעָא
רַקְיֵימְתָּא לָא בְּהַתּוּהִי׃
מַאִין לִי בָּשָׂר לָתֵת
לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי
יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה
לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה׃
מְנָן לִי בִּסְרָא לְמִתַּן
לְכָל עַמָּא הָדֵין
אֲרֵי בָּכַן עָלַי לְמֵימַר
הַב לָנָא בִּסְרָא וְנֵיכוּל׃
לָא אוּכַל אֲנָכִי לְבַדִּי
לָשֵׂאת אֶת כָּל הָעָם
הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃
לֵית אֲנָא יָכִיל בִּלְחוֹדִי
לְסוֹבָרָא יָתְכָל עַמָּא

הָדֵין אֲרֵי יַקִּיר מִנִּי׃
וְאִם כָּכָה אַתְּ עָשֶׂה
לִי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג
אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי׃
וְאִם כְּדִין אַתְּ עָבִיד
לִי קְטוֹלְנִי כְּעַן מִקְטָל
אִם אַשְׁכַּחִית רַחֲמִין
קָדָמָךְ וְלָא אֶחְזֵי
בְּבִישְׁתִּי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
אֶסְפָה לִי שִׁבְעִים אִישׁ
מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי
הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ
אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃
וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה כְּנוֹשׁ
קָדָמַי שִׁבְעִין גַּבְרָא
מִסָּבֵי יִשְׂ דִּידַעְתָּא
אֲרֵי אִנּוּן סָבֵי עַמָּא
וְסָרְכוֹהִי וְתִדְבַּר יָתְהוֹן

לְמִשְׁכַּן זִמְנָא וְיִתְעַתְּדוּן
תַּמָּן עִמָּךְ׃ וְיָרַדְתִּי
וְדִבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם
וְאֶצְלְתִּי מִן הָרוּחַ
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי
עֲלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ
בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא
תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃
וְאֶת גְּלִי וְאֶמְלֵיל
עִמָּךְ תַּמָּן וְאַרְבֵּי מִן
רוּחָא דְּעָלָךְ וְאֵשְׁוֵי
עֲלֵיהוֹן וְיִסּוֹבְרוּן עִמָּךְ
בְּמִטּוּל עַמָּא וְלָא
תְּסוֹבַר אַתְּ בִּלְחוֹדָךְ׃
וְאֶל הָעָם תֹּאמַר
הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר
וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי
בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ
בָּשָׂר כִּי טוֹב לָנוּ
בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה
לָכֶם בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם׃

ולא תשא ג׳ דס׳ וסימנהון אולי יש חמשים צדיקים · ולא תשא עליו חטא · ולא תשא ארכה לבדך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0463
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְלַעֲמָא תִּמַּר אִזְדַּמְנוּ
לְמִכַּר וְתֵיכְלוּן בְּסַרְאָ
אֲרִי בְּכֵירְתוֹן קְדָם יְיָ
לְמֵימַר מַן יוֹפִילְנָא
בְּסַרְאָ אֲרִיטָבְ לָנָא
בְּמֵיעַ וְיִתֵּין יְיָ לְכוֹן
בְּסַרְאָ וְתֵיכְלוּן לָאוֹם
אֲחַד תֵּאכְלוּן וְלָא
יוֹמַיִם וְלָא חַמְשָׁה יַמִּים
וְלָא עַשְׂרָה יַמִּים וְלָא
עֶשְׂרִים יוֹם לָא יוֹמָא
חַד תֵּיכְלוּן וְלָא תְּרֵין
יוֹמִין וְלָא חַמְשָׁה יוֹמִין
וְלָא עַשְׂרָה יוֹמִין וְלָא
עֶשְׂרִין יוֹמִין עַד חַדְשׁ
יַמִּים עַד אֲשֶׁר יֵצֵא
מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם
לִזְרָא יַעַן כִּי מְאַסְתֶּם
אֶת יְיָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
וְתִבְכּוּ לְפָנָיו לְאמֹר
לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ מִמִּצְרָיִם
עַד יְרַח יוֹמִין עַד

דְּתִקְעוֹן בֵּיהּ וִיהֵי
לְכוֹן לִתְקָלָא חֲלַף
דְּקַיְּמְתוֹן בְּמֵימְרָא דְּיְיָ
דִּשְׁכִנְתֵּיהּ שְׁרֵיָא בֵּינָכוֹן
וּבְכֵירְתוֹן קֳדָמוֹהִי לְמֵימַר
לְמָא דְּנָן נַפְקָנָא מִמִּצְרָיִם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ
מְאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הָעָם
אֲשֶׁר אָנֹכִי בְקִרְבּוֹ
וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר
אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ
חֹדֶשׁ יָמִים׃ וְאָמַר
מֹשֶׁה שֵׁשׁ מְאוֹת
אֶלְפֵי גַבְרָא רַגְלָאָה
עַמָּא דְּאָנָא בֵּינֵיהוֹן
וְאַתְּ אֲמַרְתְּ בְּסַרְאָ
אֶתֵּין לְהוֹן וְיֵיכְלוּן
יוֹמָא יוֹמִין׃ הַצֹּאן
וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם
וּמָצָא לָהֶם אִם אֶת
כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף
לָהֶם וּמָצָא לָהֶם׃

הַעֲשׂוּ וְתוּרִין יִתְנַכְּסוּן
לְהוֹן הֵיסַפְּקִין לְהוֹן
אִם יִתְכַּנְּשׁוּן לְהוֹן
יִתְכַּנְּשׁוּן לְהוֹן הֵיסַפְּקִין
לְהוֹן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר
עַתָּה תִּרְאֶה הֲיִקְרְךָ
דְּבָרִי אִם לֹא׃ וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל
הָעָם אֶת דִּבְרֵי יְהוָה
וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ
מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד
אֹתָם סָבִיב לָאֹהֶל׃
וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר
אֵלָיו וַיָּסַר מִן הָרוּחַ
אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל
שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים
וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ
וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0464
powered by DWork • Heidelberg University Library

23

כנוח ב׳ ומל׳ וסימנהון ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׳ ויהי כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי

ואקים יתהון סחסח
למשכנא׳ וירד יהוה׳ פס
בענן וידבר אליו
ויאצל מן הרוח אשר
עליו ויתן על שבעים
איש הזקנים ויהי
כנוח עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו׃
ואתגלי ייי בענא
ומליל עמיה ורבי
מן רוחא דעל והי ויהב
על שבעין גברא סביא
והוה כד שרת עליהון
רוח נבואה ומתנבן
ולא פסקין׳ וישארו
שני אנשים במחנה פס
שם האחד אלדד פס
ושם השני מידד
ותנח עליהם הרוח
והמה בכתבים ולא
יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה׳ ואשתארו

תרין גברין במשריתא
שום חד אלדד ושום
תנינא מידד ושרת
עליהון רוח נבואה
ואינון בכתיביא ולא
נפקו למשכנא ואתנבאו
במשריתא׳ וירץ הנער
ויגד למשה ויאמר
אלדד ומידד מתנבאים
במחנה׳ ורהט עולימא
וחוי למשה ואמר
אלדד ומידד מתנבן
במשריתא׳ ויען
יהושע בן נון משרת
משה מבחריו ויאמר
אדני משה כלאם׃
ואתיב יהושע ברנון
משו משניה דמשה
מעולימותיה ואמר
רבוני משה אסרנון׃
ויאמר לו משה המקנא
אתה לי ומי יתן כל

עם יהוה נביאים כי
יתן יהוה את רוחו
עליהם׳ ואמר ליה
משה הקנאתי את
מקני רעינא פון דיהון
כל עמיה דייי נביאין
ארי יתין ייי ית רוח
נבואתיה עליהון׃
ויאסף משה אל
המחנה הוא וזקני
ישראל׳ ואתכניש
משה למשריתא הוא
וסבי יש׳ ורוח נסע
מאת יהוה ויגז שלוים
מן הים ויטש על
המחנה כדרך יום
כה וכדרך יום כה
סביבות המחנה
וכאמתים על פני
הארץ׳ ורוחא נטל
מן קדם ייי ואפרח
סליו מן ימא ורמא

ותנח ב׳ וסימנהון ותנח התכה בחריש׳ ותנח עליהם הרוח ◇ משרת משה ב׳ וסימנהון ויען יהושע בן נון׳ ויהי אחרי מות משה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0465
powered by DWork • Heidelberg University Library

חמרים ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנהון ויצברו אתם חמרים חמרים׳ כתב׳ ב׳ בפסוק הממעיט אסף עשרה חמרים כת׳ מל׳

על משריתא כמהלך
יומא לכא וכמהלך
יומא לכא סח סח
למשריתא וכרום
תרתין אמין על אפי
ארעא׳ ויקם העם
כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום
המחרת ויאספו את
השלו הממעיט אסף
עשרה חמרים וישטחו
להם שטוח סביבות
המחנה׳ וקם עמא
כל יומא ההוא וכל
ליליא וכל יומא
דבתרוהי וכנשו ית
סליו דאזער כנש
עשרה דגורין ושטחו
להון משטחין סח סח
למשריתא׳ הבשר
עודנו בין שניהם טרם
יכרת ואף יהוה חרה

בעם ויך יהוה בעם
מכה רבה מאד׳
בסרא עד כעז בין
שניהון עד לא פסק
ורוגזא דייי תקיף בעמא
וקטל ייי בעמא
קטול סגי לחדא׳
ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה
כי שם קברו את העם
המתאוים׳ וקרא ית
שמיה דאתרא ההוא
קברי דמשאלי ארי
תמן קברו ית עמא
דשאילו׳ מקברות
התאוה נסעו העם
חצרות ויהיו בחצרות׳
מקברי דמשאלי
נטלו עמא לחצרות
והוו בחצרות׳
ותדבר מרים ואהרן

במשה על אדות
האשה הכשית אשר
לקח כי אשה כשית
לקח׳ ומלילת מרים
ואהרן במשה על
עיסק איתתא
שפירתא דנסיב ארי
איתתא שפירתא
דנסיב רחיק׳ ויאמרו
הרק אך במשה דבר
יהוה הלא גם בנו
דבר וישמע יהוה׳
ואמרו הלחוד ברם
עם משה מליל ייי
הלא אף עימנא מליל
ושמיע קדם ייי׳
והאיש משה ענו
מאד מכל האדם
אשר על פני האדמה׳
וגברא משה ענותן
לחדא מכל אינשא
דעל אפי ארעא׳

שניהם ב׳ וסימנהון הבשר עודנו בין שניהם׳ שניהם חצות וחצים׳ המתאוים ב׳ וסימנהון כי שם קברו את העם׳
הוי המתאוים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0466
powered by DWork • Heidelberg University Library

24.

אלין לית כותהון הכשית ל כשית ל מליץ ל המליץ ל חלמיש ל החלמיש ל ירא תם ג וסי פהאל פה · מפני האש

ויאמר יהוה
פתאם אל משה
ואל אהרן ואל מרים
צאו שלשתכם אל
אהל מועד ויצאו
שלשתם ואמר ייי
בתכיף למשה ולאהרן
ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו
תלתיהון וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד
פתח האהל ויקרא
אהרן ומרים ויצאו
שניהם ואתגלי ייי
בעמודא דעננא וקם
בתרע משכנא וקרא
אהרן ומרים ונפקו
תרויהון ויאמר
שמעו נא דברי אם
יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו

ואמר שמעו כען
פתגמי אם יהון לכון
נביין אנא ייי בחזוין
אנא מתגלי להון
בחלמין אנא ממליל
עמהון לא כן עבדי
משה בכל ביתי נאמן
הוא לא כן עבדי
משה בכל עמי מהימן
הוא פה אל פה
אדבר בו ומראה
ולא בחידת ותמנת
יהוה יביט ומדוע
לא יראתם לדבר
בעבדי במשה ממלל
עם ממלל מלילנא
עמיה בחיזו ולא
בחודין ובדמות יקרא
דייי מסתכל ומדין
לא דחלתון למללא
בעבדי במשה ויחר
אף יהוה בם וילך

ותקיף רוגזא דייי בהון
ואסתלק והענן סר
מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג
ויפן אהרן אל מרים
והנה מצרעת ועננא
אסתלק מעלוי משכנא
והא מרים חורא
כתלגא ואתפני
אהרן לות מרים
והא סגירא ויאמר
אהרן אל משה בי
אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר
נואלנו ואשר חטאנו
ואמר אהרן למשה
בבעו רבוני לא כען
תשוי עלנא חובא
דאטפשנא ורסרחנא
אל נא תהי כמת אשר
בצאתו מרחם אמו
ויאכל חצי בשרו

ותמונת ז חס בליש וסי ותמנת ייי יביט · בנים לא אמן בם · וייי ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו · ולא יתשבו ויבא נוי צדיק שמר אמנים באמנתך ענני בצדקתך · האמנים עלי תולע הלין ז חס בליש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0467
powered by DWork • Heidelberg University Library

לא כען תתרחק דא
מבינא ארי אחתנא
היא צלי כען על בסרא
מיתא הדין דבה
ויתסי ויצעק משה
אל יהוה לאמר אל
נא רפא נא לה׳ וצלי
משה קדם ייי למימר
אלהא בבעו אסי כען
יתה׳
ויאמר יהוה אל משה
ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת
ימים תסגר שבעת
ימים מחוץ למחנה
ואחר תאסף ואמר
ייי למשה ואילו אבוהא
מיזף נזף בה הלא
תתכלים שבעה יומין
תסתגר שבעה יומין
מברא למשריתא ובתר
כן תתכניש ותסגר

מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם
לא נסע עד האסף
מרים ואסתגרת מר
מברא למשריתא
שבעה יומין ועמא
לא נטל עד דאתכנישת
מרים ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו
במדבר פארן ובתר
כן נטלו עמא מחצרות
ושרו במדברא דפרן
וידבר יהוה
אל משה לאמר שלח
לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד
למטה אבתיו תשלחו
כל נשיא בהם שלח
לך גברין ויאללון ית
ארעא דכנען דאנא

יהיב לבני יש גברא
חד גברא חד לשבטא
דאבהתוהי תשלחון
כל רבה דבהון וישלח
אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה
כלם אנשים ראשי
בני ישראל המה
ושלח יתהון משה
ממדברא דפרן על
מימרא דייי כולהון
גברין רישי בני ישר
אינון ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע
בן זכור ואלין שמהתהון
לשבטא דראובן שמוע
בר זכור למטה שמעון
שפט בן חורי לשבטא
דשמעון שפט בר
חורי למטה יהודה
כלב בן יפנה לשבטא
דיהודה כלב בר יפנה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0468
powered by DWork • Heidelberg University Library

לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל
בֶּן יוֹסֵף לְשִׁבְטָא דְיִשָּׂשכָר
יִגְאָל בַּר יוֹסֵף לְמַטֵּה
אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בִּן נוּן
לְשִׁבְטָא דְאֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ
בַּר נוּן לְמַטֵּה בִּנְיָמִן
פַּלְטִי בֶּן רַפּוּא לְמַטֵּה
זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן סוֹדִי
לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה
מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן סוּסִי
לְמַטֵּה דָּן עַמִּיאֵל בֶּן
גְּמַלִּי לְמַטֵּה אָשֵׁר
סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל
לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי
בֶּן וָפְסִי לְמַטֵּה גָּד
גְּאוּאֵל בֶּן מָכִי אֱלָהּ
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת
הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ
אֵלֶּה שְׁמוֹת וַיִּרְאֵם
וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֹתָם
לָתוּר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה
בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת
הָהָר וְשָׁלַח יָתְהוֹן
מֹשֶׁה לְאַלָּלָא יָת
אַרְעָא דִכְנָעַן וַאֲמַר
לְהוֹן סְקוּדָא בְּדָרוֹמָא
וְתִסְקוּן לְטוּרָא וּרְאִיתֶם
אֶת הָאָרֶץ מָה הִוא
וְאֶת הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ
הֶחָזָק הוּא הָרָפֶה
הַמְעַט הוּא אִם רָב
וּתְחָזוֹן יָת אַרְעָא מָא
הִיא וְיָת עַמָּא דִיתֵיב
עֲלַהּ תַּקִּיף הוּא אִם
חַלָּשׁ הוּעֵר הוּא אִם
סַגִּי וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הוּא יוֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה
הִוא אִם רָעָה וּמָה
הֶעָרִים אֲשֶׁר הוּא
יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים
אִם בְּמִבְצָרִים וּמָא
אַרְעָא דְהוּא יָתֵיב
בַּהּ הַטָּבָא הִיא אִם
בִּישָׁא וּמָא קִרְוַיָּא
דְהוּא יָתֵיב בְּהֵין
הַבְּמַעֲרִין אִם בַּכְּרָכִין
וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה
הִוא אִם רָזָה הֵישׁ
בָּהּ עֵץ אִם אַיִן
וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם
מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים
יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים
וּמָא אַרְעָא הַעֲתִירָא
הִיא אִם מִסְכֵּינָא
הַאִית בַּהּ אִילָנִין אִם
לָא וְתִתְקְפִין וְתִסְבְּלוּן
מֵאִבָּא דְאַרְעָא
וְיוֹמַיָּא יוֹמֵי בִּכּוּרֵי
עֲנָבִין וַאֲעַלוּ וְיָתְרוּ
אֶת הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0469
powered by DWork • Heidelberg University Library

ח פסוק דמיין מסורתא בחדא מלה ומסורתא בחדא מלה ואינבהון ויין וסופי פסוק ומן הרמנים ומן התאנים דויבאו עד נחל אשכל והוא לוי

צן עד רחב לבא חמת׃
וסליקו ואלילו ית
ארעא ממדברא דצין
עד רחוב למטי חמת׃
ויעלו בנגב ויבא עד
חברון ושם אחימן
ששי ותלמי ילידי
הענק וחברון שבע
שנים נבנתה לפני
צען מצרים׃ וסליקו
בדרומא ואתא עד
חברון ותמן אחימן
ששי ותלמי בני
גיברא וחברון שבע
שנין אתבני את קדם
טאניס דמצ׳ ויבאו
עד נחל אשכל ויכרתו
משם זמורה ואשכול
ענבים אחד וישאהו
במוט בשנים ומן
הרמנים ומן התאנים׃
ואתו עד נחלא דאתכלא

וקצו מתמן עוברתא
ואתכל דענבין חד
ונטלוהי באריחא
בתרין ומן רמוניא
ומן תיניא׃ למקום
ההוא קרא נחל
אשכל על אדות
האשכל אשר כרתו
משם בני ישראל׃
לאתרא ההוא קרא
נחלא דאתכלא על
עיסק אתכלא דקצו
מתמן בני יש׳ וישבו
מתור הארץ מקץ
ארבעים יום׃ ותבו
מלאללא ארעא מסוף
ארבעין יומין׃ וילכו
ויבאו אל משה ואל
אהרן ואל כל עדת
בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישיבו
אתם דבר ואת כל

העדה ויראום את
פרי הארץ׃ ואזלו
ואתו לות משה ולות
אהרן ולות כל כנשתא
דבני יש למדברא
דפרן לרקם ואתיבו
יתהון פתגמא וית
כל כנשתא ואחזיאונון
ית איבא דארעא׃
ויספרו לו ויאמרו
באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת
חלב ודבש הוא וזה
פריה׃ ואשתעיאו
ליה ואמרו אתינא
לארעא דשלחתנא
ואף עבדא חלב
ודבש היא ודין איבה׃
אפס כי עז העם
הישב בארץ והערים
בצרות גדלת מאד
וגם ילדי הענק ראינו

ואין מבקש דישנו עאני ישכר [illegible] ושכר עברים דרב מחולל כל ובכל חטאתיך ובכל גבולך דחיליך ואוצרותיך והוא מוראכם והוא מערעכם ראת
ויי עבאות אתי תקדישוט ——— ו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0470
powered by DWork • Heidelberg University Library

יכול ה׳ מל׳ וסימנהון ויהם כלב קמו דועלי לא יכול להכיל הלוא תדעו להעל דדברי הימים

שם׳ לחור׳ ארי תקיף
עמא דיתיב בארעא
וקרויא כריכן רברבן
לחדא ואף בני גיברא
חזינא תמן׳ עמלק
יושב בארץ הנגב
והחתי והיבוסי והאמרי
יושב בהר והכנעני
יושב על הים ועל יד
הירדן׳ עמלקאה
יתיב בארע דרומא
וחיתאה ויבוסאה
ואמוראה יתיב בטורא
וכנענאה יתיב על
ימא ועל כיף ירדנא׳
ויהס כלב את העם
אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו
אתה כי יכול נוכל
לה׳ ואצית כלב ית
עמא למשה ואמר
מיסק ניסק ונירת

יתה ארי מכל ניכול
לה׳ והאנשים אשר
עלו עמו אמרו לא
נוכל לעלות אל העם
כי חזק הוא ממנו׳
וגבריא דסליקו עמיה
אמרו לא ניכול למיסק
לות עמא ארי תקיף
הוא מנא׳ ויציאו
דבת הארץ אשר
תרו אתה אל בני
ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ
אכלת יושביה הוא
וכל העם אשר ראינו
בתוכה אנשי מדות׳
ואפיקו שום ביש על
ארעא דאלילו יתה
לבני יש למימר ארעא
דעברנא בה לאללא
יתה ארע מקטלא

יתבהא היא וכל עמא
דחזינא בגוה אינשין
דמשחן׳ ושם ראינו
את הנפילים בני ענק
מן הנפלים ונהי
בעינינו כחגבים וכן
היינו בעיניהם ותמן
חזינא ית גיבריא
בני ענק מן גיבריא
והוינא בעיני נפשנא
כקמצין וכן הוינא
בעיניהון ותשא כל
העדה ויתנו את קולם
ויבכו העם בלילה
ההוא וארימת כל
כנשתא ויהבו ית
קלהון ובכו עמא
בליליא ההוא וילנו
על משה ועל אהרן
כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו
מתנו בארץ מצרים

הנפילים ג׳ חד מל׳ וב׳ חס׳ וסימנהון הנפלים היו בארץ׳ ושם ראינו ב׳ בו מציעאה מל׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0471
powered by DWork • Heidelberg University Library

הלוא יג מל באורי וסי הלוא אם תיטיב נשיאת מקנים וקנינם אחיך לאלהים אל תחטאו אשר ישתה כי נחש כלמתך טוב לנו אנכי
אתנך אדיך קנך כמסי

אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ
מָתְנוּ וְאִתְרַעֲמוּ עַל
מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן כָּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמֹרוּ
לְהוֹן כָּל כְּנִשְׁתָּא לְוֵי
דְּמֵיתְנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְ
אוֹ בְּמִדְבְּרָא הָדֵין לְוֵי
דְּמֵיתְנָא וְלָמָה יְהוָה
מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ
הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב
נָשִׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז
הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
מִצְרַיְמָה וְלָמָא יְיָי
מֵעֵיל יָתְנָא לְאַרְעָא
הָדָא לְמִיפַּל בְּחַרְבָּא
נְשָׁנָא וְטַפְלָנָא יְהוֹן
לְבַזָּא הֲלָא טָב לָנָא
דִּנְתוּב לְמִצְ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל אַחִיו וְתִנָּה
רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרַיְמָה
וַאֲמַרוּ גְּבַר לְאַחוֹהִי
נְמַנֵּי רֵישָׁא וְנְתוּב לְמִצְ

וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל
פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל קְהַל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנַפֵּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל
אַפֵּיהוֹן קֳדָם כָּל קְהַל
כְּנִשְׁתָּא דִּבְנֵי יִשְׂ
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְכָלֵב
בֶּן יְפֻנֶּה מִן הַתָּרִים
אֶת הָאָרֶץ קָרְעוּ
בִּגְדֵיהֶם וִיהוֹשֻׁעַ בַּר
נוּן וְכָלֵב בַּר יְפֻנֶּה מִן
מְאַלְּלֵי אַרְעָא בַּזְעוּ
לְבוּשֵׁיהוֹן וַיֹּאמְרוּ
אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ
לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד
וַאֲמַרוּ לְכָל כְּנִשְׁתָּא
דִּבְנֵי יִשְׂ לְמֵימַר אַרְעָא
דַּעֲבַרְנָא בָהּ לְאַלְלָא
יָתָהּ טָבָא אַרְעָא

לַחֲדָא לַחֲדָא אִם
חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא
אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְנָתְנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר
הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ
אִם רַעְוָא בָּנָא קֳדָם
יְיָי וְיַעֵיל יָתְנָא לְאַרְעָא
הָדָא וְיִתְנָה לָנָא
אַרְעָא דְּהִיא עָבְדָא
חָלָב וּדְבָשׁ אַךְ
בַּיהוָה אַל תִּמְרֹדוּ
וְאַתֶּם אַל תִּירְאוּ
אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי
לַחְמֵנוּ הֵם סַר צִלָּם
מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה אִתָּנוּ
אַל תִּירָאֻם בְּדֹם
בְּמֵימְרָא דַּיְיָי לָא
תִּימְרְדוּן וְאַתּוּן לָא
תִּרְחֲלוּן מִן עַמָּא
דְּאַרְעָא אֲרֵי בַּיְרָנָא
מְסִירִין עֲדָא תְּוַקְפְּהוֹן
מִנְּהוֹן וְמֵימְרָא דַּיְיָי

ה רא פסו בסי כול כת כן בר מן ב כול חס ל ל בתו כב בתו ב חד חס וחד מל ולמנהון ויי אתנו אל תיראם כת חס וו לא תיראום כי ויי אלהיכם מל כתו

בסעדנא לא תדחלון
מנהון׃ ויאמרו כל
העדה לרגום אתם
באבנים וכבוד יהוה
נראה באהל מועד
אל כל בני ישראל׃
ואמרו כל כנשתא
למרגם יתהון באבניא
ויקרא דייי אתגלי
במשכן זמנא לכל
בני יש׃
ויאמר יהוה אל משה
עד אנה ינאצני העם
הזה ועד אנה לא
יאמינו בי בכל האתות
אשר עשיתי בקרבו׃
ואמר ייי למשה עד
אימתי יהוך מרגזין
קדמי עמא הדין ועד
אימתי לא יהימנון
במימרי בכל אתיא
דעבדית ביניהון׃

אכנו בדבר ואורשנו
ואעשה אתך לגוי
גדול ועצום ממנו׃
אמחינון במותא
ואישיצנון ואעביד
יתך לעם רב ותקיף
מנהון׃ ויאמר משה
אל יהוה ושמעו מצרים
כי העלית בכחך את
העם הזה מקרבו׃
ואמר משה קדם ייי
וישמעון מצראי ארי
אסיקתא בחילך ית
עמא הדין מביניהון׃
ואמרו אל יושב הארץ
הזאת שמעו כי אתה
יהוה בקרב העם הזה
אשר עין בעין נראה
אתה יהוה ועננך
עמד עליהם ובעמד
ענן אתה הלך לפניהם
יומם ובעמוד אש

לילה׃ ויימרון ליתיב
ארעא הדא דשמעו
ארי את ייי דשכנתך
שריא בגו עמא הדין
דבעיניהון חזו שכינת
יקרך ייי וענגך מטל
עלויהון ובעמודא
דעננא את מדבר
קדמיהון ביממא
ובעמודא דאישתא
בליליא׃ והמתה את
העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגוים אשר
שמעו את שמעך
לאמר׃ ותקטיל ית
עמא הדין כגברא
חד ויימרון עממיא
דשמעו ית שמע
גבורתך למימר׃
מבלתי יכלת יהוה
להביא את העם
הזה אל הארץ אשר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0473
powered by DWork • Heidelberg University Library

נשבעלהם וישחטם
במדבר מדלית יובלא
קדם ייי לאעלאית
עמא הדין לארעא
דקייים להון וקטילנון
במדברא ועתה וגדל
נא כח אדני כאשר
דברת לאמר ובען
סגי כען חיל אקדמך
ייי כמא דמלילתא
למימר ייהוה ארך
אפים ורב חסד נשא
עון ופשע ונקה לא
ינקה פקד עון אבות
על בנים על שלשים
ועל רבעים ייי מרחיק
רגז ומסגי למעבד
טבון שביק לעין
ולמרור סלח לדתיבין
לאוריתיה ולדלא
תיבין לא מזכי מסער
חוביא אבהן על בנין

מדדין על דרתליתי
ועל דר רביעי סלח
נא לעון העם הזה
כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה
ממצרים ועד הנה
שבוק כען לחובי
עמא הדין כסגיאות
טבותך וכמא דשבקתא
לעמא הדין ממצ
ועד כען ואמר ייהוה
סלחתי כדברך ואמר
ייי שבקית כפתגמך
ואולם חי אני וימלא
כבוד ייהוה את כל
הארץ וברם קיים אנא
ומליא יקרא דייי ית
כל ארעא כי כל
האנשים הראים את
כבודי ואת אתתי
אשר עשיתי במצרים
ובמדברא ונסיאו

זה עשר פעמים ולא
שמעו בקולי אריו
כל גבריא דחוויית
יקריות אתותי
דעבדית במצרים
ובמדברא ונסיאו
קדמי דנן עשר
זמנין ולא קבילו
למימרי אם יראו
את הארץ אשר
נשבעתי לאבהתם
וכל מנאצי לא
יראוה אם יחזון
ית ארעא דקיימית
לאבהתהון וכל
דארגיזו קדמי לא
יחזונה ועבדי כלב
עקב הויתה רוח
אחרת עמו וימלא
אחרי והביאתיו
אל הארץ אשר
בא שמה וזרעו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0474
powered by DWork • Heidelberg University Library

28.

יורשנה ב וחסיל וסימנתון אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה · הנה ייי יורשנה

יורשנה ויעבדי כלב ב
חלף דהות רוח אוחרי וחס
עמיה ואשלים בתר
דחלתי ואעילניה
לארעא דעל לתמן
ובנוהי יירתונה והעמלקי
והכנעני יושב בעמק יז
מחר פנו וסעו לכם מל
המדבר דרך ים סוף בתו
ועמלקאה וכנענאה
יתיב במישרא מחר
אתפנו וטולו לכון
למדברא אורח ימא
דסוף
וידבר יהוה אל משה יא
ואל אהרן לאמר חד
ומליל ייי עם משה מינ
ולאהרן למימר עד חס
מתי לעדה הרעה לאמר
הזאת אשר המה
מלינים עלי את ב
תלנות בני ישראל מל

אשר המה מלינים ב
עלי שמעתי עד מל
אימתי לכנשתא
בישתא הדא דאנון
מתרעמין עלי ית
תורעמת בני ישר
דאנון מתרעמין עלי
שמיע קדמי אמר
אלהם חי אני נאם כול
יהוה אם לא כאשר אורי
דברתם באזני כן חס
אעשה לכם אימר בר
להון קים אנא אמר מן יז
ייי אם לא כמא מל
דמלילתון קדמי סימן
כן אעביד לכון
במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לל
לכל מספרכם מבן
עשרים שנה ומעלה
אשר הלינתם עלי לל
במדברא הדין יפלון ובת
כן

פגריכון וכל מנינכון
לכל חושבנכון מבר
עשרין שנין ולעילא
דאתרעמתון עלי
אם אתם תבאו אל ה
הארץ אשר נשאתי רג
את ידי לשכן אתכם פסו
בהכי אם כלב בן בסיפ
יפנה ויהושע בן נון
אם אתון תיעלון
לארעא דקיימית
במימרי לאשראה
יתכון בה אלהין כלב
בר יפנה ויהושע בר
נון וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה
והביאתי אתם וידעו
את הארץ אשר
מאסתם בה וטפלכון
דאמרתון לביזא יהי
ואעיל יתהון וידעון
ית ארעא דקצתון

סימן דוטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי כת והבאותי על הארץ והבאותי כת ושארא והבארכי כתיבו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0475
powered by DWork • Heidelberg University Library

בָּהּ וּפְגָרֵיכֶם אַתֶּם
יִפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃
וּפִגְרֵיכֶן דִּילְכֶן יִפְלוּן
בְּמַדְבְּרָא הָדֵין וּבְנֵיכֶם
יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ
אֶת זְנוּתֵיכֶם עַד תֻּם
פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר וְגִנְּכוֹן
יִהְיוֹן מְאָחֲרִין בְּמַדְבְּרָא
אַרְבְּעִין שְׁנִין וְיִקְבְּלוּן
יָתְכוֹבֵיכוֹן עַד דִּיסוֹפִין
פִּגְרֵיכוֹן בְּמַדְבְּרָא׃
בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר
תַּרְתֶּם אֶת הָאָרֶץ
אַרְבָּעִים יוֹם ׀ יוֹם
לַשָּׁנָה יוֹם ׀ לַשָּׁנָה
תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹנֹתֵיכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם
אֶת תְּנוּאָתִי בְּמִנְיָן
יוֹמָא דְּאַלִּילְתּוּן יָת
אַרְעָא אַרְבְּעִין יוֹמִין
יוֹמָא לְשַׁתָּא יוֹמָא

לְשַׁתָּא תְּקַבְּלוּן יָת
חוֹבֵיכוֹן אַרְבְּעִין שְׁנִין
וְתִדְּעוּן יָתְהוֹן תְּרַעֲמָתִין
עֲלַי׃ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
אִם לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה
לְכָל הָעֵדָה הָרָעָה
הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ
וְשָׁם יָמֻתוּ׃ אֲנָא יְיָ
גְּזִירַת בְּמֵימְרִי אִם
לֶאֱדָא אֶעֱבִיד לְכָל
כְּנִשְׁתָּא בִּישְׁתָּא הָדָא
דְּאִזְדַּמְנוּ עֲלַי בְּמַדְבְּרָא
הָדֵין יִסּוֹפִין וְתַמָּן
וְמוֹתוּן וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת
הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּלִינוּ
עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה
לְהוֹצִיא דִבָּה עַל
הָאָרֶץ וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצָאֵי דִבַּת הָאָרֶץ
רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וּמִיתוּ וּבְרִיא
דְּאַפֵּיקוּ שׁוֹם בִּישׁ
עַל אַרְעָא בְּמוֹתָנָא
קֳדָם יְיָ׃ וְיהוֹשֻׁעַ בִּן
נוּן וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה חָיוּ
מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם
חַהְלְכִים לָתוּר אֶת
הָאָרֶץ׃ וַיְהוֹשֻׁעַ בִּן
נוּן וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה
אִתְקַיְּמוּ מִן גֻּבְרַיָּא
הָאִנּוּן דַּאֲזָלוּ לְאַלָּלָא
יָת אַרְעָא׃ וְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ
הָעָם מְאֹד׃ וַיַּשְׁכִּמוּ
וַיַּעֲלוּ אֶת רֹאשׁ הָהָר

עֲלוֹהִי יָתְכָל בְּנֵי שְׁתָּא
לְאַפָּקָא שׁוֹם בִּישׁ עַל
אַרְעָא׃ וּמָתוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצְאֵי דִבַּת אַרְעָא
רְעָה בְּמַגֵּפָה קֳדָם
יְיָ׃ וְיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
וְכָלֵב בַּר יְפֻנֶּה
אִתְקַיְּמוּ מִן גֻּבְרַיָּא
הָאִנּוּן דַּאֲזָלוּ לְאַלָּלָא
יָת אַרְעָא׃ וְדַבַּר
מֹשֶׁה יָת פִּתְגָמַיָּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0476
powered by DWork • Heidelberg University Library

האלין עם כל בני ישׂ
ואתאבלו עמא לחדא׃
וישכמו בבקר ויעלו
אל ראש ההר לאמר
הננו ויעלינו אל המקום
אשר אמר יהוה כי
חטאנו׃ ואקדימו
בצפרא ואסליקו לרישׁ
טורא למימר הא
אנחנא סלקין לאתרא
דאמר ייי ארי חבנא׃
ויאמר משה למה זה
אתם עברים את פי
יהוה והוא לא תצלח׃
ואמר משה למאדנן
אתון עברין על גזירת
ממרא דייי והיא
לא תצלח אל תעלו
כי אין יהוה בקרבכם
ולא תנגפו לפני
אויביכם׃ לא תסקון
ארי ליית שכינתא

דייי ביניכון ולא תתברון
קדם בעלי דבביכון׃
כי העמלקי והכנעני
שם לפניכם ונפלתם
בחרבּ כי עלבן שבתם
מאחרי יהוה ולא יהיה
יהוה עמכם׃ ארו
עמלקאה וכנענאה
תמן קדמיכון ותפלון
בחרבא ארי על כן
תבתון מבתר פולחנא
דייי ולא יהי מימרא
דייי בסעדכון ויעפלו
לעלות אל ראש ההר
וארון ברית יהוה ומשה
לא משו מקרב המחנה׃
ואתו ארשׁעו למיסק לרישׁ
טורא וארון קיימא
ודיוי ומשה לא עדיו
מן משריתא׃ ירדו
העמלקי והכנעני
הישב בהר ההוא

ויכום ויכתום עד
החרמה׃ ונחת
עמלקאה וכנענאה
דיתיב בטורא ההוא
ומחונין וטרדונין
עד חורמה׃

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
כי תבאו אל ארץ
מושבתיכם אשר
אני נתן לכם׃ מליל
עם בני ישׂ ותימר
להון ארי תיעלון
לארעא דאנא יהיב לכון׃
ועשיתם אשה ליהוה
עלה או זבח לפלא
נדר או בנדבה או
במועדיכם לעשות
ריח ניחח ליהוה מן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0477
powered by DWork • Heidelberg University Library

לאחד ב׳ קמצ׳ וסימנהון שני העמר לאחד · ככה תעשו לאחד כמספר

הבקר או מן הצאן׃
ותעבדון קורבנא קדם
ייי עלתא או נכסת
קודשיא לפרשא ״
נדרא או בנדבתא
או במועדיכון למעבד
לאתקבלא ברעוא
קדם ייי מן תורי או מן
ענא׃ והקריב המקריב
קרבנו ליהוה מנחה
סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן׃
ויקריב דמקריב קורבניה
קדם ייי מנחתא סולתא
עסרונא דפיל ברבעות
הינא משחא׃ ויין
לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה
או לזבח לכבש האחד׃
וחמרא לנסכא רבעות
הינא תעביד על עלתא
או לנכסת קודשיא

לאמרא חד׃ או לאיל
תעשה מנחה סלת
שני עשרנים בלולה
בשמן שלשית ההין׃
או לדכרא תעביד
מנחתא סולתא תרין
עסרונין דפילא במשח
תלתות הינא׃ ויין
לנסך שלשית ההין
תקריב ריח ניחח
ליהוה׃ וחמרא לנסכא
תלתות הינא תקריב
לאתקבלא ברעוא
קדם ייי׃ וכי תעשה
בן בקר עלה או זבח
לפלא נדר או שלמים
ליהוה׃ וארי תעביד
בר תורי עלתא או
נכסת קודשיא לפרשא
נדרא או נכסת קודשיא
קדם ייי׃ והקריב על
בן הבקר מנחה סלת

שלשה עשרנים בלול
בשמן חצי ההין׃
ויקריב על בר תורי
מנחתא סולתא תלתה
עסרונין דפיל במשח
פלגות הינא׃ ויין
תקריב לנסך חצי
ההין אשה ריח ניחח
ליהוה׃ וחמרא תקריב
לניסכא פלגות הינא
קורבן דמתקבל ״
ברעוא קדם ייי׃ ככה
יעשה לשור האחד
או לאיל האחד או
לשה בכבשים או
בעזים׃ כדין יתעביד
לתורא חד או לדכרא
חד או לאימר באימריא
או בעזיא׃ כמספר
אשר תעשו ככה
תעשו לאחד כמספרם
כמנין דתעבדון כדין

על בן ב׳ וסימנהון והקריב על בן הבקר מנחה סלת׃ תהי ידך על איש ימינך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0478
powered by DWork • Heidelberg University Library

חקה ב׳ וסימנהון הקהל חקה אחרת לכם ולגר הגר׳ כחקת הפסח וכמשפטו

תעבדון לחד במנינהון׃
כל האזרח יעשה ככה
את אלה להקריב אשה
ריח ניחח ליהוה׃ כל
יצבא יעביד כדין
ית אלין לקרבא קורבן
דמתקבל ברעוא קדם
ייי׃ וכי יגור אתכם גר
או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה
אשה ריח ניחח ליהוה
כאשר תעשו כן יעשה׃
וארי יתגיר עמכון
גיורא או דביניכון
לדריכון ויעביד
קורבן דמיתקבל
ברעוא קדם ייי
כמא דתעבדון כן
יעביד׃ הקהל חקה
אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם
ככם כגר יהיה לפני

יהוה׃ קהלא קימא
חד לכון ולגיוריא
דיתגירון קים עלם
לדריכון כותכון גיורא
יהי קדם ייי׃ תורה
אחת ומשפט אחד
יהיה לכם ולגר הגר
אתכם׃ אוריתא חדא
ודינא חד יהי לכון
ולגיוריא דיתגירון
עמכון׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
בבאכם אל הארץ אשר
אני מביא אתכם
שמה׃ מליל עם בני
יש ותימר להון במיעלכון
לארעא דאנא מעיל
יתכון לתמן׃ והיה
באכלכם מלחם הארץ
תרימו תרומה ליהוה׃

ויהי במיכלכון מלחמא
דארעא תפרשון
אפרשותא קדם ייי׃
ראשית ערסתכם חלה
תרימו תרומה כתרומת
גרן כן תרימו אתה׃
ריש אצותכון חלתא
תפרשון אפרשותא
כמא דמפרשין מן
אידרא כן תפרשון
יתה׃ מראשית ערסתיכם
תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם׃ מריש
אצותכון תתנון קדם
ייי אפרשותא לדריכון׃
וכי תשגו ולא
תעשו את כל המצות
האלה אשר דבר יהוה
אל משה׃ וארי תשתלון
ולא תעבדון ית כל
פקודיא האלין דמליל
ייי עם משה׃ את כל

מראשית ה׳ וסימנהון מראשית עריסתיכם׳ מרשית השנה ועד אחרית׳ שנה ולקחת מראשית׳ מגיד מראשית׳ להבריאכם תיג א

אלין לית כיתהון והקריבה הקריבת הכשבים והכשבים הזויד והזוידי לאפה והאפה הכבו והכבו

אֲשֶׁר עָוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בִּידֵי מֹשֶׁה מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר עָוָה יְהוָה וְהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
וְתֵבֶל דְּפָקִיד יַיִ לְוָתְכוֹן בִּידָא דְּמֹשֶׁה מִן יוֹמָא דְּפָקִיד יְיָ וּלְהַלְאָה לְדָרֵיכוֹן׃
וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נַעֲשְׂתָה לִשְׁגָגָה וְעָשׂוּ כָּל הָעֵדָה פַּר בֶּן בָּקָר
אֶחָד לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת וְיִהְיֶה אִם מֵעֵינֵי כְּנִשְׁתָּא אִתְעֲבִידַת לְשִׁלּוּ וְיַעְבְּדוּן כָּל כְּנִשְׁתָּא
תּוֹר בַּר תּוֹרִין חַד לַעֲלָתָא לְאַתְקָבָלָא בִּרְעוּתָא קֳדָם יְיָ וּמִנְחָתֵיהּ וְנִסְכֵּיהּ
כְּדָחֲזֵי וְעַפִּירָא בַּר עִזִּין חַד לְחַטָּתָא׃ וְכַפֶּר הַכֹּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שְׁגָגָה הוּא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם
אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל שִׁגְגָתָם׃ וְכַפֶּר הַכֹּהֵן עַל כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שְׁגָגָה כָּל הָעָם׃ וְאִם אֶחָד נֶפֶשׁ אַחַת
תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְאָשֵׁם׃ אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ
שְׂעִירַת עִזִּים נְקֵבָה תְּמִימָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל נַפְשׁוֹ בְּשִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר
שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ׃ וְאִם אֶחָד יְחוּב
בְּשִׁלּוּ וְיִקְרַב עִזָּא
בַּת שְׁתָא לְחַטָּתָא׃
וְכַפֶּר כָּהֲנָא עַל נַפְשָׁא
דְּשָׁגְגַת בְּחַטָּאָה
בִּשְׁגָגָה לָפְנֵי יְהוָה
לְכַפָּרָא עֲלוֹהִי וְיִשְׁתְּבֵק לֵהּ׃
וְיִכַּפַּר כָּהֲנָא עַל אֵינָשׁ
דְּאִשְׁתְּלִי בְּמִחְבֵּיהּ
בְּשִׁלּוּ קֳדָם יְיָ לְכַפָּרָא
עֲלוֹהִי וְיִשְׁתְּבֵק לֵהּ׃
הָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה
לָכֶם לָעֹשֶׂה בִּשְׁגָגָה׃
יִתְיְבָא בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגִּיּוֹרָא דְּיִתְגַּיַּרוּן
בֵּינֵיהוֹן אוֹרַיְתָא חֲדָא
תְּהֵי לְכוֹן לְדַיְעֵבִיד
בִּשְׁלוּתָא׃ וְאִם
נַפְשָׁא אַחַת תֶּחֱטָא
בִּשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֵז
בַּת שְׁנָתָהּ לְחַטָּאת׃

במשמר ב ומשמרון ויעדרו אתו במשמרת ׃ ולפרש להם ׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0480
powered by DWork • Heidelberg University Library

31

בזה ח׳ וחד ובזה וסימנ׳ כי דבר ייי׳ לעגה לך׳ אם לא אלתי׳ אם לא במקום׳ כי לא בזה׳ פנה אל ונפלת הערער׳ ואת אסיריו׳ ובזה אלה ◌

יהוה הוא מגדף ונכרתה
הנפש ההוא מקרב
עמה׳ ואיש דיעביד
ברישגלי מן יציביא
ומן גיוריא קדם ייי
הוא מרגיז וישתיצי
אינשא ההוא מגו
עמיה׳ כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו הפר
הכרת תכרת הנפש
ההוא עונה בה׳ ארי
על פתגמא דייי בסר
ויתפקודוהי אשני
אשתיצאה ישתיצי
אינשא ההוא חוביה
ביה׳
ויהיו בני ישראל
במדבר וימצאו איש
מקשש עצים ביום
השבת׳ והוו בני ישר
במדברא ואשכחו
גבר כד מגביב אעין

ביומא דשבתא ויקריבו
אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל
משה ואל אהרן ואל
כל העדה׳ וקריבו יתיה
דאשכחו יתיה כד
מגביב אעין לות משה
ולות אהרן ולות כל
כנשתא׳ ויניחו אתו
במשמר כי לא פרש
מה יעשה לו׳ ואסרו
יתיה בבית מטרא
ארי לא אתפריש להון
מא דיעבדון ליה׳
ויאמר יהוה אל משה
מות יומת האישרגום
אתו באבנים כל
העדה מחוץ למחנה׳
ואמר ייי למא תקטלא
יתקטיל גברא רגומו
יתיה באבניא כל
כנשתא מיברא

למשריתא׳ ויציאו
אתו כל העדה אל
מחוץ למחנה וירגמו
אתו באבנים וימת
כאשר צוה יהוה את
משה׳ ואפיקו יתיה
כל כנשתא למיברא
למשריתא ורגמו
יתיה באבניא ומית
כמא דפקיד ייי ית
משה׳ ויאמר
יהוה אל משה לאמר׳
ואמר ייי למשה למימר׳
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו
להם ציצת על כנפי
בגדיהם לדרתם
ונתנו על ציצת הכנף
פתיל תכלת׳ מליל
עם בני ישראל ותימר
להון ויעבדון להון
כרוספדין על כנפי

ויוציאו יב׳ מינ׳ ד׳ מל׳ וסי׳ ויוציאו את המקלל את אבותיכם׳ אל מחוץ למחנה׳ את אוריהו׳ הלין ד׳ מל׳ את מעבות ויצאו בת׳ דבת הארץ אתו׳ הנערים
המרגלים ויעשו כן ויציאו אליו׳ כאשר בא יעקב מצרים וירא ארם׳ ויבאו הכהנים לפנימה ויעלו ויציאו מרכבה ויוציאו את בן המלך ויצבר הימים ◌

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0481
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואון בן מלך בתורה וסומנהון ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת [illegible] ושארא דאורתנא כולהון חסירין

כסותהון לדריהון
ויתנון על כרוספד
כנפא חוטא דתכילתא׃
והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם׃
ויהי לכון לכרוספדין
ותחזון יתיה ותידכרון
ית כל פקודיא דייי
ותעבדון יתהון ולא
תטעון בתר הרהור
לבכון ובתר חיזו
עיניכון דאתון טען
בתריהון למען
תזכרו ועשיתם את
כל מצותי והייתם
קדשים לאלהיכם׃
בדיל דתדכרון ותעבדון

ית כל פקודי ותהון
קדישין קדם אלהכון׃
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם׃ אנא
ייי אלהכון דאפיקית
יתכון מארעא דמצ
למהוי לכון לאלה
אנא ייי אלהכון׃
ויקח קרח בן יצהר
בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב
ואון בן פלת בני ראובן׃
ואתפלג קרח בר
יצהר בר קהת בר
לוי ודתן ואבירם
בני אליאב ואון בר
פלת בני ראובן׃ ויקמו
לפני משה ואנשים
מבני ישראל חמשים

ומאתים נשיאי עדה
קראי מועד אנשי
שם׃ וקמו לאפי משה
וגבריא מבני ישר
מתן וחמשין רברבי
כנשתא מערעי זמן
אינשין דשמא׃ ויקהלו
על משה ועל אהרן
ויאמרו אלהם רב
לכם כי כל העדה
כלם קדשים ובתוכם
יהוה ומדוע תתנשאו
על קהל יהוה׃
ואתכנישו על משה
ועל אהרן ואמרו
להון סגי לכון ארי
כל כנשתא כלהון
קדישין ובינהון
שריא שכנתא דייי
ומדין אתון מתרברבין
על קהל אדייי׃ וישמע
משה ויפל על פניו׃

ויקמו כול אורית חס ברמן ב מל וסומנהון ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו׃ ויקומו שרי מואב קדמארך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0482
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושמע משה ויפל על
אפיו וידבר אל קרח
ואל כל עדתו לאמר
בקר וידע יהוה את
אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת
אשר יבחר בו יקריב
אליו ומליל עם קרח
ועם כל כנשתיה למימר
בצפרא ויהודע יי
ית דכשר ליה וית
דקדיש ויקריב
לקדמוהי וית דיתרעי
ביה יקריב לשמושיה
זאת עשו קחו לכם
מחתות קרח וכל
עדתו דא עביד רו
סבו לכון מחתין
קרח וכל כנשתיה
ותנו בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני
יהוה מחר והיה
האיש אשר יבחר
יהוה הוא הקדוש
רב לכם בני לוי והבו
בהין אשתא ושוי
עליהין קטורת בוסמין
קדם יי מחר ויהי
גברא דיתרעי ביה
יי הוא קדיש סגי
לכון בני לוי ואמר
משה אל קרח שמעו
נא בני לוי ואמר משה
לקרח שמעו כען
בני לוי המעט מכם
כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת
משכן יהוה ולעמד
לפני העדה לשרתם
הזעיר לכון ארי אפריש
אלהא דישראל יתכון
מכנשתא דישראל לקרבא
יתכון לקדמוהי למפלח
ית פולחן משכנא דיי
ולמקם קרם כנשתא
לשמשותהון ויקרב
אתך ואת כל אחיך
בני לוי אתך ובקשתם
גם כהנה ויקריב יתך
ויתכל אחך בני לוי
עמך ובעין אתון אף
כהונתא ארבתא לכן
אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה
ואהרן מה הוא כי
תלונו עליו בכין
ית כל כנשתך
דאזדמעתון על יי
ואהרן מא הוא ארי
מתרעמתון עלוהי
וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני
אליאב ויאמרו לא
נעלה וישלח משה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0483
powered by DWork • Heidelberg University Library

למקרי לדתן ולאבירם
בני אליאב ואמרו
לא נעסק חמעט כי
העליתנו מארץ זבת
חלב ודבש להמיתנו
במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר הזעיר
אף אי אסקתנא מארע
עבדא חלב ודבש
לקטלותנא במדברא
אף מתרברבת עלנא
אף אתרברבא אף
לא אל ארץ זבת חלב
ודבש הבאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם
העיני האנשים ההם
תנקר לא נעלה אף
לא לארע עבדא חלב
ודבש אעלתנא ויהבת
לנא אחסנת חקלין
וכרמין העיני גברייא
האינון תשלח לעורא

לא נעסק ויחר למשה
מאד ויאמר אל יהוה
אל תפן אל מנחתם
לא חמור אחד מהם
נשאתי ולא הרעתי
את אחד מהם ותקף
למשה לחדא ואמר
קדם יי לא תקבל
ברעוא קרבנהון לא
חמרא דחד מנהון
שחרית ולא אבאשת
לחד מנהון ויאמר
משה אל קרח אתה
וכל עדתך היו לפני
יהוה אתה והם
ואהרן מחר ואמר
משה לקרח את וכל
כנשתך היו זמינין
לקדם יי אתו ואינון
ואהרן מחר וקחו
איש מחתתו ותתנו
עליהם קטורת והקרבתם

לפני יהוה איש מחתתו
חמשים ומאתים מחתת
ואתה ואהרן איש
מחרתו וסבו גבר
מחתתיה ותתנון
עליהין קטורת "
בוסמין ותקרבון
קדם יי גבר מחתתיה
מתן וחמשין מחתין
ואת ואהרן גבר
מחתתיה ויקחו
איש מחתתו ויתנו
עליהם אש וישימו
עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד
ומשה ואהרן ונסיבו
גבר מחתתיה ויהבו
עליהין אישתא ושויאו
עליהין קטורת בוסמין
וקמו בתרע משכן
זמנא ומשה ואהרן
ויקהל עליהם קרח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0484
powered by DWork • Heidelberg University Library

אֶת כָּל הָעֵדָה אֶל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל
כָּל הָעֵדָה׃ וּכְנַשׁ
עֲלֵיהוֹן קֹרַח יָת כָּל
כְּנִשְׁתָּא לְתָרַע מִשְׁכַּן
זִמְנָא וְאִתְגְּלִי יְקָרָא
דַּיְיָ לְכָל כְּנִשְׁתָּא׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ וּמַלֵּיל יְיָ עִם
מֹשֶׁה וְלֶאַהֲרֹן לְמֵימַר׃
הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֲכַלֶּה אֹתָם
כְּרָגַע׃ אֶת פָּרְשׁוּ מִגּוֹ
כְּנִשְׁתָּא הָדָא וְאֲשֵׁיצִי
יָתְהוֹן כְּשָׁעָה׃ וַיִּפְלוּ
עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת
לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ
אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל
הָעֵדָה תִּקְצֹף׃ וַנִּפְלוּ

עַל אַפֵּיהוֹן וַאֲמָרוּ
אֵל אֱלָהֵי רוּחַיָּא לְכָל
בְּסַרָא גַּבְרָא חַד יְחוּב
וְעַל כָּל כְּנִשְׁתָּא יְהֵי
רוּגְזָא׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל
הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעָלוּ
מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח
דָּתָן וַאֲבִירָם׃ מַלֵּיל
עִם כְּנִשְׁתָּא לְמֵימַר
אִסְתַּלְּקוּ מִסְּחֹ סְחֹ
לְמִשְׁכְּנָא דְּקֹרַח דָּתָן
וַאֲבִירָם׃ וַיָּקָם מֹשֶׁה
וַיֵּלֶךְ אֶל דָּתָן וַאֲבִירָם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְקָם מֹשֶׁה
וַאֲזַל לְוָת דָּתָן וַאֲבִירָם
וַאֲזַלוּ בַּתְרוֹהִי סָבֵי
יִשְׂ׃ וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה
לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל
אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים הָרְשָׁעִים

הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְעוּ בְּכָל
אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן תִּסָּפוּ
בְּכָל חַטֹּאתָם׃ וּמַלֵּיל
עִם כְּנִשְׁתָּא לְמֵימַר
זוּרוּ כְּעַן מֵעַלְוֵי מִשְׁכְּנֵי
גַּבְרַיָּא חַיָּבַיָּא הָאִלֵּין
וְלָא תִּקְרְבוּן בְּכָל
דִּלְהוֹן דִּלְמָא תִּלְקוֹן
בְּכָל חוֹבֵיהוֹן׃ וַיַּעֲלוּ
מֵעַל מִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן
וַאֲבִירָם מִסָּבִיב וְדָתָן
וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים
פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם׃ וְאִסְתַּלְּקוּ
מֵעַלְוֵי מִשְׁכְּנָא דְּקֹרַח
דָּתָן וַאֲבִירָם מִסְּחֹ
סְחֹ וְדָתָן וַאֲבִירָם
נְפָקוּ קָיְמִין בְּתָרַע
מִשְׁכְּנֵיהוֹן וּנְשֵׁיהוֹן
וּבְנֵיהוֹן וְטַפְלְהוֹן׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת
תֵּדְעוּן כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0485
powered by DWork • Heidelberg University Library

לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלבי׳
ואמר משה ברא
תדעון ארמ״י שלחני
למעבד ית כל עובדיא
האלין ארי לא מרעותי׳
אם כמות כל האדם
ימתון אלה ופקדת כל
האדם יפקד עליהם
לא יהוה שלחני׳ אם
במותא דכל אינשא
ימותון אלין וסעורא
דכל אינשא יסתער
עליהון לא ממ״י שלחני׳
ואם בריאה יברא
יהוה ופצתה האדמה
את פיה ובלעה אתם
ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה
וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את
יהוה ואם בריאה

יברי׳ יונות פתח ארעא
ית פומה ותבלע ית הון
וית כל דילהון ויחתון
כד חיין לשאול ותדעון
ארי ארגיזו גבריא
האלין קדם יי׳ ויהי׳
כלתו לדבר את
כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר
תחתיהם והוה כד
שיצני למללא ית כל
ימותון אלין וסעורא
פתגמיא האלין
ואת בוזעת ארעא
דתחותיהון׳ ותפתח
הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת
כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש׳ ופותחת
ארעא ית פומה
ובלעת ית הון ית
אינש בתיהון וית כל
אינשא דלקרח וית

כל קנינא׳ וירדו הם
וכל אשר להם חיים
שאלה ותכס עליהם
הארץ ויאבדו מתוך
הקהל׳ ונחתו אנון
וכל דילהון כד חיין
לשאול וחפת עליהון
ארעא ואבדו מגו
קהלא׳ וכל ישראל
אשר סביבתיהם
נסו לקלם כי אמרו
פן תבלענו הארץ׳
וכל יש׳ דבסחרניהון
ערקו לקלהון ארי׳
אמרו דלמא תבלענא
ארעא׳ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל
את חמשים ומאתים
איש מקריבי הקטרת׳
ואשתא נפקת מן
קדם יי׳ ואכלת ית
מתן וחמשין גברא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0486
powered by DWork • Heidelberg University Library

בנפשתם לנפשתם ב׳ חס׳ ושימנהון את מחתות החטאים האלה בנפשתם ויעבדו לנפשתם

מקרבי קטורת בוסמיא׃
ויד̇בר יהוה אל
משה לאמר׃ אמר
אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המחתת
מבין השרפה ואת
האש זרה הלאה כי
קדשו׃ אימר לאלעזר
בר אהרן כהנא
ויפריש ית מחתיתא
מבין יקידיא ויתי
אישתא ירחיק להלא
ארי את קדשא׃ את
מחתות החטאים
האלה בנפשתם ״
ועשו אתם רקעי פחים
צפוי למזבח כי הקריבם
לפני יהוה ויקדשו
ויהיו לאות לבני
ישראל׃ ית מחתית
חיביא האילין ״
דאת חיבו בנפשתהון

ויעבדון יתהון טסין
רדידין חופאה
למדבחא ארי
קריבונין קדם ייי
ואת קדשא ויהוין
לאת לבני ישראל׃
ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפים
וירקעום צפוי למזבח׃
ונסיב אלעזר כהנא
ית מחתית נחשא
דקריבו יקידיא
ורדידונין חופאה
למדבחא׃ זכרון
לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מזרע
אהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה
ולא יהיה כקרח
וכעדתו כאשר

דבר יהוה ביד משה
לו׃ דוכרנא לבני יש
בדיל דלא יקרב
גבר חלוני דלא
מזרעא דאהרן הוא
לאסקא קטורת
בוסמין קדם ייי ולא
יהי כקרח וכבנשתיה
כמא דמליל ייי
בידא דמשה ליה׃

וילנו כל עדת בני
ישראל ממחרת
על משה ועל אהרן
לאמר אתם המתם
את עם יהוה׃ ואת רעמו
כל כנשתא דבני יש
ביומא דבתרוהי על
משה ועל אהרן למימר
אתון גרמתון דמית
עמא דייי׃ ויהי
בהקהל העדה על

כלתו כלתו כול חס׳ ככלותך כלותו כול מל׳ בר מן בכלתך דסופיה דספר ודמיה חס׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0487
powered by DWork • Heidelberg University Library

משה ועל אהרן
ויפנו אל אהל מועד
והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה ויהוה
ד באתכנשות כנשתא
ב על משה ועל אהרן
בסו׳ ואתפנאו למשכן
הנה זמנא ויחל הנגף ואמר
יצא משה לאהרן סב את
ממערים מחתיתא והב עלה
והרין אישתא מעלוי ״
ושו׳ אל פני אהל מועד׃
ועל משה ואהרן לקדם
משכן זמנא׃
ט וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ הרמו מתוך
ב העדה הזאת ואכלה
חס אתם ברגע ויפלו
בליש על פניהם׃ ואתמרשו
פולנתא תוך הקהל והעה החל
אש נפ מן כנשתא הנגף בעם ותן את
את-הקטרת הקטרת ויכפר על
ח העם ונשיב אהרן
ובל אל עידא משה כמא דמליל משה
כול

אהרן קח את המחתה
ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת
והולך מהרה אל
העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף ואמר
משה לאהרן סב את
מחתיתא והב עלה
אישתא מעלוי ״
מדבחא ושוי קטורת
ובסמין ואובל לבריע
לכנשתא וכפר עליהון
ארי נפק רוגזא מן
קדם ייי שרי מותנא
ויקח אהרן כאשר
דבר משה וירץ אל
תוך הקהל והנה החל
הנגף בעם ויתן את
הקטרת ויכפר על
העם ויעמד בין
המתים ובין החיים
ותעצר המגפה׃
וקם בין מיתיא ובין
חייא ואתכלי מותנא׃
ויהיו המתים במגפה
ארבעה עשר אלף
ושבע מאות מלבד
המתים על דבר
קרח והוו דמיתו
במותנא ארבעת
עשר אלפין ושבע
מאה בר מדמיתו
על פלוגתא דקרח׃
וישב אהרן אל משה
אל פתח אהל מועד
והמגפה נעצרה ותב
אהרן לות משה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0488
powered by DWork • Heidelberg University Library

יפרח ד׳ ושימנהון מטהו יפרח והשכתי מעלי · יפרח כלבנון · יפרח בימיו צדיק · צדיק כתמר יפרח · ב׳ קמצ׳ וב׳ פתח׳

לתרע משכן זמנא
ומותנא אתכלי׃
ויתדבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני
ישראל וקח מאתם
מטה מטה לבית אב
מאת כל נשיאהם
לבית אבתם שנים
עשר מטות איש
את שמו תכתב על
מטהו׃ מליל עם בני
יש וסב מנהון חוטרא
חוטרא לבית בא
מן כל דברבניהון
לבית אבהתהון תרי
עשר חוטרין גבר
ית שמיה תכתוב
על חוטריה׃ ואת
שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי
מטה אחד לראש
בית אבותם׃ וית

שמא דאהרן תכתוב
על חוטרא דלוי
ארי חוטרא חד
לריש בית אבהתהון׃
והנחתם באהל מועד
לפני העדות אשר
אועד לכם שמה׃
ותצנענון במשכן
זמנא קדם סהדותא
דאי זמין מימרי לכון
תמן׃ והיה האיש
אשר אבחר בו
מטהו יפרח והשכתי
מעלי את תלנות
בני ישראל אשר
הם מלינם עליכם׃
ויהי גברא דאתרעי
ביה חוטריה ינעי
ואניח מן קדמי ית
תורעמת בני ישר
דאנון מתרעמין עליכון׃
ויתדבר משה אל בני

ישראל ויתנו אליו
כל נשיאיהם מטה
לנשיא אחד מטה
לנשיא אחד לבית
אבתם שנים עשר
מטות ומטה אהרן
בתוך מטותם׃ ומליל
משה עם בני ישר
ויהבו ליה כל רברבניהון
חוטרא לרבא חד
חוטרא לרבא חד
לבית אבהתהון תרי
עשר חוטרין וחוטרא
דאהרן בגו חוטריהון׃
וינח משה את המטת
לפני יהוה באהל
העדת׃ ואצנע משה
ית חוטריא קדם ייי
במשכנא דסהדותא׃
ויהי ממחרת ויבא
משה אל אהל העדת
והנה פרח מטה אהרן

פס
ב
חד
חס
וחד
מל
ל
מל
בתו
ג
חס
כל
סמ
מטה
ב
מל
בתו

שיאיהם ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנה מאת כל נשיאהם כת׳ ויתנו אליו כל נשיאיהם כת׳ ——

המטת ג׳ חס׳ וסימנ׳ הם נשיאי המטות
וינח משה ויצא משה את כל המטת ——

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0489
powered by DWork • Heidelberg University Library

הקרב ד׳ וחד והקרב וסימ׳ ואתה הקרב אליך ׳ ואת תורת המנחה ׳ הקרב את מטה לוי ׳ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר ׳

לבית לוי ויצא פרח
ויצץ ציץ ויגמל שקדים׃
והוה ביומא דבתרוהי
ועל משה למשכנא
דסהדותא והא יעא
חוטרא דאהרן לבית
לוי ואפיק לבלבין
ואניץ נץ וכפית שגדין׃
ויצא משה את כל
המטת מלפני יהוה
אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש
מטהו׃ ואפיק משה
ית כל חוטריא מן
קדם ייי לכל בני יש
ואשתמודעו ונסיבו
גבר חוטריה׃
ויאמר יהוה אל משה
השב את מטה אהרן
לפני העדות למשמרת
לאות לבני מרי ותכל
תלונתם מעלי ולא

ימתו׃ ואמר ייי למשה
אתיב ית חוטרא
דאהרן לקדם סהדותא
למטרא לאת לעמא
סורבנא ויסופן
תורעמתהון מן
קדמי ולא ימותון׃
ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן
עשה׃ ועבד משה
כמא דפקיד ייי יתיה
כן עבד׃
ויאמרו בני ישראל
אל משה לאמר הן
גוענו אבדנו כלנו
אבדנו׃ ואמרו בני
יש למשה למימר
הא מיננא קטילת
חרבא הא מיננא
בלעת ארעא הא
מיננא מיתו במותנא׃
כל הקרב הקרב אל

משכן יהוה ימות
האם תמנו לגוע׃
כל דקריב מקרב
למשכנא דייי מאיר
הא אנחנא סיפין
לממת׃ ויאמר
יהוה אל אהרן אתה
ובניך ובית אביך
אתך תשאו את עון
המקדש ואתה ובניך
אתך תשאו את עון
כהנתכם׃ ואמר ייי
לאהרן את ובנך
ובית אבוך עמך
תסלחון על חובי
מקדשא ואת ובנך
עמך תסלחון על
חובי כהנותכון׃ וגם
את אחיך מטה לוי
שבט אביך הקרב
אתך וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך

כול אוריתא אתך בפי אתך ומומנהון שוק התרומה ׳ ואתה ובנך אתך ׳ ויהי לך תרומת מתנם ׳ כל תרומת הקדשים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0490
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואל המזבח ג וסימנהון קרבו ראשית תקריבו אתם אך אל הפרכת לא יבא ושמרו משמרתך ומשמרת

אתך לפני אהל
העדת ואף ית אחך
שבטא דלוי שבטא
דאבוך קריב לותך
ויתוספון עלך
וישמשונך ואת
ובנך עמך קדם
משכנא דסהדותא
ושמרו משמרתך
ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא
יקרבו ולא ימתו
גם הם גם אתם
ויטרון מטרתך
ומטרת כל משכנא
ברם למני קודשא
ולמדבחא לא יקרבון
ולא ימותון אף אנון
אף אתון ונלוו עליך
ושמרו את משמרת
אהל מועד לכל

עבדת האהל וזר
לא יקרב אליכם
ויתוספון עלך ויטרון
ית מטרת משכן זמנא
לכל פולחן משכנא
וחלוני לא יקרב
לותכון ושמרתם את
משמרת הקדש ואת
משמרת המזבח ולא
יהיה עוד קצף על
בני ישראל ותטרון
ית מטרת קודשא
וית מטרת מדבחא
ולא יהי עוד רוגזא
על בני יש ואני הנה
לקחתי את אחיכם
הלוים מתוך בני
ישראל לכם מתנה
נתנים ליהוה לעבד
את עבדת אהל
מועד ואנא הא
קריבית ית אחיכון

ליואי מגו בני ישראל
לכון מתנא יהיבין
קדם ייי למפלח ית
פולחן משכן זמנא
ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהנתכם
לכל דבר המזבח
ולמבית לפרכת
ועבדתם עבדת
מתנה אתן את
כהנתכם והזר הקרב
יומת ואת ובנך
עמך תטרון ית
כהנותכון לכל פתגם
מדבחא ולמגיו
לפרוכתא ותפלחון
פולחן מתנא אתין
ית כהנותכון וחלוני
דיקרב יתקטיל

וידבר יהוה אל אהרן
ואני הנה נתתי לך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0491
powered by DWork • Heidelberg University Library

לך נתתים ג׳ וסימנהון לכל קדשי בני ישראל׳ וזה לך תרומת מתנם׳ כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ויצהר

אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמָתִי
לְכָל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ נְתַתִּים לְמַשְׁחָה
וּלְבָנֶיךָ לְחָק עוֹלָם׃
וּמַלִּיל יְיָ לְאַהֲרֹן
וְאַנָּא הָא יְהַבִּית לָךְ
יָתְמַטְרַת אַפְרָשׁוּתִי
לְכָל קוּדְשַׁיָּא דִּבְנֵי
יִשְׂ לָךְ יְהַבְתִּנּוּן לִרְבוּ
וּלְבָנָךְ לְקַיָּם עָלַם׃
זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים מִן הָאֵשׁ
כָּל קָרְבָּנָם לְכָל
מִנְחָתָם וּלְכָל חַטָּאתָם
וּלְכָל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר
יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃ דֵּין
יְהֵי לָךְ מִקּוּדֶשׁ קוּדְשַׁיָּא
מוֹתַר מִן אִישָׁתָא כָּל
קוּרְבָּנְהוֹן לְכָל
מִנְחָוָתְהוֹן וּלְכָל
חַטְוָתְהוֹן וּלְכָל

אֲשָׁמְהוֹן דִּיתִיבוּן
קָדָמַי קוּדֶשׁ קוּדְשִׁין
דִּילָךְ הוּא וּדְבָנָךְ׃
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
תֹּאכְלֶנּוּ כָּל זָכָר
יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָךְ׃ בְּקוּדֶשׁ
קוּדְשִׁין תֵּיכְלִנֵּיהּ
כָּל דְּכוּרָא יֵיכוֹל
יָתֵיהּ קוּדְשָׁא יְהֵי
לָךְ׃ וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת
מַתָּנָם לְכָל תְּנוּפַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ
וּלְבַנְתֵּיךָ אִתְּךָ לְחָק
עוֹלָם כָּל טָהוֹר
בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃
וְדֵין לָךְ אַפְרָשׁוּת
מַתְנַתְהוֹן לְכָל אַרְמְוָת
בְּנֵי יִשְׂ לָךְ יְהַבְתִּנּוּן
וּלְבָנָךְ וּלְבַנְתָּךְ עִמָּךְ
לְקַיָּם עָלַם כָּל דְּדֻכֵּי

בְּבֵיתָךְ יֵיכוֹל יָתֵיהּ׃
כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל
חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן
רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ
לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃
כָּל טוּב מְשַׁח וְכָל
טוּב חֲמַר וְעֵיבוּר
רֵישִׁיתְהוֹן דִּיתְּנוּן
קֳדָם יְיָ לָךְ יְהַבְתִּנּוּן׃
בְּכוּרֵי כָּל אֲשֶׁר
בְּאַרְצָם אֲשֶׁר יָבִיאוּ
לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל
טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃
בְּכוּרֵי כָּל דִּבְאַרְעֲהוֹן
דְּיַיְתוּן לְקֳדָם יְיָ דִּילָךְ
יְהֵי כָּל דְּדֻכֵּי בְּבֵיתָךְ
יֵיכְלִינֵיהּ׃ כָּל חֵרֶם
בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃
כָּל חֲרָמָא בְּיִשְׂרָאֵל
דִּילָךְ יְהֵי׃ כָּל פֶּטֶר
רֶחֶם לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ לַיהוָה בָּאָדָם

אפ׳ זה יהיה לך
נפ׳ זה יהיה לך

כול
חס׳
בר
מן
חד
מל
ויעס
על
ברית
קדש

סימ׳ קדמאה כל זכר יאכל אתו׳ תוינא כל טהור בביתך יאכל אותו׳ תליתאה כל טהור בביתך יאכלנו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0492
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובבהמה יהיה לך אך
פדה תפדה את בכור
האדם ואת בכור
הבהמה הטמאה
תפדה׳ כל פתח ולדא
לכל בסרא דיקרבון
קדם ייי באינשא
ובבעירא יהי לך
ברם מפרק תפרוק
ית בוכרא דאינשא
וית בוכרא דבעירא
מסאבא תפרוק׃
ופדויו מבן חדש
תפדה בערכך כסף
חמשת שקלים בשקל
הקדש עשרים גרה
הוא׳ ופורקניה מבר
ירחא תפרוק בפורסניה
כסף חמש סלעין
בסלעי קודשא עשרין
מעין הוא׳ אך בכור
שור או בכור כשב

או בכור עז לא תפדה
קדש הם את דמם
תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר
אשה לריח ניחח
ליהוה׳ ברם בוכרא
דתורא או בוכרא
דאמרא או בוכרא
דעיזא לא תפרוק
קודשא אינון ית
דמהון תזרוק על
מדבחא וית תרבהון
תסיק קורבן לא תקבלא
ברעוא קדם ייי׳ ובשרם
יהיה לך כחזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה׃
ובסרהון יהי לך
כחריא דארמותא
ובשקא דימינא דילך
יהי׳ כל תרומת הקדשים
אשר ירימו בני ישראל
ליהוה נתתי לך ולבניך

ולבנתיך אתך לחק
עולם ברית מלח
עולם הוא לפני יהוה
לך ולזרעך אתך׃
כל אפרשות קודשיא
דיפרשון בני ישקדם
ייי יהבית לך ולבנך
ולבנתך עמך לקים
עלם קים מלח עלמא
הוא קדם ייי לך ולבנך
עמך׃ ויאמר יהוה
אל אהרן בארעם
לא תנחל וחלק לא
יהיה לך בתוכם אני
חלקך ונחלתך בתוך
בני ישראל׃ ואמר
ייי לאהרן בארעהון
לא תחסין וחולק לא
יהי לך ביניהון מתנן
יהבית לך אינון
חולקך ואחסנתך
בגו בני ישראל׃

כול חס במא מל אש נפ ולזרעך

ל וא

יח באורי ויסל ונח וזרק במ פסוק

אשה לריח ב׳ דסמ׳ ושימנהון אך בכור שור או בכור כשב ואת הכבש ושארא דאורתא אשה ריח

ונחשב ב׳ וסימנהון ונחשב לכם ירומתכם כדגן׳ ונחשב ללוים כתבואת ותרויהון בעינינא

ולבני לוי הנה נתתי
כל מעשר בישראל
לנחלה חלף עבדתם
אשר הם עבדים את
עבדת אהל מועד׃
ולבני לוי הא יהבית
כל מעסרא בישראל
לאחסנא חולף
פולחנהון דאינון
פלחין ית פולחן
משכן זמנא׃ ולא
יקרבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת
חטא למות׃ ולא
יקרבון עוד בני ישר
למשכן זמנא לקבלא
חובא לממת׃ ועבד
הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם ישאו
עונם חקת עולם
לדרתיכם ובתוך בני
ישראל לא ינחלו

נחלה׃ ויפלחון ליואי
אינון ית פולחן משכן
זמנא ואנון יקבלון
חוביהון קים עלם
לדריכון ובגו בני יש
לא יחסנון אחסנא׃
כי את מעשר בני
ישראל אשר ירימו
ליהוה תרומה נתתי
ללוים לנחלה על
כן אמרתי להם בתוך
בני ישראל לא ינחלו
נחלה׃ ארי ית מעסר
בני יש דיפרשון קדם
ייי אפרשותא יהבית
לליואי לאחסנא על
כן אמרית להון בגו
בני ישר לא יחסנון
אחסנא׃
וידבר יהוה אלמשה
לאמר׃ ואל הלוים
תדבר ואמרת אלהם

כי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר
אשר נתתי לכם
מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו
תרומת יהוה מעשר
מן המעשר׃ ועם
ליואי תמליל ותימר
להון ארי תסבון מן
בני יש ית מעסרא
דיהבית לכון מנהון
באחסנתכון ותפרשון
מניה אפרשותא קדם
ייי מעסרא מן מעסרא
ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאת
מן היקב׃ ותתחשיב
לכון אפרשותכון
בעיבורא מן אידרא
וכמלאתה מן מעצרתא
כן תרימו גם אתם
תרומת יהוה מכל

סימן כל ירי׳ מעשר במא מעשר והיה הכהן בן אהרן עם הלוים דסוף דעזרא וכל מעשר המעשר דכו׳ וחד בעשר הלוים
והיה הכהן בן אהרן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0494
powered by DWork • Heidelberg University Library

טו מעשרתיכם מעשרת כול חס במא לראשית ולמעשרות מל לעינין כול ליש ואף לעינין עשרת

מעשרתיכם אשר
תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו
את תרומת יהוה
לאהרן הכהן כן
תפרשון אף אתון
אפרשותא קדם ייי
מכל מעסריכון דתסבון
מן בני יש ותתנון
מניה אפרשותא קדם
ייי לאהרן כהנא מכל
מתנתיכם תרימו את
כל תרומת יהוה
מכל חלבו את
מקדשו ממנו מכל
מתנתכון תפרשון
ית כל אפרשותא
קדם ייי מכל שופריה
ית קודשיה מניה
ואמרת אלהם בהרימכם
את חלבו ממנו ונחשב
ללוים כתבואת גרן

וכתבואת יקב ותימר
להון באפרשותכון
ית שופריה מניה
ויתחשיב לליואי
כעללת אידרא
וכעללת מעצרתא
ואכלתם אתו בכל
מקום אתם וביתכם
כי שכר הוא לכם
חלף עבדתכם באהל
מועד ותיכלון יתיה
בכל אתר אתון
ואינש בתיכון ארי
אגרא הוא לכון
חלף פולחנכון במשכן
זמנא ולא תשאו
עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא
תמותו ולא תקבלון
עלוהי חובא באפרשותכון

ית שופריה מניה
וית קודשיא דבני יש
לא תחלון ולא תמותון
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
לאמר ומליל ייי
עם משה ולאהרן
למימר זאת חקת
התורה אשר צוה
יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו
אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין
בה מום אשר לא
עלה עליה על
דא גזירת אוריתא
דפקיד ייי למימר
מליל עם בני ישר
ויסבון לך תורתא
סימוקתא שלמתא
דלית בה מומא דלא
סליק עלה נירא

ויקחו ו רפ וסימ ויקחו לי תרומה ויקחו להם איש שה צואת בני ישראל ואתה תצוה את בני ישראל ואת חקת התורה ויש אחד מעתיקו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0495
powered by DWork • Heidelberg University Library

ונתתם אתה אל
אלעזר הכהן והוציא
אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפניו
ותתנון יתה לאלעזר
כהנא ויפיק יתה
למברא למשריתא
ויכוס יתה קדמוהי
ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה
אל נבח פני אהל
מועד מדמה שבע
פעמים ויסב אלעזר
כהנא מדמה באצבעיה
וידי לקביל אפי
משכן זמנא מדמה
שבע זמנין ושרף
את הפרה לעיניו
את ערה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה
ישרף ויוקיד ית
תורתא לעינוהי ית

משכה וית בסרה
וית דמה על אוכלה
יוקיד ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב ושני
תולעת והשליך אל
תוך שרפת הפרה
ויסב כהנא אעא
דארזא ואיזובא
יצבע זהורי וירמי לגו
יקידת תורתא וכבס
בגדיו הכהן ורחץ
בשרו במים ואחר
יבוא אל המחנה
וטמא הכהן עד
הערב ויצבע
לבושוהי כהנא
ויסחי בסריה במיא
ובתר כן ייעול
למשריתא ויהי
מסאב כהנא עד
רמשא והשרף אתה
יכבס בגדיו במים

ורחץ בשרו במים
וטמא עד הערב
ודמוקיד יתה יצבע
לבושוהי במיא ויסחי
בסריה במיא ויהי
מסאב עד רמשא
ואסף איש טהור
את אפר הפרה
והניח מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה
חטאת הוא ויכנוש
גבר דכי ית קטמא
דתורתא ויצנע
מיברא למשריתא
כאתר דכי ותהי
לכנשתא דבני יש
למטרא למי אדיותא
חטתא היא וכבס
האסף את אפר
הפרה את בגדיו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0496
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלין לית כותהון הא נשים | המלאך | הנגע | הארץ | הכהן | הנגד | השיב | האיש | הבית ריש פסוקא
כ | כ | כ | כ | כ | כ | כ | כ | ה
ריש | ריש | ריש | ריש | ריש | ריש | ריש | ריש |
פסו | פסו | פסו | פסו | פסו | פסו | פסו | פסו |

וטמא עד הערב
והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם
לחקת עולם ויעבע
דבנוש ית קטמא
דתורתא ית לבושוהי
ויהי מסאב עד רמשא
ותהי לבני ישולגורא
דיתגירון ביניהון
לקים עלם הנגע
במת לכל נפש
אדם וטמא שבעת
ימים דיקרב במיתא
לכל נפשא דאנשא
ויהי מסאב שבעה
יומין חוא יתחטא
בו ביום השלישי
וביום השביעי יזוחר
ואם לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי
לא יטהר והוא ידי
עלוהי ביומא

תליתאה וביומא
שביעאה ידכיואם
לא ידי עלוהי ביומא
תליתאה וביומא
שביעאה לא ידכי
כל הנגע במת בנפש
האדם אשר ימות
ולא יתחטא את
משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי מי נדה
לא אזדק עליו טמא
יהיה עוד טמאתו
בו כל דיקרב במיתא
בנפשא דאנשא
דימות ולא ידי
עלוהי ית משכנא
דיהי מסאב ושוניץ
אינשא ההוא מישראל
ארי מי אדיותא
לא אזדק עלוהי
מסאב יהי עוד

סאובתיה ביה ואת
התורה אדם כי ימות
באהל כל הבא אל
האהל וכל אשר
באהל יטמא שבעת
ימים דא אורתא
אינש ארי ימות
במשכנא כל דעליל
למשכנא וכל דבמשכנא
יהי מסאב שבעה
יומין וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל
עליו טמא הוא וכל
מן דחסף פתיח
דלית מגופת שיע
מקף עלוהי מסאב
הוא וכל אשר ינגע
על פני השדה בחלל
חרב או במת או
בעצם אדם או
בקבר יטמא שבעת
ימים וכל דיקרב על

כול׳ אוחי׳ ריש פסו׳ זאת במיב יואת

ד ואל

ב ותרו׳ בעין

ריש פסו׳ ב

פתוח ד׳ ואל ושיני׳ דין אשר אין יצמיד פתיל עלין שרשו פתוח אלף מים ומשפרנו מקבי׳ פתוח קבר פתוח בגיונס לשונס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0497
powered by DWork • Heidelberg University Library

הטהר ה׳ חס׳ בליש׳ וסימנהון להבדיל בתראה׳ להורת׳ והבדלתם בין׳ שתים מערכות׳ והזה הטהר׳ על הטמא הלין ז׳ חס׳

אפי חקלא בקטיל
חרבא או במיתא או
בגרמא דאינשא או
בקברא יהי מסאב
שבעה יומין׳ ולקחו
לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו
מים חיים אל כלי׳ ״
ויסבון לדמסאב מעפר
יקידת חטתא ויתין
עלוהי מי מבוע למן׳
ולקח אזוב וטבל
במים איש טהור
והזה על האהל ועל
כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל
הנגע בעצם או בחלל
או במת או בקבר׳
ויסב אזובא ויטבול
במיא גבר דכי וידי
על משכנא ועל כל
מניא ועל נפשתא

דהוו תמן ועל דקרב
בגרמא או בקטילא
או במיתא או בקברא׳
והזה הטהר על
הטמא ביום השלישי
וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וכבס
בגדיו ורחץ במים
וטהר בערב׳ וידי
דכיא על מסאבא
ביומא תליתאה
וביומא שביעאה
וידכיניה ביומא
שביעאה ויצבע
לבושוהי ויסחי במיא
וידכי ברמשא׳ ואיש
אשר יטמא ולא
יתחטא ונכרתה
הנפש ההוא מתוך
הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה
לא זרק עליו טמא

הוא׳ וגבר דיסתאב
ולא ידי עלוהי
וישתיצי אינשא
ההוא מגו קהלא
ארי יתמקדשא דייי
סאיב מי אדיותא
לא אזדריקו עלוהי
מסאב הוא׳ והיתה
להם לחקת עולם
ומזה מי הנדה יכבס
בגדיו והנגע במי
הנדה יטמא עד
הערב׳ ותהי להון
לקים עלם ודמדי
מי אדיותא יצבע
לבושוהי ודיקרב
במי אדיותא יהי
מסאב עד רמשא׳
וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש
הנגעת תטמא עד
הערב׳ וכל דיקרב

ולו ג׳ וסימנהון וירב העם עם משה׳ ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן׳ שקל על כפי אלף כסף

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0498
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולמה ג׳ רג׳ פסוקין וסימנהון ולמה ייי מביא אתנו · ולמה הבאתם את קהל ייי · ולמה העליתנו ממצרים

ביה מסאבא יהי
מסאב ואינש דיקרב
יהי מסאב עד רמשא׃
ויבאו בני
ישראל כל העדה
מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם
בקדש ותמת שם
מרים ותקבר שם׃
ואתו בני ישר כל
כנשתא למדברא
דצין בירחא קדמאה
ויתיב עמא ברקם
ומיתת תמן מרים
ואתקברת תמן׃
ולא היה מים לעדה
ויקהלו על משה
ועל אהרן ולא הוו
מיא לכנשתא ואתכנישו
על משה ועל אהרן׃
וירב העם עם משה
ויאמרו לאמר ולו

גוענו בגוע אחינו
לפני יהוה ונצא עמא
עם משה ואמרו למימר
ולוי דמיתנא במותא
דאחנא קדם ייי׃
ולמה הבאתם את
קהל יהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו
ובעירנו׃ ולמא איתיתון
יתקהלא דייי
למדברא הדין
לממת תמן אנחנא
ובעירנא׃ ולמה
העליתנו ממצרים
להביא אתנו אל
המקום הרע הזה
לא מקום זרע ותאנה
וגפן ורמון ומים אין
לשתות׃ ולמא
אסיקתונא ממצר
לאיתאה יתנא לאתרא
בישא הדין לא אתר

כשר לבית זרע ואף
לא תינין וגופנין ורמונין
ומיא לית למשתי׃
ויבא משה ואהרן
מפני הקהל אל פתח
אהל מועד ויפלו
על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם׃
ועל משה ואהרן מן
קדם קהלא לתרע
משכן זמנא ונפלו
על אפיהון ואתגלי
יקרא דייי להון׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ קח את המטה
והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך
ודברתם אל הסלע
לעיניהם ונתן מימיו
והוצאת להם מים
מן הסלע והשקית
את העדה ואת

העליתנו ב׳ וחסירין וסימנהון ולמה העליתנו ממצרים · וידבר העם באלהים ובמשה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0499
powered by DWork • Heidelberg University Library

המורים ה׳ וסימנהון שמעו נא המורים · ויחל מאד ב׳ בפסוקא ורומייה · ויהאו המוראים כת׳ קדמ׳ המרים כת׳ ויחל ב׳ בו ורומ׳ המורים
כת׳ ט

בְּעִירָם׃ סַב יָת חוּטְרָא
וּכְנוֹשׁ יָת כְּנִשְׁתָּא אֶת
וְאַהֲרֹן אֲחוּךְ וּתְמַלְּלוּן
עִם כֵּיפָא לְעֵינֵיהוֹן
וְיִתֵּין מוֹהִי וְתַפֵּיק
לְהוֹן מַיָּא מִן כֵּיפָא
וְתַשְׁקֵי יָת כְּנִשְׁתָּא
וְיָת בְּעִירְהוֹן׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֶּה
מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ׃ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת
חוּטְרָא מִן קֳדָם יְיָ
כְּמָא דְּפַקְּדֵיהּ וַיַּקְהִלוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהָל
אֶל פְּנֵי הַסֶּלַע וַיֹּאמֶר
לָהֶם שִׁמְעוּ נָא
הַמֹּרִים הֲמִן הַסֶּלַע
הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מָיִם׃
וּכְנַשׁוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
יָת קְהָלָא לְקֳדָם כֵּיפָא
וַאֲמַר לְהוֹן שְׁמָעוּ
כְּעַן סָרְבָנַיָּא הֲמִן

כֵּיפָא הָדֵין נַפֵּיק לְכוֹן
מַיָּא׃ וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת
יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע
בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמַיִם וַיֵּצְאוּ
מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה
וּבְעִירָם׃ וַאֲרֵים מֹשֶׁה
יָת יְדֵיהּ וּמְחָא יָת
כֵּיפָא בְּחוּטְרֵיהּ תַּרְתֵּין
זִמְנִין וּנְפַקוּ מַיָּא סַגִּיאִי
וּשְׁתִיאַת כְּנִשְׁתָּא
וּבְעִירְהוֹן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן יַעַן לֹא
הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן
לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקָּהָל
הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָהֶם׃ וַאֲמַר יְיָ
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן חֲלָף
לָא הֵימַנְתּוּן בְּמֵימְרִי
לְקַדָּשׁוּתִי לְעֵינֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכֵין לָא תַעֲלוּן

יָת קְהָלָא הָדֵין לְאַרְעָא
דְּיָהֲבִית לְהוֹן׃ הֵמָּה
מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה
וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃ אִנּוּן מֵי
מַצּוּתָא דִּנְצוּ בְּנֵי יִשְׂ
קְדָם יְיָ וְאִתְקַדַּשׁ
בְּהוֹן׃ וַיִּשְׁלַח
מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ
אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה
אָמַר אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל
הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאַתְנוּ
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֲזַגְדִּין
מֵרְקָם לְוָת מַלְכָּא
דֶּאֱדוֹם כִּדְנָן אָמַר
אָחוּךְ יִשְׂרָאֵל אֶת יָדַעְתָּ
יָת כָּל עָקְתָא דְּאַשְׁכַּחְתָּ
וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה
וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים
רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ
מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃

ויהם ח׳ וסימנהון ויעשו בן משה ואהרן · ויהם משה ארניהו · ויהם א׳ הטבח את השיק · ויהבעם בן נבט אפרתי · ויהם את אוירת אליהו · ויהם
קרן ואטמע את האיש יאשיהו ס ——— פ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0500
powered by DWork • Heidelberg University Library

התלאה ג וסימנהון אשר מצאתם בדרך · פה אמר אחיך ישראל · אלימעט לפניך את כל התלאה ס קולינו בולחס בתרגום ולא שמע בקולנו ס

ונחתו אבהתנא למצ
ויתיבנא במצ יומין
סגיאין ואבאישו לנא
מצראי ולאבהתנא
ונצעק אל יהוה וישמע
קלנו וישלח מלאך
ויאנו ממצרים והנה
אנחנו בקדש עיר
קצה גבולך ויגלינא
קדם ייי וקבל עלותנא
ושלח מלאכא ואפקנא
ממצ והא אנחנא
ברקם קורתא דבסטר
תחומך נעברה נא
בארעך לא נעבר
בשדה ובכרם ולא
נשתה מי באר דרך
המלך נלך לא נסור
ימין ושמאל עד
אשר נעבר גבלך
נעבר כען מארעך
לא נעבר בתחום

ובכרם ולא נשתי
מי גוב באורח מלכא
נזיל לא נסטי לימינא
ולסמלא עד דנעבר
תחומך ויאמר אלין
אדום לא תעבר בי
פן בחרב אצא לקראתך
ואמר ליה אדומאה
לא תעבר בתחומי
ויצאת ויזעאת
ויזאת דלמא בדקטלין בחרבא
אפוק לקדמותך
ויאמרו אלין בני
ישראל במסלה נעלה
ואם ממיך נשתה
אני ומקני ונתתי
מכרם רק אין דבר
ברגלי אעבר
ואמרו ליה בני עש
באורח נבישא נסק
ואם ממיך נשתי אנא
ונעיר ית מרזבוון
לדוד ליתפתגם בישא

ברגלי אעבר ויאמר
לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד
ובייד חזקה ואמר
לא תעבר ונפק
אדומאה לקדמותיה
בחיל רב ובייד תקיפא
וימאן אדום נתן
את ישראל עבר
בגבלו ויט ישראל
מעליו וסריב אדומאה
לאשבקית ישראל
למעבר בתחומיה
וסטא עש מלותיה
ויסעו מקדש ויבאו
בני ישראל כל העדה
הר החזר ונטלו מרקם
ואתו בני ישר כל
בנשתא להור טורא
ואמר יהוה אל משה
ואל אהרן בהר ההר
על גבול ארץ אדום

מכרם ג וסימנהון ונתתי מכרים רק אין דבר · על מכרם בכסף עייך · ביום מכרם עיד ס

ואת אלעזר ב׳ רס׳ וסימנהון קח את אהרן ויבאו אנשי קרית יערים ——— ס והעל ב׳ וסימנהון והעלאת הצפרדעים והעלאתם הרהר

לאמר׳ ואמר יי׳ למשה
ולאהרן בהור טורא
על תחום ארעא
דאדום למימר׳ יאסף
אהרן אל עמיו כי
לא יבא אל הארץ
אשר נתתי לבני
ישראל על אשר
מריתם את פי למי
מריבה׳ יתכניש אהרן
לעמיה ארי לא ייעול
לארעא דיהבית לבני
ישעל דסריבתון
על מימרי למי מצותא׳
קח את אהרן ואת
אלעזר בנו והעל
אתם הר ההר׳ דבר
ית אהרן וית אלעזר
בריה ואסיק יתהון
להור טורא׳ והפשט
את אהרן את בגדיו
והלבשתם את

אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם׳
ואשלח ית אהרן
ית לבושוהי ותלבשנון
ית אלעזר בריה
ואהרן יתכניש וימות
תמן׳ ויעש משה
כאשר צוה יהוה
ויעלו אל הר ההר
לעיני כל העדה׳
ועבד משה כמא
דפקיד יי׳ וסליקו
להור טורא לעיני
כל כנשתא׳ ויפשט
משה את אהרן את
בגדיו וילבש אתם
את אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש
ההר וירד משה
ואלעזר מן ההר׳
ואשלח משה ית
אהרן ית לבושוהי

ואלביש יתהון ית
אלעזר בריה ומית
אהרן תמן בריש
טורא ונחת משה
ואלעזר מן טורא׳
ויראו כל העדה כי
גוע אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום
כל בית ישראל׳ וחזו
כל כנשתא ארי מית
אהרן ובכו ית אהרן
תלתין יומין כל בית
ישראל׳
וישמע הכנעני מלך
ערד ישב הנגב כי
בא ישראל דרך
האתרים וילחם
בישראל וישב ממנו
שבי׳ ושמע כנענאה
מלכא דערד יתיב
דרומא ארי אתא
יש אורח מאלליא

בית ישראל ד׳ בתורה וסימנהון את שמי מן׳ כי ענן יי׳ על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו׳ יבכו את השרפה׳ ויראו כל העדה כי גוע

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0502
powered by DWork • Heidelberg University Library

וידר ג׳ ושמעתון ווידר יעתם נדר לגמרי. וידר ישראל נדר לוי ויאמר אם נתון יפר נדרי ש העליתנו ב וכיש להביא אותנו אל המקום. למה העליתנו ממצרים למות ס

וְאֶגְזַח קָרְבָּא בִּישְׁרָ
וּשְׁבָא מַנְיָה שְׁבָיָא׃
וִידַר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר
לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם
נָתוֹן תִּתֵּן אֶת הָעָם
הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי
אֶת עָרֵיהֶם׃ וַיִּקְרָא יְשׁ
קְרָם קֳדָם יְיָ וַאֲמַר
אִם מְמַסַּר תְּמַסַּר
יָת עַמָּא הָדֵין בִּידִי
וְאֶגְמַר יָת קִרְוֵיהוֹן׃
וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת
הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם
וְאֶת עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם חָרְמָה׃
וְקַבִּיל יְיָ צְלוֹתְהוֹן דִּישְׁ
וּמְסַר יָת כְּנַעֲנָאָה
וְגַמַּר יָתְהוֹן וְיָת קִרְוֵיהוֹן
וּקְרָא שְׁמֵיהּ דְּאַתְרָא
חָרְמָה׃
וַיִּסְעוּ מֵהָר הָהָר

דֶּרֶךְ יַם סוּף לְסַבֵּב
אֶת אֶרֶץ אֱדוֹם וַתִּקְצַר
נֶפֶשׁ הָעָם בַּדָּרֶךְ׃ וַיְטַל
מַהֲרוּ טוּרָא אוֹרַח
יַמָּא דְסוּף לְאַקָּפָא
יָת אַרְעָא דַּאֲדוֹם
וּעְקַת נַפְשָׁא דְּעַמָּא
בְּאוֹרְחָא׃ וּדְבַר הָעָם
בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה
לָמָּה הַעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם
לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין
לֶחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ
קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃
וְאֶת הָעָם עַמָּא
בְּמֵימְרָא דַּייָ וּבְעַם
מֹשֶׁה נָעוּ לְמֵא
אַסְקְתוּנָא מִמִּצְרַיִם
לְמֵמַת בְּמַדְבְּרָא אֲרֵי
לֵית לְחֵמָא וְלֵית מַיָּא
וְנַפְשָׁנָא עָקַת בְּמָנָא
הָדֵין דְּמֵיכְלִיהּ קְלִיל׃
וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם

אֶת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים
וַיְנַשְּׁכוּ אֶת הָעָם וַיָּמָת
עַם רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא
יְיָ בְּעַמָּא יָת חִיוָון
קַלִּין וְנָכִיתוּ יָת עַמָּא
וּמִית עַם סַגִּי מִיִּשְׂרָ׃
וַיָּבֹא הָעָם אֶל מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי
דִבַּרְנוּ בַיהוָה וָבָךְ
הִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה
וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ אֶת
הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה
בְּעַד הָעָם׃ וַאֲתָא
עַמָּא לְוָת מֹשֶׁה וַאֲמָרוּ
חַבְנָא אֲרֵי אִתְרַעֲמְנָא
קֳדָם יְיָ וְעִמָּךְ נְצֵינָא
צַלִּי קֳדָם יְיָ וְיַעְדֵּי
מִנָּנָא יָת חִיוָיא וְצַלִּי
מֹשֶׁה עַל עַמָּא׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה
לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ
עַל נֵס וְהָיָה כָּל הַנָּשׁוּךְ

במחזורא רבא לעשות לפגע להשות ס לעבריה לשבב לעשר לפגע להשות ס אתהם ויחרם אתהם כבקרת ויעריהן. ותנו בשרל ממשה חיסיכר ס

וראה אתו וחי׳ ואמר
ויי למשה עביד לך
קליא ושו יתיה על
את ויהי כל דיתנבית
ויחזי יתיה ויתקים׳
ויעש משה נחשת
וישמהו על הנס והיה
אם נשך הנחש את
איש והביט אל הנחש
והחיה׳ ויעבד
משה חויא דנחשא
ושוייה על את והוי
כד עביית חויא ית
גבראומסתכל בחויא
דנחשא ומתקים׳
ויסעו בני ישראל
ויחנו באבת ונטלו
בני יש ושרו באבת׳
ויסעו מאבת ויחנו
בעיי העברים במדבר
אשר על פני מואב
ממזרח שמש ונטלו

מאבת ושרו במגזת
עברי במדברא דעל
אפי מואב ממדנח
שמשא משם נסעו
ויחנו בנחל זרד׳ מתמן
נטלו ושרו בנחלא
דזרד׳ משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון
אשר במדבר היצא
מגבל האמרי כי
ארנון גבול מואב
בין מואב ובין האמרי׳
מתמן נטלו ושרו
מעברא דארנון
דבמדברא דנפיק
מתחום אמוראה
ארי ארנון תחום
מואב בין מואב ובין
אמוראה׳ על כן
יאמר בספר מלחמת
יהוה את והב בסופה
ואת הנחלים ארנון׳

על כן יתאמר בספרא
קרב יעברייי על
ימא דסוף וגבורן על
נחלי ארנון׳ ואשד
הנחלים אשר נטה
לשבת ער ונשען
לגבול מואב׳ ושית
לנחליא דמדבי
לקביל לחיתומסתמן
לתחום מואב׳ ומשם
בארה הוא הבאר
אשר אמר יהוה
למשה אסף את
העם ואתנה להם
מים׳ ומתמן את
להון בירא הוא
בירא דאמר יי
למשה כנוש ית עמא
ואתין להון מיא׳
אז ישיר ישראל
את השירה הזאת
עלי באר ענו לה׳

אתאמר
בארו׳

ל נביורין
מס ומל נבי
תריין מס שמש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0504
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּכֹל שַׁבָּח יְשׁ֫ תֵּת מוֹאָב רֵישׁ רַמָּתָא וַיִּצָּא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
תּוּשְׁבַּחְתָּא הָדָא וּמִסְתַּכְּיָא עַל אַפֵּי הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יְהוֹצָה
סַקִּי בִּירָא שַׁבָּחוּ לָהּ׃ לֵוִי בֵּית יִשִׁימוֹן וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא
בְּאַר חַפָּרוּהָ שָׂרִים וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים שָׁבַק סִיחֹן יָת יִשְׂרָ
כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם אֶל סִיחֹן מַלְכָּא הָאֱמֹרִי לְמֶעְבַּר בְּתְחוֹמֵיהּ
בְּמִחְקָק בְּמִשְׁעַנְתָּם לֵאמֹר וְשַׁלַּח יִשְׂרָ וּכְנַשׁ סִיחֹן יָת כָּל
וּמִמִּדְבָּר מַתָּנָה בְּיוֹמָא אִזְגְּדִין לְוָת סִיחֹן עַמֵּיהּ וּנְפַק לְקַדְמוּת
דְּחַפָּרוּהָ רַבְרְבַיָּא מַלְבָּא אֱמוֹרָאָה " יְשׁ לְמַדְבְּרָא וַאֲתָא
כְּרוֹהָ אֲרִישֵׁי עַמָּא לְמֵימַר אֶעְבְּרָה לְיָהַץ וְאַגִּיחַ קְרָבָא
סַפְרִיָּא בְּחוּטְרֵיהוֹן בְּאַרְעָךְ לָא נְטֵה בְּיֵשׁ וְיִכְּחוּ יִשְׂרָאֵל
וּמִמִּדְבְּרָא אֲתֵיהִבַּת בְּשַׂדְמָה וּבְכַרְמִים לָא לְפִיחֲרֵב וִירֵשׁ אֶת
לְחוֹן וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל נִשְׁתֵּה מַיִ בְּאֵר בְּדֵרֶךְ אַרְנוֹן מֵאַרְנוֹן עַד
וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת הַמֶּלֶךְ נָלֵךְ עַד אֲשֶׁר יַבֻּק עַד בְּנֵי עַמּוֹן
וּמִדְּאִתְיְהִיבַת לְחוֹן נַעֲבֹר גְּבוֹל בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עֹז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן
נַחְתָּא עַמְּהוֹן לְנַחֲלִיאֵ בְּאַרְעָךְ לָא נְסָטֵי וּמַחֲנֵי יְשׁ לְפִתְגָּם
וּמִנַּחֲלִיאֵ סַלְקָא עַמְּהוֹן בְּחַקְלָא וּבְכַרְמִים לָא דְּחַרְבוּ וִירִית יָת
לְרָמְתָא וּמִבָּמוֹת נְשַׁתֵּי מֵי נַוְבָא בְּאוּרְחָ אַרְעֵיהּ מֵאַרְנוֹנָא
חֲגִיָּא אֲשֶׁר בְּשַׂדְמָה מַלְכָּא נְוִיל עַד עַד יוּבְקָא עַד בְּנֵי
מוֹאָב רֵאשׁ הַפִּסְגָּה דְּנַעֲבַר תְּחוּמָךְ וְלָא עַמּוֹן אֲרֵי תְקִיף "
וְנִשְׁקְפָה עַל פְּנֵי יְשִׁימֹן וּמִרְמְתָא תַּן סִיחֹן יָת יִשְׂרָאֵל תְּחוּמָא דִּבְנֵי עַמּוֹן
לְחִילְיָא דְּבַחְקְלֵי סִיחֹן אֶת כָּל עַמּוֹ עֲבַר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף וְתַקֵּף יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל הֶעָרִים הָאֵלֶּה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0505
powered by DWork • Heidelberg University Library

סיחון ד מלבתו ומימנהון עלכן יאמרו המשלים · אוי לך מואב אבדת עם כמוש · ואשלח מלאכים · ועשת יי׳ להם · שארץ האורי בי שמעון חש

וישב ישראל בכל
ערי האמרי בחשבון
ובכל בנתיה׃ ונסיב
ישר ית כל קרויא
האלין ויתיב ישר
בכל קרוי אמוראה
בחשבון ובכל כפרנהא׃
כי חשבון עיר סיחן
מלך האמרי הוא
והוא נלחם במלך
מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו
עד ארנן׃ ארי חשבון
קרתא דסיחן מלכא
אמוראה היא והוא
אגיח קרבא במלכא
דמואב קדמאה ״
ונסיב ית כל ארעיה
מניה עד ארנון׃ על
כן יאמרו המשלים
באו חשבון תבנה
ותכונן עיר סיחון׃

על כן יימרון מתליא
עולו לחשבון תתבני
ותשתכלל קרתא
דסיחון׃ כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית
סיחן אכלה ער
מואב בעלי במות
ארנן׃ ארי קדום
תקיף כאשא נפק
מחשבון עבדי קרבא
כשלהביתא מקרתא
דסיחון קטילו עמא
דשרי בלחית מואב
כומריא דפלחין בית
דחלת רמתא דארנון׃
אוי לך מואב אבדת
עם כמוש נתן בניו
פליטם ובנתיו בשבית
למלך אמרי סיחון׃
וי לכון מואבאי
אבדתון עמא דפלחין
לכמוש מסר בניהי

צירין ובנתיה בשביא
למלכא אמוראה
סיחון׃ ונירם אבד
חשבון עד דיבן
ונשים עד נפח אשר
עד מידבא׃ פסקת
מלכו מחשבון עד א
שולטן מדיבן וצדיו
עד נפח דסמיך
על מידבא׃ וישב
ישראל בארץ האמרי
ויתיב ישר בארע
אמוראה׃ וישלח מש
לרגל את יעזר וילכו
בנתיה ויורש את
האמרי אשר שם
ושלח משה לאללא
ית יעזר וכבשו כפרנ
ותריך ית אמוראה
דתמן׃ ויפנו ויעלו
דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0506
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולחכו ב ושימנין עתה ולחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור ולחכו ענפי ירק כיחכו אר

לקראתם הוא וכל
עמו למלחמה ארדעי׃
ואתפניאו וסליקו
לאורח מתנן ונפק
עוג מלכא דמתנן
לקדמותהון הוא וכל
עמיה לאגחא קרבא
לאדרעי ויאמר יחוה
אל משה אל תירא
אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית
לסיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון׃
ואמר יי למשה לא
תדחל מניה ארי
בידך מסרית יתיה
ויתכל עמיה ויתר
ארעיה ותעביד ליה
כמא דעבדת לסיחון
מלכא אימוראה

וידבר דיתיב בחשבון ובנו
לקראתם אתו ואת בנוי ואת
אלה כל עמו עד בלתי
הדברים השאיר לו שריד
לקראתנו וירשו את ארעו
ומחו יתיה ויתבנוהי
ויתכל עמיה עד
דלא אשתאר ליה
משזיב וירתו ית
ארעיה ויסעו בני
ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן
ירחו ונטלו בני יש
ושרו במשריאת מואב
מעברא לירדנא
דירחו וורא
לבלק בן צפור את
כל אשר עשה ישראל
לאמרי וחזא בלק
בר צפור יתכל דעבד
יש לאמוראה ועד
מואב מפני העם

מאד כי רב הוא ויקץ
מואב מפני בני ישראל
ודחיל מואבאה מן
קרם עמא לחדא
ארי סגי הוא ועקת
למואבאה מן קדם
בני יש ויאמר מואב
אל זקני מדין עתה
ילחכו הקהל את כל
סביבתינו כלחך השור
את ירק השדה ובלק
בן צפור מלך למואב
בעתה ההוא ואמר
מואבאה לסבי מדין
כען ישיצון קהלא
יתכל סחרנא כמא
דמלחיך תורא ית
ירוקא דחקלא ובלק
בר צפור מלכא
למואב בעדנא ההוא
וישלח מלאכים אל
בלעם בן בעור פתורה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0507
powered by DWork • Heidelberg University Library

לכה ז׳ מל בפרשא וסימנהון ועתה לכה נא׳ הנה העם׳ כי כבד אכבדך׳ מן ארם ינחני ב׳ בו׳ אקחך׳ יעתה הנני הולך לעמי לכה׳

אשר על הנהר ארץ
בני עמו לקרא לו
לאמר הנה עם יצא
ממצרים הנה כסה את
עין הארץ והוא ישב
ממלי ושלח אזגדין
לות בלעם בר בעור
לפתור ארם דעל
פרת ארע בני עמיה
למקרי ליה למימר
הא עמא נפק ממצר
הא חפא ית עין שמשא
דארעא והוא שרי
מלקבלי ועתה לכה
נא ארה לי את העם
הזה כי עצום הוא
ממני אולי אוכל נכה
בו ואגרשנו מן הארץ
כי ידעתי את אשר
תברך מברך ואשר
תאר יואר׳ וכען איתא
כען לוט לי ית עמא

הדין ארי תקיף הוא
מני מא אם אכול
לאגחא ביה קרב
ואתריכניה מן ארעא
ארי ידענא ית דתברך
ניברך ודתלוט ליט׳
וילכו זקני מואב וזקני
מדין וקסמים בידם
ויבאו אל בלעם וידברו
אליו דברי בלק ואזלו
סבי מואב וסבי מדין
וקסמיא בידיהון ואתו
לות בלעם ומלילו
עמיה פתגמי בלק
ויאמר אליהם לינו
פה הלילה והשבתי
אתכם דבר כאשר
ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב
עם בלעם ואמר
להון ביתו הכא בלילא
ואתיב יתכון פתגמא

כמא דימליל ייי עמי
ואוריכו רברבי מואב
עם בלעם ויבא אלהים
אל בלעם ויאמר מי
האנשים האלה עמך׳
ואתא מימר מן קדם
ייי לות בלעם ואמר
מן גבריא האילין
דעמך׳ ויאמר בלעם
אל האלהים בלק בן
צפר מלך מואב שלח
אלי ואמר בלעם קדם
ייי בלק בר צפור מלכא
דמואב שלח לותי׳
הנה העם היצא
ממצרים ויכס את
עין הארץ עתה
לכה קבה לי אתו
אולי אוכל להלחם
בו ואגרשתיו׳ הא עמא
נפק ממצרים וחפא
ית עין שמשא דארעא

אש׳ אשר על הנהר
נפ׳ אשר על הנהר
לו׳ וחס
ל׳ ומל
ב׳ חס׳ בגברי
יז׳ מל׳ בתו
ל׳ וכת׳ כן
ז׳ מל׳ בפרש
ג׳ ל׳ ומל׳ וכול׳ חס׳

עפר ב׳ וחס׳ בגברי וסימנהון בלק בן צפור מלך מואב׳ האזינה עדי בני עפר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0508
powered by DWork • Heidelberg University Library

כְּעֵן אֵיתָאלוּט לִי
וַתֵּיהּ מָא אִם אִכּוֹל
לְאַגָּחָא בֵּיהּ קְרַב
וְאֵיתְרִיכְנֵיהּ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם
לְא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לְא
תָּאֹר אֶת הָעָם כִּי
בָּרוּךְ הוּא וַאֲמַר יְיָ
לְבִלְעָם לְא תֵּיזִיל
עִמָּהוֹן לְא תְּלוֹטִית
עַמָּא אֲרֵי בְּרִיךְ הוּא
וְיָקֶם בִּלְעָם בְּצַפְרָא
וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרֵי בָלָק
לְכוּ אֶל אַרְעֲכֶם כִּי
מֵאֵן יְהוָה לְתִתִּי לְהַלֵּךְ
עִמָּכֶם וְקָם בִּלְעָם
בְּעַפְרָא וַאֲמַר לְרַבְרְבֵי
בָּלָק אִיזִילוּ לְאַרְעֲכוֹן
אֲרֵי רַעֲוָא קֳדָם יְיָ
דְּלָא לְמִשְׁבְּקֵי לְמֵיזַל
עִמְּכוֹן וְיָקוּמוּ שָׂרֵי
מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל בָּלָק

וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם
חַלָּךְ עִמָּנוּ וְקָמוּ
רַבְרְבֵי מוֹאָב וַאֲתָיוּ
לְוָת בָּלָק וַאֲמָרוּ סָרִיב
בִּלְעָם לְמֵיתֵי עִמָּנָא
וְיָסֵף עוֹד בָּלָק שְׁלַח
שָׂרִים רַבִּים וּנְכַבָּדִים
מֵאֵלֶּה וְאוֹסִיף עוֹד
בָּלָק שְׁלַח רַבְרְבִין
סַגִּיאִין וְיִקָּרִין מֵאִלֵּין
וַיָּבֹאוּ אֶל בִּלְעָם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר
בָּלָק בֶּן צִפּוֹר אַל
נָא תִּמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי
וְאֲתָיו לְוָת בִּלְעָם וַאֲמָרוּ
לֵיהּ כְּדֵין אֲמַר בָּלָק
בַּר צִפּוֹר לָא כְעַן
תְּתְמְנַע מִלְּמֵיתֵי
לְוָתִי כִּי כַבֵּד אֲכַבְּדֶךָּ
מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר
אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלֵךְ נָא
קַבָּה לִי אֶת הָעָם הַזֶּה

אֲרֵי יְקָרָא אֵיקַרְנָךְ
לַחֲדָא וּבְלַחְדָּא תֵּימַר לִי
אֵיעֲבֵיד וְאֵיתָא כְּעַן
לוֹט לִי יָת עַמָּא הָדֵין
וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר
אֶל עַבְדֵי בָלָק אִם
יִתֶּן לִי בָלָק מְלֹא
בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לְא
אוּכַל לַעֲבֹר אֶת פִּי
יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת
קְטַנָּה אוֹ גְדוֹלָה וְאוֹתָיב
בִּלְעָם וַאֲמַר לְעַבְדֵי
בָּלָק אִם יִתֶּן לִי בָלָק
מְלֵי בֵיתֵיהּ כַּסְפָּא וּדְהָב
לֵיתַלִּי רְשׁוּ לְמֶעְבַּר
עַל גְּזֵירַת מֵימְרָא דַּייָ
אֱלָהִי לְמֶעְבַּד זְעֵרְתָּא
אוֹ רַבְרְבָתָא וְעִתָּה שְׁבוּ
נָא בָזֶה גַּם אַתֶּם הַלַּיְלָה
וְאֵדְעָה מַה יֹּסֵף יְהוָה
דַּבֵּר עִמִּי וּכְעַן אוֹרִיכוּ

כְּעַן הָכָא אַף אַתּוּן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0509
powered by DWork • Heidelberg University Library

בלילא ואידע מא
יוסיף ייי למללא עמי׃
ויבא אלהים אל בלעם פס
לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואך את
הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה׃
ואתא מימר מן קדם
ייי לות בלעם בלילא
ואמר ליה אם למקרי
לך אתו גברייא קום
איזיל עמהון וברם
ית פתגמא דאמליל
עמך יתיה תעביד׃
ויקם בלעם בבקר
ויחבש את אתנו
וילך עם שרי מואב׃
וקם בלעם בצפרא
וזריז ית אתניה ואזל
עם רברבי מואב׃
ויחר אף אלהים כי

הולך הוא ויתיצב
מלאך יהוה בדרך
לשטן לו והוא רכב
על אתנו ושני נעריו
עמו׃ ותקיף רוגזא
דייי ארי אזיל הוא
ואתעתד מלאכא
דייי באורחא לסטן
ליה והוא רכיב על
אתניה ותרין עולימוהי
עמיה׃ ותרא האתון
את מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלופה
בידו ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה
ויך בלעם את האתון
להטתה הדרך׃ וחזת
אתנא ית מלאכא
דייי מעתד באורחא
וחרביה שליפא בידיה
וסטת אתנא מן
אורחא ואזלת בחקלא

ומחא בלעם ית
אתנא לאסטיותה
לאורחא׃ ויעמד
מלאך יהוה במשעול
הכרמים גדר מזה
וגדר מזה׃ וקם
מלאכא דייי בשביל
כרמיא אתרא דגדירא
מכא וגדירא מכא׃
ותרא האתון את
מלאך יהוה ותלחץ
אל הקיר ותלחץ את
רגל בלעם אל הקיר
ויסף להכתה׃ ותזת
אתנא ית מלאכא
דייי ואדחיקת עם
כותלא ודחקת ית
רגלא דבלעם
בכותלא ואוסיף
לממחה׃ ויוסף מלאך
יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין

ותט ג׳ וסימטהון ותט האתון מן הדרך ותט לפני זה שלוש רגלים ותט אשורינו מני אדרך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0510
powered by DWork • Heidelberg University Library

שלוש ג׳ מלבתו וסימנהון את אתנך זה · שלוש ערים תבריל לך · שלוש פעמים בשנה יראה · ראש כמונת ידו

דרך לנטות ימין
ושמאל׃ ואוסיף
מלאכא דייי עבר
וקם באתר עק דלית
אורח למסטי לימינא
ולסמלא׃ ותרא האתון
את מלאך יהוה ותרבץ
תחת בלעם ויחר אף
בלעם ויך את האתון
במקל׃ וחזת אתנא
ית מלאכא דייי ורבעת
תחות בלעם ותקיף
רוגזא דבלעם ומחא
ית אתנא בחוטרא׃
ויפתח יהוה את פי
האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי
הכיתני זה שלש
רגלים׃ ופתח ייי
ית פומא דאתנא
ואמרת לבלעם מא
עבדית לך ארי

מחיתני דנן תלת
זמנין׃ ויאמר בלעם
לאתון כי התעללת
בי לו יש חרב בידי
כי עתה הרגתיך׃
ואמר בלעם לאתנא
ארי חייכת בי אילו
פון אית חרבא בידי
ארי כען קטלתיך׃
ותאמר האתון אל
בלעם הלוא אנכי
אתנך אשר רכבת
עלי מעורך עד
היום הזה ההסכן
הסכנתי לעשות לך
כה ויאמר לא׃
ואמרת אתנא לבל
הלא אנא אתנך
דרכבת עלי מדאיתך
עד יומא הדין המילף
אליפנא למעבד לך
כדין ואמר לא׃ ויגל

יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו
שלפה בידו ויקד
וישתחו לאפיו׃ וגלא
ייי ית עיני בלעם וחזא
ית מלאכא דייי מעתד
באורחא וחרביה שליפא
בידיה וכרע וסגיד
לאפוהי׃ ויאמר אליו
מלאך יהוה על מה
הכית את אתנך זה
שלוש רגלים הנה
אנכי יצאתי לשטן
כי ירט הדרך לנגדי׃
ואמר ליה מלאכא
דייי על מא מחיתא
ית אתנך דנן תלת
זמנין הא אנא נפקית
לסטן ארי גלי קדמי
דאתרעי למיזל
באורחא לקבלי׃

ויגל ב׳ וסימנהון ויגל ייי את עיני בלעם את משך · הסכנתי כותיה הסכנת דה כותיה ומלל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0511
powered by DWork • Heidelberg University Library

כול אוריתא כי עתה במ׳ז כי אתה ופיל תנה את נשי׳ לא יכול העם׳ ואמרו אל יושב׳ ויאמר בלעם כי אתה בא אל הארץ ויקרא משה ליהושע
ויצו את יהושע בן נון

ותראני האתון ותט
לפני זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני כי
עתה גם אתכה הרגתי
ואותה החייתי׳ וחזתני
אתנא וסטת מן קדמי
דנן תלת זמנין אילו
פון לא סטת מן קדמי
ארי כען אף יתך
קטלית ויתה קיימית׳
ויאמר בלעם אל
מלאך יהוה חטאתי
כי לא ידעתי כי
אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אסרע
בעיניך אשובה לי׳
ואמר בלעם למלאכא
דייי חבית ארי לא
ידענא דאת מעתד
לקדמותי באורחא
וכען אם ביש בעינך
אתוב לי׳ ויאמר מלאך

יהוה אל בלעם לך
עם האנשים ואפס
את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק׳
ואמר מלאכא דייי
לבלעם איזיל עם
גבריא וברם ית פתגמא
דאימליל עמך יתיה
תמליל ואזל בלעם
עם רברבי בלק׳
וישמע בלק כי בא
בלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר
על גבול ארנן אשר
בקצה הגבול׳ ושמע
בלק ארי אתא בלעם
ונפק לקדמותיה
לקרתא דמואב דעל
תחום ארנון דבסטר
תחומא׳ ויאמר בלק
אל בלעם הלא שלח

שלחתי אליך לקרא
לך למה לא הלכת
אלי האמנם לא אוכל
כבדך׳ ואמר בלק
לבלעם הלא משלח
שלחית לותך למקרי
לך למא לא אתיתא
לותי הבקו שטא הויתא
אמר לית אנא יכיל
ליקרותך׳ ויאמר
בלעם אל בלק הנה
באתי אליך עתה
היכל אוכל דבר
מאומה הדבר אשר
ישים אלהים בפי
אתו אדבר׳ ואמר
בלעם לבלק הא
אתיתי לותך כען
המיכל יכילנא למללא
מדעם פתגמא דישוי
ייי בפומי יתיה אמליל׳
וילך בלעם עם בלק

כול ג
מל
כול ל
אורי כת
כי כן
עתה
בר
מן
ז
כי
אתה
כול
סוף
רבים
אורי
מתחלף
כי עתה
בה
כי־אתה
בר יז
מן בט
ז
בקר
כי
אתה ועתה
ואתה
אל
ידעית
כול
סיף
חס
במב מל

היכל ב׳ וטימנדון היכל אוכל דבר מאומה הדבר׳ יכלו אלהי גויי האדצורב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0512
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן קרית חצות ואצות תשים לך בדמשק וכול ירמיה במא שוטטו באוצות ירושלם הלין כול חצות כתיבי פן תשמחנה ואוצתיה חלל באוצתי
חגרו שק חוצת כת ושל חוצות כת ס

ויבאו קרית חצות׃ סימן הכא שבעה מדבחין אלהים אל בלעם
ואזל בלעם עם בלק ואתקין לי הכא שבעה ויאמר אליו את
ואעיליה לקרית מחוזוהי׃ תורין ושבעה דכרין׃ שבעת המזבחת כול
ויזבח בלק בקר וצאן ויעש בלק כאשר ערכתי ואעל פר אורי
וישלח לבלעם ולשרים כב דבר בלעם ויעל בלק ואיל במזבח׃ וערע חס
אשר אתו׃ ונכיס בלק ובלעם פר ואיל במזבח׃ מימר מן קדם ייי
תורין ועז ושלח לבל ועבד בלק כמא דמליל בבלעם ואמר קדמוהי
ולרברביא דעמיה׃ בלעם ואסיק בלק ית שבעה מדבחין
ויהי בבקר ויקח בלק ובלעם תור ודכר על סדרית ואסיקית תור
את בלעם ויעלהו כל מדבח׃ ויאמר ודכר על כל מדבח׃
במות בעל וירא בלעם לבלק התיצב וישם יהוה דבר בפי
משם קצה העם׃ על עלתך ואלכה בלעם ויאמר שוב
והוה בצפרא ודבר אולי יקרה יהוה אל בלק וכה תדבר׃ ל
בלק ית בלעם ואסקיה לקראתי ודבר מה כת
לרמת דחלתיה וחזא יראני והגדתי לך ושוי ייי פתגמא בפומא הי
מתמן קצת מן עמא׃ וילך שפי׃ ואמר בל דבלעם ואמר תוב
ויאמר בלעם אל לבלק אתעתד על לות בלק וכדין תמליל׃ ל
בלק בנה לי בזה סימן עלתך ואיהך מא וישב אליו והנה נצב
שבעה מזבחת והכן ג אם יערע מימר מן על עלתו הוא וכל
לי בזה שבעה פרים חס קדם ייי לקדמותי שרי מואב׃ ותב לותיה
ושבעה אילים׃ ואמר ד ופתגמא דיחזנני ואיחוי והא מעתד על עלתיה
בלעם לבלק בני לי מל לך ואזל יחידי׃ ויקר בתו ל וישא משלו ויאמר

בנה כול בינינא בהי בשר ודם ביוד וכל לשון ארמית באלף במב בהי ס

אילים ד מל בתורה וסי עזים מאתים
קחאת אהלן בנה לבזה חמאת בקר ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0513
powered by DWork • Heidelberg University Library

ינחני ב׳ ופימנהון ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם · ינחני במעגלי צדק למען שמו

מן ארם ינחני בלק
מלך מואב מהררי
קדם לכה ארה לי
יעקב ולכה זעמה
ישראל ונטל מתליה
ואמר מן ארם דברני
בלק מלכא דמואב
מטורי מדנחא איתא
לוט לי יעקב ואיתא
תריך לי יש מה אקב
לא קבה אל ומה
אזעם לא זעם יהוה
מא אילוטיה דלא
לטיה אל ומה אתרכיה
דלא תרכיה ייי כי
מראש צרים אראנו
ומגבעות אשורנו
הן עם לבדד ישכן
ובגוים לא יתחשב
ארי מריש טוריא
חזיתיה ומרמתא
סכיתיה הא עמא

בלחוד יהון עתידין
דיחסנון עלמא וכעממיא
אלא יתדנון גמירא מי
מנה עפר יעקב ומספר
את רבע ישראל תמת
נפשי מות ישרים ותהי
אחריתי כמהו מן
יכול לממני דערקיא
דבית יעקב דאמיר
עליהון ריסגון כעפרא
דארעא או חדא
מארבע משריתא דיש
תמות נפשי מותא
דקשיטוהי ויהי סופי
כותהון ויאמר בלק
אל בלעם מה עשית
לי לקב איבי לקחתיך
והנה ברכת ברך
ואמר בלק לבלעם
מא עברת לי למלט
סנאי דברתך והא
ברכא מברכת להון

ויען ויאמר הלא
את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר לדבר
ואתיב ואמר הלא
ית דישוי ייי בפומי
יתיה איטר למללא
ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום
אחר אשר תראנו
משם אפס קצהו
תראה וכלו לא תראה
וקבנו לי משם ואמר
ליה בלק איתא כען
עימי לאתר אוחרן
דתחזניה מתמן
לחוד קצתיה תחזי
וכוליה לא תיחזי
ותלוטיה לי מתמן
ויקחהו שדה צפים
אל דאש הפסגה
ויבן שבעה מזבחת
ויעל פר ואיל במזבח

הן ה׳ ופימנה הן עם לבדד ישכן · הן עם כלביא יקום · הן הוא משוש דרכו הן תוי שדי יענני · הזזאת לא צדקת אענך
וכל דסמ׳ לכל אל אלה דכות

לא ז׳ ראש׳ פסו׳ בסיפ׳ וסי׳ לא ישאירו׳ לא יום אחר תאכלון׳ לא אוכל אנכי לבדי׳ לא בן עבדי משה׳ לא איש אל׳ לא הביט און ביעקב

לא
נשוב
אל
בתינו
וכל
שאר
סיפ׳
דיש
ולא

ודבריה לחקל סכותא
לדיש רמתא ובנא
שבעה מדבחין ואסיק
תור ודכר על כל מדבח׳
ויאמר אל בלק התיצב
כה על עלתך ואנכי
אקרה כה׳ ואמר
לבלק אתעתד הכא
על עלתך ואנא
אתמטי עד כא ויקר
יהוה אל בלעם וישם
דבר בפיו ויאמר שוב
אל בלק וכה תדבר׳
ועד עמימר מן קדם
ייי בבלעם ושוי פתגמא
בפומיה ואמר תוב
לות בלק וכדין תמליל׳
ויבא אליו והנו נצב
על עלתו ושרי מואב
אתו ויאמר לו בלק
מה דבר יהוה ואתא
לותיה והוא מעתד

על עלתיה ורברבי
מואב עמיה ואמר
ליה בלק מא מליל ייי׳
וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה
עדי בנו צפר׳ ונטל
מתליה ואמר קום
בלק ושמע אצית
למימרי בר צפור׳
לא איש אל ויכזב
וכן אדם ויתנחם ההוא
אמר ולא יעשה ודבר
ולא יקימנה׳ לא כמילי
בני אינשא מימר אלהא
בני אינשא אמרין
ומכדבין ואף לא
כעובדי בני בסרא
דאנון גזרין למעבד
תיבין ומתמלכין הוא
אמר ועביד וכל מימריה
מתקים׳ הנה ברך לקחתי
וברך ולא אשיבנה׳

הא ברכן קבילית
ואי ברכניה ליש ולא
אתיב ברכתא מניה׳
לא הביט און ביעקב
ולא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת
מלך בו׳ אסתכלית
לית פלחי גלולין
בדבית יעקב ואף
לא עבדי לאות שקר
ביש מימרא דייי
אלההון בסעדהון
ושכינת מלכהון ביניהון׳
אל מוציאם ממצרים
כתועפת ראם לו׳ אל
דאפיקנון ממצתוקפא
ורומא דיליה׳ כי לא
נחש ביעקב ולא קסם
בישראל כעת יאמר
ליעקב ולישראל מה
פעל אל׳ ארי לא
נחשיא צבן דייטב

ברכתי
לס
לג צא
תא וכל
ויען
ויסף
דאיוב
בות
ז׳ ל
דיש
פסו
בסי
אש
פעל
נפ
פעל

עבר ב׳ חס׳ בגברי ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר׳ קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0515
powered by DWork • Heidelberg University Library

לְדַבֵּית יַעֲקֹב וְאַהֲלֹא
קְסָמְיָא בְּיִשְׂרָאֵל בְּעֵת יֵאָמֵר
בְּיַעֲקֹב וְלְיִשְׂרָאֵל מַה עָשָׂה
עַמִּי לְמִימַר כַּד מְמַלֵּל
אֱלָהָא הֵן עַם כְּלָבְיָא
וְקוֹם וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא
לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל
טֶרֶף וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה׃
הֵא עַמָּא כְּלַיְתָא שְׁרֵי
וְכַאֲרְיָא יִתְנַטַּל לָא
יִשְׁרֵי בְּאַרְעֵיהּ עַד
דְּיִקְטוֹל קְטוֹל וְנָסֵי
עַמְמַיָּא יֵירַת וְיֵאמַר
בָּלָק אֶל בִּלְעָם וַיַּקְהֵב
לֹא תְקַבְּנוּ גַּם בָּרֵךְ לֹא
תְּבָרְכֶנּוּ וַיֹּאמֶר בָּלָק
לְבִלְעָם אֶל מִילְטוֹ
לֹא תְלוֹטְנוּן אַף בָּרָא
לֹא תְּבָרְכְנוּן וַיַּעַן
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל בָּלָק
הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר

יְהוָה אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה׃
וַיֵּלֶךְ בָּלָק אֶל בִּלְעָם וַיֹּאמֶר
לְבָלָק הֲלֹא מַלִּילִית
עִמָּךְ לְמֵימַר כָּל דְּמַלִּיל
יְיָ יָתִיהּ אֶעְבֵּיד וַיֹּאמֶר
בָּלָק אֶל בִּלְעָם לְכָה
נָא אִקָּחֲךָ אֶל מָקוֹם
אַחֵר אוּלַי יִישַׁר בְּעֵינַי
הָאֱלֹהִים וְקַבְּתוֹ לִי
מִשָּׁם וַיֹּאמֶר בָּלָק לְבִלְעָם
אִיתָא כְּעַן אֲדַבְּרִנָּךְ
לַאֲתַר אָחֳרָן מָאנָם
תְּהֵידְ עֲלָאמִן קֳדָם יְיָ
וְתִלּוֹטֵיהּ לִי מִתַּמָּן
וַיִּקַּח בָּלָק אֶת בִּלְעָם
רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף
עַל פְּנֵי הַיְשִׁמֹן וַיְדַבֵּר
בָּלָק אֶת בִּלְעָם לֵאמֹר
רְמָתָא דְמִסְתַּכְּיָא עַל
אַפֵּי בֵּית יְשִׁימוֹן וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל בָּלָק בְּנֵה
לִי בָזֶה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת

וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה
פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִם׃
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק
בְּנֵי לִי הֲכָא שִׁבְעָה
מַדְבְּחִין וְאַתְקֵין לִי
הֲכָא שִׁבְעָה תּוֹרִין
וְשִׁבְעָה דְכָרִין וְיַעֵשׂ
בָּלָק כְּאֲשֶׁר אָמַר
בִּלְעָם וַיַּעַל פַּר וְאַיִל
בְּמַזְבֵּחַ וַיַּעֲבֹד בָּלָק
כְּמָא דְאָמַר בִּלְעָם
וְאַסֵּיק תּוֹר וּדְכַר עַל
כָּל מַדְבְּחַ וְיָרֵא בִּלְעָם
כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא הָלַךְ כְּפַעַם בְּפַעַם
לִקְרַאת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת
אֶל הַמִּדְבָּר פָּנָיו׃
וְחָזָא בִּלְעָם אֲרִי תַקִּין
קֳדָם יְיָ לְבָרָכָא יָת
יִשְׂרָאֵל וְלָא הֲלִיךְ כְּזִמְנִין
בְּזִמְנִין לְקַדָּמוּת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0516
powered by DWork • Heidelberg University Library

נחשיא ושוי למדברא
אפוהי ויישא בלעם
את עיניו וירא את
ישראל שכן לשבטיו
והיה עליו רוח אלהים
וזקף בלעם את עיניהו
וחזא ית ישראי שרי
לשבטוהי ושרת
עלוהי רוח נבואתמן
קדם ייי ויישא משלו
ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם הגבר
שתם העין ונאם
מתליה ואמר אימר
בלעם בר בעור ואימר
גברא דשפיר חזי
נאם שמע אמרי אל
אשר מחזה שדי
יחזה נפל וגלוי עינים
אימר דשמע מימרי
מוקדם אל וחזיו מן
קדם שדי חזי שבי

ומתגלילה מהפכו
אהליך יעקב משכנתיך
ישראל כמא טבא
ארעך יעקב בית
כנחלים נטיו
כגנת על נהר
כאהלים נטע יהוה
כארזים על מים
כנחלין דמידברין
כגנת שקיא על פרת
כבוסמיא דנצב ייי
כאורזין דנציבין על
מיא יזל מים מדליו
וזרעו במים רבים
ורם מאגג מלכו
ותנשא מלכתו ויסגי
מלכא דיתרבא מבנוהי
וישלוט בעממין סגיאין
ויתקף מאגג מלכיה
ותנטל מלכותיה אל
מוציאו ממצרים
כתועפת ראם לו

יאכל גוים צריו
ועצמותיהם יגרם
וחציו ימחץ אלי
דאפיקנון ממצרים
תוקפא ורומא דילית
ייכלון בית יש נכסי
עממיא סנאיהון ובכורת
מלכיהון יתפנקון
וארעתהון יחסנון
בר עשכב כאריובלבא
מי יקימנו מברכיך
ברוך ואורריך ארור
וינוח ישראי בתקוף
כאריא וכלית לית
דיקימניה ברוך יהון
ברוכין וליטך יהון
ליטין ויחר אף בלק
אל בלעם ויספק את
כפיו ויאמר בלק אל
בלעם לקבא אויבי קראתיך
והנה ברכת ברך זה
שלש פעמים ותקף

בסימן ז רפ וסימן נשמת כל חי יתברך וכפי יתודה הזב מזובו וזרעו בסימן רבים יורידו חים באנות בסימן רבים הביאך ושבילך בסימן
ואת דרפיהם השלכת ה

מנעך ב ומימנהון אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך ייי מכבוד מנעך מבוא ברמים

רוגזא דבלק בבלעם
ושקפנין לידוהי ואמר
בלק לבלעם למלט
סנאי קריתך והא
ברכא מברכת להון
דנן תלת זמנין ועתה
ברח לך אל מקומך
אמרתי כבד אכבדך
והנה מנעך יהוה מכבוד
וכען איזיל לך לארעך
אמרית יקרא איקרנך
והא מנעך ייי מן יקר
ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי
דברתי לאמר ואמר
בלעם לבלק הלא
אף עם אזגדך
דשלחת לותי מלילית
למימר אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את

פי יהוה לעשות טובה
או רעה מלבי אשר
ידבר יהוה אתו אדבר
אם יתן לי בלק מלי
ביתיה כסף ודהב לית
לי רשו למעבר על
גזירת מימרא דייי
למעבד טבתא או
בישתא מרעותי דימליל
ייי יתיה אמליל ועתה
הנני הולך לעמי לכה
איעצך אשר יעשה
העם הזה לעמך
באחרית הימים וכען
הא אנא אזיל לעמי
איתא אמלכנך מא
דתעביד ואיחוי לך
דיעביד עמא הדין
לעמך בסוף יומיא
וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער
ונאם הגבר שתם העין

ונטל מתליה ואמר
אימר בלעם בר בעור
ואימר גברא דשפיר
חזי נאם שמע אמרי
אל וידע דעת עליון
מחזה שדי יחזה
נפל וגלוי עינים אימר
דשמע מימר מן קדם
אל וידע מדע מן
קדם עלאה חיזו
מן קדם שדי חזי
שכיב ומתגלי ליה
אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב
וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב
וקרקר כל בני שת
חזיתיה ולא כען
סכיתיה וליתוהי קריב
כד יקום מלכא מיע
ויתרבא משיחא מיש

ויידע ג וחס ומימנהון נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון טוב ייי למעוז ביום לפרדה

יקטיל רברבי מואב
וישלוט בכל בני
אינשא והיה אדום
ירשה והיה ירשה
שעיר אויביו וישראל
עשה חיל ויהי אדום
ירותא ויהי ירותא
שעיר לבעלי רבבוהי
ויש יצלח בנכסין
וירד מיעקב והאביד
שריד מעיר ויחות
חד מדבית יעקב
ויובד משויב מקרית
עממיא וירא את
עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית גוים
עמלק ואחריתו עדי
אבד וחזא ית עמלקאה
ונטל מתליה ואמר
ריש קרביא דישר
חוה עמלק וסופיה
לעלמא ייבד וירא

את תקיניו וישא משלו
ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך
וחזא ית שלמאה ונטל
מתליה ואמר תקיף
בית מותבך ושובכך
תקיף מדורך כי אם
יהיה לבער קין עד
מה אשור תשבך ארי
אם יהי לשיצאה שלמאה
אתוראה ישבנך וישא
משלו ואמר אוי מי
יחיה משמו אל ונטל
מתליה ואמר וי
לחייביא דייחון כד
יעביר אלהא ית אלין
וגים מיך כתים וענו
אשור וענו עבר וגם
הוא עדי אבד וסיען
יצטרחן מרומאי
ויענון לאתור וישעבדון
לעבר פרת ואתאנון

לעלמא ייבד וירא
בלעם וילך וישב
למקמו וגם בלק הלך
לדרכו וקם בלעם
ואזל ותב לאתריה
ואף בלק אזל לאורחיה

פתוח
סבב

וישב ישראל בשטים
ויחל העם לזנות אל
בנות מואב ויתיב יש
בשטין ושרי עמא
למטעי בתר בנת
מואב ותקרן לעם
לזבחי אלהיהן ויאכל
העם וישתחוו לאלהיהן
וקראה לעמא לדבחי
טעיתהין ואכל עמא
וסגידו לטעותהין
ויצמד ישראל לבעל
פעור ויחר אף יהוה
בישראל ואתחבר
יש לבעלא פעור

ותקרן ה ופימנהון לעם לזבחי קדמי ויתאמר עליהן ושלאחריו השבטרת שם שנים בו ותקרן לעם קדמן ליעדת חס הי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0519
powered by DWork • Heidelberg University Library

פִּינְחָס בַּר אֶלְעָזָר חַמְדִינַת זִמְרִי בֶּן
בַּר אַהֲרֹן כָּהֲנָא אִתְּבַ סְלוּא נְשִׂיא בֵּית אַבָּ
יִת חֵימָתִי מֵעַל בְּנֵי לְשַׁמְעָנִי וּשׁוּם גַּבְרָא
יש בְּדַקְנֵי יִת קְנָאתִי בַּר יֵשׁ קְטִילָא דְאִתְקְטִיל
בְּיַעֲהוֹן וְלָא שֵׁיצֵיתִי עִם מַדְיְנָתָא זִמְרִי
יִת בְּנֵי יש בְּקִנְאָתִי בַּר סְלוּ רַבְּ בֵּית בָּא
לָכֵן אֱמַר הָנֵנִי נָתֵן לְבֵית שִׁמְעוֹן וְשֵׁם
לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמְּדִינָת ב
בֵּכֵן אֱמַר הָא אֲנָא כּוֹזְבִי בַּת צוּר רֵאשׁ
גַּיר לֵיהּ יִתְקְמִי שְׁלָם׃ אִמּוֹת בֵּית אָבְ בְּמִדְיָן ד
וְהֵוְיָתָה לוֹ וְלִזַרְעוֹ חִוָּא וְשׁוּם אִיתְּתָא
אַחֲרָיו בְּרִית כְּהוּנַת דְּאִתְקְטִילַת מַדְיְנָתָא
עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר כּוֹזְבִי בַּת צוּר רֵישׁ
קִנֵּא לֵאלָהָיו וַיְכַפֵּר אוּמֵי בֵּית אַבָּא בְּמִדְיָן
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ חִוָּא׃ ו
לֵיהּ וְלִבְעוּתֵי דְּתַרְוַיְהוֹן ז
קָיֵם כְּהוּנַת עוֹלָם חַלָּף דְּקִנְאָ קָדָם
אֱלָהֵיהּ וְכַפַּר עַל אוֹתָם אַעֵיק לְמַדְיָנָאֵי ח
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּשְׁמ וְתִקְטִיל יַתְהוֹן׃ כִּי ט
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה ב עֲרִירִים הֵם לָכֶם י
אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת בְּנָלֵיהֶם אֲשֶׁר וְכֵלָן יא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פנ יב
וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן פנ יג
הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ וְהוֹ יד
בְּתַר מוֹתָנָא וַאֲמַר יְיָ טו
לְמֹשֶׁה וּלְאֶלְעָזָר בַּר טז
אַהֲרֹן כָּהֲנָא לְמֵימַר׃ יז
שָׂאוּ אֶת רֵאשׁ כָּל יח
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן

לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוֹר
וְעַל דְּבַר כָּזְבִי בַּת
נְשִׂיא מִדְיָן אֲחוֹתָם
הַמֻּכָּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה
עַל דְּבַר פְּעוֹר׃ אֲרֵי
מְעִיקִין אִנּוּן לְכוֹן
בְּנַכְלֵיהוֹן דְּנַכִּילוּ לְכוֹן
עַל עִסַּק פְּעוֹר וְעַל
עִסַּק כָּזְבִי בַּת רַבָּא
דְּמִדְיָן אֲחָתְהוֹן
דְּאִתְקְטִילַת בְּיוֹמָא
דְּמוֹתָנָא עַל עִסַּק
פְּעוֹר וְיָהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה

אותם יא מל בסיפ וסי וילקחו את שלבי בני ישראל מבן שלשים ומעלה בני גרשון על פי ה׳ פקדו וישלחו אותם והנשים אותם ויקריבו אותם
קח מאתם ויקח משה את הזהב וכל יחד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0521
powered by DWork • Heidelberg University Library

עשרים שנה ומעלה
לבית אבתם כל יצא
צבא בישראל קבילו
ית חושבן כל נפשתא
דבני יש מבר עשרין
שנין ולעילא לבית
אבהתהון כל נפיק
חילא ביש׳ וידבר
משה ואלעזר הכהן
את בערבת מואב
על ירדן יריחו לאמר׃
ומליל משה ואלעזר
בהנא אמרו למימר
יתהון במשריא דמואב
על ירדן דיריחו למימר׃
מבן עשרים שנה
ומעלה כאשר נוה
יהוה את משה ובני
ישראל היצאים מארץ
מצרים׃ מבר עשרין
שנין ולעילא כמא
דפקיד יי ית משה

ובני יש דנפקו
מארעא דמצרים׃
ראובן בכור
ישראל בני ראובן
חנוך משפחת החנכי
לפלוא משפחת
הפלאי׃ לראובן בורא
דיש בני ראובן חנך
זרעית חנוך לפלוא
זרעית פלוא לחצרן
משפחת החצרוני
לכרמי משפחת
חכרמי׃ לחצן זרעית
חצרון לכרמי זרעית
כרמי׃ אלה משפחת
הראובני ויהיו פקדיהם
שלשה וארבעים אלף
ושבע מאות ושלשים׃
אלין זרעית ראובן
והוו מנייהון ארבעין
ותלתה אלפין ושבע
מאה ותלתין׃ ובני

פלוא אליאב׃ ובני
אליאב נמואל ודתן
ואבירם הוא דתן
ואבירם קרואי
העדה אשר הצו
על משה ועל אהרן
בעדת קרח בהצתם
על יהוה׃ ובני אלי
נמואל ודתן ואבירם
הוא דתן ואבירם
מערעי כנשתא
דאתכנישו על
משה ועל אהרן
בכנשתא דקרח
באתכנושיהון על
יי׃ ותפתח הארץ
את פיה ותבלע אתם
ואת קרח במות העדה
באכל האש את
חמשים ומאתים
איש ויהיו לנס׃
ופתחת ארעא ית

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0522
powered by DWork • Heidelberg University Library

הצפוני ב׳ וסימנהון לצפון משפחת הצפוני ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ

פומה ובלעת יתהון
ויתקרח במותא
דכנשתא כד אכלת
אישתא ית מתן וחמשין
גברא והוו לאת׳ ובני
קרח לא מתו׳ ובני
קרח לא מיתו׳
בני שמעון למשפחתם
לנמואל משפחת
הנמואלי לימין
משפחת הימיני
ליכין משפחת היכיני׳
בני שמעון לזרעיתהון
לנמואל זרעית נמואל
לימין זרעית ימין
ליכין זרעית יכין׳
לזרח משפחת הזרחי
לשאול משפחת
השאולי׳ לזרח זרעית
זרח לשאול זרעית
שאול׳ אלה משפחת
השמעני שנים ועשרים

אלף ומאתים׳ אלין
זרעית שמעון עשרין
ותרין אלפין ומתן׳
בני גד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי
לשוני משפחת השוני׳
בני גד לזרעיתהון
לצפון זרעית צפון
לחגי זרעית חגי
לשוני זרעית שוני׳
לאזני משפחת האזני
לערי משפחת הערי׳
לאזני זרעית אזני
לערי זרעית ערי׳
לארוד משפחת
הארודי לאראלי
משפחת האראלי׳
לארוד זרעית ארוד
לאראלי זרעית
אראלי׳ אלה משפחת
בני גד לפקדיהם

ארבעים אלף וחמש
מאות׳ אלין זרעית
בני גד למניניהון
ארבעין אלפין וחמש
מאה׳ בני
יהודה ער ואונן וימת
ער ואונן בארץ
כנען׳ בני יהודה ער
ואונן ומית ער ואונן
בארעא דכנען׳ ויהיו
בני יהודה למשפחתם
לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי
לזרח משפחת הזרחי׳
והוו בני יהודה לזרעיתהון
לשלה זרעית שלה
לפרץ זרעית פרץ
לזרח זרעית זרח׳
ויהיו בני פרץ לחצרן
משפחת החצרני
לחמול משפחת
החמולי׳ והוו בני

אלין לית כותהון החמולי כ׳ הארגלי כ׳ האשבלי כ׳ המלכיאלי כ׳ הוסרי כ׳ השמרי תקשרי סרעדי

פרץ לחצרון זרעית
חצרון לחמול זרעית
חמול׃ אלה משפחת
יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש
מאות׃ אלין זרעית
יהודה למניניהון שבעין
ושיתה אלפין וחמש
מאה׃ בני
יששכר למשפחתם
תולע משפחת התולעי
לפוה משפחת הפוני׃
בני ישש לזרעיתהון
תולע זרעית תולע
לפוה זרעית פוה׃
לישוב משפחת הישבי
לשמרן משפחת
השמרני׃ לישוב זר
ישוב לשמרון זרעית
שמרון׃ אלה משפחת
יששכר לפקדיהם
ארבעה וששים אלף

ושלש מאות׃ אלין
זרעית ישש למניניהון
שתין וארבעה אלפין
ותלת מאה׃
בני זבולן למשפחתם
לסרד משפחת הסרדי
לאלון משפחת האלני
ליחלאל משפחת
היחלאלי׃ בני זבולן
לזרעיתהון לסרד
זרעית סרד לאלון
זרעית אלון ליחלאל
זרעית יחלאל׃ אלה
משפחת הזבולני
לפקדיהם ששים אלף
וחמש מאות׃ אלין
זרעית זבולן למניניהון
שיתין אלפין וחמש
מאה׃
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים׃ בני
יוסף לזרעיתהון

מנשה ואפרים׃ בני
מנשה למכיר משפחת
המכירי ומכיר הוליד
את גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי׃
בני מנשה למכיר
זרעית מכיר ומכיר
אוליד ית גלעד לגלעד
זרעית גלעד׃ אלה
בני גלעד איעזר
משפחת האיעזרי
לחלק משפחת החלקי
אלין בני גלעד איעזר
זרעית איעזר לחלק
זרעית חלק׃ ואשריאל
משפחת האשריאלי
ושכם משפחת השכמי
ואשריאל זר אשריאל
ושכם זרעית שכם
ושמידע משפחת
השמידעי וחפר
משפחת החפרי׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0524
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושמידע זר שמידע
וחפר זרעית חפר׃
וצלפחד בן חפר לא
היו לו בנים כי אם
בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה׃ וצלפחד
בר חפר לא הוו ליה
בנין אלהין בנן ושום
בנת צלפחד מחלה
ונעה חגלה מלכה ותר׃
אלה משפחת מנשה
ופקדיהם שנים וחמשים
אלף ושבע מאות׃
אילין זרעית מנשה
ומניניהון חמשין
ותרין אלפין ושבע
מאה׃ אלה
בני אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת
השותלחי לבכר
משפחת הבכרי

לתחן משפחת התחני׃
אלין בני אפרים לזרעיתהון
לשותלח זר שותלח
לבכר זרעית בכר
לתחן זרעית תחן׃
ואלה בני שותלח לערן
משפחת הערני׃ ואלין
בני שותלח לערן זר
ערן׃ אלה משפחת בני
אפרים לפקדיהם שנים
ושלשים אלף וחמש
מאות אלה בני יוסף
למשפחתם׃ אלין
זרעית בני אפרים
למניניהון תלתין ותרין
אלפין וחמש מאה
אלין בני יוסף לזרעיתהון
בני בנימן
למשפחתם לבלע
משפחת הבלעי
לאשבל משפחת
האשבלי לאחירם

משפחת האחירמי׃
בני בנימן לזרעיתהון
לבלע זרעית בלע
לאשבל זרעית אשבל
לאחירם זר אחירם
לשפופם משפחת
השופמי לחופם
משפחת החופמי׃
לשופם זר שופם
לחופם זר חופם׃
ויהיו בני בלע ארד
ונעמן משפחת הארדי
לנעמן משפחת הנעמי׃
והוו בני בלע ארד
ונעמן זרעית ארד
לנעמן זרעית נעמן׃
אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף
ושש מאות׃ אלין בני
בנימן לזרעיתהון
ומניניהון ארבעין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0525
powered by DWork • Heidelberg University Library

וחמשה אלפין ושית
מאה׃
אלה בני דן למשפחתם
לשוחם משפחת ״
חשוחמי אלה משפחת
דן למשפחתם אלין
בני דן לזרעיתהון
לשוחם זרעית שוחם
אלין זרעית דן
לזרעיתהון כלמשפחת
חשוחמי לפקדיהם
ארבעה וששים אלף
וארבע מאות׃ כל
זרעית שוחם למנניהון
שתין וארבעה אלפין
וארבעמאה׃ בני
אשר למשפחתם ״
לימנה משפחת הימנה
לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת ״
הבריעי בני אשר
לזרעיתהון לימנה

זרעית ימנה לישוי
זרעית ישוי לבריעה
זרעית בריעה׃ לבני
בריעה לחבר משפחת
חחברי למלכיאל
משפחת המלכיאלי׃
לבני בריעה לחבר
זרעית חבר למלכיאל
זרעית מלכיאל׃ ושם
בת אשר שרח ושום
אלה משפחת בני
אשר לפקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ אלין זרעית
בני אשר למנניהון
חמשין ותלתה אלפין
וארבעמאה׃
בני לפתלי למשפחתם
ליחצאל משפחת
הליחצאלי׃ לגוני
משפחת הגוני׃ בני
נפתלי לזרעיתהון

ליחצאל זרעית
יחצאל לגוני זרעית
גוני׳ ליצר משפחת
היצרי לשלם משפחת
השלמי׃ ליצר זרעית
יצר לשלם זרעית
שלם׃ אלה משפחת
נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף
וארבעמאות׃ אלין
זרעית נפתלי לזרעיתהון
ומנניהון ארבעין
וחמשה אלפין וארבע
מאה׃ אלה פקודי
בני ישראל שש
מאות אלף ואלף
שבעמאות ושלשים
אלין מנין בני ישר
שית מאה וחד אלפין
שבעמאה ותלתין
וידבר יהוה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0526
powered by DWork • Heidelberg University Library

אל משה לאמר׃ לאלה
תחלק הארץ בנחלה
במספר שמות׃ לאלין
תתפלג ארעא באחסנא
במנין שמהן׃ לרב
תרבה נחלתו ולמעט
תמעיט נחלתו איש
לפי פקדיו יתן נחלתו׃
לסגיאי תסגון אחסנתהון
ולזעירי תזערון אחסנתהון
גבר לפום מנינוהי
תתיהיב אחסנתיה׃
אך בגורל יחלק את
הארץ לשמות מטות
אבתם ינחלו׃ ברם
בעדבא תתפלג
ארעא לשמהת שבטי
אבהתהון יחסנון׃
על פי הגורל תחלק
נחלתו בין רב למעט׃
על פום עדבא תתפלג
אחסנתהון בין סגיאי

לזעירי׃
ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון
משפחת הגרשני
לקהת משפחת הקהתי
למררי משפחת
המררי׃ ואלין מניני
ליואי לזרעיתהון
לגרשון זרעית גרשון
לקהת זרעית קהת
למררי זרעית מררי׃
אלה משפחת לוי
משפחת הלבני משפחת
החברני משפחת
המחלי משפחת המושי
משפחת הקרחי וקהת
הולד את עמרם׃ אלין
זרעית לוי זרעית לבני
זר חברון זר מחלי
זר מושי זרעית קרח
וקהת אוליד ית
עמרם׃ ושם אשת

עמרם יוכבד בת לוי
אשר ילדה אתה
ללוי במצרים ותלד
לעמרם את אהרן
ואת משה ואת מרים
אחתם׃ ושום איתת
עמרם יוכבד בת לוי
דילידת יתה ללוי
במצ׳ ויליד לעמרם
ית אהרן וית משה
וית מרים אחתהון׃
ויולד לאהרן את
נדב ואת אביהוא
את אלעזר ואת
איתמר׃ ואת יליד
לאהרן ית נדב וית
אביהוא ית אלעזר
וית איתמר׃ וימת
נדב ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה׃
ומית נדב ואביהוא
בקרוביהון אישתא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0527
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולא נותר ה׳ וסימנ׳ כי אמר יי׳ להם · ויכס אקעין כל הארץ · והשמועה באה אלדוד לאמר · ובאנו אליו באחת המקומות · ויהי כאשר נשמע למעלט

נוכרית אקדם ייי׳
ויהיו פקדיהם שלשה
ועשרים אלף כל זכר
מבן חדש ומעלה כי
לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן
להם נחלה בתוך בני
ישראל והוו מניניהון
עשרין ותלתה אלפין
כל דכורא מבר ירחא
ולעי לא ארי לא אתמניו
בגו בני ישר ארי לא
אתיהיבת להון אחסנא
בגו בני יש אלה פקודי
משה ואלעזר הכהן
אשר פקדו את בני
ישראל בערבת מואב
על ירדן ירחו אלין
מניני משה ואלעזר
כהנא דמנו ית בני
יש במשריא דמואב
על ירדנא דיריחו

ובאלה לא היה איש
מפקודי משה ואהרן
הכהן אשר פקדו את
בני ישראל במדבר
סיני ובאלין לא הוה
גבר ממניני משה
ואהרן כהנא דמנו
ית בני יש במדברא
דסיני כי אמר יהוה
להם מות ימתו במדבר
ה׳ ולא נותר מהם איש
כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון ארי
אמר יהוה להון ממת
ימותון במדברא ולא
אשתאר מנהון אינש
אלהין כלב בר יפנה
ויהושע בר נון
פה׳ ותקרבנה בנות צלפחד
בן חפר בן גלעד בן
מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן

יוסף ואלה שמות
מנוו בנתיו מחלה נעה
וחגלה ומלכה ותרצה
כול וקריבא בנת צלפחד
סיפ בר חפר בר גלעד בר
במדבר מכיר בר מנשה לזרעית
סיני מנשה בר יוסף ואלין
בר שמהת בנתיה מחלה
מן בהר נעה וחגלה ומלכה
ב׳ ותרצה ותעמדנה
בהר לפני משה ולפני
סיני אלעזר הכהן ולפני
ל׳ הנשיאם וכל העדה
באורי פתח אהל מועד
וחס לאמר וקמא קדם
ושאר משה וקדם אלעזר
דאורי כהנא וקדם רברביא
מות וכל כנשתא בתרע
יומתו משכן זמנא למימר
אבינו מת במדבר
והוא לא היה בתוך
ט׳ העדה הנועדים על

כל קריה ירחו בר מן יהושע ומלכי

על ייי׳ ו׳ דסם באורי׳ וסימנ׳ ובקר ודאיתם · בתת יי׳ לכם בערב · לכן אתה וכל עדתך · אבינו מת במדבר ובנאליאב · והנביא ההוא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0528
powered by DWork • Heidelberg University Library

יְהוָה בַּעֲדַת קֹרַח כִּי
בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים
לֹא הָיוּ לוֹ אֲבוֹנָא מִית
בְּמַדְבְּרָא וְהוּא לֵאלָהּ
בְּגַוֹ כְנִשְׁתָּא דְאוּרְמָנוּ
עַל יְיָ בְּכְנִשְׁתָּא דְקֹרַח
אֲרֵי בְחוֹבֵיהּ מִית וּבְנִין
לָא הֲווֹ לֵיהּ לְמָה יִגָּרַע
שֵׁם אֲבִינוּ מִתּוֹךְ
מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ
בֵּן תֵּן לָנוּ אֲחֻזָּה
בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִינוּ׃
לְמָא יִתְמְנַע שְׁמָא
דְּאָבוּנָא מִגּוֹ זַרְעִיתֵיהּ
אֲרֵי לֵית לֵיהּ בַּר דְּ
לָנָא אַחְסָנָא בְּגוֹ
אֲחֵי אֲבוּנָא וְיִקְרַב
מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן
לִפְנֵי יְהוָה וְקָרִיב מֹשֶׁ
יָת דִּינְהִין לְקֳדָם יְיָ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר וְאָמַר

יְיָ לְמֹשֶׁה לְמֵימָר׃ כֵּן
בְּנוֹת צְלָפְחָד דְּבָרֹת
נָתוֹ תִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזַּת
נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי
אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת
נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן׃
וְאוֹתָ בְּנוֹת צְלָפְחָד
מְמַלְלָן מִיתֵּן תִּתֵּן לְהֵין
אֲחוּדַת אַחְסָנָא בְּגוֹ
אֲחֵי אֲבוּהֵין וְתַעֲבַר
יָת אַחְסָנַת אֲבוּהֵין לְהֵין׃
וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת
וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם
אֶת נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ׃ וְעִם
בְּנֵי יִשׂ תְּמַלִּיל לְמֵימַר
גְּבַר אֲרֵי יְמוּת וּבַר לֵית
לֵיהּ וְתַעֲבְרוּן יָת אַחְסָנְתֵּיהּ
לִבְרַתֵּיהּ׃ וְאִם אֵין לוֹ
בַּת וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ
לְאַחָיו׃ וְאִם לֵית לֵיהּ
בְּרַתָּא וְתִתְּנוּן יָת

אַחְסָנָתֵיהּ לַאֲחוֹהִי׃
וְאִם אֵין לוֹ אַחִים
וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ
לַאֲחֵי אֲבִיו׃ וְאִם לֵית
לֵיהּ אַחִין וְתִתְּנוּן יָת
אַחְסָנָתֵיהּ לַאֲחֵי
אֲבוּהִי׃ וְאִם אֵין אַחִים
לַאֲבִיו וּנְתַתֶּם אֶת
נַחֲלָתוֹ לִשְׁאָרוֹ הַקָּרֹב
אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ
אֹתָהּ וְהָיְתָה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃ וְאִם לֵית אֲחִין
לַאֲבוּהִי וְתִתְּנוּן יָת
אַחְסָנָתֵיהּ לְקָרִיבָיהּ
דְּקָרִיב לֵיהּ מִזַּרְעִיתֵיהּ
וְיֵרַת יָתָהּ וּתְהֵי לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לִדְיָנָא דִּין כְּמָא
דְּפַקֵּיד יְיָ יָת מֹשֶׁה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0529
powered by DWork • Heidelberg University Library

עלה אל הר העברים
הזה וראה את הארץ
אשר נתתי לבני ישראל׃
ואמר ייי למשה סק
לטורא דעבראי הדין
וחזי ית ארעא דיהבית
לבני יש׃ וראיתה אתה
ונאספת אל עמיך
גם אתה כאשר נאסף
אהרן אחיך׃ ותחזי
יתה ותתכניש לעמך
אף את כמא דאתכניש
אהרן אחוך׃ כאשר
מריתם פי במדבר
צן במריבת העדה
להקדישני במים
לעיניהם הם מי
מריבת קדש מדבר
צן׃ כמא דסריבתון
על מימרי במדברא
דצין במצות כנשתא
לקדשותי במיא

לעיניהון אנון מי
מצות רקם מדברא
דצין׃ וידבר
משה אל יהוה לאמר׃
ומליל משה קדם ייי
למימר׃ יפקד יהוה
אלהי הרוחת לכל
בשר איש על העדה׃
ימני ייי אלה רוחיא
לכל בסרא גברא על
כנשתא׃ אשר יצא
לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא
תהיה עדת יהוה
כצאן אשר אין להם
רעה׃ דיפוק קדמיהון
ודייעול קדמיהון
ודיפיקנון ודיעלנון
ולא תהי כנשתא דייי
כענא דלית להין רעי׃
ויאמר יהוה אל משה

קח לך את יהושע בן
נון איש אשר רוח
בו וסמכת את ידך
עליו׃ ואמר ייי למשה
דבר לך ית יהושע
בר נון גבר דרוח
נבואה ביה ותסמוך
ית ידך עלוהי׃
והעמדת אתו
לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה
וצויתה אתו לעיניהם׃
ותקים יתיה קדם
אלעזר כהנא וקדם
כל כנשתא ותפקיד
יתיה לעיניהון׃ ונתתה
מהודך עליו למען
ישמעו כל עדת בני
ישראל׃ ותתין מזיוך
עלוהי בדיל דיקבלון
מניה כל כנשתא דבני
יש׃ ולפני אלעזר

הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ
בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי
יְהוָה עַל פִּיו יֵצְאוּ
וְעַל פִּיו יָבֹאוּ הוּא
וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ
וְכָל הָעֵדָה׃ וַיִּקְדַּם
אֶלְעָזָר כֹּהֲנָא יְקוּם
וְיִשְׁאַל לֵיהּ בְּדִינָן
אוּרִיא קֳדָם יְיָ עַל
מֵמְרֵיהּ יְהוֹן נָפְקִין
וְעַל מֵמְרֵיהּ יְהוֹן עָלִין
הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמֵּיהּ
וְכָל כְּנִשְׁתָּא׃ וְיַעֲשׂ
מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ
לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי כָּל הָעֵדָה׃ וַיִּסְמֹךְ
מֹשֶׁה כְּמָא דְפַקִּיד
יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה וְרַבֵּר אֶת
יְהוֹשֻׁעַ וְאַקִימֵיהּ
קֳדָם אֶלְעָזָר כָּהֲנָא

וְקִדַּם כָּל כְּנִשְׁתָּא׃
וְיִסְמֹךְ אֶת יָדָיו עָלָיו
וְיַצִּוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃ וְסָמַךְ
יָת יְדוֹהִי עֲלוֹהִי וּפַקְּדֵיהּ
כְּמָא דְמַלִּיל יְיָ בִּידָא
דְמֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ צַו אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי
רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃
וַאֲמַרְתָּ לְהוֹן דֵּין קוּרְבָּנָא
דְּתַקְרְבוּן קֳדָם יְיָ

לַיּוֹם עֹלַת תָּמִיד וְתַמָּר
לְהוֹן דֵּין קוּרְבָּנָא
דְּתַקְרְבוּן קֳדָם יְיָ
אִמְּרִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמֵימָר
תְּרִין לְיוֹמָא עֲלָתָא
תַּדִּירָא׃ אֵת הַכֶּבֶשׂ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
יָת אִמְּרָא חַד תַּעְבִּיד
בְּצַפְרָא וְיָת אִמְּרָא
תִּנְיָנָא תַּעְבִּיד בֵּין
שְׁמָשָׁא׃ וְעִשָּׂרִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ וְחַד
מִן עֲשַׂרְתָּא בְּתַלְתָּ
סָאִין סוֹלְתָא לְמִנְחָתָא
דְּכִילָא בְּמִשְׁחָא כְּתִישָׁא
רְבִיעוּת הֵינָא׃ עֹלַת
תָּמִיד הָעֲשִׂיָה בְּהַר
סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0531
powered by DWork • Heidelberg University Library

לַיהוָה עֹלַת תָּדִירָא
דְּאִתְעֲבִידַת בְּטוּרָא
דְּסִינַי לְאִתְקַבָּלָא
בְּרַעֲוָא קֳדָמָךְ
יְיָ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה
וְנִסְכֵּיהּ רְבִעוּת הִינָא
לְאִמְרָא חַד בְּקוּדְשָׁא
יִתְנַסַּךְ נִיסוּךְ דְּחַמְרָא
עִתִּיק קֳדָם יְיָ וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעַרְבַּיִם כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹתֵיהּ תַּעֲשֶׂה
אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר תְּנִינָא
תַּעֲבִיד בֵּין שִׁמְשַׁיָּא
כְּמִנְחַת צַפְרָא וְכִנְסָכֵיהּ
תַּעֲבִיד קוּרְבָּן דְּמִתְקַבֵּל
בְּרַעֲוָא קֳדָם יְיָ׃
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי

כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ וּבְיוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא תְּרֵין אִמְּרִין
בְּנֵי שְׁנָא שַׁלְמִין וְתַרְתֵּין
עֶסְרוֹנִין סוֹלְתָא
מִנְחָתָא דְּפִילָא
בְּמִשַׁח וְנִסְכֵּיהּ׃ עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃
עֹלַת שַׁבָּא תִּתְעֲבִיד
בְּשַׁבָּא עַל עֹלַת
תְּדִירָא וְנִסְכֵּיהּ׃
וּבְרֹאשׁ חָדְשֵׁיכֶם

תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם
וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם׃ וּבְרִישׁ
יַרְחֵיכוֹן תַּקְרְבוּן
עֲלַת אֲקֳדָם יְיָ תּוֹרִי

בְּנֵי תוֹרֵי תְּרֵין וְדַכַּר
חַד אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא
שִׁבְעָה שַׁלְמִין וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְפָר
הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃
וְתִלְתָּה עֶסְרוֹנִין
סוֹלְתָא מִנְחָתָא ״
דְּפִילָא בְּמִשַׁח לְתוֹרָא
חַד וּתְרֵין עֶסְרוֹנִין
סוֹלְתָא מִנְחָתָא דְּפִילָא
בְּמִשַׁח לְדַכְרָא חָד׃
וְעִשְׂרִין עִשָּׂרוֹן סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֲלָה
רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֵּׁה
לַיהוָה׃ וְעִסְרוֹנָא
עִסְרוֹנָא סוֹלְתָא
מִנְחָתָא דְּפִילָא בְּמִשַׁח
לְאִמְרָא חַד עֲלָתָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0532
powered by DWork • Heidelberg University Library

לאתקבלא ברעוא
קורבנא קדם ייי׃
ונסכיהם חצי ההין
יהיה לפר ושלישת
ההין לאיל ורביעת
ההין לכבש יין זאת
עלת חדש בחדשו
לחדשי השנה ונסכיהון
פלגות הינא יהי לתורא
ותלתות הינא לדכרא
ורבעות הינא לאמרא
חמרא דא עלת ריש
ירח באת חדתות ית
כן לכל רישי ירחי
שתא ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה
על עלת התמיד יעשה
ונסכו וצפיר ברעזין
חד לחטתא קדם ייי
על עלת תדירא
יתעביד ונסכיה׃
ובחדש הראשון

כל
אורי
כת
כן
במג
מל
ג
בט
בסי
לו
סהו
טג

בארבעה עשר יום
לחדש פסח ליהוה׃
ובירחא קדמאה
בארבעת עשרה יומא
לירחא פסחא קדם
ייי ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג
שבעת ימים מצות
יאכל ובחמשת
עשרה יומא לירחא
הדין חגא שבעה
יומין פטירא יתאכיל׃
ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
ביומא קדמאה מערע
קדיש כל עיבידת
פולחן לא תעבדון׃
והקרבתם אשה עלה
ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה

תמימם יהיו לכם׃
ותקרבון קורבנא
עלתא קדם ייי תורי
בני תורי תרין ודכר
חד ושבעה אמרין
בני שנא שלמין יהון
לכון ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני
עשרנים לאיל תעשו׃
ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתה
עשרונין לתורא ותרין
עשרונין לדכרא ״
תעבדון עשרון עשרון
תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים׃
עסרונא עסרונא ״
תעביד לאמרא חד
כן לשבעה אמרין׃
ושעיר חטאת אחד
לכפר עליכם וצפירא

ואתקלעי
כל ימי
נזרו
בכה
יעשה
כי לא
פרש
ושעיר
עזים
דראש
חדש
כאלה
תעשו
ונעשה
יבמרכו
הזיה
ממני
לבקרו
אל
האנשים
לו העם
אל אדי
ספורה
כי עמור
יהיו

יעשה לו׃ כי תרבו יהיו לדוח׃ אני מופת כם הנה בהיותו ישרתו גמולך מרדכי מתחלך׃ ונתון קלבוש ורח המן׃ ועתר נכרת ביתה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0533
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן החחש והפסח והבכורים פרים בני בקר שנים ותרועה וכפרים פר בן בקר אחד יום טוב הראשון שלחג פרים בני בקר שלשה עשר ויום טוב
האחרון שלחג פר אחד

דחטתא חד לכפרא
עליכון מלבד עלת
הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את
אלה בר מעלת צפרא
דהיא עלת תדירא
תעבדון ית אילין
כאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם
אשה ריח ניחח
ליהוה על עולת
התמיד יעשה ונסכו
כאלין תעבדון
ליומא שבעה יומין
לחים קורבן דמתקבל
ברעוא קדם ייי על
עלת תדירא יתעביד
ונסכיה וביום השביעי
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו וביומא
שביעאה מערע קדיש

יהי לכון כל עיבידת
פולחן לא תעבדון
וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה
חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא
קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא
תעשו וביומא
דבכוריא בקרוביכון
מנחתא חדתא קדם
ייי בעצרתכון מערע
קדיש יהי לכון כל
עיבידת פולחן לא
תעבדון והקרבתם
עולה לריח ניחח
ליהוה פרים בני בקר
שנים איל אחד שבעה
כבשים בני שנה
ותקרבון עלתא
לא תקבלא ברעוא
קדם ייי תורי בני תורי

תרין דכר חד שבעה
אמרין בני שנא
ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני
עשרנים לאיל
האחד ומנחתהון
סולתא דפילא במשח
תלתה עסרונין לתורא
חד תרין עסרונין
לדכרא חד עשרון
עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים
עסרונא עסרונא
לאימרא חד כן
לשבעה אימרין
שעיר עזים אחד
לכפר עליכם צפיר
בר עזין חד לכפרא
עליכון מלבד עלת
התמיד ומנחתו
תעשו תמימם יהיו

ל בטע וסימן ויצא נח בשבעתיכם ובאת שמה קפדה בא ותאמרנה לה וישבו בה ומזון לכולא בה וחבריה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0534
powered by DWork • Heidelberg University Library

לכם ונסכיהם: בר
מעלת תדירא ומנחתיה
תעבדון שלמין יהון
לכון ונסכיהון:
ובחדש השביעי
באחד לחדש מקרא
קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא
תעשו יום תרועה
יהיה לכם: ובירחא
שביעאה בחד לירחא
מערע קדיש יהי
לכון כל עיבידת
פולחן לא תעבדון
יום יבבא יהי לכון:
ועשיתם עלה לריח
ניחח ליהוה פר בן
בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה
שבעה תמימם:
ותעבדון עלתא
לאתקבלא ברעוא

קדם ייי תור ברתורי
חד דכר חד אימרין
בני שנא שבעה
שלמין: ומנחתם
סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר
שני עשרנים לאיל:
ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתה
עסרונין לתורא תרין
עסרונין לדכרא:
ועשרון אחד לכבש
האחד [illegible]
לשבעת הכבשים:
ועסרונא חד לאמרא
חד כן לשבעה אמרין:
ושעיר עזים אחד
חטאת לכפר עליכם:
וצפיר בר עזין חד
חטתא לכפרא עליכון:
מלבד עלת החדש
ומנחתה ועלת התמיד

ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה:
בר מעלת ירחא
ומנחתה ועלת
תדירא ומנחתה
ונסכיהון כדחזי
להון לאתקבלא
ברעוא קורבנא
קדם ייי: ובעשור
לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את
נפשתיכם כל מלאכה
לא תעשו: ובעשרה
לירחא שביעאה
הדין מערע קדיש
יהי לכון ותענון ית
נפשתכון כל עיבירא
לא תעבדון: והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח
פר בן בקר אחד איל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0535
powered by DWork • Heidelberg University Library

אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו
לכם ותקרבון עלתא
קדם יי לאתקבלא
ברעוא תור בר תורי
חד דכר חד אמרין
בני שנא שבעה שלמין
יהון לכון ומנחתם
סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר
שני עשרנים לאיל
האחד ומנחתהון
סולתא דפילא במשח
תלתה עסרונין לתורא
תרין עסרונין לדכרא
חד עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת
הכבשים עסרונא
עסרונא לאימרא חד
כן לשבעה אימרין
שעיר עזים אחד
חטאת מלבד חטאת

הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם
עפיר בר עזין חד
חטאת בר מחטאת
כפורא ועלת תדירא
ומנחתה ונסכיהון
ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים ובחמשת
עשרה יומא לירחא
שביעאה מערע
קדיש יהי לכון כל
עיבידת פולחן לא
תעבדון ותחגון
חגא קדם יי שבעה
יומין והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח
ליהוה פרים בני

בקר שלשה עשר
אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימם יהיו ותקרבון
עלתא קורבן ומתקבל
ברעוא קדם יי תורי
בני תורי תלת עשר
דכרין תרין אמרין
בני שנא ארבעת
עשר שלמין יהון
ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד לשלשה
עשר פרים שני
עשרנים לאיל האחד
לשני האילם ומנחתה
סולתא דפילא במשח
תלתה עסרונין לתורא
חד לתלתה עשר
תורין תרין עסרונין
לדכרא חד לתרין
דכרין ועשרון "

עשרון לכבש האחד
לארבעה עשר כבשים
ועסרונא עסרונא
לאימרא אחד לארבעת
עשר אמרין ושעיר
עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה ונפיר
בר עזין חד חטאתא
בר מעלת תדירא
מנחתה ונסכה
ביום חשני פרים בני
בקר שנים עשר אילם
שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם
וביומא תליתאה
תורין עשר דכרין
תרין אמרין בני שנא
ארבעת עשר שלמין
ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה
וביום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם
מנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט
ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה
וביום החמישי פרים
תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה
כמשפטו ומנחתהון
ונסכיהון לתורי לדברי
ולאמרי במנינהון
כדחזו ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד
עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם ועפיר בר
עזין חד חטאתא בר
מעלת תדירא ומנחתה
ונסכיהון וביום
השלישי פרים עשתי
עשר אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם
וביומא תליתאה
תורי חד עשר דכרין
תרין אמרין בני שנא
ארבעת עשר שלמין
ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה
וביום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם
מנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט
ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה

ונסכה׃
וביום הששי פרים
שמנה אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם׃
ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה׃ ״
ונסכהא׃
וביום השביעי פרים
שבעה אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם׃
ומנחתם ונסכהם ״
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפטם׃
כדחזי להון׃ ושעיר
חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה

ונסכה׃ ביום
השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
ביומא תמינאה
כנישין תהון לכון
כל עיבידת פולחן
לא תעבדון׃ והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח
ליהוה פר אחד איל
אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימם׃
ותקרבון עלתא
קורבן דמתקבל
ברעוא קדם ייי
תור חד דכר חד
אמרין בני שנא
שבעה שלמין׃ מנחתם
ונסכיהם לפר לאיל
ולכבשים במספרם
כמשפט׃ מנחתהון
ונסכיהון לתורא

לדכרא ולאמרי
במנינהון כדחזי׃
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה׃
וצפירא דחטתא
חד בר מעלת תדירא
ומנחתה ונסכה׃
אלה תעשו ליהוה
במועדיכם לבד
מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם
אלין תעבדון קדם
ייי במועדיכון בר
מנדריכון ונדבתכון
לעלותכון ולמנחתכון
ולנסכיכון ולנכסת
קודשיכון׃ ויאמר
משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה׃ ואמר משה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0538
powered by DWork • Heidelberg University Library

בנעריה ב׳ יחסיר וסימנהון ואשה כי תדר נדר ליי׳ ואסרה אסר׳ אלה החקים אשר צוה ליי׳ וחד ושבת אל בית אביה כנעוריה׳ ט

לבני יש׳ ככל דפקיד
ייי׳ יתמשה׃
ויד׳ בר משה אל ראשי
המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה׳ ומליל משה
עם רישי שבטיא
לבני יש׳ למימר דין
פיתגמא דפקיד ייי׃
איש כי ידר נדר
ליהוה או השבע
שבעה לאסר אסר
על נפשו לא יחל
דברו ככל היצא
מפיו יעשה׃ גבר
ארי ידר נדר קדם
ייי׳ או יקיים קים
למיסר איסר על
נפשיה לא יבטיל
פתגמיה כל דיפוק
מפומיה יעביד׃
ואשה כי תדר נדר

ליהוה ואסרה אסר
בבית אביה בנעריה׃
ואיתתא ארי תדר
נדר קדם ייי׳ ותיסר
איסר בבית אבוהא
ברביותה׃ ושמע
אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה
על נפשה והחריש
לה אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר
אסרה על נפשה יקום׃
וישמע אבוהא ית
נדרה ואסרה דאסרת
על נפשה וישתוק לה
אבוהא ויקומון כל
נדרהא וכל איסרי
דאסרת על נפשה
יקומון׃ ואם הניא
אביה אתה ביום
שמעו כל נדריה
ואסריה אשר אסרה

על נפשה לא יקום
ויהוה יסלח לה כי
הניא אביה אתה׃
ואם אעדי אבוהא
יתהון ביומא דשמע
כל נדרהא ואסרהא
דאסרת על נפשה
לא יקומון ומן קדם
ייי׳ ישתביק לה ארי
אעדי אבוהא יתהון׃
ואם היו תהיה לאיש
ונדריה עליה או
מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה׃
ואם מהוה תהוה לגבר
ונדרהא עלה או
פירוש ספותהא
דאסרת על נפשה׃
ושמע אישה ביום
שמעו והחריש לה
וקמו נדריה ואסרה
אשר אסרה על

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0539
powered by DWork • Heidelberg University Library

נַפְשָׁהּ יָקִמוּ וְיִשְׁמַע
בַּעְלָהּ בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע
וְיִשְׁתֹּק לָהּ וְיָקִמוּן
נִדְרָהָא וְאִסְרָהָא
דְּאָסְרַת עַל נַפְשָׁהּ
יָקִמוּן וְאִם בְּיוֹם
שְׁמֹעַ אִישָׁהּ יָנִיא
אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת
נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ
וְאֶת מְבַטָּא שְׂפָתֶיהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
וַיהוָה יִסְלַח לָהּ וְאִם
בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע בַּעְלָהּ
אַעְדֵּי יָתְהוֹן וּבָטֵל
יָת נִדְרָהּ דְּעָלָהּ וְיָת
פֵּרוּשׁ סְפָוָתָהּ
דְּאָסְרַת עַל נַפְשָׁהּ
וּמְזַכְּכָן יְיָ וְיָשְׁתְּבִיק
לָהּ וְנָדַר אַלְמָנָה
וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר
אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
יָקוּם עָלֶיהָ: וְנָדַר

אַרְמְלָא וּמְרָכְבָא
כָּל דְּאָסְרַת עַל נַפְשָׁהּ
קָיְמִין עָלָהּ וְאִם בֵּית
אִשָּׁה נָדְרָה אוֹ
אָסְרָה אִסָּר עַל נַפְשָׁהּ
בְּשִׁבְעָה וְאִם בֵּית
בַּעְלָהּ נָדְרָת אוֹ
אָסְרַת אִסָּר עַל
נַפְשָׁהּ בְּקִיּוּם וְיִשְׁמַע
אִישָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ
לְאַחֲנָיָא אִתָּהּ וְקָמוּ
כָּל נִדְרֵיהָ וְכָל אִסָּר
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
יְקוּם וְיִשְׁמַע בַּעְלָהּ
וְיִשְׁתֹּק לָהּ לָא אַעְדֵּי
יָתְהוֹן וְקוּמוּן כָּל
נִדְרָהָא וְכָל אִסָּר
דְּאָסְרַת עַל נַפְשָׁהּ
יְקוּמוּן וְאִם הָפֵר
תָּפֵר אִתָּהּ אִישָׁהּ בְּיוֹם
שָׁמְעוֹ כָּל מֹצָא שְׂפָתֶיהָ
לִנְדָרֶיהָ וְלֶאְסַר נַפְשָׁהּ

לָא יְקוּם אִישָׁהּ הֲפַרְתָּם
וַיהוָה יִסְלַח לָהּ וְאִם
בְּטָלָא וּבְטֵיל יִתְהֵון
בַּעְלָהּ בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע
כָּל אַפֵּקוּת סְפָוָתָהּ
לִנְדָרֶהָ אוֹ לְאִסַּר נַפְשָׁהּ
לָא יְקוּמוּן בַּעְלָהּ
בְּטֵילְנוּן וּמְזַכְּכָן יְיָ
וְיִשְׁתְּבִיק לָהּ כָּל נָדֶר
וְכָל שְׁבוּעַת אִסָּר
לְעַנָּאת נַפְשׁ אִשָּׁה
יְקִימֶנּוּ וְאִשָּׁה יְפֵרֶנּוּ
כָּל נֶדֶר וְכָל קְיֻמַת
אִסָּר לְסַגָּפָא נַפְשׁ
בַּעְלָהּ יְקִימִנּוּן וּבַעְלָהּ
יְבַטִּלְנוּן וְאִם הֶחֱרֵשׁ
יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם
אֶל יוֹם וְהָקִים אֶת
כָּל נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל
אִסְרֵי אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הֲקִימֵם כִּי הֶחֱרִשׁ
לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְאִם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0540
powered by DWork • Heidelberg University Library

משתק ישתוק לה
בעלה מיום ליום
ויקיים יתכל נדרה א
או יתכל אסרה א
דעלה קיים יתחון
ארישתיק לה ביומא
דשמע ואם הפר
יפר אתם אחרי
שמעו ונשא את
עונה ואם בטלא
יבטיל יתהון בתר
דשמע ויקביל ית
חובה אלה החקים
אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאשתו
בין אב לבתו בנעריה
בית אביה אלין
קומיא דפקיד יי
ית משה בין גברא
לאתתיה בין אבא
לברתיה ברביותה
בית אבוהא

פרשה לא

וידבר יהוה אל משה
לאמר נקם נקמת בני
ישראל מאת המדינים
אחר תאסף אל עמיך
את פרעה פרעות
בני ישמעאן מדינאי
בתר כן תתנגיש לעמך
וידבר משה אל העם
לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו
על מדין לתת נקמת
יהוה במדין ומליל
משה עם עמא למימר
זריזו מנכון גברין
לחילא ויהון על מדין
למיתו פרעות דין
עמיה דיי במדין
אלף למטה אלף
למטה לכל מטות
ישראל תשלחו לצבא
אלפא לשיבטא אלפא
לשבטא לכל שבטיא

דיש תשלחון לחילא
וימסרו מאלפי ישראל
אלף למטה שנים עשר
אלף חלוצי צבא
ואתבחרו מאלפיא
דיש אלפא לשבטא
תריעשר אלפין
מזרזי חילא וישלח
אתם משה אלף
למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא
וכלי הקדש וחצוצרות
התרועה בידו וישלח
יתהון משה אלפא
לשבטא לחילא יתהון
ויתפינחס בר אלעזר
כהנא לחילא ומני
קודשא וחצוצרת
יבבתא בידיה ויצבאו
על מדין כאשר צוה
יהוה את משה ויהרגו

ויהיו זכ רפ ומינ ויהיו דם תאמים קיימ, את מחנות החיצים, על מדין · ויהיו הרגי אלה ויהו כל הנשים · ינשים אויישפש פי נאנח ·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0541
powered by DWork • Heidelberg University Library

ואת בלעם ג׳ מינהון ב׳ שום בר נש וחד שום קריה וסימנהון ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם בז בעור הקסם ואת בלעם ואת מגרשיה ט

כל זכר ואת חילו
על מדין כמא דפקיד
ייי ית משה וקטלו
כל דכורא ואת מלכי
מדין הרגו על חלליהם
את אוי ואת רקם
ואת צור ואת חור
ואת רבע חמשת
מלכי מדין ואת
בלעם בן בעור הרגו
בחרב ויתמלכי
מדין קטלו על
קטיליהון ית אוי
ויתרקם ויתצור
ויתחור ויתרבע
חמשה מלכי מדין
ויתבלעם ברבעור
קטלו בחרבא
וישבו בני ישראל
את נשי מדין ואת
טפם ואת כל בהמתם
ואת כל מקנהם ואת

כל חילם בזזו ושבו
בני ישית נשי מדין
ויתטפלהון ויתכל
בעירהון ויתכל
גיתיהון ויתכל
נכסיהון בזו ואת
כל עריהם במושבתם
ואת כל טירתם שרפו
באש ויתכל קרויהון
במותבניהון ויתכל
בית סגדתהון אוקידו
בנורא ויקחו את
כל השלל ואת כל
המלקוח באדם
ובבהמה ושבו ית
כל עדאה ויתכל
דברתא באינשא
ובבעירא ויבאו
אל משה ואל אלעזר
הכהן ואל עדת בני
ישראל את השבי
ואת המלקוח ואת

השלל אל המחנה
אל ערבת מואב
אשר על ירדן ירחו
ואיתיאו לות משה
ולות אלעזר כהנא
ולות כנשתא דבני
ישית שביא ויתכל
דברתא ויתעדאה
למשריתא למשריא
דמואב דעל ירדנא
דיריחו
ויצאו משה ואלעזר
הכהן וכל נשיאי
העדה לקראתם
אל מחוץ למחנה
ונפקו משה ואלעזר
כהנא וכל רברבי
כנשתא לקדמותהון
למברא למשריתא
ויקצף משה על
פקודי החיל שרי
האלפים ושרי המאות

ל
וחד
אל
חלליהם
ואת
בלעם
בן
בעור
הקסם
ג׳
ב׳
שום
בר
נש
וחד
שום
קריה

כול
מל
ב׳
חס
בש
מוג
אש
אונ׳ הש
נפ
אונ׳ הש
ין

וכל אשה ג׳ וסימנהון וכל אשה חכמת לב׳ וכל אשה ידעת אש למעלב וכר׳ וזה הדבר אשר תעשה ט

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0542
powered by DWork • Heidelberg University Library

הַבָּאִים מִצָּבָא הַמִּלְחָמָה׃
וְרַגִּיז מֹשֶׁה עַל רָמְמָנִי
עַל חֵילָא רַבְנֵי אַלְפֵי
וְרַבְנֵי מְאָתָא דְּאָתוֹ
מֵחֵיל קְרָבָא׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחֱיִיתֶם
כָּל נְקֵבָה׃ וְאָמַר לְהוֹן
מֹשֶׁה הַקְּיָמְתּוּן כָּל
נְקֵבָא הֵן הֲוָה הֵיא
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבָּר
בִּלְעָם לְמִסַּר מַעַל
בַּיהוָה עַל דְּבַר פְּעוֹר
וַתְּהִי הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת
יְהוָה׃ הָא אֲנִין הַוָאָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵיצַת בִּלְעָם
לְשַׁקָּרָא שִׁקַּר קֳדָם
יְיָ עַל עִסַּק פְּעוֹר
וַהֲוָת מַחְתָּא בְּכְנִשְׁתָּא
דַּיְיָ׃ וְעַתָּה הַרְגוּ כָּל
זָכָר בַּטָּף וְכָל אִשָּׁה
יֹדַעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב
זָכָר הַרְגוּ׃ וְכָל קְטוֹלוֹ

כָּל דְּכוּרָא בְּטַפְלָא
וְכָל אִיתְּתָא דְּיָדְעַת
גֻּבַר לְמִשְׁכְּבֵי דְּכוּרָא
קְטוֹלוּ׃ וְכָל טַפְלָא
בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר
הַחְיוּ לָכֶם׃ וְכָל טַפְלָא
בְּנַשְׁיָא דְּלָא יְדָעָא
מִשְׁכְּבֵי דְּכוּרָא קַיְּמוּ
לְכוֹן׃ וְאַתֶּם חֲנוּ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים
כָּל הֹרֵג נֶפֶשׁ וְכָל
נֹגֵעַ בֶּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם
וּשְׁבִיכֶם׃ וְאַתּוֹנְשְׁרוֹ
מִבְרָא לְמַשְׁרְיָתָא
שִׁבְעָה יוֹמִין כָּל
דִּקְטַל לְנַפְשָׁא וְכָל
דִּקְרֵב בִּקְטִילָא
תְּדוֹן עֲלוֹהִי בְּיוֹמָא
תְּלִיתָאָה וּבְיוֹמָא

שְׁבִיעָאָה אַתּוֹן וּשְׁבֵייכוֹן׃
וְכָל בֻּגֶד וְכָל כְּלִי עוֹר
וְכָל מַעֲשֵׂה עִזִּים וְכָל
כְּלִי עֵץ תִּתְחַטָּאוּ׃
וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מָן
דְּמַשְׁךְ וְכָל עֲבַד
מַעֲזֵי וְכָל מָן דְּאָע
תְּדוֹן עֲלוֹהִי׃
וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶל אַנְשֵׁי הַצָּבָא
הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה
זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃ וְאָמַר אֶלְעָזָר
כָּהֲנָא לְגַבְרֵי חֵילָא
דַּאֲתוֹ לְקִרְבָּא דְּא
גְּזֵירַת אוֹרָיְתָא דִּפְקִיד
יְיָ יָת מֹשֶׁה׃ אֲךְ אֶת
הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּסֶף
אֶת הַנְּחֹשֶׁת אֶת
הַבַּרְזֶל אֶת הַבְּדִיל
וְאֶת הָעֹפֶרֶת׃ כֹּל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0543
powered by DWork • Heidelberg University Library

יתד החבא ויתנסכה
יתנחשא ית ברזלא
יתעבדנא ויתאבדא
כל דבר אשר יבא
באש תעבירו באש
וטהר אך במי נדה
יתחטא וכל אשר לא
יבא באש תעבירו
במים כל מידעם
דמתעל בנורא תעברניה
בנורא וידכי ברם במי
אדיותא יתדי וכל
דלא מתעל בנורא
תעברונה במיא
וכבסתם בגדיכם
ביום השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל
המחנה ותחורון
לבושיכון ביומא
שביעאה ותדכון
ובתר כין תיעלון
למשרית

ויאמר יהוה אל משה
למימר שא
את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה
אתה ואלעזר הכהן
וראשי אבות החעדה
קביל ית חושבן דבזת
שביא באנשא ובבעירא
את ואלעזר כהנא
ורישי אבהת כנשתא
וחיניתא את המלקוח
בין תפשי המלחמה
היינאים לעבא ובין
כל החעדה ותפליג
ית דבזתא בין גברי
מגרחי קרבא דנפקו
לחילא ובין כל כנשתא
והרמת מכס ליהוה
מאת אנשי המלחמה
היינאים לעבא אחד
נפש מחמש המאות

מן האדם ומן הבקר
ומן החמרים ומן
הצאן ותפריש נסיבא
קדם יי מן גברי מגיחי
קרבא דנפקו לחילא
חד נפשא מחמש
מאה מן אינשא ומן
תורי ומן חמרי ומן
ענא ממחציתם
תקחו ותתה לאלעזר
הכהן תרומת יהוה
מפלגותהון תסבון
ותתין לאלעזר כהנא
אפרשות קדם יי
וממחצת בני ישראל
תקח אחד אחז מן
החמשים מן האדם
מן הבקר מן החמרים
ומן הצאן מכל הבהמה
ותתה אתם ללוים
שמרי משמרת משכן
יהוה ומפלגות בני

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0544
powered by DWork • Heidelberg University Library

כל בז הבז פתדין בר מן חד קמץ וסימנה ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו וכל בזוי דמשלי כותיהון

יש תסב חד דיתחד
מן חמשין מן אינשא
מן תורי מן חמרי ומן
ענא מכל בעירא
ותתין יתהון לליואי
נטרי מטרת משכנא
דייי ויעש משה
ואלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה
ועבד משה ואלעזר
כהנא כמא דפקיד
ייי ית משה ויהי
המלקוח יתר הבז
אשר בזזו עם הצבא
צאן ששמאות אלף
ושבעים אלף וחמשת
אלפים והות דברתא
שאר בזא דבזו עמא
דנפקו לחילא ענא
שית מאה ושבעין
וחמשה אלפין ובקר
שנים ושבעים אלף

ותורי שבעין ותרין
אלפין וחמרים אחד
וששים אלף וחמרי
שתין וחד אלפין
ונפש אדם מן הנשים
אשר לא ידעו משכב
וכר כל נפש שנים
ושלשים אלף ונפשא
דאינשא מן נשיא
דלא ידעא משכבי
דכורא כל נפשתא
תלתין ותרין אלפין
ותהי המחצה חלק
היצאים בצבא מספר
הצאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף
ושבעת אלפים וחמש
מאות והות פלגותא
חולק גבריא דנפקו
לחילא מנין ענא
תלת מאה ותלתין
ושבעה אלפין וחמש

מאה ויהי המכס ליהוה
מן הצאן שש מאות
חמש ושבעים והוה
נסיבא קדם ייי מן
ענא שית מאה שבעין
וחמש והבקר ששה
ושלשים אלף ומכסם
ליהוה שנים ושבעים
ותורי תלתין ושיתה
אלפין ונסיבהון קדם
ייי שבעין ותרין וחמרים
שלשים אלף וחמש
מאות ומכסם ליהוה
אחד וששים וחמרי
תלתין אלפין וחמש
מאה ונסיבהון קדם
ייי שתין וחד ונפש
אדם ששה עשר
אלף ומכסם ליהוה
שנים ושלשים נפש
ונפשא דאינשא שיתת
עשר אלפין ונסיבהון

יט בטע

כול חס ואו בר מן ד מל

ל קמץ וכל בזוי דמשלי כות

כול מל

כול חס בר מן ד מל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0545
powered by DWork • Heidelberg University Library

קדם ייי תלתין ותרתין
נפשן ויתן משה את
מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה
ויהב משה ית נסיב
אפרשותא קדם ייי
לאלעזר כהנא כמא
דפקיד ייי ית משה
וממחצית בני ישראל
אשר חצה משה מן
האנשים הצבאים
ומפלגות בני ישדפלג
משה מן גבריא דנפקו
לחילא ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלש
מאות אלף ושלשים
אלף שבעת אלפים
וחמש מאות והות
פלגות כנשתא מן
ענא תלת מאה ותלתין
ושבעה אלפין וחמש

מאה ובקר ששה
ושלשים אלף ותורי
תלתין ושיתה אלפין
וחמרים שלשים אלף
וחמש מאות וחמרי
תלתין אלפין וחמש
מאה ונפש אדם
ששה עשר אלף
ונפשא דאינשא שיתת
עשר אלפין ויקח
משה ממחצת בני
ישראל את האחז
אחד מן החמשים
מן האדם ומן
הבהמה ויתן אתם
ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר
צוה יהוה את משה
ונסיב משה מפלגות
בני יש ית דאיתחד
חד מן חמשין מן
אינשא ומן בעירא

ויהב יתהון ללויאי
נטרי מטרת משכנא
דייי כמא דפקיד ייי
ית משה
ויקרבו אל משה
הפקדים אשר לאלפי
הצבא שרי האלפים
ושרי המאות וקריבו
לות משה דממנן
על אלפי חילא רבני
אלפי ורבני מאותא
ויאמרו אל משה
עבדיך נשאו את
ראש אנשי המלחמה
אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש
ואמרו למשה עבדך
קבילו ית חושבן
גברי מגיחי קרבא
דעמנא ולא שגא
מננא אינש ונקרב
את קרבן יהוה איש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0546
powered by DWork • Heidelberg University Library

אֲשֶׁר מִנְּאֹכְלֵי זָהָב
אֶעְעֶרֶת וְעַמִּידְטַבַּעַת
עֹגֶל וְכוּמֶן לְכַפֵּר עַל
נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
וַיִּקְרִיבֻנָא יִתְקוּרְבָּנָא
קֳדָם יְיָ גְּבַר דְּאִשְׁתְּכַח
מָזֵי דְּרַהֲבָ שִׁירִין
וְשַׁבְּצִין עוֹקִין קְדָשִׁין
וּמָחוֹךְ לְכַפָּרָא עַל
נַפְשָׁתָנָא קֳדָם יְיָ׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת הַזָּהָב
מֵאִתָּם כָּל כְּלִי
מַעֲשֶׂה׃ וַיָּסִיבוּ מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר כָּהֲנָא יָת
דְּהַבָּא מִנְּהוֹן כָּל
מָן דְּעָבְדָא׃ וַיְהִי
כָּל זְהַב הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הֵרִימוּ לַיהוָה
שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף
שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
שֶׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי

הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי
הַמֵּאוֹת וַיְהִי כָל
דְּהַב אַפְרָשׁוּתָא
דְּאַפְרִישׁוּ קֳדָם יְיָ
שִׁתַּת עֲשַׂר אַלְפִין
שְׁבַע מְאָה וְחַמְשִׁין
סַלְעִין מִן רַבָּנֵי אַלְפֵי
וּמִן רַבָּנֵי מְאָתָא אַנְשׁ
הַצָּבָא בְּזוּז אִישׁ לוֹ׃
גַּבְרִין דְּחֵילָא בְּזוּ
גַּבְּר לְנַפְשֵׁיהּ׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת הַזָּהָב מֵאֵת
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וַיְבִאוּ אֹתוֹ אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃
וְנָסִיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
כָּהֲנָא יָת דְּהַבָּא מִן
רַבָּנֵי אַלְפֵי וּמְאָתָא
וְאֵיתָיאוּ יָתֵיהּ לְמַשְׁכַּן
זִמְנָא דְּיִתְרָנָא לִבְנֵי

יִשְׂרָאֵל קֳדָם יְיָ׃ ס"ל

וּמִקְנֶה רַב הָיָה לִבְנֵי
רְאוּבֵן וְלִבְנֵי גָד
עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ
אֶת אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶת
אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה
הַמָּקוֹם מָקוֹם מִקְנֶה׃
וּבְעִיר סִגִּי הוֹה לִבְנֵי
רְאוּבֵן וְלִבְנֵי גָד תַּקִּיף
לְחָרָא וְחָזוֹ יָת אַרְעָ
יַעְזֵר וְיָת אַרְעָ גִּלְעָד
וְהָא אַתְרָא אַתַּר
כְּשֵׁר לְבֵית בְּעִיר׃
וַיָּבֹאוּ בְנֵי גָד וּבְנֵי
רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂיאֵי
הָעֵדָה לֵאמֹר׃ וְאָתוֹ
בְּנֵי גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן
וְאָמְרוּ לְמֹשֶׁה וּלְאֶלְעָזָר
כָּהֲנָא וּלְרַבְרְבֵי כְּנִשְׁתָּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0547
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולעבדיך ג וסימנהון ויאמר משה לפרעה התפאר עלי · הארץ אשר הכה ייי · ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו

למימר עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם ונבו
ובען הארץ אשר
הכה יהוה לפני עדת
ישראל ארץ מקנה
הוא ולעבדיך מקנה
ארעא דמחא ייי ית
יתבהא קדם כנשתא
דיש ארע כשרא
לבית בעיר היא
ולעבדך אית בעיר
ויאמרו אם מצאנו
חן בעיניך יתן את
הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעברנו
את הירדן ואמרו
אם אשכחנא רחמין
בעינך תתיהיב ארעא
הדא לעבדך לאחסנא
לא תעברננא ית
ירדנא ויאמר משה

לבני גד ולבני ראובן
האחיכם יבאו
למלחמה ואתם
תשבו פה ואמר משה
לבני גד ולבני ראובן
האחיכון ייתון לאגחא
קרבא ואתון תתבון
הכא ולמה תנואון
את לב בני ישראל
מעבר אל הארץ
אשר נתן להם יהוה
ולמא תונון ית
לבא דבני יש מלמעבר
לארעא דיהב להון
ייי כה עשו אבתיכם
בשלחי אתם מקדש
ברנע לראות את
הארץ כדין עבדו
אבהתכון כד שלחית
יתהון מרקם גיאה
למחזי ית ארעא
ויעלו עד נחל אשכול

וירא את הארץ
ויניאו את לב בני
ישראל לבלתי בא
אל הארץ אשר נתן
להם יהוה וסליקו
עד נחלא דאתכלא
וחזו ית ארעא ואוניאו
ית לבא דבני ישר
בדיל דלא למיעל
לארעא דיהב להון
ייי ויחר אף יהוה
ביום ההוא וישבע
לאמר ותקיף דוגזא
דייי ביומא ההוא
וקיים למימר אם
יראו האנשים העלים
ממצרים מבן עשרים
שנה ומעלה את
האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו
אחרי אם יחזון

יתן ז וסימנהון וכי יתן מים עלזרע · לרב תרבה נחלתו · ויאמרו אם מצאני חן · יתן לנו · ותאמר יתן · ויאמר נעמן ולא · לאיתן
סמר תחתיו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0548
powered by DWork • Heidelberg University Library

גבריא דסליקו ממצ
מבר עשרין שנין
ולעילא ית ארעא
דקיימית לאברהם
ליצחק וליעקב ארי
לא אשלימו בתר
דחלתי בלתי כלב
בן יפנה הקנזי ויהושע
בן נון כי מלאו אחרי
יהוה אלהין כלב
בר יפנה קני זאה
ויהושע בר נון ארי
אשלימו בתר דחלתא
דייי ויחר אף יהוה
בישראל וינעם
במדבר ארבעים שנה
עד תם כל הדור העשה
הרע בעיני יהוה
ותקיף רוגזא דייי
בישראל ואחרנון במדברא
ארבעין שנין עד
דסף כל דרא דעבד

דביש קדם ייי והנה
קמתם תחת אבתיכם
תרבות אנשים חטאים
לספות עוד על חרון
אף יהוה אל ישראל
והא קמתון בתר
אבהתכון תלמידי
גבריא חיביא לאוספא
עוד על תקוף רוגזא
דייי לישי כי תשובן
מאחריו ויסף עוד
להניחו במדבר ושחתם
לכל העם הזה ארי
תתובון מבתר פולחניה
ויוסיף עוד לאחרותהון
במדברא ותחבלון
לכל עמא הדין
ויגשו אליו ויאמרו
גדרת צאן נבנה
למקננו פה וערים
לטפנו וקריבו לותיה
ואמרו חטרין דען

נבני לבעירנא הכא
וקרוין לטפלנא ואנחנו
נחלץ חשים לפני בני
ישראל עד אשר
אם הביאנם אל
מקומם וישב טפנו
בערי המבצר מפני
ישבי הארץ ואנחנא
נזדרז מבעין קדם
בני יש עד דנעילנון
לאתרהון ויתיב
טפלנא בקרוין
כריכן מן קדם יתבי
ארעא לא נשוב אל
בתינו עד התנחל
בני ישראל איש
נחלתו לא נתוב
לבתנא עד דיחסנון
בני יש גבר אחסנתיה
כי לא ננחל אתם
מעבר לירדן והלאה
כי באה נחלתנו אלינו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0549
powered by DWork • Heidelberg University Library

מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ מִפְּיכֶם תַּעֲשׂוּ בָּנוֹ
אֲרִי לָא נַחְסִין עִמְּהוֹן לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תְּשָׁבוּ לִכְוֹן קְרוִין לְטַפְלְכוֹן
מֵעִבְרָא לְיַרְדְּנָא וּלְחָלָא וְחַיְתָם נְקִיִּם מִיְהוָה וְחַטְרִין לְעָנְבָוֹן
אֲרִי קְבִילְנָא אַחְסָנְתָא וּמִישְׁרָאֵל וְהָיְתָה וְדִיפּוֹק מִפּוּמְכוֹן
לָנָא מֵעִבְרָא דְּיַרְדְּנָא הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם תַּעֲבְדוּן וַיֹּאמֶר בְּנֵי
מְדִנְחָא׃ לְאַחְזָה לִפְנֵי יְהוָה׃ גָּד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וְתִתְכַּבֵּישׁ אַרְעָא מֹשֶׁה לֵאמֹר עַבְדֵיךָ
אִם תַּעֲשׂוּן אֶת הַדָּבָר קֳדָם עַמָּא דְיְיָ וּבְתַר יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנָי
הַזֶּה אִם תֶּחֱלְצוּ לִפְנֵי כֵּן תְּתוּבוֹן וּתְהוֹן זַכָּאִין מְצַוֶּה וַאֲמַר בְּנֵי
יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃ וְאָמַר קֳדָם יְיָ וּמִישׁ וְתְהֵי גָּד וּבְנֵי רְאוּבֵן לְמֹשֶׁה
לְהוֹן מֹשֶׁה אִם תַּעְבְּרוּן אַרְעָא הָדָא לְכוֹן לְמֵימַר עַבְדָּךְ יַעֲבְדוּן
יַת פַּתְגָמָא הָדֵין אִם לְאַחְסָנָא קֳדָם יְיָ׃ כְּמָא דְּרַבּוֹנִי מְפַקֵּיד׃
תִּזְדְּרְזוּן קֳדָם עַמָּא וְאִם לָא תַּעְבְּדוּן כֵּן טַפְלָנָא נְשֵׁינָא מִקְנָנָא
דְיְיָ לְקְרָבָא׃ וְעָבַר הָנָה חֲטָאֲתְכֶם לַיהָוָה וְכָל בְּהֵמְתָנָא יְהֵי
לָכֶם כָּל חֲלוּץ אֶת וְדַעוּ חֲטָאֲתְכֶם אֲשֶׁר שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃
הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד תִּמְצָא אֶתְכֶם׃ וְאִם טַפְלָנָא נְשֵׁינָא גַּיְתָנָא
הוֹרִישׁוּ אֶת אֹיְבָיו לָא תַּעְבְּדוּן כֵּן הָא וְכָל בְּעִירָנָא יְהוֹן
מְבֻנָיו וְיַעֲבֹר לָכוֹן חַבְרִתְּיוֹן קֳדָם יְיָ וְדַעוּ תַּמָּן בְּקִרְוֵי גִּלְעָד׃
כָּל דְּמִזְרְזִית יַת יַרְדְּנָא חוֹבַתְכוֹן דְּתִשְׁכַּח וְעַבְדֵיךְ יַעְבְּרוּן כָּל
קֳדָם עַמָּא דְיְיָ עַד יִתְכּוֹן בְּנוּ לָכֶם עָרִים חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי
דְּיַתְרִיךְ יַת בַּעֲלֵי לְטַפְכֶם וְגַדְרָת יְהוָה לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
דְּבוֹהִי מִן קֳדָמוֹהִי׃ לְעָנָאכֶם וְחִילָא אֲדֹנָי דִּבֶּר׃ וְעַבְדֶּךָ

תַּעֲשׂוּן הֵן וְתִזְמְנוּ וְיוֹרִישׁ אֶתְכֶם׃ לֹא תַּעֲשׂוּן אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה אֵלֵיהֶם׃ וְאִם לֹא תַּעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה וְאֶעֱזֹד אֶתְכֶם בְּעֵת הַהִוא לֹא וְעָשׂוּ כֵּן׃ כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי אֶחָד
עֲשִׂים תְּהִי לְמִינְךָ תַּעֲשֵׂה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה מִצְוֵי תְּהֵא תִּנְּךָ דְּפָסוּן וַיֹּאמֶר יְהוָה מֹשֶׁה שִׁמְעוֹן׃ פְּרִבְרִים הַלֵּוִי׃ וַיְצַוֵּם לֵאמֹר יְהוָה זֶה הַדְּבָרִים רְמֹז וְפְרִיב אֲשֶׁר יְבֹא׃ וַיְצַו עֲלֵיהֶם לֵאמֹר׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0550
powered by DWork • Heidelberg University Library

יעברון כל מזרז
חילא קדם עמא
דייי לקרבא כמא
דדבוני ממליל ויצו
להם משה את
אלעזר הכהן ואת
יהושע בן נון ואת
ראשי אבות המטות
לבני ישראל ופקיד
להון משה ית אלעזר
כהנא וית יהושע
בר נון וית רישי
אבהת שבטיא לבני
יש׳ ויאמר משה
אלהם אם יעברו
בני גד ובני ראובן
אתכם את הירדן
כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה
הארץ לפניכם ונתתם
להם את ארץ הגלעד
לאחזה ואמר משה

להון אם יעברון בני
גד ובני ראובן עמכון
ית ירדנא כל דמזרז
לקרבא קדם עמא
דייי ותתכביש ארעא
קדמיכון ותתנון להון
ית ארע גלעד לאחסנא
ואם לא יעברו חלוצים
אתכם ונאחזו בתככם
בארץ כנען ואם
לא יעברון מזרזין
עמכון ויחסנון ביניכון
בארעא דכנען ויענו
בני גד ובני ראובן
לאמר את אשר
דבר יהוה אלעבדיך
כן נעשה ואתיבו
בני גד ובני ראובן
למימר ית דמליל
ייי לעבדך כן נעביד
נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען

ואתנו אחזת נחלתנו
מעבר לירדן נחנא
נעיבר מזרזין קדם
עמא דייי לארעא
דכנען ועמנא אחודת
[illegible] אחסנתנא
מעיברא לירדנא
ויתן להם משה
לבני גד ולבני ראובן
ולחצי שבט מנשה
בן יוסף את ממלכת
סיחן מלך האמרי
ואת ממלכת עוג
מלך הבשן הארץ
לעריה בגבלת ערי
הארץ סביב ויהב
להון משה לבני גד
ולבני ראובן ולפלגות
שבטא דמנשה בר
יוסף ית מלכות סיחון
מלכא אמוראה וית
מלכותיה דעוג מלכא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0551
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויל̇כדה ה׳ וסימנהון ויל̇כו בני מכיר בן מנשה׳ והארב ויל̇כדוה ביום ההוא דמל̇כ עגלעד ויל̇כדוה ויכוה לפי חרב דמעגלעד חבריהון מקצה בלעדה׳
ויל̇כדה ושבו הכשדים ולכדה ויבקש את אחזיהו ויל̇כדוהו הלין כולהון חס׳

דמתנן ארעא לקרוהא
בתחומהא קרוי ארעא
סחסח׳ ויבנו בני גד
את דיבן ואת עטרת
ואת ערער׳ ובנו בני
גד׳ ית דיבן וית עטרות
וית ערער׳ ואת עטרת
שופן ואת יעזר ויגבהה׳
וית עטרות שופן וית
יעזר ורמתא׳ ואת
בית נמרה ואת בית
הרן ערי מבצר וגדרת
צאן׳ וית בית נמרה
וית בית הרן קרוין
כריכן וחטרין דען׳
ובני ראובן בנו את
חשבון ואת אלעלא
ואת קריתים׳ ובני
ראובן בנו ית חשבון
וית אלעלי׳ וית
קריתים׳ ואת נבו
ואת בעל מעון׳׳

מוסבת שם ואת
שבמה ויקראו בשמת
את שמות הערים
אשר בנו׳ וית נבו
וית בעל מעון מקפן
שמהן וית שבמה וקרו
בשמהן ית שמהת
קרויא דבנו׳ ויל̇כו
בני מכיר בן מנשה
גלעדה ויל̇כדה ויורש
את האמרי אשר בה׳
ואזלו בני מכיר בר
מנשה לגלעד וכבשוהא
ותריך ית אמוראה
דבה׳ ויתן משה את
הגלעד למכיר בן
מנשה ויישב בה׳ ויהב
משה ית גלעד למכיר
בר מנשה ויתיב בה׳
ויאיר בן מנשה הלך
ויל̇כד את חותיהם
ויקרא אתהן חות

יאיר׳ ויאיר בר מנשה
אזל וכבש ית כפרניהון
וקרא ית תהין כפרני
יאיר׳ ונבח הלך
ויל̇כד את קנת ואת
בנתיה ויקרא לה
נבח בשמו׳ ונבח
אזל וכבש ית קנת
וית כפרנהא וקרא
לה נבח בשמיה׳
אלה מסעי בני ישראל
אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם
בידמשה ואהרן׳
אלין מטלני בני יש
דנפקו מארעא דמצ
לחיליהון בידא דמשה
ואהרן׳ ויכתב משה
את מוצאיהם למסעיהם
על פי יהוה ואלה
מסעיהם למוצאיהם׳
וכתב משה ית מפקניהון

ל̇ה נ׳ דלא מפקין הי וסימנהון ויקרא ל̇ה נבח׳ לבנות ל̇ה בית בארץ שנער׳ ויאמר ל̇ה בעז לעת האכל׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0552
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויבאו אילמה ב׳ וסימנהון ויבאו אלמה ושם שתים עשרה עינות מים ◦ ויסעו ממרה ויבאו אילמה ◦

למטלניהון על מימרא
דייי ואלין מטלניהון
למפקניהון׃ ויסעו
מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה
עשר יום לחדש
הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים׃
ונטלו מרעמסס בירחא
קדמאה בחמשת
עשרה יומא לירחא
קדמאה מבתר פסחא
נפקו בני יש׳ בריש
גלי לעיני כל מצראי׃
ומצרים מקברים את
אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם
עשה יהוה שפטים׃
ומצראי מקברין ית
דקטל ייי בהון כל

בוכרא ובטעותהון
עבד ייי דינין׃ ויסעו
בני ישראל מרעמסס
ויחנו בסכת׃ ונטלו
בני יש׳ מרעמסס ושרו
בסכות׃ ויסעו מסכת
ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר׃ ונטלו
מסכות ושרו באתם
דבסטר מדברא׃
ויסעו מאתם וישב
על פי החירת אשר
על פני בעל צפן
ויחנו לפני מגדל׃
ונטלו מאתם ותב
על פום חירתא דקדם
בעל צפון ושרו קדם
מגדל׃ ויסעו מפני
החירת ויעברו בתוך
הים המדברה וילכו
דרך שלשת ימים
במדבר אתם ויחנו

במרה׃ ונטלו מן קדם
חירתא ועברו בגו
ימא למדברא ואזלו
מהלך תלתה יומין
במדבר אתם ושרו
במרה׃ ויסעו ממרה
ויבאו אילמה ובאילם
שתים עשרה עינת
מים ושבעים תמרים
ויחנו שם׃ ונטלו
ממרה ואתו לאילם
ובאילם תרי עשר
מבועין דמיין ושבעין
דקלין ושרו תמן׃
ויסעו מאילם ויחנו
על ים סוף׃ ונטלו
מאילם ושרו על
ימא דסוף׃ ויסעו
מים סוף ויחנו במדבר
סין׃ ונטלו מימא דסוף
ושרו במדברא דסין׃
ויסעו ממדבר סין

המדברה יג׳ חד מ׳ נ׳ פלוג׳ עליה וסימנ׳ לך לקראת משה׳ והשעיר אשר עלה׳ וסמך אהרן את שתי ידיו׳ ולא נתן סיחן את ישר׳ ויסעו מפני החירת׳
ואתם פנו לכם׳ ונפן ונסע ויפנו ושלאחריו׳ והראש אחד ויחן שאול׳ ונטשתיך׳ לעיני העם פול׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0553
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויחנו בדפקה׳ ונטלו
ממדברא דסין ושרו
בדפקה׳ ויסעו מדפקה
ויחנו באלוש׳ ונטלו
מדפקה ושרו באלוש׳
ויסעו מאלוש ויחנו
ברפידם ולא היה שם
מים לעם לשתות׳
ונטלו מאלוש ושרו
ברפידים ולא הוו
תמן מיא לעמא
למשתי׳ ויסעו מרפידם
ויחנו במדבר סיני׳
ונ מרפידים ושרו
במדברא דסיני׳ ויסעו
ממדבר סיני ויחנו
בקברות התאוה׳
ונטלו ממדברא דסיני
ושרו בקברי דמשאלי׳
ויסעו מקברות התאוה
ויחנו בחצרת׳ ונטלו
מקברי דמשאלי ושרו

בחצרות׳ ויסעו
מחצרת ויחנו ברתמה׳
ויסעו מרתמה ויחנו
ברמן פרץ׳ ויסעו
מרמן פרץ ויחנו
בלבנה׳ ויסעו מלבנה
ויחנו ברסה׳ ויסעו
מרסה ויחנו בקהלתה׳
בקהילת׳ ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר׳ ונ
מקהילת וש בטורא
דשפר׳ ויסעו מהר
שפר ויחנו בחרדה׳
ונטלו מטורא דשפר
וש בח׳ ויסעו מחרדה
ויחנו במקהלת׳ ויסעו
ממקהלת ויחנו בתחת׳
ויסעו מתחת ויחנו
בתרח׳ ויסעו מתרח
ויחנו במתקה׳ ויסעו
ממתקה ויחנו בחשמנה׳
ויסעו מחשמנה ויחנו

במסרות׳ ויסעו
ממסרות ויחנו בבני
יעקן׳ ויסעו מבני
יעקן ויחנו בחר
הגדגד׳ ויסעו מחר
הגדגד ויחנו ביטבתה
ונטלו מחר גדגד וש
ביטבת׳ ויסעו מיטבתה
ויחנו בעברנה׳ ונ
מיטבת׳ ויסעו מעברנה
ויחנו בעצין גבר׳
ויסעו מעצין גבר
ויחנו במדבר צן
הוא קדש׳ ונ מעצין
גבר וש במדברא
דצין היא רקם׳
ויסעו מקדש ויחנו
בהר ההר בקצה
ארץ אדום׳ ונ מרקם
וש בהור טורא בסיפי
ארעא דאדום׳ ויעל
אהרן הכהן אל הר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0554
powered by DWork • Heidelberg University Library

במיתו ג חס ושמנהון ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה ומשה בן מאה ועשרים שנה במיתו · ועזיז דמלכים ט

הַהָר עַל פִּי יְהוָה
וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת ג
הָאַרְבָּעִים לְצֵאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁי כול
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ וסליק מל
אַהֲרֹן כֹּהֲנָא לְהוֹר בר
טוּרָא עַל מֵימְרָא דַּיְיָ מן
וּמִית תַּמָּן בִּשְׁנַת אַרְבְּעִין ג
לְמִיפַּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא חס
דְּמִצְרַיִם בְּיַרְחָא חֲמִשָׁאָה
בְּחַד לְיַרְחָא וְאַהֲרֹן
בֶּן שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים
וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ ג
בְּהֹר הָהָר׃ וְאַהֲרֹן חס
בַּר מְאָה וְעֶשְׂרִין
וּתְלַת שְׁנִין בַּד מִית
בְּהוֹר טוּרָא׃ מה
וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ
עֲרָד וְהוּא יוֹשֵׁב בַּנֶּגֶב כול
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹא מיפ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּשְׁמַע חס
בר
מן
ה
מל

כְּנַעֲנָאָה מַלְכָּא דַּעֲרָד
וְהוּא יָתִיב בְּדָרוֹמָא
בְּאַרְעָא דִּכְנַעַן בְּמֵיתֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְיִסְעוּ מֵהָר
הָהָר וְיִחֲנוּ בְּצַלְמֹנָה׃ כול
וְנָטְלוּ מֵהוֹר טוּרָא מל
וְשָׁרוּ בְּצַלְמֹנָה׃ וְיִסְעוּ בר
מִצַּלְמֹנָה וְיִחֲנוּ בְּפוּנֹן׃ מן
וְיִסְעוּ מִפּוּנֹן וְיִחֲנוּ ג
בְּאֹבֹת׃ וְיִסְעוּ מֵאֹבֹת חס
וְיִחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בליש
בִּגְבוּל מוֹאָב׃ וְנָטְלוּ
מֵאֹבֹת וְשָׁרוּ בְּמִגְזַת
עֲבָרֵי בְּתְחוּם מוֹאָב׃ ג
וְיִסְעוּ מֵעִיִּים וְיִחֲנוּ חס
בְּדִיבֹן גָּד׃ וְיִסְעוּ
מִדִּיבֹן גָּד וְיִחֲנוּ
בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה׃ מה
וְיִסְעוּ
מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה כול
וְיִחֲנוּ בְּהָרֵי הָעֲבָרִים מיפ
לִפְנֵי נְבוֹ וְנ מֵעַלְמֹן חס
בר
מן
ג

דִּבְלָתַיִם וְשׁ בְּטוּרֵי
דַּעֲבָרַיָּא קֳדָם נְבוֹ׃
וְיִסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים כול
וְיִחֲנוּ בְּעַרְבָתָ מוֹאָב מל
עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ וְנָטְלוּ בר
מִטּוּרֵי דַּעֲבָרַיָּא וְשָׁרוּ מן
בְּמֵישְׁרָיָא דְּמוֹאָב עַל ג
יַרְדְּנָא דִּיְרֵיחוֹ וְיִחֲנוּ׃ חס
עַל הַיַּרְדֵּן מִבֵּית כת
הַיְשִׁימֹת עַד אָבֵל כן
הַשִּׁטִּים בְּעַרְבָתָ מוֹאָב׃ ו
וְשָׁרוּ עַל יַרְדְּנָא מִבֵּית חס
יְשִׁימוֹת עַד מֵישַׁר בליש
שִׁטִּין בְּמֵישְׁרָיָא דְּמוֹאָב׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה בְּעַרְבָתָ מוֹאָב
עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לְאָמֹר׃
וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה
בְּמֵישְׁרָיָא דְּמוֹאָב עַל
יַרְדְּנָא דִּיְרֵיחוֹ לְמֵימָר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם

חמישי החמישי בחמיש כול מל במן חס ושמן ווי בשנה הצביעית בחמשי · האבכיר בחיש החמשי · משמנו תרבי · ע חמישי החמשי ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0555
powered by DWork • Heidelberg University Library

עברים את הירדן
אל ארץ כנען מליל
עם בני ישות תימר להון
ארי אתון עברין ית
ירדנא לארעא דכנען
והורשתם את כל
ישבי הארץ מפניכם
ואבדתם את כל
משכיתהם ואת כל
צלמי מסכתהם תאבדון
ואת כל במתהם תשמידון
ותתרכון ית כל יתבי
ארעא מן קדמיכון
ותובדון ית כל בית
סגדתהון ויתכל צלמי
מתכתהון תובדון ויתכל
כל במתהון תשיצון
והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם
נתתי את הארץ לרשת
אתה ותתרכון ית
יתבי ארעא ותתבון

בה ארי לכון יהבית
ית ארעא למירת
יתה והתנחלתם את
הארץ בגורל למשפחתיכם
לרב תרבו את נחלתו
ולמעט תמעיט את
נחלתו אל אשר יצא
לו שמה הגורל לו
יהיה למטות אבתיכם
תתנחלו ותחסנון
ית ארעא בעדבא
לזרעיתכון לסגיאי
תסגון ית אחסנתהון
ולזעירי תזערון ית
אחסנתהון לדיפוק
ליה תמן ערבא דיליה
יהי לשבטי אבהתכון
תחסנון ואם לאתורישו
את ישבי הארץ
מפניכם והיה אשר
תותירו מהם לשכים
בעיניכם ולעקצים

בעדיכם ועררו אתכם
על הארץ אשר אתם
ישבים בה ואם לא
תתרכון ית יתבי
ארעא מן קדמיכון
והידתשארון מנהון
לסיען נטלן זין
לקבלכון ולמשרין
מקפנכון וייעקון
לכון על ארעא דאתון
יתבין בה והיה כאשר
דמימתי לעשות להם
אעשה לכם ויהי
כמא דחשיבית למעבד
להון אעביד לכון
וידבר יתוה
אל משה לאמר צו
את בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם באים
אל הארץ כנען זאת
הארץ אשר תפל
לכם בנחלה ארץ

כנען לגבל תיהי פקיד
ית בני יש ותימר להון
ארי אתון עלין לארעא
דכנען דא ארעא
דתתפלג לכון באחסנא
ארעא דכנען לתחומהא׃
והיה לכם פאת נגב
ממדבר צן על ידי
אדום והיה לכם גבול
נגב מקצה ים המלח
קדמה׃ ויהי לכון רוח
דרומא ממדברא דצין
על תחומי אדום
ויהי לכון תחום דרומא
מסיפי ימא דמלחא
קדומא׃ ונסב לכם
הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה
והיה תוצאתיו מנגב
לקדש ברנע ויצא
חצר אדר ועבר
עצמנה׃ ויסתחר

לכון תחומא מדרומא
למסקנא דעקרבין
ויעיבר לצין ויהון
מפקנוהי מדרומא
לרקם גיאה ויפוק
לחצר אדר ויעיבר
לעצמון׃ ונסב הגבול
מעצמון נחלה מצרים
והיו תוצאתיו הימה׃
ויסתחר תחומא מעצמון
לנחלא דמצ׳ ויהון
מפקנוהי לימא׃ וגבול
ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה יהיה
לכם גבול ים׃ ותחום
מערבא ויהי לכון ימא
רבא ותחומיה דין
יהי לכון תחום מערבא׃
וזה יהיה לכם גבול
צפון מן הים הגדל
תתאו לכם הר החר׃
ודין יהי לכון תחום

צפונא מן ימא רבא
תכונון לכון להור
טורא׃ מהר ההר
תתאו לבא חמת והיו
תוצאת הגבל צדדה׃
מהור טורא תכונון
למטי חמת ויהון
מפקנוהי דתחומא
לצדד׃ ויצא הגבל
זפרנה והיו תצאתיו
חצר עינן זה יהיה
לכם גבול צפון׃ ויפוק
תחומא לזפרון ויהון
מפקנוהי לחצר עינן
דין יהי לכון תחום
צפונא׃ והתאו יתם לכם
לגבול קדמה מחצר
עינן שפמה׃ ותכונון
לכון לתחום קדומא
מחצר עינן לשפם׃
וירד הגבל משפם
הרבלה מקדם לעין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0557
powered by DWork • Heidelberg University Library

ה׳ בטע בתו׳ כי לקחו׳ כי תפגע׳ כי תשא׳ כי תכלה׳ כי רק עוג׳ הלין ה׳ בט׳ בתורה׳

וירד הגבל ומחה על
כתף ים כנרת קדמה׃
וייחות תחומא משפם
לרבלה ממדנח לעין
וייחות תחומא וימטי
על כיף ים גני סר
קדומא׃ וירד הגבול
הירדנה והיו תצאתיו
ים המלח זאת תהיה
לכם הארץ לגבלתיה
סביב׃ וייחות תחומא
לירדנא ויהון מפקנוהי
לימא דמלחא דא
תהי לכון ארעא
לתחומהא סח סח׃
ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת
הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר
צוה יהוה לתת לתשעת
המטות וחצי המטה׃
ופקיד משה ית בני

ה׳ בטע׳ בתו׳

יש למימר דא ארעא
דתחסנון יתה בעדבא
דפקיד ייי למיתן
לתשעה שבטין
ופלגות שבטא׃ כי
לקחו מטה בני
הראובני לבית
אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם
וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם׃ ארי
קבילו שבטא דבני
ראובן לבית אבהתהון
ושבטא דבני גד
לבית אבהתהון ופלגות
שבטא דמנשה קבילו
אחסנתהון׃ שני
המטות וחצי המטה
לקחו נחלתם מעבר
לירדן ירחו קדמה
מזרחה׃ תרין שבטין
ופלגות שבטא קבילו

אחסנתהון מעברא
לירדנא דירחו קדומא
מדנחא׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ אלה שמות
האנשים אשר ינחלו
לכם את הארץ
אלעזר הכהן ויהושע
בן נון׃ אלין שמהת
גבריא דיחסנון לכון
ית ארעא אלעזר
כהנא ויהושע בר
נון׃ ונשיא אחד
נשיא אחד ממטה
תקחו לנחל את
הארץ׃ ורבא חד
רבא חד משבטא
תדברון לאחסנא
ית ארעא׃ ואלה
שמות האנשים
למטה יהודה כלב
בן יפנה׃ ואלין שמהת

ר׳ חס׳ בתו׳ כול׳ אורי׳ מל׳ בר׳ מן׳ ד׳ חס׳ דאורי׳ כן׳ כת׳ דיהושע׳ מל׳ אע׳ תתנחלו׳ גפ׳ תתנחלו׳

אלה שמות ה׳ רא׳ פסו׳ וסימנהון בנו עשו בנו אדרן׳ לתור את הארץ׳ אשר ינחלו הגברים דשמואל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0558
powered by DWork • Heidelberg University Library

גברי׳ לשבטא דיהודה
כלב בר יפנה ולמטה
בני שמעון שמואל
בן עמיהוד ולשבטא
דבני שמעון שמואל
בר עמיהוד ולמטה
בנימן אלידד בן כסלון
לשבטא דבנימן אלידד
בר כסלון ולמטה בני
דן נשיא בקי בן יגלי
ולשבטא דבני דן
רבא בקי בר יגלי
לבני יוסף למטה בני
מנשה נשיא חניאל
בן אפד לבני יוסף
לשבטא דבני מנשה
רבה חניאל בר אפד
ולמטה בני אפרים
נשיא קמואל בן שפטן
ולשבטא דבני אפר
רבה קמואל בר שפטן
ולמטה בני זבולן

נשיא אליצפן בן
פרנך ולשבטא דבני
זבולן רבה אליצפן
בר פרנך ולמטה בני
ישששכר נשיא פלטיאל
בן עזן ולשבטא דבני
ישששכר רבה פלטיאל
בר עזן ולמטה בני
אשר נשיא אחיחוד
בן שלמי ולשבטא
דבני אשר רבה אחיחוד
בר שלמי ולמטה
בני נפתלי נשיא
פדחאל בן עמיהוד
ולשבטא דבני נפתלי
רבה פדחאל בר עמי
אלה אשר ענה יהוה
לנחל את בני ישראל
בארץ כנען אלין
דקיד יי לאחסנא
ית בני יש בארעא
דכנען

וידבר יהוה אל משה
בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר
ומליל יי עם משה
במשריא דמואב
על ירדנא דירחו
למימר ענו את בני
ישראל ויתנו ללוים
מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש
לערים סביבתיהם
תתנו ללוים פקיד
ית בני יש ויתנון
ללויאי מאחסנת
אחוזתהון קרין
למיתב ורוח לקרויא
סחר ניהון תתנון
ללויאי והוי הערים
להם לשבת ומגרשיהם
יהוי לבהמתם ולרכושם
ולכל חיתם ויהוין
קרויא להון למיתב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0559
powered by DWork • Heidelberg University Library

וחוצה לית דכותיה וכוליה לישנהון מל בר מן חד חס וסימנ הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום

ורוחיהון יהון לבעירהון
ולקנינהון ולכל חיותהון
ומגרשי הערים אשר
תתנו ללוים מקיר
העיר וחוצה אלף
אמה סביב ורוחי
קרויא דתתנון לליואי
מכותל קרתא ולברא
אלף אמין סח סח
ומדתם מחוץ לעיר
את פאת קדמה
אלפים באמה ואת
פאת נגב אלפים באמה
ואת פאת ים אלפים
באמה ואת פאת צפון
אלפים באמה והעיר
בתוך זה יהיה להם
מגרשי הערים
ותמשחון מיברא
לקרתא ית רוח קירומא
תרין אלפין אמין
וית רוח דרומא תרין

אלפין אמין וית רוח
מערבא תרין אלפין
אמין וית רוח צפונא
תרין אלפין אמין
וקרתא במציע דין
יהי להון רוחי קרויא
ואת הערים אשר
תתנו ללוים את שש
ערי המקלט אשר
תתנו לנס שמה הרצח
ועליהם תתנו ארבעים
ושתים עיר וית קרויא
דתתנון לליואי ית
שית קרוי שיזבותא
דתתנון למערק לתמן
קטולא ועליהון
תתנון ארבעין ותרתין
קרוין כל הערים
אשר תתנו ללוים
ארבעים ושמנה
עיר אתהן ואת
מגרשיהן כל קרויא

דתתנון לליואי
ארבעין ותמני קרוין
יתהין וית רוחיהין
והערים אשר תתנו
מאחזת בני ישראל
מאת הרב תרבו
ומאת המעט תמעיטו
איש כפי נחלתו אשר
ינחלו יתן מעריו
ללוים וקרויא דתתנון
מאחוזת בני ישמן
סגיאי תסגון ומן
זעירי תזערון גבר
כפום אחסנתיה
דיחסנון יתין
מקרווהי לליואי
וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרו
אלהם כי אתם עברים
את הירדן ארצה
כנען מליל עם בני

ומדתם ב׳ וחס בלוע וסימנהון מחוץ לעיר ומדתי פעלתם חסירין לעינין מדות ——— לנס ב׳ חס וסימ׳ ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש וראי יבדיל

יש ותימר להון ארי
אתון עברין ית ירדנא
לארעא דכנען׃
והקרית תסב לכם ערים
ערי מקלט תהיינה
לכם ונס שמה רוצח
מכה נפש בשגגה׃
ותזמנון לכון קרוין
קרוי שיזבותא יהוין
לכון ויערוק לתמן
קטולא דיקטול נפשא
בשלו והוו לכם הערים
למקלט מגאל ולא
ימות הרוצח עד
עמדו לפני העדה
למשפט ויהוין לכון
קרוין לשיזבא מגאל
דמא ולא ימות קטולא
עד דיקום קדם
כנשותא לדינא והערים
אשר תתנו ששה ערי
מקלט תהיינה לכם׃

וקרויא דתתנון שית
קרוי שיזבותא יהוין
לכון את תשלש הערים
תתנו מעבר לירדן
ואת תשלש הערים
תתנו בארץ כנען
ערי מקלט תהיינה׃
ית תלת קרויא תתנון
מעברא לירדנא ויתֵ
תלת קרויא תתנון
בארעא דכנען קרוי
שיזבותא יהוין לבני
ישראל ולגר ולתושב
בתוכם תהיינה לשש
הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל מכה
נפש בשגגה׃ לבני
יש ולגורי ולתותבי
הכהן וימת הרוצח הוא
מות יומת הרוצח׃ או
במן דאע דמתנסיב
ביד דהוא כמיסת
דימות ביה מחחי

ואם בכלי ברזל הכהו
וימת רוצח הוא מות
יומת הרוצח׃ ואם
במן דברזל מחחי
וקטליה קטולא הוא
את תקטלא יתקטיל
קטולא׃ ואם באבן
ידא אשר ימות בה
הכהו וימת רוצח הוא
מות יומת הרוצח׃ ואם
באבנא דמתנסבא
ביד דהיא כמיסת
דימות בה מחחי
וקטליה קטולא
הוא את תקטלא יתקטיל
קטולא׃ או בכלי עץ
ידא אשר ימות בו
הכהו וימת רוצח הוא
מות יומת הרוצח׃ או
במן דאע דמתנסיב
ביד דהוא כמיסת
דימות ביה מחחי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0561
powered by DWork • Heidelberg University Library

וקטליה קטולא הוא
אתקטלא יתקטיל
קטולא גאל הדם
הוא ימית את הרצח
בפגעו בו הוא ימתנו
גאל דמא הוא יקטול
יתקטולא נר את חייב
ליה מן דינא הוא
יקטלניה ואם בשנאה
יהדפנו או חשליך
עליו בעדיה וימת
ואם בסנאה דחחי
או רמא עלוהי בכל מנא
וקטליה או באיבה
חבהו בידו וימת מות
יומת המכה רצח
הוא גאל הדם ימית
את הרצח במגעו בו
או בדבבו מחחי
בידיה וקטליה את קטלא
יתקטיל מחיא קטולא
הוא גאל דמא יקטול

יתקטולא נר את חייב
ליה ואם בפתע בלא
איבה הדפו או חשליך
עליו כל כלי בלא
צדיה ואם בתכף
בלא דבבו דחחי או
רמא עלוהי כל מן
בלא כמן ליה או
בכל אבן אשר ימות
בה בלא ראות ויפל
עליו ומת והוא לא
אויב לו ולא מבקש
רעתו או בכלאבנא
דהיא כמיסת דימות
בה בלא חזי ורמא
עלוהי ומית והוא
לא סני ליה ולא תבע
בישתיה ושפטו
העדה בין המכה ובין
גאל הדם על המשפטים
האלה וידינון נשתא
בין מחיא ובין גאל

דמא על דינא אחלין
והינילו העדה את
הרצח מיד גאל
הדם והשיבו אתו
העדה אל עיר
מקלטו אשר נס
שמה וישב בה עד
מות הכהן הגדל אשר
משח אתו בשמן
הקדש וישיזבון
כנשתא יתקטולא
מיד גאל דמא ויתיבון
יתיה כנשתא לקרית
שיזבותיה דערק
לתמן ויתיב בה עד
דימות כהנא רבא
דרבי יתיה במשח
קודשא ואם יצא
יצא הרצח את גבול
עיר מקלטו אשר
ינוס שמה ואם מפק
יפוק קטולא ית

שמות ותורת כהנים דכ׳ בר מן ז שם ס

יצא ז ופ׳ וישלח את הערב ויהי כאשר כלה יצחק ואם יצא יצא הרצח שמעני בן בנא ויקצף נעמן ויאל יצא אצא אם יצא תצא וי

תחום קריית שיזבותיה
דיערק לתמן ומצא
אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את
הרצח אין לו דם
וישכח יתיה גאל
דמא מפרא לתחום
קריית שיזבותיה ויקטול
גאל דמא ית קטולא
ליית ליה דם כיבעי
מקלטו וישב עד
מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן
הגדל ישוב הרצח
אל ארץ אחזתו
ארי בקריית שיזבותיה
יתיב עד דימות פהנא
רבא ובתר דימות
כהנא רבא יתוב
קטולא לארע
אחסנתיה וחיו אלה

לכם לחקת משפט
לדרתיכם בכל
מושבתיכם ויהון
אלין לכון לגזירת
דין לדריכון בכל
מותבניכון כל מכה
נפש לפי עדים ירצח
את הרצח ועד אחד
לא יענה בנפש למות
כל דיקטול נפשא
על פום סהדין יקטול
ית קטולא וסהיד חד
לא יסהיד באנש
למקטל ולא תקחו
כפר לנפש רצח
אשר הוא רשע למות
כי מות יומת ולא
תקבלון ממון על
אינש קטול דהוא
חיב למקטל ארי
את קטלא יתקטיל
ולא תקחו כפר לנוס

אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות
הכהן ולא תקבלון
ממון למערק לקריית
שיזבותיה למתב
למיתב בארעא עד
דימות כהנא ולא
תחניפו את הארץ
אשר אתם בה כי
הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא
יכפר לדם אשר שפך
בה כי אם בדם שפכו
ולא תחיבון ית ארעא
דאתון בה ארי דמא
הוא מחייב ית ארעא
ולארעא לא מתכפר
על הדם זכי דאתאשיד
בה אלהין בדם אשדיה
ולא תטמא את הארץ
אשר אתם ישבים בה
אשר אני שכן בתוכה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0563
powered by DWork • Heidelberg University Library

ומגדל ג׳ חסירין בליש׳ וסימנהין ומגדל נחלתנו יגרע׳ עלה אתי בגדלי׳ ותעמד לגדלך כולה חסירין ס

כי אני יהוה שכן בתוך
בני ישראל ולא תסאבון
ית ארעא דאתון יתבין
בה דשכנתי שריא
בגוה ארי אנא ייי
שכנתי שריא בגו בני
יש׳
ויקרבו ראשי האבות
למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה
ממשפחת בני יוסף
וידברו לפני משה
ולפני הנשאים ראשי
אבות לבני ישראל
וקריבו רישי אבהתא
לזרעית בני גלעד בר
מכיר בר מנשה מזרעית
בני יוסף ומלילו קדם
משה וקדם רברביא
רישי אבהתא לבני
יש׳ ויאמרו את אדני
צוה יהוה לתת את

הארץ בנחלה בגורל
לבני ישראל ואדני
צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו
לבנתיו ואמרו ית
רבוני פקיד ייי למיתן
ית ארעא באחסנא
בעדבא לבני ישר
ורבוני אתפקד במימרא
דייי למיתן ית אחסנת
צלפחד אחונא
לבנתיה והיו לאחד
מבני שבטי בני ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן
מנחלת אבתינו ונוסף
על נחלת המטה
אשר תהיינה להם
ומגרל נחלתנו יגרע
ויהוין לחד מבני
שבטי בני יש׳ לנשין
ותתמנע אחסנתהין
מאחסנת אבהתנא

ותיתוסף על אחסנת
שבטא דיהוין להון
ומעדב אחסנתנא
יתמנע ואם יהיה
היבל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על
נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת
מטה אבתינו יגרע
נחלתן ואם יהי
יובילא לבני ישר
ותתוסף אחסנתהין
על אחסנת שבטא
דיהוין להין ומאחסנת
שבטא דאבהתנא
תתמנע אחסנתהין
ויצו משה את בני
ישראל על פי יהוה
לאמר כן מטה בני
יוסף דברים ופקיד
משה ית בני יש׳ על
מימרא דייי למימר

נחלתן ד׳ וסימנ׳ ונגרעה נחלתן׳ ונוספה נחלתן שנים בפסוקא׳ ותהי נחלתן על מטה משפחת ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0564
powered by DWork • Heidelberg University Library

יאות שבטא דבני יוסף
ממללין׃ זה הדבר אשר
צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניהם ג דגש
תהיינה לנשים אך
למשפחת מטה אביהם
תהיינה לנשים׃ דין
פתגמא דקיים ויי
לבנת צלפחד למימר
לדתקין בעיניהין יהוין
לנשין ברם לזרעת
שבטא דאבוהין יהוין
לנשין ולא תסב נחלה פול
לבני ישראל ממטה חס
אל מטה בני איש בר
בנחלת מטה אבתיו מן
ידבקון בני ישראל׃ ת
ולא תסחר אחסנא מל
לבני ישראל משבטא לשבטא
ארי גבר באחסנת
שבטא דאבהתוהי
ידבקון בני ישראל׃
יראשת נחלה ממטות
בני ישראל לאחד
ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למען
ירשו בני ישראל
איש נחלת אבתיו׃
ולכל ברתא ירתת
אחסנא משבטיא
דבני ישראל לחד מזרעת
שבטא דאבוהא תהי
לאיתו בדיל דירתון
בני ישראל גבר אחסנת
אבהתוהי ולא תסב
נחלה ממטה למטה
אחר כי איש בנחלתו
ידבקון מטות בני ישראל׃
ולא תסחר אחסנא
משבטא לשבטא
ארי גבר
באחסנתיה ידבקון
שבטיא דבני ישר׃
כאשר צוה יהוה את
משה כן עשו בנות
צלפחד כמא דפקיד
יי׳ ית משה כן עבדא
בנת צלפחד ותהיינה
מחלה תרצה וחגלה
ומלכה ונעה בנות
צלפחד לבני דדיהן
לנשים והואה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה
ונעה בנת צלפחד לבני
אחי אבוהין לנשין׃
ממשפחת בני מנשה
בן יוסף הוין לנשים
ותהי נחלתן על מטה
משפחת אביהן׃
מזרעת בני מנשה
בר יוסף הואה לנשין
והות אחסנתהין על
שיבט זרעת אבוהין׃
אלה המצות והמשפטים
אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0565
powered by DWork • Heidelberg University Library

בערבת מואב על ירדן
ירחו׳ אלין פקודיא
ודיניא דפקיד ייי
בידא דמשה לות בני
יש במשריא דמואב
על ירדנא דירחו׃

אלה הדברים אשר
דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן
במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין
תפל ולבן וחצרת
ודי זהב׃ אלין פתגמיא
דמליל משה עם כל
יש בעברא דירדנא
אוכח יתהון על דחבו
במדברא ועל דארגיזו
במישרא לקביל ים

סוף בפרן אי תפלו
על מנא ובחצרות
ארגיזו על בסרא
ועל דעבדו עגל
דדהב׃ אחד עשר
יום מחרב דרך הר
שעיר עד קדש
ברנע׃ מהלך חד
עשר יומין מחורב
אורח טורא דסעיר
עד רקם גיאה׃ ויהי
בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש
באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
אתו אלהם׃ והוה
בארבעין שנין בחד
עשר ירחין בחד
לירחא מליל משה
עם בני יש ככל דפקיד
ייי יתיה לותהון אחרי

הכתו את סיחן מלך
האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג
מלך הבשן אשר
יושב בעשתרת
באדרעי׃ בתר דמחא
ית סיחון מלכא
אמוראה דיתיב
בחשבון וית עוג
מלכא דמתנן דיתיב
בעשתרת באדרעי׃
בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה
באר את התורה
הזאת לאמר׃ בעברא
דירדנא בארעא
דמואב שרי משה
פריש ית אולפן
אוריתא הדא למימר׃
יהוה אלהינו דבר
אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0566
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויברך ב׳ וסימנהון ויברך אתכם כאשר דבר לכם: תהלה ויו׳ ידבר פ׳ ויברך כל בשר

הזה׳ ייי אלהנא מליל
עמנא בחורב למימר
סגי לכון דיתיבתון
בטורא הדין׳ פנו
וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל
שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד
הנהר הגדל נהר
פרת׳ אתפנו וטולו
לכון ועולו לטורא
דאמוראה ולכל
מגירוהי במישרא
בטורא ובשפילתא
ובדרומא ובספר
ימא ארע כנענאה
ולבנן עד נהרא רבא
נהרא פרת׳ ראה
נתתי לפניכם את
הארץ באו ורשו

את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם
לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם
ולזרעם אחריהם׳
חזו דיהבית קדמיכון
ית ארעא עולו
ואחסינו ית ארעא
דקיים ייי לאבהתכון
לאברהם ליצ׳ וליע׳
למיתן להון ולבניהון
בתריהון׳ ואמר
אלכם בעת ההוא
לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם׳
ואמרית לכון בערנא
ההוא למימר לית
אנא יכיל בלחודי
לסוברא יתכון׳ יהוה
אלהיכם הרבה אתכם
והנכם היום ככוכבי
השמים לרב׳ ייי

אלהכון אסגי יתכון
והא איתיכון יומא
דין ככוכבי שמיא
לסגי׳ יהוה אלהי
אבותכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים
ויברך אתכם כאשר
דבר לכם׳ ייי אלהא
דאבהתכון יוסף
עליכון בותכון אלף
זמנין ויבריך יתכון
כמא דמליל לכון׳
איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם
וריבכם׳ איכדין
איסובר בלחודי
טורחכון ועסקיכון
ודינכון׳ הבו לכם
אנשים חכמים ונבנים
וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם׳
הבו לכון גברין חכימין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0567
powered by DWork • Heidelberg University Library

וּמוֹכְלֹתֵיכֶן וּמַרְעֵיכֶן
לִשְׁבָטֵיכֶן וְאַמְנִינֵיכֶן
רִישִׁין עֲלֵיכוֹן וְתַעֲנוֹ
אוֹתִי וְתֵאמְרוּ טוֹב
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לַעֲשׂוֹת וְאֶתֵּיבְתְּנוֹן יָתִי
וְאֶמְרְתְּנוֹן תְּקִין וּפְתַגְמָא
דְּמַלֵּילְתָּא לְמֵיעְבַּד׃
וְאֶקַּח אֶת רָאשֵׁי
שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים
חֲכָמִים וִידֻעִים וְאֶתֵּן
אוֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי
מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים
לְשִׁבְטֵיכֶם׃ וְדִבַּרְתִּי
יִתְרִישִׁי שִׁבְטֵיכוֹן
נְבִרִין חַכִּימִין וּמְדֻעָן
וּמְנָתִי יְתֵהוֹן רִישִׁין
עֲלֵיכוֹן וְרַבְנֵי אַלְפֵי
וְרַבְנֵי מְאָתָא וְרַבְנֵי
חַמְשִׁין וְרַבְנֵי עֲשִׂרְיָתָא

וְסַרְכִין לְשִׁבְטֵיכוֹן׃
וְאֲצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
שָׁמֹעַ בֵּין אֲחֵיכֶם
וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין
אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין
גֵּרוֹ׃ וּפְקִידִית יִתְדַּיְנוֹן
בְּעִדְנָא הַהוּא לְמֵימַר
שְׁמָעוּ בֵּין אֲחֵיכוֹן
וְתִדְּיְנוּן קוּשְׁטָא בֵּין
גְּבַר וּבֵין אֲחוּהִי וּבֵין
גִּיּוֹרָא׃ לָא תַכִּירוּ
פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט בַּקָּטֹן
כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לָא
תָּגוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי
הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה
מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלָי
וּשְׁמַעְתִּיו׃ וָאֲצַוֶּה
אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא
אֵת כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ וַנִּסַּע
מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ
אֶת כָּל הַמִּדְבָּר
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא
אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ
הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֹתָנוּ וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ
בַּרְנֵעַ׃ וָאֹמַר אֲלֵכֶם
אֲלֵיכוֹן׃ וְאֵלֵךְ מִדְבָּרָא
רַבָּא וְדָחִילָא הַהוּא
דְּחֲזֵיתוּן אוֹרְחָא טוּרָא
דֶּאֱמוֹרָאָה נְבָא אֱלָהָנָא

גְּבַרָא אֲרִי דִּינָא דְיֵי
הוּא וּפִתְגָמָא דִּיקְשֵׁי
מִנְּכוֹן תְּקָרְבוּן לְוָתִי
וְאֶשְׁמַעִנֵּיהּ וְאֶעֱנֵיהּ
אֶתְכוֹן בְּעִדְנָא הַהוּא
יָתְכוֹן בְּעִדְנָא הַהוּא
יָת כָּל פִּתְגָמַיָּא דְּתַעְבְּדוּן
וְנִסְעִנָא מֵחוֹרֵב וַנֵּלֶךְ
אֶת כָּל הַמִּדְבָּר
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא
אֲשֶׁר חֲזֵיתוּן דֶּרֶךְ
הַר אֱמוֹרָאָה כְּמָא דְּפַקִּיד
יְיָ אֱלָהָנָא יָתָנָא וַאֲתֵינָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0568
powered by DWork • Heidelberg University Library

אלכם ו׳ חס׳ וסימנ׳ הוא אשר דברתי אלכם · ולא ישמע אלכם · כי ידבר אלכם · לא אוכל לבדי · [illegible] · לא תערצון ולא תיראון

עד רקם גיאה ואמר
אלכם באתם עד הר
האמרי אשר יהוה
אלהינו נתן לנו ׃
ואמרית לכון אתיתון
עד טורא דאמוראה
דייי אלהנא יהיב לנא ׃
ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה
רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל
תירא ואל תחת חזי
דיהב ייי אלהך קדמך
ית ארעא סק אחסין
כמא דמליל ייי אלהא
דאבהתך לך לא
תדחל ולא תתבר ׃
ותקרבון אלי כלכם
ותאמרו נשלחה ״
אנשים לפנינו ויחפרו
לנו את הארץ וישבו
אתנו דבר את הדרך

אשר נעלה בה ואת
הערים אשר נבא
אליהן וקרבתון לותי
כולכון ואמרתון נשלח
גברין קדמנא ויאללון
לנא ית ארעא ויתיבון
יתנא פתגמא ית
אורחא דניסק בה
וית קרויא דניעול
להין וייטב בעיני
הדבר ואקח מכם
שנים עשר אנשים
איש אחד לשבט ׃
ושפר בעיני פתגמא
ודברית מנכון תרי
עשר גברין גברא
חד לשבטא ויפנו
ויעלו ההרה ויבאו
עד נחל אשכל וירגלו
אתה ואתפניאו
וסליקו לטורא ואתו
עד נחלא דאתכלא

ואלילו יתה ויקחו
בידם מפרי הארץ
ויורדו אלינו וישבו
אתנו דבר ויאמרו
טובה הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן
לנו ונסיבו בידהון
מאיבא דארעא ואחיתו
לנא ואתיבו יתנא
פתגמא ואמרו טבא
ארעא דייי אלהנא
יהיב לנא ולא אביתם
לעלת ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ׃ ולא
אביתון למיסק ״
וסריבתון על מימרא
דייי אלהכון ותרגנו
באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים
לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו ואתרעמתון

ה׳ וסיס׳ ותיראן ותאמרן ותקרבון אלי ועשויה אלהן אל תקראנה לי נעמי ויבטרם תבא אלהן כת׳ ושארא כול מל׳

ו׳ חס׳ נג׳ כול כת׳ כן בר מן ג׳ מל׳ ג׳ רפ׳

ל׳ ופת׳ כן

וישיבו ג׳ רפ׳ וסימנ׳ ותקרבון אלי · וארא ואין איש · קראתי למאהבי · וישבו אתנו קרמ׳ השבו דוישלחו ׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0569
powered by DWork • Heidelberg University Library

במשכניכון ואמרתון
בדסני ייי יתנא אפקנא
מארעא דמצ׳ לממסר
יתנא בידא דאמוראה
לשיציותנא: אנה
אנחנו עלים אחינו
המסו את לבבנו
לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלת
ובצורת בשמים
וגם בני ענקים ראינו
שם: לאן אנחנא
סלקין אחנא תברו
ית לבנא למימר
עם רב ותקיף מיננא
קרוין רברבן וכריכן
עד צית שמיא ואף
בני גברא חזינא תמן:
ואמר אלכם לא
תערצון ולא תיראון
מהם: ואמרית לכון
לא תתברון ולא תדחלון

מנהון: יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא
ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם במצרים
לעיניכם: ייי אלהכון
דמדבר קדמיכון "
מימריה יגיח לכון
ככל דעבד עמכון
במצ׳ לעיניכון: ובמדבר
אשר ראית אשר
נשאך יהוה אלהיך
כאשר ישא איש את
בנו בכל הדרך אשר
הלכתם עד באכם
עד המקום הזה:
ובמדברא דחזיתא
דסוברך ייי אלהך
כמא דמסובר גברא
ית בריה בכל אורחא
דהליכתון עד מיתיכון
עד אתרא הדין ובדבר
הזה אינכם מאמינם

ביהוה אלהיכם: ובפת
הדין ליתיכון מהימנ
במימרא דייי אלהכ
ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה
לראתכם בדרך אש
תלכו בה ובענן יומם
דמדבר קדמיכון
באורחא לאתקנא
לכון אתר בית מישר
לאשריותכון בעמוד
דאישתא בליליא
לאחזיותכון באורחא
דתהכון בה ובעמוד
דעננא ביממא: "
וישמע יהוה את
קול דבריכם ויקצ
וישבע לאמר: ושמ
קדם ייי יתקל פתגמ
ורגיז וקיים למימר
אם יראה איש באנש

האלה חדור הרע
הזואת הארץ
הטובה אשר נשבעתי
לתת לאבתיכם אם
יחזו גבר בנכריאהלין
דראבישאחדין ית
ארעא טבתאדקיימית
למיתו לאבחתכון׃
זולתי כלב בן יפנה
הוא יראנה ולואתן
את הארץ אשר דרך
בה ולבניו יען אשר
מלא אחרי יהוה׃
אלהין כלב בר יפנה
הוא יחזנה וליה אתין
ית ארעא דדרך
בה ולבנוהי חלף
דאשלים בתר דחלתא
דייי גם בי התאנף
יהוה בגללכם לאמר
גם אתה לא תבא שם׃
אף יעלי יהוה רגז מן

קדם ייי בדילכון למימר
אף את לא תיעול
לתמן יהושעבן נון
העמד לפניך הוא
יבא שמה אתו חזק
כי הוא ינחלנה את
ישראל׃ יהושעבר
נון דקאים קדמך הוא
ייעול לתמן ית תקיף
אריהוא יחסנינה לישׂ׃
וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר
לא ידעו היום טוב
ורע המה יבאו שמה
ולהם אתננה והם
יירשוה וטפלכון
דאמרתון לבוז יהי
ובניכון דלא ידעו
יומא דין טב ובישׁ
אנון ייעלון לתמן
ולהון אתננה ואנון
יירתונה ואתם פנו

לכם וסעו המדברה
דרך ים סוף ואתון
אתפנו לכון וטולו
למדברא אורח ימא
דסוף ותיענו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה
אנחנו נעלה ונלחמנו
ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש
את כלי מלחמתו
ותהינו לעלות ההרה׃
ואתבתון ואמרתון
לי חבנא קדם ייי
אנחנא נסק ונגיח
קרב נכל דפקדנא
ייי אלהנא וזריזתון
גבר ית מני קרביה
ושריתון למיסק
לטורא ויאמר יהוה
אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו
כי איננו בקרבכם

ג בטע בזקני ושימנ זולתי כלב בן יפנה שמעתם זבחתי ירעא

ד׳ אמר ו׳ ה בטע בסו ושומנ אמר להם אל תעלו חוס דור מהרי הן קרבו ימך אלי ארכ הארין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0571
powered by DWork • Heidelberg University Library

בקלכם ב חס ומינהון ולג שמע יוי בקלכם · הנה שמעתי בקלכם

ולא תנגפו לפני
איביכם׃ ואמר יוי לי
אימר להון לא תסקון
ולא תגיחון קרבאריי
ליתי שכנתי ביניכון
ולא תתברון קדם בעלי
דבביכון׃ ואדבר אליכם
ולא שמעתם ותמרו
את פי יהוה ותזדו ותעלו
החרה׃ ומלילית עמכון
ולא קבלתון וסרבתון
על מימרא דיוי
וארשעתון וסליקתון
לטורא ויגא האמרי
היושב בהר החוא
לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה
הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה׃
ונפק אמוראה דיתיב
בטוראהחוא לקדמותכון
ורדפו יתכון כמא

דנתזון דבריתאוטרדו
יתכון בסעיר עד
חרמה׃ ותשבו ותבכו
לפני יהוה ולא שמע
יהוה בקלכם ולא
האזין אליכם׃ ותבתון
ובכיתון קדם יוי ולא
קבל יוי עלותכון
ולא אצית למליכון׃
ותשבו בקדש ימים
רבים כימים אשר
ישבתם׃ ויתבתון
ברקם יומין סגיאין
כיומיא דיתבתון׃
ונפן ונסע המדברה
דרך ים סוף כאשר
דבר יהוה אלי ונסב
את הר שעיר ימים
רבים ואתפנינא
ונטלנא למדברא
אורח ימא דסוף
כמא דמליל יוי

עמי ואקיפנא ית
טורא דסעיר יומין
סגיאין׃ ואמר
יהוה אלי לאמר ואמר
יוי לי למימר׃ רב
לכם סב את הר
הזה פנו לכם צפונה׃
סגי לכון דאקיפתון
ית טורא הדין אתפנו
לכון לצפונא׃ ואת
העם צו לאמר אתם
עברים בגבול אחיכם
בני עשו החשבים
בשעיר ויראו מכם
ונשמרתם מאד׃
ואת תתגרו בהום
ארום ארעהון בני עשו
אחיכון לא אתן לכון
דיתבין בסעיר
ויד חלון מנכון
ותסתמרון לחדא׃
אלתתגרו בהום לא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0572
powered by DWork • Heidelberg University Library

כל משנה תורה ורם בר מן חד ורם לבבך וכל קריה כות ורם בר מן חד ורם כי יום לייי עבאות על כל גאה ורם

אתן לכם מארצם עד
מדרך כף רגל כי ירשה
לעשו נתתי את הר
שעיר׳ לא תתגריו
בהון ארי לא אתין
לכון מארעהון עד
מדרך פרסת רגל
ארי ירותא לעשו
יהבית ית טורא דסעיר׳
אכל תשברו מאתם
בכסף ואכלתם וגם
מים תכרו מאתם
בכסף ושתיתם׃
עיבורא תזבנון מנהון
בכספא ותיכלון ואף
מיא תזבנון מנהון
בכספא ותשתון׃
כי יהוה אלהיך ברכך
בכל מעשה ידך
ידע לכתך את
המדבר הגדל הזה
זה ארבעים שנה

יהוה אלהיך עמך
לא חסרת דבר׃
ארי ייי אלהך ברכך
בכל עובדי ידך
סופיק לך צורכך
במהכך ית מדברא
רבה הדין דנן ארבעין
שנין מימרא דייי
אלהך בסעדך לא
חסרת מדעם ונעבר
מאת אחינו בני עשו
הישבים בשעיר מדרך
הערבה מאילת
ומעצין גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר
מואב׳ ועברנא מלות
אחנא בני עשו
דיתבין בסעיר מאורח
מישרא מאילת ומעצין
גבר ואתפנינא ועברנא
אורח מדברא דמואב׃
ויאמר יהוה

אלי אל תצר את
מואב ואל תתגר בם
מלחמה כי לא אתן
לך מארצו ירשה כי
לבני לוט נתתי את
ער ירשה׃ ואמר
ייי לי לא תצור על
מואבאי ולא תתגרי
למעבד עמהון קרב
ארי לא אתין לך
מארעהון ירותא
ארי לבני לוט יהבית
ית לחית ירותא׃
האמים לפנים ישבו
בה עם גדול ורב
ורם כענקים׃ אימתני
מלקדמין יתיבו בה
עם רב וסגי ותקיף
כגבריא׃ רפאים
יחשבו אף הם
כענקים והמאבים
יקראו להם אמים׃

והמאבים יקראו להם אמים׃ מאדם וממאב רשמואל׃ וישאו להם נשים מאבית וגם את רות המאביה׃ וכלות דעורא הלון חס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0573
powered by DWork • Heidelberg University Library

גבריא מתחשבין אף
אנון בגבריא ומואבאי
קרן להון אימתני
ובשעיר ישבו החרים
לפנים ובני עשו
ירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם
כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר
עתן יהוה להם ובסעיר
יתיבו חורא מלקדמין
ובני עשו תריכונין
ושיצאונון מן קדמיהון
ויתיבו באתרהון כמא
דעבד יש לארע
ירותתיה דיהב יי
להון עתה קמו
ועברו לכם את נחל
זרד ונעבר את נחל
זרד כען קומו ועברו
לכון ית נחלא דזרד
ועברנא ית נחלא
דזרד וחמים אשר
הלכנו מקדש ברנע
עד אשר עברנו את
נחל זרד שלשים
ושמנה שנה עד תם
כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר
נשבע יהוה להם
ויומיא דהלינא מרקם
גיאה עד דעברנא
ית נחלא דזרד
תלתין ותמני שנין
עד דסף כל דרא
גבר מגיחי קרבא
מגו משריתא כמא
דקיים יי להון וגם
יד יהוה היתה בם
להמם מקרב המחנה
עד תמם ואף מחא
מן קדם יי הות בהון
לשיצותהון מיגו
משריתא עד דשלימו
ויהי באשר תמו
כל אנשי המלחמה
למות מקרב העם
והוה כד שלימו כל
גברי מגיחי קרבא
לממת מגו עמא
וידבר יהוה
אלי לאמר ומלית
יי עמי למימר אתה
עבר היום את גבול
מואב את ער
עבר ומאדין ית
תחום מואב ית לחית
וקרבת מול בני עמון
אל תצרם ואל תתגר
בם כי לא אתן מארץ
בני עמון לך ירשה
כי לבני לוט נתתיה
ירשה ותתקרב לקבל
בני עמון לא תצור
על יהון ולא תתגרי
למעבר עמהון קרב

ארילא אתון מארע
בני עמון לך ירותא
ארי לבני לוט יהבתה
ירותא ארעא דרפאים
תתחשב אף היא ארפאים
וישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים
ארע גברייא מתחשבא
אף היא גברין יתיבו
בה מלקדמין ועמונא
קרון להון חשבני
עם גדול ורב ורם
כענקים וישמידם
יהוה מפניהם וירשם
וישבו תחתם
רב וסגי ותקיף כנגריא
ושיענון יי מן קדמיהון
ותריכונון ויתיבו באתרהון
כאשר עשה לבני
עשו היושבים בשעיר
אשר השמיד את
החרי מפניהם וירשם
וישבו תחתם עד
היום הזה ובמא דעבד
לבני עשו דיתבין
בשעיר דשיצי ית
חוראי מן קדמיהון
ותריכונון ויתיבו
באתרהון עד יומא
חדין והעויים הישבים
בחצרים עד עזה
כפתרים היצאים
מכפתר השמידם
וישבו תחתם ועואי
דיתבין ברפיח עד
עזה קפוטקאי
דנפקו מקפוטקיא
שיצאונון ויתיבו
באתרהון קומוסעו
ועברו את נחל ארנן
ראה נתתי בידך
את סיחן מלך חשבון
האמרי ואת ארצו
החל רש והתגר בו
מלחמה קומו טולו
ועיברו ית נחלא
דארנון חזי דמסרית
בידך ית סיחון מלכא
דחשבון אמוראה
וית ארעיה שרי
לתרכותיה ואתגרי
למעבד עמיה קרב
היום הזה אחלתת
פחדך ויראתך על
פני העמים תחת
כל השמים אשר
ישמעון שמעך ורגזו
וחלו מפניך יומא
חדין אישרי למיתן
זועתך ודחלתך על
אפי עממיא תחות
כל שמיא דישמעון
שמעך ויזעון ויתברון
מן קדמך ואשלח
מלאכים ממדבר
קדמות אל סיחון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0575
powered by DWork • Heidelberg University Library

תתו לית כותיה בסופרא וכוליה ירמיה כותהון בר מן חד תתי ואתפלל אל ייי אחרי תתי את ספר המקנה

מלך חשבון דברי
שלום לאמר ושלחית
אזגדין ממדבר קדמות
לות סיחון מלכא
דחשבון פתגמי
שלמא למימר אעברה
בארעך בדרך בדרך
אלך לא אסור ימין
ושמאול אעיבר
בארעך באורחא
באורחא איזיל לא
אסטי לימינא
ולסמלא אכל
בכסף תשברני ואכלתי
ומים בכסף תתן לי
ושתיתי רק אעברה
ברגלי עיבורא בכספא
תזבין לי ואיכול ומיא
בכספא תתין לי
ואשתי לחוד אעיבר
ברגלי כאשר עשו
לי בני עשו הישבים

ל
מל
בתו
כול
סיפ
אל
הארץ
בר
מן
טו
על
הארץ
יו
רא
פסו
ל
ובתו
כן
ל
בסיפ

בשעיר והמואבים
הישבים בער עד
אשר אעבר את
הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהינו
נתן לנו כמא דעבדו
לי בני עשו דיתבין
בסעיר ומואבאי
דיתבין בלחית עד
דאעבר ית ירדנא
לארעא דייי אלהנא
יהיב לנא ולא אבה
סיחון מלך חשבון
העברנו בו כי הקשה
יהוה אלהיך את
רוחו ואמץ את לבבו
למען תתו בידך
כיום הזה ולא אבא
סיחון מלכא דחשבון
למשבקנא למעבר
בתחומיה ארי אקשי
ייי אלהך ית רוחיה

ותקיף ית לביה בדיל
לממסריה בידך
כיומא הדין
ויאמר יהוה אלי
ראה החלתי תת
לפניך את סיחון
ואת ארצו החל
רש לרשת את
ארצו ואמר ייי לי
חזי דשריתי לממסר
קדמך ית סיחון וית
ארעיה שרי לתרכותיה
למירת ית ארעיה
ויצא סיחון לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה
יהצה ונפק סיחון
לקדמותנא הוא
וכל עמיה לאגחא
קרבא ליהץ ויתנהו
יהוה אלהינו לפנינו
ונך אתו ואת בנו
ואת כל עמו ומסריה

ג
סתו
ג
כול
חס
יוד
מתחלפ
יהצה
כול
כת
כן

החל ג וסימנהון ואת ארצו החל רש והתגרבו מלחמה ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל וכלה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0576
powered by DWork • Heidelberg University Library

יְהוָה אֱלֹהֵנָא קְדָמָנָא
וּמְחֵינָא יָתֵיהּ וְיָת
בְּנוֹהִי וְיָת כָּל עַמֵּיהּ׃
וְנִלְכֹּד אֶת כָּל עָרָיו
בָּעֵת הַהִוא וַנַּחֲרֵם
אֶת כָּל עִיר מֵתִם
וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא
הִשְׁאַרְנוּ שָׂרִיד וּכְבִשָׁא
יָתֵיהּ כָּל קִרְוֹהִי בְּעִדָּנָא
הַהִוא וְגַמַרְנָא יָתְהוֹן
קְרִוְיָא גַּבְרַיָּא וְנָשַׁיָּא
וְטַפְלָא לָא אִשְׁאַרְנָא
מִשֵּׁיזִבְ׳ דְּקַ חַבְהַמָּה
בִּזּוּנוּ לָנוּ וְשָׁלָל
הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכָדְנוּ׃
לַחוּד בְּעִירָא בִּזָּנָא
לָנָא וְעַדֵּי קְרַוְיָא
דְּכְבַשְׁנָא מֵעֲרֹעֵר
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל
אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר
בַּנַּחַל וְעַד הַגִּלְעָד
לֹא הֲיָתָה קִרְיָה

אֲשֶׁר שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ
אֶת הַכֹּל נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ׃ מֵעֲרֹעֵר
דְּעַל כֵּיף נַחְלָא דְּאַרְנוֹן
וְקַרְתָּא דְּבְנַחְלָא וְעַד
גִּלְעָד לָא הֲוָת קַרְתָּא
דְּתַקִּיפַת מִנָּנָא יָת
כּוּלָּא מְסַר יְיָ אֱלָהָנָא
קֳדָמָנָא׃ רַק אֶל אֶרֶץ
בְּנֵי עַמּוֹן לֹא קָרַבְתָּ
כָּל יַד נַחַל יַבֹּק
וְעָרֵי הָהָר וְכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
לְחוּד לְאַרְעָא בְּנֵי
עַמּוֹן לָא קְרַבְתָּא כָּל
כֵּיף נַחַל יַבֹּק וְקִרְוֵי
טוּרָא וְכֹל דְּפָקִיד
יְיָ אֱלָהָנָא וְנָפַן׃
וְנַעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן
וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל
עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃

וְאֶתְפְּנֵינָא וְסַלִּיקְנָא
לְאוֹרַח מַתְנָן וְנָפַק
עוֹג מַלְכָּא דְּמַתְנָן
לְקַדְמוֹתָנָא הוּא וְכָל
עַמֵּיהּ לְאַגָּחָא קְרָבָא
לְאֶדְרֶעִי׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אַל תִּירָא
אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי׃
אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ
וְאֶת אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ
לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃
וַאֲמַר יְיָ לִי לָא תִדְחַל
מִנֵּיהּ אֲרֵי בִידָךְ
מְסַרִית יָתֵיהּ וְיָת
כָּל עַמֵּיהּ וְיָת אַרְעֵיהּ
וְתַעֲבִיד לֵיהּ כְּמָא
דְּעַבַדְתָּא לְסִיחוֹן
מַלְכָּא אֱמוֹרָאָה
דְּיָתִיב בְּחֶשְׁבּוֹן׃
וְיָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0577
powered by DWork • Heidelberg University Library

בידנו גם את עוג
מלך הבשן ואת כל
עמו ונכהו עד בלתי
השאיר לו שריד׃
ומסר ייי אלהנא
בידנא אף ית עוג
מלכא דמתנן וית
כל עמיה ומחינהי
עד דלא אשתאר
ליה משיזיב׃ ונלכד
את כל עריו בעת
ההוא לא היתה
קריה אשר לא
לקחנו מאתם ששים
עיר כל חבל ארגב
ממלכת עוג בבשן׃
וכבשנא ית כל קרווהי
בעדנא ההוא לא
הות קרתא דלא
נסיבנא מנהון שתין
קרוין כל בית פלך
טרכונא מלכותיה

דעוג במתנן׃ כל
אלה ערים בצרת
חומה גבהה דלתים
ובריח לבד מערי
הפרזי הרבה מאד׃
כל אלין קרויא
כריכן מקפן שור
רם דלהון דשין
ועברין בר מקרוי
פצחיא דסגיאן לחדא׃
ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך
חשבון החרם כל
עיר מתם הנשים
והטף׃ וגמרנא יתהון
כמא דעבדנא לסיחן
מלכא דחשבון גמרנא
כל קרויא גבריא
נשיא וטפלא׃ וכל
הבהמה ושלל הערים
בזונו לנו׃ וכל בעירא
ועדי קרויא בזנא

לנא׃ ונקח בעת
ההוא את הארץ
מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן
עד הר חרמון׃ ונסיבנא
בעדנא ההוא ית
ארעא מיד תרין
מלכי אמוראה
דבעברא דירדנא
מנחלא דארנון עד
טורא דחרמון׃
צידנים יקראו
לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו
שניר׃ צידונאי קרן
לחרמון סריון
ואמוראי קרן ליה
טור תלגא׃ כל ערי
המישר וכל הגלעד
וכל הבשן עד סלכה
ואדרעי ערי ממלכת

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0578
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולראובני ב׳ וסימנהון ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה

עוג בבשן׳ כל קרוי
מישרא וכל גלעד
וכל מתנן עד סלך
ואדרעי קרוי מלכותיה
דעוג במתנן׳ כי רק
עוג מלך הבשן נשאר
מיתר הרפאים הנה
ערשו ערש ברזל
הלה הוא ברבת
בני עמון תשע אמות
ארכה וארבע אמות
רחבה באמת איש׳
ארי לחוד עוג מלבא
דמתנן אשתאר משאר
גבריא הא ערסיה
ערסא דברזלא הלא
היא ברבת בני עמון
תשע אמין ארכה
וארבע אמין פותיה
באמת מלך׳ ואת
הארץ הזאת ירשנו
בעת ההוא מערער

אשר על נחל ארנן
וחצי הר הגלעד
וערי ונתתי לראובני
ולגדי׳ וית ארעא
הדא ירית נא בעדנא
ההוא מערער דעל
נחלא דארנון ופלגות
טורא דגלעד וקרווהי
יהבית לשיבט ראובן
ולשיבט גד׳ ויתר
הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי
לחצי שבט המנשה
כל חבל הארגב לכל
הבשן ההוא יקרא
ארץ רפאים׳ ושאר
גלעד וכל מתנן
מלכותיה דעוג יהבית
לפלגות שבטא דמנשה
כל בית פלך טרכונא
לכל מתנן ההוא
מתקרי ארע גיבריא׳

יאיר בן מנשה לקח
את כל חבל ארגב
עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את
הבשן חות יאיר
עד היום הזה׳ יאיר
בר מנשה נסיב ית
כל בית פלך טרכונא
עד תחום גשוראה
ואפקירוס וקרא יתהון
על שמיה ית מתנן
כפרני יאיר עד יומא
הדין׳ ולמכיר נתתי
את הגלעד׳ ולמכיר
יהבית ית גלעד׳
ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד ועד
נחל ארנן תוך הנחל
וגבל ועד יבק הנחל
גבול בני עמון׳ ולשיבט
ראובן ולשיבט גד

המשך כול כת כן במ׳ מל׳ וסימנ׳ ועבדי מלך ארם ושלאחריו ושפט בצדק׳ כל גיא ינשא׳ והולכתי שדים׳ תוית אמת רגלי עמדה׳ ונחני באורח רוחק טובה׳ ויבן מגדלים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0579
powered by DWork • Heidelberg University Library

יהבית מן גלעד ועד
נחלא דארנון גו
נחלא ותחומיה ועד
יובקא נחלא ותחומא
דבני עמון והערבה
והירדן וגבל מכנרת
ועד ים הערבה ים
המלח תחת אשדת
הפסגה מזרחה ומישרא
וירדנא ותחומיה מגניסר
ועד ימא דמישרא ימא
דמלחא תחות משפך
מדמתא מדנחא
ואנו את כם בערת
ההוא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם
את הארץ הזאת
לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני
חיל ופקידית יתכון
בעברנא ההוא למימר

ייי אלהכון יהב לכון
ית ארעא הדא
למירתה מזרזין
תעברון קדם אחיכון
בני ישׂ כל מזרזי
חילא דק נשיכם
וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רב
לכם ישבו בעריכם
אשר נתתי לכם
לחוד נשיכון וטפלכון
ובעירכון ידענא
ארי בעיר סגי לכון
יתבון בקרויכון דיהבית
לכון עד אשר יניח
יהוה לאחיכם כם
וירשׁוגם הם את
הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ושבתם
איש לירשתו אשר
נתתי לכם עד דינח

ייי לאחיכון כותכון
וירתון אף אנון ית
ארעא דייי אלהכון
יהיב להון בעברא
דירדנא ותתובון
גבר לירותתיה דיהבית
לכון ואת יהושע
צויתי בעת ההוא
לאמר עינך הראת
את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לשני
המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכל
ממלכות אשר
אתה עבר שמה
ית יהושע פקידית
בעדנא ההוא למימר
עינך חזאה ית כל
דעבד ייי אלהכון
לתרין מלכיא האלין
כן יעביד ייי לכל
מלכותא דאת עבר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0580
powered by DWork • Heidelberg University Library

לְתֵת לְאֶת־רְאוּבֵנִי ב דְיַעְבִיד בַּעֲבְדָךְ וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא חב חס וְנִגְבְּרוּתָךְ אֶעְבְּרָה בְּעֵינֶיךָ נָא לֹא תַעֲבֹר
הַנַּלְחָם לָכֶם׃ לֹא וחד נָא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה סֵק
תְּחַלְּלוּן מְנֻחוֹן אֲרִי כפ"א חַטּוּבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר לְרֵישׁ רְמַתָּא וְזָקוֹף
יְיָ אֱלָהֲכוֹן מֵימְרֵיהּ הַיַּרְדֵּן הַחֹר הַטּוֹב עֵינֶיךָ לְמַעְרְבָא ״
מַגֵּיחַ לְכוֹן׃ חַמָּה וְהַלְּבָנוֹן אֶעְבְּרָה וּלְעִפּוּנָא וּלְדָרוֹמָא
וְאֶתְחַנַּן אֶל־יְיָ בְּעֵת כֵּן וְאֶחֱזִי יָת אַרְעָא וּלְמַדְנְחָא וְחוֹ בְּעֵינֶיךָ
הַחֹוָא לְאמֹר׃ וְעָלַיְתִי טָבְתָא דְּעֵבְרָא דְיַרְדְּנָא אֲרִי לָא תַעֲבֹר יָת
קֶדֶם יְיָ בְּעַרְבָא הַהוּא טוּרָא טָבָא חֲדִין׃ וְיָת
לְמֵימַר יְיָ אֲדֹנָי יְהוָה וּבֵית מַקְדְּשָׁא וְיָת תַּעֲבֹר אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ
אַתְּ הַחִלּוֹתְ לְהַרְאוֹת יְהוָה בְּלִבִּי לְמֵעַנְכֶם וְלֹא וְאַמְּצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר
אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּךְ שְׁמַע אֲלִיוּ וְאָמַר יְהוָה לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא
וְאֶת יָדֶךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר אֵלַי רַב לָךְ אַל תּוֹסֶף יַנְחִיל אוֹתָם אֶת
מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ ר דָּבָר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ חֲזוֹת וְהַוְיָא דְגָן מִן קֳדָם וּפְקֹד יָת יְהוֹשֻׁעַ
וּכְגִבּוּרְתֶּךָ יְיָ אֱלָהִין וְלָא גּ עַל בְּזִיל לְכוֹן וְלָא וְתַקֵּיפֵנִי וְעַלִּימְחִי
אֶת שִׁירְיָתָא לְאַחֲזָאָה קֳבֵיל מֵימְרִי וְאֶמַר יְיָ אֲדֹנָי הוּא יַעְבֹּר קֳדָם
יָת עַבְדָּךְ יָת רְבוּתָךְ לֵית סַגִּי לָךְ לְאַתְקָפָא עַמָּא הָדֵין וְהוּא יַחְסֵן
וְיָת יְדָךְ תַּקִּיפְתָּא וְדִרְעָתָךְ לְמַלָּלָא קֳדָמַי עוֹד יָת אַרְעָא
הַהוּא אֱלָהָא דְּשַׁכְנְתָךְ בְּפָתְגָמָא הָדֵין עֲלָהּ דְּתֶחֱזֵי וְנֶשְׁכַּב בְּגַיְא
בְּשָׁמַיָא מִלְּעֵילָא רֵאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׁא מוּל בֵּית פְּעוֹר׃
שְׁלִיטְבְּאַרְעָא לְתַת עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפוֹנָה וְתִתְּבְנָא בְּחֵילְתָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0581
powered by DWork • Heidelberg University Library

לקביל בית פעור׃ אשר אנכי מצוה דאדבקתון ברחלתא
את כם׃ לא תוספון דיי׳ אלהכון קימין
ועתה ישראל שמע על פתגמא דאנא כולכון יומא דין׃
אל החקים ואל מפקיד יתכון ולא ראה למדתי אתכם
המשפטים אשר אנכי תימנעון מניה למיטר חקים ומשפטים ״
מלמד אתכם לעשות ית פקודיא דיי׳ אלהכון כאשר צונני יהוה
למען תחיו ובאתם דאנא מפקיד יתכון׃ אלהי לעשות כן
וירשתם את הארץ עיניכם הראות את בקרב הארץ אשר
אשר יהוה אלהי אתם באים שמה
אבתיכם נתן להם׃ פעור כי כל האיש לרשתה׃ חזו׳
וכען ישר שמע אשר הלך אחרי דאליפית יתכון
לקימיא ולדיניא בעל פעור השמידו קימין ודינין במא
דאנא מליף יתכון יהוה אלהיך מקדמך׃ דפקדני יי׳ אלהי
למעבד בדיל דתיחון עיניכון חזאת ית למעבד כן בגו ארעא
ותירתון ית דעבד יי׳ בפלחי דאתון עלין לתמן
ארעא דיי׳ אלהא בעלא פעור ארי למירתה ושמרתם
דאבהתכון יהיב לכון כל גברא דהליך ועשיתם כי הוא
לא תספו על הדבר בתר בעלא פעור חכמתכם ובינתכם
אשר אנכי מצוה שיציה יי׳ אלהך לעיני העמים אשר
את כם ולא תגרעו מבינך ואתם חדבקים ישמעון את כל
ממני לשמר את ביהוה אלהיכם חיים החקים האלה ואמרו
מצות יהוה אלהיכם כולכם חיום׃ ואתון רק עם חכם ונבון

ואשמעם ב׳ וחד ואשמעם כת׳ חס׳ וחד ואשמיעם כת׳ הקהל לי את העם ואשמעם כת׳ מפיו יצאו ואשמיעם כת׳

הגוי הגדול הזה׃ ח
ותטרון ותעבדון מל
ארי היא חובמתכון בתו
וסוכלתנותכון לעיני
עממיא דישמעון ית
כל קימיא האלין
ויימרון לחוד עם
חכים וסוכלתן עמא
רבה הדין׃ כי מי גוי
גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה כול
אלהינו בכל קראנו ליע
אליו׃ ארי מן עם חס
רב דליה אילה קריב וג
ליה לקבלא צלותיה בר
בעדן עקתיה כייי מן
אלהנא בכל עידן ה
דאנחנא מצלן קדמוהי׃ מל
ומי גוי גדול אשר לו
חקים ומשפטים צדיקם כול
ככל התורה הזאת אוליו
אשר אנכי נתן לפניכם כת
כן
בר
מן
חוי

היום׃ ומן עם רב
דליה קימין ודינין
קשיטין ככל אוריתא
הדא דאנא יהיב
קדמיכון יומא דין׃
רק השמר לך ושמר
נפשך מאד פן
תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן ה
יסורו מלבבך כל
ימי חייך והודעתם ל
לבניך ולבני בניך׃
לחוד אסתמר לך
וטר נפשך לחדא
דלמא תתנשי ית
פתגמיא דחזאה
עינך ודלמא יעדון
מלבך כל יומי חיך
ותהודענון לבנך
ולבני בנך׃ יום אשר
עמדת לפני יהוה
אלהיך בחרב באמר ג

יהוה אלי הקהל לי
את העם ואשמעם
את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי
כל הימים אשר
הם חיים על האדמה
ואת בניהם ילמדון׃
יומא דקמתא קדם
ייי אלהך בחרב כד
אמר ייי לי כנוש קדמי
ית עמא ואשמענון
ית פתגמי דיילפון
למדחל קדמי כל
יומיא דאנון קימין
על ארעא ויתבניהון
ילפון׃ ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר
בער באש עד לב
השמים חשך ענן
וערפל׃ וקריבתון
וקמתון בשיפולי
טורא וטורא בער

ופן ה׳ וסימנהון ופן יסורו מלבבך׳ תדרש׳ ופן ירך לבבכם׳ ופן תשא עיניך׳ ופן אורש ונגרתי׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0583
powered by DWork • Heidelberg University Library

בְּאִשָּׁה עַד נְקֵבָה דְּלָמָא תַּחֲבָלוּן
שְׁמַיָּא חְשׁוֹכָא עֲנָנָא לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם וְתַעֲבְדוּן לְכוֹן צַלְמָא
וַאֲמַטְתָּא וִידַבֵּר בְּאַרְעָא דְּמִוֹת דְּמוּת
יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ עֲבָרִים שַׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ דְּכַר אוֹ נוּקְבָא תַּבְנִית
הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם וְיָתֵי פְּקִיד יְיָ בְּעִדָּנָא כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינָם הַהוּא לְאַלְפָא יְתַכּוֹן תַּבְנִית כָּל עוֹף כָּנָף
רְאִים זוּלָתִי קוֹל קְיָמִין וְדִינִין לְמֶעְבַּדְכוֹן אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם
וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ יִתְהוֹן בְּאַרְעָא דְּאַתּוּן דְּמוּת כָּל בְּעִירָא
אֲשֶׁר צִוָּה לַעֲשׂוֹת עֲבָרִין לְתַמָּנֵי לְמִירְתָהּ דִּבְאַרְעָא דְּמוּת כָּל
עֲשֶׂרֶת דִּבְּרוֹת אִתּוֹן שְׁמַעְתּוּן וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד צִפּוֹר גַּפָּא דְּכָרִח
וַיִּכְתְּבֵם עַל לְנַפְשָׁתֵיכֶם כִּי לֹא לְמֶעְבַּד רְקִיעַ שְׁמַיָּא
שְׁנֵי לוּחוֹת אַבָנִים רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה תַּבְנִית כָּל רְמֶשׂ
וְחִוִּי לְכוֹן יָת קְיָמַיָּה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּאַדְמָה תַּבְנִית כָּל
דְּפָקִיד יָתְכוֹן לְמֶעְבַּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הָעֵשׂ אֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
עֲשֶׂרֶת פִּתְגָמַיָּא וּכְתַבְנוֹן בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ לָאָרֶץ דְּמוּת כָּל
תַּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְתִרְאֶה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת
הַכּוֹכָבִים כָּל צְבָא וְתִדָּחֶה וְתִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְתַעֲבְדֵם אֲשֶׁר חָלַק יְיָ אֱלָהָךְ אֹתָם לְכֹל עַמֵּי הַשָּׁמָיִם

חקים ומשפטים
לעשתכם אתם
בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה
ויתי פקיד יי בעדנא
ההוא לאלפא יתכון
קימין ודינין למעבדכון
יתהון בארעא דאתון
עברין לתמן למירתה
ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא
ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם
מחרב מתוך האש
ותסתמרון לחדא
לנפשתבון ארי לא
חזיתון כל דמו ביומא
דמליל יי עמכון
בחרב מיגו אשתא
פן תשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או

נקבה דלמא תחבלון
ותעבדון לכון צלמא
דמות כל עוף דמות
דכר או נוקבא תבנית
כל בהמה אשר בארץ
תבנית כל עוף כנף
אשר תעוף בשמים
דמות כל בעירא
דבארעא דמות כל
ציפר גפא דכרח
באויר רקיע שמיא
תבנית כל רמש
באדמה תבנית כל
הנה אשר במים מתח
לארץ דמות כל
רחשא דבארעא
דמות כל נוני דבמיא
מלרע לארעא ופן
תשא עיניך השמימה
וראית את השמש
ואת הירח ואת
הכוכבים כל צבא

ויגד לכם את בריתו ובתרש ויהי מקץ ארבעים יום ופולי עבדי וכול כתבי לוחות כתי ב בעלתי החוריב לחות ב בפסו ויתן יי אלי את שני
ואתן ואדע מן הדי פעל לך שני לוחות אבנים כראשנים החיון כול לוחות כתי שאריש ראוי ופתחי על לחת כתפ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0584
powered by DWork • Heidelberg University Library

הַשָּׁמַיִם וְנַחֲתָ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
וְעָבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם
לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת
כָּל הַשָּׁמַיִם וְדִלְמָא
תְּזִקוּף עֵינָךְ לִשְׁמַיָּא
וְתֶחֱזֵי יָת שִׁמְשָׁא וְיָת
סִיהֲרָא וְיָת כּוֹכְבַיָּא
כָּל חֵילִי שְׁמַיָּא וְתִטְעֵי
וְתִסְגּוֹד לְהוֹן וְתִפְלְחִנּוּן
דְּזַמִּין יְיָ אֱלָהָךְ יָתְהוֹן
לְכָל עַמְמַיָּא דְּתְחוֹת
כָּל שְׁמַיָּא׃ וְאִתְכֶם
לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא
אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל
מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ
לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
וַיהוָה קָצַף בִּי
עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי
עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וְלִבְלְתִּי
בֹּא אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לְךָ נַחֲלָה׃ וּמִן קַדָּם יְיָ
הוֹחַרְגָּז עֲלַי עַל
פִּתְגָמַיְכוֹן וְקַיָּים בְּדִיל
דְּלָא לְמֶעְבְּרִי יָת יַרְדְּנָא
וּבְדִיל דְּלָא לְמֵיעַל
לְאַרְעָא טָבְתָא דְּיְיָ
אֱלָהָךְ יְהִיב לָךְ אַחְסָנָא׃
כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ
הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת
הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים
וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ אֲרֵי
אֲנָא מָאֵת בְּאַרְעָא
הָדֵא לֵית אֲנָא עֲבַר
יָת יַרְדְּנָא וְאִתּוֹן עֲבְרִין
וְתֵירְתוּן יָת אַרְעָא
טָבְתָא הָדָא׃ חִשְׁמְרוּ
לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת
בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם
וְעָשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוָּךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ אֲסִתְּמַרוּ
לְכוֹן דִּלְמָא תִּתְנַשּׁוֹן
יָת קְיָמָא דַּייְיָ אֱלָהְכוֹן
דְּגָזַר עִמָּכוֹן וְתַעְבְּדוּן
לְכוֹן צַלְמָא דְּמוּת כֹּלָּא
דְּפַקְּדָךְ יְיָ אֱלָהָךְ׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ
אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃
אֲרֵי יְיָ אֱלָהָךְ מֵימְרֵיהּ
אֵשָׁא אָכְלָא הוּא
אֵל קַנָּא׃
כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי
בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ
וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0585
powered by DWork • Heidelberg University Library

להכעיסו׃ ארית ילדון
בנין ובני בנין ותתעתקון
בארעא ותחבלון
ותעבדון צלם דמות
כולא ותעבדון דביש
קדם ייי אלהך לארגזא
קדמוהי׃ העידתי
בכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד
תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם
עברים את הירדן
שמה לרשתה לא
תאריכן ימים עליה
כי השמד תשמדון׃
אסהידית בכון
יומא דין ית שמיא
וית ארעא ארי
מיבד תיבדון בפריע
מעל ארעא דאתון
עברין ית ירדנא
לתמן למירתה לא

תורכון יומין עלה
ארי אשתיצאה ״
תשתיצון׃ והפיץ
יהוה אתכם בעמים
ונשארתם מתי מספר
בגוים אשר ינהג
יהוה אתכם שמה׃
ויבדר ייי יתכון
ביני עממיא ותשתארון
עם דמנין בעממיא
דידבר ייי יתכון
לתמן׃ ועברתם שם
אלהים מעשה ידי
אדם עץ ואבן אשר
לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחן׃
ותפלחון תמן לעממיא
פלחי טעותא עובד
ידי אינשא אעא
ואכנא דלא חזן
ולא שמעין ולא אכלין
ולא מריחין׃ ובקשתם

משם את יהוה אלה
ומצאת כי תדרש
בכל לבבך ובכל
נפשך׃ ותתבע מתמ
ית דחלתא דייי
אלהך ותשכח ארי
תבעי מן קדמוהי
בכל לבך ובכל נפש
בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה
באחרית הימים ושב
עד יהוה אלהיך ושמ
בקלו׃ כד תעוק לך
וישכחונך כל פתגמ
האלין בסוף יומיא
ותתוב לדחלתא דיי
אלהך ותקביל למימ
כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית ״
אבתיך אשר נשבע

עד ייי ה׳ וכימנודון בצר לך ומצאוך׃ ושבת עד ייי ש״ך ונגף ייי את מצרי כד׃ שובה ישראל׃ נחפשה דרכינו ונחקרה ◎

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0586
powered by DWork • Heidelberg University Library

לחם ארי אלהא
רחמנא ייי אלהך לא
ישבקנך ולא יחבלך
ולא יתנשי ית קימא
דאבהתך דקיים לחון׃
כי ישאל נא לימים
ראשנים אשר היו
לפניך למן היום
אשר ברא אלהים ׀ ג
אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד
קצה השמים העחיה
כדבר הגדול הזה
או הנשמע כמהו׃
ארי שאל כען ליומיא
קדמאי דהוו קדמך
למן יומא דברא ייי
אדם על ארעא
ולמסיפי שמיא ועד
סיפי שמיא החוה
כפתגמא רבה הדין
או האשתמע דכותיה׃

השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה
ויחי׃ השמע עמא
קל ממימרא דיוי ממלל
מיגו אישתא כמא
דשמעתא את ואתקים׃
או הנסה אלהים לבוא ב
לקחת לו גוי מקרב
גוי במסת באתת
ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר
עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים
לעיניך׃ או נסין
עבד ייי לאתגלאה
למפרק ליה עם מגו
עם בנסין באתין
ובמופתין ובקרבא
וביד תקיפתא ובדרעא

מרמא ובחזונין
רברבין ככל דעבד
לכון ייי אלהכון במצ
לעיניכון אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא
האלהים אין עוד
מלבדו׃ את אתחויתא
למידע ארי ייי הוא
אלהים לית עוד בר
מניה׃ מן השמים
השמיעך את קלו
ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו
הגדולה ודבריו
שמעת מתוך האש׃
מן שמיא אשמעך
יתקל מימריה לאלפותך
ועל ארעא אחזיך
ית אישתיה רבתא
ופתגמוהי שמעתא
מיגו אישתא׃ ותחת
כי אהב את אבתיך

וּבָחַר בְּזַרְעַ אַחֲרָיו
וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ
הַגְדֵּל מִמִּצְרַיִם וְחוֹלָךְ
אֲרִי רָחִים יָת אַבְהָתָךְ
וְאִתְרָעֵי בִּבְנֵי חֶזְרַיְהוֹן
וְאַפְקָךְ בִּמֵימְרֵיהּ בְּחֵילֵיהּ
רַבָּה מִמֵּנּוּ לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם
גַּדְלִים וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ
מֵפְנֶיךָ לְהָבִיאֲךָ לָתֵת
לְךָ אֶת אַרְעָם נַחֲלָה
כַּיּוֹם הַזֶּה לְתַרָּכָא
עַמְמִין רַבְרְבִין וְתַקִּיפִין
מִנָּךְ מִן קֳדָמָךְ לְאַעֲלוֹתָךְ
לְמִתַּן לָךְ יָת אַרְעֲהוֹן
אַחְסָנָא כְּיוֹמָא הָדֵין׃
וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ
אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתָּחַת אֵין עוֹד׃
וְתִנְטַר יוֹמָא דֵּין
וְתֵיתַב לְלִבָּךְ אֲרֵי

יְיָ הוּא אֱלָהִים דִּשְׁבַעְתָּיָה
בִּשְׁמַיָּא מִלְעֵיל וְאוּשְׁלִיט
עַל אַרְעָא מִלְרַעְלִית
עָד וְשַׁמְרַת אֶת
חִקָּיו וְאֶת מִצְוָתָיו
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ
וְלִבְנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן
תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלָהֶיךָ נָתַן לְךָ כָּל
הַיָּמִים׃ וְתֵישַׁר יָת
קְיָמוֹהִי וְיָת פִּקּוּדוֹהִי
דְּאָנָא מְפַקֵּיד לָךְ
יוֹמָא דֵּין דְּיֵיטַב לָךְ
וְלִבְנָךְ בָּתְרָךְ וּדְתֵירִיךְ יוֹמִין עַל
אַרְעָא דְּיְיָ אֱלָהָךְ
יָהֵיב לָךְ כָּל יוֹמַיָּא׃
אֲ יִבְדֹּל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ
עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרְחָה שִׁמְשׁ בִּכְוִין

אַפְרִישׁ מֹשֶׁה תְּלָת
קִרְוִין בְּעֵבְרָא דְּיַרְדְּנָא
מַדְנַח שִׁמְשָׁא לְנַס
שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר
יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ
בְּלִי דַעַת וְהוּא
לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת
מִן הֶעָרִים הָאֵל
וָחַי׃ לְמַעַן לְתַמָּן
קְטוֹלָא דְּיִקְטוֹל יָת
חַבְרֵיהּ בְּלָא מַדְּעֵיהּ
וְהוּא לָא סָנֵי לֵיהּ
מֵאֶתְמַלִּי וּמִדְּקַמּוֹהִי
וַיְעָרֹק לְחַדָּא מִן
קִרְוַיָּא הָאִלֵּין וְיִתְקַיַּם
אֶת בְּצֶר בַּמִּדְבָּר
בְּאֶרֶץ הַמִּישׁוֹר לָרְאוּבֵנִי
וְאֶת רָאמֹת בַּגִּלְעָד
לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן
לַמְנַשִּׁי׃ יָת בְּצֶר
וּמַדְבְּרָא בְּאַרְעָא

מישרא לשיבט ראובן
ויתרא מות בגלעד
לשיבט גד ויתגולן
במתנן לשבטא
דמנשה וזאת התורה
אשר שם משה לפני
בני ישראל ודא
אוריתא דסדר משה
קדם בני יש׳ אלה
העדת והחקים
והמשפטים אשר
דבר משה אל בני
ישראל בצאתם
ממצרים אלין
סהידותא וקימיא
ודיניא דמליל משה
עם בני יש׳ במפקהון
ממצ׳ בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך
האמרי אשר יושב
בחשבון אשר הכה

משה ובני ישראל
בצאתם ממצרים
בעברא דירדנא
בחילתא לקביל
בית פעור בארע
סיחון מלכא אמוראה
דיתיב בחשבון דמחא
משה ובני יש׳ במפקהון
ממצ׳ ויירשו את
ארצו ואת ארץ עוג
מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר
הירדן מזרח שמש׳
וירתו ית ארעיה
ויתארע עוג מלכא
דמתנן תרין מלכי
אמוראה דבעברא
דירדנא מדנח
שמשא מערער
אשר על שפת נחל
ארנן ועד הר שיאן
הוא חרמון מערער

דעל כיף נחלא
דארנן ועד טורא
דסיאון הוא חרמון
וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד
ים הערבה תחת
אשדת הפסגה וכל
מישרא עברא דירדנא
מדנחא ועד ימא
דמישרא תחות
משפך מרמתא

ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את
החקים ואת המשפטים
אשר אנכי דבר
באזניכם היום ולמדתם
אתם ושמרתם לעשתם
וקרא משה לכל יש׳
ואמר להון שמע יש׳
ית קימיא וית דיניא

לעשתם ד׳ מינ׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימנ׳ ולמדתם אתם והיתה עמו וקרא בו חסירין ושמרתם את המצוה לשמרי ברותו מל׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0589
powered by DWork • Heidelberg University Library

ירא̇תם ג̇ וסימנהון לדבר בעבדיעמשה · אנכי עמר בין ייי ובינכם בעת ההוא · חרב יראתם

דאנא ממליל קדמיכון
יומא דין ותלפון יתהון
ותטרון למעבדהון׃
יהוה אלהינו כרת
עמנו ברית בחרב׃
ייי אלהנא גזר עמנא
קים בחרב׃ לא את
אבתינו כרת יהוה
את הברית הזאת
כי אתנו אנחנו אלה
פה היום כלנו חיים׃
לא עם אבהתנא
גזר ייי ית קימא הדין
אלהין עמנא אנחנא
אלין כא יומא דין
כולנא קימין׃ פנים
בפנים דבר יהוה
עמכם בהר מתוך
האש׃ ממלל עם
ממלל מליל ייי
עמכון בטורא מיגו
אשתא׃ אנכי עמד

בין יהוה ובינכם
בעת ההוא להגיד
לכם את דבר יהוה
כי ירא̇תם מפני האש
ולא עליתם בהר
לאמר׃ אנא הויתי
קאים בין מימרא דייי
ובינכון בעידנא ההוא
לחואה לכון ית
פתגמא דייי ארי
דחילתון מן קדם
אישתא ולא סליקתון
בטורא למימר׃
אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית
עבדים׃ אנא ייי אלהך
דאפיקתך מארעא
דמצ מבית עבדותא׃
לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני
לא תעשה לך פסל

כל תמונה אשר
בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת
לארץ׃ לא תשתחוה
להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון
אבות על בנים ועל
שלשים ועל רבעים
לשנאי ועשה חסד
לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותו׃
לא יהוי לך אלה
אוחרן בר מני לא
תעביד לך צלם כל
דמו דבשמיא מלעיל
ודבארעא מלרע
ודבמיא מלרע
לארעא לא תסגוד
להון ולא תפלחנון
ארי אנא ייי אלהך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0590
powered by DWork • Heidelberg University Library

שמור ג׳ מל׳ בתו וסימנהון שמור את יום השבת לקדשו · שמור תשמרון · שמור את חדש האביב ועשית פסח

אל קנא מסער חובי
אבהן על בנין מרדין
על דרתליתי ועל
דרדביעי לשנאי
כד משלמין בניא
למחטי בתר אבהתהון
ועביד טיבו לאלפי
דרין לרחמי ״
ולנטרי פיקודי׃
לא תשא את
שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את
אשר ישא את שמו
לשוא׃ לא תימי
בשמא דייי אלהך
למגנא ארי לא יזכי
ייי ית דיימי בשמיה
לשיקרא׃
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך
ששת ימים תעבד

ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך ושורך
וחמרך וכל בהמתך
וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך וזכרת
כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה
אלהיך משם ביד
חזקה ובזרע נטויה
על כן צוך יהוה
אלהיך לעשות את
יום השבת׃ טר ית
יומא דשבתא לקדשותיה
כמא דפקדך ייי אלהך
שיתה יומין תפלח
ותעביד כל עיבדתך
ויומא שביעאה שבתא

קדם ייי אלהך לא
תעביד כל עיבידא
את וברך וברתך
ועבדך ואמתך ״
ותורך וחמרך וכל
בעירך וגיורך דבקרוך
בדיל דיינוח עבדך
ואמתך כותך ותדכר
ארי עבדא הויתא
בארעא דמצרים
ואפקך ייי אלהך
מתמן ביד תקיפא
וכדרע מרמם על
כן פקדך ייי אלהך
למעבד ית יומא
דשבתא׃ כבד
את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך
למען יאריכן ימיך
ולמען ייטב לך על
האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך׃ יקר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0591
powered by DWork • Heidelberg University Library

כבדו ג חס וסימנהון ותאמרנ הן הראנו ייי אלהינו · והארץ האירה מכבדו · ותחת כבדו יקד יקוד כיקוד אש

יתאבוך ויתאמך
כמא דפקדך ייי אלהך
בדיל דיירכון יומך
ובדיל דייטב לך על
ארעא דייי אלהך
יהיב לך: לא תרצח
לא תקטול נפש ולא תנאף:
ולא תגוף: ולא תגנב:
ולא תגנוב: ולא תענה
ברעך עד שוא: ולא
תסהיד בחברך
סהדותא דשקרא:
ולא תחמד
אשת רעך ולא
תתאוה בית רעך
שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל
אשר לרעך: ולא
תחמיד אית חברך
ולא תירוג בית חברך
חקליה ועבדיה
ואמתיה תוריה וחמריה

וכל דלחברך:
את הדברים האלה
דבר יהוה אל כל
קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף
ויכתבם על שני לחת
אבנים ויתנם אלי:
ית פתגמיא האלין
מליל ייי עם כל
קהלכון בטורא מיגו
אישתא עננא ואמטתא
קל רב ולא פסיק וכתבנון
על תרין לוחי אבניא
ויהבנון לי ויהי כשמעכם
את הקול מתוך החשך
וההר בער באש
ותקרבון אלי כל
ראשי שבטיכם
וזקניכם: והוה
כמשמעכון ית קלא
מיגו חשוכא וטורא

בער באישתא וקרבתון
לותי כל רישי שבטיכון
וסביכון ותאמרו הן
הראנו יהוה אלהינו
את כבדו ואת גדלו
ואת קלו שמענו מתוך
האש היום הזה ראינו
כי ידבר אלהים את
האדם וחי: ואמרתון
הא אחזינא ייי
אלהנא ית יקריה
וית רבותיה וית קל
מימריה שמענא
מיגו אישתא יומא
הדין חזינא ארי
ממליל ייי עם אינשא
ומתקים ועתה למה
נמות כי תאכלנו
האש הגדלה הזאת
אם יספים אנחנו
לשמע את קול יהוה
אלהינו עוד ומתנו:

ומתנו ה וסימנ אם יספים אנחנו · ואכלנהו ומתנו · אם אמרנו נבוא העיר ג בפסוקא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0592
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושמע ה קמצ׳ וסימנהון קום בלק ושמע · קרב אתה ושמע · הטה יי׳ אזנך ושמע · הטה יי׳ וראה שממתינו ○

וכען למא נמות ארי ·
תיכל נגא אישתא
רבתא הדא אם
מוספין אנחנא למשמע
יתקל מימרא דייי
אלהנא עוד מיתין
אנחנא כי מי כל בשר
אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמנו
ויחי ארי מן כל
בסרא דשמע קל
מימרא דייי קימא
דממליל מיגו אישתא
כותנא ואתקים קרב
אתה ושמע את כל
אשר יאמר יהוה
אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו ועשינו
קרב את ושמע ית

כל דיימר ייי אלהנא
ואת תמליל עמנא
ית כל דימליל ייי
אלהנא עמך ונקביל
ונעביד וישמע יהוה
את קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את
קול דברי העם הזה
אשר דברו אליך
היטיבו כל אשר דברו
ושמיע קדם ייי ית
קל פתגמיכון במלותכון
עמי ואמר ייי לי שמיע
קדמי ית קל פתגמי
עמא הדין דמלילו
עמך אתקינו כל דמלילו
מי יתן והיה לבבם
זה להם ליראה אתי
ולשמר את כל מצותי
כל הימים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם

לוי דיהי לבא הדין
להון למדחל קדמי
ולמיטר ית כל פקודי
כל יומיא בדיל דייטב
להון ולבניהון לעלם
לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם איזיל
אימר להון תובו לכון
למשכניכון ואתה
פה עמד עמדי
ואדברה אליך את
כל המצוה והחקים
והמשפטים אשר
תלמדם ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם
לרשתה ואת הכא
קום קדמי ואמליל
עמך ית כל תפקדתא
וקימיא ודיניא
דתליפנון ויעבדון
בארעא דאנא יהיב
להון למירתה ושמרתם

ואת את ג בלשון זכר וסימנהון ואם בכה את עשה לי · קרב אתה ושמע · את כרוב ממשח הסוכך ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0593
powered by DWork • Heidelberg University Library

לעשות כאשר עוה
יהוה אלהיכם אתכם
לא תסרו ימין ושמאל׃
ותטרון למעבד נמא
דפקיד יי אלהכון
יתכון לא תסטון ״
לימינא ולסמלא׃
בכל אורחא אשר
עוה יהוה אלהיכם
אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם
והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון׃
בכל אורחא דפקיד
יי אלהכון יתכון
תהכון בדיל דתיחון
וייטב לכון ותורכון
יומין בארעא דתירתון׃
וזאת חמעוה חיקים
וחמשפטים אשר
עוה יהוה אלהיכם
ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה׃
ודא תפקדתא קימיא
ודינא דפקיד יי
אלהכון לאלפא יתכון
למעבד בארעא ״
דאתון עברין לתמן
למירתה׃ למען תירא
את יהוה אלהיך לשמר
את כל חקתיו ומעותיו
אשר אנכי מצוך
אתה ובנך ובן בנך
כל ימי חייך ולמען
יארכן ימיך׃ בדיל
דתדחל קדם יי אלהך
למיטר ית כל קימוהי
ופקודוהי דאנא מפקיד
לך את וברך וברברך
כל יומי חיך ובדיל
דיירכון יומך ושמעת
ישראל ושמרת לעשות
אשר ייטב לך ואשר
תרבון מאד כאשר
דבר יהוה אלהי
אבתיך לך ארץ
זבת חלב ודבש׃
ותקביל יש ותיטר
למעבד דייטב לך
ודתסגון לחדא נמא
דמליל יי אלהא
דאבהתך לך ארץ
עבדא חלב ודבש׃
שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה
אחד שמע יש
יי אלהנא יי חד׃
ואהבת את יהוה
אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל
מאדך׃ ותדחל ית
יי אלהך בכל לבך
ובכל נפשך ובכל
נכסך והוו הדברים
האלה אשר אנכי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0594
powered by DWork • Heidelberg University Library

ושננתם ב׳ וסימנהון ושננתם לבניך ודברת בם ולמרתם אתם את בניכם לדבר בם

מצוך היום על לבבך׃ ויחון פתגמיא האלין
דאנא מפקיד לך יומא דין על לבך׃
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃
ותתנון לבנך ותמליל בהון במתבך בביתך
ובמהכך באורחא ובמשכבך ובמקימך׃
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת
בין עיניך׃ ותקטרנון לאת על ידך ויהון
לתפלין בין עינך׃
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃
ותכתובנון על מזוזין ותקבענון בסיפי
בתך ובתרעך׃

והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת
לך ערים גדלת
וטבת אשר לא
בנית׃ ויהי ארי
יעילנך ייי אלהך
לארעא דקיים
לאבהתך לאברהם
ליצחק וליע למיתן
לך קרוין רברבן
וטבן דלא בניתא׃
ובתים מלאים כל
טוב אשר לא מלאת
וברת חצובים אשר
לא חצבת כרמים
וזיתים אשר לא
נטעת ואכלת ושבעת׃
ובתין מלן כל טוב
דלא מליתא וגובין

פסילין דלא פסלתא
כרמין וזיתין דלא
נצבתא ותיכול ותסבע׃
השמר לך פן תשכח
את יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים מבית
עבדים׃ אסתמר לך
דלמא תתנשי ית
דחלתא דייי דאפקך
מארעא דמצ מבית
עבדותא׃ את יהוה
אלהיך תירא ואתו
תעבד ובשמו תשבע׃
ית ייי אלהך תדחל
וקדמוהי תפלח
ובשמיה תקיים׃ לא
תלכון אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים
אשר סביבותיכם׃
לא תהכון בתר טעות
עממיא מטעות
עממיא דבסחרניכון׃

חצובים ב׳ ומל׳ וסימנהון ובתים מלאים כל טוב׃ וילכדו ערים בצרת ותרויה מל׳ בתרא׳ פלוג על ואו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0595
powered by DWork • Heidelberg University Library

כי אל קנא יהוה אלהיך
בקרבך פן יחרה אף
יהוה אלהיך בך והשמיד
מעל פני האדמה׃
ארי אל קנא יי אלהך
שכינתיה בינך דלמא
יתקוף רוגזא דיי אלהך
בך וישיצינך מעל
אפי ארעא׃ לא
תנסו את יהוה אלהיכם
כאשר נסיתם במסה׃
לא תנסון קדם יי
אלהכון כמא דנסיתון
בנסיתא׃ שמור תשמרון
את מצות יהוה אלהיכם
ועדותיו וחקיו אשר
ענך מטר תטרון
ית פקודיא דיי אלהכון
וסהדוותיה וקימוהי
דפקדך ועשית הישר
והטוב בעיני יהוה
למען ייטב לך ובאת

וירשת את הארץ
הטובה אשר נשבע
יהוה לאבתיך ותעביד
דכשר ודתקין קדם
יי בדיל דייטב לך
ותיעול ותירת ית
ארעא טבתא דקיים
יי לאבהתך לחדך
את כל אויביך מפניך
כאשר דבר יהוה
למתבר ית כל בעלי
דבבך מן קדמך נמא
כי
ישאלך בנך מחר
לאמר מה העדת
והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו
אתכם ארי ישאלנך
ברך מחר למימר מא
סהדותא וקימיא
ודינא דפקיד יי
אלהנא יתכון ואמרת

לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים
ויציאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ותימר
לברך עבדין הוינא
לפרעה במצרים ואפקנא
יי ממצרים
ויתן יהוה אותת
ומפתים גדלים
ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו
לעינינו ויהב יי
אתין ומופתין ורברבי
ובישין במצרים בפרעה
ובכל אנש ביתיה
לעינינא ואותנו
הוציא משם למען
הביא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר
נשבע לאבתינו׃
ויתנא אפיק מתמן
בדיל לאעלא יתנא

כהיום ד׳ ושימנהון לעשות מלאכתו ויצונו יי׳ לעשות את כל׳ בבאכם העיר כן תמצאון אתכו ׳ ולא יובל יו עוד לשאת וכול עזרא רכוב

למיתן לנא ית ארעא
דקיים לאבהתנא ׃׃
ויעבנו יהוה לעשות
את כל החקים האלה
ליראה את יהוה אלהינו
לטוב לנו כל הימים
לחיתנו כהיום הזה׃
וצדקה נהוי לן למעבד
ית כל פקודיא האלין
קדם יי אלהנא כמא
דפקדנא׃ כי

סת׳ו יבירך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה
ל ונשל גוים רבים מפניך
גויס חתי והגרגשי והאמרי
והכנעני והפרזי והחוי
והיבוסי שבעה גוים
רבים ועצומים ממך׃
ארי יעילנך יי אלהך
למדחל קדם יי
אלהנא דייטב לנא
כל יומיא לקיימותנא
כיומא הדין ויצדקה
תהוה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה
אלהינו כאשר צונו׃
וזכותא תהי לנא
ארי נטר למעבד
ית כל תפקדתא הדא
קדם יי אלהנא כמא
דפקדנא׃ כי

כול׳ גמרא תגמך ית חון
כת לא תגור להון קים
כן בר ולא תרחים עליהון׃
מן ולא תתחתן בהם בתך
חד לא תתן לבנו ובתו
תג לא תתקח לבנך ולא
מכ פוס תתחתן בהון ברתך
סימן ל לא תתין לברך וברתיה
וכת כן ל לא תסב לברך כי
מל בתו יסיר את בנך מאחרי
ולחרה אף יהוה בכם
והשמידך מהר אתי
ויטעין ית בנך מבתר
פולחני ויפלחון לטעות
עממיא ויתקף רוגזא
דיי בכון וישיצינך
כול׳ בפריעבי אם כה
כת תעשו להם מזבחתיהם
כן תתצו ומצבתם תשברו
חס ואשירהם תגדעון
וב ופסיליהם תשרפון באש׃

עזבחתיהם ג חרחס ותר׳ מל׳ ושימנהון כיאם כה תעשו להם מזבחתיהם כול חס ואם לא תכרתו בריות בהיות חללותם מל לעיון ול ווי

ארי אם כדין תעבדון
להון איגוריהון תתרעון
וקמתהון תתברון
ואשיריהון תקצצון
וצלמיהון תוקדון
בנורא׃ כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך
בך בחר יהוה אלהיך
להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר
על פני האדמה׃ ארי
עם קדיש את קדם
ייי אלהך ובך אתרעי
ייי אלהך למהוי ליה
לעם חביב מכל עממיא
דעל אפי ארעא׃
לא מרבכם מכל
העמים חשק יהוה
בכם ויבחר בכם כי
אתם המעט מכל
העמים׃ לא מדסגיאין
אתון מכל עממיא

צבי ייי בכון ואתרעי
בכון ארי אתון זעירין
מכל עממיא׃ כי
מאהבת יהוה אתכם
ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם
הוציא יהוה אתכם
ביד חזקה ויפדך
מבית עבדים מיד
פרעה מלך מצרים׃
ארי מדרחים ייי
יתכון ומדנטר ית
קימא דקיים לאבהתכון
אפיק ייי יתכון ביד
תקיפא ופרקך מבית
עבדותא מידא דפר׃
מלכא דמצ׃ וידעת
כי יהוה אלהיך הוא
האלהים האל הנאמן
שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי
מצותו לאלף דור׃

ותידע ארי ייי אלהך
הוא אלהים אלהא
מהימנא נטר קימא
וחיסדא לרחמוהי
ולנטרי פקודוהי
לאלף דרין׃ ומשלם
לשנאיו אל פניו
להאבידו לא יאחר
לשנאו אל פניו
ישלם לו׃ ומשלם
לסנאוהי טבון
דאנון עבדין קדמוהי
בחייהון לאובדיהו
לא מאחר עובד
טב לסנאוהי טבון
דאינון עבדין קדמוהי
בחייהון משלם להון
ושמרת את המצוה
ואת החקים ואת
המשפטים אשר
אנכי מצוך היום
לעשותם׃ ותיטר

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0598
powered by DWork • Heidelberg University Library

יתתפקדתא ויתת
קימיא ויתת דיניא
דאנא מפקיד לך
יומא דין למעבדהון׃
והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה וסח
ושמרתם ועשיתם
אתם ושמר יהוה
אלהיך לך את הברית
ואת החסד אשר
נשבע לאבתיך׃
ויהי חלף דתקבלון
יתדיניא האלין
ותטרון ותעבדון
יתהון ויטר יי אלהך
לך ית קימא ויתת
חיסדא דקיים
לאבהתך ואהבך
וברכך והרבך וברך
פריבטנך ופרי
אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך

שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה
אשר נשבע לאבתיך
לתת לך׃ וירחמנך
ויברכנך ויסגינך
ויברך ולדא דמיעך
ואיבא דארעך עיבורך
חמרך ומשחך בקרי
תורך ועדרי ענך
על ארעא דקיים
לאבהתך למיתולך׃
ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך
עקר ועקרה ובבהמתך׃
בריך תהי מכל עממיא
לא יהי בך עקר
ועקרא ובבעירך׃
והסיר יהוה ממך
כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל שנאיך׃

וידיעתון יתהון ארי יתקיים
ויעדי יי מנך כל
מרעין וכל מכתשי
מצרים בישיא דידעתא
לא ישונון בך ויתינון
בכל סנאך ואכלת
את כל העמים אשר
יהוה אלהיך נתן לך
לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי
מוקש הוא לך׃ ותאמר
יתכל עממיא דיי
אלהך יהיב לך לא
תחוס עינך עליהון
ולא תפלחית טעותהון
ארי לתקלא יהון לך׃
כי תאמר בלבבך
רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל
להורישם ארי תימר
בלבך סגיאין עממיא
האלין מיני איכדין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0599
powered by DWork • Heidelberg University Library

תזכר כול חסי בר מן ב מל וסימנהון ברגז רחם תזכור: זכור תזכור ותשוה עלי ו ושא כולהון חס ואו

איכול לתרכותהון׃
לא תירא מהם זכר
תזכר את אשר עשה
יהוה אלהיך לפרעה
ולכל מצרים׃ לא
תדחל מנהון אדכרא
תדכר ית דעבד ייי
אלהך לפרעה ולכל
מצראי׃ המסת הגדלת
אשר ראו עיניך
והאתת והמפתים
והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוצאך
יהוה אלהיך כן יעשה
יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה
ירא מפניהם׃ נסין
רברבין דחזאה עינך
אתיא ומופתיא וידא
תקיפתא ודרעא
מרממא דאפקך ייי
אלהך כן יעביד ייי

אלהך לכל עממיא
דאת דחיל מן קדמיהון׃
וגם את הצרעה ישלח
יהוה אלהיך בם עד
אבד הנשארים והנסתרים
מפניך׃ ואף ית
ערעיתא יגרי ייי
אלהך בהון עד
דייבדון דאשתארו
ודאטמרו מן קדמך׃
לא תערץ מפניהם
כי יהוה אלהיך
בקרבך אל גדול
ונורא׃ לא תתבר
מן קדמיהון ארי ייי
אלהך שכנתיה בינך
אלהא רבה ודחילא׃
ונשל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה
עליך חית השדה׃

ויתריך ייי אלהך
ית עממיא האלין
מן קדמך זעיר זעיר
לא תכול לשציותהון
בפריע דלמא תסגי
עלך חית ברא׃
ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והמם מהומה
גדלה עד השמדם׃
וימסרנון ייי אלהך
קדמך וישגישנון
שגוש רב עד דישתי
ונתן מלכיהם בידך
והאברת את שמם
מתחת השמים לא
יתיצב איש בפניך
עד השמדך אתם
וימסר מלכיהון בידך
ותוביד ית שומהון
מתחות שמיא לא
יתעתד אינש קדמך
עד דתשיצי יתהון׃

כול
חס
בר
מן
ב
מל
ב
כת
כן
ח ט
בלשון
חול
ל
ל
וחס

האל ח בלשון חול וסימנ הנה נא לי שתי בטת ויהסך את צור והרבירני כי אר [illegible] עבת לנס שמה ונשל וכי יהיה איש אל נלדי
דייב ואמר לה אל מאניא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0600
powered by DWork • Heidelberg University Library

יחיה יח׳ וסימנהון לו ישמעאל יחיה לפניך · עם אשר תמצא את אלהיך · לא תגע בו יד כי סקול יסקל · אוי מי יחיה משמו אל · ויענך

פסילי אלהיהם ׃ נה׳
תשרפון באש לא
תחמד כסף וזהב
עליהם ולקחת לך
פן תוקש בו כי תועבת
יהוה אלהיך הוא׃
צלמי טעותהון תוקדון
בנורא לא תחמיד
כספא ודהבא דעליהון
ותיסב לך דלמא
תתקל ביה ארי מרחק
קדם ייי אלהך הוא׃
ולא תביא תועבה יז
אל ביתך והיית חרם רא׳
כמהו שקץ תשקצנו לח בסיפ׳
ותעב תתעבנו כי ש׳
חרם הוא׃ ולא תעיל
דמרחק לביתך ותהי נפ׳ בלבבך
חרמא כותיה שקצא אע׳ יצו לא
תשקצניה ורחקא ק׳ גע׳
תרחקניה ארי חרמא
הוא׃

כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון
ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם׃ כל
תפקדתא דאנא
מפקיד לך יומא דין
תטרון למעבד בדיל
דתיחון ותסגון ותעלון
ותירתון ית ארעא
דקיים ייי לאבהתכון׃
וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכך יהוה
אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת ב׳
את אשר בלבבך וחס׳ בלים׳
התשמר מצותו אם
לא׃ ותדכר ית כל
אורחא דדברך ייי
אלהך דנן ארבעין

שנין במדברא בדיל
לעניותך לנסיותך
למידע ית דבלבך
התטר פקודוהי אם
לא׃ ויענך וירעבך לל׳ וכת׳
ויאכלך את המן לל׳ כן
אשר לא ידעת וחס׳
ולא ידעון אבתיך כול׳
למען הודיעך כי לא כת׳
על הלחם לבדו יחיה כן
האדם כי על כל מוצא בר׳
פי יהוה יחיה האדם׃ מן
ועניך ואכפנך ואוכלך יח׳
ית מנא דלא ידעתא וכל׳
ולא ידעו אבהתך חיה
בדיל להודעותך יחיה
ארי לא על לחמא כות׳
בלחודוהי מתקים
אינשא ארי על כל
אפקות מימר מן
קדם ייי חיי אינשא׃
שמלתך לא בלתה

אשר ישרץ · מיגבר יחיה · עכר ביתו · ואמר למלך · הנה עפלה · אם יוליד איש מאה כי אם שנים הרבה ועל חיו יחיה כותהון

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0601
powered by DWork • Heidelberg University Library

מעליך ורגלך לא
בענקה זה ארבעים
שנה כסותך לא
בליאת מינך ומסנך
לא יחיפו רגון ארבעין
שנין וירעת עם
לבבך כי כאשר ייסר
איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך ותידע
עם לבבך ארי כמא
דמליף גברא ית בריה
יי אלהך מליף לך׃
ושמרת את מצות
יהוה אלהיך ללכת
בדרכין וליראה
אתו ותיתר ית
פקודא דיי אלהך
למיהך באורחן דתקנן
קדמוהי ולמרחל ית ה׃
כי יהוה אלהיך מעיאך
אל ארץ טובה ארץ
נחלי מים עינת

ותהמת יצאים בבקעה
ובהר׃ ארי יי אלהך
מעילך לארעא
טבתא ארע נגדא
נחלין דמיין מבועי
עינין ותהומין נפקין
בבקעון ובטורין׃
ארץ חטה ושערה
וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש׃
ארע חטין וסערין
וגופנין ותינין ורמונין
ארעא דזיתחא
עבדין משחא והיא
עבדא דבש׃ ארץ
אשר לא במסכנת
תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ
אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצב
נחשת׃ ארעא דלא
במסכנו תיכול בה

לחמא לא תחסר
כל מדעסבה ארע
דאבנהא ברזלא
ומטוריהא תפסול
נחשא׃ ואכלת ושבעת
וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך
ותיכול ותסבעות ותב
ית יי אלהך על
ארעא טבתא דיהב
לך׃ השמר לך פן
תשכח את יהוה
אלהיך לבלתי שמר
מ׳צותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי
מ׳צוך היום׃ אסתמר
לך דלמא תתנשי
ית דחלתא דיי אלה
בדיל דלא למיטר
פקודוהי ודיניהי
וקימוהי דאנא מפקיד

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0602
powered by DWork • Heidelberg University Library

לך יומא דין פן תאכל
ושבעת ובתים טבים
תבנה וישבת דילמא
תיכול ותסבע ובתין
שפירין תבני ותתיב
ובקרך וצאנך ירבין
וכסף וזהב ירבה לך
וכל אשר לך ירבה
ותורך וענך יסגון
וכספא ודהבא יסגי
לך וכל דלך יסגי
ורם לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים
וירם לבך ותתנשי
ית דחלתא דייי
אלהך דאפקך
מארעא דמצרים
מבית עבדותא
המוליכך במדבר
הגדל והנורא נחש

שרף ועקרב וצמאון
אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמיש
דדברך במדברא
רבא ודחילא אתר
דחיוון קלן ועקרבין
ובית צהונא אתר
דלית מיא דאפיק
לכון מיא מטינרא
תקיפא המאכלך
מן במדבר אשר לא
ידעון אבתיך למען
ענתך ולמען נסתך
להיטבך באחריתך
דאוכלך מנא במדברא
דלא ידעו אבהתך
בדיל לעניותך
ובדיל לנסיותך
לאיטבא לך בסופך
ואמרת בלבבך כחי
ועצם ידי עשה לי
את החיל הזה ותימר

בליבך חילי ותקוף
ידי קנו לי ית נכסיא
האלין וזכרת את
יהוה אלהיך כי הוא
הנתן לך כח לעשות
חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע
לאבתיך כיום הזה
ותידכר ית ייי אלהך
ארי הוא יהב בך
עיצה למקני נכסין
בדיל לקימא ית
קימיה דקיים לאבהתך
כיומא הדין
והיה אם שכח תשכח
את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים
אחרים ועבדתם
והשתחוית להם
העדתי בכם היום
כי אבד תאבדון
ויהי אם אתנשאה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0603
powered by DWork • Heidelberg University Library

תתנשיית דחלתא לְמִירַת עַמְמִין אֱשָׁא אָכְלָא הוּא
דייי אלהך ותהך בתר רַבְרְבִין וְתַקִּיפִין מִנָּךְ יְשֵׁיצִנּוּן וְהוּא יְתַבְּרִנּוּן
טעוות עממיא ותפלחון קְרִוִין רַבְרְבָן וְרַמְיָכָן מִן קֳדָמָךְ וְתַתְּרִיכִנּוּן
ותסגור לחון אסהידית עַד נִיתְשַׁמְּיָא עַמָּא וְתוֹבִידְנוּן בְּפַרְיָע
בכון יומאדין ארי אשר יי לך כְּמָא דְמַלִּיל יְיָ לָךְ
מיבד תיבדון כגוים אֲשַׁר אַתָּה יֹדֵעַת אַל תֹּאמַר בִּלְבָבֶךָ
אשר יהוה מאביד בְּהַדָּךְ יְהוֹשֻׁעַ אַתֶּם מַלְפָּנֶיךָ לֵאמֹר
מפניכם כן תאבדון עַקֹּב לֹא תִשְׁמְעוּן בִּצְדָקָתִי הֲבִיאַנִי
עקב לא תשמעון בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם גְּבַרְיָא דְאִתְיְדַעְתָּא
כעממיא דיי מוביד מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת
מן קדמיכון כן תיבדון חֶלְקָךְ דְּלָא קַבִּלְתּוּן
למימרא דייי אלהכון שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אתה עבר היום את אֶלָּה הוּא יִשְׁמִידָם
חמרין לבא לרשת וְהוּא יַכְנִיעַ לְפָנֶיךָ
גוים גדלים ועצמים וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם
ממך ערים גדלת מֵחֹר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
ובערת בשמים שמע לָךְ וְתֵדַע יוֹמָא דֵּין
יש את עבר יומא אֲרִי יְיָ אֱלָהֵךְ הוּא
יהי ידרנא למעל עֹבֵר קֳדָמָךְ כְּיָקְדָה וּבְיָשׁר לִבְבְךָ אַתָּה

בעדקתי ב וסימנהון בצדקתי הביאני יי לרשת ארץ ' בצדקתי החזק

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0604
powered by DWork • Heidelberg University Library

בא לרשת את ארצם
כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך ולמען
הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לא
בזכותך ובקשיטות
ליבך את עליל למירת
ית ארעהון ארי בחובי
עממיא האלין ייי
אלהך מתריך להון
מן קדמך ובדיל
לקימא ית פתגמא
דקיים ייי לאבהתך
לאברהם ליצחק
וליעקב וידעת כי
לא בצדקתך יהוה
אלהיך נתן לך את
הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם קשה

ערף אתה ותידע
ארי לא בזכותך ייי
אלהך יהיב לך ית
ארעא טבתא הדא
למירתה ארי עם
קשי קדל את זכר
אל תשכח את אשר
הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן
היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד
באכם עד המקום
הזה ממרים הייתם
עם יהוה הוי דכיר
לא תתנשי ית דארגזתא
קדם ייי אלהך במדברא
למן יומא דנפקתא
מארעא דמצ עד
מיתיכון עד אתרא
הדין מסרבין הויתון
קדם ייי ובחרב
הקצפתם את יהוה

ויתאנף יהוה בכם
להשמיד אתכם
ובחרב ארגזתון
קדם ייי ותקיף רוגזא
דייי בכון לשיצאה
יתכון בעלתי ההרה
לקחת לוחת האבנים
לוחת הברית אשר
כרת יהוה עמכם
ואשב בהר ארבעים
יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי במסקי
לטורא למיסב לוחי
אבניא לוחי קימא
דגזר ייי עמ[illegible]יתיכית
בטורא ארבעין יממין
וארבעין לילון לחמא
לא אכלית ומיא לא
שתיתי ויתן יהוה
אלי את שני לוחת
האבנים כתבים באצבע

ההרה יג וסי ויעתק משם · הנה נאמצא · ויהי כהוציאם · עלה אלי · ויפנו ויעלו ההרה · ותענו ותאמרו אלי · ואדבר אליכם · בעלתי · אמרי ייי אלי ·
ואעש ארון · לכו וילכו · וישבו וילחצו והאמרי את בני מן ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0605
powered by DWork • Heidelberg University Library

ויאמר ייי ה׳ בטע בסיפ׳ וסימנהון אל תצר׳ אמר להם׳ קום רד מהר׳ הן קרבו ימיך׳ אלי זאת הארץ׳

אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בחר
מתוך האש ביום
הקהל׳ ויהב ייי לי
ית תרין לוחי אבניא
כתיבין באצבעא דייי
ועליהון ככל פתגמיא
דמליל ייי עמכון
בטורא מיגו אישתא
ביומא דקהלא׳ ויהי
מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן
יהוה אלי את שני
לחת האבנים לחות
הברית׳ ויהוה מסוף
ארבעין יממין וארבעין
לילון יהב ייי לי ית
תרין לוחי אבניא
לוחי קימא׳
ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר מזה כי

שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים
סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו
להם מסכה׳ ואמר ייי
לי קום חות בפריע
מיכא ארי חביל
עמך דאפיקתא
ממצ׳ סטו בפריע
מן אורחא דפקדתנון
עבדו להון מתכא׳
ויאמר יהוה אלי
לאמר ראיתי את
העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא׳ ואמר
ייי לי למימר גלי
קדמי עמא הדין
והא עם קשי קדל
הוא׳ הרף ממני
ואשמידם ואמחה
את שמם מתחת
השמים ואעשה

אותך לגוי עצום ורב
ממנו׳ אנח בעותך
מן קדמי ואישיצנון
ואמחי ית שומהון
מתחות שמיא ואעביד
יתך לעם תקיף וסגי
מנהון׳ ואפן וארד
מן ההר וההר בער
באש ושני לוחת
הברית על שתי ידי׳
ואתפניתי ונחתית מן
טורא וטורא בער
באישתא ותרין לוחי
קימא על תרתין ידי׳
וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר
מן הדרך אשר צוה
יהוה אתכם אחזית
והא חבתון קדם ייי
אלהכון עבדתון לכון

ורב ה׳ וסימנ׳ הרף ממני ואשמידם׳ ועניית ואמרת לפני ייי אלך ארמי׳ ויהי עד רבד שאול אל הכהן ויטלח אבשלום׳ והיה לאות ולעד לייי עבאות׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0606
powered by DWork • Heidelberg University Library

האף ג׳ וסימ״ן כי יגרתי מפני האף והחמה · מה חרי האף הגדול · כי גדול האף ·

עֵיגֶל מַתְכָא סְטִיתוֹן
בְּפָרִיעַ מִן אוֹרְחָא
דְּפִקִיד יְיָ יָתְכוֹן ׃
וְאֶתְפֹּשׁ בִּשְׁנֵי חַלְחֹת
וְאֶשְׁלְכֵם מֵעַל שְׁתֵי
יָדַי וְאֶשְׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם ׃
וְאַחֲדִית בְּתָרִין לוּחַיָּא
וּרְמִיתִינוּן מֵעַל תַּרְתֵּין
יְדַי וְתַבְרְתִּנוּן לְעֵינֵיכוֹן ׃
וְאֶתְנַפַּל לְפָנֵי יְהוָה
כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי
וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל
כָּל חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר
חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ וְאֶשְׁתַּטְחִית
קֳדָם יְיָ כִּיר בְּקַדְמֵיתָא
אַרְבְּעִין יְמָמִין וְאַרְבְּעִין
לֵילָוָן לַחְמָא לָא
אֲכָלִית וּמַיָּא לָא

שְׁתִיתִי עַל כָּל
חוֹבַתְכוֹן דְּחַבְתּוֹן
לְמַעְבַּד דְּבִישׁ קֳדָם
יְיָ לְאַרְגָּזָא קֳדָמוֹהִי ׃
כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף
וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא ׃
אֲרִי דְּחִילִית מִן קֳדָם
רוּגְזָא וְחִימְתָא דְּרִגְזָ
יְיָ עֲלֵיכוֹן לְשֵׁיצָאָה
יָתְכוֹן וְקַבֵּיל יְיָ צְלוֹתִי
אַף בְּזִמְנָא הַהִיא ׃
וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה
מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ
וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד
אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא ׃
וְעַל אַהֲרֹן הֲוָה רְגַז
מִן קֳדָם יְיָ לַחֲדָא
לְשֵׁיצָיוּתֵיהּ וְצַלִּיתִי
אַף עַל אַהֲרֹן בְּעִידָנָא

הַהִוא ׃ וְאֶת חַטָּאתְכֶם
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת
הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֵף
אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ
טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר
דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלֵךְ
אֶת עֲפָרוֹ אֶל הַנַּחַל
הַיֹּרֵד מִן הָהָר ׃ וְיָת
חוֹבַתְכוֹן דְּעַבְדְּתוּן
יָת עֵגְלָא נְסִיבִית
וְאוֹקִידִית יָתֵיהּ
בְּנוּרָא וְשַׁפִּית יָתֵיהּ
בְּשׁוֹפִינָא יָאוּת עַד
דְּהֲוָה דַקִּיק לְעַפְרָא
וּרְמִית יָת עַפְרֵיהּ
לְנַחְלָא דְּנָחִית מִן
טוּרָא ׃ וּבְתַבְעֵרָה
וּבְמַסָּה וּבְקִבְרֹת
הַתַּאֲוָה מַקְצְפִים
הֱיִיתֶם אֶת יְהוָה ׃
וּבְדְלִיקְתָא וּבְנִסְיָתָא
וּבְקִבְרֵי דִּמְשַׁאֲלֵי

· ממני י׳ בתו וסי׳ אל תשלח ידך · וידבר אל עפרון · ויבד יהודה · אינע גדול · ב׳ בפסוק ויסר · לא אוכל אנכי · לבה נא · הרף ממני · כי תאמר בלבבך ·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0607
powered by DWork • Heidelberg University Library

מרגזין הויתון קדם
ייי ובשלח יהוה
אתכם מקדש ברנע
לאמר עלוו ורשו את
הארץ אשר נתתי
לכם ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ולא
תאמנתם לו ולא
שמעתם בקלו וכד
שלח ייי יתכון מרקם
גיאה למימר סקו
ואחסינו ית ארעא
דיהבית לכון וסריבתון
על מימרא דייי אלהכון
ולא הימנתון ליה ולא
קבלתון למימריה׃
ממרים הויתם עם
יהוה מיום דידעתי
אתכם מסרבין הויתון
קדם ייי מיומא דידעית
יתכון ואתעכל לפני
יהוה את ארבעים

היום ואת ארבעים
הלילה אשר התעללתי
כי אמר יהוה להשמיד
אתכם ואשתטחית
קדם ייי ית ארבעין
יממין ויתית ארבעין
ליליו דאשתטחית
ארי אמר ייי לשיצאה
יתכון ואתפלל אל
יהוה ואמר אדני יהוה
אל תשחת עמך
ונחלתך אשר פדית
בגדלך אשר הוצאת
ממצרים ביד חזקה׃
וצליתי קדם ייי ואמרית
ייי אלהים לא תחביל
עמך ואחסנתך
דפרקתא בתוקפך
דאפיקתא ממצרים
ביד תקיפא זכר
לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב אל

תפן אלקשי העם
הזה ואל רשעו ואל
חטאתו איבכר
לעברך לאברהם
ליצ וליעקב לא
תתפנ לקשיות עמא
הדין ולחוביהון
ולחטאיהון פן
יאמרו הארץ אשר
הוצאתנו משם מבלי
יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר
להם ומשנאתו
אותם הוציאם להמתם
במדבר דלמא יימרון
דידי ארעא דאפקתנא
מתמן מדלית יובלא
קדם ייי לאעלותהון
לארעא דמליל להון
ומדסני יתהון אפיקנון
לקטלותהון במדברא
והם עמך ונחלתך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0608
powered by DWork • Heidelberg University Library

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ
הַגָּדֹל וּבְזֹרֲעֲךָ הַנְּטוּיָה׃
וְאִינּוֹן עַמָּךְ וְאַחְסָנָתָךְ
דְּאַפֵּיקְתָּא בְּחֵילָךְ
רַבָּה וּבִדְרָעָךְ מְרַמָּא׃
בָּעֵת הַהוּא ס׳ו
אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל
לְךָ שְׁנֵי לוּחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי
הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ
אָרוֹן עֵץ׃ בְּעִידָנָא
הַהוּא אֲמַר יְיָ לִי
פְּסוֹל לָךְ תְּרֵין לוּחֵי
אַבְנַיָּא כְּקַדְמָאֵי וּסְקֵן
לְקָדָמַי לְטוּרָא וְתַעֲבִיד
לָךְ אֲרוֹנָא דְּאָעָא׃
וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת
אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם
בָּאָרוֹן וְאֶכְתּוֹב עַל
לוּחֵיָּא׃ פִּתְגָמַיָּא

אֲשֶׁר הָיוּ עַל לוּחֵי הָרִאשֹׁנִים
דְּהָווּ עַל לוּחַיָּא קַדְמָאֵי
הַנִּדָּל וּבָזְרָעֲךָ הַנְּטוּיָה׃ ה
וְאִינּוֹן עַמָּךְ וְאַחְסָנָתָךְ ח
דְּאַפֵּיקְתָּא בְּחֵילָךְ
רַבָּה וּבִדְרָעָךְ מְרַמָּא׃
בָּעֵת הַהוּא ס׳ו
אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל
לְךָ שְׁנֵי לוּחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי
הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ
אֲרוֹן עֵץ׃ בְּעִידָנָא
הַהוּא אֲמַר יְיָ לִי
פְּסוֹל לָךְ תְּרֵין לוּחֵי
אַבְנַיָּא כְּקַדְמָאֵי וּסְקֵן
לְקָדָמַי לְטוּרָא וְתַעֲבִיד
לָךְ אֲרוֹנָא דְּאָעָא׃
וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת
אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם
בָּאָרוֹן וְאֶכְתּוֹב עַל
לוּחֵיָּא׃ פִּתְגָמַיָּא

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ

ולברך ד׳ וסימנהון הבדיל ונגשו · יפתח ייי לך את אוצרו הטוב · ויבדל

הַגְּדֻגְּדָה וּמִן הַגְּדֻגְּדָה
יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי
מָיִם׳ מִתַּמָּן נְטָלוּ
לְגֹדְגֹּד וּמִן גּוּדְגֹּד
לְיָטְבָת אֶרֶץ נַגְדָּא
נַחֲלִין דְּמַיִין׳
בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל
יְהוָה אֶת שֵׁבֶט הַלֵּוִי
לָשֵׂאת אֶת אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה
לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׳ בְּעִדָּנָא
הַהוּא אַפְרֵישׁ יְיָ יָת
שִׁבְטָא דְּלֵוִי לְמִיטַל
יָת אֲרוֹן קְיָמָא דַּיְיָ
לְמִקַּם קֳדָם יְיָ לְשַׁמָּשׁוּתֵיהּ
וּלְבָרְכָא בִּשְׁמֵיהּ עַד
יוֹמָא הָדֵין׳ עַל כֵּן לֹא
הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה
עִם אֶחָיו יְהוָה הוּא
נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׳ עַל

כֵּן לָא הֲוָה לְלֵוִי חוּלָק
וְאַחְסָנָא עִם אֲחוֹהִי
מַתְּנַן דִּיהַב לֵיהּ יְיָ
אִינּוּן אַחְסָנָתֵיהּ כְּמָא
דְּמַלֵּיל יְיָ אֱלָהָךְ לֵיהּ׳
וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר
כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
בַּפַּעַם הַהִוא לֹא
אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ׳
וְאָנָא הֲוֵיתִי קָאֵים
בְּטוּרָא כְּיוֹמָא קַדְמָאֵי
אַרְבְּעִין יְמָמִין וְאַרְבְּעִין
לֵילָוָן וְקַבֵּיל יְיָ צְלוֹתִי
אַף בְּזִמְנָא הַהִיא לָא
אָבָה יְיָ לְחַבָּלוּתָךְ׳
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם
לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם
וְיָבֹאוּ וְיִירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם
[illegible] לָתֵת לָהֶם׳

וַאֲמַר יְיָ לִי קוּם
אֵיזֵיל לְמַטּוּל קֳדָם
עַמָּא וְיֵיעֲלוּן וְיֵירְתוּן
יָת אַרְעָא דְּקַיְּימִית
לַאֲבָהָתְהוֹן לְמִיתַן
לְהוֹן׳
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל
מֵעִמָּךְ כִּי אִם לְיִרְאָה
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בְּכָל דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה
אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׳
וּכְעַן יִשְׁמָא יְיָ
אֱלָהָךְ תָּבַע מִינָךְ
אֱלָהִין לְמִדְחַל קֳדָם
יְיָ אֱלָהָךְ לְמֵהַךְ בְּכָל
אוֹרְחָן דְּתַקְנָן קֳדָמוֹהִי
וּלְמִרְחַם יָתֵיהּ וּלְמִפְלַח
קֳדָם יְיָ אֱלָהָךְ בְּכָל
לִיבָךְ וּבְכָל נַפְשָׁךְ׳

לא אבה ג׳ וסימנהון ואנכי עמדתי בהר · מאן יכמי להקים לאיזיו שם בישראל עמי [illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0610
powered by DWork • Heidelberg University Library

חשק ייי ב׳ וסימנהון לא מרבכם מכל העמים חשק ייי בכם ויבחר רק באבתיך חשק ייי לאהבה אותם

לשמר את מצות
יהוה ואת חקתיו אשר
אנכי מצוך היום לטוב
לך׳ למיטר ית פקודיא
דייי וית קימוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין
דייטב לך׳ הן ליהוה
אלהיך השמים ושמי
השמים הארץ וכל ג׳
אשר בה׳ הא דייי
אלהך שמיא ושמי
שמיא ארעא וכל
דבה׳ רק באבתיך
חשק יהוה לאהבה ב׳
אתם ויבחר בזרעם לט׳
אחריהם בכם מכל ג׳
העמים כיום הזה׳ בהו
לחוד באבהתך צבי
ייי למרחם יתהון
ואתרעי בבניהון
בתריהון בכון מכל
עממיא כיומא הדין׳

ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא
תקשו עוד׳ ותעדון ג׳
ית טפשות לבכון
וקד לכון לא תקשון
עוד׳ כי יהוה אלהיכם
הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים האל ל׳
הגדל הגבר והנורא
אשר לא ישא פנים
ולא יקח שחד׳ ארי ג׳
ייי אלהכון הוא אלה
דינין ומרי מלכין
אלהא רבא גיברא
ודחילא דלית קדמוהי
מיסב אפין ואף לא
לקבלא שוחדא׳ עשה
משפט יתום ואלמנה
ואהב גר לתתלו לחם
ושמלה׳ עביד דין יתם
וארמלא ורחים גיורא
למיתן ליה מזון וכסו׳

ואהבתם את הגר
כי גרים הייתם בארץ פול
מצרים׳ ותרחמון ית מל
גיורא ארי דירין בר
הויתון בארעא דמצ׳ מן
את יהוה אלהיך תירא ב׳
אתו תעבד ובו תדבק חס
ובשמו תשבע׳ ית ג׳ היתם
ייי אלהך תידחל ראת
קדמוהי תפלח מריך
ולדחלתיה תתקרב גם
ובשמיה תקיים׳ הוא אתם
תהלתך והוא אלהיך דשמואי
אשר עשה אתך
את הגדלת ואת
הנוראת האלה אשר
ראו עיניך׳ הוא
תושבחתך והוא
אלהך דעבד עמך
ית רברבתא וית
חסינתא האלין
דחזאה עינך׳ בשבעים

ובשמו ג׳ וסימנהון ובשמו תשבע׳ ובשמו תשבע׳ ובשמו יתהלכו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0611
powered by DWork • Heidelberg University Library

מ״מן ואת הטראת האלה ועזוז טראתיך יאמרו · טראת טראתיך כתיב · ומי עמך ישר׳ ודומ׳ נראות כתיב ושל׳ כול׳ טראות כתיב ◌

נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ
מִצְרַיִמָה וְעַתָּה שָׁמְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב בְּשִׁבְעִין
נֶפֶשׁ נְחָתוּ אֲבָהָתָךְ
לְמִצְרַיִם וּכְעַן שַׁוְיָךְ
יְיָי אֱלָהָךְ כְּכוֹכְבֵי
שְׁמַיָּא לִסְגֵי וְאָהַבְתָּ
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ
וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים
וְתַרְחֵם יָת יְיָי אֱלָהָךְ
וְתִיטַר מַטְרַת מֵימְרֵיהּ
וְקִיָּמוֹהִי וְדִינוֹהִי
וּפִקּוּדוֹהִי כָּל יוֹמַיָּא
וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא
אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ
אֶת מוּסַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדְלוֹ
אֶת יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ

הַנְטוּיָה וְתַדְעוּן יוֹמָא
דֵין אֲרֵי לָא יָת בְּנֵיכוֹן
דְּלָא יָדְעוּ וּדְלָא חֲזוֹ
יָת אוּלְפָנָא דַיְיָי אֱלָהֲכוֹן
יָת רְבוּתֵיהּ יָת יְדֵיהּ
תַּקְפְּתָא וּדְרָעֵיהּ
מְרַמְמָא וְאֶת אֹתֹתָיו
וְאֶת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם
לְפַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וּלְכָל אַרְצוֹ וְיָת
אָתְוָתֵיהּ וְיָת עֲוֹבָדוֹהִי
דְּעָבַד בְּגוֹ מִצְרַיִם
לְפַרְעֹה מַלְכָּא דְמִצְ
וּלְכָל אַרְעֵיהּ וַאֲשֶׁר
עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם
לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר
הֵצִיף אֶת מֵי יַם סוּף
עַל פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם
אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם
יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וְדַעְבַד לְמַשְׁרִיָּת

מִצְרָאֵי לְסוּסָוָתְהוֹן
וְלִרְתְּכֵיהוֹן דְּאַטִּיף
יָת מֵי יַמָּא דְסוּף עַל
אַפֵּיהוֹן בְּמִרְדַּפְהוֹן
בָּתְרֵיכוֹן וְאַבֵּידְנוּן
יְיָי עַד יוֹמָא הָדֵין
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם
בַּמִּדְבָּר עַד בֹּאֲכֶם
עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְדַעְבַד לְכוֹן בְּמִדְבְּרָא
עַד מֵיתֵיכוֹן עַד
אַתְרָא הָדֵין וַאֲשֶׁר
עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן
אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ
אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע
וְאֶת בָּתֵּיהֶם וְאֶת
אָהֳלֵיהֶם וְאֶת כָּל
הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם
בְּקֶרֶב כָּל יִשְׂרָאֵל
וְדַעְבַד לְדָתָן וְלַאֲבִירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב בַּר רְאוּבֵן

אותותיו ג׳ חס׳ ואת אתתיו ואת מעשיו אתתיו כת׳ אשר שה במצרים · שמובם הבתי אתותיו כת׳ תרויהון ◌

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0612
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולמען ב׳ בראש׳ פסוקין ופומגהון ולמען יספר באזע בנך וכן בנך · ולמען תאריכו ימים

דִּפְתַחַת אַרְעָא יָת
פּוּמַּהּ וּבְלַעַתְנוּן וְיָת
אֱינָשׁ בַּתֵּיהוֹן וְיָת
מִשְׁכְּנֵיהוֹן וְיָת כָּל יְקוּמָא
דִּעְמְהוֹן בְּגוֹ כָּל יִשְׂרָ׳
כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֹת אֵת
כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה
הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׳
אֲרֵי עֵינֵיכוֹן חֲזָאָה
יָת כָּל עוּבָדָא דַּיְיָ
רַבָּא דִּעְבַד׳ וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ וּבָאתֶם
וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְתִטְּרוּן
יָת כָּל תַּפְקִדְתָּא דְּאָנָא
מְפַקֵּיד לָךְ יוֹמָא דֵּין
בְּדִיל דְּתִתְקְפוּן וְתֵיעֲלוּן
וְתֵירְתוּן יָת אַרְעָא
דְּאַתּוּן עָבְרִין לְתַמָּן

לְמֵירְתָהּ׳ וּלְמַעַן
תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וּבְדִיל
דְּתוֹרְכוּן יוֹמִין עַל
אַרְעָא דְּקַיְּיִם יְיָ
לַאֲבָהָתְכוֹן לְמִיתַּן
לְהוֹן וְלִבְנֵיהוֹן אַרְע
עָבְדָא חֲלָב וּדְבָשׁ׳
כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם
מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע
אֶת זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ
בְּרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׳
אֲרֵי אַרְעָא דְּאַת
עָלִיל לְתַמָּן לְמֵירְתָהּ
לָא כְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם
הִיא דִּנְפַקְתּוּן מִתַּמָּן

דְּזָרַעְתְּ יָת זַרְעָךְ
וּמַשְׁקֵית לֵיהּ בְּרַגְלָךְ
כְּגִינַת יַרְקָא׳ וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ
הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר
הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מָיִם׳
וְאַרְעָא דְּאַתּוּן עָבְרִין
לְתַמָּן לְמֵירְתָהּ אַרְע
טוּרִין וּבְקָעָן לִמְטַר
שְׁמַיָּא שָׁתְיָא מַיָּא׳
אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ
תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
שָׁנָה׳ אַרְעָא דַּיְיָ
אֱלָהָךְ תָּבַע יָתָהּ
תְּדִירָא עֵינֵי יְיָ אֱלָהָךְ
בָּהּ מֵירֵישָׁהּ דְּשַׁתָּא
וְעַד סוֹפָהּ דְּשַׁתָּא׳
וְהָיָה אִם שָׁמַע

דרש כול חס בר מיד מל וסימ׳ ישגו צאנו · הגד לך אדם מה טוב · הביט ימין · ודאל דהוא מל · ואתה שלמה בנו דע את אלהי אביך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0613
powered by DWork • Heidelberg University Library

תשמעו אל מצותי
אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה
את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם׃ ויחי
אם קבלא תקבלון
לפקודי דאנא מפקיד
יתכון יומאדין למרחם
ית ייי אלהכון ולמפלח
קדמוהי בכל לבכון
ובכל נפשכון ונתתי
מטר ארעכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך׃
ואיתין מטר ארעכון
בעידניה בכיר ולקיש
ותיכנוש עיבורך
וחמרך ומשחך ונתתי
עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת ואתין
עסבא בחקלך לבעירך

ותיכול ותסבע ׃׃
השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים ׃׃
והשתחויתם להם׃
אסתמרו לכון דלמא
יטעי לבבכון ותסטון
ותפלחון לטעות
עממיא ותסגדון להון׃
ויחרה אף יהוה בכם
ועצר את השמים
ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ
הטובה אשר יהוה
נתן לכם ויתקף
רוגזא דיי בכון
וייחור ית שמיא ולא
יהי מטרא וארעא
לא תתין ית עללתה
ותיבדון בכריע מעל

ארעא טבתא דיי
יהיב לכון ושמתם
את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם׃ ותשוון
ית פתגמיא אלין
על לבבכון ועל נפשכון
ותקטרון יתהון לאת
על ידכון ויהון לתפלין
בין עיניכון ולמדתם
אתם את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ׃׃
ובשכבך ובקומך׃
ותלפון יתהון ית
בניכון למללא בהון
במיתבך בביתך
ובמהכך באורחא
ובמשכבך ובמקימך׃
וכתבתם על מזוזות

ב
ג
ד
חזי
ומטר
כול
חס
תירושך
מל
חס
ב
ל
ל
ל

98.

בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
וְתִכְתּוֹבְנוּן עַל מְזוּזִין
וְתִקְבַּעְנוּן בְּסִיפֵי
בָּתֶּךָ וּבְתַרְעֶךָ׃ לְמַעַן
יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ׃ בְּדִיל דִּיסְגּוֹן
יוֹמֵיכוֹן וְיוֹמֵי בְּנֵיכוֹן
עַל אַרְעָא דִּקְיָיִם יְיָ
לַאֲבָהָתְכוֹן לְמִיתַן
לְהוֹן כְּיוֹמֵי שְׁמַיָּא עַל
אַרְעָא׃ כִּי
אִם שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן
אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל
דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה בּוֹ׃

אֲרֵי אִם מִטַּר תִּטְרוּן
יָת כָּל תַּפְקַדְתָּא הָדָא
דְּאָנָא מְפַקִּיד יָתְכוֹן
לְמַעְבְּדָה לְמִרְחַם יָת
יְיָ אֱלָהֲכוֹן לְמֵהֲךָ
בְּכָל אוֹרְחָן דְּתַקְנָן
קֳדָמוֹהִי וּלְאִתְקַרְבָּא
לְדַחְלְתֵיהּ׃ וְהוֹרִישׁ
יְהוָה אֶת כָּל הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם
וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים
וְעַצְמִים מִכֶּם׃ וְיַתְרֵיךְ
יְיָ יָת כָּל עַמְמַיָּא הָאִלֵּין
מִן קֳדָמֵיכוֹן וְתֵירְתוּן
עַמְמִין רַבְרְבִין וְתַקִּיפִין
מִנְּכוֹן׃ כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ
לָכֶם יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר
וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר
פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן
יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ כָּל
אַתְרָא דִּתְדְרוֹךְ פַּרְסַת

רַגְלְכוֹן בֵּיהּ לְכוֹן יְהֵי
מִן מִדְבְּרָא וְלִבְנָן
מִן נַהֲרָא נַהֲרָא פְּרָת
וְעַד יַמָּא מַעֲרְבָאָה
יְהֵי תְחוּמְכוֹן׃ לֹא
יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם
פַּחְדְּכֶם וּמוֹרָאֲכֶם
יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל
פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּדְרְכוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לָכֶם׃ לֹא יִתְעַתֵּד
אֱנָשׁ קֳדָמֵיכוֹן דַּחְלַתְכוֹן
וְאֵימַתְכוֹן יִתֵּין׃ יְיָ
אֱלָהֲכוֹן עַל אַפֵּי כָּל
אַרְעָא דִּתְדְרְכוּן בַּהּ
כְּמָא דִּמְלֵיל לְכוֹן׃
רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן
לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
וּקְלָלָה׃ חֲזוֹ דְּאָנָא
יָהֵיב קֳדָמֵיכוֹן יוֹמָא
דֵּין בְּרָכָן וּלְוָטִין׃ אֶת
הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ

תדרך ה׳ וחס׳ וסימנהון כל המקום דאוריתא׃ כל מקום אשר תדרך דיהושע ואתה על במותימו׃ אתה תדרך זית׃ על שחל ותתן תדרך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0615
powered by DWork • Heidelberg University Library

אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה
אתכם היום ית ברכן
אם תקבלון לפקודיא
דייי אלהכון דאנא
מפקיד יתכון יומא דין
והקללה אם לא
תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם
ולוטין אם לא תקבלון
לפקודיא דייי אלהכון
ותסטון מן אורחא
דאנא מפקיד יתכון
יומא דין למהך בתר
טעות עממיא דלא
ידעתון והיה
כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה

בא שמה לרשתה
ונתתה את הברכה
על הר גרזים ואת
הקללה על הר עיבל
ויהי ארי יעילנך ייי
אלהך לארעא דאת
עליל לתמן למירתה
ותתין ית מברכיא על
טורא דגריזין וית
מלטטיא על טורא
דעיבל הלא המה
בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב
בערבה מול הגלגל
אצל אלוני מרה הלא
אינון בעברא דירדנא
אחורי אורח מעלני
שמשא בארע כנענאה
דיתיב במישרא לקביל
גלגלא בסטר מישרי
מורה כי אתם עברים

את הירדן לבא לרשת
את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם
בה ארי אתון עברין
ית ירדנא למיעל
למירת ית ארעא דייי
אלהכון יהיב לכון
ותירתון יתה ותתבון
בה ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת
המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם
היום ותטרון למעבד
ית כל קימיא וית
דיניא דאנא יהיב
קדמיכון יומא דין
אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות
בארץ אשר נתן
יהוה אלהי אבתיך
לך לרשתה כל הימים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0616
powered by DWork • Heidelberg University Library

אשר אתם חיים על
האדמה׃ אלין קימיא
ודינא דתטרון למעבד
בארעא דיהב יי
אלהא דאבהתך לך
למירתה כל יומיא
דאתון קימין על ארעא׃
אבד תאבדון את כל
המקמות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם
ירשים אתם את
אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן׃
אבדא תאבדון ית כל
אתריא דפלחו תמן
עממיא דאתון ירתין
יתהון ית טעותהון
על טוריא רמיא ועל
רמתא ותחות כל אילן
עבות׃ ונתצתם את
מזבחתם ושברתם

את מצבתם ואשריהם
תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ״
ואבדתם את שמם
מן המקום ההוא ״
תתרעון ית אגוריהון
ותתברון ית קמתהון
ואשיריהון תוקדון
בנורא וצלמי טעותהון
תקצצון ותובדון ית
שומהון מן אתרא ההוא׃
לא תעשון כן ליהוה
אלהיכם׃ לא תעבדון
כן קדם יי אלהכון׃
כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו
תדרשו ובאת שמה׃
אלהין לאתרא דיתרעי
יי אלהכון מכל
שבטיכון לאשראה

שכנתיה תמן לבית
שכנתיה תתבעון
ותיתון לתמן והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם ואת
תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת
בקרכם וצאנכם׃
ותיתון לתמן עלותכון
ונכסת קודשיכון ית
מעסריכון ית אפרשות
ידכון ונדריכון ונדבתכון
ובכורי תורכון וענכון׃
ואכלתם שם לפני
יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך׃
ותיכלון תמן קדם יי
אלהכון ותיחדון בכל
אושטות ידכון אתון
ואינש ביתיכון דברכך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0617
powered by DWork • Heidelberg University Library

תעשון טו וסימנ והוריתי אתכם · לא תעשון אתי · אם תעשון את הדבר הזה · ואם לא תעשון כן ואצוה אתכם · ליי אלהיכם · ככל אשר

ייי אלהך · לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים
פה היום איש כל
הישר בעיניו · לא
תעבדון ככל דאנחנא
עבדין כא יומא דין
גבר כל דכשר בעינוהי ·
כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך · ארי
לא אתיתון עד כען
לבית ניחא ולאחסנתא
דייי אלהך יהיב לך ·
ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר
יהוה אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם
מכל איביכם מסביב
וישבתם בטח · ותעברון
ית ירדנא ותיתבון
בארעא דייי אלהכון

מחסין יתכון ויניח
לכון מכל בעלי דבביכון
מססח ותתבון לרוחצן ·
והיה המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם
בו לשכן שמו שם
שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה
אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם וכל
מבחר נדריכם אשר
תדרו ליהוה · ויהי
אתרא דיתרעי ייי
אלהכון ביה לאשראה
שכנתיה תמן לתמן
תיתון ית כל דאנא
מפקיד יתכון עלותכון
וניכסת קודשיכון
מעסריכון ואפרשות
ידכון וכל שפר נדריכון
דתדרון קדם ייי ·

ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי
אשר בשעריכם כי
אין לו חלק ונחלה
אתכם · ותחדון קדם
ייי אלהכון אתון
ובניכון ובנתכון
ועבדיכון ואמהתכון
וליואה דבקרויכון
ארי לית ליה חולק
ואחסנא עמכון ·
השמר לך פן תעלה
עלתיך בכל מקום
אשר תראה · אסתמר
לך דלמא תסיק
עלותך בכל אתרא
דתחזי · כי אם במקום
אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם
תעלה עלתיך ושם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0618
powered by DWork • Heidelberg University Library

כברכת ב׳ וסימנהין דקבבל אות נפשך תזבח ואכלת בשר׳ אש כמתנת ידו כברכת ○ כעבי וכאיל ב׳ וסימנה הטמא והטהור ואכלנו׳

תעשה כל אשר אנכי
מצוך׳ אלהין באתרא
דיתרעי ייי בחד מן
שבטך תמן תסיק
עלותך ותמן תעביד
כל דאנא מפקיד לך׳
רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך ב
אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא
והטהור יאכלנו
כצבי וכאיל׳ לחוד ב
בכל דעות נפשך
תכוס ותיכול בסרא
כברכתא דייי אלהך
דיהב לך בכל קרוך
מסאבא ודכיא
ייכליניה כבסר
טביא ואילא׳ רק
הדם לא תאכלו
על הארץ תשפכנו ט

כמים׳ לחוד דמא
לא תיכלון על ארעא
תישדניה כמיא׳ לא
תוכל לאכל בשעריך
מעשר דגנך ותירשך
ויצהרך ובכרת בקרך
וצאנך וכל נדריך
אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך׳ לית לך
רשו למיכל בקרוך
מעסר עיבורך וחמרך
ומשחך ובכורי תורך
וענך וכל נדרך דתדר
ונדבתך ואפרשות
ידך׳ כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה
אלהיך בכל משלח

ידך׳ אלהין קדם ייי
אלהך תיכלניה באתרא
דיתרעי ייי אלהך
ביה את וברך וברתך
ועבדך ואמתך וליואה
דבקרוך ותחדי קדם
ייי אלהך בכל אושטות
ידך׳ השמר לך פן
תעזב את הלוי כל
ימיך על אדמתך׳
אסתמר לך דלמא
תרחיק ית ליואה כל
יומך על ארעך׳
כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר
לך ואמרת אכלה
בשר כי תאוה נפשך
לאכל בשר בכל
אות נפשך תאכל
בשר׳ ארי יפתי ייי
אלהך ית תחומך
כמא דמליל לך

כול
חס
ואו
בר
מן
בע
נכר
תרושך
מל׳
אד
תשבוק
א
ס
ה
קזחד
ואכלה
בת ידך
למרנה
כול בר מן אדום ומואב משלוח כת ○

אכלה ה׳ וחד ואכלה וסי כי ייי אליך׳ וידעת היום כי ייי׳ כי ירחיב ייי אליך את גבלך על כל שפים במדבר כקול מדבבות ואכלה ויי
בתי ברבשא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0619
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְתֹאמַר אֵיכָל בַּסְּרָא
אֲרִי תִּתְרְעֵי נַפְשָׁךְ
לְמֵיכַל בִּסְרָא בְּכָל
רְעוּת נַפְשָׁךְ תֵּיכוֹל
בִּסְרָא כִּירִי רַחֲקָן מִמָּךְ
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם
שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ
מִבִּקְרְךָ וּמִצֹּאנְךָ
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ
בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכָל אַוַּת
נַפְשֶׁךָ אֲרִי יִתְרַחֵק
מִנָּךְ אֹרַח דִּתְרַעֵי
וְיָ אֱלָהָךְ לְאַשְׁרָאָה
שְׁכִנְתֵּיהּ תַּמָּן וְתֵכוֹס
מִתּוֹרָךְ וּמֵעָנָךְ דִּיהַב
וְיָ לָךְ כְּמָא דְּפַקְּדָתָךְ
וְתֵיכוֹל בְּקוּרְוָךְ בְּכָל
רְעוּת נַפְשָׁךְ אַךְ
כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת
הַצְּבִי וְאֶת הָאַיָּל כֵּן

תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר
יַחְדָּו יֵאָכֵלוּ: כְּרַם
כְּמָא דְּמִתְאֲכִיל בְּסַר
טָבְיָא וְאִילָא כֵּין
תֵּיכְלִנֵּיהּ מְסָאבָא
וְדַכְיָא כְּחָדָא יֵיכְלִנֵּיהּ:
רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל
הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא
הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תֹאכַל
הַנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂר:
לְחוֹד תִּקֹּף בְּדִיל דְּלָא
לְמֵיכַל דְּמָא אֲרִי דְּמָא
הוּא נַפְשָׁא וְלָא תֵּיכוֹל
נַפְשָׁא עִם בִּסְרָא לָא
תֹּאכְלֶנּוּ עַל הָאָרֶץ
תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם לָא
תֵּיכְלִנֵּיהּ עַל אַרְעָא
תִּישְׁדִנֵּיהּ כְּמַיָּא לָא
תֹּאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב
לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי
תַּעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה: לָא תֵּיכְלִנֵּיהּ

בְּרִיל דְּיִיטַב לָךְ
וְלִבְנָךְ בָּתְרָךְ אֲרִי
תַּעְבֵּיד דְּכָשֵׁר קֳדָם
יְיָ: רַק קׇדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר
יִהְיוּ לְךָ וְנִדָּרֶיךָ
תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה: לְחוֹד קׇוּדְשָׁךְ
דִּיהוֹן לָךְ וְנִדְרָךְ
תֵּיטוֹל וְתֵיתֵי לְאַתְרָא
דִּיתְרְעֵי יְיָ: וְעָשִׂיתָ
עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם
עַל מִזְבַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ
יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל:
וְתַעֲבִיד עֲלָוָתָךְ
בְּסַר וְדַמָּא עַל
מַדְבְּחָא דַּיְיָ אֱלָהָךְ
וְדַם נִכְסַת קוּדְשָׁךְ
יִשְׁתַּפֵּךְ עַל מַדְבְּחָא
דַּיְיָ אֱלָהָךְ וּבְסַר

תאכל יז ומי ויצוי ניסך · כי תאויה לנפש תי · ועשית עליך · יד את דמיו · כי תעור · עיד עשן · ועקשלים · וש השלש · כי בעדונאש בן אים לחמי · תאנף חס · כי אש היא · עפיה · בא ערוני ואל יורש · גיע כפיך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0620
powered by DWork • Heidelberg University Library

שמר בשמר כול חס ברמן ב מל וסימנהון בשמור יואב׳ סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא

תיכול׳ שמר ושמעת
את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך
למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך׳
טר ותקביל ית כל
פתגמיא האלין דאנא
מפקיד לך בדיל
דייטב לך ולבנך
בתרך עד עלמא
ארי תעביד דתקין
ודכשר קדם ייי אלהך׳
כי יכרית יהוה
אלהיך את הגוים
אשר אתה באשמה
לרשת אותם מפניך
וירשת אתם וישבת
בארצם׳ ארי ישיצי
ייי אלהך ית עממיא
דאת עליל לתמן

למירת יתהון מן קדמך
ותירת יתהון ותתיב
בארעהון׳ השמר לך
פן תנקש אחריהם
אחרי השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כן
גם אני׳ אסתמר לך
דלמא תתקיל בתריהון
בתר דישתיצון מן
קדמך ודלמא תתבע
לטעותהון למימר
איכדין פלחין עממיא
האלין ית טעותהון
ואעביד כן אף אנא׳
לא תעשה כן ליהוה
אלהיך כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם כי גם את
בניהם ואת בנתיהם

ישרפו באש לאלהיהם׳
לא תעביד כן קדם
ייי אלהך ארי כל
דמרחק קדם ייי דסני
עבדין לטעותהון
ארי אף ית בניהון
וית בנתהון מוקדין
בנורא לטעותהון׳
את כל הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם
אתו תשמרו לעשות
לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו׳ ית כל
פתגמא דאנא מפקיד
יתכון יתיה תטרון
למעבד לא תוספון
עלוהי ולא תימינעון
מיניה׳
כי יקום בקרבך נביא
או חלם חלום ונתן
אליך אות או מופת׳
ארי יקום בינך נביא

בעתיהם ו חס וסימנ כי כל תועבת ייי אשר שנא׳ והנה שרופה באש׳ ובני במות התפת׳ והעם אשר המה׳ והאכלתים את בשר בניהם וכל עורא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0621
powered by DWork • Heidelberg University Library

אוֹ חָלִים חֶלְמָא וְיִתֵּן
לָךְ אֵת אוֹ מוֹפֵת וּבָא
הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר
נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא
יְדַעְתָּם וְנַעֲבָדֵם וְיֵיתֵי
אָתָא וּמוֹפְתָא דִּמְלֵיל
עִמָּךְ לְמֵימַר נֵהָךְ
בָּתַר טָעֲוָת עַמְמַיָּא
דְּלָא יְדַעְתְּנִין וְנַפְלְחִינִין
לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי
הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל
חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם
אֹהֲבִים אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם לָא
תְקַבֵּיל לְפִתְגָמֵי נְבִיא
הַהוּא אוֹ מִן חָלִים
חֶלְמָא הַהוּא אֲרֵי

מְנַסֵּי יְיָי אֱלָהֲכוֹן יַתְכוֹן
לְמִידַּע הַאִיתֵיכוֹן
רַחֲמִין יַת יְיָי אֱלָהֲכוֹן
בְּכָל לִבְּכוֹן וּבְכָל נַפְשְׁכוֹן
אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
תֵּלְכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ
וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ
וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ
תַּעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן
בָּתַר פּוּלְחָנָא דַיְיָי
אֱלָהֲכוֹן תְּהָכוּן וְיָתֵיהּ
תִּדְחֲלוּן וְיָת פִּקּוּדוֹהִי
תִּטְרוּן וּלְמֵימְרֵיהּ
תְּקַבְּלוּן וּקְדָמוֹהִי
תִּפְלְחוּן וּלְדַחְלְתֵיהּ
תִּתְקָרְבוּן וְהַנָּבִיא
הַהוּא אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם
הַהוּא יוּמַת כִּי דִבֶּר
סָרָה עַל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהַפֹּדֶךְ מִבֵּית
עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן

הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ וּנְבִיא הַהוּא
אוֹ חָלִים חֶלְמָא הַהוּא
יִתְקְטִיל אֲרֵי מַלֵּיל
סְטִיא עַל יְיָי אֱלָהֲכוֹן
דְּאַפִּיק יַתְכוֹן מֵאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם וּדְפַרְקָךְ מִבֵּית
עַבְדוּתָא לְאַטְעָיוּתָךְ
מִן אוֹרְחָא דִּפְקָדָךְ
יְיָי אֱלָהָךְ לְמֵהָךְ בָּהּ
וּתְפַלֵּי עָבִיד דְּבִישׁ
מִבֵּינָךְ
כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן
אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ
אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ
רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ
בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה
וְנַעֲבָדָה אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא
יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0622
powered by DWork • Heidelberg University Library

אַרְצִי יִמְלְכֶנְךָ אַחֲרֵי כֵּן אַל תִּשָּׂא עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו וְלֹא תְכַבֵּד לְהָשִׁיב אֹתוֹ לְאַחֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עָלֶיךָ וְלֹא תַרְחִים וְלֹא תַכְסִי עָלָיו כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה בּוֹ בָּרִאשׁוֹנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּסְקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבָדִים וְתַרְגְמִינֵיהּ בְּאַבְנַיָּא וְיָמוּת אֲרִי בְּעָא לְאַטְעוּתָךְ מִדַּחְלְתָּא דַּייָ אֱלָהָךְ דְּאַפֵּיק מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדוּתָא וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ וְכָל יִשְׁ יִשְׁמָעוּן וְיִדְחָלוּן וְלָא יוֹסְפוּן לְמֶעְבַּד כְּפִתְגָמָא בִּישָׁא הָדֵין בֵּינָךְ כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר אֲרִי תִּשְׁמַע בְּחַדָּא מִקְרוֹךְ דַּייָ אֱלָהָךְ יְהִיב לָךְ לְמִיתַב תַּמָּן לְמֵימָר יְנָאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וְיַדִּיחוּ אֶת יָשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם נֶפֶשׁ גְּבִרִין בְּנֵי רְשִׁיעָא מִבֵּינָךְ וְאַטְעִיו אֶת יָתְבֵי קִרְתְּהוֹן לְמֵימַר נֵזִל וְנִפְלַח לְטָעוֹת עַמְמַיָּא דְּלָא יְדַעְתּוּן וְדָרַשְׁתָּ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0623
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית כותהון תתגדרו כותיה ותגדרו כותיה חמרו כותיה מעדו כותיה ותזדו כותיה נועדו כותיה

וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת
בקרבך ותתבע ותבדוק
ותשאיל יאות והא
קושטא כיון פתגמא
את עבידת תועבתא
הדא בינך הכה תכה
את ישבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה
ואת כל אשר בה
ואת בהמתה לפי חרב
מימחא תימחי ית
יתבי קרתא ההיא
לפתגם דחרב גמר
יתה ויתכל דבה ויתכל
בעירה לפתגם דחרב
ואת כל שללה תקבץ
אל תוך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת
כל שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל

עולם לא תבנה עוד
ויתכל עדאה תכנוש
לגו פתאה ותוקיד
בנורא ית קרתא ויתכל
כל עדאה גמיר קדם
ייי אלהך ותהי תיל
חרוב לעלם לא תתבני
עוד ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם
למען ישוב יהוה מחרון
אפו ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך כאשר
נשבע לאבתיך ולא
ידביק בידך מדעם
מן חרמא בדיל
דיתוב ייי מתקוף
רוגזיה ויתין לך רחמין
וירחים עלך ויסגנך
כמא דקיים לאבהתך
כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר את
כל מצותיו אשר

אנכי מצוך היום לעשות
הישר בעיני יהוה
אלהיך ארי תקביל
למימרא דייי אלהך
למיטר ית כל פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא
דין למעבד דכשר
קדם ייי אלהך
בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו
ולא תשימו קרחה
בין עיניכם למת
בנין אתון קדם ייי
אלהכון לא תתחממון
ולא תשוון מרט בין
עיניכון על מית
כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך
בחר יהוה להיות לו
לעם סגלה מכל
העמים אשר על
פני האדמה ארי

אלין לית כות למת כותיה לאלהים כותיה לאמרי כותיה לדור כותיה לוינו כ לטהר כ לטרח כ לנפש כ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0624
powered by DWork • Heidelberg University Library

עם קדיש את קדם
ייי אלהך ובך אתרעי
ייי למהוי ליה לעם
חביב מכל עממיא
דעל אפי ארעא׃
לא תאכל כל
תועבה׃ לא תיכול כל
דמרחק׃ זאת
הבהמה אשר תאכלו
שור שה כשבים ושה
עזים׃ דין בעירא
דתיכלון תורין אמרין
דרחלין וגדין דעזין׃
איל וצבי ויחמור
ואקו ודישן ותאו
וזמר׃ אילא וטביא
ויחמורא ויעלא
ורימא ותורבלא ודיצא׃
וכל בהמה מפרסת
פרסה ושסעת שסע
שתי פרסות מעלת
גרה בבהמה אתה

תאכלו׃ וכל בעירא
דסדיקא פרסתה
ומטלפן טלפין תרתין
פרסתה מסקא פשרא
בבעירא יתה תיכלון׃
אך את זה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפריסי
הפרסה השסועה את
הגמל ואת הארנבת
ואת השפן כי מעלה
גרה המה ופרסה לא
הפריסו טמאים הם
לכם׃ ברם ית דין לא
תיכלון ממסקי פשרא
ומסדיקי פרסתא
מטלפי טלפיא ית
גמלא וית ארנבא
וית טפזא ארי מסקי
פשרא אנון ופרסתהון
לא סדיקא מסאבין
אנון לכון׃ ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא

ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא
תאכלו ובנבלתם
לא תגעו׃ וית חזירא
ארי סדיק פרסתא
הוא ולא פשר מסאב
הוא לכון מבסרהון
לא תיכלון ובנבלתהון
לא תקרבון׃ את
זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת
תאכלו׃ ית דין תיכלון
מכל דבמיא כל דליה
ציצין וקלפין תיכלון׃
וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא
לכם׃ וכל דלית ליה
ציצין וקלפין לא
תיכלון מסאב הוא
לכון׃ כל צפור

שה ג וחד ושה וסימנהון זאת הבהמה · לא הביאת לי שה עלתיך · אל מאניא שא · שה כשבים · ושה עזים · ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0625
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית כותהון והראה כותיה · קאה כותיה · מטמאה כותיה · כלאה כותיה · מראה כותיה · והאנפה כותיה

ה׳ וחר ושהרה

טהרה תאכלו׳ כל
צפר דכי תיכלון׳ וזה
אשר לא תאכלו מהם
הנשר והפרס והעזניה׳
ודין דלא תיכלון מנהון
נשרא ועד ועוזיא׳
והראה ואת האיה
והדיה למינה׳ ובת
כנפא וטרפיתא
ודיתא לזנה׳ ואת
כל ערב למינו׳ ויתר
כל עורבא לזניה׳
ואת בת היענה ואת
התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו׳
ויתר בת נעמיתא
וציצא וציפר שחפא
ונצא לזנוהי׳ את
הכוס ואת הינשוף
והתנשמת׳ קדיא
וקיפופא ובותא׳
והקאת ואת הרחמה

ואת השלך׳ וקתא
וירקריקא ושלינונא׳
והחסידה והאנפה
למינה והדוכיפת
והעטלף׳ וחוריתא
ואיבו לזנה ונגר טורא
ועטליפא׳ וכל שרץ
העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו׳ וכל רחשא
דעופא מסאב הוא
לכון לא יתאכלון׳ כל
עוף טהור תאכלו׳
כל עוף דכי תיכלון׳
לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם
קדוש אתה ליהוה
אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו׳ לא
תיכלון כל נבילא
לתותב ערל דבקרוך

תתננה וייכלנה או
תזבננה לבר עממין
ארי עם קדיש את
קדם ייי אלהך לא
תיכלון בסר בחלב׳
עשר תעשר
את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה
שנה׳ עסרא תעסר
ית כל עללת זרעך
דיפיק חקלא שנא
שנא׳ ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה
את יהוה אלהיך כל
הימים׳ ותיכול קדם
ייי אלהך באתרא
דיתרעי לאשראה

למינו ד׳ ומימנהון תרשא הארץ · את כל ערב רתורת כהנים · ואת כל ערב דמשנה תורה · את הארבה למינו ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0626
powered by DWork • Heidelberg University Library

שכנתיה תמן מעשר
עיבורך חמרך ומשחך
ובכורי תורך וענך
בדיל דתילף למדחל
קדם ייי אלהך כל
יומיא וכי ירבה ממך
חדרך כי לא תוכל
שאתו כי ירחק ממך
אמקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום
שמו שם כי יברכך
יהוה אלהיך ואריי
תסגי מינך אורחא
ארי לא תיכול למטלה
ארי יתרחק מינך
אתרא דיתרעי ייי
אלהך לאשראה
שכנתיה תמן ארי
יברינך ייי אלהך
ונתתה בכסף וצרת
הכסף בידך והלכת
אל המקום אשר

יבחר יהוה אלהיך
בו ותתין בכספא
ותצור כספא בידך
ותהך לאתרא דיתרעי
ייי אלהך ביה ועתתה
הכסף בכל אשר
תאוה נפשך בבקר
ובצאן וביין ובשכר
ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך
ותתין כספא בכל
דתתרעי נפשך בתורי
ובענא ובחמר חדת
ועתיק ובכל דתשאלך
נפשך ותיכול תמן
קדם ייי אלהך ותחדי
את ואינש ביתך
והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו
חלק ונחלה עמך

וליואה דבקרוך לא
תשבקניה ארי ליתי
ליה חולק ואחסנא
עמך
מקצה שלש שנים
תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך
מסוף תלת שנין תפיק
ית כל מעסר עללתך
בשתא ההיא ותצנע
בקרוך ובא הלוי כי
אין לו חלק ונחלה עמך
וגר ויתום ואלמנה
אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך אשר
תעשה ויתי ליואה
ארי ליתי חולק
ואחסנא עמך וגיורא
ויתמא וארמלתא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0627
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית כותה ואת אחיו דווה דבר השמטה ואת ביתך דוהיה כי יאמר אליך ואת אהליהם דואשר עשה לדיתן ואת חקיה דושמעת

דבקרוך וייכלון ויסבעון
בדיל דיברכנך ייי
אלהך בכל עוברי ידך
דתעביד מקץ
שבע שנים תעשה
שמטה מסוף שבע
שנין תעביד שמטתא
וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש
את רעהו ואת אחיו
כי קרא שמטה ליהוה
ודין פתגם שמטתא
דישמיט כל גבר מרי
רשו דירשי בחבריה
לא יתבע מן חבריה
ומן אחוהי ארי קרא
שמטתא קדם ייי את
הנכרי תגש ואשר
יהיה לך את אחיך
תשמט ידך מן בר
עממין תתבע ודיהי

לך עם אחוך תשמיט
ידך אפס כי לא יהיה
בך אביון כי ברך יברכך
יהוה בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה לחור ארי
לא יהי בך מסכינא
ארי ברכא יברכנך
ייי בארעא דייי אלהך
יהיב לך אחסנא למירתה
רק אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך
היום לחור אם קבלא
תקביל למימרא דייי
אלהך למיטר למעבד
ית כל תפקדתא הדא
דאנא מפקיד לך יומא
דין כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים

ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו ארי
ייי אלהך ברכך כמא
דמליל לך ותוזיף
לעממין סגיאין ואת
לא תזיף ותשלוט
בעממין סגיאין ובך
לא ישלטון כי
יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך
בארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך
ולא תקפץ את ידך
מאחיך האביון ארי
יהי בך מסכינא חד
מאחך בחדא מקרוך
בארעך דייי אלהך
יהיב לך לא תתקיף
ית לבך ולא תקפוץ
ית ידך מאחוך מסכינא

פתוח ג מיג ב חס וחד מל וסומ כי פתח תפתח את ידך לו כי לא יחדל אביון הלין ב חס פתוח נפתחו שערי ארצך מל ט

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0628
powered by DWork • Heidelberg University Library

ועבדך ב ושימהון כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה מקץ שבע שנים תשלחנו בירמיה

כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט תעביטנו
די מחסרו אשר יחסר
לו׳ ארי מפתח תפתח
ית ידך ליה ואוזפא
תוזפניה כמסת חוסרניה
דיחסר ליה חשמר
לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע
שנת השמטה ורעה
עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא
עליך אל יהוה וחטא
בך חטא אסתמר
לך דלמא יהי פתגמא
עם לבבך ברשע למימר
קריבת שתא שביעיתא
שתא דשמטתא ותבאש
עינך באחיך מסכינא
ולא תתין ליה ויקרי
עלך קדם יי׳ ויהי זיבך

חובא נתון תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך
לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשך ובכל
משלח ידך אשר תתתין
ליה ולא יבאש לבך
במתנך ליה ארי בדיל
פתגמא הדין יברכנך
יי׳ אלהך בכל עובדך
ובכל אושטות ידך
כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן
אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך בארצך
ארי לא יפסוק מסכינא
מגו ארעא על כן
אנא מפקיד לך למימר
מפתח תפתח ית ידך
לאחוך לעניך ולמסכינך
בארעך׳ כי ימכר

לך אחיך העברי או
העבריה ושש
שנים ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך׳
ארי יזדבן לך אחוך
ברישׁ או בת ישראל
ויפלחינך שית שנין
ובשתא שביעיתא
תפטרניה בר חירין
מעמך וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם ואדי
תפטרניה בר חירין
מעמך לא תפטרניה
דיקון חזעניך תעניק
לו מענך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך
יהוה אלהיך תתן לו
אפרשא תפרוש ליה
מעך ומיקבך ומעצרתך
דברכך יי׳ אלהך תתין
ליה וברוכן כי עבד

ורשה ט מנ וביישין וג טבין ושימהון והיה עינך ורשה לך ואת לא תעצא בך מימיך והיה לא ראינו וו עוה ויעה אל תמשכני ע
הלין ו ביישין והקימותי עליהם והיה הכרמל ועמה ורעה בעז יוי הלין ג טבין

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0629
powered by DWork • Heidelberg University Library

עבד עולם ל׳ וב׳ לעבד עולם וסימנהון ויאמן אכיש בדוד · היכרת ברי ב עמ

הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
וְתִדְּכַר אֲרֵי עַבְדָא
הֲוִיתָא בְּאַרְעָא דְמִצְ
וּפְרָקָךְ יְיָ אֱלָהָךְ עַל
כֵּן אֲנָא מְפַקֵּיד לָךְ
יָת פִּתְגָמָא הָדֵין יוֹמָא
דֵין׃ וְהָיָה כִּי יֹאמַר
אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ
כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ
כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ וְיֵהֵי
אֲרֵי יֵימַר לָךְ לָא אֶפּוֹק
מֵעִמָּךְ אֲרֵי רִיחֲמָךְ
וְלֵאֵינַשׁ בֵּיתָךְ אֲרֵי טַב
לֵיהּ עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת
הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְּאָזְנוֹ
וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד
עוֹלָם וְאַף לַאֲמָתְךָ
תַּעֲשֶׂה כֵּן׃ וְתִיסַּב יָת
מַרְצְעָא וְתִתֵּין בְּאוּדְנֵיהּ

וּבְדֶשֶׁא וְיֵהֵי לָךְ עֶבֶד
פָּלַח לְעָלַם וְאַף לַאֲמָתְךָ
תַּעֲבִיד כֵּן׃ לֹא יִקְשֶׁה
בְּעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה
שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ
שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ לֹא יִקְשֵׁי
בְּעֵינֶךָ בְּמִפְטָרְךָ יָתֵיהּ
בַּר חֵירִין מֵעִמָּךְ אֲרֵי
עַל חַד תְּרֵין בַּאֲגַר
אַגִּירָא פַּלְחָךְ שֵׁית
שְׁנִין וִיבָרְכֶנָּךְ יְיָ
אֱלָהָךְ בְּכֹל דִּתְעָבִיד׃
כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר
יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ
הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד
בִּבְכַר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֵז
בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ כָּל בּוּכְרָא
רִיתִילִיד בְּתוֹרָךְ וּבְעָנָךְ

דִּכְרִין תַּקְדִּישׁ קָדָם
יְיָ אֱלָהָךְ לָא תִפְלַח
בְּבוּכְרָא דְתוֹרָךְ וְלָא
תִּיגּוֹז בּוּכְרָא דְעָנָךְ׃
לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃
קָדָם יְיָ אֱלָהָךְ תֵּיכְלִנֵּיהּ
שְׁנָא בְּשְׁנָא בְּאַתְרָא
דִּיתְרְעֵי יְיָ אַתְּ וְאֵינַשׁ
בֵּיתָךְ׃ וְכִי יִהְיֶה בּוֹ
מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל
מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְאֲרֵי
יְהֵי בֵּיהּ מוּמָא חֲגִיר
אוֹ עֲוִיר כָּל מוּם
בִּישׁ לָא תִכְסִנֵּיהּ
קָדָם יְיָ אֱלָהָךְ׃
בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ
הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
כַּצְבִי וְכָאַיָּל׃ בְּקָרְוָךְ

בעינך ו׳ חס׳ בליש וסימנ׳ לא יקשה בעינך · לא תחוס עינך · וקצתה את כפה · להיות עינך קדמש · חטה דישעיה אף על זה פקחת ט׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0630
powered by DWork • Heidelberg University Library

שמור ג׳ מל בתורה וסימנהון שמור את יום השבת לקדשו · שמור תשמרון · שמור את חדש האביב

תֵּיכְלֵנֵיהּ מְסָאבָא
וְדַכְיָא כַּחֲדָא כְּבַסַר
טַבְיָא וְאִילָא׃ רַק
אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל
עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
כַּמָּיִם׃ לְחוֹד יָת דְּמֵיהּ
לָא תֵיכוֹל עַל אַרְעָא
תֵּישְׁדֵנֵיהּ כְּמַיָּא׃
שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ
הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
לָיְלָה׃ טַר יָת יַרְחָא
דַּאֲבִיבָא וְתַעְבִּיד
פִּסְחָא קֳדָם יְיָ אֱלָהָךְ
אֲרֵי בְּיַרְחָא דַּאֲבִיבָא
אַפְּקָךְ יְיָ אֱלָהָךְ מִמִּצְ
וַעֲבַד לָךְ נִסִּין בְּלֵילְיָא׃
וְזַבַּחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר

יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
וְתִכּוֹס פִּסְחָא קֳדָם
יְיָ אֱלָהָךְ מִן בְּנֵי עָנָא
וְנִכְסַת קוּדְשַׁיָּא מִן
תּוֹרֵי בְּאַתְרָא דְּיִתְרְעֵי
יְיָ לְאַשְׁרָאָה שְׁכִנְתֵּיהּ
תַּמָּן׃ לֹא תֹאכַל עָלָיו
חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת
לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן
יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ לֹא
תֵיכוֹל עֲלוֹהִי חֲמִיעַ
שִׁבְעָה יוֹמִין תֵּיכוֹל
עֲלוֹהִי פַּטִּירָא לְחֵים
עֲנֵי אֲרֵי בְּבֶהִילוּ
נְפַקְתָּא מֵאַרְעָא דְמִצְ
בְּדִיל דְּתַדְכַּר יָת יוֹם
מִפְּקָךְ מֵאַרְעָא דְמִצְ
כֹּל יוֹמֵי חַיָּךְ׃ וְלֹא יֵרָאֶה

לְךָ שְׂאֹר בְּכָל גְּבֻלְךָ
שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא יָלִין
מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
לַבֹּקֶר׃ וְלֹא יִתְחַזֵּי
לָךְ חֲמִיר בְּכָל תְּחוּמָךְ
שִׁבְעָה יוֹמִין וְלֹא יְבִית
מִן בִּסְרָא דְתִכּוֹס
בְּרַמְשָׁא בְּיוֹמָא
קַדְמָאָה לְצַפְרָא׃
לֹא תוּכַל לִזְבַּח אֶת
הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ לֵית לָךְ רְשׁוּ
לְמִיכַּס יָת פִּסְחָא
בְּחֲדָא מִקְרוֹךְ דַּיְיָ
אֱלָהָךְ יְהִיב לָךְ׃ כִּי
אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח
אֶת הַפֶּסַח בָּעֶרֶב
כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד

בחפזון ג׳ וסימנ׳ ואכלתם אותו בחפזון ויעקר מארץ מצרים למען תזכר את יום · תצאו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0631
powered by DWork • Heidelberg University Library

שבעות ג כת כן בקר ושימנהון שבעה שבעת תספר לך בתרא דפסוק ועשית חג שבעות לייי אליך שלוש פעמים בשנה

צאתך ממצרים אלהין
באתרא דיתרעי ייי
אלהך לאשראה
שכנתיה תמן תכוס
ית פסחא ברמשא
כמיעל שמשא זמן
מפקך ממצ׳ ובשלת
ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך
בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך ותבשיל
ותיכול באתרא
דיתרעי ייי אלהך
ביה ותתפני בצפרא
ותהך לקרוך ששת
ימים תאכל מצות
וביום השביעי עצרת
ליהוה אלהיך לא
תעשה מלאכה שיתה
יומין תיכול פטירא
וביומא שביעאה
כנישקדם ייי אלהך

לא תעביד עיבידא
שבעה שבעת
תספר לך מהחל חרמש
בקמה תחל לספר
שבעה שבעות שבעה
שבועין תמני לך
משריות מגלא בחצד
עומרא דארמותא
תשרי לממני שבעה
שבועין ועשית חג
שבעות ליהוה אלהיך
מסת נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך ותעביד
חגא דשבועיא קדם
ייי אלהך מיסת נדבת
ידך דתתין כמא
דיברכנך ייי אלהך
ושמחת לפני יהוה
אלהיך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך

והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו
שם ותחדי קדם ייי
אלהך את וברך
וברתך ועבדך ואמתך
וליואה דבקרוך
וגיורא ויתמא וארמלתא
דבינך באתרא דיתרעי
ייי אלהך לאשראה
שכנתיה תמן וזכרת
כי עבד הייתה במצרים
ושמרת ועשית את
החקים האלה ותדכר
ארי עבדא הויתא
במצ׳ ותיטר ותעביד
ית קימיא האלין
חג הסכת תעשה
לך שבעת ימים באספך
מגרנך ומיקבך חגא
דמטליא תעביד לך

אילין לית כותהון חרמש וחרמש חלק וחלק חנני כותיה וחנני כותיה חוסה כותיה וחוסה כותיה

שבעה יומין במכנשך
מאדרך וממעצרתך׃
ושמחת בחגך אתה
ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר
והיתום והאלמנה אשר
בשעריך׃ ותחדי בחגך
את וברך וברתך
ועבדך ואמתך וליואה
וגיורא ויתמא וארמלתא
דבקרוך׃ שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך
והיית אך שמח׃ שבעה
יומין תיחוג קדם ייי
אלהך באתרא דיתרעי
ייי ארי יברכנך ייי
אלהך בכל עללתך
ובכל עובדי ידך ותהי

ברם חדי׃ שלוש פעמים
בשנה יראה כל זכורך
את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני
יהוה ריקם׃ תלת
זמנין בשתא יתחזי
כל דכורך קדם ייי
אלהך באתרא דיתרעי
בחגא דפטיריא ובחגא
דשבועיא ובחגא
דמטליא ולא יתחזון
קדם ייי ריקנין׃ איש
כמתנת ידו כברכת
יהוה אלהיך אשר
נתן לך׃ גבר כמתנת
ידיה כברכתא דייי
אלהך דיהב לך׃
שפטים ושטרים תתן
לך בכל שעריך אשר

יהוה אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את
העם משפט צדק׃
דינין ופורענין תמני
לך בכל קרוך דייי
אלהך יהיב לך לשבטך
וידינון ית עמא דין
דקשוט׃ לא תטה
משפט לא תכיר
פנים ולא תקח שחד
כי השחד יעור עיני
חכמים ויסלף דברי
צדיקם׃ לא תצלי דין
לא תשתמודע אפין
ולא תקביל שוחדא
ארי שוחדא מעור
עיני חכימין ומקלקיל
פתגמין תריצין׃ צדק
צדק תרדף למען
תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך׃ קושטא

שלוש ג׳ מל בתורה ושימנהון כי ידע הדרך לנגדי׃ שלוש פעמים דאיש כמתנת ידו׃ שלוש עדים תבדיל לך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0633
powered by DWork • Heidelberg University Library

אילין לית כותהון והגד כותיה ואכל כותיה והסג כותיה והסק כותיה וחבר כותיה יחלק כותיה ולקח כותיה

קושטא תרדוף בדיל
דתיחי ותירת ית
ארעא דייי אלהך
יהיב לך׃ לא תטע
לך אשרה כל עץ
אצל מזבח יהוה
אלהיך אשר תעשה
לך׃ לא תיצוב לך
אשירת כל אילן בסטר
מדבחא דייי אלהך
דתעביד לך׃ ולא
תקים לך מצבה אשר
שנא יהוה אלהיך׃
ולא תקים לך קמא
דרחיק ייי אלהך׃
לא תזבח ליהוה
אלהיך שור ושה אשר
יהיה בו מום כל דבר
רע כי תועבת יהוה
אלהיך הוא׃ לא תכוס
קדם ייי אלהך תור
ואמר דיהי ביה מומא

כל מדעם ביש ארי
מרחק קדם ייי אלהך
הוא׃ כי ימצא
בקרבך באחד שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן
לך איש או אשה אשר
יעשה את הרע בעיני
יהוה אלהיך לעבר
בריתו׃ ארי ישתבח
בינך בחדא מקרוך
דייי אלהך יהיב לך
גבר או איתא דיעביד
ית דביש קדם ייי
אלהך למעבר על
קימיה׃ וילך ויעבד
אלהים אחרים
וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא
צויתי׃ ואזל ופלח
לטעות עממיא וסגיד
להין ולשמשא או

לסיהרא או לכל חילי
שמיא דלא פקידית׃
והגד לך ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל׃ ויתחוה
לך ותשמע ותתבע
יאות והא קושטא
כיון פיתגמא אתעבידת
תועבתא הדא ביש׃
והוצאת את האיש
ההוא או את האשה
ההוא אשר עשו את
הדבר הרע הזה אל
שעריך את האיש
או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו׃ ותפיק
ית גברא ההוא או
ית איתתא ההיא
דעבדו ית פתגמא
בישא הדין לתרע
בית דינך ית גברא

וסקלתם והודעתם ושנתם וקשרתם והשגתם והקרבתם וטמנתם האכלתם ושלחתם שמעתם כלבלתם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0634
powered by DWork • Heidelberg University Library

או יתאתא ותרנמון
באבניא וימותון על
פי שנים עדים או
שלשה עדים יומת
המת לא יומת על
פי עד אחד על מימר
תרין סהדין או תלתה
סהדין יתקטיל דחייב
קטלא לא יתקטיל
על מימר סהיד חד׃
יד סהדים תהיון בו
בראשנה להמיתו
ויד כל העם באחרונה
ובערת הרע מקרבך׃
ידא דסהדוא תהי
ביה בקדמיתא למקטליה
וידא דכל עמא
בבתריתא ותפלי
עביד דביש מבינך׃

כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם

בין דין לדין ובין נגע
לנגע דברי ריבת
בשעריך וקמת ועלית
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו׃ ארי
יתפרש מנך פתגמא
לדינא בין דם לדם
ובין דין לדין ובין
מכתש סגירו למכתש
סגירו פתגמי כלוגת
דינא בקרוך ותקום
ותיסק לאתרא דיתרעי
יי אלהך ביה ובאת
אל הכהנים הלוים
ואל השפט אשר יהיה
בימים ההם ודרשת
והגידו לך את דבר
המשפט ותיתי לות
כהניא ליואי ולות
דינא דיהי ביומיא
האנין ותבעי ויחוון
לך ית פתגמא דדינא

ועשית על פי הדבר
אשר יגידו לך מן
המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת
לעשות ככל אשר
יורוך ותעביד על
מימר פתגמא דיחוון
לך מן אתרא ההוא
דיתרעי יי ותיטר
למעבד ככל דילפונך׃
על פי התורה אשר
יורוך ועל המשפט
אשר יאמרו לך
תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו
לך ימין ושמאל׃ על
מימר אוריתא דילפונך
ועל דינא דיימרון
לך תעביד לא תסטי
מן פתגמא דיחוון
לך לימינא ולסמלא׃
והאיש אשר יעשה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0635
powered by DWork • Heidelberg University Library

בזדון לבלתי שמע
אל הכהן העמד לשרת
שם את יהוה אלהיך
או אל השפט ומת
האיש ההוא ובערת
הרע מישראל׃ וגברא
דיעביד ברשע בדיל
דלא לקבלא מן כהנא
דקאים לשמשא תמן
קדם ייי אלהך או מן
דינא ויתקטיל גברא
ההוא ותפלי עביד
דביש מיש׃ וכל העם
ישמעו ויראו ולא
יזידון עוד׃ וכל עמא
ישמעון וידחלון ולא
ירשעון עוד׃ כי
תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך
וירשתה וישבתה
בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל הגוים

אשר סביבתי׃ ארי
תיעול לארעא דייי
אלהך יהיב לך ותירתה
ותתיב בה ותימר אימני
עלי מלכא ככל עממיא
דבסחרני׃ שום תשים
עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב
אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך
איש נכרי אשר לא
אחיך הוא׃ מנאה
תמני עלך מלכא
דיתרעי ייי אלהך
ביה מיגו אחך תמני
עלך מלכא לית לך
רשו למנאה עלך
גבר נוכרי דלא אחוך
הוא׃ רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב את
העם מצרימה לניען
הרבות סוס ויהוה

אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד׃
לחוד לא יסגי ליה
סוסון ולא יתיב ית
עמא למצ בדיל
לאסגאה ליה סוסון
וייי אמר לכון לא
תוספון למתב באורחא
הדא עוד׃ ולא ירבה
לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא
ירבה לו מאד׃ ולא
יסגי ליה נשין ולא
יטעי לביה וכספא
ודהבא לא יסגי ליה
לחדא׃ והיה כשבתו
על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה
התורה הזאת על
ספר מלפני הכהנים
הלוים׃ ויהי כמתביה
על כורסי מלכותיה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0636
powered by DWork • Heidelberg University Library

זבחי ב׳ וחס׳ וסימנהון וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי ארם עגלים

ויכתוב ליה ית פרשגן
אוריתא הדא על
ספרא מן קדם כהניא
ליואי והיתה עמו
וקרא בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה
את יהוה אלהיו לשמר
את כל דברי התורה
הזאת ואת החקים
האלה לעשתם ותהי
עמיה ויהי קרי בה כל
יומי חיוהי בדיל דיילף
למדחל קדם ייי אלהיה
למיטר ית כל פתגמי
אוריתא הדא ויתן
קימיא האלין למעבדהון
לבלתי רום לבבו
מאחיו ולבלתי סור
מן המצוה ימין ושמאול
למען יאריך ימים
על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל

בדיל דלא יירם לביה
מאחוהי ובדיל דלא
יסטי מן תפקדתא
לימינא ולסמלא בדיל
דיוריך יומין על מלכותיה
הוא ובנוהי בגו ישר׳
לא יהיה לכהנים
הלוים כל שבט לוי
חלק ונחלה עם ישראל
אשי יהוה ונחלתו
יאכלון לא יהי לכהניא
ליואי כל שבטא דלוי
חולק ואחסנא עם
יש קורבניא דייי
ואחסנתיה ייכלון
ונחלה לא יהיה לו
בקרב אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר לו
ואחסנא לאתהי ליה
בגו אחוהי מתנן דיהב
ליה ייי אנון אחסנתיה
כמא דמליל ליה

וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם
מאת זבחי הזבח אם
שור אם שה ונתן
לכהן הזרע והלחיים
והקבה ודין יהי דחזי
לכהניא מן עמא מן
נכסי נכסתא אם תור
אם אימר ויתין לכהנא
דרעא ולועא וקיבתא
ראשית דגנך תירשך
ויצהרך וראשית גז
צאנך תתן לו ריש
עיבורך חמרך ומשחך
וריש גיזת ענך תתין
ליה כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך
לעמד לשרת בשם
יהוה הוא ובניו כל
הימים ארי ביה
אתרעי ייי אלהך
מכל שבטך למקם

אלין לית כותהון והלחיים אדרים אגלים בעצלבים שעריים עמרים עפרין כבדים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0637
powered by DWork • Heidelberg University Library

גר שם ד׳ וסימנהון ויבא יעקב אל יצחק אביו · וכי יבא הלוי יהודה · וכל הנשאר

לשמשא בשמא דייי
הוא ובנוהי כל יומיא׃
וכי יבא הלוי
מאחד שעריך מכל
ישראל אשר הוא
גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר
יבחר יהוה׃ וארי ייתי
ליואה מחדא מזקרוך
מכל יש דהוא דאר
תמן וייתי בכל רעות
נפשיה לאתרא דיתרעי
ייי׃ ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלוים
העמדים שם לפני
יהוה׃ וישמיש בשמא
דייי אלהיה ככל אחוהי
ליואי דמשמשין תמן
קדם ייי׃ חלק כחלק
יאכלו לבד ממכריו
על האבות׃ חולק
כוחלק ייכלון בר

ממטרתא דיתה
שבתא דכין אתקינו
אכהתא׃ כי
אתה בא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תלמד לעשות
כתועבת הגוים ההם׃
ארי את עליל לארעא
דייי אלהך יהיב לך
לא תילף למעבד
כתועבת עממיא
האינון׃ לא ימצא בך
מעביר בנו ובתו באש
קסם קסמים מעונן
ומנחש ומכשף׃ לא
ישתכח בך מעבר
בריה וברתיה בנורא
קסים קסמין מענין
ומנחיש וחרש׃ וחבר
חבר ושאל אוב
וידעני ודרש אל המתים׃
ורטין רטן ושאיל

בבידין ובזכורו ותבע
מן מיתיא׃ כי תועבת
יהוה כל עשה אלה
ובגלל התועבת האלה
יהוה אלהיך מורישׁ
אותם מפניך׃ ארי
מרחק קדם ייי כל
עביד אלין ובדיל
תועבתא האלין ייי
אלהך מתריך יתהון
מן קדמך׃ תמים
תהיה עם יהוה אלהיך׃
שלים תהי בדחלתא
דייי אלהך׃ כי
הגוים האלה אשר
אתה יורש אותם
אל מעננים ואל
קסמים ישמעו ואתה
לא כן נתן לך יהוה
אלהיך׃ ארי עממיא
האלין דאת ירית
יתהון מן מעניא ומן

כחלק ב׳ וחד וכחלק וסימנהון חלק כחלק יאכלו · ומי ישמע לכם לדבר הוה ב׳ בפסוקא חד כחלק וחד וכחלק

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0638
powered by DWork • Heidelberg University Library

אש נפ נביא מקרבך מאחיך בלא גע · תסמעון ב וסימנהון לא תכירו פנים במשפט · נביא מקרבך מאחיך כמני

קסמיא שמעין ואת
לא כן יהב לך ייי אלהך
נביא מקרבך מאחיך
כמני יקים לך יהוה
אלהיך אליו תשמעון ב
נביא מבינך מאחך
דכותי יקים לך ייי
אלהך מניה תקבלון
ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך
בחורב ביום הקהל
לאמר לא אסף לשמע ג
את קול יהוה אלהי ה
ואת האש הגדלה קמצ
הזאת לא אראה עוד וכל
ולא אמות ככל דשאלתא אתנח
מן קדם ייי אלהך יסוף
בחורב ביומא דקהלא פסו
למימר לא אסף למשמע כות
ית קל מימרא דייי בר
אלהי וית אישתא מן
רבתא הדא לא אחזי ב

עוד ולא אימות
ויאמר יהוה אלי
היטיבו אשר דברו
ואמר ייי לי אתקינו
דמלילו נביא אקים
להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי
בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצונו
נביא אקים להון מיגו
אחיהון כותך ואיתין
פתגמי נבואתי בפומיה
ו מליל עמהון ית כל
דאפקדניה והיה
האיש אשר לא ישמע
אל דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אדרש
מעמו ויהי גברא דלא
יקביל לפתגמי דימליל
בשמי מימרי יתבע
מניה אך הנביא אשר
יזיד לדבר דבר בשמי ב
חד
חס
וחד
מל

את אשר לא צויתיו
לדבר ואשר ידבר
בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא
ברם נביא דירשע
למללא פתגמא בשמי
ית דלא פקדתיה
למללא ודימליל
בשום טעות עממיא
ויתקטיל נבייא
ההוא וכי תאמר
בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא
דברו יהוה וארי
תימר בלבך איכדין
נידע ית פתגמא דלא
מלליה ייי אשר
ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר
אשר לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא

יזיד ב חד חס וחד מל וסימנהון וכי יזיד איש על דעתו תס אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי מל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0639
powered by DWork • Heidelberg University Library

שלוש ג׳ מל׳ בתו׳ וסימנהון כי ירט הדרך לנגדי׳ שלוש פעמים דאיש כמתנת ידו׳ שלוש ערים תבדיל לך

לא תגור ממנו׳ דיי מלל
נביא בשמא דייי ולא
יהי פתגמא ולא יתקים
הוא פתגמא דלא מלליה
ייי ברשע מלליה
נביא לא תדחלון מניה׃
כי יכרית יהוה
אלהיך את הגוים אשר
יהוה אלהיך נתן לך
את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם
ובבתיהם׳ ארי ישיצי
ייי אלהך ית עממיא
דייי אלהך יהיב לך
ית ארעהון ותירתון
ותתיב בקרויהון
ובבתיהון׳ שלוש
ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה׳ תלת קרוין
תפריש לך בגו ארעך

דייי אלהך יהיב לך
למירתה׳ תכין לך
הדרך ושלשת את
גבול ארצך אשר
ינחיל יהוה אלהיך
והיה לנוס שמה כל
רצח׳ תתקין לך אורחא
ותתלית ית תחום ארעך
דיחסנך ייי אלהך
ויהי למערק לתמן
כל אשמלי זוה דבר
הרצח אשר ינוס שמה
וחי אשר יכה את
רעהו בבלי דעת
והוא לא שנא לו
מתמל שלשם׳ ודין
פתגם קטולא דיערוק
לתמן ויתקים דיקטול
ית חבריה בלא מדעיה
והוא לא סני ליה
מאתמלי ומדקמוהי׃
ואשר יבא את רעהו

ביער לחטב עצים
ונדחה ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל
הברזל מן העץ ומצא
את רעהו ומת הוא
ינוס אל אחת הערים
האלה וחי׳ ודייעול
עם חבריה בחורשא
למיקץ אעין ותתמריך
ידיה בברזלא במקציה
אעא וישתליף ברזלא
מן אעא וישכח ית
חבריה וימות הוא
יערוק לחדא מן
קרויא האלין ויתקים׃
פן ירדף גאל הדם
אחרי הרצח כי יחם
לבבו והשיגו כי
ירבה הדרך והכהו
נפש ולו אין משפט
מות כי לא שנא הוא
לו מתמול שלשום׃

כול חס
תכין יבין כול מל בר מן חד חס שמים תכין אשר נתן בהם חס
ד חס בלוש
ג מל בתו
ב מל באורי

מתמל מתמל ד׳ חס׳ וסימנהון ראה אנכי את פני אביכן ואם שור עם הוא ילנס שמה דאי יבדיל משה וזה דבר הרצח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0640
powered by DWork • Heidelberg University Library

דלמא ירדוף גאיל תכלא ארעא דמלול וישתפיך דם ודמי
דמאבתך קטולא למתן לאבהתך כי בנו ארעך דיי אלהך
ארי ויחם לביה תשמר את כל המצוה יחיב לך אחסנא ויהוי
ודבקנגה ארי תסגי חזאת לעשתה אשר עלך חובת דין דקטול
אורחא ויקטלניה אנכי מצוך היום לאהבה ובי יהיה אוש
נפש ולית ליתחובת את יהוה אלהיך ולמפת שנא לדעהו וארב
דין דקטול ארי לא בדרכיו כל הימים לון וקם עליו והכהו
סני הוא ליה מאתמלי ויספת לך עוד שלש נפש ומת ונס אל
ומדקמוהי על בן ערים על שלשה אחת הערים האל
אנכי מצוך לאמר ארי ויסגר ית כל ואדי יהי גבר סני
שלש ערים תבדיל תתקרתא דאלמנדה לחברוהי וינסון לתמ
לך על כן אנא מפקיד ההנא מפקיד דקטיל ויקום עלוהי ויקטלניה
לך למימר תלת קרוין דין למחסת תיוי נפש וימות ויערוק
תפריש לך ואם אלהך יהוה ולמהך באורחן לחדא מן קרויא
ירחיב יהוה אלהיך דתקנן קדמוהי כל האלין ושלחו וקנו
את גבלך כאשר נשבע יומיא ותוסיף לך עוד ערוו ולקחו אתו
לאבתיך ונתן לך את תלת קרוין על תלת משם ונתנו אתו ביד
כל הארץ אשר דבר אלין ולא ישפך דם גאל הדם ומת
לתת לאבתיך ואם נקי בקרב ארצך וישלחון סבי קרתיה
יפתי יי אלהך את ויסדרון יתיה מתמן
תחומך כמא דקיים לאבהתך ויתין לך ויסרון יתיה ביד
עליך דמים ולא גאיל דמא וימות

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0641
powered by DWork • Heidelberg University Library

תסיג ה׳ כת׳ בסמך וסימנה לא תסיג גבול עלם ארור מסיג · כמסיגי גבול · לא יסג כלמורב · וכל תסג ה׳ ליז ה׳ כת׳ בסמך בלישנ

לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי
מישראל וטוב לך׃
לא תחוס עינך עלוהי
ותפלי אשדי דם זכי
מישר וייטב לך׃
לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו
ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה׃ לא
תשני תחומא דחברך
דתחימו קדמאי
באחסנתך דתחסין
בארעא דייי אלהך
יהיב לך למירתה׃
לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא
אשר יחטא על פי
שני עדים או על פי

שלשה עדים יקום
דבר׃ לא יקום סהיד
חד בגבר לכל עוין
ולכל חובין בכל חיט
דיחטי על מימר תרין
סהדין או על מימר
תלתה סהדין יתקים
פתגמא׃ כי
יקום עד חמס באיש
לענות בו סרה׃ ארי
יקום סהיד שקר
בגבר לאסהדא ביה
סטיא׃ ועמדו שני
האנשים אשר להם
הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים
אשר יהיו בימים ההם׃
ויקומון תרין גברין
דלהון דינא קדם ייי
קדם כהניא ודיניא
דיהון ביומיא האנון׃
ודרשו השפטים היטב

והנה עד שקר העד
שקר ענה באחיו׃
ויתבעון דיניא יאות
והא סהיד שקרא
סהדא שקרא אסהיד
באחוהי׃ ועשיתם
לו כאשר זמם
לעשות לאחיו
ובערת הרע מקרבך׃
ותעבדון ליה כמא
דחשיב למעבד
לאחוהי ותפלי
עביד דביש מבינך׃
והנשארים ישמעו
ויראו ולא יספו
לעשות עוד כדבר
הרע הזה בקרבך׃
ודישתארון ישמעון
וידחלון ולא יוספון
למעבד עוד כפתגמא
בישא הדין בינך׃ ולא
תחוס עינך נפש

השפטים ד׳ וחד והשפטים וסימ׳ ודרשו השפטים · כי לא תעשה כפסח היה · ויאמר אל השפטים · ויהי בימי שפט השפטים · ועמדו
שני האנשים

בנפש עין בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל
ולא תחוס עינך
נפשא חלף נפשא
עינא חלף עינא שנא
חלף שנא ידא חלף
ידא רגלא חלף רגלא
כי תצא למלחמה
על איבך וראית סוס
ורכב עם רב ממך
לא תירא מהם כי
יהוה אלהיך עמך
המעלך מארץ מצרים
ארי תפוק לאגחא
קרבא על בעלי
דבבך ותחזי סוסון
ורתכין עם סגי מנך
לא תדחל מנהון
ארי ייי אלהך מימריה
בסעדך דאסקך
מארעא דמצי והויה
בקרבכם אל המלחמה

ונגש הכהן ודבר
אל העם ויהי כמקרבכן
לאגחא קרבא ויתקרב
כהנא ומליל עם
עמא ואמר אלהם
שמע ישראל אתם
קרבים היום למלחמה
על איביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל
תערצו מפניהם
ויימר להון שמעיש
אתון מתקרבין יומא
דין לאגחא קרבא
על בעלי דבביכון
לא יוע לבבכון לא
תדחלון ולא תתבעתון
ולא תתברון מן
קדמיהון כי יהוה
אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם
איביכם להושיע

אתכם ארי ייי אלהכון
מדבר קדמיכון לאגחא
לכון קרב עם בעלי
דבביכון למפרק יתכון
ודברו השטרים אל
העם לאמר מי האיש
אשר בנה בית חדש
ולא חנכו ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו
וימללון סרכיא עם
עמא למימר מן גבר
דבנא ביתא חדתא
ולא חנכיה יהך ויתוב
לביתיה דלמא יתקטיל
בקרבא וגבר אוחרן
יחנכניה ומי האיש
אשר נטע כרם ולא
חללו ילך וישב
לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יחללנו ומן גברא

דנעבד מרמא ולא אחליה
יהך ויתוב לביתיה ״
דלמא יתקטיל בקרבא
וגבר אוחרן יחלניה׃
ומי האיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ילך
וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יקחנה׃ ומן גברא
דארס איתתא ולא
נסבה יהך ויתוב
לביתיה דלמא יתקטיל
בקרבא וגבר אוחרן
יסבנה׃ ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו׃
מי האיש הירא ורך
הלבב ילך וישב
לביתו ולא ימס את
לבב אחיו כלבבו׃
ויוספון סרביא למללא
עם עמא ויימרון מן
גברא דדחיל ותביר

לביה ויהך ויתוב לביתיה
ולא יתבר ית לבא
דאחוהי כלביה ויהי
כלות השטרים לדבר
אל העם ופקדו שרי
עבאות בראש העם׃
ויהי כד ישיצון סרניא
למללא עמא
וימנון רברבי חילא
בריש עמא׃ כי
תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה
לשלום׃ ארי תקרב
לקרתא לאגחא עלה
ותקרי לה מלין דשלם׃
והיה אם שלום תענך
ופתחה לך והיה כל
העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך׃
ויהי אם שלם תענך
ותפתח לך והוי
עמא דישתכח בה

יהון לך למפקי מסין
ויפלחונך׃ ואם לא
תשלים עמך ועשתה
עמך מלחמה וערת
עליה׃ ואם לא תשלים
עמך ותעביד עמך
קרב ותצור עלה׃
ונתנה יהוה אלהיך
בידך והכית את כל
זכורה לפי חרב׃
וימסרנה יי אלהך
בידך ותמחי ית כל
דכורה לפתגם דחרב׃
רק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה
תבז לך ואכלת את
שלל אויביך אשר
נתן יהוה אלהיך לך׃
לחוד נשיא וטפלא
ובעירא וכל דיהי
בקרתא כל עלאה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0644
powered by DWork • Heidelberg University Library

תִּירַשׁ וְתִירֹשׁ תִּקַּח
עַדֵּי סְנַאנִיר דִּיחַבֵּי יָיָ
אֱלָהָךְ לָךְ כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְכָל חַעֲרִים הָרְחָקֹת
מִמְּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא
מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
הַנָּה כֵּן תַּעֲבִיד לְכָל
קְרוֹיָא דִּרְחִיקִין מִינָךְ
לַחֲדָא דְּלָא מִקְרוֹ
עַמְמַיָּא הָאִלֵּין אִנִּין
רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלָהָךְ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
לֹא תְחַיֶּה כָּל נְשָׁמָה׃
לְחוֹד מְקוֹרוֹי עַמְמַיָּא
הָאִלֵּין דִּיהַב אֱלָהָךְ יְהַב
לָךְ אַחְסָנָא לָא תְקַיֵּים
כָּל נְשָׁמָא כְּדִי הַחֲרֵם
תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי
וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה

אֱלָהָיִךְ אֲרֵי גַּמְרָא
תְּגַמְרִנּוּן חִתָּאֵי וֶאֱמוֹרָאֵי
כְּנַעֲנָאֵי וּפְרִזָּאֵי חִוָּאֵי
וִיבוּסָאֵי כְּמָא דְּפַקְּדָךְ
יְיָ אֱלָהָךְ לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא
יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם ב
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וְחֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
בְּדִיל דְּלָא יִלְפוּן
יַתְכוֹן לְמֶעְבַּד כְּכֹל
תּוֹעֲבָתְהוֹן דְּיַעְבְּדוּן
לֶטְעוּתְהוֹן וְתֶחֱטְאוּן
קֳדָם יְיָ אֱלָהְכוֹן׃ ג
כִּי תָצוּר אֶל עִיר ל מתו
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֶם וחד נפש יקיר תצור
עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא
תַשְׁחִית אֶת עֵצָהּ
לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי ל וחד בגין כול חס
מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ
לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם
עֵץ הַשָּׂדֶה לָבֹא

מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר אֲשֶׁר
תְּעוּר לְקַרְתָּא יוֹמִין
סַגִּיאִין לְאַגָּחָא עִלָּהּ
לְמִכְבְּשָׁהּ לָא תְחַבֵּיל
יָתָהּ אִילָנָהּ לְאַרְמָא
עֲלוֹהִי בְּרִזְלָא אֲרֵי
מְנָיָהּ תֵּיכוֹל וְיָתָהּ
לָא תְקוֹנִין אֲרֵי לָא
כְּאֵינָשָׁא אִלָּן חַקְלָא
לְמֵיעַל מִן קֳדָמָךְ
בְּצִירָא רַק עֵץ אֲשֶׁר
תֵּדַע כִּי לֹא עֵץ
מַאֲכָל הוּא אֹתוֹ
תַּשְׁחִית וְכָרַתָּ וּבָנִיתָ
מָצוֹר עַל הָעִיר אֲשֶׁר
הִוא עֹשָׂה עִמָּךְ
מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ׃
לְחוֹד אִילָן דְּתֵדַע
אֲרֵי לָא אִילָן מֵיכָל
הוּא יָתֵיהּ תְּחַבֵּיל
וְתִקְוֹנִין וְתִבְנֵי דְּרָקוֹמִין
עַל קִרְתָּא דְּהִיא עָבְדָא

כפר ונכפר תכצר לבצר עשר תעשר לעשר בעשר אבקר תנקר ולבקר ותזר מעמי

עמך קרב עד דתכבשה׃ כי ימצא חלל
באדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה
נפל בשדה לא נודע
מי הכהו׃ ארי ישתכח
קטילא בארעא דייי
אלהך יהיב לך למירתה
רמי בחקלא לא ידיע
מן קטליה׃ ויצאו
זקניך ושפטיך ומדדו׃
אל הערים אשר
סביבת החלל׃ ויפקון
סבך ודינך וימשחון
לקרויא דבסחרנות
קטילא׃ והיה העיר
הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל׃
ותהי קרתא דקריבא

לקטילא ויסבון
סבי קרתא ההיא
עגלת תורין דלא
אתפלח בה דלא
נגדת בניר׃ והורדו
זקני העיר ההוא
את העגלה אל נחל
איתן אשר לא יעבד
בו ולא יזרע וערפו
שם את העגלה בנחל׃
ויחתון סבי קרתא
ההיא ית עגלתא לנחל
ביר דלא יתפלח ביה
ולא יזדרע ויקפון
תמן ית עגלתא בנחלא׃
ונגשו הכהנים בני
לוי כי בם בחר יהוה
אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל ריב וכל נגע׃
ויתקרבון כהניא בני
לוי ארי בהון אתרעי

ייי אלהך לשמשותיה
ולברכא בשמא דייי
ועל מימרהון יהי כל
דין וכל מכתש סגירו׃
וכל זקני העיר ההוא
הקרבים אל החלל
ירחצו את ידיהם
על העגלה הערופה
בנחל׃ וכל סבי קרתא
ההיא דקריבין לקטילא
יסחון ית ידיהון על
עגלתא דנקיפא
בנחלא׃ וענו ואמרו
ידינו לא שפכה את
הדם הזה ועינינו
לא ראו׃ ויתיבון
ויימרון ידנא לא
אשרא ית דמא הדין
ועיננא לא חזאה׃
כפר לעמך ישראל
אשר פדית יהוה
ואל תתן דם נקי

עיניו כולה מל בר מן ב חס וסימנהון והציל עיננו׃ האמרים האח האח ראתה עיננו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0646
powered by DWork • Heidelberg University Library

בקרב עמך ישראל
ונכפר להם הדם׃
כהניא יימרון כפר
לעמך יש דפרקתא
ייי ולא תתין חובת דם
זכי בגו עמך ישר
ויתכפר להון על דמא׃
ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה׃
ואת תפלי אשדי דם
זכי מבינך ארי תעביד
דכשר קדם ייי׃
כי תצא למלחמה
על איביך ונתנו
יהוה אלהיך בידך
ושבית שביו׃ ארי
תפוק לאגחא קרבא
על בעלי דבבך
וימסרנון ייי אלהך
בידך ותשבי שביהון׃
וראית בשביה אשת

יפת תאר וחשקת בה
ולקחת לך לאשה׃
ותחזי בשביא אתתא
שפירת ריו ותתרעי
בה ותסבה לך לאיתו׃
והבאתה אל תוך
ביתך וגלחה את
ראשה ועשתה את
צפרניה׃ ותעילנה
לגו ביתך ותגלח ית
רישה ותרבי ית
טופרהא׃ והסירה
את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך
ובכתה את אביה ואת
אמה ירח ימים ואחר
כן תבוא אליה ובעלתה
והיתה לך לאשה׃
ותעדי ית כסות שביה
מינה ותתיב בביתך
ותבכי ית אבוהא וית
אמה ירח יומין ובתר

כן תיעול לותה ותבעלנה
ותהי לך לאיתו׃ והיה
אם לא חפצת בה
ושלחתה לנפשה
ומכר לא תמכרנה
בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה׃
ויהי אם לא תתרעי
בה ותפטרנה לנפשה
וזבנא לא תזבננה
בכספא לא תיתגר
בה חלף דעניתה׃
כי תהיין לאיש
שתי נשים האחת
אהובה והאחת
שנואה וילדו לו
בנים האהובה והשנואה
והיה הבן הבכר
לשניאה׃ ארי יהוין
לגבר תרתין נשין
חדא רחומתא וחדא
סנואתא וילידן ליה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0647
powered by DWork • Heidelberg University Library

סורר כול מל זבסמך כת בר מן ג חסירין וסימנהון כי כפרה סוררה כל שריהם סררים · להיות כל איש שרר בביתו · בתרא שין כת
וכול בסמך

בנין רחומתא וסנואתא
ויהי ברא בוכרא לסנואתא
והיה ביום הנחילו את
בניו את אשר יהיה
לו לא יוכל לבכר את
בן האהובה על פני
בן השנואה הבכר
ויהי ביומא דיחסין
לבנוהי ית דיהי ליה
לית ליה רשו לבכרא
ית בר רחומתא על
אפי בר סנואתא
בוכרא כי את הבכר
בן השנואה יכיר לתת
לו פי שנים בכל אשר
ימצא לו כי הוא
ראשית אנו לו
משפט הבכרה ארי
ית בוכרא בר סנואתא
יפרש למיתן ליה
תרין חולקין בכל
דישתכח ליה ארי

הוא רישׁ תוקפיה
ליה חזיא בכורותא
כי יהיה לאיש
בן סורר ומורה איננו
שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו
אתו ולא ישמע
אליהם ארי יהי לגבר
בר סטי ומרוד ליתוהי
מקביל למימר אבוהי
ולמימר אמיה ומלפין
יתיה ולא מקביל
מנהון ותפשו בו
אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו
ואל שער מקמו
ויחדון ביה אבוהי
ואמיה ויפקון יתיה
לקדם סבי קרתיה
ולתרע בית דין אתריה
ואמרו אל זקני עירו
בננו זה סורר ומורה

אינו שמע בקלנו
זולל וסבא ויימרון
לסבי קרתיה ברנא
דין סטי ומרוד ליתוהי
מקביל למימרנא זליל
בסר וסבי חמר ורגמהו
כל אנשי עירו באבנים
ומת ובערת הרע
מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו וירגמונה
כל אינשי קרתיה
באבניא וימות ותפלי
עביד דביש מבינך
וכל ישׁ ישמעון וידחלון
וכי יהיה באיש
חטא משפט מות
והומת ותלית אתו
על עץ וארי יהי
בגבר חובת דין דקטול
ויתקטיל ותצלוב
יתיה על גליבא לא
תלין נבלתו על העץ

אנו ג חס וסימנ כי הוא ראשית אנו · יהי רינב אנו · בני לוי חדיד ואנו בתרא

קללת ג׳ וסימ״נ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי׳ יותם בן ירבעל׳ כן קללת חנם לא תבא

כי קבור תקברנו ביום
ההוא כי קללת אלהים
תלוי ולא תטמא את
אדמתך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה׃
לא תבית נבלתיה על
צליבא ארי מקבר
תקברניה ביומא ההוא
ארי על דחב קדם ייי
אצטליב ולא תסאיב
ית ארעך דייי אלהך
יהיב לך אחסנא׃
לא תראה את
שור אחיך או את
שיו נדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם
לאחיך׃ לא תחזי
ית תורא דאחוך או
ית אמריה דטען
ותכבוש מנהון אתבא
תתיבנון לאחוך׃ ואם
לא קרוב אחיך אליך

ולא ידעתו ואספתו
אל תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אחיך
אתו והשבתו לו׃ ואם
לא קריב אחוך לותך
ולא ידעת ליה ותכנשניה
לגו ביתך ויהי עמך
עד דיתבע אחוך יתיה
ותתיבניה ליה׃ וכן
תעשה לחמרו וכן
תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאבד
ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם׃ וכן
תעביד לחמריה וכן
תעביד לכסותיה וכן
תעביד לכל אבידתא
דאחוך דתיבד מניה
ותשכחנה לית לך רשו
לכסיותה׃ לא
תראה את חמור אחיך

או שורו נפלים בדרך
והתעלמת מהם הקם
תקים עמו׃ לא תחזי
ית חמרא דאחוך
או תוריה רמן באורחא
ותכבוש מנהון אקמא
תקים עמיה׃
לא יהיה כלי גבר על
אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי
תועבת יהוה אלהיך
כל עשה אלה׃ לא
יהי תקון זין דגבר
על איתא ולא יתקן
גבר בתקוני איתא
ארי מרחק קדם ייי
אלהך כל עביד אלין׃
כי יקרא קן צפור
לפניך בדרך בכל
עץ או על הארץ
אפרחים או ביצים

תלוי ג׳ וסימנהון לא תלין נבלתו על הארץ׳ ראיתי את אבשלום תלוי באלה׳ כמגדל דוד צוארך תלוי לתלפיות

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0649
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובא אליה ב׳ וסימנהון כי יקח איש אשה ובא אליה · עיר קטנה ואנשים בה מעט

והאם רבצת על
האפרחים או על
הביצים לא תקח האם
על הבנים׃ ארי תערע
קנא דצפרא קדמך
באורחא בכל אילן
או על ארעא אפרחין
או ביעין ואימא רביעא
על אפרחין או על
ביעין לא תיסב אמא
על בניא׃ שלח תשלח
את האם ואת הבנים
תקח לך למען ייטב
לך והארכת ימים׃
שלחא תשלח ית
אמא וית בניא תסב
לך בדיל דייטב לך
ותוריך יומין׃
כי תבנה בית חדש
ועשית מעקה לגגך
ולא תשים דמים
בביתך כי יפל הנפל

ממנו׃ ארי תבני ביתא
חדתא ותעביד תיקא
לאיגרך ולא תשוי חובת
קטול בביתך ארי
יפיל דנפיל מניה׃
לא תזרע כרמך כלאים
פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע
ותבואת הכרם׃ לא
תזרע כרמך עירובין
דלמא תסתאב דמעת
זרעא דתזרע ועללת
כרמא׃ לא
תחרש בשור ובחמר
יחדו׃ לא תירדי
בתורא ובחמרא כחדא׃
לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו׃
לא תלבש שעטניזא
עמר וכיתן מחבר
כחדא׃ גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות

כסותך אשר תכסה
בה׃ כרוספדין תעביד
לך על ארבע כנפי
כסותך דתתכסי בה׃
כי יקח איש
אשה ובא אליה ושנאה׃
ארי יסב גבר אתתא
וייעול לותה ויסנינה׃
ושם לה עלילת
דברים והוצא עליה
שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי
ואקרב אליה ולא
מצאתי לה בתולים׃
וישוי לה תסקופי
מלין ויפיק עלה
שום ביש ויימר ית
אתתא הדא נסיבית
ועלית לותה ולא
אשכחית לה בתולין׃
ולקח אבי הנער
ואמה והוציאו את

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0650
powered by DWork • Heidelberg University Library

16.

וישנאה ב חד סוף פסוק וחד ריש פסוק וסימנהון את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה אמנון שנאה

בתולי הנער אל זקני
העיר השערה ויסב
אבוהא דעולימתא
ואימה ויפקון ית
בתולי עולמתא לקדם
סבי קרתא לתרעבית
דין אתרא ואמר אבי
הנער אל הזקנים את
בתי נתתי לאיש הזה
לאשה וישנאה ויימר
אבוהא דעולימתא
לסביא ית ברתי יהבית
לגברא הדין לאיתו
ויסנה והנה הוא שם
עלילת דברים לאמר
לא מצאתי לבתך
בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשו השמלה
לפני זקני העיר והא
הוא שוי תסקופי מלין
למימר לא אשכחית
לברתך בתולין ואלין

בתולי ברתי ויפרסון
שושיפא קדם סבי
קרתא ולקחו זקני
העיר ההוא את
האיש ויסרו אתו
וידברון סבי קרתא
ההיא ית גברא וילקון
יתיה וענשו אתו
מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא
שם רע על בתולת
ישראל ולו תהיה
לאשה לא יוכל
לשלחה כל ימיו
ויגבון מניה מאה
סלעין דכסף ויתנון
לאבוהא דעולמתא
ארי אפיק שום ביש
על בתולתא בת יש
וליה תהי לאיתו לית
ליה רשו למפטרה
כל יומוהי

ואם אמת היה
הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנער ואם
קושטא הוה פתגמא
הדין לא אשתכחו
בתולין לעולמתא
והוציאו את הנער
אל פתח בית אביה
וסקלוה אנשי עירה
באבנים ומתה כי
עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה
ובערת הרע מקרבך
ויפקון ית עולמתא
לתרעבית אבוהא
וירגמונה אינשי
קרתה באבניא
ותמות ארי עבדת
קלנא ביש לזנאה
בית אבוהא ותפלי
עביד דביש מבינך
כי ימצא איש

ולא מצאתיה ושימנ ושם לה ויאמרו שרי פלשתים ואבקשמהם חרפה שברה לבי אשר עוד בקשת קדמא דפשיק

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0651
powered by DWork • Heidelberg University Library

בעלת בעל ב׳ וסימנהון הנך מת על האשה אשר לקחת והיא · כי ימצא איש שכב עם אשה · ותרויהון חס ט

שכב עם אשה בעלת
בעל ומתו גם שניהם
האיש השכב עם
האשה והאשה ובערת
הרע מישראל׃ ארי
ישתכח גבר שכיב
עם איתתא איתת
גבר ויתקטלון אף
תרויהון גברא דשכיב
עם איתתא ואיתתא
ותפלי עביד דביש מיש׃
כי יהיה נער
בתולה מארשה לאיש
ומצאה איש בעיר
ושכב עמה׃ ארי תהי
עולמתא בתולתא
דמארסא לגבר
וישכחנה גברא
בקרתא וישכוב עמה׃
והוצאתם את שניהם
אל שער העיר ההוא
וסקלתם אתם באבנים

כול
אורי
חס
בר
מן
חד

אש נפ
ואם בשדה
סה

כול
אורי
חס
בר
מן
חד

ומתו את הנער על
דבר אשר לא צעקה
בעיר ואת האיש על
דבר אשר ענה את
אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך׃ ותפקון
ית תרויהון לתרע
קרתא ההיא ותרגמון
יתהון באבניא וימותון
ית עולימתא על עיסק
דלא צוחת בקרתא
וית גברא על עיסק
דעני ית איתת חבריה
ותפלי עביד דביש
מבינך׃ ואם
בשדה ימצא האיש
את הנער המארשה
והחזיקבה האיש
ושכב עמה ומת
האיש אשר שכב
עמה לבדו׃ ואם
בחקלא ישכח גברא

ה

כול
אורי
חס
בר
מן
חד

סה

ית עולמתא דמארסא
ויתקף בה גברא וישכוב
עמה ויתקטיל גברא
דשכיב עמה בלחוד והי׃
ולנער לא תעשה דבר
אין לנער חטא מות
כי כאשר יקום איש
על רעהו ורצחו נפש
כן הדבר הזה׃ ולעולמתא
לא תעביד מדעם לית
לעולמתא חובת דין
דקטול ארי כמא דיקום
גברא על חבריה
ויקטלניה נפש כן
פתגמא הדין׃ כי בשדה
מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע
לה׃ ארי בחקלא
אשכחה צוחת עולמתא
דמארסא ולית דפריק
לה׃ כי ימצא איש
נער בתולה אשר לא

ב
ותרוי
חס
ב
ושג
מקרבך

כול
אורי
חס
בר
מן
חד

על רעהו ה׳ וסימנהון וכי יהי איש · ולנער לא תעשה · ופגשו צוים את אייבו · כה תאמרו איש · גבר מחליק על רעהו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0652
powered by DWork • Heidelberg University Library

ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמצאו׃ ארי
ישכח גבר עולמתא
בתולתא דלא מארסא
וייחדנה וישכוב עמה
וישתכחון׃ ונתן האיש
השכב עמה לאבי
הנער חמשים כסף
ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל
שלחה כל ימיו׃ ויתין
גברא ושכיב עמה
לאבוהא דעולמתא
חמשין סלעין דכסף
וליה תהי לאיתו חלף
דעניה לית ליה רשו
למפטרה כל יומוהי׃
לא יקח איש
את אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו׃ לא
יסב גבר ית איתת
אבוהי ולא יגלי כנפא

דאבוהי׃ לא יבא
פצוע דכא וכרות
שפכה בקהל יהוה׃
לא ידכי דפסיק ורמחבל
למיעל בקהלא דייי׃
לא יבא ממזר
בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה׃ לא ידכי
ממזירא למיעל
בקהלא דייי אף דרא
עשיראה לא ידכי ליה
למיעל בקהלא דייי׃
לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה
גם דור עשירי לא
יבא להם בקהל יהוה
עד עולם׃ לא ידכון
עמונאי ומואבאי
למיעל בקהלא דייי
אף דרא עשיראה
לא ידכי להון למיעל

בקהלא דייי עד
עלמא׃ על דבר
אשר לא קדמו אתכם
בלחם ובמים בדרך
בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך
את בלעם בן בעור
מפתור ארם נהרים
לקללך׃ על עיסק
דלא ערעו יתכון
בלחמא ובמיא
באורחא במפקכון
ממצ׳ וראגר עלך
ית בלעם בר בעור
מפתור ארם דעל
פרת ללטטותך׃ ולא
אבה יהוה אלהיך
לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך
לך את הקללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך׃
ולא אבא ייי אלהך

עמוני ה׳ מל׳ וסימניהון לא יבא עמוני׃ ויעל נחש העמוני׃ ואמר אלהים נחש העמוני׃ מנבלט הוריני קדמ׳ פלק העמוני דרב׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0653
powered by DWork • Heidelberg University Library

לקבלא מן בלעם
והפך יי אלהך לך
ית לוטין לברכן ארי
ריחמך יי אלהך
לא תדרש שלמם
וטבתם כל ימיך
לעולם לא תתבע
שלמהון וטבתהון
כל יומך לעלם
לא תתעב אדמי כי
אחיך הוא לא תתעב
מצרי כיגר הויית
בארעו לא תרחיק
אדומאה ארי אחוך
הוא לא תרחיק מצראה
ארי דיר הויתא
בארעיה בנים אשר
יולדו להם דור שלישי
יבא להם בקהל יהוה
בנין דיתילדון להון
דרא תליתאה ידכי
להון למיעל בקהלא

דברים כג

כי תצא
מחנה על איביך
ונשמרת מכל דבר
רע ארי תיפוק
משריתא על בעלי
דבבך ותסתמר מכל
מדעם בישי כי יהיה
בך איש אשר לא
יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אלמחון
למחנה לא יבא אל
תוך המחנה ארי יהי
בך גבר דלא יהי
דכי מקרי לילי
ויפוק למברא למשריתא
לא ייעול לגו משריתא
והיה לפנות ערב ירחץ
במים וכבא השמש
יבא אל תוך המחנה
ויהי למפני דמשא
יסחי במיא וכמיעל
שמשא ייעול לגו

כי תצא
מחנה על איביך
ונשמרת מכל דבר
רע ארי תיפוק
משריתא על בעלי
דבבך ותסתמר מכל
מדעם בישי כי יהיה
בך איש אשר לא
יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אלמחון
למחנה לא יבא אל
תוך המחנה ארי יהי
בך גבר דלא יהי
דכי מקרי לילי
ויפוק למברא למשריתא
לא ייעול לגו משריתא
והיה לפנות ערב ירחץ
במים וכבא השמש
יבא אל תוך המחנה
ויהי למפני דמשא
יסחי במיא וכמיעל
שמשא ייעול לגו

משריתא ויד תהיה
לך מחוץ למחנה
ויצאת שמה חוץ
ואתר מתקן יהי לך
מיברא למשריתא
ותפוק תמן לברא
ויתד תהיה לך על
אזנך והיה בשבתך
חוץ וחפרתה בה
ושבת וכסית את
נאתך וסכתא תהי
לך על זינך ויהי
במתבך בברא ותחפר
בה ותתוב ותכסי ית
מפקתך כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב
מחנך להצילך ולתת
איביך לפניך והיה
מחניך קדוש ולא
יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך ארי
יי אלהך שכנתיה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0654
powered by DWork • Heidelberg University Library

מהלכא בגו משריתך
לשיזבותך ולממסר
סנאך קדמך ותהי
משריתך קדישא
ולא יחזי בך ערית
פתגם ויתוב מיתריה
מלאיטבאלך׃
לא תסגיר עבד אל
אדניו אשר ינצל
אליך מעם אדניו׃
לא תתמסר עבד עמין
ליד דבוניה דישתיזב
לותך מן קדם דבוניה׃
עמך ישב בקרבך
במקום אשר יבחר
באחד שעריך בטוב
לו לא תונניניה עמך
יתיב בינך באתרא
דיתרעי בחדא מן
קרוך בדייטב ליה
לא תוננית׃ לא
תהיה קדשה מבנות

ישראל ולא יהיה
קדש מבני ישראל׃
לא תהיה אתתא מבנת
יש לגבר עבד ולא
יסב גברא מבני יש
איתא אמא׃
לא תתביא אתנן זונה
ומחיר כלב בית
יהוה אלהיך לכל נדר
כי תועבת יהוה אלהיך
גם שניהם׃ לא תעול
אגר זנותא וחולפן
כלבא לבית מקדשא
דיי אלהך לכל נדר
ארי מרחק קדם יי
אלהך את תריוהון׃
לא תשיך לאחיך
נשך כסף נשך אכל
נשך כל דבר אשר
ישך׃ לא תרבי לאחוך
רבית נכסף רבית
עיבור רבית כל

מדעם דמתרבי׃
לנכרי תשיך ולאחיך
לא תשיך למען
יברכך יהוה אלהיך
בכל משלח ידך על
הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה׃
לבר עממין תרבי
ולאחוך לא תרבי
נדיל דיברכנך יי
אלהך בכל אושטות
ידך על ארעא דאת
עליל לתמן למירתה׃
כי תדר נדר
ליהוה אלהיך לא
תאחר לשלמו כי
דרש ידרשנו יהוה
אלהיך מעמך והיה
בך חטא׃ ארי תדר
נדר קדם יי אלהך
לא תאחר לשלמותה
ארי מתבע יתבעינה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0655
powered by DWork • Heidelberg University Library

ייי אלהך מינך ויהי בך
חובא׳ וכי תחדל לנדר
לא יהיה בך חטא׳
וארי תתמנע מלמדר
לא יהי בך חובא׳ מוצא
שפתיך תשמר ועשית
כאשר נדרת ליהוה
אלהיך נדבה אשר
דברת בפיך׳ אפקות
ספותך תיטר ותעביר
כמא דנדרתא קדם
ייי אלהך נדבתא
דמלילתא בפומך׳
כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים
כנפשך שבעך ואל
כליך לא תתן׳ ארי
תיתגר בכרמא דחברך
ותיכול ענבין כנפשך
סיבעך ולמנך לא
תיתין׳ כי תבא
בקמת רעך וקטפת

מלילת בידך וחרמש
לא תניף על קמת
רעך׳ ארי תיתגר
בקמתא דחברך׳
ותקטוף דמלין בידך
ומגלא לא תרים על
קמתא דחברך׳
כי יקח איש אשה
ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי
מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה
מביתו׳ ארי יסב
גבר איתתא ויבעלנה
ויהי אם לא תשכח
רחמין בעינוהי ארי
אשכח בה עבירת
פתגם ויכתוב לה גט
פיטורין ויתין בידה
ויפטרנה מביתיה׳
ויצאה מביתו והלכה

והיתה לאיש אחר׳
ותפוק מביתיה ותהך
ותהי לגבר אוחרן׳
ושנאה האיש האחרון
וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות
האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה׳
ויסנינה גברא בתראה
ויכתוב לה גט פטורין
ויתין בידה ויפטרנה
מביתיה או ארי
ימות גברא בתראה
דניסבה ליה לאיתו׳
לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו
לאשה אחרי אשר
הטמאה כי תועבה
הוא לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ

ושנאה ב׳ חד סוף פסוק וחד רוש פסוק ומימנהון כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה ושנאה האיש האחרון

אֲשֶׁר יְחֹוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לִירֵשָׁהּ
רָשׁוּ לְבַעֲלָהּ הָרִאשׁוֹן
דְּפָטְרָהּ לְמִיתַב לְמִסְּמָהּ
לְמִהְוֵי לֵיהּ לְאִיתּוּ
בַּתַּר דְּאִסְתָּאֲבַת אֲרֵי
מְרַחֲקָא הִיא קֳדָם יְיָ
וְלָא תְּחַיֵּב יָת אַרְעָא
דַּייָ אֱלָהָךְ יְהִיב לָךְ
אַחְסָנָא׃ כֵּי יִקַּח אִישׁ
אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא
בַּצָּבָא וְלֹא יַעֲבָר עָלָיו
לְכָל דָּבָר נָקִי יִהְיֶה
לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת ״
וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר לָקָח׃ אֲרִי יִסַּב
גְּבַר אִיתְּתָא חַדְתָּא
לָא יִפּוֹק בְּחֵילָא וְלָא
יְעִבַּר עֲלוֹהִי לְכָל
פִּתְגָם פָּנוּי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ
שָׁתָא חָדָא וִיחַדֵּי
יָת אִיתְּתֵיהּ דְּנָסִיב׃

לֹא יַחֲבֹל רֵחַיִם וָרָכֶב
כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל׃ לֹא
תִּסַּב מִשְׁכּוֹנָא רְחִיָא
וְרִכְבָּהּ אֲרֵי בְּחוֹן
מִתְעַבֵּד מָזוֹן לְכָל
נֶפֶשׁ בֵּי מַעְיָא
אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחָיו
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֶּר
בּוֹ וּמְכָרוֹ וּמֵת הַגַּנָּב
הַהוּא וּבְעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׃ אֲרֵי יִשְׁתְּכַח
גְּבַר גָּנֵב נַפְשָׁא מֵאֲחוֹהִי
מִבְּנֵי יִשְׂ וְיִתְגַּר בֵּהּ
וְיִזְבְּנִנֵּהּ וְיִתְקְטִיל
נַגְּעַת הַהוּא וְתִפָּלֵי
עֲבִיד דְּבִישׁ מִבֵּינָךְ׃
הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע
הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד
וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם
תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת׃

אֲסוֹתָמוּ בְּמַתְנַשְׁסְגִּירוּ
לְמִיטַר לְחַדָּא וּלְמַעְבַּד
כְּכֹל דְּיִלְפּוּן יְתִכּוֹן
כַּהֲנַיָּא לֵיוָאֵי כְּמָא
דְּפַקֵּדְתִּנּוּן תִּטְּרוּן
לְמֶעְבַּד׃
זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם ״
מִמִּצְרָיִם׃ הַוִי דְּכִיר
יָת דְּעָבַד יְיָ אֱלָהָךְ
לְמִרְיָם בְּאוֹרְחָא
בְּמִפְּקָכוֹן מִמִּצְרָיִם׃
כִּי תִשֶּׁה בְרֵעֲךָ
מַשַּׁאת מְאוּמָה לֹא
תָבֹא אֶל בֵּיתוֹ לַעֲבֹט
עֲבוֹטוֹ׃ אֲרֵי תֵּירַשׁ
בְּחֻבְרָךְ רְשׁוּת מִדְּעָם
לְאִתְּעוֹלָא לְבֵיתֵיהּ
לְמִסַּב מַשְׁכּוֹנֵיהּ בַּחוּץ
תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר
אַתָּה נוֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0657
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולא תבוא ג׳ וסימנהון ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כחשו ביי׳ ויאמרו לא הוא בן אדם הנני לוקח ממך

אליך את העבוט
החוצה׳ בברא תקום
וגברא דאתרשי ביה
יפיק לך ית משכונא
לברא׳ ואם איש עני
הוא לא תשכב בעבטו׳
ואם גבר מסכין הוא
לא תשכוב במשכוניה׳
השב תשיב לו את
העבוט כבוא השמש
ושכב בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה לפני
יהוה אלהיך׳ אתבא
תתיב ליה ית משכונא
כמי על שמשא וישכוב
בכסותיה ויברכנך
ולך תהי זכו קדם ייי
אלהך׳ לא תעשק
שכיר עני ואביון מאחיך
או מגרך אשר בארצך
בשעריך׳ לא תיעישוק
אגירא עניא ומסכינא

מאחך או מגיורך
דבארעך בקרוך׳
ביומו תתן שכרו
ולא תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליו הוא
נשא את נפשו ולא
יקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא׳ ביומיה
תיתין אגריה ולא
תיעול עלוהי שמשא
ארי עניא הוא וליה
הוא מסר ית נפשיה
ולא יקרי עלך קדם
ייי ויהי בך חובא׳
לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא
יומתו על אבות איש
בחטאו יומתו׳ לא
ימותון אבהן על פום
בנין ובנין לא ימותון
על פום אבהן אינש
בחוביה ימותון׳

לא תטה משפט גר
יתום ולא תחבל בגד
אלמנה׳ לא תצלי
דין גיור יתם ולא
תסב משכונא כסות
ארמלא׳ וזכרת כי
עבד היית במצרים
ויפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי
מצוך לעשות את
הדבר הזה׳ ותדכר
ארי עבדא הויתא
במצ׳ ופרקך ייי
אלהך מתמן על כן
אנא מפקיד לך
למעבד ית פתגמא
הדין׳ כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא
תשוב לקחתו לגר
ליתום ולאלמנה יהיה
למען יברכך יהוה

סימן
סת׳

סימן דאוריתא יומתו יומתו יומתו׳ מלכים יומתו יומתו יומתו [illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0658
powered by DWork • Heidelberg University Library

320.

אלהיך בכל מעשה
ידיך ארי תחצוד
חצדך בחקלך ותתנשי
עומרא בחקלא לא
תתוב למסביה לגיורא
ליתמא ולארמלתא
יהי בדיל דיברכנך
יי אלהך בכל עובדי
ידך כי תחבט
זיתך לא תפאר
אחריך לגר ליתום
ולאלמנה יהיה ארי
תחבוט זיתך לא
תפלי בתרך לגיורא
ליתמא ולארמלתא
יהי כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך
לגר ליתום ולאלמנה
יהיה ארי תקטוף
כרמך לא תעליל
בתרך לגיורא ליתמא
ולארמלתא יהי׃

וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים על
כן אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה׃
ותדכר ארי עבדא
הויתא בארעא דמצ
על כן אנא מפקיד
לך למעבד ית פתגמא
הדין כי יהיה
ריב בין אנשים ונגשו
אל המשפט ושפטום
והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע׃
ארי יהי דין בין גברייא
ויתקרבון לדינא
וידינונון ויזכון ית
זכאה ויחיבון ית
חיבא׃ והיה אם בן
חכות הרשע והפילו
השפט והנחו לפניו
כדי רשעתו במספר׃
ויהי אם ברחיב לאלקאה

חיבא וירמיניה דינא
ולקיניה קדמוהי
כמיסת חובתיה במנין׃
ארבעים יכנו לא
יסיף פן יסיף להכתו
על אלה מבה רבה
ונקלה אחיך לעינך׃
ארבעין ילקיניה לא
יוסיף דלמא יוסיף
לאלקיותיה על אלין
מחא רבא וייקל אחוך
לעינך׃ לא תחסם
שור בדישו׃ לא
תיחור פום תורא
בדישיה׃
כי ישבו אחים יחדו
ומת אחד מהם ובן
אין לו לא תהיה אשת
המת החוצה לאיש
זר יבמה יבא עליה
ולקחה לו לאשה
ויבמה׃ ארי יתבון אחין

כַּחֲדָא וּימוּתוּן חַד מִנְּהוֹן
וּבַר לֵית לֵיהּ לָאִתְחַיָּ
אִיתַת מִיתַּנָּא לְבַרָּא
לְגַבַּר אָחוֹהִי יַבְמַהּ
וְיֵעוֹל עֲלַהּ וְיִסַּב לֵיהּ
לְאִיתּוּ וְיַבְּמַנַּהּ וְהֵוֵי
חַבְרָא דְּלָא יִבְנֵי יָתֵ
סִינָא בְּנֵי נָשָׁא
אֲנָשִׁים יַחַדָּו אִישׁ
וְאָחִיו וְקָרֵבָה אֶשֶׁת
הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת
אִשְׁתּוֹ מִיַּד מַכֵּהוּ
וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בִּמְבַשְׁיו אֵרֵי יָנוֹן
וְגָבְרִין כַּחֲדָא גְּבַר
וְאָחוֹהִי וְתִתְקְרֵב
אִיתַּת חַד לְשֵׁיזָבָא
יַת בַּעְלַהּ מִיַּד מָחוֹהִי
וְתוֹשִׁיט יָדַהּ וְתִתְקוֹף
בְּבֵית בַּהֲתַתֵּיהּ וְקַצְּתַהּ
אָת כַּפָּהּ לָא תָחוֹס
עֵינָךְ וְתֵיקוֹן יַת יְדַהּ
לָא תְחוֹס עֵינָךְ
לָא יְהֵיהּ לָךְ בְּכִיסָךְ

לְתַרְעֵבִית דִּינָא לְקַדָּם
סָבְיָא וְתֵימַר לָא צָבֵי
יַבְמִי לְאָקָמָא לַאֲחוֹהִי
שְׁמָא בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית
חֲלוֹץ הַנָּעַל וְיִתְקְרֵי
שְׁמֵיהּ בְּיִשְׂרָאֵל שְׁרֵי
סִינָא בְּנֵי נָשָׁא
אֲנָשִׁים יַחַדָּו אִישׁ
וְאָחִיו וְקָרֵבָה אֶשֶׁת
הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת
אִשְׁתּוֹ מִיַּד מַכֵּהוּ
וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בִּמְבַשְׁיו אֵרֵי יָנוֹן
וְגָבְרִין כַּחֲדָא גְּבַר
וְאָחוֹהִי וְתִתְקְרֵב
אִיתַּת חַד לְשֵׁיזָבָא
יַת בַּעְלַהּ מִיַּד מָחוֹהִי
וְתוֹשִׁיט יָדַהּ וְתִתְקוֹף
בְּבֵית בַּהֲתַתֵּיהּ וְקַצְּתַהּ
אָת כַּפָּהּ לָא תָחוֹס
עֵינָךְ וְתֵיקוֹן יַת יְדַהּ
לָא תְחוֹס עֵינָךְ
לָא יְהֵיהּ לָךְ בְּכִיסָךְ

לְתַרְעֵבִית דִּינָא לְקַדָּם
סָבְיָא וְתֵימַר לָא צָבֵי
יַבְמִי לְאָקָמָא לַאֲחוֹהִי
שְׁמָא בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית
חֲלוֹץ הַנָּעַל וְיִתְקְרֵי
שְׁמֵיהּ בְּיִשְׂרָאֵל שְׁרֵי
סִינָא בְּנֵי נָשָׁא
אֲנָשִׁים יַחַדָּו אִישׁ
וְאָחִיו וְקָרֵבָה אֶשֶׁת
הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת
אִשְׁתּוֹ מִיַּד מַכֵּהוּ
וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בִּמְבַשְׁיו אֵרֵי יָנוֹן
וְגָבְרִין כַּחֲדָא גְּבַר
וְאָחוֹהִי וְתִתְקְרֵב
אִיתַּת חַד לְשֵׁיזָבָא
יַת בַּעְלַהּ מִיַּד מָחוֹהִי
וְתוֹשִׁיט יָדַהּ וְתִתְקוֹף
בְּבֵית בַּהֲתַתֵּיהּ וְקַצְּתַהּ
אָת כַּפָּהּ לָא תָחוֹס
עֵינָךְ וְתֵיקוֹן יַת יְדַהּ
לָא תְחוֹס עֵינָךְ
לָא יְהֵיהּ לָךְ בְּכִיסָךְ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0660
powered by DWork • Heidelberg University Library

אבן ואבן גדולה וקטנה׃
לא יהיה לך בביתך מתקל
ומתקל רב וזעיר׃
לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה גדולה
וקטנה׃ לא יהיה לך
בביתך מכילא ומכילא
רבתא וזעירתא אבן
שלמה וצדק יהיה לך
איפה שלמה וצדק
יהיה למען יארכו
ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול׃

זכור את אשר עשה
לך עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים׃
אשר דכיר ית דעבד
לך עמלק באורחא
במפקכון ממצרים׃ אשר
קרך בדרך ויזנב בך
כל הנחשלים אחריך
ואתה עיף ויגע ולא
ירא אלהים דעבד
באורחא וקטיל בך
כל דחוו מתאחרין
בתרך ואת משלה
ולאו ולא דחיל מן
קדם מקום בזנה
יהוה אלהיך לך
מכל אויביך מסביב
בארץ אשר יהוה
אלהיך יתן לך נחלה

לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח׃
ויהי כרניח יי אלהך
לך מכל בעלי דבבך
מסוסה בארעא דיי׳
אלהך יהיבלך אחסנא
למירתה תמחי ית
דוכרניה דעמלק
מתחות שמיא לא
תתנשי׃
ואתה עיף ויגע ולא
ירא אלהים דעבד
באורחא וקטיל בך
כל דחוו מתאחרין
בתרך ואת משלה
ולאו ולא דחיל מן
קדם מקום בזנה
יהוה אלהיך לך
מכל אויביך מסביב
בארץ אשר יהוה
אלהיך יתן לך נחלה
לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח׃
ויהי כרניח יי אלהך
לך מכל בעלי דבבך
מסוסה בארעא דיי׳
אלהך יהיבלך אחסנא
למירתה תמחי ית
דוכרניה דעמלק
מתחות שמיא לא
תתנשי׃

אילון ליה כותא וזנחשלים לועלים זמבלים זזולים תלתלים לקלים בעליט מגדלים מגדלים

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0661
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובמורא ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנהון ויוצאנו ייי׳ ממצרים חס׳ ותוצא את עמך מל׳

ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן
שמו שם׳ ותיסב מריש
כל איבא דארעא
דתעיל מארעך דייי
אלהך יהיב לך ותשוי
בסלא ותהך לאתרא
דיתרעי ייי אלהך
לאשראה שכנתיה
תמן׳ ובאת אל הכהן
אשר יהיה בימים ההם
ואמרת אליו הגדתי
היום ליהוה אלהיך
כי באתי אל הארץ
אשר נשבע יהוה
לאבתינו לתת לנו׳
ותיתי לות כהנא דיהי
ביומיא האינון ותימר
ליה חויתי יומא דין
קדם ייי אלהך ארי
עלית לארעא דקיים

ייי לאבהתנא למיתן
לנא׳ ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה
אלהיך׳ ויסב כהנא
סלא מן ידך ויחתניה
קדם מדבחא דייי
אלהך׳ ועניתו ואמרת
לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי וירד
מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי שם
לגוי גדול עצום ורב׳
ותתיב ותימר קדם
ייי אלהך לבן ארמאה
בעא לאובדא ית
אבא ונחת למצרים
ודר תמן בעם זעיר
והוה תמן לעם רב
תקיף וסגי׳ וירעו
אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה

קשה׳ ואבאישו לנא
מצראי ועניונא ויהבו
עלנא פולחנא קשיא׳
ונצעק אל יהוה אלהי
אבתינו וישמע יהוה
את קלנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו׳ וצלינא קדם
ייי אלהא דאבהתנא
וקביל ייי צלותנא
וגלי קדמוהי עמלנא
וליאותנא ודחקנא׳
ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע
נטויה ובמרא גדל
ובאתות ובמפתים׳
ואפקנא ייי ממצר
ביד תקיפא ובדרע
מרמס ובחזונא רבא
ובאתין ובמופתין
ויבאנו אל המקום
הזה ויתן לנו את

ובמופתים ב׳ באוריתא חד מל׳ וחד חס׳ וסימנהון או הנסה אלהים מל׳ ויוצאנו ייי׳ ממצרים חס׳ ובמפתים כת׳

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0662
powered by DWork • Heidelberg University Library

הארץ הזאת ארץ
זבת חלב ודבש׃
ואיתנא לאתרא הדין
ויהב לנא ית ארעא
הדא ארע עבדא
חלב ודבש ועתה
הנה הבאתי את
ראשית פרי האדמה
אשר נתתה לי יהוה
והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית
לפני יהוה אלהיך׃
ובעזהא איתיתי ית
ריש איבא דארעא
דיהבת לי יי ותחתניה
קדם יי אלהך ותסגוד
קדם יי אלהך ושמחת
בכל הטוב אשר נתן
לך יהוה אלהיך
ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך׃
ותחדי בכל טבתא

דיהב לך יי אלהך
ולאינש ביתך את
וליואה וגיורא דבינך׃
כי תכלה לעשר
את כל מעשר תבואתך
בשנה השלישית שנת
המעשר ונתתה ללוי
לגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו׃
ארית תשיני לעסרא
ית כל מעסר עללתך
בשתא תליתיתא שנת
מעסרא ותתין ליואה
לגיורא ליתמא ולארמלתא
ויכלון בקרוך ויסבעון׃
ואמרת לפני יהוה
אלהיך בערתי הקדש
מן הבית וגם נתתיו
ללוי ולגר ליתום
ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא
עברתי ממצותיך ולא
השכחתי׃

שכחתי ולא ימר קדם
יי אלהך פליתי קודש
מעסרא מן ביתא
ואף יהבתיה ליואה
ולגיורא ליתמא
ולארמלתא ככל
פיקודך דפקדתני לא
עברית מפקודך ולא
אתנשיתי׃ לא אכלת
באני ממנו ולא בערתי
ממנו בטמא ולא
נתתי ממנו למת
שמעתי בקול יהוה
אלהי עשיתי ככל
אשר צויתני׃ לא

אכלית באבלי מיניה
ולא חליפית מיניה
במסאב ולא יהבית
מיניה למיתקבילת
למימרא דיי אלהי
עבדית ככל דפקדתני׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0663
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובדך ג׳ וסימנהון השקיפה ממעון קדשך מן השמים · הואל ובדך · הושיעה את עמך ובדך את נחלתך

קדשך מן השמים וברך
את עמך את ישראל
ואת האדמה אשר
נתתה לנו כאשר
נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש׃
אסתכי ממדור קדשך
מן שמיא ובריך ית
עמך ית ישר וית
ארעא דיהבת לנא
כמא דקיימתא לאבהתנא
ארע עבדא חלב ודבש׃
היום היה יהוה
אלהיך מצוך לעשות
את החקים האלה
ואת המשפטים ושמרת
ועשית אותם בכל
לבבך ובכל נפשך׃
יומא הדין ייי אלהך
מפקיד לך למעבד
ית קימיא האלין וית
דיניא ותיטר ותעביד

יתהון בכל ליבך ובכל
נפשך את יהוה
האמרת היום להיות
לך לאלהים וללכת
בדרכיו ולשמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו׃ ית ייי
חטבת יומא דין למהוי
לך לאלה ולמהך
באורחן דתקנן קדמוהי
ולמיטר קימוהי
ופקודוהי ודינוהי
ולקבלא למימריה׃
ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגלה
כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו׃ ייי חטבך
יומא דין למהוי ליה
לעם חביב כמא דמליל
לך ולמיטר כל פקודוהי׃
ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה

לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיתך עם קדש
ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ ולמתנך עלאי
על כל עממיא דעבד
לתושבחא ולשום
ולרבו ולמהוך עם
קדיש קדם ייי אלהך
כמא דמליל׃
ויצו משה וזקני ישראל
את העם לאמר שמר
את כל המצוה אשר
אנכי מצוה אתכם
היום ופקיד משה
וסבי יש ית עמא
למימר טרו ית כל
תפקדתא דאנא
מפקיד יתכון יומא
דין והיה ביום אשר
תעברו את הירדן
אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך והקמת

ולשם ז׳ ושימנהון ולד גם הוא · ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה · כי כאשר ודבק האזור · הנני עשה את כל מעניך קדמ׳
שום בר נש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0664
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן והקמת לך אבנים גדלות כת׳ נביי וכוליה כתיבי גדלות כת׳ שארא דאורי גדלת כת׳ ויעשו נאצות גדולת בתרג׳ ואעמידה שתי תורות גדולת בת׳ ○——○

לך אבנים גדלות ושדת
אתם בשיד ויהי ביומא
דתיעברון ית ירדנא
לארעא דייי אלהך
יהיב לך ותקים לך
אבנין רברבן ותסוד
יתהין בסידא וכתבת
עליהן את כל דברי
התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל
הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך ארץ
זבת חלב ודבש כאשר
דבר יהוה אלהי אבתיך
לך ותכתוב עליהין
ית כל פתגמי אוריתא
הדא במעברך בדיל
דתיעול לארעא דייי
אלהך יהיב לך ארע
עבדא חלב ודבש
כמא דמליל ייי אלהא
דאבהתך לך והיה

בעברכם את הירדן
תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי
מצוה אתכם היום
בהר עיבל ושדת
אותם בשיד ויהי
במעברכון ית ירדנא
תקימון ית אבניא
האלין דאנא מפקיד
יתכון יומא דין בטורא
דעיבל ותסוד יתהין
בסידא ובנית שם
מזבח ליהוה אלהיך
מזבח אבנים לא
תניף עליהם ברזל
ותבני תמן מדבחא
קדם ייי אלהך מדבח
אבנין לא תרים עליהין
ברזלא אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו
עולת ליהוה אלהיך

אבנין שלמן תבני
ית מדבחא דייי אלהך
ותסיק עלוהי עלון
קדם ייי אלהך וזבחת
שלמים ואכלת שם
ושמחת לפני יהוה
אלהיך ותכוס נכסת
קודשין ותיכול תמן
ותחדי קדם ייי אלהך
וכתבת על האבנים
את כל דברי התורה
הזאת באר היטב
ותכתוב על אבניא
ית כל פתגמי אוריתא
הדא פריש יאות
וידבר משה והכהנים
הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת ושמע
ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה
אלהיך ומליל משה
וכהניא ליואי עם כל

והכהנים הלוים ג׳ וסימנהון הסכת ושמע · כראתכם את ארון ברית ייי אלהיכם · והכהנים הלוים בני צדוק אשר ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0665
powered by DWork • Heidelberg University Library

יש למימר אנית
וישמע יש יומא חדין
הויתא לעם קדם יי
אלהך ושמעת בקול
יהוה אלהיך ועשית
את מצותו ואת חקיו
אשר אנכי מצוך היום
ותקביל למימרא דיי
אלהך ותעביד ית
פקודוהי וית קימוהי
דאנא מפקיד לך יומא
דין
ויצו משה את העם
ביום ההוא לאמר
ופקיד משה ית עמא
ביומא ההוא למימר
אלה יעמדו לברך את
העם על הר גרזים
בעברכם את הירדן
שמעון ולוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימן
אלין יקומון לברכא
ית עמא על טורא
דגריזין במעברכון
ית ירדנא שמעון
ולוי ויהודה וישש
ויוסף ובנימן ואלה
יעמדו על הקללה
בהר עיבל ראובן
גד ואשר וזבולן דן
ונפתלי ואלין יקומון
על לוטיא בטורא
דעיבל ראובן גד
ואשר וזבולן דן ונפתלי
וענו הלוים
ואמרו אל כל איש
ישראל קול רם
ויתיבון ליואי ויימרון
לכל אינש יש קלדם
ארור האיש
אשר יעשה פסל
ומסכה תועבת יהוה
מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל
העם ואמרו אמן
ליט גברא דיעביד
צלם ומתכא מרחק
קדם יי עובד ידי
אומנא וישוי בסתרא
ויתיבון כל עמא ויימרון
אמן ארור מקלה
אביו ואמו ואמר כל
העם אמן ליט דיקלי
אבוהי ואמיה ויימר
כל עמא אמן
ארור מסיג גבול רעהו
ואמר כל העם אמן
ליט דישני תחומא
דחבריה ויימר כל
עמא אמן ארור
משגה עור בדרך
ואמר כל העם אמן
ליט דיטעי עיוורא
באורחא ויימר כל
עמא אמן
ארור מטה משפט

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0666
powered by DWork • Heidelberg University Library

324

גר יתום ואלמנה ״
ואמר כל העם אמן׃
ליט דיצלי דין גיור
ייתם וארמלא ויימר
כל עמא אמן׃
ארור שכב עם אשת
אביו כי גלה כנף
אביו ואמר כל העם
אמן׃ ליט דישכוב
עם איתת אבוהי
ארי גלי כנפא דאבוהי
ויימר כל עמא אמן׃
ארור שכב עם
כל בהמה ואמר כל
העם אמן׃ ליט דישכוב
עם כל בעירא ויימר
כל עמא אמן׃
ארור שכב עם
אחתו בת אביו
או בת אמו ואמר
כל העם אמן׃ ליט
דישכוב עם אחתיה

בת אבוהי או בת
אמיה ויימר כל עמא
אמן׃ ארור
שכב עם חתנתו
ואמר כל העם אמן׃
ליט דישכוב
עם חמתיה ויימר
כל עמא אמן׃
ארור מכה רעהו
בסתר ואמר כל
העם אמן׃ ליט דימחי
חברה בסתרא
ויימר כל עמא אמן׃
ארור לקח שחד
להכות נפש דם
נקי ואמר כל העם
אמן׃ ליט דיקביל
שוחדא למקטל
נפש דם זכי ויימר
כל עמא אמן׃
ארור אשר לא יקים
את דברי התורה

הזאת לעשות אותם
ואמר כל העם אמן׃
ליט דלא יקיים ית
פתגמי אוריתא הדא
למעבד יתהון ויימר
כל עמא אמן׃
והיה אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את
כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום
ונתנך יהוה אלהיך
עליון על כל גויי
הארץ׃ ויהי אם
קבלא תקביל
למימרא דייי אלהך
למיטר למעבד
ית כל פקודוהי ״
דאנא מפקיד לך
יומא דין ויתנינך ייי
אלהך עלאי על כל
עממי ארעא׃ ובאו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0667
powered by DWork • Heidelberg University Library

עֲלָיִךְ כָּל הַבְּרָכוֹת
הָאֱלָהוְהִשְׁגֶּךָּ כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלָהֶיךָ וְיִתְּיֵן עָלָךְ
כָּל בִּרְכָתָא הָאֵלִין
וְיִדְבְּקָנָךְ אֲרֵי תְקַבֵּיל
לְמֵימְרָא דַּייָ אֱלָהָךְ׃
בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר
וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃
בָּרִיךְ אַתְּ בְּקִרְתָּא
וּבָרִיךְ אַתְּ בְּחַקְלָא׃
בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי
אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ
שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת
צֹאנֶךָ׃ בָּרִיךְ וְלַדָּא
דְּמֵעָךְ וְאִבָּא דְּאַרְעָךְ
וְוַלְדָּא דְּבְעִירָךְ בַּקְרֵי
תּוֹרָךְ וְעִדְרֵי עָנָךְ׃
בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃
בָּרִיךְ סַלָּךְ וְאָעוּתָךְ׃
בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃

בָּרִיךְ אִתְּ בְּמֵיעָלָךְ
וּבָרִיךְ אִתְּ בְּמִפְקָךְ׃
יִתֵּן יְהוָה אֶת אֹיְבֶיךָ
הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים
לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד
יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה
דְּרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ׃
יִתְּיֵן יְיָ יָתְבֵי דְּבָבָךְ
דְּקָיְמִין עָלָךְ תְּבִירִין
קֳדָמָךְ בְּאוֹרְחָא חָדָא
יִפְקוּן לְוָתָךְ וּבְשִׁבְעָ
אוֹרְחָן יְעָרְקוּן מִן
קֳדָמָךְ יְיָ יְהוָה
אִתָּךְ אֶת הַבְּרָכָה
בְּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל
מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלָהֶיךָ נֹתֵן לָךְ יַפְקִיד
יְיָ לָךְ יָת בִּרְכָתָא נְאוֹצָרָךְ
וּבְכֹל אוּשְׁטוּת יְדָךְ
וִיבָרְכִנָּךְ בְּאַרְעָא
דַּייָ אֱלָהָךְ יְהִיב לָךְ׃

יְקִימָךְ יְהוָה לוֹ לְעָם
קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהָלַכְתָּ בִּדְרָכָיו׃
יְקִימִנָּךְ יְיָ קָדָמוֹהִי
לְעַם קַדִּישׁ כְּמָא
דְּקַיֵּים לָךְ אֲרִיתְמֵטֹר
יָת פִּקּוּדַיָּא דַּייָ אֱלָהָךְ
וְתֵהָךְ בְּאוֹרְחָן תְּקַנָּן
קֳדָמוֹהִי׃ וְרָאוּ כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ
וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃ וְיוֹתִרְךָ
בְּכֹל לְעַמֵּי אַרְעָא
אֲרֵי שְׁמָא דַּייָ אִתְקְרֵי
עָלָךְ וְיִדְחֲלוּן מִנָּךְ׃
וְהוֹתִירְךָ יְהוָה לְטוֹבָה
בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי
בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי
אַדְמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0668
powered by DWork • Heidelberg University Library

והשיגוך ג׳ מינהון חד׳ והשיגך כת׳ וב׳ והשיגוך כת׳ מל׳ כל הברכות האלה חס׳ כל הקללות האלה · ורדפוך קרמ׳ היו מלין

לאבתיך לתת לך׃
ויותרנך ייי לטבא
בולדא דמעך ובולדא
דבעירך ובאיבא
דארעך על ארעא
דקיים ייי לאבהתך
למיתן לך׃ יפתח יהוה
לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת
מטר ארצך בעתו
ולברך את כל מעשה
ידך והלויתה גוים
רבים ואתה לא תלוה׃
יפתח ייי לך את אוצריה
טבא ית שמיא למיתן
מטר ארעך בעדניה
ולברכא ית כל עובדי
ידך ותוזיף לעממין
סגיאין ואת לא תזיף׃
ונתנך יהוה לראש
ולא לזנב והיית רק
למעלה ולא תהיה

למטה כי תשמע אל
מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך
היום לשמר ולעשות׃
ויתנינך ייי תקיף ולא
חלש ותהי ברם
לעילא ולא תהי
לתחתא ארי תקביל
לפקודיא דייי אלהך
דאנא מפקיד לך
יומא דין למיטר
ולמעבד ולא תסור
מכל הדברים אשר
אנכי מצוה אתכם
היום ימין ושמאול
ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם׃
ולא תסטון מכל
פתגמיא דאנא מפקיד
יתכון יומא דין
לימינא ולסמלא
למהך בתר טעות

עממיא למפלחהין׃
והיה אם לא תשמע
בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות
את כל מצותיו
וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום ובאו
עליך כל הקללות
האלה והשיגוך׃
ויהי אם לא תקביל
למימרא דייי אלהך
למיטר למעבד
ית כל פקודוהי
וקימוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין
וייתון עלך כל לוטיא
האלין וידבקונך׃
ארור אתה בעיר
וארור אתה בשדה׃
ליט את בקרתא
וליט את בחקלא׃

ולברך ד׳ וסימנהון בעת ההיא הבריל ייי · ונגשו הכהנים בני לוי · יפתח ייי לך את אוצרו הטוב ויבדל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0669
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן כל גבי מעלליך מעלליהם מעלליכם רע מרע וכרע בר מן חד ורע מעללים

ארור טנאך ומשארתך׃ ליט סלך ואצותך׃ ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ ליט ולדא דמעך ואיבא דארעך בקרי תורך ועדרי ענך׃ ארור אתה בכאך וארור אתה בצאתך׃ ליט את במיעלך וליט את במפקך׃ ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ ישלח ייי בך ית מאירתא ית שגושיא וית מזופיתא

בכל אושטות ידך דתעביד עד דתשתיצי ועד דתיבד בפריע מן קדם בישות עובדך דשבקתא דחלתי׃ ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה באשמה לרשתה׃ ידבק ייי בך ית מותא עד דישיצי יתך מעל ארעא דאת עליל לתמן למירתה׃ יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון וביירקון ורדפוך עד אבדך׃ ימחעך ייי בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא ובחרחורא ובחרבא ובשדפנא ובירקנא וירדפונך

עד דתיבד׃ והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל׃ ויהון שמיא דעלוי רישך חסינין כנחשא מלאחתא מטרא וארעא דתחותך תקיפא כברזלא מלמעבד פירין׃ יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך׃ יתן ייי ית מטר ארעך אבקא ועפרא מן שמיא ייחות עלך עד דתשתיצי׃ יתנך יהוה נגף לפני אביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו

שמיך ג׳ בקריה ומל וסימנהון והיו שמיך אשר על ראשך׃ ייי הט שמיך ותרד׃ כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך

326.

ולא תאכל ג׳ וסימנהון רק חזק לבלתי שודך טבוח לעיניך וכן יעשה שנה בשנה

והיית לזעוה לכל
ממלכות הארץ׃
יתנינך ייי תביר קדם
סנאך באורחא חדא
תיפוק לותית ובשבע
אורחן תערוק מן
קדמוהי ותהי לזיע
לכל מלכות ארעא׃
והיתה נבלתך למאכל
לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין
מחריד ותהי נבלתך
משגרא למיכל לכל
עופא דשמיא ולבעירא
דארעא ולית דמניד׃
יככה יהוה בשחין
מצרים ובעפלים
ובגרב ובחרס אשר
לא תוכל להרפא׃
ימחינך ייי בשחין
מצרים ובטחורין
ובגרבא ובחרס

יביש דלא תיכול
לאיתסאה׃ יככה
יהוה בשגעון ובעורון
ובתמהון לבב׃ ימחנך
ייי בטפשותא ובסמיותא
ובמשעממות ליבא׃
והיית ממשש בצהרים
כאשר ימשש תעור
באפלה ולא תצליח
את דרכיך והיית
אך עשוק וגזול כל
הימים ואין מושיע׃
ותהי ממשיש בטיהרא
כמא דממשיש עוירא
בקבלא ולא תצלח
ית אורחתך ותהי
ברם עשיק ואניס
כל יומיא ולית דפריק׃
אשה תארש ואיש
אחר ישגלנה בית
תבנה ולא תשב בו
כרם תטע ולא תחללנו׃

איתתא תירוס וגבר
אוחרן ישכבנה ביתא
תיבני ולא תתיב ביה
כרמא תיצוב ולא
תחלניה׃ שורך
טבוח לעיניך ולא
תאכל ממנו חמרך
גזול מלפניך ולא
ישוב לך צאנך נתנות
לאיביך ואין לך
מושיע׃ תורך יהי
נכיס לעינך ולא
תיכול מיניה חמרך
יהי אניס מן קדמך
ולא יתוב לך ענך
מסירן לבעלי דבבך
ולית לך פריק׃ בניך
ובנתיך נתנים לעם
אחר ועיניך ראות
וכלות אליהם כל
היום ואין לאל ידך׃
בנך ובנתך מסירין

עשוק כול לוש מל בר מן אדם עשק ושברתי אני ב׳ בפסוקא הלין עשק העשקים כתב חס ואו לעינו

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0671
powered by DWork • Heidelberg University Library

ממראה וממראה מראה כולה כתיב בתי בר מן חד כתב ביוד והלך בדרכי לבך ובמראי עינך כת ביוד ס

לעם אוחרן ועינך
חזין ויסופן בגללהון
כל יומא ולית חילא
בידך פרי אדמתך
וכל יגיעך יאכל עם
אשר לא ידעת והיית
רק עשוק ורצוץ כל
הימים איבא דארעך
וכל ליאותך ייכול
עם דלא ידעתא ותהי
ברם עשיק ורעיע
כל יומיא והיית
משגע ממראה עינך
אשר תראה ותהי
משתטי מחיזו עינך
דתהי חזי יכבה יהוה
בשחין רע על הברכים
ועל השקים אשר לא
תוכל להרפא מכף
רגלך ועד קדקדך
ימחינך ייי בשחנא
כישא על רכובין

ועל שקין דלא תיכול
לאיתסאה מפרסת
רגלך ועד מוחך יולך
יהוה אתך ואת מלכך
אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת
אתה ואבתיך ועבדת
שם אלהים אחרים
עץ ואבן יגלי ייי יתך
ויתמלכך דתקים עלך
לעמא דלא ידעתא
את ואבהתך ותפלח
תמן לעממיא פלחי
טעותא אעא ואבנא
והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים
אשר ינהגך יהוה
שמה ותהי לצדו
למתל ולשועי בכל
עממיא דידברנך ייי
לתמן זרע רב תוציא
השדה ומעט תאסף

כי יחסלנו הארבה
בר זרע סגיא תפיק
לחקלא וזעיר תכנוש
ארי יחסלניה גובא
כרמים תטע ועבדת
ויין לא תשתה ולא
תאגר כי תאכלנו
התלעת כרמין
תיצוב ותפלח
וחמרא לא תשתי
ולא תכנוש ארי
תיכלניה תולעתא
זיתים יהיו לך בכל
גבלך ושמן לא תסוך
כי ישל זיתך זיתין
יהון לך בכל תחומך
ומשחא לא תשוף
ארי יתרון זיתך
בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי
ילכו בשבי בנין
ובנן תליד ולא יהון

ד
מינ
ג
מל
וחד
חס
כול
בחי
בר
מן
חד
כת
ביוד
ל
וחד
דליו
שקים
מפסח
וחסי
תרויה

ה
סוף
פסו
בסי
כול
ליש
חס

כל ואלה שמות ותורת כהנים ומשנה תורה סוף פסוק שמה במז שם וסי עלת תמיד לדרתיכם ובא אהרן אל אהל מועד אנה אנחנו עלים
גם בי התאנף ייי וזבחת פסחי ושמחת ולקחת מראשית ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0672
powered by DWork • Heidelberg University Library

טוב בטוב מטוב יט וסימנהון ויקח העבדי ויקחו את אביכם ועיניכם אל תחס תחת אשר לא עבדת וילך חזאל אם תאבו חסדי ייי אזכיר

לך ארי יהכון בשביא׃
כל עצך ופרי אדמתך
יירש הצלצל׃ כל
אילנך ואיבא דארעך
יחסניניה סקאה׃
הגר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד
מטה מטה׃ תותב
ערל דבינך יהי סליק
עיל מינך לעילא
לעילא ואת תהי נחית
לתחתא לתחתא׃ הוא
ילוך ואתה לא תלונו
הוא יהיה לראש ואתה
תהיה לזנב׃ הוא
יוזפנך ואת לא
תוזפניה הוא יהי
תקיף ואת תהי חלש׃
ובאו עליך כל
הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך

עד השמדך כי לא
שמעת בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו אשר צוך׃
ויי תון עלך כל לוטיא
האלין וירדפונך
וידבקונך עד דתשתיצי
ארילא קבילתא לממרא
דייי אלהך למיטר
פקודוהי וקימוהי
דפקדך׃ והיו בך
לאות ולמופת ובזרעך
עד עולם׃ ויהון בך
לאת ולמופת ובבנך
עד עלמא׃ תחת
אשר לא עבדת את
יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל׃
חלף דלא פלחתא
קדם ייי אלהך בחדוא
ובשפירות ליבא
מסגי כולא׃ ועבדת

את איביך אשר
ישלחנו יהוה בך
ברעב ובצמא ובעירם
ובחסר כל ונתן על
ברזל על צוארך
עד השמידו אתך׃
ותפלח ית בעלי
דבבך דיגרנון ייי
בך בכפנא ובצחותא
ובערטיליותא ובחסירות
כולא ויתין ניר דברזל
על צורך עד דישיצי
יתך׃ ישא יהוה עליך
גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר לא
תשמע לשנו׃ ייתי
ייי עלך עם מרחיק
מסיפי ארעא כמא
דמשתדי נשרא עמא
דלא תשמע לישניה׃
גוי עז פנים אשר לא

כול כת כן בר מן ט
יט בליש
ג חד חס וב מל

ורננו במרום עגלה מלמיה ועתה בעתיכם וילכדו ערים טוב טעם ודעת ובתים אשרי תבחר לראות בטוב ייי ירנו מטוב ילב ולאביו שלח בואו

והשיגוך ג מינה חד והשיגך כת וב והשיגוך כת מל כל הברכות כל הקללות ורדפוך קדמא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0673
powered by DWork • Heidelberg University Library

לאחד ו׳ וסימנ׳ מתת׳ ויקרא דוד ואלושע הנביא והיה ביום ההוא ותבא וכי יתן מתנה וארעה את צאן ב׳ בו יחד לאחד ונחד לאחד ש

ישא פנים לזקן ונער
לא יחן עם תקיף
אפין דלא נסיב אפי
סבא ועל ינקא לא
מרחים ואכל פרי
בהמתך ופריא דמתך
עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן
תירוש ויצהר שגר
אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבידו
אתך וייכול ולדא
דבעירך ואיבא
דארעך עד דתשתיצי
דלא ישאר לך עיבורא
חמרא ומשחא בקרי
תורך ועדרי ענך
עד דיוביד יתך והצר
לך בכל שעריך עד
רדת חמתיך הגבהת
והבצרות אשר אתה
בטח בהן בכל ארצך

ב
יח
בטע
באורי
חוץ
מן
פסק
כול
מל
ב
חס
ל
וחס

והצר לך בכל שעריך
בכל ארצך אשר
נתן יהוה אלהיך לך
ויעיק לך בכל קרוך
עד דיכביש שורך
רמיא ובריכיא דאת
רחיץ לאשתי זבא
בהון בכל ארעך
ויעיק לך בכל קרוך
בכל ארעך דיהב
ייי אלהך לך ואכלת
פרי בטנך בשר בניך
ובנתיך אשר נתן
לך יהוה אלהיך
במצור ובמצוק אשר
יציק לך אינך ותיכול
ולדא דמעך בסר
בנך ובנתך דיהב
לך ייי אלהך בציארא
ובעקתא דיעיק לך
סנאך האיש הרך
בך והענג מאד

ו
יחד
ולאחד
כול
מל

תרע עינו באחיו
ובאשת חיקו ובייתר
בניו אשר יותיר
גברא דרכיך בך
ודמפנק לחדא תבאש
עיניה באחוהי ובאיתת
קימיה ובשאר בנוהי
דישאר מתת
לאחד מהם מבשר
בניו אשר יאכל מבלי
השאיר לו כל במצור
ובמצוק אשר יציק
לך איבך בכל שעריך
מלמיתן לחד מנהון
מבסר בנוהי דייכול
מדלא אשתאר
ליה כולא בצירא
ובעקתא דיעיק לך
סנאך בכל קרוך
הרבה בך והענגה
אשר לא נסתה כף
רגלה הצג על הארץ

איבך ב׳ חס׳ וסימנהון כי תצא למלחמה על איבך קדמאה ואכלת פרי בטנך בשר בניך ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0674
powered by DWork • Heidelberg University Library

תשמר כול חס במד מל וסימנהון ותשם בסד דגלי · הארח עולם תשמוה · אז תצלוה · ואתה אם תלך

מהתענג ומרך תרע
עינה באיש חיקה
ובבנה ובבתה דרכיכא
בך ודמפנקא דלא
נסיאת פרסת רגלה
לאחתא על ארעא
ממפנקו ומרכיכו
תבאש עינה בגבר
קימה ובברה ובברתה
ובשליתה היוצת
מבין רגליה ובבניה
אשר תלד כיתא כלם
בחסר כל בסתר
במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך
בשעריך ובזעיר
בנהא דיפקון מינה
ובבנהא דתליד ארי
תיכולנון בחסירות
כולא בסתרא בצירא
ובעקתא דיעיק לך
סנאך בקרוך אם

לא תשמר לעשות
את כל דברי התורה
הזאת הכתבים בספר
הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה
את יהוה אלהיך אם
לא תיטר למעבד
ית כל פתגמי אוריתא
הדא דכתיבין בספרא
הדין למדחל ית שמא
יקירא ודחילא הדין
ית ייי אלהך והפלא
יהוה את מכתך ואת
מכות זרעך מכות
גדלות ונאמנות
וחלים רעים ונאמנים
ויפריש ייי ית מחתך
וית מחת בנך מחן
רברבן ומהימנן
ומכתשין בישין ומהימנין
והשיב בך את כל
מדוה מצרים אשר

כול
חס
בר
מן
ד
מל
ל
ל
חס
א
ב
חד
כת
חי
וחד
כת
אלף
ל
ב
חד
כת

יגרת מפניהם ודבקו
בך ויתיב בך ית
כל מכתשי מצרים
דדחילתא מן קדמיהון
וידבקון בך גם כל
חלי וכל מכה אשר
לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך
עד השמדך אף כל
מרע וכל מחא דלא
כתיבין בספר אוריתא
הדא ייתינון ייי עלך
עד דתשתיצי
ונשארתם במתי
מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים
לרב כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך
ותשתארון בעם זעיר
חלף דהויתון ככוכבי
שמיא לסגי ארי לא
קבילתא למימרא

יוד וחד כת בי

מדוי ב חד כת בהי וחד כת ביוד וסימנהון וכל מדוי מצרים הרעים כת ביוד · אשר יגרת · כת בהי

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0675
powered by DWork • Heidelberg University Library

ובגוים ד׳ וסימנהון הן עם לברה ישכן · ובגוים ההם לא תרגיע · תתננו כצאן מאכל ובגוים · הלא על אלה חטא שלמה

דייי אלהך והיה כאשר
שש יהוה עליכם ג
להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה ג
עליכם להאביד אתכם ל
ולהשמיד אתכם
ונסחתם מעל האדמה ל
אשר אתה בא שמה ד
לרשתה ויהי כמא ל
דחדי ייי עליכון ומל
לאיטבא לכון ולאסגאה ל
יתכון כן יחדי ייי עליכון ל ומל
לאובדא יתכון
ולשיצאה יתכון
ותטלטלון מעל
ארעא דאת עליל
לתמן למירתה והפיצך ומל
יהוה בכל העמים
מקצה הארץ ועד ג
קצה הארץ ועבדת
שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה

ואבתיך עץ ואבן
ויבדרנך ייי בכל
עממיא מסיפי ארעא
ועד סיפי ארעא ותפלח
תמן לעממיא פלחי
טעותא דלא ידעתא ל
את ואבהתך אעא
ואבנא ובגוים ההם
לא תרגיע ולא יהיה
מנוח לכף רגלך ונתן
יהוה לך שם לב רגז
וכליון עינים ודאבון
נפש ובעממיא האנון
לא תנוח ולא יהי
מנח לפרסת רגלך
ויתין ייי לך תמן לב ג
דחול וחשכות עינין כת כן
ומפחת נפש והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת ל
לילה ויומם ולא תאמין
בחייך ויהון חיך תלן
לך מקביל ותהי תוה

בלילא ובימא ולא
תהימין בחיך בבקר
תאמר מי יתן ערב
ובערב תאמר מי
יתן בקר מפחד לבבך
אשר תפחד וממראה ל
עיניך אשר תראה
בצפרא תימר מן
יתין רמשא וברמשא
תימר מן יתן צפרא
מתוחות לבך דתהי
תוה ומחיזו עינך
דתהי חזי והשיבך
יהוה מצרים באניות פס
בדרך אשר אמרתי
לך לא תסיף עוד ג
לראתה והתמכרתם כת כן
שם לאיביך לעבדים
ולשפחות ואין קנה ל
ויתיבנך ייי מצרים
בספינן באורחא
דאמרית לך לא

תלאים ג׳ וסימנהון והיו חייך תלאים לך כת׳ ויהיו תלוים כת׳ ל׳ ועמי תלואים למשובתי מל בכול

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0676
powered by DWork • Heidelberg University Library

329

תוסיף עוד למחזיה
ותזדבנון תמן לבעלי
דבביכון לעבדין
ולאמהן ולית דקני׃
אלה דברי
הברית אשר צוה
יהוה את משה לכרת
את בני ישראל בארץ
מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחורב׃
אלין פתגמי קימא
דפקיד ייי ית משה
למגזר עם בני ישר
בארעא דמואב בר
מקימא דגזר עמהון
בחורב׃
ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אלהם
אתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל

עבדיו ולכל ארצו׃
וקרא משה לכל יש
ואמר להון אתון חזיתון
ית דעבד ייי לעיניכון
בארעא דמצ לפרעה
ולכל עבדוהי ולכל
ארעיה׃ המסות הגדלת
אשר ראו עיניך האתת
והמפתים הגדלים
ההם׃ נסין רברבין
דחזאה עינך אתיא
ומופתיא רברביא
האינון׃ ולא נתן יהוה
לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמע
עד היום הזה׃ ולא
יהב ייי לכון ליבא
למידע ועינין למחזי
ואודנין למשמע עד
יומא הדין׃ ואולך
אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בלו

שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל
רגלך׃ ודברית יתכון
ארבעין שנין במדברא
לא בליאת כסותכון
מנכון ומסנך לא עדו
מעל רגלך׃ לחם לא
אכלתם ויין ושכר
לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה
אלהיכם׃ לחמא לא
אכלתון וחמר חדת
ועתיק לא שתיתון
בדיל דתדעון ארי
אנא ייי אלהכון׃ ותבאו
אל המקום הזה ויצא
סיחן מלך חשבון
ועוג מלך הבשן
לקראתנו למלחמה
ונכם׃ ואתיתון לאתרא
הדין ונפק סיחון מלכא
דחשבון ועוג מלכא

ויין ד׳ וסימנ כרמים תטע ועברת · לחם לא אכלתם · מכל אשר א׳ יצא מגפן היין לא תאכל · ויין ושמח לבב אנוש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0677
powered by DWork • Heidelberg University Library

דמתנן לקדמותנא
לאגחא קרבא ומחיננון׃
ונקח את ארצם
ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט
המנשי׃ ונסיבנא ית
ארעהון ויהבנה
לאחסנא לשיבט
ראובן ולשיבט גד
ולפלגות שיבטא
דמנשה׃ ושמרתם
את דברי הברית׃
הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את
כל אשר תעשון׃
ותטרון ית פתגמי
קימא הדין ותעבדון
יתהון בדיל דתצלחון
ית כל דתעבדון׃

אתם נצבים היום
כלכם לפני יהוה

אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש
ישראל׃ אתון קימין
יומא דין כולכון קדם
ייי אלהכון רישיכון
שבטיכון סביכון
וסרכיכון כל אינש
יש׃ טפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך
עד שאב מימיך׃
טפלכון נשיכון וגיורך
דבגו משריתך מלקיט
אעך עד מלי מך׃
לעברך בברית יהוה
אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת
עמך היום׃ לאעלותך
בקימא דייי אלהך
ובמומתיה דייי אלהך
גזר עמך יומא דין׃

למען הקים אתך
היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך
וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק
וליעקב׃ בדיל לקימא
יתך יומא דין קדמוהי
לעם והוא יהוי לך
לאלה כמא דמליל
לך וכמא דקיים׃
לאבהתך לאברהם
ליצ׳ וליעקב׃ ולא
אתכם לבדכם אנכי
כרת את הברית
הזאת ואת האלה
הזאת׃ ולא עמכון
בלחודיכון אנא גזר
ית קימא הדין וית
מומתא הדא׃ כי את
אשר ישנו פה עמנו
עמד היום לפני יהוה

ישנו ד׳ ושימנהון עמנו עמד היום [illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0678
powered by DWork • Heidelberg University Library

אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר
אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃
אֲרֵי יָת מַן דְּאִיתוֹהִי
הָכָא עִמָּנָא קָאִים
יוֹמָא דֵין קֳדָם יְיָ
אֱלָהָנָא וְיָת מַן דְּלָיְתוֹהִי
הָכָא עִמָּנָא יוֹמָא דֵין׃
כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת
אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר
עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃ אֲרֵי
אַתּוּן יְדַעְתּוּן יָת
דִּיתִיבְנָא בְּאַרְעָא
דְּמִצְוַיִת דַּעֲבַרְנָא
בֵּינֵי עַמְמַיָּא דַּעֲבַרְתּוּן׃
וַתִּרְאוּ אֶת שִׁקּוּצֵיהֶם
וְאֵת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ
וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר
עִמָּהֶם׃ וַחֲזֵיתוֹן יָת
שִׁקּוּצֵיהוֹן וְיָת
טָעֲוָתְהוֹן אָעָא

וְאַבְנָא כַּסְפָּא וְדַהֲבָה
דִּי עִמְּהוֹן׃ פֶּן יֵשׁ בָּכֶם
אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אוֹ
מִשְׁפָּחָה אוֹ שֵׁבֶט
אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹּנֶה הַיּוֹם
מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת
אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן
יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה
רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃ דִּלְמָא
אִית בְּכוֹן גְּבַר אוֹ
אִיתָא אוֹ זַרְעִי אוֹ
שִׁבְטָא דִּלְבֵיהּ פְּנֵי
יוֹמָא דֵין מִדַּחְלְתָא
דַּיְיָ אֱלָהָנָא לְמֵהַךְ
לְמִפְלַח יָת טָעֲוָת
עַמְמַיָּא הָאִנּוּן דִּלְמָא
אִית בְּכוֹן גְּבַר מְהַרְהֵר
חִטְאִין אוֹ זָדוֹן וְהָיָה
בְּשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי
הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ
בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם

יִהְיֶה לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת
לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן
סְפוֹת הָרָוָה אֶת
הַצְּמֵאָה׃ וִיהֵי
בְּמִשְׁמְעֵיהּ יָת פִּתְגָמֵי
מוֹמָתָא הָדָא וִיחַשֵּׁב
בְּלִבֵּיהּ לְמֵימַר שְׁלָמָא
יְהֵי לִי אֲרֵי בְּהִרְהוּר
לִבִּי אֲנָא אָזִיל בְּדִיל
לְאוֹסָפָא לֵיהּ חֲטָאֵי
שְׁלוּתָא עַל זִידָנוּתָא׃
לֹא יֹאבֶה יְהוָה סְלַח
לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף
יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ
הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ
כָּל הָאָלָה הַכְּתוּבָה
בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה
יְהוָה אֶת שְׁמוֹ מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם׃ לָא יֵיבֵי יְיָ
לְמִשְׁבַּק לֵיהּ אֲרֵי
בְּכֵין יִתְקַף רוּגְזָא
דַּיְיָ וְחִימְתֵיהּ בְּגַבְרָא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0679
powered by DWork • Heidelberg University Library

אבותם כול אורי חס בר מן ב מל וסימנהון אלה קרואי הנדה נשיאי מטות אבותם ואת שם אחרין על מטה

ההוא וידבקון ביה
כל לוטיא דכתיבין
בספרא הדין וימחי
ייי ית שמיה מתחות
שמיא והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי
ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר
התורה הזה ויפרשניה
ייי לבישא מכל שבטיא
דיש ככל לוטי קימא
דכתיבין בספר
אוריתא הדין ואמר
הדור האחרון בניכם
אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו
את מכות הארץ
ההוא ואת תחלאיה
אשר חלה יהוה בה
ויימר דרא בתראה
בניכון דיקומון

מבתריכון ובר עממין
דייתי מארע רחיקא
ויחזון ית מחתה
דארעא ההיא וית
מרעהא דאמרע ייי
בה גפרית ומלח
שרפה כל ארעה
לא תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצבויים אשר
הפך יהוה באפו
ובחמתו גופריתא
ומלחא יקדא כל
ארעה לא תזדרע
ולא תצמח ולא יסק
בה כל עסב כהפיכתא
דסדם ועמרה אדמה
וצבואים דהפך ייי
ברוגזיה ובחימתיה
ואמרו כל הגוים על
מה עשה יהוה ככה

לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה
ויימרון כל עממיא
על מא עבד ייי כדין
לארעא הדא מא
תקוף רוגזא רבא
הדין ואמרו על
אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם
אשר כרת עמם
בהוציאו אתם
מארץ מצרים
ויימרון על דשבקו
ית קימא דייי אלהא
דאבהתהון דגזר
עמהון באפקותיה
יתהון מארעא דמצ
וילכו ויעבדו אלהים
אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר
לא ידעום ולא חלק
להם ואזלו ופלחו

ח מל בתו
כול אורי חס בר מן ב מל
אש תהי יקרא א
כול מה סמוך
לחית ולעין מה במה מה

הגדול ח מל בתו וסימנ ולשם ולד והכהן הגדול ונבולים ונסע מחרב הנהיה פדבר כי היא חכמתכם מה חרי ולכל המורא הגדול

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0680
powered by DWork • Heidelberg University Library

עד ייי ה׳ וסימן בצר לך׳ ושבת עד ייי אליך׳ ונגף ייי את מצרים׳ שובה ישראל׳ נחפשה ודכינו

לטעות עממיא וסגידו
להין דחלן דלא ידעונין
ולא איטיבא להון׃
ויחר אף יהוה בארץ
ההוא להביא עליה
את כל הקללה הכתובה
בספר הזה׃ ותקיף
רוגזא דייי בארעא
ההיא לאיתאה עלה
ית כל לוטיא דכתיבין
בספרא הדין׃ ויתשם
יהוה מעל אדמתם
באף ובחמה ובקצף
גדול וישלכם אל
ארץ אחרת כיום
הזה׃ וטלטילנון ייי
מעל ארעהון ברגז
ובחמא ובתקוף רב
ואגלינון לארע אוחרי
כיומא הדין׃ הנסתרת
ליהוה אלהינו והנגלת
לנו ולבנינו עד עולם

לעשות את כל דברי
התורה הזאת׃ דמטמרן
קדם ייי אלהנא ודגלין
לנא ולבננא עד עלמא
למעבד ית כל פתגמי
אוריתא הדא׃
והיה כי יבאו עליך
כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר
נתתי לפניך והשבת
אל לבבך בכל הגוים
אשר הדיחך יהוה
אלהיך שמה׃ ויהי
אריי יתון עלך כל
פתגמיא האלין ברכן
ולוטין דיהבית קדמך
ותתיב לליבך בכל
עממיא דאגליך ייי
אלהך לתמן׃ ושבת
עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו ככל
אשר אנכי מצוך

היום אתה ובניך
בכל לבבך ובכל
נפשך׃ ותתוב לדחלתא
דייי אלהך ותקביל
למימריה ככל דאנא
מפקיד לך יומא דין
את ובנך בכל לבך
ובכל נפשך׃ ושב יהוה
אלהיך את שבותך
ורחמך ושב וקבצך
מכל העמים אשר
הפיצך יהוה אלהיך
שמה׃ ויתיב ייי אלהך
ית גלותך וירחים עלך
ויתוב ויכנשנך מכל
עממיא דבדרך ייי
אלהך לתמן׃ אם
יהיה נדחך בקצה
השמים משם יקבצך
יהוה אלהיך ומשם
יקחך׃ אם יהוין
גלותך בסיפי שמיא

ומשם ה׳ וסימן ונהר יצא׳ על כן קרא שמה בכל׳ אם יהיה נדחך׳ ומשם בארה׳ ומשם עבר׳ וילך משם׳ ויען השליש׳ נשען עליו ויען השליש

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0681
powered by DWork • Heidelberg University Library

מתמן יכנשנך ייי
אלהך ומתמן יקרבנך׃
והביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר ירשו
אבתיך וירשתה ״
והיטבך והרבך
מאבתיך׃ ויעילנך ייי
אלהך לארעא דירתו
אבהתך ותירתה ויוטיב
לך ויסגינך מאבהתך׃
ומל יהוה אלהיך את
לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה את יהוה
אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך למען
חייך׃ ויעדי ייי אלהך
ית טפשות לבך וית
טפשות לבא דבנך
למרחם ית ייי אלהך
בכל לבך ובכל נפשך
בדיל חיך׃ ונתן יהוה
אלהיך את כל האלות

האלה על איביך ועל
שנאיך אשר רדפוך׃
ויתין ייי אלהך ית כל
לוטיא האלין על
בעלי דבבך ועל
סנאך דרדפוך׃ ואתה
תשוב ושמעת בקול
יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי
מצוך היום׃ ואת
תתוב ותקביל למימרא
דייי ותעביד ית כל
פקודוהי דאנא מפקיד
לך יומא דין׃ והותירך
יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך לטבה
כי ישוב יהוה לשוש
עליך לטוב כאשר
שש על אבתיך׃ ״
ויותרנך ייי אלהך

בכל עובדי ידך
בולדא דמעך ובולדא
דבעירך ובאיבא
דארעך לטבא ארי
יתוב ייי למחדי עלך
לטב כמא דחדי על
אבהתך׃ כי תשמע
בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו
וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה
כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך׃ ארי
תקביל למימרא
דייי אלהך למיטר
פקודוהי וקימוהי
דכתיבין בספר
אוריתא הדין ארי
תתוב לדחלתא דייי
אלהך בכל לבך ובכל
נפשך׃

על אבתיך ב׳ וסימנהון והותירך ייי אלהיך בכל מעשה ידך׃ הנני אסתך על אבתיך דרבני המימר

ויקחה ג׳ וסימנהון לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר ויעבר אחר מתנערים ויקחה

כי המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום לא
נפלאת הוא ממך
ולא רחקה הוא ארי
תפקדתא הדא דאנא
מפקיד לך יומא דין
לא מפרשא היא מנך
ולא רחיקא היא לא
בשמים הוא לאמר
מי יעלה לנו השמימה
ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה לא
בשמיא היא למימר
מן יסק לנא לשמיא
ויסבה לנא וישמענא
יתה ונעבדנה ולא
מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה
ולא מעברא לימא
היא למימר מן יעבר

לנא לעיבר ימא
ויסבה לנא וישמענא
יתה ונעבדנה כי קרוב
אליך הדבר מאד
בפיך ובלבבך לעשתו
ארי קריב לך פתגמא
לחדא בפומך ובלבך
למעבדיה
ראה נתתי לפניך
היום את החיים ואת
הטוב ואת המות
ואת הרע חזי דיהבית
קדמך יומא דין ית
חיי וית טבתא וית
מותא וית בישתא
אשר אנכי מצוך
היום לאהבה את
יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו
ומשפטיו וחיית
ורבית וברכך יהוה

אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה
לרשתה דאנא
מפקיד לך יומא דין
למרחם ית ייי אלהך
למהך באורחן
דתקנן קדמוהי
ולמיטר פיקודוהי
וקימוהי ודינוהי ותיחי
ותסגי ויברכנך ייי
אלהך בארעא דאת
עליל לתמן למירתה
ואם יפנה לבבך ולא
תשמע ונדחת
והשתחוית לאלהים
אחרים ועבדתם
ואם יתפני לבך ולא
תקביל ותטעי ותסגוד
לטעות עממיא
ותפלחנון הגדתי לכם
היום כי אבד תאבדון
לא תאריכן ימים על

ועבדתם ד׳ קמצ וסימנהון ואם יפנה לבבך והיה אם שכח תשכח ופן תשא עינך השמימה ועניתם ודבדת אייזיכם

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0683
powered by DWork • Heidelberg University Library

ולבוא ד׳ וסימנהון לא אוכל עוד לצאת ולבוא · עודני היום חזק · לא אוכל לשוב אתך · ואחרי כן בנה חומה חיצונה ○

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה
עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן לָבוֹא
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ חַוִּיתִי
לְכוֹן יוֹמָא דֵין אֲרֵי מֵיבָד
תֵּיבְדוּן לָא תּוֹרְכוּן
יוֹמִין עַל אַרְעָא דְּאַת
עָבֵר יָת יַרְדְּנָא לְמֵיעַל
לְתַמָּן לְמֵירְתָהּ׃ הַעֲדֹתִי
בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים
וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה
וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן
תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃
אַסְהֵי דִית בְּכוֹן יוֹמָא
דֵין יָת שְׁמַיָּא וְיָת אַרְעָא
חַיֵּי וּמוֹתָא יְהַבִּית קְדָמָךְ
בִּרְכָן וְלוֹטִין וְתִתְרְעֵי
בְּחַיֵּי בְּדִיל דְּתֵיחֵי
אַתְּ וּבְנָךְ׃ לְאַהֲבָה
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה

בּוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ
יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לָתֵת
לָהֶם׃ לְמַרְחַם יָת יְיָ
אֱלָהָךְ לְקַבָּלָא לְמֵמְרֵיהּ
וּלְאִתְקָרָבָא לְדַחְלָתֵיהּ
אֲרֵי הוּא חַיָּךְ וְאוֹרְכוּת
יוֹמָךְ לְמִיתַב עַל
אַרְעָא דְּקַיֵּים יְיָ
לַאֲבָהָתָךְ לְאַבְרָהָם
לְיִצְוּלְיַע לְמִיתַן לְהוֹן׃
וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲזַל
מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יָת פִּתְגָמַיָּא
הָאִלֵּין עִם כָּל יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי
הַיּוֹם לֹא אוּכַל עוֹד
לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה

אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר
אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ וְאָמַר
לְהוֹן בַּר מֵאָה וְעֶשְׂרִין
שְׁנִין אֲנָא עִמְּכוֹן לֵית
אֲנָא יָכִיל עוֹד לְמֵיפַק
וּלְמֵיעַל וַיְיָ אֲמַר לִי
לָא תַעְבַּר יָת יַרְדְּנָא
הָדִין׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא
יַשְׁמִיד אֶת הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם
יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ יְיָ אֱלָהָךְ הוּא
עָבֵר קָדָמָךְ הוּא
יְשֵׁיצֵי יָת עַמְמַיָּא
הָאִלֵּין מִן קָדָמָךְ
וְתֵירְתִנּוּן יְהוֹשֻׁעַ
הוּא עָבֵר קָדָמָךְ כְּמָא
דְּמַלֵּיל יְיָ׃ וְעָשָׂה
יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג

ועשה ייי ב׳ וסימנהון ועשה ייי להם כאשר עשה לסיחון ולעוג · בהר הוה ותרויהון בד״ פסוקי ○

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0684
powered by DWork • Heidelberg University Library

מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וְלֹא רְצָם
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃
וַיַּעֲבִיד יְיָ לְהוֹן כְּמָא
דַּעֲבַד לְסִיחוֹן וּלְעוֹג
מַלְכֵי אֱמוֹרָאָה וּלְאַרְעֲהוֹן
דְּשֵׁיצִי יָתְהוֹן וּנְתָנָם
יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם
לָהֶם כְּכָל הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃
וְיִמְסְרִינוּן יְיָ קֳדָמֵיכוֹן
וְתַעְבְּדוּן לְהוֹן כְּכָל
תַּפְקִדְתָּא דְּפַקִּידִית
יָתְכוֹן חִזְקוּ וְאִמְצוּ
אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּעַרְצוּ
מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ
עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא
יַעַזְבֶךָ תְּקַפּוּ וְעֶלְמוּ
לָא תְּדַחְלוּן וְלָא
תְּתַבְּרוּן מִן קֳדָמֵיהוֹן
אֲרֵי יְיָ אֱלָהֶךָ מֵמְרֵיהּ
מְדַבַּר קֳדָמָךְ לָא

יִשְׁבְּקֶנְךָ וְלֹא יִרְחָקֶנְךָ׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל
חֲזַק וֶאֱמַץ כִּי אַתָּה
תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתָם לָתֵת
לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה
אוֹתָם וּקְרָא מֹשֶׁה
לִיהוֹשֻׁעַ וַאֲמַר לֵיהּ
לְעֵינֵי כָל יִשְׂ תְּקַף
וְעֵילַם אֲרֵי אַתְּ תֵּיעוֹל
עִם עַמָּא הָדֵין לְאַרְעָא
דְּקַיֵּים יְיָ לַאֲבָהָתְהוֹן
לְמִיתַן לְהוֹן וְאַת
תַּחְסְנִינָהּ לְהוֹן וַיהוָה
הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ
הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא
יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָ לֹא
תִירָא וְלֹא תֵחָת וַיְיָ
הוּא מְדַבַּר קֳדָמָךְ

מֵימְרֵיהּ יְהֵי בְּסַעְדָּךְ
לָא יִשְׁבְּקֶנְךָ וְלָא
יִרְחָקֶנְךָ לָא תִדְחַל
וְלָא תִתְבַּר וַיִּכְתֹּב
מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל
הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי
הַנֹּשְׂאִים אֶת אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה וְאֶל כָּל
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַכְתַב
מֹשֶׁה יָת אוֹרַיְתָא
הָדָא וְיַהְבַּהּ לְכָהֲנַיָּא
בְּנֵי לֵוִי דְּנָטְלִין יָת
אֲרוֹן קְיָמָא דַּיְיָ וּלְכָל
סָבֵי יִשְׂ וַיְצַו מֹשֶׁה
אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ
שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד
שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג
הַסֻּכּוֹת וּפַקִּיד מֹשֶׁה
יָתְהוֹן לְמֵימַר מִסּוֹף
שְׁבַע שְׁנִין בִּזְמַן שַׁתָּא
דִּשְׁמִטְתָּא בְּחַגָּא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0685
powered by DWork • Heidelberg University Library

לְרָאוֹת ג וסימנהון ולא יחמד איש ארצך · בבוא כל ישראל לראות את פני · כיתבנו להלות פני מיבק ש ועוד

דְמִטַּלְיָא בְּבוּא כָּל
יִשְׂרָאֵל לְרָאוֹת אֶת
פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא
אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת
נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם
בְּמִתֵּי כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַתְחֲזָאָה קֳדָם יְיָ
אֱלָהָךְ בְּאַתְרָא דִּיתְרְעֵי
תִּקְרֵי יָת אוֹרַיְתָא הָדָא
קֳדָם כָּל יִשְׂ וְתִשְׁמַעְנוּן
הַקְהֵל אֶת הָעָם
הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן
יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת כְּנוּשׁ יָת עַמָּא
גֻּבְרַיָּא וְנָשַׁיָּא וְטַפְלָא
וְגִיּוֹרָךְ דִּבְקִרְוָךְ בְּדִיל
דִּישְׁמְעוּן וּבְדִיל דִּילְפוּן

וִידַחְלוּן קֳדָם יְיָ אֱלָהֲכוֹן
וְיִטְרוּן לְמֶעְבַּד יָת
כָּל פִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא
הָדָא וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר
לֹא יֵדְעוּ יִשְׁמְעוּ
וְלָמְדוּ לְיִרְאָה אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל
הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם
חַיִּים עַל הָאֲדָמָה "
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ וּבְנֵיחוֹן
דְּלָא יְדָעוּ יִשְׁמְעוּן
וְיֵילְפוּן לְמִדְחַל קֳדָם
יְיָ אֱלָהֲכוֹן כָּל יוֹמַיָּא
דְּאַתּוּן קַיָּמִין עַל
אַרְעָא דְּאַתּוּן עָבְרִין
יָת יַרְדְּנָא לְתַמָּן
לְמִירְתַהּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
הִנְּךָ שֹׁכֵב עִם אֲבֹתֶיךָ
וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה
אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֵכַר

וְהֵתָיֵנָבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וַאֲצַוִּנוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וִיהוֹשֻׁעַ וְיִתְיַצְּבוּ
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאָמַר
יְיָ לְמֹשֶׁה הָאִקְרִיבוּ
יוֹמָךְ לְמָמֵת קְרֵי יָת
יְהוֹשֻׁעַ וְאִתְעַתָּדוּ
בְּמִשְׁכַּן זִמְנָא וְאֶתְפַּקַּדְנֵיהּ
וְאָזַל מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ
וְאִתְעַתָּדוּ בְּמִשְׁכַּן
זִמְנָא וְיָרָא יְהוָה
בְּאֹהֶל בְּעַמּוּד עָנָן
וַיַּעֲמֹד עַמּוּד הֶעָנָן
עַל פֶּתַח הָאֹהֶל
וְאִתְגְּלִי יְיָ בְּמִשְׁכְּנָא
בְּעַמּוּדָא דַּעֲנָנָא
וְקָם עַמּוּדָא דַּעֲנָנָא
עַל תְּרֵיעַ מִשְׁכְּנָא
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
הִנְּךָ שֹׁכֵב עִם אֲבֹתֶיךָ
וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה

בבוא ז מל וסימן בבוא כל ישר׳ ביאת תבחנו · לדבר היה יכוח · ויקח יהוש׳ · בבוא אין נקח בבוא · בבוא רשע בא עם בוז ·
וב ובבוא ובבוא השביע · ובבוא עם האריץ ח

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0686
powered by DWork • Heidelberg University Library

סימן אוריתא דעות רבות ונצורות · תהלים צרות רבות ורעות עבץ צבע סימן

הארץ אשר הוא
באשמה בקרבו
ועזבני והפר את
בריתי אשר כרתי
אתו ואמר ייי למשה
הא את שכיב עם
אבהתך ויקום עמא
הדין ויטעי בתר
טעות עממי ארעא
דהוא עליל לתמן
ביניהון וישבקון דחלתי
וישנון ית קימי דגזרית
עמהון וחרה אפי בו
ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם
והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות
ואמר ביום ההוא
הלא על כי אין אלהי
בקרבי מצאוני
הרעות האלה ויתקף
רוגזי בהון בעידנא

ההוא ואיר חיקנון
ואסליק שכנתי
מנהון ויהון למיבז
ויערעון יתהון בישן
סגיאן ועקן ויימר
בעידנא ההוא הלא
מדלית שכינת אלהי
ביני ערעני בישתא
האלין ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא
על כל הרעה אשר
עשה כי פנה אל
אלהים אחרים ואנא
סלקא אסליק שכנתי
מנהון בעידנא ההוא
על כל בישתא דעבדו
ארי אתפניאו בתר
טעות עממיא ועתה
כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדה את
בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה

לי השירה הזאת
לעד בבני ישראל
וכען כתובו לכון ית
תושבחתא הדא
ואליפא לבני יש
שויהא בפומהון בדיל
דתהי קדמי תושבחתא
הדא לסהיד בבני
יש כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי
לאבתיו זבת חלב
ודבש ואכל ושבע
ודשן ופנה אל אלהים
אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את
בריתי ארי אעילנון
לארעא דקיימית
לאבהתהון עבדא
חלב ודבש וייכלון
ויסבעון ויתפנקון
ויתפנון בתר טעות
עממיא ויפלחון להין

ואנכי ט׳ וסימנהון ואנכי עמדתי בהר · ואנכי הסתר · ואנכי לא חטאתי · ואנכי היום רק · ואנכי ייי · ואנכי מעשיהם · ואנכי נטעתיך · ואנכי אמרתי · ואנכי תולעתי · וכל רג׳ פסו דתרי עשר כות

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0687
powered by DWork • Heidelberg University Library

וירגזון קדמי וישנון
יתקימי והיה כי
תמצאן אתו רעות
רבות וצרות ועתה
השירה הזאת לפניו
את יהושע בן נון
למימר לקח את
מפי זרעו כי ידעתי
את יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם
אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי ליהם
ארי יעבדון יתהון
בישן סגיאן ועקן
ותתיב תושבחתא
הדא קדמוהי לסחיד
ארי לא תתנשי מפום
בניהון ארי ניליקדמי
יצרהון דאינון עבדין
יומאדין עד לא אעילנון
לארעא דקיימית
ויכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא

ולמדה את בני ישראל
וכתב משה ית תושבחתא
הדא ביומא ההוא
ואלפה לבני ישראל
את יהושע בן נון
ויאמר חזק ואמץ כי
אתה תביא את בני
ישראל אל הארץ
אשר נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך
ופקידית יהושע בר
נון ואמר תקפו ועילם
ארי את תעיל ית בני
ישראל לארעא דקיימית
להון ומימרי יהי בסעדך
ויהי כבלות משה
לכתב את דברי
התורה הזאת על
ספר עד תמם והוה
כדשיני משה למכתב
ית פתגמי אוריתא
הדא על ספריא עד

דשלימו ויצו משה
את הלוים נשאי
ארון ברית יהוה לאמר
ופקיד משה ית ליואי
נטלי ארון קיימא דיי
למימר לקח
ספר התורה הזה
ושמתם אתו מעד
ארון ברית יהוה
ויהי שם
בך לעד סהיד
תמן בך לסהיד כי
אנכי ידעתי את
מריך ואת ערפך
הקשה הן בעודני
חי עמכם היום
ממרים הייתם עם
יהוה ואף כי אחרי

מיתחלף נשבעתי ל

קשה הקשה ה ושימנהין ושפטו את העם כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה מידעתי ביד אדנים ורע עליו מלבו ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0688
powered by DWork • Heidelberg University Library

מותי ארי אנא ידענא אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
ית סרבנותך וית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו
קדלך קשיא האעד במעשה ידיכם ארי ידענא בתר דאימות ארי
דאנא קים עמכון חבלא תחבלון ותסטון מן אורחא דפקידית יתכון
יומא דין מסרבין ותערע יתכון בישתא בסוף יומיא ארי תעבדון ית
הויתון קדם ייי ואף דביש קדם ייי לארגזא קדמוהי בעובדי ידיכון׃
בתר דאימות הקהילו וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה
אלי את כל זקני הזאת עד תמם׃ ומליל משה קדם כל קהלא
שבטיכם ושטריכם דישראל ית פתגמי תושבחתא הדא עד דשלימו׃
ואדברה באזניהם פתוחה אדניה
את הדברים האלה ס ל האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי׃
ואעידה בם את יג אציתו שמיא ואמליל ותשמע ארעא מימרי פומי׃
השמים ואת הארץ׃ ל בתו יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כנושו לותי ית כל כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב׃
סבי שבטיכון וסרכיכון יבסם כמטרא אולפני תתקבל כטלא מימרי
ואמליל קדמיהון כרוחי מטרא דנשבין על דתאה וכרסיסי מלקושא דעל עסבא׃
ית פתגמיא האלין כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו׃
ואסהיד בהון ית ארי בשמא דייי אנא מצלי הבו רבותא קדם אלהנא׃
שמיא וית ארעא׃ הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
כי ידעתי אחרי מותי אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃
כי השחת תשחתון תקיפא דשלמין עובדוהי ארי כל אורחתיה דינא אלהא
וסרתם מן הדרך מהימנא מן קדמוהי עולה לא נפיק מן קדם זכי וקשיט הוא׃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0689
powered by DWork • Heidelberg University Library

שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
חבילו להון לא ליה בניא דפלחו לטעותא דרא דאשני עובדוהי ואשתניו
הלי יהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך
הא קדם ייי אתון גמלין דא עמא דקבילו אוריתא ולא חכימו
הלא הוא אבוך ואת דיליה הוא עבדך ואתקנך
זכור ימות עולם בינו שנות דר ודר
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
אידכר יומין דמן עלמא אסתכל בשני דר ודר שאל לאבוך ויחוי לך סבך ויימרון לך
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל
באחסנא עלאה יעממיא בפרשותיה בני אינשא קיים תחומי עממיא למנין בני יש
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
ארי חולקיה דייי עמיה יעקב עדב אחסנתיה
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו
סופיק צורכיהון בארע מדברא ובית צהונא אתר דלית מיא אשרנון
סח סח לשכנתיה אליפנון פתגמי אוריתיה נטרנון כבבת עינהון
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
כנשרא דמחיש לקניה על בנוהי מתחופף פריס גדפוהי
מקבילהון מנטילהון על תקוף אברוהי

הלוא יג מל באו ופיס הלוא אם תיטיב · הלוא נכריות · מקניהם וקנינם · הלוא אחיר · הלוא לאלהים · אל תחטאו בילד · אשר ישתה אדם · כי נחש ינחש איש
הלוא בלבד · טוב הנו · הלוא אנכי אתנך · הלוא הוא אביך · כמס עמדי ופלוג עליהם ——— ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0690
powered by DWork • Heidelberg University Library

יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר
ייי בלחוריהון עתיד לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לאיתחדתא
ולא יתקים קדמוהי פולחן טעון
ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור
אשרינון על תוקפי ארעא אוכילנון בזת סנאיהון יהב להון בזת
שליטי קרוין ונכסי יתבי כרכין תקיפין
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים
עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר
יהב להון בזת מלכיהון ושליטיהון עם עותר רברביהון ותקיפיהון עמא דארעהון
אחסנתהון עם בזת חיליהון ומשריתהון ודם גבריהון איתאשר כמיא
וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית
ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו
עתר יש ובעט אצלח תקוף קנא נכסין שבק פלחן אלהא
דעבדיה ארגיז קדם תקיפא פרקיה
יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו
אקניאו קדמוהי בפולחן טעון בתועיבתא ארגיזו קדמוהי
יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום
חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם
דבחו לשידין דלית בהון צרוך דחלן דלא ידעונין חדתן דמקריב
אתעבידא דלא אתעסקו בהין אבהתכון
צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0691
powered by DWork • Heidelberg University Library

דחלת תקיפא דברך את נשיתא שבקתא פולחן אלהא דעבדך

וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו

וגלי קדם ייי ותקיף רוגזיה מדארגיזו קדמוהי בנין ובנן

ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם

כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם

ואמר אסליק שכנתי מנהון גלי קדמי מא יהי בסופהון

ארי דרא דאשני אנון בניא דלית בהון הימנו

הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם

ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם

אנון אקניאו קדמי בלא דחלא ארגיזו קדמי בטעותהון

ואנא אקנינון בלא עם בעמא טפשא ארגיזנון

כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית

ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים

ארי קדום תקיף כאישא נפקמן קדמי ברגז שיצי

עד שאול ארעיתא אסיף ארעא ועללתה שיצי עד סיפי טוריא

אספה עלימו רעות חצי אכלה בם

אסיף עליהון בישן מכתשי אישיצי בהון

מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי

ושן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר

נפיחי כפן ואכילי עוף וכתישי רוחין בישן ושן חית ברא

איגרי בהון עם חמת תניניא דזחלין בעפרא

מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה

אשלח ח׳ וחד ואשלח ל׳ ויאמר אנכי אשלח · ויבחתכי לו · כאשר אשלח אתכם · את אימתו · מזי רעב · והכרתי אתיש · בשלחי אורבר · הואמר השמים · ואשלח את כל האדם

גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה :
מברא תתכיל חרבא ומתוניא חרגת מותא
אף עולימיהון אף עולימתהון ינקיהון עם סביהון :
אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם :
אמרית ייחול רוגזי עליהון ואשיצנון אבטיל מבני אינשא דוכרנהון :
לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו
פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת :
אילו לאפון רוגזא דסנאה כניש דלמא יתרברב בעיל דבבא
דילמא יימרון ידנא תקיפת לנא ולא מן קדם ייי הות כל דא :
כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה :
ארי עם מאבדי עיצא אנון ולית בהון סוכלתנו :
לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם :
אילו חכימו אסתכלו בדא סברו מא יהי בסופהון :
איכה ירדף אחד אלף ושנים ינסו רבבה
אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם :
איכדין ירדוף חד לאלפא ותרין יערקון לרבותא
אילהין תקיפיהון מסרינון וייי אשלימנון :
כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילם :
ארי לא כתוקפנא תוקפהון ובעלי דבבנא הוו דיננא :
כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה
ענבמו ענבי רוש . אשכלת מררת למו :
ארי כפור ענות עמא דסדם פור ענתהון ולקותהון כעם עמרה מחתהון בישן

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0693
powered by DWork • Heidelberg University Library

כְּרִישֵׁי חִיוִין וְתִוּשְׁלֻמֵת עֲבֵדֵיהוֹן כְּמַרְתְּהוֹן
חֲמֵת תִּנִּנִים יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר
הָא כְּמַרְתְּ תִּנִּנִיא כָּס פּוּרְעָנוּתְהוֹן וְכָרִישׁ פְּתָנִין חִיוִין אַכְזָרָאִין
חֲלָא הוּא כָּמֵס עִמָּדִי חְתוּם בְּאוֹצָרוֹתָי
הֲלָא כָּל עֲבֵדֵיהוֹן גְּלוֹן קֳדָמָי גְּנִיזִין לְיוֹם דִּינָא בְּאוֹצָרָי
לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם
כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתִידוֹת לָמוֹ
קֳדָמַי פּוּרְעָנוּתָא וַאֲנָא אֲשַׁלֵּים לְעִדָּן דְּיִגְלוֹן מֵאַרְעֲהוֹן
אֲרִי קָרִיב יוֹם תְּבָרְהוֹן וּמַבָּע דְּעָתִיד לְהוֹן
כְּדֵין יְהוָה יָדִין עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנֶחָם
כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב
אֲרֵי יְדִין יְיָ דִּינָא דְּעַמֵּיהּ וּפוּרְעָנוּת עַבְדּוֹהִי יְזַדְּקֵיף
יִתְפַּרְעֵי אֲרִיגְלֵי קֳדָמוֹהִי דְּבְעִדָּן דְּתִתְקַף עֲלֵיהוֹן מַחַת סַנְאֵיהוֹן מְטַלְטְלִין וְשַׁבְּקִין
וְאָמַר אַי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בּוֹ
וְיֵימַר אַן דְּחַלְתְּהוֹן תַּקִּיפָא דְּהוֹוֹ דְּחַיְּצִין בֵּיהּ
אֲשֶׁר חֵלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיבָם
יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה
דְּתַרְבּוּ נִכְסַתְהוֹן הֲווֹ אָכְלִין שְׁתַן חֲמַר נִסְכֵּיהוֹן יְקוּמוּן כְּעַוְיָס עֲרוֹנְכוֹן יְהוֹן עֲלֵיכוֹן לְמִגְזַר
רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי
אֲנִי אָמִית וְאֶחְיֶה מְחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל
חֲזוֹ כְּעַן דְּאָנָא אֲנָא הוּא וְלֵית אֱלָהּ בַּר מִנִּי
אֲנָא מְמִית וּמְחַי מְחֵינָא וְאַפְסַיְנָא וְלֵית מְזִירִי מְשֵׁיזֵב

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0694
powered by DWork • Heidelberg University Library

כִּי אֶשָּׂא אֶל שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
אִרֵי אֶתְקְנִית בִּשְׁמַיָּא בְּיַת שְׁכִנְתִּי וְאֵמְרִית קַיָּם אֲנָא לְעָלְמִין׃
אִם שְׁנֹתִי בָּרָק חַרְבִּי וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃
אִם עַל חַד תְּרִין כְּחֵיוָו בָּרָק אִם סָפוֹק שְׁמַיָּא וְעָבַד סוֹף
שְׁמַיָּא תְּתַגַּלְיָן חַרְבִּי וְתִתְקַף בִּדְרֵינָא יָדִי
אֲתִיב פֻּרְעָנוּתָא לְסַנָּאַי וּלְבָעֲלֵי דְבָבַי אֲשַׁלֵּים׃
אַשְׁכֵּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
אֵירוֹוּ גִּירֵי מִדְּמָא וְחַרְבִּי תְּקַטֵּיל בְּעַמְמַיָּא מִדָּם
קְטִילִין וְשִׁבְיָן לְאַרְעָא נְתִירִין מֵרֵישׁ סַנָּאֵה וּבָעֲלֵי דְבָבָא׃
הַרְנִינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃
שַׁבְּחוּ עַמְמַיָּא עַמֵּיהּ אֲרֵי פֻּרְעָנוּת עַבָּדוֹהִי יְהֵי יְקַיָּא
מִתְפָּרַע וּפֻרְעָנוּתָא יְתִיב לְסַנָּאוֹהִי וְיִכְפַּר עַל אַרְעֵיהּ וְעַל עַמֵּיהּ׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי
הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן׃ וַאֲתָא מֹשֶׁה וּמַלִּיל יָת כָּל
פִּתְגָמֵי תּוּשְׁבְּחְתָּא הָדָא קֳדָם עַמָּא הוּא וְהוֹשֵׁעַ
בַּר נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל
כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל
הָאלִין עִם כָּל יִשְׂ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל

הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר
תְּצַוֻּם אֶת בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וְאֵמַר
לְהוֹן שַׁוּוּ לִבְכוֹן לְכָל
פִּתְגָמַיָּא דְאָנָא מְסַהֵד
בְּכוֹן יוֹמָא דֵין
דְּתְפַקְּדוּנוּן יָת
בְּנֵיכוֹן לְמֵיטַר לְמֶעְבַּד
יָת כָּל פִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא
הָדָא׃ כִּי לֹא דָבָר רֵק
הוּא מִכֶּם כִּי הוּא
חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה
תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ אֲרֵי
לָא פִתְגָם רֵיקָן הוּא
מִנָּכוֹן אֲרֵי הוּא חַיֵּיכוֹן
וּבְפִתְגָמָא הָדֵין תּוֹרְכוֹן
יוֹמִין עַל אַרְעָא דְאַתּוּן

עברין ית ירדנא לתמן
למירתה׃
וידבר יהוה אל משה
בעצם היום הזה לאמר׃
ומליל ייי עם משה
בכרן יומא הדין למימר׃
עלה אל הר העברים
הזה הר נבו אשר
בארץ מואב אשר
על פני ירחו וראה
את ארץ כנען אשר
אני נתן לבני ישראל
לאחזה׃ סק לטורא
דעבראי הדין לטורא
דנבו דבארעא דמואב
דעל אפי ירחו וחזי
ית ארעא דכנען
דאנא יהיב לבני יש
לאחסנא׃ ומת בהר
אשר אתה עלה שמה
והאסף אל עמיך
כאשר מת אהרן

אחיך בהר ההר
ויאסף אל עמיו׃ ומות
בטורא דאת סליק
לתמן ואתכניש לעמך
כמא דמית אהרן
אחוך בהור טורא
ואתכניש לעמיה׃
על אשר מעלתם בי
בתוך בני ישראל במי
מריבת קדש מדבר
צן על אשר לא קדשתם
אותי בתוך בני ישראל׃
על דשקרתון במימרי
בגו בני יש במי מצות
רקם מדברא דצין
על דלא קדשתון
ית בגו בני ישר׃ כי
מנגד תראה את
הארץ ושמה לא תבוא
אל הארץ אשר אני
נתן לבני ישראל׃ ארי
מקביל תחזי ית ארעא

ולתמן לא תיעול
לארעא דאנא יהיב
לבני יש׃
וזאת הברכה אשר
ברך משה איש
האלהים את בני
ישראל לפני מותו׃
ורא ברכתא דברך
משה נביא דייי ית בני
יש קדם מותיה׃
ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר
פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת
למו׃ ואמר ייי מסיני
אתגלי וזיהור יקריה
מסעיר אתחזי לנא
אתגלי בגבורתיה על
טורא דפרן ועמיה
רבות קדישין כתב
ימיניה מיגו אישתא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0696
powered by DWork • Heidelberg University Library

תכו ב וסימנהון אף חכב עמים · עלמה תכו עוד תוסיפו סרדה כל ראש

אוריתא ויהב לנא אף
חכב עמים כל קדשיו
בידך והם תכו לרגלך
ישא מדברתיך אף
חביבנון לשבטיא
כל קדישוהי בית יש
בגבורה אפיק ממצ
ואנון מדברין תחות
עננך נטלין על מימרך
תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב
אוריתא יהב לנא משה
מסרה ירותא לכנשת
יעקב ויהי בישרון
מלך בהתאסף ראשי
עם יחד שבטי ישראל
ויהי ביש מלכא
באתכנשות רישי
עמא כחדא שבטיא
דיש יחי
ראובן ואל ימת ויהי
מתיו מספר יחי ראובן

בחיי עלמא ומותא
תנינא לא ימות
ויקבלון בנוהי אחסנתהון
במנינהון וזאת
ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב
לו ועזר מצריו תהיה
ודא ליהודה ואמר
קביל ייי צלותיה
דיהודה במפקיה
לקרבא ולעמיה
תתיבניה בשלם
ידוהי יעבדן ליה
פרענותא בסנאוהי
וסעיד מבעיל דבבא
הוי ליה
וללוי אמר תמיך ואוריך
לאיש חסידך אשר
נסיתו במסה תריבהו
על מי מריבה וללוי
אמר תמיא ואוריא

אל בישתא לגבר
דאשתכח חסיד
קדמך דניסיתהי
בניסיתא והוה שלים
בחרתהי על מי מצותא
ואשתכח מהימן
האמר לאביו ולאמו
לא ראיתיו ואת אחיו
לא הכיר ואת בנו
לא ידע כי שמרו
אמרתך וברית
ינצרו דעל אבוהי
ועל אמיה לא רחים
כד חבו מן דינא
אפי אחוהי ובנוהי
לא נסיב ארי נטרו
מטרת מימרך וקימך
לא אשנאו יורו
משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך

לרגלך ה חס בליש וסי כול אלה הדברים שלנעלך · הטבעו בבן רגלך אסתשיב משבת · וכוליה [illegible] במ אשית איביך הדמ [illegible]

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0697
powered by DWork • Heidelberg University Library

ומלאה כל חס בר מן ג כל ומימנהון מרי נשמע נחרת סוסיו וישטפו ארץ [illegible]

כשרין אלין דילפון
דינך ליעקב ואוריתך
ליש ישוון קטורת
בוסמין קדמך ונמיר
לרעוא על מדבחך:
ברך יהוה חילו ופעל
ידיו תרצה מחץ
מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומון ברך ייי
נכסוהי וקורבן ירוהי
קביל ברעוא תבר
חרצא דסנאוהי ודבעלי
דבבוהי דלא יקומון:
לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח
עליו חפף עליו כל
היום ובין כתפיו שכן:
לבנימן אמר רחימא
דייי ישרי לרוחצן
עלוהי יהי מגין עלוהי
כל יומא ובארעיה
תשרי שכנתא:

ולי יוסף אמר
מברכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת:
ולי יוסף אמר מברכא
מן קדם ייי ארעיה
עבדא מגדנין מטלא
דשמיא מלעילא
וממבועי עינות תהומין
דנגדין ממעמקי
ארעא מלרע: וממגד
תבואת שמש וממגד
גרש ירחים: עבדא
מגדנין עללן מיבול
שמשא עבדא מגדנין
מרישירח בירח:
ומראש הררי קדם
וממגד גבעות עולם:
ומריש טוריא בכיריא
ומטוב ראמן דלא
פסקן: וממגד ארץ
ומלאה ורצון שכני

סנה תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר
אחיו: ומטוב ארעא
ומלאה רעי ליה
דשכנתיה בשמיא
ועל משה אתגלי
באסנא יתיין כל
אלין לרישא דיוסף
גברא פרישא דאחוהי:
בכור שירו הדר לו
וקרני ראם קרניו
בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ
והם רבבות אפרים
והם אלפי מנשה:
רבא דבנוהי זיוא
ליה וגבורן את עבירא
ליה מן קדם דתוקפא
ורומא דיליה בגבורתיה
עממיא יקטיל כחרא
עד סיפי ארעא
ואינון רבואתא דבית

תבואת ז ועי והיה בתבואת כימספר תבואת במספר שני תבואת וממגד תבואת שמש וישאל המלך לאשה ואבוס בר בעלקה ס

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0698
powered by DWork • Heidelberg University Library

אפרים ואינון אלפיא
דבית מנשה׃
יט ולזבולן אמר שמח
זבולן בצאתך ויששכר
באהליך׃ ולזבולן
אמר חדי זבולן
במפקך לאגחא
קרבא על בעלי
דבבך וישׂשכר
במהבך למעבד
זמני מועדיא בירושלם׃
עמים הר יקראו
שם יזבחו זבחי צדק
כי שפע ימים יינקו
ושפני טמוני חול׃
שבטיא דיש לטוב
בית מקדשא ית כנשון
תמן יכסון ניכסת
קודשין לרעוא ארי
ניכסי עממיא ייכלון
וסימן דמטמרן ״
בחלא ית גלין להון׃

סה ולגד אמר
ברוך מרחיב גד
כלביא שכן וטרף
זרוע אף קדקד׃
ולגד אמר בריך
דאפתי לגד כליתא
שרי וקטיל שלטונין
עם מלכין׃ וירא
ראשית לו כי שם
חלקת מחקק ספון
ויתא ראשי עם
צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל׃
ויתקבל בקדמיתא
דיליה ארי תמן
באחסנתיה משה
ספרא רבה דיש
קביל הוא נפקו על
בריש עמא זכון
קדם ייי עבד ודינוהי
עם יש׃
סה ולדן אמר דן

גור אריה יזנק מן
הבשן ולדן אמר דן
תקיף כגור אריון
ארעיה שתיא מן
נחליא דנגדין מן
מתנן׃
סה ולנפתלי אמר נפתלי
שבע רצון ומלא
ברכת יהוה ים
ודרום ירשה ולנפת
אמר נפתלי סבע
רעוא ומלי ברכן
מן קדם ייי מערב
ים גניסר ודרומי
ירת׃
סה ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר
יהי רצוי אחיו וטבל
בשמן רגלו׃ ולאשר
אמר ברוך מברכת
בניא אשר יהי רעוא
לאחוהי ויתרבא ״

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0699
powered by DWork • Heidelberg University Library

בתפנוקי מלכין׃
ברזל ונחשת מנעלך
וכימיך דבאך תקיף
כפרזלא וכנחשא
וכיומי עולימותך
תוקפך׃ אין כאל
ישרון רכב שמים
בעזרך ובגאותו
שחקים׃ לית אלה
אלא אלהא דישר
דשכנתיה בשמיא
בסעדך ותוקפיה
בשמי שמיא׃ מענה
אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש
מפניך אויב ויאמר
השמד׃ מדור אלהא
דמלקדמין דבמימריה
את עביד עלמא ותריך
מקדמך סנאה ואמר
שיצי וישכן ישראל
בטח בדד עין יעקב

אל ארץ דגן ותירוש
אף שמיו יערפו טל׃
וישרי יש לרוחצן
בלחודוהי כעין
ברכתא דבריכנון
יעקב אבוהון בארע
עבדא עיבור וחמר
אף שמיא דעלויהון
ישמשונונון בטלא׃
אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע
ביהוה מגן עזרך
ואשר חרב גאותך
ויכחשו אביך לך
ואתה על במותימו
תדרך׃ טובך יש
לית דכותך עמא
דפורקניה מקדם
ייי תקוף סעדך
ורמקדמוהי נצחן
גברותך ויתכדבון
סנאך לך ואת על

פירקת צורי מלכיהון
תדרוך׃
ויעל משה מערבת
מואב אלהר נבו
ראש הפסגה אשר
על פני ירחו וירא הו
יהוה את כל הארץ
את הגלעד עד דן׃
וסליק משה ממשריא
דמואב לטורא דנבו
ריש רמתא דעל
אפי ירחו וחזייה ייי
ית כל ארעא ית
גלעד עד דן׃ ואת
כל נפתלי ואת
ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה
עד הים האחרון׃
וית כל נפתלי וית
ארע אפרים ומנשה
וית כל ארע יהודה
עד ימא מערבא

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0700
powered by DWork • Heidelberg University Library

וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת
הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ
עִיר הַתְּמָרִים עַד
צֹעַר׃ וַיֵּת דְּרוֹמָא
וְיָת מֵישְׁרָא בִּקְעָת
יְרֵחוֹ קִרְיַת חֻקְלַיָּא
עַד צֹעַר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב
לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ
אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ
בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא
תַעֲבֹר׃ וַאֲמַר יְיָ לֵיהּ
דָּא אַרְעָא דְּקַיֵּימִית
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לְמֵימַר לִבְנָךְ
אֶתְּנִנַּהּ אַחֲזִיתָךְ
בְּעֵינָךְ וּלְתַמָּן לָא
תְּעִבַּר׃ וּמֵת שָׁם
מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה

בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי
יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּר תַּמָּן
מֹשֶׁה עַבְדָּא דַיְיָ
בְּאַרְעָא דְּמוֹאָב עַל
מֵימְרָא דַיְיָ׃ וִיקַבַּר
אֹתוֹ בַּגַּי בְּאַרְעָא מוֹאָב
מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא
יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּקְבַר
יָתֵיהּ בְּחֵילְתָּא בְּאַרְעָא
דְּמוֹאָב לְקֵבֶל בֵּית
פְּעוֹר וְלָא יְדַע אֱנָשׁ
יָת קְבוּרְתֵּיהּ עַד
יוֹמָא הָדֵין׃ וּמֹשֶׁה
בֶּן מְאָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא
כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא
נָס לֵחֹה׃ וּמֹשֶׁה בְּרִי
מְאָה וְעֶשְׂרִין שְׁנִין
כַּד מִית לָא כְהַת
עֵינֵיהּ וְלָא שְׁנָאזִיו
יְקָרָא דְּאַפּוֹהִי וּבְרִנְיָנוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה
בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים
יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי
אֵבֶל מֹשֶׁה׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן
יְשׁ יָתַם מֹשֶׁה בְּמֵימְרֵיהּ
דְּמוֹאָב תְּלָתִין יוֹמִין
וְשַׁלִּימוּ יוֹמֵי בְּכִיתָא
אֲבֵלָא דְּמֹשֶׁה׃
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא
רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ
מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו
וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה׃ וִיהוֹשֻׁעַ
בַּר נוּן אִתְמְלִי רוּחַ
חָכְמָא אֲרֵי סְמַךְ
מֹשֶׁה יָת יְדוֹהִי עֲלוֹהִי
וְקַבִּילוּ מִנֵּיהּ בְּנֵי יִשְׂ
וְעַבָּדוּ כְּמָא דְּפַקִּיד
יְיָ יָת מֹשֶׁה׃ וְלָא
נְבִיאָה עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0701
powered by DWork • Heidelberg University Library

כמשה אשר ידעו
יהוה פנים אל פנים׃
ולאקס נביא עוד
ביש כמשה דאתגלי
ליה ייי אפין באפין׃
לכל האתת והמ׳ פתים
אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו׃ לכל
אתיא ומופתיא
דשלחיה ייי למעבד
בארעא דמצרים
לפרעה ולכל עבדוהי
ולכל ארעיה׃ ולכל
היד החזקה ולכל
המורא הגדול
אשר עשה משה
לעיני כל ישראל׃
ולכל ידא תקיפתא
ולכל חזונא רבה דעבד
משה לעיני כל יש׃

Vat E. 448

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0702
powered by DWork • Heidelberg University Library

5844.

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0703
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0704
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0705
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0706
powered by DWork • Heidelberg University Library

Vat. Ebr.
448

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0707
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448/0712
powered by DWork • Heidelberg University Library